Josip Pečarić

DR. SC. JOSIP STJEPANDIĆ

JOSIP PEČARIĆ

DR. SC. JOSIP STJEPANDIĆ

ZAGREB, 2021.

© Josip Pečarić, 2021,

Predsjedniku HAZUDD-a dr. sc. Josipu Stjepandiću u povodu njegovog 60. rođendana

Akademik Josip Pečarić

KAZALO

UVOD ……11
PRILOG: THE UNEQUIVOCAL PROOF THAT JASENOVAC CONCENTRATION CAMP LIST OF VICTIMS HAS BEEN MADE UP ….14

ZAJEDNIČKA KNJIGA ……..19

NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017. ……... 19
PREDGOVOR …… 20
JOSIP PEČARIĆ ……25
ZA DOM SPREMNI TJ. SMRT FAŠISTIČKOM ANTIFAŠIZMU ……25
ODGOVOR MARIU FILIPIU ……...31
ODGOVOR DR. JOSIPU STJEPANDIĆU ……...35
PISMO PREDSJEDNICI - TKO POTPISUJE? ……38
HAZU: NEPRIMJERENA REAKCIJA GLAVNOG TAJNIKA HAZU AKADEMIKA P. RUDANA NA PISMO-PRIJAVU DR. JOSIPA STJEPANDIĆA ……42
PRILOG: DR.SC. JOSIP STJEPANDIĆ, "SMISAO USTAŠEVANJA DANAS" ……47
JOSIP STJEPANDIĆ ……..51
OPTUŽBA ‘FAŠIZACIJA’ PREDSTAVLJA GOVOR MRŽNJE ……...51
PISMO EUROPEAN BROADCASTING UNION ……...53
PRIJAVA PROTIV VIŠE POČINITELJA ZBOG JAVNOG POTICANJA NA NASILJE I MRŽNJU ……..55
RADO ĆU POSVJEDOČITI DA NA THOMPSONOVU KONCERTU U KNINU NIJE BILO NIKAKVOGA GOVORA MRŽNJE, A POGOTOVO NE PROTIV SRBA ……... 57
HRT-'OTVORENO' KAO PRIJEKI SUD PARTIJE!? ……58
PRIJEPISKA S PROF. DR. DRAGOM PRGOMETOM: „PRESTANITE VRIJEĐATI DIJASPORU I OBMANJIVATI JAVNOST!“ ……61
PRIJEPISKA S FRANK-WALTER STEINMEIER-OM, MINISTROM VANJSKIH POSLOVA ……64
IMA LI NEKOGA U NJEMAČKOME PARLAMENTU DA KRICHBAUMU KAŽE: „SJEDNI, NEDOVOLJAN!“ ……66
OTVORENO PISMO PREDSJEDNICI REPUBLIKE HRVATSKE U POVODU NJEZINA OTVORENOGA PISMA ……69

OTVORENO PISMO MONS. IVANU MIKLENIĆU ……71
PISMO RAVNATELJU NJEMAČKE TELEVIZIJE U POVODU KLEVETNIČKOGA PRILOGA ‘HRVATSKA: ŽIDOVSKO STANOVNIŠTVO U STRAHU’ ……...74
HOĆE LI DRUGA NJEMAČKA TELEVIZIJA ZDF USKORO POKRENUTI HAJKU PROTI DIMNJAČARA? ……76
PRIDRUŽUJEM SE GLASU NARODA ZA DR. HASANBEGOVIĆA …….79
UMOTVORINE DRUGA PRGOMETA O ZDS ……..80
KAKO BI NIJEMAC GLASOVAO, DA GA POŠALJU NA IZBORE U HRVATSKOJ? ……...84
SANITARNI KORIDOR OKO PAŠALUKA DRUGA NERONA ……..87
CRVENI KMERI IZVRNU SVAKU IZJAVU-TRANSKRIPT INTERVJUA ANDREJA PLENKOVIĆA ZA PRVI NJEMAČKI PROGRAM, OBJAVLJEN 19.9.2016. ……..95
„DIE ZEIT“ BI DRUGI PUT TREBAO DATI RIJEČ „GLUPIM TURISTIMA“, A NE NOVINARKI KOJA SVUDA VIDI SAMO MRŽNJU I ŠOVINIZAM ……..97
PRIJAVA ODBORU ZA ETIKU U ZNANOSTI I VISOKOM OBRAZOVANJU: AKADEMIK PAVAO RUDAN, PROF. DR. ALEKSANDAR VČEV, DR. ŽELJKO JOVANOVIĆ I DRUGI; SVI ZBOG NEETIČNOG POSTUPANJA U ZNANSTVENOJ PUBLICISTICI ...99
KRATKA RAZMJENA ARGUMENATA S AKADEMIKOM RUDANOM 102
GLAVNOME UREDNIKU DEUTSCH WELLE BENJAMINU PARGANU …….. 104
PREDSJEDNIKU HRVATSKE AKADEMIJE ZNANOSTI I UMJETNOSTI I AKADEMICIMA …… 107
PISMO SABORSKOME ZASTUPNIKU MIRI BULJU ……111

STJEPANDIĆ U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA …….115

ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ BRANITELJSKA HRVATSKA, ZAGREB, 2015. …….115
SPALJENE DUŠE……115
DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI!, ZAGREB, 2015. …….122
JOSIP STJEPANDIĆ, MENTALNI BLJESAK I TEKSTOVNA OLUJA ZA ISTINU I PRAVDU……122
PISMO PREDSJEDNICI RH I PREDSJEDNIKU HDZ-A……128
JOSIP STJEPANDIĆ, "NA SRAMOTU ORGANIZATORA I POTPISNIKA" ……131
JOSIP STJEPANDIĆ, ODGOVOR ANTI GUGI ……133
JOSIP STJEPANDIĆ, VAŠA POLITIČKA ANALIZA OD 29.8.15 ……135
JOSIP STJEPANDIĆ, DRUGI ODGOVOR ANTI GUGI ……..139

JE LI KATEDRA ZA POVIJEST FF-A SRAMOTA SVEUČILIŠTA U ZAGREBU? ……142
OBA SU PALA, ZAGREB, 2016. ……146
AKO SVI ŠUTE, NE ĆE SISAČKI BISKUP MSGR. VLADO KOŠIĆ ……146
JOSIP STJEPANDIĆ, VRATITI UNIVERZALNE VRIJEDNOSTI NA NJIHOVO PRAVO MJESTO …… 156
HOĆEMO LI PONOVNO IMATI HRVATSKU HRVATSKU? ……...160
PREDSTAVLJENA U SISKU …… 162
PISMA DRUGU JAKOVINI ……...164
ZANIMA ME SAMO JEDNO: ČIJOM JE MILOŠĆU TVRTKO JAKOVINA POSTAO REDOVITI PROFESOR ZAGREBAČKOGA FILOZOFSKOG FAKULTETA? ……167
PIŠEM PISMA ODGOVORA NEMA! 1. / NAVODNA HRVATSKA ZAKLADA ZA ZNANOST, ZAGREB, 2017. ……170
DR. STJEPANDIĆ O ZNANSTVENOM NEPOŠTENJU I U HAZU ……...170
PIŠEM PISMA ODGOVORA NEMA! 2. / JE LI AKADEMIJI VAŽNA ZNANOST, ZAGREB, 2017. ……177
RUDANA ZA PREDSJEDNIKA, A JOVANOVIĆA ZA REDOVITOG ČLANA HAZU-A! ……..177
STJEPANDIĆ I POPOVIĆ KOMENTIRAJU RUDANA! ……182
PRILOG: DR. JOSIP STJEPANDIĆ PREDSJEDNIKU HRVATSKE AKADEMIJE ZNANOSTI I UMJETNOSTI I AKADEMICIMA ……185
AKADEMIK RUDAN NAPRAVIO OD HRVATSKOG SABORA I HAZU PAČJU ŠKOLU ……...189
DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2017. ……..192
DNEVNIK JOSIPA PEČARIĆA: SRIJEDA, 13. TRAVNJA - UTORAK, 19. TRAVNJA 2016. ……... 192
"POMIRBA" ……203
PREDSTAVLJANJE KNJIGE „OBA SU PALA“ U SKRADINU ……206
THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU, ZAGREB, 2017. ……..213
ZNANSTVENICI POSLALI PETICIJU PREDSJEDNICI I PREMIJERU ZBOG "KOORDINIRANJE KAMPANJE" PROTIV AK. PEČARIĆA ……213
SVETI LI SE DANAŠNJA VLAST PROF. MIHAJLOVIĆU? ……..215
PRIJAVA PROTIV AGENCIJE HINA ZBOG ŠIRENJA NETOČNIH INFORMACIJA ……...218
ZAHVALA BISKUPU KOŠIĆU …… 219
POLITIKA ŠARAFCIGER ……220
ZA POTREBE MEMORANDUMA SANU 2 VLADA MJENJA ZAKON ...224
M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK II. U OBRANI HRVATSKOG NARODA, ZAGREB, 2018. ……..229
JOSIP STJEPANDIĆ, PISMO GĐI BARBARI HANS, GLAVNOJ UREDNICI NJEMAČKOG POLITIČKOG MAGAZINA „DER SPIEGEL“, 3.12.2017 ……..229
MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB, 2018. ……232
KAKO „ZEČEVIMA“ OSIGURATI POBJEDU? ……..232

PREDSTAVLJANJE KNJIGA U SPLITU ……236
PREDSTAVLJANJE U TISNOM ……...239
PISMO PREDSJEDNICI AKADEMIKA PEČARIĆA I BISKUPA KOŠIĆA ……...243
POSLANE KNJIGE ……248
DR. JOSIP STJEPANDIĆ: PREDSJEDNICI RH, PREDSJEDNIKU SABORA ,PREDSJEDNIKU VLADE , MINISTRU ZNANOSTI I OBRAZOVANJA RH …… 250
PISMO DR. STJEPANDIĆU …….. 252
DA, MI NISMO SRPSKE SLUGE - MI SMO USTAŠE! ……..255
DR. JOSIP STJEPANDIĆ, IZLAGANJE NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE „THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU“ …… 258
IZJAVA HAZUDD-A …… 262
PREDSJEDNICA I ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2019. ……266
PREDGOVOR: JOSIP STJEPANDIĆ, ZA PREDSJEDNICU I DOM SPREMNI! ……266
JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? ZAGREB, 2019. ….271
STJEPAN RAZUM: LIEPI DOMOVINSKI POZDRAV ……...271
PREDSJEDNICA I 'LIAM SHI!' ……276
THOMPSON JE PROBLEM I U CRNOJ GORI ……280
PISMO 'RUSKOG' ZNANSTVENIKA MINISTRICI ZNANOSTI RH ……286
ZAHVALA BISKUPU KOŠIĆU I MNOGIMA OD VAS ……289
VELIKI RAZGOVOR MLADENA PAVKOVIĆA S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM U POVODU IZLASKA NJEGOVE NOVE KNJIGE ……292
JOSIP STJEPANDIĆ: POLITIČKI KOREKTNO JE BITI NESPREMAN ...300
DR. SC. STIJEPO MIJOVIĆ KOČAN O KNJIZI ‘JOSIP ŠIMUNIĆ I ZA DOM SPREMNI’: ‘NITKO NAS NE MOŽE POBIJEDITI DOK SMO SLOŽNI I SVOJI NA SVOJEMU’ ……..306
VRATITI HRVATSKU NARODU: PORTAL DRAGOVOLJAC.COM .312
JEDINO ŠKORO GOVORI O FAŠISTIČKOJ SRPSKOJ AGRESIJI! ……..312
JOSIP STJEPANDIĆ, ZAŠTO JE DOBRO BIRATI MIROSLAVA ŠKORU ……315
REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020. ……...318
ŽELITE LI I DALJE VLAST KOJA RATUJE ČAK I S MATEMATIČKIM ČASOPISIMA? ……...318

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS ……326

UVOD

S dr. sc. Josipom Stjepandićem počeo sam surađivati od momenta kada je veliki hrvatski biskup dr. Vlado Košić na njegov poticaj napisao knjigu "Biskup na prvoj crti". Stjepandić i ja smo joj bili recenzenti i predstavili smo je u Sisku.
Od tada smo puno puta surađivali a posebno bih ukazao na suradnju o i oko Peticije ZDS kojom smo branili legendarnu pjesmu Marka Perkovića Thompsona "Bojna Čavoglave".
Kakav je tempo njegovog rada pokazuje i to da je 20. 3. 2021. napisao:
„Rukopis za moju knjigu o digitalnom blizancu poslao sam Springer-u.
Knjiga u Bleiburgu još malo pa izlazi iz tiska, knjiga o Jasenovcu prevedena na njemački i engleski, a prva knjiga od Esther Gitman nalazi se kod prevoditelja."

Uz to treba dodati da je bio važan u nastanku i sada u borbi da se dozna za metodu dr. sc. Nikole Banića i prof. dr. sc. Nevena Elezovića koja je objavljena u uglednom Q1 svjetskom znanstvenom časopisom kojom su DOKAZALI da popis žrtava logora Jasenovac, koji održava Javna ustanova Spomen park (JUSP) Jasenovac, sadrži toliki broj lažnih podataka da je kao cjelina apsolutno nemoguć i ne postoji nikakva vjerojatnost da je on istinit.
O tom radu smo pisali i dr. sc. Stjepandić, prof. Marušić i ja i taj tekst dajemo u Prilogu zbog značaja koje to istraživanje ima za RH, a što vlast koja ne vodi računa o hrvatskim nacionalnim interesima krije od javnosti.
Prvi dio knjige je posvećen našoj zajedničkoj knjizi. Kako dr. Stjepandić ima puno pisama i tekstova koje treba objaviti planirali smo i drugu zajedničku knjigu, ali zbog njegovog velikog rada i na znanstvenom i domoljubnom polju ta knjiga tek

treba biti napisana. Drugi dio knjige sadrži tekstove iz drugih mojih knjiga u kojima se on spominje ili ih je sam napisao.
Ovaj uvodni dio završit ću s osnovnim podatcima iz biografije dr. Stjepandića:

Osobni podatci

Oženjen, otac trojice odraslih sinova.
Rođen 2.4.1961. u Modriči (BiH), tamo odrastao te pohađao osnovnu školu i gimnaziju do 1978.
1978. - 1983. studij strojarstva u Zagrebu.
1983. - 1985. doktorski studij u Grazu (Austrija), gdje stječe doktorat tehničkih znanosti (Dr. techn.) kao do tada najmlađi kandidat u 175-godišnjoj povijesti Tehničkog sveučilišta te dobija posebnu nagradu, prvu u dotadašnjem tijeku školovanja.
1985.-86. služi vojni rok u Ljubljani.
1986. se vraća u Austriju, a 1988. prelazi u Njemačku.
1994 - 1996 profesor na Visokoj tehničkoj školi u Dortmundu.
Od 1996. je zaposlen u firmi PROSTEP u Darmstadt-u, gdje je jedan od direktora i mali dioničar.

Članstva

Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti u dijaspori i domovini (HAZUDD): predsjednik,
International Society of Transdisciplinary Engineering (insoctransde.org): dopredsjednik u 2. mandatu,
Društvo njemačkih inženjera (VDI),
Zaklada Bonifacije Ivan Pavletić Biskupije Sisak.
Hrvatsko nacionalno etičko sudište,
Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac,

Znanstvena djelatnost

Autor 12 knjiga, od kojih 3 spadaju među 15% najuspješnijih kod Springer Nature.
Autor oko 150 znanstvenih i oko 400 stručnih radova i studija
Glavni urednik u časopisima:

- Advances in Transdisciplinary Engineering,
- International Journal of Agile Systems and Management

Zamjenik glavnog urednika u časopisima:

- Journal of Industrial Information Integration (najbolji u svijetu u kategorijama Information Systems između 119 časopisa te Industrial and Manufacturing Engineering između 340 časopisa).
- Journal of Industrial Integration and Management,
- Journal of Management Analytics

Član uredništva u časopisima:

- Advanced Engineering Informatics,
- Journal of Computational Design and Engineering
- Product Management & Development

Urednik posebnih izdanja u časopisima:

- World Patent Information
- International Journal of Computer Integrated Manufacturing

Profesor savjetnik na doktorskim studijima na Université de Technologie de Belfort Montbeliard te Papinskom katoličkom sveučilištu u Curitiba (Brazil)

Nagrade

4 nagrade za tehničku inovaciju od strane Kuće njemačkog gospodarstva i pridruženih udruga godine 2000.

Akademik Josip Pečarić

PRILOG

THE UNEQUIVOCAL PROOF THAT JASENOVAC CONCENTRATION CAMP LIST OF VICTIMS HAS BEEN MADE UP

Akademician Josip Pečarić, RUDN University, Miklukho-Maklaya str. 6, 117198 Moscow, Russia (pecaric@hazu.hr)
Profesor emeritus Matko Marušić, University of Split, Split, Croatia (matko.marusic@gmail.com)
Dr. sc. Josip Stjepandić, The Croatian Academy of Sciences and Arts in Diaspora and Homeland (HAZUDD), St. Gallen, Switzerland (josip.stjepandic@gmail.com)

Jasenovac camp is the notorious WWII concentration built and maintained by the Ustasha regime in Croatia inserted by Nazis 1941-1945. The number of victims who perished in the camp is a heated issue; by different sources it spans from 500 to 1,100,000.
In Croatia the Memorial site of Jasenovac camp victims is at the former camp site, near the village of Jasenovac. It is officially called Javna ustanova Spomen park Jasenovac ("JUSP Jasenovac" = Public authority Memorial state Jasenovac). JUSP Jasenovac maintains the list of victims by name, father's name, years and place of birth and year of death (http://www.jusp-jasenovac.hr/Default.aspx?sid=7618). The list contains over 83,800 names. They have been selected from the official list of 597,323 victims of the WWII in Yugoslavia, composed by the State Institute for Statistics of Socialist Federative Republic Yugoslavia.
(Not the absurdity of claims of more victims in Jasenovac camp than in the entire state of Yugoslavia!)

1) THE PROOF OF THE FORGERY
The proof of the forgery of the JUSP Jasenovac list of the Jasenovac camp victims has been recently published in the Banic-Elezovic article. The article was published in a first class journal:
Reference: N. Banić and N. Elezović, "TVOR: Finding Discrete Total Variation Outliers Among Histograms." IEEE Access, vol. 9, pp.1807-1832, 2021, doi: 10.1109/ACCESS.2020.3047342, or at https://ieeexplore.ieee.org/document/9306761).

2) THE METHOD
The article contains a complicated mathematics, but the key points are these:

a) The authors studied the United States Holocaust Memorial Museum (USHMM) lists of Holocaust victims, available at USHMM's webpage, including the one of Jasenovac camp inmates (Jasenovac Memorial Museum in Jasenovac, Croatia).
b) Jasenovac Museum (in Croatian the abbreviation is "JUSP Jasenovac") maintains a web page of individual names of victims, including their birth dates. The list contains some 83,800 names, and that number is considered the number of inmates who perished in Jasenovac camp from November 1941 to April 1945 under Ustasha regime inserted by Nazis.
c) In the first part of the article, the authors presented their mathematical model of analysis of distribution of birth years
d) The authors analyzed different USHMM lists for the numbers of the number of people born in all listed years; this plot is called histogram (No. of people in the given year; see, for example Fig. 16).

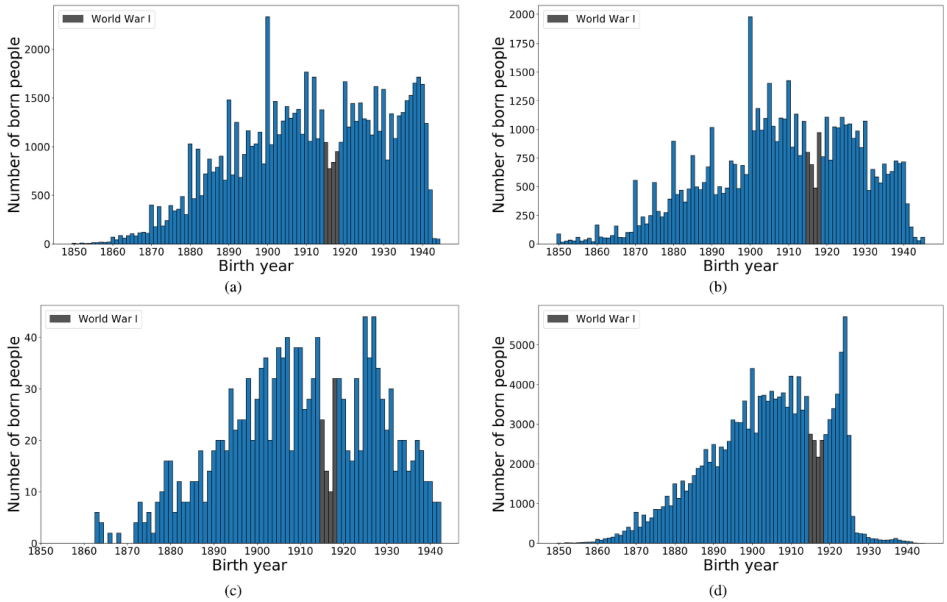

FIGURE 16. Top-scoring birth year lists out of 7106 checked lists: a) the Jasenovac camp inmates available at USHMM's webpage [42], b) the victims from the Soviet Extraordinary Commission [43], c) the victims from the Franz Street Number 38 [44], and d) persons from the Registration cards of Jewish refugees in Tashkent, Uzbekistan during WWII [45].

e) The histogram may have differences (different numbers of people born from year to year, but must usually not have "spikes", like in 1900 many more than in either 1899 or1901.
f) The authors analyzed whether the variations of numbers of people in different years are within expected limits, i.e. whether the year-to-year differences are the product of the normal differences between two adjacent years or not. See Fig. 10 for an example.

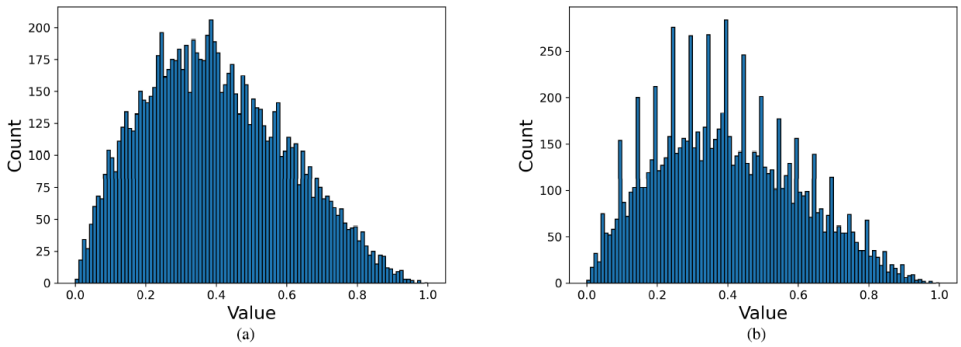

FIGURE 10. The histogram of a random sample drawn from the beta distribution with $\alpha = 2$ and $\beta = 3$ in the case of a) no heaping and b) heaping by moving 10% of randomly chosen items to bins with ordinal numbers divisible by 5 closest to them.

g) They found that for JUSP Jasenovac list the variations are very, very different from expected natural variability. Fig. 15 illustrates how and how much Jasenovac camp inmates years of birth list differed from those on other lists.

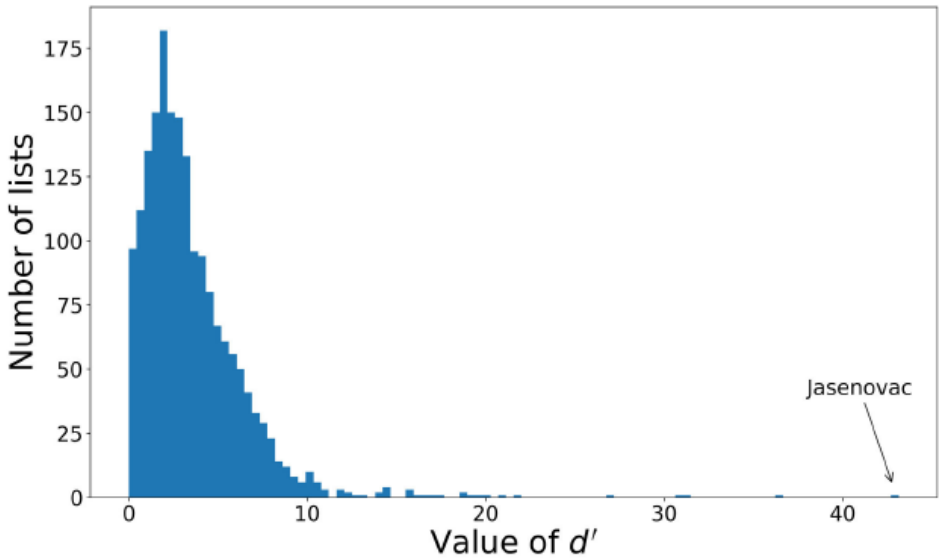

FIGURE 15. The distribution of values d' calculated by the proposed method for birth years from the USHMM lists.

3) CONCLUSION OF THE ANALYSIS

a) This means – nothing else but that the <u>something is seriously wrong</u> with years of births on JUSP Jasenovac list up to level of many of them being made up.

b) Most frequently chosen (made up) years of birth were for years ending with 0, 2, and 5... See Fig. 20 which clearly illustrates that. (When humans make up numbers of anything in the nature, they usually do not produce distributions that are normally found in the nature; mathematical analysis can discover that. In this

case the authors of the JUSP Jasenovac list tended to make up birth years which end up with diguts 0, 2 and 5.)

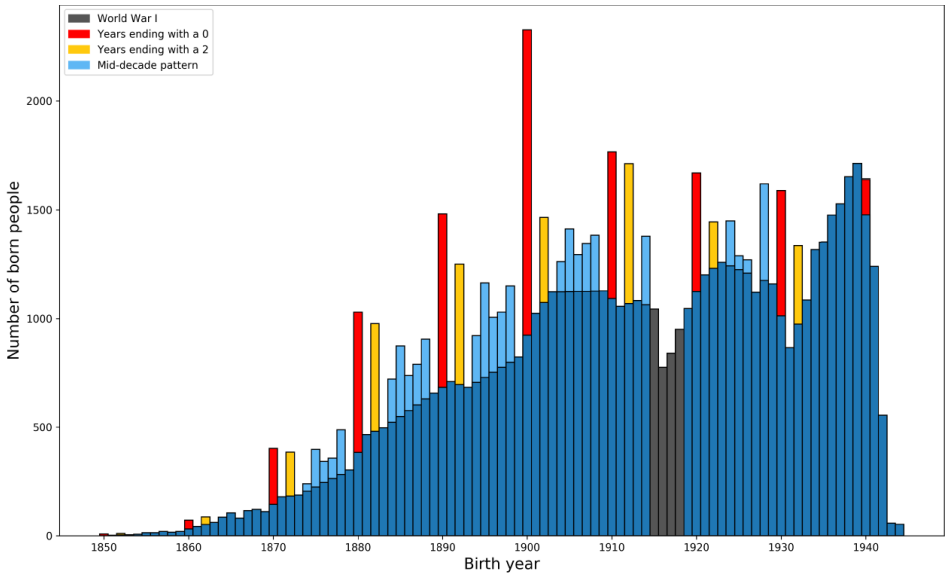

FIGURE 20. Same data for Jasenovac inmates as in Fig. 16a, but with additional markings for the age heaping [16] artifacts.

c) This also applies if the victims of every nationality on the JUSP Jasenovac list are considered separately. See Figures 24 and 25.

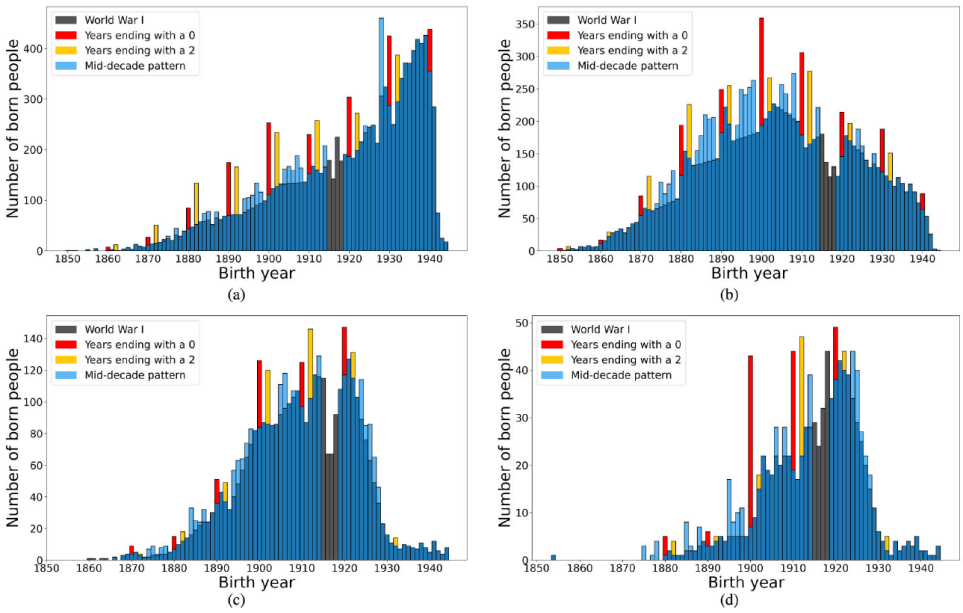

FIGURE 24. Birth year histograms of Jasenovac camp inmates [42] by nationality with markings for age heaping: a) Roma inmates, b) Jewish inmates, c) Croatian inmates, and d) Muslim inmates. Only the histograms for nationalities for which there are more than 1000 listed inmates are shown here, while the histogram for the Serbian inmates is given separately in Fig. 25.

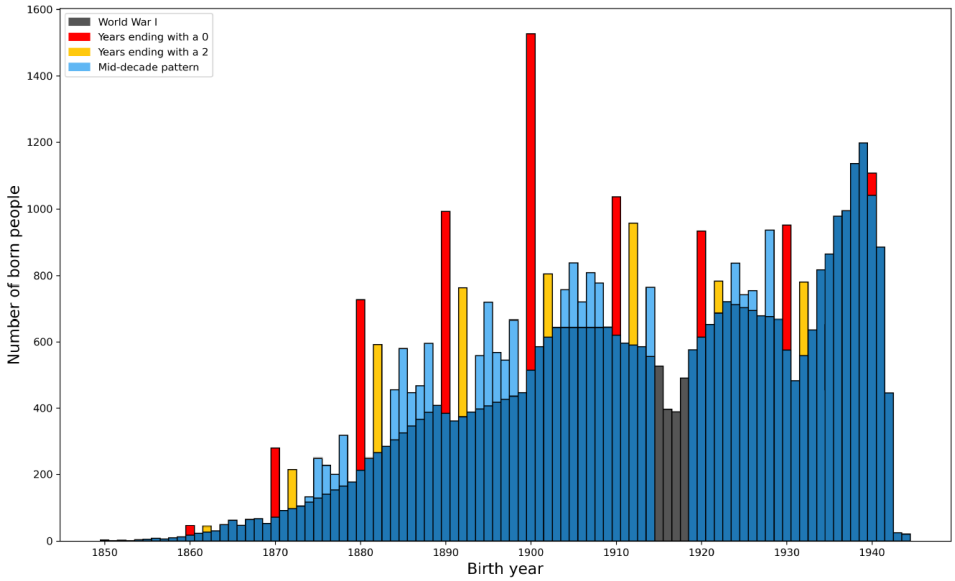

FIGURE 25. **Birth year histogram of Jasenovac inmates of Serbian nationality with same markings for age heaping as in Fig. 20.**

d) The official directory of the victims of the Jasenovac camp is therefore extremely implausible and there is no likelihood that it is correct. The anomalies identified call into question how this directory was created (according to which criteria, in which sequence). It would be interesting to know what sources each entry came from, especially those that have been added in recent 13 years (12.000 records since the first directory with names, published in 2007), as well as why the names that are known to have died elsewhere are still on this directory.

The most important conclusion of this work is that the events in the Jasenovac camp in the period from August 1941 to April 22, 1945 (but also later) have not been adequately researched and require a thorough, interdisciplinary scientific investigation using the most modern methods like this which was done for the victims of mass killings in Srebrenica

ZAJEDNIČKA KNJIGA

NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.

U povodu 25. obljetnice međunarodnog priznanja Republike Hrvatske ovu knjigu posvećujemo hrvatskim vitezovima, a napose pripadnicima HOS-a, koji su ginuli za Hrvatsku uz pozdrav
ZA DOM SPREMNI

PREDGOVOR
Pisma preostaloga dostojanstva, slobode i odgovornosti
Nenad Piskač

Pisati pismo danas nije moderno. Staromodna pisma zamijenile su kratke poruke, a poštanski promet pisama elektronička pošta, sms, facebook, društvene mreže. Hoćete li poslati, primjerice, sms ne morate biti ni prosječno pismeni, ne morate odvojiti vrijeme i promisliti što ćete napisati. Aplikacije vam nude već gotove fraze i ilustracije koje izražavaju više-manje primitivni oblik izraza i osjećaja. Ne treba vam ni točka, niti zarez, kamoli misao i mišljenje. Nije ni čudo što se današnji političari svojim podanicima, koji im daruju demokratske legitimitete i još ih potom prevareni masno plaćaju, sve češće obraćaju putem facebooka i twitera, umjesto suvislim priopćenjima i tematskim konferencijama za medije. Tehnologija im omogućava nove oblike daljnjega odnarođivanja.

Klasično pismo, pasionirani i angažirani pisci pisama, međutim, nisu dokraja izumrli. I u Hrvata, doma i vani, postoje pisci pisama – svojevrsna prijelazna vrsta na putu konačnoga izumiranja forme pisma. Dokaz je ova knjiga kojom autorski dvojac bez kormilara daje novu dimenziju suvremenoj hrvatskoj angažiranoj publicistici. Nova dimenzija odnosi se prije svega na to da se sabrana pisma, ovaj prepun poštanski sandučić, više ne mogu zaobići, ni količinom, niti sadržajem, makar adresati na njih ne odgovarali. Jedno pismo ne čini knjigu, ali kad se ukoriči nekoliko desetaka pisama po glavi autora, onda ih glavna struja, jer ne smije više mlatiti po glavi, može samo prešutjeti. Baš to će se dogoditi i s ovom knjigom.

Što u njezinim pismima piše nije pristojno prepričavati, makar su sada po drugi put javna. Ali, što ona u cjelini govore, kakav im je širi kontekst i koju poruku nose, zahtijeva promišljanje čitatelja. Možda ga na taj napor potakne i Predgovor. Drugih, naime, ambicija ovdje nemam. Pišući Predgovor osjećam se kao listonoša, pisma uručujem i adresatima i zainteresiranim čitateljima, premda bih mnoga od njih rado i sam potpisao.

Knjiga sabranih i prethodno javno objavljenih pisama dvojice autora, akademika Josipa Pečarića i dr. Josipa Stjepandića, izlazi u vrij dijametralno suprotstavljenih

stvarnosti - uspostavljene judosfere, ali, istodobno i u ozračju 25. obljetnice međunarodnoga priznanja Republike Hrvatske. O judosferi ne ću! Imamo je, naime, prigodu svaki dan promatrati uživo. O nekim njezinim kontekstima, istine radi, moram. Uostalom, da nije uzela maha, većina ovih pisama ne bi bila napisana. Bitno je istaknuti kako su pisma dvojice autora njihova osobna borba sa simptomima judosfere shvaćene kao carstvo običnih judeka i pročitanih yudeka.
Nasuprot judosferi, tom ključnom preduvjetu jugosfere, u kojoj se već šesnaest godina davimo stoji međunarodno priznanje moderne hrvatske države. Njega se moram dotaknuti budući da autori pisama polaze od činjenice da su državljani međunarodno priznate države. No, prije toga, nekoliko nužnih napomena.
Naizgled, naime, neupućeni čitatelj ove zanimljive i poučne zbirke pisama mogao bi pomisliti kako službena Hrvatska ne zna što i kako s onom količinom slobode i odgovornosti, ili odgovorne slobode, koja se zahvaljujući osloncu na vlastite snage i pomoć Božju, ukazala onoga 15. siječnja 1992. Ako i jest tako, a jest, opravdanje možemo tražiti jedino u činjenici što točno 888 godina nismo imali puninu vlastite države, pa smo zbog toga zaboravili biti odgovorni u slobodi i dopustili da nas zavedu zamkama o slučajnoj državi, o punim jugoslavenskim loncima i zlatnoj teladi, koji su, navodno, bolji od slobode i jeftiniji od odgovornosti.
Pečarić i Stjepandić, razvidno je iz sadržaja pisama, ne mire se s postojećim stanjem neslobode i neodgovornosti. Pače i očitih gluposti, ma gdje bile i s koje god razine dolazile. Zato su njihova pisma upućena lijevo, desno, gore, dolje i još dalje - europskim dimenzijama, da ne rečem adresama. Autori su, zapravo, ispred duha vremena dekadentnih judeka i očiju željnih napojnica yudeka, te iznad propuha euroideologije. Domaću judosferu i ementaler europskih dimenzija promatraju iz ptičje perspektive – gotovo ujevićevski – „za let si dušo stvorena“. K tomu neoprostivo su cijepljeni od stoljetnoga sluganskoga mentaliteta, žablje perspektive i komunističkoga oportuniteta. Po tomu su daleko ispred glavne struje. Nju pak cijepljenje tek očekuje.
Zato autore glavna struja naširoko zaobilazi. Zauzvrat autori ju, „prekomjerno granatiraju“. Serviraju u pismima plotune elementarne logike i salve zdrave pameti, ukazuju na nepoštivanje nedvojbenih činjenica povijesti i sadašnjosti, čime dobermanima judosfere s besramnih obraza, kako bi rekao Starčević, skidaju krinke. Oba autora ne skrivaju „topničke dnevnike“ već ih javno objavljuju. Odgovora, ponavljam, nema.
A kako će ga i biti kad autori polaze od neupitne činjenice 15. siječnja 1992., nadnevka koji nikako ne odgovara Domovinskim ratom poraženim snagama. Podsjetimo se. Međunarodno priznanje Republike Hrvatske, izboreno i uz pomoć međunarodnoga prava, najveća je diplomatska pobjeda državnika Franje Tuđmana. Njemu autori ni onda, niti danas, nisu imali potrebu pisati pisma. Neki su Tuđmanu ipak pisali pisma! I u njima usred velikosrpske agresije na Hrvatsku tražili njegovu ostavku. Takvi su poslije Tuđmanove smrti uspostavili judosferu, zbog koje je ova knjiga ugledala svjetlo dana. U osnovi ona je reakcija na protuhrvatske akcije.

Priznanje je uslijedilo poslije uspješno zaustavljene velikosrpske agresije, koju je tzv. međunarodna zajednica odobrila pod uvjetom da ju Srbija izvede brzo i efikasno. Međunarodno priznanje temelj je kasnije provedenim vojnoredarstvenim operacijama. Najvažniji nadnevak poslije međunarodnoga priznanja ponovo pripada Tuđmanu. Uveo je RH u UN i u VE. Kasniji ulasci u NATO i EU spadaju u tehnička pitanja. Proces ulaska u EU, nažalost, pretvorio se u nacionalno poniženje, a samo članstvo ostalo je neiskorištenom prigodom u svakom pogledu.
Tuđman je EU prihvaćao kao savez suverenih država. Ona se, međutim, pretvorila u merkantilističku naddržavu nesposobnu odgovoriti suvremenim izazovima. Hrvatske politelite slijepo slijede birokratizirani Bruxelles, osim u jednom – ne žele istim metrom mjeriti sve totalitarizme dvadesetoga stoljeća. Oživljavaju mrtvace: Totalitarni karakter komunizma, zločinca Tita, ubojice jugoslavenskoga represivnoga aparata, nepostojeći hrvatskosrpski/srpskohrvatski jezik i tako dalje, pružajući time pismopiscima neiscrpno vrelo nadahnuća.
Autori su svjesni kako je u vrlo kratkome roku graditelj Tuđman od Hrvatske stvorio regionalnu silu. Poslije njega za dom nespremne snage vode glavnu riječ, pobjedničke su neprestano na udaru.

Hrvatska je šutnja ponovno postala nacionalnim za dom nespremnim športom. Politikantskim arbitražama judeki i yudeki nadomjestili su međunarodno pravo. Danas je Hrvatska jednom nogom u Bruxellesu, drugom u Beogradu. Službena Hrvatska domaća pisma više ne prima otkad je pisanje domaćih zadaća prihvatila kao svoju najvažniju politiku, a ulazak Srbije u EU proglasila svojim strateškim ciljem.
Hrvatska je razgraditeljskim politikama Račana, Mesića, Tomčića, Sanadera, Kosorove, Josipovića i Milanovića, pozicionirana kao „prostor bivše Jugoslavije“, „jugosfere“, „parče“ „Zapadnoga Balkana“ jedino sposobno za arbitraže na svoju štetu. Od subjekta pretvorena je u objekt. Jao onima koji se usude na to javno ukazati! Očito je da se puzeći provodi plan obnove Jugoslavije u bilo kom obliku. Takva je politika protuustavna. Koliko razloga za pisanje pisama!
A ima ih još. Nijedan vitalan problem države i nacije u proteklih šesnaest godina nije riješen, osobito ne od ulaska u EU. Hrvatska je u nju prenijela sve svoje probleme nastale 1918., 1945. i 2000. u čijoj su osnovi jugoslavenstvo, velikosrpstvo i komunizam. U za dom nespremnu osnovu sada se uspješno ugradilo i oportuno eurofilstvo bez pokrića. Stvoreni su uvjeti za nova posrnuća i poraze. Gdje je nestala tuđmanovska kroatocentričnost odgovorit će povijest. No, dio odgovora čitatelj će nazrijeti i u ovoj knjizi.
Proteklih dvadeset i pet godina moderne hrvatske države, kojoj je temelj pobjeda nad velikosrpskom agresijom i ništa drugo, treba podijeliti na dva dijela. Prvi se odnosi na uspješno Tuđmanovo doba. Drugo, neuspješno, razdoblje započelo je 3. siječnja 2000. i traje do danas. Karakterizira ga dužničko ropstvo, osiromašenje naroda, rasprodaja nacionalnih dobara, demografski slom, pražnjenje hrvatskih prostora od Hrvata. U tom razdoblju sa stajališta slobode i odgovornosti, mora se dići glas ili pismima puniti sandučiće demokratskih legitimiteta. Barem to.

Neuspješno razdoblje ima polazište u jugobolju, bolesti izazvanoj gubitkom Jugoslavije, komunističkoga sustava i privilegija povlaštenih skupina. Od te bolesti prvim referendumom i Domovinskim ratom poražene snage nikad se nisu izliječile, što ovdje otisnuta pisma daju do znanja kako u sadržaju, tako i u kontekstima. Bolest je, uz afirmaciju judeka i asistenciju yudeka, iskorištena za pogonsko gorivo unutarnje agresije i međunarodno olajavanje države s nametanjem kolektivne krivnje cjelokupnom narodu.

Bez ozbiljnoga otpora država i nacija vraćeni su o svom trošku u stanje osamdesetih godina 20. stoljeća. Istina, u ono doba pismopisci kalibra Pečarića i Stjepandića stigli bi napisati po jedno pismo prije negoli ih pojede komunistički mrak, živjeli oni doma ili poput Đurekovića u Njemačkoj. Ipak se kreće, danas se smiju pisati pisma. No, autori će ih kad-tad platiti, ako ih već ne plaćaju, tamo gdje se najmanje nadaju. Pomirbe judosfere s nacionalnom državom nema!

O pismopiscima dovoljno govore sadržaji pisama. Pečarić je rođen u Boki kotorskoj, Stjepandić u Bosni i Hercegovini. Prvi danas živi u Hrvatskoj, drugi u Njemačkoj. Može se, dakle, reći da je knjiga plod umrežavanja i sinergije domovinske i iseljene hrvatske pameti uspješne u europskim i svjetskim razmjerima. Već sama ta činjenica o sinergiji globalno umreženih Hrvata postaje sumnjivom prema kriterijima i ciljevima judosfere. A kad se tome doda da su obojica slobodna i odgovorna onda poražene snage velikosrpske agresije, koje danas arbitriraju po dubini i širini hrvatskih prostora, mogu zaključiti kako je u najmanju ruku riječ o „narodnim neprijateljima“ i „neprijateljskoj emigraciji“ u sprezi s „klerofašizmom“. Upravo tako i rade, dokazujući kako se nimalo nisu odmakli od jugokomunističke tvornice laži, mitova i etiketa.

Autori na događaje reagiraju brzo. Ukazuju na nepravdu, protuhrvatske nasrtaje na temelj moderne hrvatske države, na bedastoće koje nam proizvodnjom pristanka agitpropovski nameću kao vrhunsku pamet, nacionalni interes, neizbježnu sudbinu, sve kako bi nam otupili kritičku oštricu, uništili volju, ugradili intelektualnu lijenost i onesposobili životni duh. Pritom, naši autori ne čekaju tzv. vremenski odmak. Takav tempo izlđuje oportuniste, birokrate, uhljebe, državnu upravu, a osobito političku elitu. Reagiraju, naime, pismom prije mjerodavnih ministarstava, ustanova i stranaka! Prije i često puta suprotivo tzv. državnom vrhu. Pisma strše iznad kloake judekijanske šutnje. I zbog toga su njihova pisma glas preostaloga hrvatskoga dostojanstva, slobode i odgovornosti.

U tom pogledu autori i njihova pisma postali su savjest društva. S njima judosfera ima ozbiljnijih problema negoli se to na prvi pogled čini. Njoj, naime, nije potrebna savjest, nje su se odrekli. Njoj ne treba zdrava pamet, nju su nadomjestili škudama i sinekurama. Njoj ne trebaju svjetski priznate jake osobnosti, jer u usporedbi s njima njezini su judeki i yudeki – suvremeni „društvenopolitički radnici“ danas organizirani u čopore - posve neznatni. Oni su „nešto“ samo u judosferi i u okviru „ovih prostora“ na čijoj obnovi zdušno rade kao nekada njihovi ideološki i biološki pređi na Titovim radnim akcijama.

Ova su pisma, dakle, društvu potrebna, ali i dvostruko opasna. Koliko po autore, toliko i za monolit judosfere. Ne dvojim kako pisma pridonose pucanju monolita, kao što ne dvojim ni u to da će monolit još neko vrijeme pružati otpor zdravom,

pluralnom, demokratskom i slobodnom društvu. Onakvom kakvom smo se nadali kad nam je država prije dvadeset i pet godina, po ne znam koji put, međunarodno priznata. Posljednje međunarodno priznanje ne smijemo ispustiti iz svojih ruku. Ako ga ispustimo, morat ćemo pripremati teren za neko novo međunarodno priznanje. A znamo kako to ide i kolike se žrtve moraju položiti.

Pisma se, dakle, odupiru nametanju stava „glavu dolje, ruke na leđa“, koji je u judosferi i jugosferi namijenjen Hrvatima, stava koji je bio treniran u velikosrpskoj tvorevini RSK kao i u koncentracijskim logorima Srbije. Akademik Josip Pečarić i dr. Josip Stjepandić, međutim, spadaju u nepokorene Hrvate. Hodaju uspravno jer su slobodni ljudi i odgovorni Hrvati. Budimo i mi.

JOSIP PEČARIĆ

ZA DOM SPREMNI TJ. SMRT FAŠISTIČKOM ANTIFAŠIZMU

Mirela Pavić nam je u svojoj najnovijoj kolumni "Plašikracija" (Hrvatski tjednik, 04. 02. 2015.) najbolje objasnila zašto srpskim slugama u RH smeta pozdrav *ZA DOM SPREMNI. Završila ga je s*
SMRT FAŠISTIČKOM ANTIFAŠIZMU! LIAM SHI!
Doista je velika vjerojatnost da oni kad čuju ZDS (ili kako to Kinezi kažu Liam shi) to doista dožive kao *Smrt fašističkom antifašizmu.*
Znamo da je pozdrav ZDS na kineskom prvi u Hrvatskoj objavio dr. sc. Josip Stjepandić. Radeći u Njemačkoj s kolegama iz različitih država ustanovio je kako taj isti pozdrav postoji u mnogim državama. To se i moglo očekivati jer bi bilo doista nevjerojatno da najljepši pozdrav bude nešto čega smo se samo mi sjetili, zar ne?
Zanimljivo je da je dr. Stjepandić u istom broju Hrvatskog tjednika objavio svoje otvoreno pismo riječkom gradonačelniku koje također završava s LIAM SHI:

Kada biste prema pok. Vidasu bili tako blagi i puni razumijevanja kao prema Frljiću, spora ne bi bilo

Štovani druže Obersnel,
s velikim zanimanjem čitao sam Vaš odgovor objavljen u „Hrvatskom tjedniku“ br. 589 od 7. siječnja. Kao prvo, moram Vam čestitati da ste napokon počeli čitati „Hrvatski tjednik“, trenutačno najbolju tiskovinu u Hrvatskoj. Preporučam Vam pretplatu, kako biste postigli makar protutežu prema neokomunističkim tiskovinama, yutarnjim i yučernjim, novim i dalmatinskim, koji žive od ekonomski besmislenih, ali skupo plaćenih oglasa iz stanovitih krugova, a svoju egzistenciju

brane predstečajnom nagodbom, s ciljem da bi izokrenuli sliku stvarnosti, umjesto da informiraju. Isto tako, učinili biste veliku stvar, kad biste „Hrvatski tjednik" preporučili članovima Vaše Partije. Tu se mogu dobiti neke vrlo korisne informacije npr. o lažima i manipulacijama o Jasenovcu, da o razvoju Plašikracije ne govorimo.

U Vaš sukob sa župnikom Zovkom ne bih želio ulaziti, makar je žestina Vaše kritike vrlo znakovita. Podsjeća me na ona stara, dobra vremena, kad je optužba da se „Crkva bavi politikom" bila uvod u njezin progon. Je li to Vaš jedini nesporazum s njim ili Vam stalno krv pije, žaoka otrovna klerofašistička? Slobodno upitam da li ste vlč. Zovka prijavili njegovu biskupu i što Vam je on na to odgovorio? Mislim da bi to zanimalo sveopću javnost, napose čitatelje HT. Vaše brojke o dobrim djelima za hrvatske branitelje zbilja su impresivne. Šteta da niste naveli koliko ste zahtjeva za potporu odbili i koliko je samoubojstava zbog toga počinjeno, da bi se dobila sveukupna slika. Usporedba s iznosima novca darovanim „antifašistima", udbašima i kosovcima bila bi sigurno vrlo zanimljiva. Isto tako pretpostavljam da bi Vam hrvatski branitelji bili zahvalni kad biste u Vašem djelokrugu dio novca odvojili za njegu znakovlja Republike Hrvatske. Pozorni promatrači uočili su da je hrvatski stijeg u Vašem gradu često u nepriličnome položaju i stanju, a Vas to nimalo ne brine. Kako je to moguće u jednom uređenome gradu poput Rijeke? Nije li Vas bilo sram da hrvatski stijeg stoji na pola koplja na onaj dan, kad bi zapravo morao svijetliti i vijoriti iznad grada? Znate li koliko to vrijeđa hrvatske branitelje?

Lijepo je da ste se pobrinuli za nadgrobni kamen za preminulog branitelja Vidasa. Da ste poštovali njegovu posljednju volju i taj kamen opremili onako kako je pokojnik želio, pokazali biste svoju ljudsku veličinu i nitko pa ni vlč. Zovko ne bi se bunio. Ovako, otvarate opravdanu sumnju u Vaše znanje i stvarne nakane. Vaše obrazloženje nema uporišta u zakonu (npr. presuda Prekršajnog suda Zagreb VII-J-D-3504-2008 od 14.4.2009). Je li pravomoćni pravorijek hrvatskog suda za Vas mjerodavan ili pak samo sud Vaše Partije? Znači li to da hoćete isprovocirati pravni spor? Hoćete prikazati pok. Vidasa kao zločinca? Ili će na njegovu nadgrobnome spomeniku uskoro osvanuti crvena zvijezda petokraka, „simbol ljubavi, zajedništva i slobode" (pogotovo u Vukovaru, gdje se pok. Vidas borio!)? Je li to kontinuitet ponašanja koje pokazuje intendant Vašeg „jugoslovenskog pozorišta", koji između ostalog negira postojanje hrvatskog jezika? Još jedna povrjeda Ustava, na koju uopće niste reagirali, da o sankcijama ne govorimo!? Čovjek da se zapita, kad će te uvesti ćirilicu u Rijeku, ako potajno već niste!? Oprostite, ali teško je oteti se dojmu da je oštrica zakona kod Vas rezervirana za domoljube poput pok. Vidasa. Kad biste prema njemu bili tako blagi, puni razumijevanja kao prema Vašem intendantu, spora ne bi bilo.

Glede pozdrava "Za dom spremni" akademik Josip Pečarić napisao je cijelu knjigu. U privitku Vam šaljem stenogram moje prezentacije ove knjige održane 18. prosinca 2015. Ja sam se ovom temom počeo baviti kad je hrvatski vitez Josip Šimunić bio onako bezdušno kažnjen. Da li slučajno, prijavu su podnijela dva velikosrbina iz Rijeke! Šimunića poznam kao uzornog športaša iz Njemačke. Malo koji Hrvat ostvario je ugled kao on, o čemu ne treba trošiti riječi. Ako se selidbom

iz Njemačke u Hrvatsku prometnuo u rasista i ksenofoba, onda je to jedino mogao prouzročiti nepedagoški utjecaj kukuriku vlasti u tome razdoblju. Šimuniću je učinjena velika nepravda! Umjesto njega, Milanovića i Jovanovića je trebalo kazniti kaznom neigranja recimo za sljedećih sto godina!
Ukratko, pitao sam moje prijatelje i kolege iz oko tridesetak zemalja širom svijeta (regiyun pritom nije bio zastupljen) kakve emocije kod njih izaziva kad kakav športaš kaže da je "za dom spreman". Ne ćete vjerovati, ali profesor iz Brazila je rekao da nakon što su njihovi nogometaši izgubili sa 1:7, nogometašima uopće ne vjeruje, pa ni onda kad kažu da su "Ligado à terra natal". Za njega je to pitanje časti. On je osobno uvijek ZDS. U Njemačkoj je biti ZDS vrlina, koja se može testirati npr. na mrežnoj stranici Druge njemačke televizije (ZDF):
http://typentest.zdf.de/wie-heimatverbunden-sind-sie
Da budem skroz iskren, ja sam na tome testu skroz propao (ali stoga ne ću zatražiti članstvo u Vašoj Partiji!), a ako Vaše fotografije ne varaju, Vi biste me hametice potukli već u prvom pitanju: "Da li volite domaće iće i piće"! Štoviše, velika je ironija da ste Vi više ZDS nego svaki neuhranjeni predstavnik neprijateljske emigracije!
Najzanimljiviji odgovor dobio sam iz najmnogoljudnije zemlje na svijetu. Jednom Kinezu velika je čast kad mu se kaže da je ZDS, doslovce prevedeno: „onaj koji odiše domovinom" ili „onaj po kome se može namirisati domovinu" (nešto kao Hercegovac ili Bokelj u Hrvatskoj). Zato ću ovo pismo zaključiti tim pozdravom.
Da zaključim: nitko u svijetu nema problem reći da je za dom spreman, osim jedne agresivne manjine u Hrvatskoj, kojoj očigledno i Vi pripadate. Da taj pozdrav nije izum Ante P. možete utvrditi na poleđini gore navedene knjige akademika Pečarića, gdje je citiran napjev koji su pjevala djeca u virovitičkom kraju 1921. godine. Ili da predložimo pozdrav: Za regiyun spremni? Bi li tada bio mir u kući?
Stoga ću ovo pismo zaključiti jednim, nadam se konstruktivnim prijedlogom: Organizirajte predstavljanje gore navedene knjige u Rijeci, koje bi održali akademik Pečarić, profesor Tomac (bivši član Vaše Partije!) i moja malenkost. Pozovite zaintesiranu javnost, ona dva velikosrbina, intendanta Vašeg „jugoslovenskog pozorišta", sve protivnike Hrvatskog državnog sabora, neprijatelje Marka Perkovića Thompsona, sve udbaše i kosovce (kojih navodno ima puno u Rijeci), pa ćemo razmijeniti argumente. Ako to ne učinite, mogli biste proći kao komunistički dinosaur (previše ideološke mase, a premalo pameti, da bi mogao preživjeti). Ne brinite, ne ćemo doći „s lijepom našom haubicom" (taj uradak Vas nije vrijeđao, zar ne?) ili nekim drugim sličnim instrumentom. Da Vaše antifašističko srce od sreće poskoči, pozdravit ću Vas starim pozdravom iz Kine, bratske zemlje u kojoj još uvijek vlada Vaša sestrinska Komunistička Partija:
恋家 (Liam Shi)

Dr. Josip Stjepandić
Bensheim, Njemačka

S druge strane SMRT FAŠISTIČKOM ANTIFAŠIZMU tjera srpske sluge da proglašavaju domoljubne Hrvate ustašama. Dakle, imamo ono što sam objasnio krajem 1987.:
- Ja sam Ustaša! Znate, Srbi vam dijele Hrvate na Ustaše i Srpske sluge. A ja vam ne volim biti sluga!
Zapravo sam na neki način i predvidio da će Milanović na kraju prihvatiti srpsku podjelu Hrvata. Na to su me podsjetili urednici s portala kamenjar.com jer su danas objavili tekst:
Fašisti te napadnu, okupiraju, a kad ih pretvoriš u zečeve – proglase te fašistom
Radi se o predstavljanju moje knjige *"Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba"* iz 2014. godine koji je tada objavio portal narod.hr. S obzirom da je – čini se – sam tekst izazvao prilično zanimanje kod čitatelja i danas, šaljem vam ga ponovno:

Akademik, hrvatski matematičar, publicist Josip Pečarić večeras je u dvorani Udruge specijalne policije iz Domovinskog rata predstavio svoju knjigu "Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba" te je ustvrdio kako je odvjetnik i kolumnist Zvonimir Hodak najbolje opisao njegovu knjigu riječima: „Fašisti te napadnu, okupiraju, razore, poubijaju mnoštvo ljudi, a kad od njih napokon učiniš zečeve, oni te proglase fašistom!" Njegovu knjigu čine zapravo glavni tekstovi koje je on objavio kao kolumnist na portalu Dnevno.hr i u tjedniku 7Dnevno. Knjigu su predstavili Zvonimir Hodak, saborski zastupnik Miroslav Tuđman i admiral Davor Domaze Lošo.
Hodak: Hrvatska je smješna zemlja, tragikomična
„Akademik je napisao knjigu koja se sastoji od tvrdih činjenica protiv kojih ne možemo reći niti jednu jedinu riječ", ocijenio je Hodak te dodao kako „ne možemo čak ni polemizirati ni o naslovu knjige jer ovo što je rečeno o zečevima rekao je Slobodan Milošević na jednoj sjednici Savjeta Jugoslavije". „Sve što Josip Pečarić piše o ovoj smješnoj zemlji – ovo što se događa Hrvatskoj zadnjih godina više nije smješno, to je tragikomično, ponekad tragično", istaknuo je te dodao kako je dobro što se našla osoba koja je napisala ovakvu knjigu a nije povjesničar. Ustvrdio je kako je Thomsonov koncert u Belinu nisu zabranili Nijemci. „Sve to dolazi od skoro legalnim kanalima iz Hrvatske u Njemačku", upozorio je. „Thompsonu je zabranjeno da pjeva u Berlinu, Istri, Puli, ali Lepoj Breni nije zabranjeno da doživi ovacije na Hrvatskoj radio televiziji", ustvrdio je Hodak te dodao kako je „ova knjiga izvanredno dobrodošla za one koji žele istinu, za one kojima je istina pred očima ali objektivno ne mogu u ovoj kostanacija snaga u državi i medijskoj blokadi koja vlada Hrvatskoj i doći do istine".
Tuđman: Biti u nekolicini najboljih u svijetu – irelevantno ako zagovaraš hrvatske nacionalne interese
„Josip Pečarić koristi metodu paradoksa, a paradoks označuje neočekivano mišljenje, protuslovno zdravom razumu, proturječno, nastrano, besmisleno", ocijenio je Tuđman te dodao da on „dovodi teze i poruke jedne anacionalne protuhrvatske politike do apsurda". Ustvrdio je da je Hrvatska zemlja apsurda gdje je istina postala laž, a laž postala istina, agresor je postao žrtva, a žrtva agresije

zločinac. Istaknuo je kako Pečarić u svojoj knjizi piše o političarima, znanstvenicima ili nazovi znanstvenicima, Akademiji Redikula, o ambiciji Ive Goldsteina da postane akademik, drugim povjesničarima. Pojasnio je kako je autor jedan od najpoznatijih, najproduktivnijih matematičara u svijetu s 1000 znanstvenih radova, autor dvadesetak knjiga koje je u pravilu objavio u vlastitoj naknadi, bez potpore znanstvenih institucija i na promocije mu ne dolaze predstavnici aktualne službene vlasti ni predstavnici medija. „Biti jedan od nekolicine najboljih u svijetu potpuno je irelevantno ako zagovaraš hrvatske nacionalne interese i vrijednosti kao što su domoljublje, istina i pravda“, zaključio je Tuđman. Istaknuo je paradoks da, iako su mu nedostupni javni mediji, njegove misli i knjige ne može se uništiti jer korespondira sa suvremenim načinom komuniciranja – internetom. „Zahvaljujući internetu Pečarića nije moguće ušutkati i zabraniti mu javno djelovanje“, zaključio je te dodao kako je ova knjiga dokaz da se „ni misao hrvatske slobode, ni volja naroda za suverenošću, ni pravo na istinu i budućnost ne mogu graditi na lažima i dezinformacijama“.

Domazet Lošo: Ova knjiga potvrđuje da će vremena istine doći

Komentirajući naslov, Domazet Lošo je ustvrdio je da od 1995. godine do danas nitko o tome nije se usudio progovoriti. „Nije to Milošević slučajno rekao – rekao je iz razloga jer u operaciji Oluja su Srbi uz pomoć Britanaca imali dva plana“, ocijenio je te dodao kako je plan B koji se dogodio izdavanjem zapovijedi za evakuacijom. „Milošević je tada definitivno shvatio da je izgubio rat s Hrvatima“, zaključio je Lošo te dodao da umjesto da se to u Hrvatskoj afirmira, to je prešućeno. Istaknuo je da je temelj hrvatske države 5. kolovoz, Dan pobjede i domovinske zahvalnosti, te kako ne samo da ga trebaju slaviti Hrvati već i Srbi. „Upravo zato jer su ih ti isti Hrvati spriječili da ne učine genocid 10 puta veći nego u Srebrenici – u Bihaću“, istaknuo je te dodao kako „ova knjiga potvrđuje da će vremena istine doći, isto kao što će doći vrijeme nacionalnih država“. Ustvrdio je da su Hrvati najveći antifašisti jer su porazili 2 totalitarna sustava – komunistički i četnički. „Hrvati su četiri puta spasili i obranili Bosnu i Hercegovinu, a ne dijelili“, ocijenio je te dodao kako su „prvi u povijesti Hrvati ti koji su spriječili genocid i vodili najčistiji rat u povijesti ratova“. Istaknuo je kako živimo u vremenima paradoksa, inverzije vrednota i razdoblju unutarnje agresije. „Problem danas Hrvatske i branitelja je što se nismo naučili pobjednički ponašati, a to znači biti svjestan onog što jesi“, zaključio je Domazet Lošo. Izvor: narod.hr

http://kamenjar.com/fasisti-te-napadnu-okupiraju-a-kad-ih-pretvoris-u-zeceve-proglase-te-fasistom/.

Zapravo se čini kako sam zasluženo na crnim listama HRT-a kako tvrdi Mladen Pavković:

… kako to da na ovoj televiziji, koju vodi nekakvi „posljednji nositelj Titove štafete“, nikada, ali baš nikada ne možemo čuti ni gledati hrvatske intelektualce,

akademike poput Aralice, Jelčića ili Pećarića, ili redatelja Jakova Sedlara, a još manje one koji uređuju ili surađuju u „Hrvatskom slovu“, „Hrvatskom tjedniku“, na portalima poput „Direktno“ i tome slično?

http://kamenjar.com/mladen-pavkovic-na-crnim-listama-hrt-a-jedino-su-hrvati-tako-je-bilo-tako-je-i-sada/

Naravno, meni je uvijek iznova šokantno kada vidim to sluganstvo Srbima. Još je veće kada su hrvatski branitelji od srpskih “hrabrih” vojnika napravili zečeve. Išlo je dotle da su čak htjeli povući I tužbu za genocid samo zato da Srbija ne bi bila optužena za genocid koji su načinili u Hrvatskoj i ne samo njoj. Naravno, to što su se najveća državna tijela stavila na stranu svojih gazda izostala je pravedna kazna, ali Srbija je ipak osuđena kao agresor koji je u cilju osvajanja izvršio niz genocidnih radnji.
Da bi izliječili strašan kompleks da su sluge onima od kojih su branitelji napravili zečeve, stalno pokušavaju izjednačiti branitelje s ustašama, fašistima i sl. Do jučer je to bilo uvijeno, ali danas nastupaju otvoreno.
To je jako dobro jer nova hrvatska vlast mora konačno vidjeti s kime ima posla i “slušati” što kažu srpske sluge. Naime, najbolji su ministri i drugi dužnosnici koje srpske sluge najviše napadaju! U ovom trenutku to je očiti ministar kulture dr. sc. Zlatko Hasanbegović. I svi bi se morali ugledati na njega!

Akademik Josip Pečarić
04. 02. 2016.

ODGOVOR MARIU FILIPIU

Dragi Mario,
Doista me je obradovao Tvoj e-mail, tj. Tvoje reagiranje na moj tekst (koji je objavljen na portalu Glas Brotnja
http://glasbrotnja.net/kolumne-akademik-josip-pecaric/79239):

Naslov: RE: GENOCID? IPAK JE ZDS NAJVEĆI ZLOČIN, ZAR NE?
Datum: Fri, 25 Mar 2016 10:30:30 +0100
Šalje: Mario Filipi
Prima: 'Josip Pecaric' <pecaric@element.hr>

Dragi Josipe

*Za dom spremni je bio pozdrav kojim se je pozdravljalo ne samo u HOS-u, nego i u drugim postrojbama, barem u Slavoniji što osobno svjedočim, a vjerujem i u drugim regijama gdje je bio rat. I danas sam ponosan na taj izvorno hrvatski pozdrav. Da su barem ovi koji vrište na taj pozdrav bili tada s nama pa da su čuli stravičan muk u eteru, jer kad su četnici čuli taj pozdrav, „us**li su se toliko da nisu mogli ništa reći na „motorolu“. Sramota je da naši političari, prije svega povjesničari nisu za 25 godina zaslužili svoju plaću da objasne svijetu ne samo pozdrav Za dom spremni, nego i stvarnu znanstvenu povijesnu istinu o Nezavisnoj državi Hrvatskoj, Anti Paveliću, ustašama, Jasenovcu, Šaranovoj jami i svemu drugom. Ovako nam bilo kakvo bezvrijedno smeće soli pamet o tome gdje je "mrlja". A takve spodobe same nisu više nego upravo to – mrlje.*

Srdačan pozdrav Mario Filipi

Naravno da znam da se ZDS nije samo pozdravljalo u HOS-u veći u drugim postrojbama. HOS mi je posebno bitan jer su regularni dio HV-a u Domovinskom ratu i napadom na njih prokazuju se svi koji su protiv hrvatske države. Dr. Stjepandić me upozorio i kako je to izgledalo u Jutarnjem listu:

Naslov:

AW: AW: GENOCID? IPAK JE ZDS NAJVEĆI ZLOČIN, ZAR NE?
Datum: Fri, 25 Mar 2016 09:17:58 +0000
Šalje: Stjepandic, Josip
Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Yutarnji je posve prolupao.
Mislim da im se pričinio Ante P.
http://www.jutarnji.hr/zidovska-opcina--trebalo-je-odmah-prekinuti-utakmicu/1548482/
Doista treba dobro pogledati kome ste vi hrvatski branitelji zapravo Ustaše:

USTAŠKO SKANDIRANJE U OSIJEKU Na HRT-u tvrde da komentator ništa nije čuo zbog uputa iz režije, Židovska općina bijesna: 'Zašto niste prekinuli utakmicu!?'
Ustaški poklič "Za dom spremni", koji se za vrijeme prijateljske utakmice između Hrvatske i Izraela mogao čuti u srijedu na stadionu Gradski vrt u Osijeku, osudili su jučer priopćenjem Vlada Tihomira Oreškovića, Hrvatski helsinški odbor te židovska zajednica u Hrvatskoj.
Premijer je bio na utakmici u svečanoj loži s predsjednikom HNS-a Davorom Šukerom, u društvu ministra znanosti Predraga Šustara, a u publici su još bili i ministar poduzetništva i obrta Darko Horvat, vukovarski župan Božo Galić te osječki župan Vladimir Šišljagić. S premijerom je u svečanoj loži bila i izraelska veleposlanica u Hrvatskoj Zine Kalay Kleitman.
Izvješće HHO-a
U izvješću s utakmice HHO piše: "Već na samom početku utakmice, u 2. minuti cijelim stadionom se zaorilo skandiranje 'Za dom spremni' (ustaški pozdrav iz vremena NDH), a u 14. minuti skandira se s tribina stadiona: 'Ajmo, ajmo ustaše'. Od 50. do 52. minute slijedi skandiranje 'Mi, Hrvati! Ustaše, ustaše! Vukovar, Vukovar'. 'Za dom spremni' uzvikuje se opetovano (53. minuta), a u 65. pali se jedna dimna naprava te potom baklja koja je ubačena na tartan stazu".
Vlada je jučer osudila govor mržnje i isticanje simbola i slogana totalitarističkih režima na sportskim borilištima. "U suvremenom svijetu kada pojedinci koriste različitosti za novu platformu razdora koja svoj vrhunac doseže u posljednjim tragičnim događajima u Bruxellesu, tolerancija i zajedništvo snažnije nego ikad dobivaju svoj puni smisao. U tom kontekstu osuđujemo svaki pokušaj degradacije dosegnutih demokratskih vrijednosti, govor mržnje i vrijeđanje. Vlada Republike Hrvatske osuđuje isticanje simbola i slogana kao neprihvatljivu i nepoželjnu pojavu", ističu u Vladi.
Zbog incidenta skupine navijača na stadionu jučer je reagirao i predsjednik Židovske općine Zagreb Ognjen Kraus koji je izjavio da su se opet čuli isti povici i da je zakon jasan: "Trebalo je odmah prekinuti utakmicu!" .HHO pak kaže da na verbalne eskalacije fašizma i seksističkog rasizma nitko nije reagirao. Službeni spiker, koji je redovito izvještavao o događanjima na stadionu, na hrvatskom i engleskom jeziku, nije smatrao potrebnim ni na početku utakmice, niti nakon spomenutih skandiranja, upozoriti gledatelje da je takvo ponašanje suprotno civiliziranim standardima, pravilima UEFA-e, i, u konačnici, kao oblik mržnje, suprotno zakonima RH.
Poruka predsjednice
"Jedini 'disonantni ton' upućen prije utakmice navijačima i hrvatskoj javnosti, bila je poruka predsjednice Kolinde Grabar-Kitarović na njezinu Facebook profilu: 'Dostojanstveno, s ponosom, bodrimo naše vatrene! Pokažimo da smo navijači koji vole svoje i poštuju druge. Recimo NE rasizmu!" napisala je uoči utakmice predsjednica. S HRT-a smo pak dobili sljedeći odgovor: - U konkretnome smo slučaju provjerom utvrdili kako je naš sportski komentator pratio početak utakmice i u trenutku u kojemu se događalo sporno skandiranje slušao upute iz režije te nije jasno čuo povike s tribina. Želimo podsjetiti da je

HRT u sličnim slučajevima dosad reagirala i ogradila se od svakog sličnog neprimjerenog ponašanja i neprimjerenih poruka, a tako ćemo postupati i ubuduće.
Osječko-baranjska policija, kako smo doznali, zasad neće podnositi nikakvu prijavu zbog skandiranja "Za dom spremni".
"Policija tijekom javnog okupljanja, kao što je navedeno, obavlja snimanje i ako se utvrdi da je netko počinio kazneno djelo ili prekršaj, poduzimaju se zakonom propisane radnje. Tako će biti i u ovom slučaju, no zasad u tom smislu nemamo ništa konkretno", poručili su.
Već sam pisao o tome koliko je ova Vlada još uvijek slaba i kako se povinuje ovakvim izjednačavanjem vas branitelja i ustaša. Daleko su od dana kada ćeš i Ti i bilo koji drugi hrvatski branitelj biti važniji od svih ovih koji ovako reagiraju.
U Jutarnjem listu im se i rugaju jer uz tekst stavljaju:

VEZANE VIJESTI
Vijesti
KOMENTAR Zašto je Joe 'Za Dom Spreman' Šimunić izabran za pomoćnika A Joevov slučaj je doista nešto sramotno. Možda ponajbolje opisuje svu ogavnost ljudi (po Sun Tzu-u) koji su sudjelovali u tom.
Sjetimo se. Bila je utakmica u Beogradu. Palila se hrvatska zastava i bila je velika srpska zastava s ćiriličnim napisom Vukovar. To nije zasmetalo ni delegatu na utakmici ni hrvatskom ministru! Potom je došla utakmica u Zagrebu. Delegat je tražio da se ukloni velika hrvatska zastava s natpisom VUKOVAR. U glavnom gradu hrvatske države smeta mu zastava te države s natpisom hrvatskog grada! Umjesto da mu pokažu put prema granici RH oni narede da se ukloni zastava! Na kraju utakmice Šimunić pokaže kako ima ponosnih ljudi u hrvatskoj državi. Ostalo znate. Svi ovi koji napadaju ZDS nisu ni riječ rekli u obranu hrvatskog dostojanstva u slučaju Šimunić. Da Thompsona i ne spominjem.
O tome piše možete vidjeti i tekst Ivana Blažićka:
http://direktno.hr/en/2014/kolumne/43124/Neuspjeh-bomba%C5%A1a-kako-je-premijer-ponosno-sjeo-uz-%C5%A0ukera-iz-%27mo%C4%8Dvare%27.htm
Vidjeti i:
http://www.dnevno.hr/sport/nogomet/vlada-o-navijackim-skandiranjima-u-osijeku-osudujemo-govor-mrznje-i-vrijedanje-907555
Oni koji napadaju ZDS i HOS zapravo pljuju i po Vukovaru i njegovoj žrtvi. Kako doznajemo iz najnovijeg "7Dnevno" grad Vukovar će medaljom odlikovati vukovarsku postrojbu HOS-a. Od 58 HOS-ovaca koji su branili Vukovar poginulo ih je 25, a samo dvojica nijednom nisu ranjeni. Kada je pukla crta koju je držao HOS, pao je i Vukovar.
I TO SU DOČEKALI
VUKOVAR HOS-U SKINUO KAPU: Stiže medalja za junaštvo u ratu! Autor: Snježana Vučković / 7Dnevno / 24. ožujka 2016.

Medaljom kojom će Grad Vukovar odlikovati vukovarsku postrojbu HOS-a s te

će se časne postrojbe skinuti i zadnji obris stigme "ustaške paravojske", jedne od rijetkih koja se ne tereti za ratni zločin.
http://www.dnevno.hr/domovina/vukovar-hos-u-skinuo-kapu-stize-medalja-za-junastvo-u-ratu-907550
Razlog više da se ZDS napada i danas. Pa u Pupovčevom Biltenu dana je i slika HOS-ove zastave s pozdravom ZA DOM SPREMNI. Jasan znak za sve srpske sluge u RH, zar ne?
Pri tome ne mislim omalovažiti sve druge koje su u Domovinskom ratu pozdravljali sa ZDS, dragi Mario. Dapače, u knjizi DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / Na hrvatsku šutnju nismo spremni! dao sam i Vaš tekst LJULJAJU SE STUPOVI LAŽI za koji mislim da je nešto ponajbolje napisano na ovu temu. U Prilogu dajem dio Tvog teksta koji se odnosi na ZDS. Zapravo hrvatska vlast će doista biti hrvatska kada bude dijelila Vaše stavove, a ne stavove onih o kojima govorimo u ovom tekstu. Stavove onih koji nikada nisu podržavali hrvatsku državu.
Ali treba znati iščitati i znakove pozitivnih promjena u novim hrvatskim vlastima. Već sam puno puta pisao o tome kako se hrvatski političari boje čak i navesti što piše u presudi Stalnog međunarodnog suda u Haagu u slučaju tužbi za genocid. A govore o agresiju Srbije u cilju stvaranja etnički homogene Velike Srbije, kao i to da su pri tome vršili i genocidne radnje. Jeste li primijetili kako je Predsjednica u svom priopćenju oko presude Karadžiću koristila riječi "najteži zločini s ciljem stvaranja homogenog srpskog prostora". Za očekivati je da će ona uskoro govoriti što doista piše u toj presudi. Svidjelo se to Britancima, ili ne!
http://kamenjar.com/109222-2/

Josip Pečarić

ODGOVOR DR. JOSIPU STJEPANDIĆU

Štovani kolega dr. Stjepandiću,

U potpunosti podržavam sve što ste naveli u Vašem pismu. Jedino u svezi s Vašom preporukom za čitanje moje knjige „Dva pisma koja su skinula maske: za hrvatsku šutnju nismo spremni“ moram Vas izvijestiti da sam prije dva dana poslao g. Kovačiću moj tekst *"Za dom spremni" itekako smeta poraženima u Domovinskom ratu i srpskim slugama u RH* koji predstavlja odgovor na napade kojima su izloženi vodeći ljudi hrvatskog naroda u Crnoj Gori:
http://kamenjar.com/za-dom-spremni-itekako-smeta-porazenima-u-domovinskom-ratu-srpskim-slugama-u-rh/
http://www.dragovoljac.com/index.php?option=com_content&view=article&id=37080:qza-dom-spremni-itekako-smeta-poraenima-u-domovinskom-ratu-i-srpskim-slugama-u-rh&catid=9:politika-i-drutvo&Itemid=11
Naime, povodom mog izbora za Dopisnog člana Dukljanske akademije nauka i umjetnosti bio sam gost predsjednika *Hrvatskoga nacionalnog vijeća Crne Gore* g. Zvonimira Dekovića i g. Adrijana Vuksanovića, predsjednika *Hrvatske krovne zajednice „Dux Croatorum“.* Tom prigodom pridružila nam se i ministrica u Vladi CG gđa Marija Vučinović.
Napisao sam g. Kovačiću:
"Vi odlučite treba li HTV pomoći HGI i našoj ministrici u CG."
Kao što se može vidjeti u Prilogu mog odgovora na taj napad ministrica kaže kako im crtaju metu na čelima! Kako je u naslovu mog teksta ZDS ne mogu vjerovati da je g. Kovačić propustio poslati moj tekst onima koji su pripremali emisiju o kojoj govorite.
Zapravo pitam se je li ta emisija pomoć Hrvatima Crne Gore i njihovoj tj. našoj ministrici u Vladi CG koju sam tražio?
Što se tiče blaćenja g. Bujanca nadam se da ste uspjeli gledati i njegovu današnju Bujicu u kojoj je gostovao g. Antu Đapića. Đapić je održao lekciju hrvatskim političarima. Zapravo ih je pokušao naučiti ono o čemu ja odavno pišem u svojim tekstovima: NAPAD JE NAJBOLJA OBRANA, odnosno ono što je govorio kardinal Kuharić:
Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima. Principi su oružje. I zato kad Hrvatska čistih ruku i čiste savjesti nastupi pred svijetom, ona je jaka i pred jakima.
A ti veliki, koji i danas napadaju RH su podržavali velikosrpsku fašističku agresiju na Hrvatska!
O pozdravu ZDS iznio je g. Đapić istovjetne stavove koje zastupam i u knjizi koju spominjete i u tekstu koji sam poslao ravnatelju HTV-a. Najavio je g. Đapić i ponovni zahtjev za dekriminalizaciju pozdrava HOS-a i mnogih drugih branitelja u Domovinskom ratu pa, ako je potrebno, i referendum po tom pitanju u organizaciji svih hrvatskih HOS-ovaca. Drugim riječima najavljuje nešto slično

Peticiji ZDS, koja je povod da se danas vodeći ljudi Hrvata Crne Gore proglašavaju ustašama.
Sa štovanjem,
akademik Josip Pečarić

P.S. Ako niste već pročitali dr. Razuma spominje veliki hrvatski biskup dr. Vlado Košić u tekstu:

Zar je sve komunističko i danas svetinja u koju se ne smije dirati?

Žalosno je da se ovako šalju poruke koje žele opravdati zločinački komunistički režim.

Zašto se ne smiju postaviti pitanja o partizanskim zločinima? Poznajem dobro dr. Stjepana Razuma, on je veoma stručan, marljiv i iskren čovjek, on ne bi izmišljao kada kaže, kao vrsni povjesničar i arhivist, da ima dokaze da su partizani u Jasenovcu svoje zločince podmetnuli državi NDH. Zašto se ne smije znanstveno to istraživati? Zar je sve komunističko i danas svetinja u koju se ne smije dirati? Poznajem i gosp. Jakova Sedlara. Njegov film otvara pitanja, bio sam na njegovom prikazivanju u Zagrebu i poslije razgovarao sa Slavkom Goldsteinom. On mi je odmah rekao da su izjave Ljubice Štefan pune laži, na što sam mu odgovorio da je to znanstveno istraživanje: neka svaka strana iznese svoje argumente, a javnost će sama zaključiti što je laž a što istina. Čudi me k tome da su sve javne informativne emisije, kao i naši političari, izbjegli iznijeti činjenicu da se među Srbima javljaju i oni koji žele doći 22. travnja u Jasenovac i koji osporavaju Pupovcu monopol nad srpskim stavovi u Hrvatskoj. Zašto se već jednom ne odmakne naša javnost od takvih ljudi koji siju podjele i zašto im se naši političari klanjaju? Apsurd! Zamislite da se u Srbiji vlasti s toliko puzavosti brinu oko toga što će Hrvati reći? Neshvatljivo!
http://kamenjar.com/vlado-kosic-zar-je-sve-komunisticko-danas-svetinja-u-koju-se-ne-smije-dirati/

13.4.2016. u 23:20, Stjepandic, Josip je napisao/la:
Štovani gospodo,
koliko god sam se veselio neminovnoj smjeni na čelu HRT, bojim se da Vam naprosto nedostaje hrabrosti za neophodne promjene.
Već sam Vas upozorio da Radmanove najavne špice tipa „Ide Tito preko Romanije“ treba žurno povući i vratiti „Odu slobodi“.
Onda drug Novokmet, koji je prije četiri godine, ako se dobro sjećam, pokazao neograničenu skojevsku brutalnost. Čime je on zaslužio da vodi emisiju poput večerašnjeg „Otvorenog“?
Izgleda da je klevetanje u neograničenim količinama, pogotovo prema osobama koje nisu bile nazočne: čelnika Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, te redatelja Jakova Sedlara, bilo jedina svrha ove emisije.

Hoćete li sakupiti pristojnosti, pa im se ispričati da Vaš voditelj nijednom nije upozorio goste u studiju da ne klevetaju osobe koje nisu nazočne?
Mogli biste pokazati malo građanske hrabrosti, pa pozvati kao goste gospodu Razuma, Vukića (starijeg i mlađeg) i Sedlara, pa zovite orjunaše koje hoćete da razmijene argumente o Jasenovcu. Ili puno jednostavnije: prikažite film „Jasenovac – Istina“, pa napravite raspravu nakon prikazivanja.
Kako kao (bivši) čelnici novinarske organizacije gledate na ponovljeno blaćenje Vašeg kolege Bujanca? O gledanosti njegove „TV Bujice“ HRT će dugo moći samo sanjati!
Glede pozdrava „Za dom spremni“ preporučam Vam čitanje knjige akademika Pečarića „Dva pisma koja su skinula maske: za hrvatsku šutnju nismo spremni“, te studij presuda hrvatskih sudova na tu temu, da Vaši novinari ne moraju ponavljati notorne gluposti!
Sa štovanjem
Dr. Josip Stjepandić
Reagirao je i Damir Borovčak:

Poštovani,
supotpisujem svaku riječ g. dr. Josipa Stjepandića.
Dosta je bilo svih novo-kmetova koji su i dalje u službi jednoumlja po orjuna obrascu.
U ime istinske demokracije potrebno je na nacionalnoj televiziji promicati zastupljenost SVIH sugovornika i događaja koji su relevantni za određenu temu, a ne samo nekih koji odgovaraju voditelju u podmetanju gledateljstvu poluistina, neistina ili opanjkavanja osoba koje nisu nazočne.

Zašto HRT ne progovara i izbjegava priloge iz Donjih Mosti, mjesta prvog civilnog zločina prije svih drugih zločina u Drugom svjetskom ratu ???
Također i proglašenje Hrvatske države u Bjelovaru 8. travnja 1941. pa zatim prvi civilni zločin srpskog konjaničkog puka “Car Dušan silni” ubijanja 11-tero seljaka u Donjim Mostima 10.travnja 1941. u 11 sati ujutro, dok je NDH proglašena ‘tek’ u 15 sati u Zagrebu. O toj povijesnoj istini, koja je početak početaka svih drugih zločina nad Hrvatima i događaja na početku Drugog svjetskog rata, uporno se šuti.

14.04.2016.

PISMO PREDSJEDNICI - TKO POTPISUJE?

Poštovana Predsjednice RH gđo Kolinda Grabar Kitarović,

Sa žaljenjem vidimo kako se prošlogodišnja priča iz Knina ponavlja. U pismu koje smo Vam tada poslali predložili smo uvođenje pozdrava Za dom spremni u Hrvatsku vojsku upravo zbog incidenta s pjevanjem pjesme Bojna Čavoglave koja predstavlja simbol Domovinskog rata.
Znamo da je prošle godine na Paradi HV-a nastupao i HOS sa svojom zastavom na kojoj piše ZDS, koji jeste pozdrav odobren od hrvatskih vlasti.
Zato nije jasan tadašnji Vaš odgovor da je naš zahtjev koji ima za cilj obranu Marka Perkovića Thompsona i Bojne Čavoglave u kome je rečeno da je on „na razini provokacije".
Neshvatljivo je kako hrvatskim vlastima smetaju simboli Domovinskog rata kao što je Bojna, pa će Vas sigurno zanimati što o tome kaže nedavni kandidat za Ustavnog suca RH g. Pero Kovačević:

PONAVLJA SE PROŠLOGODIŠNJA PRIČA

PERO KOVAČEVIĆ UPOZORAVA: ZBOG LAJKANJA I DIJELJENJA 'BOJNE ČAVOGLAVE' MOGU VAS KAZNITI!

Autor: I.G. Subota, 06. Kolovoz 2016. u 16:41
"Kani li policija početi zabranjivati i ostale domoljubne pjesme nastale u Domovinskom ratu", pita se Pero Kovačević.
Pero Kovačević, pravni ekspert za nacionalno zakonodavstvo na portalu **Nezavisni.hr** *objavio je kolumnu u kojoj se osvrnuo na sinoćnji događaj u Kninu i uručenje obavijesti o počinjenom prekršaju Marku Perkoviću Thompsonu jer je pjevao Bojnu Čavoglave.*

UŠUTKAVANJE THOMPSONA: Dobio prekršajnu prijavu zbog glasnog pjevanja 'ZA DOM SPREMNI', nakon toga mu blokirali Facebook stranicu?!

U kolumni Kovačević upozorava da se "ponavlja prošlogodišnja priča, stoga, kaže, pazite i nemojte prenositi pjesmu Čavoglave jer bi mogli prekršajno odgovarati, zbog reproduciranja i lajkanja Bojne Čavoglave možete prekršajno odgovarati".
Nadalje navodi kako oni zaslužni za ovu "čestitku" Thompsonu zaboravljaju "da je samo pjevao jednu od najvećih domoljubnih hitova iz Domovinskog rata, pjesmu koja je dizala moral nama braniteljima. Pjesmu koja nije zabranjena niti je nama braniteljima nitko ne može zabraniti".
"Kani li policija početi zabranjivati i ostale domoljubne pjesme nastale u Domovinskom ratu, jer kako će prekršajni sud kazniti Perkovića što pjeva pjesmu nastalu u Domovinskom ratu ili opet rade popis nepoćudnih pjesama, kao nekad,

od Vile Velebita itd.. Zar se opet vlast dodvorava četničkim vojvodama Nikoliću i Vučiću, kojima Čavoglave bude loše osjećaje, osjećaje poraza, zaleđene krvi i straha kad čuju Čavoglave… “, pita se Kovačević te svoju kolumnu završava riječima A.G. Moatoša:
“Sad samo mogu ponoviti: Hrvatska već vidje dosta raznih čuda, ali ne nađe štrika za toliko Juda!”

http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/pero-kovacevic-upozorava-zbog-lajkanja-dijeljenja-bojne-cavoglave-mogu-vas-kazniti-944787

S obzirom da g. Kovaćević spominje srbijanske čelnike u prilogu Vam šaljem govor Aleksandra Vučića u Glini 1995.
Uvjeren sam da današnja vlast ne misli, kao Vučić da je u pravu kada govori o ustaškoj vlasti i zločinačkom režima Franje Tuđmana iako se mnogi tzv. ljevičari ili antifašisti u RH itekako slažu s Vučićem. Tome smo svjedoci iz dana u dan.
Ponavljanje prošlogodišnje priče samo pokazuju kako vlast mora uvažiti našu prošlogodišnju peticiju.
S poštovanjem

Akademik Josip Pečarić
Biskup dr. sc. Vlado Košić

P.S. Podsjećamo Vas:
a) Pokojna gđa Vera Stanić i g. Pero Kovačević su 1994 uvjerili predsjednika Tuđmana i ministra Šuška da se prizna status hrvatskog branitelja pripadnicima HOS-a;
b) da je predsjednik Tuđman 1. listopada 1991(napisao je g. Kovačević) donio zapovijed da postrojbe HOS-a ulaze u sastav OS RH;
c) da je znakovlje postrojbi HOS-a službeno odobrilo Ministarstbvo obrane 1994. sukladno Službovniku OSRH.
d) U zakon o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji uvrsteni su pripadnici HOS-a, a promjenom vlasti 2000-e su im ta prava oduzeta.

Pismo su još potpisali:

Biskup prof. dr. sc. Valentin Pozaić
general Ljubo Ćesić Rojs
general Marinko Krešić
general Josip Štimac
general Ivan Tolj
dr. sc. Josip Stjepandić
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr.dr.h.c. Nikola H. Debelić, veleposlanik u m.
Prof. dr. sc. Marin Čikeš, RGN, Sveučilište u Zagrebu

Prof. dr. sc. Zlatko Vrljičak
Prof. dr. sc. Fra Andrija Nikić
Mirela Pavić, kolumnistica
Zvonimir Josip Tumbri
Krunoslav Lukenda, Zadar
Jozo Lukenda, Zadar
Ivan Lukenda, Njemačka
Tereza Klier, Njemačka
Valerija Weiss, Njemačka
Damir Tučkar, dipl. ing.
Ivan Bradvica, dipl. ing. građ., književnik
Marko Magdalenić, KBF Zagreb
Juraj Cigler, dipl. inž. građ. Čakovec
Vicko Goluža
mr. sig. Ivan Lulic
dr. Ružica Ćavar
Pero Tadić, hrvatski književnik
Vinko Vice Ostojić, hrvatski publicist
Ivan Bastjančić, dipl. ing. stroj.
Đurđica Bastjančić, prof.
Iva Bastjančić, baccalaurea
Josip Maršić
Slobodan Maršić dragovoljac DR
Branko Hrkač, sam. likovni umjetnik
Vera Primorac, književnica
Stjepan Grgic, Toronto, Kanada
Josip Kocijan
Don Lazar Čibarić
Đivo Bašić, Dubrovnik
Damir Borovčak, dipl. ing., publicist, Zagreb
Tomislav Beram, Australija
Krešimir Duvnjak, dipl. inž., mag. phil., univ bacc. relig., Zagreb
Zvonimir.R. Došen
Mate Sušac
Dajana Glavota, prof.
Hrvoje Glavota, dipl. ing.
Alojzije Petracic, umirovljenik
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Domagoj Musa mag. dipl ing.
Stanko Šarić, dipl. ing. (Najbolji hrvatski tamburaši)
Ivo Markulin,kap.d.pl. Preko
Ankica Markulin, prof. Zadar
Blažena Magdić, umirovljenica
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a

Dusko Abramovic, Toronto-Canada
Nevena Abramovic, Toronto-Canda
Jozo Ćuk, dugogodišnji hrvatski javni djelatnik, Melbourne Australia
Mario Filipi
Roko Sikirić, Lausanne
Petar Gelo Urednik i voditelj Hrvatskog radija Melbourne
Don Anđelko Kaćunko
Mijo Maljković, inovator
Ivan Filipović, pomorac
Slobodan B. Markic, P. Eng., Toronto
Miljenko Plisic
Branko Haubrich, iur.
Ivanka Haubrich
Ivana Haubrich Mihovilović
Kristina Vrebac
Ivan Haubrich
Manda Haubrich
Stjepan Fiolic, Argentina
Dr. sc. August Janeković
V. Školnik-Popović, dr. med. spec. ped.
Dr. sc. Zvonimir Šeparović, prof. emeritus

07. 08. 2016.

HAZU: NEPRIMJERENA REAKCIJA GLAVNOG TAJNIKA HAZU AKADEMIKA P. RUDANA NA PISMO-PRIJAVU DR. JOSIPA STJEPANDIĆA

Poštovani,

Na internetu sam pronašao tekst; 'HAZU: NEPRIMJERENA REAKCIJA GLAVNOG TAJNIKA HAZU AKADEMIKA P. RUDANA NA PISMO-PRIJAVU DR. JOSIPA STJEPANDIĆA'
http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2016/11/03/hazu-neprimjerena-reakcija-glavnog-tajnika-hazu-akademika-p-rudana-na-pismo-prijavu-dr-josipa-stjepandica/
Hrvatski znanstvenik koji živi u Njemačkoj Dr. Josip Stjepandić doista je kompetentna osoba (Editor-in-chief je u: Advances in Transdisciplinary Engineering, Reviews in Transdisciplinary Engineering, Concurrent Engineering in the 21st Century, Systems Engineering in Research and Industrial Practice, International Journal of Agile Systems and Management, Associate Editor: Journal of Industrial Information Integration, Journal of Industrial Integration and Management, Editor: Advanced Engineering Informatics, Editor: Journal of Aerospace Operations, IEEE Transactions on Systems, Man, and Cybernetics: Systems). da govori o znanstvenom nepoštenju.
Vidim da kolega Rudan u svom kratkom odgovoru spominje i mene:

Von: *Pavao Rudan [mailto:rudan@hazu.hr]*
Gesendet: *Mittwoch, 2. November 2016 11:30*
An: *Stjepandic, Josip; kabpred@hazu.hr; jaksa.barbic@zg.t-com.hr; neidhardt@hazu.hr; tajnik@hazu.hr; franjo.sanjek@mail.inet.hr; andrej.dujella@math.hr; gusic@hazu.hr; marko.pecina@zg.t-com.hr; akovacec@hazu.hr; pavao.pavlicic@ffzg.hr; vmarkovic@hazu.hr;fparac@gmail.com; stjepan.jecic@fsb.hr; mzicfuch@ffzg.hr; knemec@ffzg.hr; ngligo@yahoo.com; mirko.zelic@ina.hr; trina@irb.hr; akademik Stanko Popović*
Cc: *Vlado.Loncarevic@predsjednica.hr;*

Marina.Kovac@predsjednica.hr; Ariana.Kos@predsjednica.hr; protokol@predsjednica.hr; andrej.plenkovic@vlada.hr; andro.krstulovic@sabor.hr; ministar@mzos.hr
Betreff: *Re: Prijava: akademik Pavao Rudan, prof. dr. Aleksandar Včev, dr. Željko Jovanović i drugi*

Nepoznati gospodine,
dozvolite mi, lijepo Vas molim, odgovoriti Vam gotovo istim riječima kao što sam prije nekoliko godina odgovorio na e-mailove gospodinu akademiku Josipu

Pečariću: POŠTOVANI, LIJEPO VAS MOLIM NE OPTEREĆUJTE MOJE RAČUNALO VAŠIM URADCIMA, NAJLJEPŠE ZAHVALJUJEM, PAVAO RUDAN.
Pavao Rudan

Istina je da je akademik Rudan tako nešto napisao i meni, a povodom sukoba koji smo imali oko predstavljanja moje knjige: „Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba". U tekstu *HAZU i protunarodna vlast, dnevno.hr* , 10. 05. 2014. opisao sam taj sukob:
Tako već sam naslov moje knjige „Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba" nekima baš i nije drag. Komentirajući naslov, admiral Davor Domazet Lošo (danas član Vijeća za domovinsku sigurnost Predsjednice RH., J.P.) *je na samom predstavljanju knjige ustvrdio da od 1995. godine do danas nitko o tome nije se usudio progovoriti (to posebno izdvajaju i u Hrvatskom tjedniku, 01. 05. 2014.). Nadovezao sam se na našeg admirala ispričavši priču o tom predstavljanju i mojoj Akademiji:*
Vjerovali ili ne, zamolio sam da u HAZU pošalju internetom obavijest o ovom predstavljanju. Izgleda da je tako nešto izazvalo pravu paniku. Da se našalim – pitam se jesu li me izbacili iz Akademije što sam se usudio tako nešto napraviti. A zapravo, Akademija je s Miloševićevom izjavom mnogo ranije trebala upoznati hrvatsku javnost, a ne ja!
http://www.hkv.hr/reportae/lj-krinjar/17509-predstavljena-knjiga-akademika-pecarica-hrvatski-genocid-napravili-zeceve-od-srba.html#disqus_thread
Zvonimir Hodak u svojoj kolumni HAZU je predaleko od toga da reagira na primitivizam jugonostalgičara (Dnevno.hr., 28. 04. 2014; 7Dnevno) spominje HAZU u svezi s tim predstavljanjem:
Dana 24. travnja o.g., nazočio sam prezentaciji nove knjige akademika Pečarića "Hrvatski genocid: napravili zečeve od Srba". Predstavljanju knjige u dvorani Udruge specijalne policije nazočio je veliki broj onih koji se nisu preplašili već samog naslova akademikove knjige. Naime, dio naslova nije proustaška provokacija, kako bi to mogli pomisliti Zoran Pusić i Vesna Teršelić, nego doslovni citat blagopočivajućeg Slobodana Miloševića izrečen na sjednici Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije 14. 08. 1995.g., nakon operacije Oluja.
Meni je upalo u oči kako na prezentaciju knjige akademika Pečarića nije došao nijedan član HAZU, nijedan od akademika, čak ni oni koji se prikazuju kao osobe koje misle slično kao akademik Pečarić. Zamislite npr.: da je Stipe Mesić napisao knjigu o tome kako je rušio (navodno) Jugu, koliko bi se akademika, na čelu sa Silobrčićem i Rudanom, našlo na tom predstavljanju... Uglavnom Pečarićevim kolegama akademicima-zečevima ni traga ni glasa. Međutim, zato je predsjednik JAZU, oprostite HAZU…
Istine radi, jedan akademik je bio nazočan na predstavljanju, a više njih se ispričalo (osobno sam poslao pozivnice samo nekim kolegama akademicima)....
U tekstu sam sam sukob opisao u pismima Predsjedniku HAZU:
Dana 22.4.2014. 14:41, Josip Pečarić je napisao:
Poštovani Predsjedniče HAZU,

Šaljem Vam ponovno pozivnicu za promociju moje knjige s citatom Slobodana Miloševića s kojim bi hrvatsku javnost trebala upoznati Akademija, a ne ja. Molim također da mi ubuduće, po bilo kojem pitanju kada su u pitanju hrvatske teme, ako ne možete osobno odgovoriti Vi, zadužite nekoga tko se barem malo razumije u ono o čemu govori. Akademik ... to sigurno nije. Nisam odavno čuo ništa tako glupo kao njegovu tvrdnju da su Srbi, dok sam živio tamo, bili moji sunarodnjaci. Možda bi nekim akademicima doista Vi trebali održati tečaj o takvim temama.
S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić
P.S. Smiješno mi je zašto je akademik ... imao potrebu uspoređivati moj rad sa svojim. Objasnite mu da to nije jednostavno kada se radi o različitim oblastima. Jedini, kakav takav pokušaj je napravljen za časopise (prema Scopusu). Vidim da je njegov časopis na 12. mjestu a moja tri su ispred njegovog: na 1., 2. i 6. mjestu.
Dana 24.4.2014. 14:41, Josip Pečarić je napisao:
Poštovani Predsjedniče HAZU,
Inače, već sam pisao o ovakvim velikosrpskim porukama, samo iz vremena Slobodana Miloševića. Začudilo me je da toga imamo i danas, u Hrvatskoj i u HAZU! Naime, u vrijeme neposredno prije rata pričala mi je jedna moja stara Kotorka kako ju je jedna prijateljica, s kojom je to bila od djetinstva i cijeli život su išle jedna drugoj u kuću, uvjeravala da smo mi Hrvati iz Boke zapravo Crnogorci, jer je Boka u Crnoj Gori. Dakle potpuno istovjetno tvrdnji akademika ... da su mi dok sam bio u Beogradu tamošnji Srbi bili sunarodnjaci. Moja Kotorka je rekla prijateljici: Znači li to da su i Srbi iz Knina zapravo Hrvati?
I prijateljica joj nikada više nije došla u kuću.
Ako je stav akademika ... stav HAZU, bilo bi bolje odmah promijeniti ime u SAZU.
S poštovanjem,
akademik Josip Pečarić
P.S. Nadam se da ću Vaš stav dobiti prije same promocije jer se priča izvrsno uklapa u ono o čemu govori moja knjiga!
Odgovor još nisam dobio! Vjerojatno se netko ljuti zbog SAZU (Srpska akademija znanosti i umjetnosti – da bi se razlikovali od one u Beogradu), a ne smeta im ovo o sunarodnjacima kao izvornoj Miloševićevoj tvrdnji. Zanimljivo je vidjeti kako Hodak spominje „JAZU, oprostite HAZU", a ja SAZU.

Odgovor mog kolege podsjetio me je na Hodakov navod tvrdnje Abrahama Lincolna: "Bolje je šutjeti i biti smatran budalom nego progovoriti i odagnati svaku sumnju!" Kao da nije pokušao uvrijediti me s tvrdnjom o mojim sunarodnjacima napisao je:

Dana 24.4.2014. 11:46, ... je napisao
Poštovani,
Lijepo Vas molim moje računalo više ne opterećujte svojim dopisima.
Najljepše zahvaljujem,
Odgovorio sam mu:

Dana 24.4.2014. 12:47, Josip Pečarić je napisao:
Poštovani,
Naravno, drago mi je znati da ne moram. Mi Hrvati Vam volimo kad o nekome pišemo poslati i njemu da to zna. Ne iza leđa. Nisam ni mislio da će te naučiti što znači biti sunarodnjak.
Lijep pozdrav,
http://www.dnevno.hr/kolumnisti/hazu-i-protunarodna-vlast-122346#ixzz4P2OsL2L7
S druge strane razumljivo je zašto je u svom „odgovoru" dr. Stjepandiću akademik Rudan spomenuo i mene. Iako ne spominjem njegovo ime kao u gornjem tekstu, znam pisati o njegovim dostignućima. Tako sam i prije par dana pisao u Pismu Hrvatskom saboru. Naime Upravni odbor HRZZ-a prihvatio je mišljenje jednog od recenzenata koji je tvrdio da moji časopisi nisu dobri, a radi se o časopisima koje su po Scopusu na listi najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa na drugom, četvrtom i šestom mjestu. Pohvalio sam kolegu Rudana:
Istina jedan član Upravnog odbora HRZZ-a i moj kolega iz HAZU je i sam stvorio jedan znanstveni časopis koji je na svjetskim listama. Njegov časopis je na Scopusovoj listi na 15. mjestu. Hvale vrijedno je ovakovo njegovo priznanje, iako posredno, da njegov časopis nije dobar. Međutim, to ga ne opravdava kada na taj način ocjenjuje i onih 13 časopisa koji su na 2.-14. mjestu, zar ne?
http://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-optuzio-hrvatsku-zakladu-za-znanost-za-unistavanje-hrvatske-znanosti
http://kamenjar.com/nagrada-hrzz-zbog-zasluga-unistavanju-hrvatske-znanosti/
http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2016/11/03/akademik-josip-pecaric-nagrada-hrvatskoj-zakladi-za-znanost-zbog-zasluga-u-unistavanju-hrvatske-znanosti/
http://glasbrotnja.net/pecaric-nagrada-hrvatskoj-zakladi-znanost-zbog-zasluga-unistavanju-hrvatske-znanosti/
http://www.makarska-post.com/index.php/josip-pecaric-nagrada-hrvatskoj-zakladi-za-znanost-zbog-zasluga-u-unistavanju-hrvatske-znanosti/
Možda kolega Rudan i zbog toga ne misli odgovoriti na činjenicu na koju je upozorio dr. Stjepandić o publiciranju članka u kome je koautor i bivši ministar.
Istina imao je i dodatni razlog da spomene i mene u svom odgovoru dr. Stjepandiću. Naime povodom nekih čudnih događanja u Akademiji vezanih uz znanstvenu konferenciju povodom mojih 1000 znanstvenih radova i izbora za dopisnog člana Dukljanske akademije nauka i umjetnosti razgovarao sam s Predsjednikom HAZU. Tom prigodom spomenuo sam mu probleme s HRZZ-om i poslao poglavlje knjige „Oba su Pala" u kome sam pisao o tome („HRZZ: NI U ZNANOSTI NIJE NIŠTA BOLJE").
Vjerovali ili ne i ja sam u e-mailu Predsjedniku Akademije povezao akademika Rudana, njegov časopis i bivšeg ministra Jovanovića:

Naslov:Za predsjednika HAZU
Datum: Mon, 9 May 2016 10:18:29 +0200
Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: Kabinet Predsjednika <kabpred@hazu.hr>

Poštovani predsjedniče HAZU akademiče Zvonko Kusiću,
Niste mi potvrdili primitak poglavlja knjige o HRZZ?
Doista ne mogu vjerovati kako dva člana HAZU, nemaju bitnu ulogu u šikaniranju mog projekta od HRZZ gdje su oni članovi Upravnog Odbora.
Posebno me zanima Vaše mišljenje oko njihovih pogleda prema moja TRI časopisa koji su u CC i/ili SCIE listama, posebno zato što su sva tri po objektivnim kriterijima na svjetskim bazama bolje rangirani od časopisa glavnog tajnika HAZU koji je sudjelovao u diskriminacioji tih mojih časopisa.
Je li razlog tome što u mojim časopisima ne objavljuje bivši ministar Željko Jovanović a u njegovim da?
Pogledajmo što je prema Hrvatskoj znanstvenoj bibliografiji objavio bivši ministar u CC časopisima:
(Navode se tih 5 CC radova koje i danas možete pronaći tamo.)
Od 5 takovih radova 3 u Collegium antropologicum!
Valjda je zato u pravu Upravni odbor HRZZ (u kome je predsjednik akademik, a član glavni tajnik HAZU) što za moja 3 časopisa koji su u CC i/ili SCIE časopisima tvrde da su "Domaći" časopisi, a časopis koji je glavni za radove bivšeg ministra to sigurno ne može biti.
Odgovor nisam dobio!

Akademik Josip Pečarić

05. 11. 2016.

PRILOG:

Dr.sc. Josip Stjepandić,

"SMISAO USTAŠEVANJA DANAS"

Štovani gospodine Banac,

s nevjericom sam pročitao otrovno štivo "Smisao ustaševanja danas" u „Jutarnjem listu" od 4.9.15 potpisano Vašim imenom. Nakon što sam tekst prošao više puta, došao sam do zaključka, da bi takav uradak više priličio kakvom partijskom medijskom batinašu ili pak supruzi vodećeg velikosrbina. Budući se očito ne radi o krivotvorini kao u slučaju izmišljenoga intervjua Davora Butkovića sa Sanaderom, jer biste već reagirali, moram prihvatiti tu vrlo neugodnu činjenicu da je to Vaša umotvorina, u kojoj napadate stanovitu peticiju kao "peticijsko ustaševanje", ponižavajući na taj način i čitatelje koji su o tome zahtjevu mogli sami donijeti svoj sud.

Puno toga ste nadrobili, pa se moram ograničiti na tri teze:

> "Kako je moguće da su ustaški veterani u emigraciji imali više pameti i osjećaja odgovornosti (i to još prije pola stoljeća) od pedeset naših suvremenika (među kojima ima i ljudi od ugleda)? Pustimo sada Branka Borkovića, …, ali što ćemo s tim silnim doktorima I akademicima? Čovjek bi pomislio da Josip Pečarić, koji godinama zabija nos tamo gdje mu je nije mjesto, u neprobrano društvo naših povjesničara, kao matematičar od glasa poznaje najelementarnije zakone logike. Ali ne, idemo od lošeg na gore."
>
> Možda peticionašima, preko daljinskog, upravlja neka nevidljiva sila?
>
> Po svemu sudeći, Nikolić je još prije skoro pola stoljeća o Jasenovcu znao više nego Stjepan Razum danas.
>
> Kao prvo, autori i prvi potpisnici peticije, među njima i ja, sigurno su premladi, da bi bili ustaše, a opet dovoljno stari, da su iskusili što znači biti Hrvat tj. "ustaša" u jugokomunističkom sustavu. Nisam ja „ustaša" bio svojom voljom, nego su tako prema meni postupali, od najranije mladosti! Umjesto da diskvalificirate potpisnike, bilo bi puno znanstveno primjerenije zapitati se što ih je ponukalo na taj korak? Ako ste čitali tekst peticije, a bilo bi očekivano jer je danima već dostupna javnosti, a i zbog toga što odgovoran čovjek kojemu je karijerni biljeg znanost ne komentira niti zauzima stavove o nečemu što ne poznaje, sigurno ste uočili da povijest u njoj počinje najranije 1991. godine. Kao povjesničar morali biste znati da se ZDS kao simbol koristio u više postrojbi Hrvatske vojske

u Domovinskom ratu, te da jedna vrlo popularna pjesma započinje tim pokličem:
https://www.youtube.com/watch?v=cUbCp2WgkYw
Ova snimka preuzeta je 1.490.061 puta u posljednje 2 godine s komentarom: "Famous war song from Croatia about a pissant village which was supposedly defended by these guys." Isto tako biste morali znati, kao suvremenik usprkos tome što ste založili karijeru ozbiljnoga povjesničara za bijedne sinekure još od besramne kampanje ondašnjega HHO, čiji ste visokorangirani član bili, o zločinima tijekom i nakon Oluje, da od godine 2000. naovamo traje nesmiljeni progon hrvatskih branitelja s očiglednim ciljem da se kriminalizira Domovinski rat. Kome to nije jasno, neka pogleda originalno izdanje "Jutarnjeg lista" te HTV1 na dan oslobađajuće presude generalima u Den Haagu. Mislite da bi oko 2000 branitelja počinilo samoubojstvo, da se prema njima postupalo s više poštovanja? Ako se ne varam, u toj drugoj najgoroj vladi u povijesti Hrvatske Vi ste bili ministar, pa ste se mogli pobrinuti za razjašnjenje pojma ZDS na najvišoj državnoj razini, ali niste? Zašto niste zabadali svoj istančani nos tamo gdje je trebalo? Onda se ne smijete čuditi da to pokušavaju neki tamo akademici, biskupi, doktori, inženjeri, te ostali ognjištarski i klerofašistički nakot, njih 4.200 na broju!? Kad smo već kod logike, tu ne trebaju silne titule, dovoljna je zdrava pamet: oni koji su devedesetih bili protiv predsjednika Tuđmana, danas su protiv branitelja i za svoj orjunaški regiyun, a svi skupa protiv hrvatske države, zar ne?
Kao drugo, na temelju bogatog iskustva s jugokomunističkim sustavom mogu Vam sa sigurnošću reći: ako se neka negativna pojava ne može objasniti, onda sigurno Crkva stoji iza toga, na čelu s "ustaškim vikarom" Stepincem i Papom Poljakom, klerofašistima mrskim! Zato nemojte se snebivati o "nekoj nevidljivoj sili preko daljinskog…" nego ožežite po sredini kao Vaša uvijek budna i oštroumna kolegica Slavica Lukić: "Maštruko, međutim, ističe da je prilično siguran da su upravo spomenuti biskupi Vlado Košić i Valentin Pozaić duhovni inicijatori peticije o povratku pozdrava "Za dom spremni" u službenu upotrebu. On smatra da nije riječ o izoliranoj i usamljenoj inicijativi, već o događaju koji je odraz općeg rasta nacionalizma u Hrvatskoj."
http://www.jutarnji.hr/vrstan-matematicar-i-amaterski-povjesnicar-ridikuloznih-stavova/1405637/
Zato pitajte Maštruka za ono što sami ne znate! On je provjereni kadar najvišega ranga iz Partije "OZNA-sve-dozna", pa po definiciji mora sve

znati! Ili mislite da je Partija slala za veleposlanika u Vatikan prijatelje Katoličke crkve ili hrvatskoga naroda?

Kao treće, da ste Vi vjerni svome znanstvenom pozivu, da ste antikomunist kakvim se predstavljate, da Vam želja za političkom karijerom u Hrvatskoj nije toliko zaslijepila um zbog čega ste od prvih dana dolaska u Hrvatsku odustali od univerzalnih znanstvenih principa u korist banalne društvene moći, Vi biste se već davno bili pozabavili pitanjem mogućih krivotvorenja broja i identiteta žrtava u Jasenovcu (npr. dok ste bili ministar), pa dr.sc. Razum ne bi imao razloga "zabijati svoj nos…" On je to u međuvremenu učinio, jer povijest razumije kao znanost, a ne kao dogmu, pa ćemo vidjeti što će se izleći. Ja iz svoje skromne perspektive mogu samo reći da sam se u školi naslušao toliko povijesnih laži da hrvatskom narodu od sveg srca želim reviziju (propitivanje) povijesti. Zato sam se učlanio u Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac. Vi ste svoju priliku, da postanete "revizor novije hrvatske povijesti" lakomisleno prokockali, pa zašto se onda bunite?

Umjesto zaključka:

Vaš je uradak u glavnim tezama i udarnim pojmovima vrlo sličan članku "Ustašluk akademika Pečarića šokirao javnost", objavljen u "Večernjem listu" 29.8.15. Pogledajmo što o znakovitoj podudarnosti tekstova u "Jutarnjem" i "Večernjem list" u jednom drugom razdoblju piše Vaš kolega prof. dr. Josip Jurčević na 224. stranici njegove knjige "Spašavanje zločinačke budućnosti":

"Nobilo je strategiju obrane Perkovića i cijele strukture od EU predstavio javno u hrvatskim medijima u nekoliko veoma opsežnih tekstova u dva najtiražnija dnevna lista u Hrvatskoj (Jutarnji i Večernji list), s kojima je poslovno i drugačije povezan. U njima je Nobilo u samo dva dana (29. I 30. lipnja 2013) objavio ukupno nešto više od 25 kartica teksta. Ponajprije je zanimljivo što su tekstovi objavljeni u suboti i nedjelju, tj. odmah nakon što je Sabor u petak izglasao Lex Perković, a već u ponedjeljak (1. srpnja) RH je službeno postala članica EU.

Jedino što se može logično zaključiti da su ovi tekstovi Ante Nobila unaprijed pripremljeni i precizno tempirani. S jedne strane, predstavljali su prvu i golemu javnu potporu strukturi vlasti koja je donijela skandalozne zakonske izmjene, a da nije bilo protuteže u drugačijem mišljenju. S druge je strane to bila jasna poruka EU i hrvatskoj javnosti o moći, rasprostranjenosti, čvrstini i odlučnosti upravljačke strukture RH u obrani Perkovića te još više u obrani svojih položaja, interesa i svojeg radikalno nedemokratskog upravljačkog modela."

Znakovito, zar ne? Je li sve to djelo onog „dirigenta medijskog prostora", o kome je prije nekoliko dana u svojoj izjavi progovorio nadbiskup Puljić?

http://narod.hr/kultura/nadbiskup-puljic-manipulatori-su-izvrnuli-cinjenice-podmetnuli-kukavicje-jaje-i-pripisali-mi-ono-sto-potpisnici-peticije-traze

Čemu Vama trebaju takvi članci? Zar niste tijekom dugog boravka u SAD naučili pravila uljuđene komunikacije? Hoćete li zbilja isprovocirati sudski proces zbog sramoćenja? Zašto se nekoć ugledni profesor i znanstvenik spušta na razinu partijskog medijskog batinaša i zar bilo koja funkcija u Hrvatskoj ili u svijetu, vrijedi odustajanja od realno značajne karijere, digniteta i prepoznatljivosti koju ste stvarali tijekom života? Zar ste tako brzo i lako odustali od načela svijeta u kojemu ste ostvarili karijeru zarad agitpropovskih litanija kojima se služio komunistički režim, a koji i danas upravo preko Vas i Vaših kolega razara Hrvatsku?
Ako doista hoćete hrvatske birače motivirati da ne biraju aktualnu vlast, onda je dovoljan jedan redak, a ne cijeli članak: "Nemojte birati njih, jer su čak gori i od Račanove vlade, u kojoj sam bio ministar, pa znam o čemu govorim!" Za onih 100.000 (sto tisuća) posjetitelja Thompsonova koncerta u Kninu ne trebate brinuti. Oni su svoju dugoročnu odluku već donijeli. Možda je u tome temeljni problem!?
U Njemačkoj, odakle Vam pišem, Ustav određuje u članku 17 da se bilo tko, sam ili s bilo kim drugim, smije obratiti zamolbom ili žalbom nadležnom organu ili predstavničkom tijelu. Za vrijeme Domovinskog rata napisao sam više stotina pisama i peticija njemačkim primateljima, koje su sigurno odražavale (i) uzrujanost njihova autora, a da nikad nisam dobio nepristojan odgovor, da ovom nabacivanju blatom, koje i od Vas doživljavamo, ne govorim.

Sa štovanjem

Dr.sc. Josip Stjepandić

7. rujna 2015.

Kamenjar.com, 8.9.2015.
Dragovoljac.com, 8.9.2015.

JOSIP STJEPANDIĆ

OPTUŽBA 'FAŠIZACIJA' PREDSTAVLJA GOVOR MRŽNJE

Dr. Josip Stjepandić uputio je pritužbu na emisiju Dnevnik 2 Hrvatske televizije, 24.1.16. U cijelosti prenosimo što je napisao:

"Štovani dame i gospodo,

pozivam se na gostovanje gospođe Mirjane Rakić u emisiji Studio 4 HTV, danas, 26. siječnja 2016. godine, u kojem je iznijela stav o nužnom kažnjavanju govora mržnje u elektroničkim medijima, te podnosim pritužbu na emisiju Dnevnik 2 HTV od nedjelje, 24. siječnja 2016. godine sa zahtjevom da se **Hrvatskoj televiziji oduzme licencija za tri dana**, sukladno beskompromisnom stavu, koji je iznijela gospođa Mirjana Rakić, po kojoj zakon ne dopušta druge mogućnosti sankcioniranja.

Obrazloženje:
Iza 15:08 minute predmetne emisije izneseni su sljedeće sudovi:
Jedan od najvećih kritičara novog ministra Oliver Frljić kaže kako nema nikakve sumnje da smo nakon stranke opasnih namjera dobili i vladu opasnih namjera:
„Gospodin Hasanbegović je logičan nastavak onoga što je HDZ i Tomislav Karamarko radio u proteklom vremenu. Mislim da sad ovaj fašizacija Hrvatske ulazi u jednu fazu koja ima i formalni okvir. Mislim da mi svi koji rade u kulturi trebali biti duboko zabrinuti činjenicom da je ovaj čovjek na ovom mjestu.".
Optužba „fašizacija" predstavlja govor mržnje prema Vladi RH, ministru kulture RH, zastupnicima u Saboru RH, koji su potvrdili Vladu RH, saborskoj stranci HDZ, te njihovim biračima.

S obzirom da je prilog snimljen prije emisije, očigledno je da nije posrijedi propust, nego hotimična, planirana radnja urednika emisije.
Izražavam zgražanje nad činjenicom da ovaj slučaj niste gonili po službenoj dužnosti. Prijavu Državnom odvjetništvu podnijet ću nakon vašeg očitovanja.

Sa štovanjem
Dr. Josip Stjepandić"
26. siječnja 2016.
Narod.hr, 27.1.2016
Glasbrotnja.net, 27.1.2016.

Epilog:
Vijeće za elektroničke medije nije se oglasilo, tako da sam bio prinuđen zatražiti odgovor od Povjerenice za informiranje.

PISMO EUROPEAN BROADCASTING UNION

Štovana gospođo Deltenre,

Vaše pismo od 22. veljače gospodi Tihomiru Oreškoviću i Željku Reineru, predsjedniku Vlade Republike Hrvatske odnosno predsjedniku Hrvatskoga sabora vrlo me razočaralo.
Već u Vašoj prvoj rečenici pokazujete da o problemu premalo znadete, da biste mogli uputiti kvalificiranu kritiku:
„We understand that the recent reforms implemented by HRT's current management have met with significant success, resulting in a steady increase in audience share and trust of the citizens."
Nasuprot tomu, sadašnja uprava HRT pod Goranom Radmanom učinila je sve da temeljito uništi ugled HRT-a i gledanost spusti na najnižu razinu. Pritom im nisu bile strane niti pustolovne akcije poput pomicanja večernjeg dnevnika s 19:30 na 19:00 sati i produživanja s 30 na 45 minuta, samo da bi se naškodilo privatnim suparnicima. Onda je uvedena informativna emisija po imenu Studio 4 u 18:00 sati, da bi ju se pomaklo najprije na 20:00 sati, nakon nekoliko mjeseci na 22:00 sati. Onda je emisija naprosto ukinuta. U međuvremenu ponovno oživljeni Studio 4 počinje u 6:59 sati i traje – nevjerojatnih – 9 sati!
Postoji li bolji dokaz nesposobnosti za javnu televizijsku kuću?
Kako Vi iz svega navedenoga zaključujete „rastuće povjerenje građana", meni je potpuno nepojmljivo.
Dapače, HRT sve češće podrugljivo nazivaju „YUTEL"-om, čime se nedvosmisleno izražava, da se njezina uprava, koju Vi tako nekritički podupirete, sastoji isključivo od komunista privrženih majčici Partiji poput Gorana Radmana ili potomaka bivše jugokomunističke nomenklature poput glavnoga urednika Runjića ili Radmanova šogora Rogošića.
Osamdesetih godina prošlog stoljeća, kad sam morao napustiti tadašnju Jugoslaviju, da bih se nastanio u SR Njemačkoj, Goran Radman bio je ortodoksni komunist i vjerni sljedbenik komunističkog diktatora Tita. On je bio posljednji zastupnik apsurdnog kulta zvanog „Titova štafeta" kao i posljednji ravnatelj tadašnje izvorno komunističke RTV Zagreb. Nije poznato da bi Radman ikada pokaza zrnce kajanja za neopisive žrtve, koje su Hrvati morali podnijeti tijekom 45-godišnje diktature njegovih partijskih drugova. Nakon njegova imenovanja ravnateljem HRT godine 2012 obećao je „opet uvesti standarde iz osamdesetih godina".
EBU na moje veliko čuđenje uopće nije reagirala na tu ponovnu uspostavu jugokomunističke partijske televizije.
Nadzorni odbor, kojeg je postavila tadašnja neokomunistička saborska većina, drugu Radmanu iskazao je svoje nepovjerenje već godine 2014. Ovo mišljenje tadašnja saborska većina naprosto nije prihvatila te je zamijenila Nadzorni odbor.
Kakvo je mišljenje Nadzorni odbor imao o Radmanu, ispričao je njegov bivši član Dražen Rajković jučer u srijedu u jednoj emisiji na privatnoj televiziji:

”Štalu treba temeljito očistiti, Radman je seksist i udara po nemoćnim ženama”.
http://www.maxportal.hr/rajkovic-o-smjeni-radmana-stalu-treba-temeljito-ocistiti-radman-udara-po-nemocnim-zenama/
Rajković je time izrazio da je Radman otpustio više novinarki (Vidović-Krišto, Novak-Srzić, Gojan, Krmpotić) s izmišljenim razlozima. Osim toga, sam Rajković je podnio više kriviičnih prijava protiv Radmana zbog zloporabe službenog položaja i ovlasti.
Naposljetku, jučer u srijedu je Nadzorni odbor, kojeg je postavila tadašnja neokomunistička saborska većina godine 2014, pokrenuo postupak za Radmanovu smjenu, što je danas prihvatio nadležni saborski odbor.
Očekuje se da će Radman idućih dana napokon biti smijenjen u Saboru.
Nadam se da će te Vi to prihvatiti kao logičnu, suverenu odluku države članice Europske Unije i da u svojemu postupanju ne ćete podleći utjecaju neokomunističke kamarile. U suprotnom, našli biste se u neugodnome položaju da još jednom „branite seksista koji udara po nemoćnim ženama“.
Sa štovanjem
Dr. Josip Stjepandić
3. ožujka 2016.

Otvoreno pismo dr. Josipa Stjepandića generalnoj direktorici EBU-a Ingrid Deltenre

Smjena Radmana suvereno je pravo jedne europske države

Dr. Josip Stjepandić, hrvatski intelektualac zaposlen u Njemačkoj početkom mjeseca poslao je pismo generalnoj direktorici EBU-a Ingrid Deltenre u kojem ističe da ga je iznenadilo njezino pismo koje uputila 22. veljače hrvatskome premijeru Tihomiru Oreškoviću i predsjedniku Hrvatskoga sabora akademiku Željku Reineru, budući da je svojim pismom pokazala kako premalo razumije situaciju da bi mogla kvalificirano kritizirati. Glede 'uspješnih reforma koje provodi uprava HRT-a, što je rezultiralo stalnim porastom gledanosti i povjerenje građana', Stjepandić napominje da je uprava HRT-a pod Goranom Radmanom sa svojim 'programskim reformama' naštetila ugledu HRT-a i dovela gledanost na najnižu točku. U svojemu pismu generalna direktorica EBU izražava zabrinutost zbog informacija o povećanom političkom pritisku kojem je izložena uprava HRT-a te ističe uvjerenost da će Oreškovićeva Vlada poštovati demokratsko načelo i zajamčiti nastavak institucionalne i uredničke neovisnosti javnoga hrvatskog medijskog servisa u skladu s europskim zakonima. Stjepandić u pismu podsjeća da je nakon imenovanja 2012. na čelo HRT-a, Radman obećao da će 'ponovno uvesti standarde iz '80.', a da je on tada morao napustiti komunističku Jugoslaviju i naći zaposlenje u Njemačkoj. Za njega je stoga nevjerojatno što EBU podržava nastavak televizije Komunističke partije. Podsjeća kako je bivša neokomunistička parlamentarna većina smijenila Nadzorni odbor HRT-a, koji je još 2014. iskazao nepovjerenje Radmanu. Sadašnji Nadzorni odbor, koji je izabrala ta ista neokomunistička parlamentarna većina, prošloga je tjedna jednoglasno zatražio smjenu Radmana, što je mjerodavni parlamentarni odbor podržao. Stjepandić zaključno ističe nadu da će EBU shvatiti da je odluka Hrvatskoga sabora o smjeni Radmana suvereno pravo jedne europske države, te da se EBU ne će prepustiti u svojim postupcima utjecaju jedne neokomunističke klike. U suprotnome, mogli bi se naći, kako poručuje, u nezgodnom položaju da, po riječima bivšega člana Nadzornoga odbora, 'branite jednoga seksistu koji udara po nezaštićenim ženama'. (mc)

Slika 1: Hrvatski tjednik
Hrvatski tjednik, 10.3.2016.

Epilog:
Nakon višestruke razmjene mailova i drugih argumenata, gospođa Deltenre se više nije javljala glede položaja medija u Hrvatskoj.

PRIJAVA PROTIV VIŠE POČINITELJA ZBOG JAVNOG POTICANJA NA NASILJE I MRŽNJU (ČLANAK 325. KZ RH)

Štovani dame i gospodo,

Publikacija 'Govor mržnje i nasilje prema Srbima u 2015.' u izdanju Srpskog narodnog vijeća (SNV) i Vijeća srpske nacionalne manjine Grada Zagreba optužuje za etnički motivirano nasilje, prijetnje i govor mržnje cijeli niz javnih osoba, među kojima se nalazi i Predsjednica Republike Hrvatske Kolinda Grabar Kitarović.
O utemeljenosti nekih optužbi moglo bi se raspravljati, neke od njih su tako apsurdne, da se mora pitati da li takav dokument u svojoj sveukupnosti predstavlja čin javnog poticanja na nasilje i mržnju (članak 325. KZ RH).
Budući da su portali i društvene mreže preplavljeni reakcijama, ograničit ću se na dva očigledna primjera, koji sigurno zaslužuju Vašu pozornost:

1. Branimir Glavaš, proslavljeni ratni general Hrvatske vojske i zastupnik u Saboru RH, nazvan je ratnim zločincem (na stranicama 3, 29, 40, 41, 75, 90), da bi već na stranici 4 donesena istinita informacija o ukidanju dijelova presude kojom se Branimira Glavaša tereti za zločine počinjene nad srpskim civilima u Osijeku 1991. godine, pa je on samo optuženik. Isto tako donosi se informacija da je odvjetnik Zvonimir Hodak savjetovao Branimiru Glavašu da tuži Pupovca zato što ga je nazvao ratnim zločincem (str. 5). Na str. 41 poglavlje 2.1 posvećeno je Glavašu, pa se opet tvrdi da Glavaš nepravomoćno osuđen jer je pripadnicima HV-a naredio mučenje i likvidaciju osječkih civila srpske nacionalnosti, što je lažno, jer je presuda ukinuta. Ovo uporno ponavljanje lažne tvrdnje teško je drukčije interpretirati nego kao govor mržnje protiv Branimira Glavaša.
2. Na stranici 4 stoji sljedeća tvrdnja: Nakon demonstracije vojne moći u Zagrebu, proslava Oluje obilježena je i na samu godišnjicu (5. avgusta) u Kninu, a završila je koncertom Marka Perkovića Thompsona i uzvicima "Ubij Srbina". Ista tvrdnja ponavlja se na stranicama 26 i 37. Kao vrlo pozorni sudionik proslave i koncerta u Kninu mogu posvjedočiti da skandiranja „Ubij Srbina" nije bilo, niti na samom koncertu, niti na drugim mjestima na kojima sam se prije u Kninu nalazio, niti mi je netko od prijatelja pričao o takvom opažanju. Cijela priredba prošla je u najboljem redu, poput hodočašća. Ta iznova ponavljana neistina mora se interpretirati kao govor mržnje protiv Marka Perkovića Thompsona.

Nadam se da dijelite moje mišljenje i da će te postupiti po službenoj dužnosti.

Sa štovanjem

Dr. Josip Stjepandić

13.3.2016

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U ZAGREBU

Broj:KR-DO-491/16
Zagreb, 31. svibanj 2016.
GK/GK

Dr. Josip Stjepandić

64 625 Bevsheim
Oleanderweg 25
Njemačka

Poštovani,

Naslovno Državno odvjetništvo zaprimilo je Vaš podnesak od 13. ožujka 2016. upućen elektronskom poštom Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

Putem ovog dopisa, izvješćujemo Vas da nema zakonske osnove za daljnje postupanje državnog odvjetništva po navodima Vašeg podneska jer se u konkretnom slučaju ne radi o događajima u kojima se stječu elementi kaznenog djela iz članka 325. Kaznenog zakona, a niti bilo kojeg drugog kaznenog djela za koje se progon poduzima po službenoj dužnosti.

S poštovanjem,

ZAMJENICA ŽUPANIJSKE DRŽAVNE ODVJETNICE

Gordana Klarić

Republika Hrvatska ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO U ZAGREBU

Slika 2: Odgovor Državnog odvjetništva Republike Hrvatske

RADO ĆU POSVJEDOČITI DA NA THOMPSONOVU KONCERTU U KNINU NIJE BILO NIKAKVOGA GOVORA MRŽNJE, A POGOTOVO NE PROTIV SRBA

Što sve razotkriva Bulletin #6 SNV-a o govoru mržnje i „nasilju prema Srbima“? Vozeći se 4. kolovoza lanjske godine prema moru slušao sam pozorno HR1 u podne, kad je u emisiji „Dogodilo se na današnji dan“ emitiran sablažnjiv prikaz „Oluje“, kao da im je pritom pomagao Savo Štrbac. To je bio samo mali detalj u dimnoj zavjesi, koji su neokomunistički mediji i „nevladine“ udruge pokušali navući preko središnje proslave u Kninu. Više puta sam gledao što javljaju portali i uvjerio se da skojevci naprosto traže dlaku u jajetu. To me je potaklo da malo pozornije promatram druge sudionike proslave u Kninu. Nije bilo ničega, od čega bi normalan gost trebao okrenuti glavu. Sveopći ushit, zajedništvo kao na hodočašću. Hrvati su slavili najveću pobjedu sa „srcem u nebu“. Nek se ljuti, kome smeta!

Navečer sam prvi puta u životu nazočio jednom rock-koncertu i ostao tamo do ponoći. Koristeći privilegij “VIP-tribine”, zapravo primitivne stadionske tribine na maloj uzvisini, imao sam pregled nad cijelim stadionom. More hrvatskih barjaka i drugih navijačkih rekvizita. Policije u uniformi bilo je puno, ali i oni su uživali u jedinstvenom ugođaju. Koliko mi je bilo moguće, kretao sam se unutar tribine. Posvuda veselo mnoštvo, uglavnom mladež! Snimao sam i osluškivao što se skandira i pjeva. Nisam čuo nikakvo „Ubij“ niti „Mrzim“ niti „Srbina“. Siguran sam da bih to bio čuo, da je netko tako nešto skandirao. Osim toga, na stadionu su bile postavljene najmanje tri televizijske kamere, koje bi takve uzvike sigurno bile registrirale.

Nakon svega mogu čestitati Thompsonu i kao otac trojice sinova u dobi tipičnih Thompsonovih posjetitelja mogu svim roditeljima preporučiti da šalju svoju djecu na njegove koncerte. Da je pameti i domoljublja, Thompson bi bio u novom kurikulumu, a ne raznorazni pedofili i jugofili.

Da se Thompson našao na popisu „veličanstvenih“, koji imaju čast da ih SNV u svojem najnovijem uratku počasti svojom tipičnom porcijom velikosrpskog blata, posve je logično: on je njihova „crvena krpa“. Slično je postupanje prema proslavljenom ratnom generalu Glavašu, kojega bilten više puta naziva ratnim zločincem, iako je presuda davno ukinuta. Dopuštajući takvo kancerogeno ponašanje bez najmanje reakcije, DORH ih zapravo podupire i odašilje vrlo negativnu poruku, da je blaćenje Hrvata u svakoj količini dopušteno. Zato sam se odlučio poslati kaznenu prijavu zbog govora mržnje i pozivam čitatelje HT da mi se pridruže. Rado ću posvjedočiti da na Thompsonovu koncertu nije bilo nikakvog govora mržnje, pogotovo ne protiv Srba. Velikosrbi izgleda ne znaju prestati, dok ne dobiju po nosu kao 1995. DORH bi to trebao konačno uvidjeti, ili ga treba temeljito reformirati.

24. ožujka 2016.

Hrvatski tjednik

HRT-'OTVORENO' KAO PRIJEKI SUD PARTIJE!?
Damir Kalafatić

Dolaskom nove vlasti i opravdanom smjenom ravnatelja Radmana naivni tv-pretplatnici mislili su kako je došao kraj svekolikoj tv-klateži. Demokratska javnost očekivala je ostvarenje pragmatične ideje sabornika Dujomira Marasovića kako 'treba pomesti sve smeće nakupljeno na HRT-u'; ali ututanj!
Ostadoše nepometeni Radmanovi tv-kapitalci poput urednice 'Hrvatska uživo', crvene Maje Severice i rigidne SDP-reporterke, polupismene Muni-žabe a ostade nedirnuta i Radmanova desna ruka, nadobudni kosmati skojevac Novokmet!
U srpnju 2012., nakon što je imenovan za v. d. glavnog ravnatelja HRT-a, Domagoj Novokmet je u samo nekoliko dana s dotadašnjih ravnateljskih, uredničkih i voditeljskih mjesta partijski odlučno pomeo 40-ak tv-djelatnika (Đelu Hadžiselimovića, Stjepana Baloga, Dijanu Čović, Dražena Majića, Jozu Barišića, Sinišu Kovačića, Ivana Jabuku, Dražena Miočića, Brunu Kovačevića, Tončicu Čeljusku, Sandru Križanec, itd...)
Nakon Novo-kmetskog tromjesečnog šefovanja HRT-om, za glavnog prisavskog ravnatelja, u listopadu 2012., imenovan je nositelj Titine posthumne štafete Goran Radman, a udarna mu pesnica, Domagoj Novokmet postade (v. d.) urednikom svemoćnog Informativnog programa HTV-a.
Obojica, i Radman i 'Novi kmet' demokratski radikalno nastavljaju s čistkama Partiji nepoćudnih tv-djelatnika.
Iz Dnevnika redom 'lete' Goran Brozović i Branko Nađvinski, a zbog izjava Ruže Tomašić, Dnevnik 3 moraju napustiti Katja Kušec, Denis Latin i Ružica Renić, dok Velimir Đuretić prestaje biti urednikom zabavnog programa!
Čudnovato da aktualni ravnatelj Siniša Kovačić, i sam žrtva staljinističkih čistki skojevca Novokmeta, dopušta ovom tipu voditi jednu od najgledanijih tv-emisija kakva je 'Otvoreno' čija je sinoćnja epizoda nalikovala na 'Prijeki sud komunističke Partije'!?
U svezi s tim evo u cijelosti jednog pisma pristiglog iz demokratske države Njemačke:

***
Štovani gospodo (Siniša Kovačić, Jozo Barišić, nap. a.),

koliko god sam se veselio neminovnoj smjeni na čelu HRT, bojim se da Vam naprosto nedostaje hrabrosti za neophodne promjene.
Već sam Vas upozorio da Radmanove najavne špice tipa 'Ide Tito preko Romanije' treba žurno povući i vratiti 'Odu slobodi'.
Onda drug Novokmet, koji je prije četiri godine, ako se dobro sjećam, pokazao neograničenu skojevsku brutalnost.
Čime je on zaslužio da vodi emisiju poput večerašnjeg 'Otvorenog'?
Izgleda da je klevetanje u neograničenim količinama, pogotovo prema osobama koje nisu bile nazočne: čelnika Društva za istraživanje trostrukog logora

Jasenovac (dr. Stjepan Razum, nap. a.), te redatelja Jakova Sedlara, bilo jedina svrha ove emisije.
Hoćete li sakupiti pristojnosti, pa im se ispričati da Vaš voditelj nijednom nije upozorio goste u studiju da ne kleve(ću)taju osobe koje nisu nazočne?
Mogli biste pokazati malo građanske hrabrosti, pa pozvati kao goste gospodu Razuma, Vukića (starijeg i mlađeg) i Sedlara, pa zovite orjunaše koje hoćete da razmijene argumente o Jasenovcu.
Ili puno jednostavnije: prikažite film 'Jasenovac – Istina', pa napravite raspravu nakon prikazivanja.
Kako kao (bivši) čelnici novinarske organizacije gledate na ponovljeno blaćenje Vašeg kolege Bujanca?
O gledanosti njegove 'TV Bujice' HRT će dugo moći samo sanjati!
Glede pozdrava 'Za dom spremni' preporučam Vam čitanje knjige akademika Josipa Pečarića 'Dva pisma koja su skinula maske: za hrvatsku šutnju nismo spremni', te studij presuda hrvatskih sudova na tu temu, da Vaši novinari ne moraju ponavljati notorne gluposti!

Sa štovanjem

Dr. Josip Stjepandić,

***
G.Stjepandić potpuno je u pravu, sinoćnje 'Otvoreno' sličilo je na Partijsko sudište prijekog suda u kojem je ulogu Predsjednika vijeća glumatao skojevac Novokmet, prisutna su bila i dva tužitelja, SDP-ov puškomitraljezac Nenad Stazić uz asistenciju HRT-u još uvijek omiljenog srbijanskog petokolonaša Milorada Pupovca.
Na optuženičkoj klupi umjesto javno optuženih 'ustaša', Razuma, Sedlara, Hasanbegovića, Tepeša, Bujanca i dr. sjedila je vrlo pristojna Sanja Putica kojoj se hrvatska demokratska javnost mogla jedino diviti što tu dvojicu žučljivih vlaških prostaka, kao prava dama, nije poslala tamo gdje im je mjesto nego je na sve provokacije razumno odgovarala!
Putem linka prisutni MOST-ovac iz Osijeka više je bio za ukras, neutralac poput 'svete vodice'!
Posebno žestok bio je 'ugroženi' petokolonaš Pupovac kojem je Novokmet sasvim nedemokratski dopustio da svjetski afirmiranog redatelja Sedlara nazove lažovom, krivotvoriteljem povijesti, nikakvim redateljem…da bi na kraju dodao: „I onda film, sramotan falsifikat kojeg bi se svaka zemlja sramila, a za kojeg je ministar kulture rekao da pridonosi dijalogu."
Tako je srž problema objasnio turobni Milorad Pupovac posebno se osvrnuvši na Sedlarov, jedino njemu, sporni dokumentarac 'Jasenovac- istina'.
Eeee, to je ono čega se Pupavci, Stazići i slična im klatež boje a to je istina a gola istina je jedina koja oslobađa…hrvatski narod od po Srbima nametnutog bremena genocidnosti.

Zlonamjerno, desetog travnja-na dan NDH, beogradska politička elita na čelu s bivšim četničkim prvacima, Nikolićem i Vučićem s pijetetom se je sjećala najvećeg 'podzemnog srbijanskog grada'- Jasenovca u kome je, po njihovoj sasvim proizvoljnoj i ničim dokazanoj računici, od ustaške ruke zaglavilo 500.000 Srbijanaca (u Dodikovoj RS taj se broj penje na 700.000)!?
Jeli se Milorad Pupovac ikad usudio demantirati ovaj klasični srbijanski 'falsifikat'!?
Dabome da nije, jer on će i ove godine u mjesecu lipnju pohitati u mjesto Jadovno na Velebitu i naricati nad desecima tisuća pobijenih:
„Jadovno je matica svih zločina koji su se na ovim prostorima dogodili u 20.stoljeću….“, preteča Jasenovca!?
I taj dramatični igrokaz i opet će izvesti baš nad poznatom Šaranovom jamom u kojoj, tv-kamerom i zapisnikom utvrđeno, nema ni jednog jedinog kostura, sic!

Damir Kalafatić

P.S.

Srbijanskim lažima i mitovima nema kraja:

U blizini spomenute Šaranove jame kod Jadovna nalazi se još jedna jama sa stradalim žrtvama iz poslijeratne 1945. godine te izgleda da je potpuno lažna priča o Šaranovoj jami ustvari poslužila prikrivanju stvarnih događaja.
Ako Državno odvjetništvo ništa ne poduzme i ako organizator komemoracije ne bude imao znanstvene ni ljudske snage da prihvati istinu, te i dalje bude ustrajao na svojoj (mitskoj)priči, novopodignuti spomenik kraj (prazne)Šaranove jame postat će za većinu građana Hrvatske simbolom gluposti i prijevare, a ono što je najgore - stvarne žrtve biti će zaslugom organizatora komemoracije popljuvane i ponižene.
A glavni ideolog ove nakaradne komemoracije (dakako, Milorad Pupovac) morao bi se već jednom odlučiti hoće li se u svom radu držati znanstvenih ili žandarskih metoda (Pavle Vranjican i Josip Jurčević / Hrvatski list, srpanj 2011.).

Do danas, jasno, pojeo vuk magarca!

14. Travanj 2016

Dragovoljac.com, 14.4.2016

PRIJEPISKA S PROF. DR. DRAGOM PRGOMETOM: „PRESTANITE VRIJEĐATI DIJASPORU I OBMANJIVATI JAVNOST!“

Štovani gospodine Prgomet,

Vaša tmurna objava, objavljena na današnji četvrtak, 21. travnja, ne bi privukla moju pozornost da ste ispustili posljednje dvije, vrlo znakovite rečenice: „Tu podjela nema. Odlaze i oni čiji su preci bili ustaše, kao i oni kojima su bili partizani.“
Već 33 godine živim u inozemstvu, boravio sam u skoro svim razvijenim zemljama i skoro svuda sretao Hrvate. I danas mi se javljaju iseljenici najmlađe generacije, upravo pristigli u Njemačku. Skoro svi, kao Vi i ja, podrijetlom su iz ruralnih krajeva Bosne i Hercegovine i Hrvatske. Potomka nekog partizana u iseljeništvu još nisam sreo, a niti čuo da takvih ima, niti sam sreo iseljenika koji bi nešto lijepo rekao o onoj Partiji, s kojom ste Vi na balkonu pokušavali dogovoriti koaliciju.
Zato Vas molim: nemojte vrijeđati dijasporu, izmišljajući da u njoj ima potomaka partizana! Prestanite obmanjivati javnost! Budite iskreni i objavite da je hrvatsko iseljeništvo tako mnogobrojno da bi se u Hrvatskoj stvorio prostor za potomke partizana, OPANKE (ženske i muške), te njihove poslušnike.
Lijepo je da ste Vi zahvaljujući svome talentu i radu ostvarili profesionalni i politički uspjeh u Hrvatskoj. Iskreno Vam čestitam! Uživajte u tome i nemojte Vašu vjerodostojnost lakomisleno stavljati na kocku uspoređujući neusporedivo.

Sa štovanjem

Dr. Josip Stjepandić

21. travnja 2016.

Hrvatskonebo.com, 21.4.2016

Von: Drago Prgomet [mailto:dprgomet2@gmail.com]
Gesendet: Freitag, 22. April 2016 08:53
An: Stjepandic, Josip
Cc: Klub zastupnika Hrvatske inicijative za dijalog – HRID i nezavis

Betreff:

Poštovani doktore Stjepandić,

zahvaljujem na komentaru. Ne znam po čemu je moj komentar bio uvredljiv za bilo koga u dijaspori, osim ako se ne želi priznati istina. Sigurno je da su do devedesetih Hrvatsku napuštali siromašni i oni koji nisu mogli dobiti posao u državnim službama. A znamo da je pripadnost komunističkom establišmentu bio jedan od važnijih preduvijeta za takvu službu. No nije i jedini, jer vjerojanto niti ja, niti predsjednik Sabora kome ste pisali, nikada ne bi dobili posao. No nažalost, danas odlaze prije svega mladi i obrazovani. Bez obzira jesu li im preci potomci jednih ili drugih, jesu li im roditelji bili u Domovinskom ratu ili ne, bez obzira jesu li na vlasti lijevi ili desni. I to je jedina istina. Ne odlaze jedino oni koji su, ili čiji su roditelji, tijekom privatizacije dovoljno opljačkali vlastitu domovinu u ime hrvatsva i domoljublja. Njima je dobro. I moje dijete, a u ratu sam bio od početaka, odlazi najvjerojatnije na jesen vani. Već je upisala fakultet. I to smatram na određen način svojim porazom i kao roditelja i političara.
Odlaze jer između ostalog ne vide u duboko podijeljenoj zemlji perspektivu. Ne vide jer političari, a i to vidim kod Vas, budućnost formiraju isključivo događajima iz prošlosti, jer hrvatski političari smatraju da se ne treba razgovarati s onima koji su drugačiji, bilo ideološki, bilo svjetonazorski, bilo nacionalno.
Još uvijek vodimo ratove svojih očeva, a nažalost vlastitoj djeci ćemo ostaviti naše ratove.
Vama za informaciju, i moj je otac bio sudionik križnog puta, ali to ne može biti prepreka da danas u tolerantnoj atmosferi ne pokušam graditi državu u kojoj će ostajati ljudi. Bez obzira tko su im bili preci. Bez obzira na čijoj terasi vodio razgovore!

S poštovanjem

prof. dr. Drago Prgomet

Štovani gospodine Prgomet,

Dijasporu vrijeđate time što ustrajavate da je među nama značajan broj potomaka partizana, što naprosto nije istina! Pa valjda bih ja na makar jednog naletio u ove 33 godine! Vrlo mi je žao da ustrajavate u potpuno pogrješnom stavu tvrdeći neizravno da su potomci partizana i hrvatskih domoljuba u današnjoj Hrvatskoj u potpuno istome položaju. Čiji su potomci „junaci privatizacije“? Pogledajte samo tko drži ključne položaje u državnim institucijama! Pa niti Vaša kći vjerojatno ne bi imala problema, da joj je djed tamanio Hrvate!
Možda je uzrok tome da Vi pokušavate izjednačiti stranku od 220.000 članova, od kojih su po mojemu dubokome uvjerenju više od 90% gorljivi domoljubi, koji bi po potrebi opet krenuli u obranu domovine (kao što se Vi svojedobno učinili), te stranku od 37.000 članova, od kojih su (opet po mome dubokom uvjerenju) više od 90% izrodi i otpadnici (oprostite na izrazu!), koji rade PROTIV SVOJE

DOMOVINE i zato je (opet po mome dubokom uvjerenju) Hrvatska tamo gdje jest.
Nakon ujedinjenja Njemačka je pomela (to je precizan izraz!) onih 90% izroda i otpadnika u vodećoj stranci u istočnoj Njemačkoj (ukupno oko 1% cjelokupnog stanovništva), pa su danas najrazvijenije pokrajine u istočnoj Njemačkoj ispred najnerazvijenijih pokrajina u zapadnoj Njemačkoj. To je ono kancerogeno tkivo (30.000 do 50.000 parazita u državnoj i javnoj upravi) koje bi se i u Hrvatskoj moralo odstraniti, da bi se krenulo naprijed.
Ako pak zbilja poznajete potomke partizana, koji su na putu prema Njemačkoj, slobodno im javite da ću im rado pomoći u okviru mojih mogućnosti, jer dobro poznajem tržište rada. Tu senzaciju bih htio doživjeti, da NEPRIJATELJSKA EMIGRACIJA pomaže partizanskom pomlatku (nakon što su njihovi predci opustošili Hrvatsku), iako u njezino postojanje, rekoh, uopće ne vjerujem!

Kad bi Vaša „dijagnoza na daljinu“, da ja „budućnost formiram isključivo događajima iz prošlosti“ bila točna, onda ja na poslu u Njemačkoj ne bih mogao izdržati niti dva dana. Žalosno je da koristite rječnik tipičnog skojevca, kad mu ponestane argumenata. Čemu to, profesore?
Ako Vam je zbilja toliko stalo do onih koji napuštaju Hrvatsku, onda biste se kao saborski zastupnik mogli makar pobrinuti da se pokrene postupak za promjenu nakaradnog članka 45 Ustava RH, koji dijaspori drastično ograničava i time de facto obezvrjeđuje pravo glasa.

Sa štovanjem

Dr. Josip Stjepandić

22. travnja 2016.
Hrvatskonebo.com, 22.4.2016.

PRIJEPISKA S FRANK-WALTER STEINMEIER-OM, MINISTROM VANJSKIH POSLOVA

Štovani gospodine Steinmeier,

Dostavljen mi je intervju, koji je gosp. Josip Juratovic, zastupnik u Bundestag-u, nedavno dao hrvatskome listu „Jutarnji list“. Osim što je nejasno da li se on vidi kao njemački ili hrvatski političar (ili pak oboje?), gosp. Juratovic se poziva na raniji intervju gosp. Gunther-a Krichbaum-a, zastupnika u Bundestagu, te govori – kako to on tvrdi – u ime njemačke politike, te europske i svjetske javnosti (vidi cijeli dokument, te isjecke 1, 2 i 3):
Pitanje: „Podržali ste Gunthera Krichbauma iz CDU-a, predsjednika Odbora za odnose s EU u Bundestagu, koji je ovih dana kritizirao hrvatsku blokadu Srbije. Znači li to da u njemačkoj politici postoji širi konsenzus da ponašanje Hrvatske nije dobro?“
Odgovor: „U njemačkoj politici postoji mišljenje da se Europa treba stabilizirati i zato rješenja treba tražiti konstruktivnom politikom argumenata, a ne blokiranjem. Nažalost, ne samo njemačkoj politici nego i široj javnosti Europe i svijeta hrvatsko desničarenje je strašno iritantno.
Pojednici se permanentno nelegitimno predstavljaju kao predstavnici glasa svih Hrvata iako su samo bučna margina hrvatskog društva. Ucjene, širenje straha, netrpeljivost i napadi na svakoga tko ne misli kao oni, to su metode uvođenja diktature. I krajnje je vrijeme da građani Hrvatske tim strukturama pokažu gdje su im granice prije nego što ponovno završe u diktaturi vladavine straha i terora.“
Nakon što sam proteklih dana dobio više upita od mojih zabrinutih rođaka i prijatelja, za što nisam mogao naći nikakvo objašnjenje u novinskoj pismohrani Ministarstva vanjskih poslova, molim Vas da mi odgovorite na sljedeća pitanja:

1. Ima li zastupnik Juratovic punomoć za predstavljanje Savezne vlade?
2. Ima li Savezna vlada saznanja o značajnijem desničarenju u Hrvatskoj? Ako da, od kada? Je li to bio predmetom bilaleralnih razgovora? Kako se ocjenjuje potencijal za eventualnu ugrozu?
3. Ima li Savezna vlada saznanja o osobama u Hrvatskoj, kojima se na teret mogu staviti ucjene, širenje straha, netrpeljivost i napadi na svakoga tko ne misli kao oni? Ako da, od kada? Je li to bio predmetom bilaleralnih razgovora? Kako se ocjenjuje potencijal za eventualnu ugrozu?
4. Kakvo je mišljenje Savezne vlade o pozivu gosp. Juratovica, da „građani Hrvatske tim strukturama pokažu gdje su im granice prije nego što ponovno završe u diktaturi vladavine straha i terora“? Spadaju li takve izjave u tipični rječnik jednog zastupnika?
5. Ako pak izjave gosp. Juratovica nisu primjerene, kako Savezna vlada ocjenjuje štetu, koju bi takve izjave mogle načiniti u njemačko-hrvatskim odnosima?

6. Uvažava li Savezna vlada pravo Republike Hrvatske da ravnopravno s drugim članicama EU odlučuje o pristupnom procesu zemalja kandidatica?

Pozdravio bih kad biste Vaš odgovor uputili javnosti, jer pretpostavljam veliko zanimanje iste.

Sa štovanjem
Dr. Josip Stjepandić

27.4.2016.

Štovani gospodine Stjepandic,

Puno Vam hvala za Vaš mail ministru vanjskih poslova Dr. Frank-Walter Steinmeier, na koji Vam rado odgovaram. Savezna vlada pozorno promatra razvoj političkog krajolika u Hrvatskoj. Opažamo da odnos prema vlastitoj fašističkoj prošlosti kao i odnos prema nacionalnokonzervativnom domoljublju razdvaja hrvatsko društvo u dva dijela otprilike iste veličine, koji su međusobno izgleda nepomirljivi. Pozdravljamo da su Predsjednica Republike i predsjednik Vlade svjesni te podjele u hrvatskome društvu i da se zalažu za društvenu politiku pomirbe i integracije svih Hrvata. Savezna vlada podupire takva nastojanja.

Sa štovanjem

Dr. Dörte Dinger

Ministarstvo vanjskih poslova
Voditeljica odjela za Parlament i Vladu

2. Svibnja 2016.

Epilog:

Nakon ove kratke prepiske, gospodin Juratovic (kojeg neki Hrvati sigurno ne bez razloga zovu i drug Yuratovic) nekako je iščeznuo iz hrvatskog medijskog prostora. Kad se (rijetko) javljao, njegove su riječi i ton postali puno blaži, dostojni zastupnika u njemačkome Bundestagu.

IMA LI NEKOGA U NJEMAČKOME PARLAMENTU DA KRICHBAUMU KAŽE: „SJEDNI, NEDOVOLJAN!“

Marko Curać

Ne stišavaju se reakcije na intervju predsjednika Odbora za europske poslove njemačkoga saveznog parlamenta Guenthera Krichbauma, koji je u razgovoru za DW sredinom mjeseca oštro kritizirao hrvatsku blokadu pregovora Srbije s Europskom unijom, rekavši da Zagreb zlorabi EU za rješavanje svojih Krichbaumotvorenih pitanja s Beogradom. Nakon reagiranja iz Hrvatske na taj intervju uslijedili su kritički osvrti i pisma hrvatskih intelektualaca u inozemstvu, a jedno od njih je dr. Josipa Stjepandića, koji je prošloga tjedna poslao otvoreno pismo njemačkome parlamentarcu iz redova kršćanskih demokrata.
Predsjednik Hrvatskoga sabora akademik Željko Reiner odbacio je Kricbaumove kritike na račun Hrvatske, odmah nakon što su se pojavile u medijima, rekavši da to nisu stajališta Njemačke i Europske unije te da Hrvatska ne će odustati od svojih. "To nije stav Njemačke i Europske unije nego je to stav jednoga njemačkog političara koji se, bojim se, u našim medijima iz određenih razloga predimenzionira,“ izjavio je predsjednik Sabora.
Kao što je poznato, Guenther Krichbaum rekao je: "Nemam razumijevanja za zahtjeve iz Hrvatske jer se radi o bilateralnim temama za koje očekujemo da se riješe u za to predviđenim modulima i sudovima - za to i imamo međunarodne sudove. Ali nemam razumijevanja za to što su blokirana poglavlja 23 i 24." Krichbaum nije ostao baš u najljepšem pamćenju hrvatskoj javnost u završnici njezinih pregovora s EU. Hrvatska nije dala zeleno svjetlo za otvaranje poglavlja 23 Pravosuđe i temeljna prava u pregovorima EU-a sa Srbijom. Zagreb traži da Beograd ukine regionalnu nadležnost za ratne zločine, osigura prava hrvatske manjine u Srbiji i ostvari punu suradnju s Haaškim sudom.

Stjepandić: Hoćete li razbojničku državu žurno uvesti u EU?
U pismu Kirchbaumu naslovljenome "Hoćete li razbojničku državu po žurnome postupku uvesti u EU“, dr. Josip Stjepandić napominje kako je žalosno da se kao pravnik s državnim ispitom i dugogodišnjim iskustvom spotiče o pitanja koja bi svaki student prava s lakoćom odgovorio. Po njegovim riječima, ako Srbija oklijeva s izručenjem trojice Šešeljevih suradnika, koji su pokušali zastrašiti svjedoke optužbe i zbog toga bili osuđeni od suda u Den Haagu, onda to treba riješiti po kratkome postupku, a ne dugotrajnim pregovorima, kao kad je Hrvatska odugovlačila izručenje dvojice udbaša. Nasuprot tvrdnjama Krichbauma, kako dodaje, Hrvatska je bila prinuđena promijeniti Ustav i uvesti posebna prava za srpsku manjinu mnogo prije nego što je započela pregovore. Ako manjinska prava više nisu tako važna, zašto onda Hrvatskoj ne predložite da ukine privilegije za srpsku manjinu, da ne bude spora, pita dr. Stjepandić njemačkoga zastupnika. Pritom podsjeća kako se na internetu mogu naći dokumenti da su Nikolić i Vučić usko surađivali s osobama poput Vasilija Vidovića, kojega se dovodi u svezu s najsurovijim zločinima. Ako Srbija ne primjenjuje ZORZ na svoje građane poput

Vidovića, s kojim pravom to hoće činiti u drugim zemljama, navodi Stjepandić u pismu te predlaže Krichbaumu da pita Vučića kako napreduje postupak protiv Vidovića i njemu sličnih te će tako doznati koliko su mu bliske europske vrijednosti i čemu zapravo služi ZORZ!

Zašto Krichbaum ne shvaća da Srbiji "univerzalna jurisdikcija" služi za nastavak Miloševićeve politike?

Guenther Krichbaum njemački je političar koji je studirao pravne znanosti na poznatome tuebengeškom sveučilištu i kao takav morao bi znati što se krije iza srbijanske "univerzalne jurisdikcije". Zar ne bi bilo neobično da je SR Njemačka nakon kraja Drugoga svjetskog rata pokušala protegnuti svoju jurisdikciju za "ratne zločine" na države koje su bile izložene agresiji ili pod okupacijom Trećega Reicha? Kakav bi to odjek imalo u antihitlerovskoj koaliciji? Zašto Krichbaum ne shvaća da Srbija jednostavno putem svojega ZORZ-a želi protegnuti pravosudnu jurisdikciju na područje čitave bivše Jugoslavije i tako nastaviti Miloševićevu velikosrpsku politiku, u ime koje su krajem prošlog stoljeća JNA te Srbija vodile nekoliko ratova i prouzročila ogromne žrtve i razaranja, u BiH i Hrvatskoj. Međunarodni sud pravde (ICJ) u presudi po tužbi Hrvatske protiv Srbije za genocid jasno je rekao: "JNA i srpske paravojne postrojbe činile su zločine u svrhu stvaranja homogene srpske države".
Aktualni srbijanski čelnici, koji su bili u odorama srbijanskih paravojnih postrojba, optužnice bivše JNA, iako Srbija negira da je pravna slijednica SFRJ, drže kuvertirane i spremni su ih putem tužiteljstva staviti u optjecaj. Zbog čega takav zaštitnički stav prema Srbiji koji ne može proći ispit elementarnog uma, zbog čega zalaganje za nešto što nema utemeljenja ni u povijesti, ni u međunarodnome pravu, ni u etici, ni u politici? Jesu li ovo tek neki pojedinačni njemački kompleksi ili zadobijanje srbijanske naklonosti na nečemu što je nedvojbeni presedan? Možda bi se Krichbaum trebao umjesto dijeljenja lekcija Hrvatskoj zauzeti za povrat opljačkanoga kulturnog blaga, isplatu ratnih šteta prouzročenih velikosrpskom agresijom, uređenje graničnih pitanja te osiguranja prava hrvatske nacionalne manjine da bude predstavljena u srbijanskome parlamentu, kao što je to srpska u hrvatskome. Jer u protivnome može se zaključiti da se agresija potiho honorira.
Europalamentarka Marijana Petir ovih je dana zatražila da hrvatske vlasti obavijeste 300 hrvatskih branitelja da im prijeti uhićenje, ako se nađu u Srbiji. Po čemu Krichbaum misli da je to bilateralno pitanje kojim ne treba opterećivati EU, kad bi Srbija primanjem u članstvo EU svoju posebnu "univerzalnu jurisdikciju" jednoga lijepog dana mogla protegnuti na područje cijele EU, pa će prijetiti uhićenjima, ne samo hrvatskim građanima nego i građanima njemačke, francuske itd., svima koji su se borili u Hrvatskoj protiv srbijanske agresije. Time će se dogoditi po prvi put u povijesti da vojno poraženi agresor preko svojih "slijednika" lovi one koji su stali u obranu svojih domova.

Juratović o hrvatskome desničarenju

U svezi s trima pitanjima koja je Hrvatska postavila Srbiji glede nastavka pregovora s EU, javio se iz čisto politikantske perspektive Josip Juratović (SPD). Iako se stalno želi predstaviti kao glas razuma, riječ je o čovjeku koji naglašava unaprijed poznate stavove ili ih, kako bi se dopao svojim ideološkim simpatizerima, ponekad čini grotesknima. Ne samo što je u prošlotjednome intervjuu jednim zagrebačkim novinama podržao Krichbauma, već Josip Juratovicje išao dalje te izjavio kako je ne samo njemačkoj politici nego i široj javnosti Europe i svijeta "hrvatsko desničarenje strašno iritantno".
Po njegovim riječima, krajnje je vrijeme da građani Hrvatske "tim strukturama pokažu gdje su im granice prije nego što ponovno završe u diktaturi vladavine straha i terora". A što je opravdavanje srbijanske "univerzalne jurisdikcije" nego ortodoksno desničarenje? To je čak više od toga - srbijanska pravosudna agresija na suverene države, zapravo produžetak velikosrpskih aspiracija. Juratović smatra da Hrvatska ne vodi principijelnu politiku prema istočnim susjedima. Nije međutim posve jasno kakva bi, po njemu, trebala biti hrvatska "principijelna politika". Možda politika guranja glave u pijesak i služenja tuđim interesima kako bi se ostvarila "homogena srpska država". Ili pak da se prebriše spužvom sve što je Hrvatska doživjela od svojih istočnih susjeda u posljednjih 100 godina, napose tijekom agresije, krajem 20. stoljeća, kad je bila srušena i spaljena od Vukovara do Dubrovnika.
Naslušali smo se posljednje vrijeme orkestriranih priča o fašizaciji Hrvatske, pa nismo iznenađeni ni s najnovijim izjavama Josipa Juratovića o hrvatskome desničarenju, koji za svoje sekundiranje dobiva obilni novinski prostor, sad u jednim sad u drugim zagrebačkim novinama. Na kraju, vratimo se Guentheru Krichbaum koji je poznat hrvatskoj javnosti po tome što je kada je Hrvatska ulazila u EU bio najavio da Njemačka planira zatražiti uvođenje dodatnih klauzula kao uvjet za ratifikaciju pristupnoga ugovora između Hrvatske i EU. Kirchbaum je predlagao da se Hrvatskoj nametne monitoring i nakon ulaska u EU zbog problema u pravosuđu i borbi protiv korupcije. Njemačka službena politika to je tada odbacila, a Europska komisija nije željela ni komentirati. Ima li netko u njemačkome Bundestagu koji bi rekao Krichbaumu: „Sjedni, nedovoljan!“

2. svibnja, 2016.
Hrvatski tjednik
Hkv.hr, 2.5.2016.

OTVORENO PISMO PREDSJEDNICI REPUBLIKE HRVATSKE U POVODU NJEZINA OTVORENOGA PISMA

Štovana gospođo predsjednice Republike Hrvatske,

Nakon što ste protekli mjesec uglavnom izbivali sa skoro svih svetkovina Vašeg naroda, pa i onih u glavnome gradu, neugodno ste me iznenadili Vašim jučer (30.5.16) objavljenim otvorenim pismom glede "Cjelovite kurikularne reforme" (CKR). Čini se da uopće niste upoznati niti s njezinim sadržajem, a pogotovo s dosad objavljenim kritikama, a niti s mišljenjem resornog ministra. Akademik Dubravko Jelčić na svoj način jezgrovito je izrazio ono što mnogi misle:
"....ovaj "kurikul" niti ne zaslužuje ozbiljnu raspravu nego samo ironiju i persiflažu. Ima li smisla nabrajati sve promašaje kojih je toliko da taj dokument čine nepopravljivim. Ako smo ljudi odgovorni za budućnost svojih potomaka i za sudbinu svoga (malobrojnog) naroda, u ovom spisu možemo pročitati samo uputu kako upropastiti hrvatsko školstvo, kako ga učiniti negacijom samoga sebe. I u obrazovnom i u odgojnom smislu. Po intencijama ove grupe "reformatora" i "Pedagoga", škola više i ne bi bila škola, mjesto gdje polaznici (t. j. učenici) uče, stječu naobrazbu, a to podrazumijeva i odgovarajući trud i napor), nego mjesto zabave. Sve što je imalo teže, sve što traži neki umni napor, valja "olakšati", a to u praksi znači banalizirati.
Iz takve "škole" mogu izaći u najboljem slučaju samo mediokriteti i "fahidioti", intelektualno insuficijentni "stručnjaci", nepripremljeni i nesposobni za život, koji nije ispunjen samo radostima nego i teškoćama, s kojima se čovjek mora nositi. "
Kao hrvatski iseljenik s dugogodišnjim radnim i roditeljskim iskustvom u Njemačkoj smatram se kvalificiranim ocjenjivati rad skupina, pa čak i kad se one zovu "ekspertnim". Koncentrirat ću se na one metodološke elemente, koje CKR NE SADRŽAVA, a morala bi:
Budući da je odlikaša u Hrvatskoj između 30 i 50 %, a u Njemačkoj manje od 10 % (1 do 2 u razredu od 25 učenika),

1. za očekivati bi bilo, da su u usporednim testovima (npr. PISA) hrvatski učenici puno bolji od njemačkih, jer bi silni odlikaši morali donijeti prevagu. Situacija je upravo suprotna: ne samo da je njemački prosjek 25 mjesta na ljestvici ispred hrvatskoga, nego je udio uspješnih pristupnika više od dva puta viši. Što nam kaže ta porazna statistika: u hrvatskim se obrazovnim institucijama ne proizvodi znanje nego svjedodžbe, jer je kriterij ispod svake razine! Kakve to katastrofalne posljedice ima, pokazuju sudbine većine hrvatskih akademski obrazovanih iseljenika društvenog smjera, koje na Zapadu naprosto nitko ne će zaposliti u struci, jer takvim svjedodžbama ne vjeruje!

2. CKR se uopće ne bavi uvođenjem dualnog obrazovanja, koje je preduvjet za bilo kakvu značajniju industrijsku proizvodnju, te posljedično strane investicije. Tvorci CKR su izgleda čvrsto na putu Stipe Šuvara, koji je takvo obrazovanje prije 40 godina ukinuo.
3. CKR ne nudi odgovor na pitanje ujednačavanja kvalitete nastave i uspjeha učenika na državnoj razini, jer državna matura očigledno nije dovoljna.
4. Mnoge su zemlje uz veliki trud unaprijedile svoj školski sustav, među njima zemlje sa sličnim povijesno-kulturnim nasljeđem (Poljska, Estonija). Usprkos tome, nije poznato da bi tvorci CKR koristili iskustva tih zemalja ili najrazvijenijih industrijskih velesila (Njemačka).

Prije nego li se uopće promatra vrijednosna i svjetonazorska strana CKR, mora se usvrditi da su njezini autori naprosto metodološki promašili temu! Velika je iluzija da se takvim proizvoljnim pristupom mogu postići kvalitetni rezultati.
Za razliku od diletanta, koji nastupa kao znalac nesvjestan svojega neznanja, šarlatan se predstavlja stručnjakom, pače EKSPERTOM, pri punoj svijesti o svojemu neznanju. Školski primjer šarlatana je dr Boris Jokić, koji niti je pedagogiju studirao, niti je ikad radio u školi, niti je vodio značajniji projekt, a usprkos tome vodi projekt od nacionalne važnosti! Takav projekt nikad nije smio pasti u ruke takvog voditelja niti takve skupine!
Koja će to zemlja dati milijarde za ovu reformu, kako to drug Jokić sam sam sebi laska?
Da Vi jednu takvu osobu smatrate vrijednu Vaše javne potpore, samo po sebi je iritantno. Da pritom kao najviša državna dužnosnica, deklarirana vjernica i majka malodobne djece svjesno ignorirate promicanje predofilskih sadržaja u CKR, vrlo je zabrinjavajuće. Umjesto toga, ja bih očekivao da slučaj proslijedite prosvjetnoj inspekciji, a možda i DORH-u.
Stoga Vas pozivam da se žurno ogradite od ovog bijednog uratka, te svojim ugledom i autoritetom pomognete da projekt CKR dođe u kvalificirane ruke. Hrvatska je tako nerazvijena, da će se svaka pozitivna promjena vrlo brzo uočiti, što upravo doživljavamo s razvojem BDP. Dobrim upravljanjem današnji problemi s CKR brzo bi se zaboravili.
Sa štovanjem
Dr. Josip Stjepandić
29. svibnja.2016

Hrvatskonebo.com, 31.5.2016
Kamenjar.com, 31.5.2016
Hkv.hr, 1.6.2016.
Glasbrotnja.net, 1.6.2016
Hu-benedikt.hr, 1.6.2016.
Croative.net, 1.6.2016
Dragovoljac.com, 1.6.2016

OTVORENO PISMO MONS. IVANU MIKLENIĆU

Štovani gospodine Miklenić,

Onaj dan kad je Hrvatsko nacionalno etičko sudište (HNES), čiji sam član, pokrenulo postupak protiv Tihomira Oreškovića i Bože Petrova i time ih svrstalo u istu skupinu s već osuđenim veleizdajnicima Stjepanom Mesićem, Ivom Josipovićem, Zoranom Milanovićem, Vesnom Pusić, Miloradom Pupovcem i inima, Vi ste objavili uvodnik u "Glasu Koncila" u kojemu tvrdite upravo suprotno: „Najjača stranka … neprestano je manipulirajući medijima i javnošću vršila pritisak na partnere, stvarala uznemirenost i sijala nesigurnost među članove Vlade."

Nije jasno na čemu temeljite tako tešku optužbu jer je općepoznato da je „najjača stranka" napravila mnoge ustupke, prije svega odstupila s mjesta predsjednika Vlade i više ministarskih mjesta, zbog traženja „sporazumskog partnera" i/ili novopečenog predsjednika Vlade, koji je doslovce pao s neba. Isto tako tobožnju naklonost medija vrlo je lako opovrgnuti na primjeru neokomunističkog glasila, koje izgleda izlazi u najmrklijem mraku, gdje vodu muti nekakav „pop Dodig". Treba pogledati naslovnice mrežnih izdanja i bit će jasno koliko je ovaj medij dirigiran protiv predsjednika „najjače stranke".

Za Vašu tvrdnju pak da se „može čak možda reći da je Most u tom sučeljavanju uvelike bio odgovorniji, časniji i zauzetiji za ono što bi moglo donijeti boljitak", također je teško naći objektivno uporište. Nepisano pravilo po kojemu najjača stranka u koaliciji postavlja predsjednika Vlade, a broj ministara se dijeli razmjerno broju zastupnika, u Vladi Domoljubne koalicije i Mosta postavljeno je na glavu, tj. manji partner neprestano ucjenjuje, a veći popušta, što dovodi do previranja u „najjačoj stranci". Da su čelnici Mosta zbilja tako odgovorni, kao što Vi tvrdite, i tako pošteni, kao što se sami prikazuju, onda bi sami predložili koalicijski ugovor, kojim se uvodi razmjerni udio u državnoj vlasti, a ne diktat, pa do današnje situacije nikad ne bi došlo. Da stvar bude gora, predsjednik Vlade ponaša se kao da je narod njemu osobno dao glasove i solira kako mu je po volji, trateći vrijeme raspravom o ravnatelju SOA-e, umjesto da se brine za investicije koje bi donijele prijeko potrebna radna mjesta!

Da je HNES slušao Vas, onda bi bio osudio „najjaču stranku" i njezina predsjednika. To bi bila velika pogrješka jer na temelju javno objavljenog ugovora, sukob interesa predsjednika „najjače stranke" ne može postojati iz jednostavnog razloga što se radi o poslovnom odnosu iz prošlosti! Kad bi to bilo tako, onda bi predsjednik Vlade i ministar financija bili u puno težem sukobu interesa jer su u Vladu ušli iz privatnih tvrtki s kojima njihova Vlada i danas posluje. Ako postoje razlozi za druge optužbe protiv Tomislava Karamarka, onda ih treba otvoreno iznijeti, a ne izmišljati „neupitnu moralnu i političku odgovornost", koja je, gle slučaja, tipična formulacija iz komunističkoga sustava. To ne samo da nije kršćanski, nego je odurno i smiješno ponavljati optužbe iz

hajke u kojoj sudjeluju ne baš uzorite osobe poput Stjepana Mesića, s kojim Vi sigurno ne želite imati dodirne točke!
Što se gospodi Oreškoviću i Petrovu konkretno predbacuje, možete pročitati u priopćenju HNES-a, koje će u pisanom obliku biti objavljeno ovih dana. S moga stajališta, najgore je što su se okružili skojevcima i sličnim vucibatinama, što je više nego znakovito, a potpuno nespojivo s pričom o „vladi stručnjaka“ ili „reformskoj vladi“. Osobno poznajem desetke izvrsnih stručnjaka različitih profila koji bi poletjeli kad bi ih se zvalo iz Vlade Republike Hrvatske, ali budimo iskreni: njih se ne zove jer su katolici i Hrvati! Pobožni, pošteni, misle svojom glavom, ne daju se manipulirati, žive u svome, a ne otetom stanu, ne govore ćirilicu, niti je kane učiti. Žalosno je da Vi ovoj tragičnoj činjenici niste posvetili niti rečenice.
Molim Vas, objasnite Vašim čitateljima, kojim se višim ciljem vodi npr. ministar unutarnjih poslova, bivši podoficir jugovojske, kad blokira svaku istragu time što ne smjenjuje one koji su policiju doveli u ovo bijedno stanje? Isto tako objasnite Vašim čitateljima kako potpredsjednik Vlade Petrov može biti zadovoljan radom Državnog odvjetnika koji nesmiljeno progoni hrvatske branitelje i istaknute sportaše, a optužbe protiv četnika i osumnjičenika za teški kriminal drži u ladici?
Dok njemačka kancelarka radi sedam dana u tjednu i 340 do 345 dana u godini, predsjednik Vlade RH se očigledno dobro zabavlja ne samo vikendom, nego poduzima turistička putovanja s cijelom obitelji npr. do Rima i pred Svetim Ocem Papom vrijeđa hrvatske vjernike ne prenoseći Svetom Ocu vjerodostojno mišljenje hrvatskoga vjerničkog puka o kanonizaciji bl. Alojzija Stepinca. Rasprodati državnu imovinu nije ni vještina ni vrlina. Osoba koja u Slavoniji traži „česticu od 10.000 hektara“ za nepoznatog kupca ne samo što riskira podsmijeh i porugu, nego otvara i pitanje koje su njezine stvarne namjere. Hoće li na tome zemljištu sutra niknuti zasad s GMO sjemenom, nuklearno postrojenje, naselje za migrante ili neko odlagalište za posebni otpad? Predsjednik Vlade dvaput je bio u državnom posjetu Njemačkoj, a da nije poznato je li imao ijedan značajniji sastanak s vodećim njemačkim tvrtkama. Niste se upitali zašto je uopće putovao? Za europske kontakte ima izvrsnog i neumornog ministra vanjskih poslova (nota bene iz „najjače stranke“!) koji je bio svuda dokud je trebao stići, zar ne?
Vladin čelnik koji bi istinski želio reforme, najprije bi pomeo sve skojevske parazite u Vladi, državnim ustanovama i predstavništvima u inozemstvu, te Vladu usredotočio na privlačenje stranih investicija. Budući da je Tihomir Orešković upravo to zanemario, ne može tvrditi da je uspješno prošao svoj „pokusni rok“. Kako očigledno nije stvorio ozračje povjerenja sa strankom koja ga je dovela na to mjesto, nitko se ne smije čuditi što ga oni više ne žele imati tu gdje jest. Može biti sretan da su ga trpjeli pet mjeseci jer bi ga u nekoj tvrtki već odavno nečasno otpustili nakon njegovih „bisera“.
Da sam na Vašem mjestu, „najjačoj stranci“ najtoplije bih preporučio poučak blagopočivajućega kardinala Kuharića -Postoje neke linije s kojih se ne smijemo povlačiti, crte s kojih se ne smije uzmicati – umjesto grube kritike i podmetanja. Nije li ogromna ironija sudbine da taj jednostavni i općevažeći poučak u Vladi

Republike Hrvatske, u kojoj su pretežito deklarirani katolici, dosljedno primjenjuje samo jedan ministar i to muslimanske vjeroispovijesti?
U Hrvatskoj je već godinama u tijeku proizvodnja kontroliranog kaosa, koja koristi povlaštenima da zadrže svoje pozicije, a glavne poluge su dirigirani mediji i anarhističke sljedbe poput one moralnoga sklopa kao pokrpana ćuprija. Ako uživaju Vaše simpatije, to mi je potpuno nerazumljivo, jer iz mnogih njihovih postupaka je razvidan njihov prijezir prema vjeri i Crkvi (što će im to, kad se njihov mesija rodio u Metkoviću?), kao kod svih revolucionara.

Siguran sam da bi Crkva (i Vi s njom) postala njihova meta, istom kad bi se dočepali vlasti.

Sa štovanjem

Dr. Josip Stjepandić

14. lipnja 2016.

Hrvatskonebo.com, 14.6.2016.
Dragovoljac.com, 14.6.2016.
Direktno.hr, 14.6.2016.
Kamenjar.com, 14.6.2016.
Dragovoljac.com, 14.6.2016.

PISMO RAVNATELJU NJEMAČKE TELEVIZIJE U POVODU KLEVETNIČKOGA PRILOGA 'HRVATSKA: ŽIDOVSKO STANOVNIŠTVO U STRAHU'

Dr. Josip Stjepandić pismom se obratio Tomu Buhowu, ravnatelju Zapadnonjemačke RTV WDR, u povodu njihova priloga "Hrvatska: židovsko stanovništvo u strahu" od 12.6.2016 u emisiji Europamagazin.
Podsjetimo, na prvom programu njemačke televizije prikazan je prilog "Hrvatska: Židovi u strahu".
"Sloboda medija, sloboda izražavanja, oporba? Nova desna vlada u Hrvatskoj ne drži puno do toga. Najmlađa članica EU preslaguje državu na način kako se već dogodilo u Mađarskoj i Poljskoj. Također, vlastita prošlost piše se pritom iznova. To vladi predbacuje prije svega židovska zajednica u Hrvatskoj. Zločini fašističkog ustaškog režima u Drugom svjetskom ratu sustavno se niječu ili ublažavaju", ističe se na početku priloga. Više možete pročitati ovdje:
http://narod.hr/eu/njemacka-televizija-zidovi-su-u-hrvatskoj-u-strahu
Pismo donosimo u cijelosti:
Štovani gospodine Buhrow,
To zbilja nije trivijalna zadaća, tako veliku količinu besmislica smjestiti u televizijski prilog kraći od 6 minuta. Vašem uredničkom timu koji sprema Europski magazin to je unatoč svemu uspjelo. Srdačna čestitka s moje strane za taj zbilja izvanredni učinak! Unatoč tome uvjeren sam da taj uradak trebate pomno analizirati, te Vaše izvore u Hrvatskoj uzeti pod strogu kontrolu. Ta klevetnička priča temelji se pretežito na iskazu Slavka Goldsteina, „poznatoga povjesničara židovskog podrijetla, koji je veći dio svoje rodbine izgubio u logoru Jasenovac". Taj prikaz pak ne odgovara istini. U godinama kad se obično završava školu vrtlog Drugoga svjetskoga rata zahvatio je Goldsteina, tako da nije jasno, da li je uopće uspio položiti malu maturu. Unatoč tomu, taj se „poznati povjesničar" 65 godina kasnije predstavljao kao „dr.sc." (doktor znanosti) i to prema Sveučilištu u Zagrebu odnosno Ustavnome sudu Republike Hrvatske. Budući da svakodnevno imam posla s doktorima znanosti, ne mogu se prisjetiti, da bih ikada bio susreo takvog mutikašu, kao što se dogodilo Vašim suradnicima. Kako još uvijek nisam skroz siguran, da li mogu vjerovati svojim očima, ovome mailu priložio sam za svaki slučaj odgovarajuće dokumente o „dr. sc. Slavku Goldsteinu", koje su preuzete s mrežnih stranica ovih institucija.
Kao „mutikaša i krivotvoritelj na području povijesti" Slavko Goldstein je kao i njegov sin poznat još iz komunističkih vremena, kad je vodio izdavačku kuću za lektiru Komunističke partije. O njihovim krivotvorinama u Hrvatskoj su napisane knjige. Vaši suradnici bili su očigledno tako slabo pripremljeni, da su podrugljiva dobacivanja od strane prolaznika („povjesničar koji je studirao na dva fakulteta") potpuno krivo razumjeli kao prijetnje Goldsteinu. Da su se malo bolje informirali, onda „poznatome povjesničaru" ne bi poklonili svoje povjerenje, nego podsmijeh i porugu, pa im se ne bi dogodio hrvatski slučaj „Hitlerovih dnevnika".

Goldsteinove tvrdnje o Jasenovcu kao stratištu njegove rodbine također zaslužuju makar provjeru. O žrtvama Holocaust-a postoje različite baze podataka (npr. Yad Vashem), koje su međusobno usporedili i analizirali hrvatski znanstvenici Dr. Nikola Banić und Dr. Mladen Koić uz pomoć posebnog softvera. Sigurno predmnijevate da pritom hrvatske baze podataka, u stvaranju kojih je sudjelovao Goldstein, izgledaju nevjerodostojno tj. očigledno su manipulirane. U svome izvješću (http://narod.hr/kultura/m-koic-istina-se-mora-znati) Dr. Koić dolazi do zaključka da su mnogi Goldsteini doista bili žrtve Holocausta, ali pretežito u Srbiji i Ausschwitz-u!

Isto tako Dr. Ognjen Kraus, drugi židovski sugrađanin, koji je govorio u prilogu, ima osobne razloge da ometa raščišćavanje prošlosti. Njegov otac Božidar Ivo Kraus bio je državni odvjetnik nakon Drugog svjetskog rata, te je sudjelovao u komunističkim montiranim procesima. Među njegovim žrtvama nalazi se blaženi kardinal Stepinac, za kojeg se uskoro očekuje proglašenje svecem. Zašto se sve to događa? Vijeće Europe donijelo je godine 2006.

Rezoluciju 1481 o osudi totalitarističkih režima, koja nije provedena u samo dvije članice Europske unije: Sloveniji i Hrvatskoj.

"Crveno plemstvo" koje se sastoji od djece i unuka negdašnje komunističke nomenklature, drži Hrvatsku čvrsto u svojim rukama: državnu upravu, gospodarstvo, medije. Među njih spadaju i Vaši sugovornici, koji naprosto imaju STRAH PRED ISTINOM. Oni se sada nazivaju "antifašistima", te moraju kontinuirano proizvoditi "fašiste" da imaju koga progoniti i tako se držati na vlasti. Tako su Vaši suradnici uletjeli u klopku.

Kroz Hrvatsku, zemlju s 4 milijuna stanovnika, lani je prošlo blizu 700 tisuća migranata, što bi bila idealna lovina za ksenofobe svih boja. Unatoč tomu, nije zabilježen nijedan incident s protumigrantskom pozadinom. Nisu li se Vaši autori pitali, gdje su se pusti "desni radikali" skrivali sve te mjesece?

Unatrag gledajući Vaš urednik Krause dobro bi postupio da je malo poslušao upute „hrvatskih ekstremista", koji su od njega tražili da prilog ne emitira. Da je to učinio, sačuvao bi sebe ali i Zapadno njemačku RTV (WDR) od ove neopisive blamaže.

Kako prevladati ovu situaciju?

Pored isprike, koja mora uslijediti u pravoj prigodi i trenutku, najtoplije Vam savjetujem da napravite dokumentarni film pod naslovom „Fašizacija Hrvatske: kako preostali komunisti uništavaju vlastitu zemlju da bi ostali na vlasti", u kojem biste osvijetlili pozadinu ove kampanje. Za tu prigodu rado ću Vam preporučiti mnoge izvore informacija s pravim, a ne izmišljenim „dr. sc.", koji svoju vjerodostojnost dokazuju odgovarajućim publikacijama.

Sa štovanjem

Dr. Josip Stjepandić 19. lipnja 2016.

Hrvatskonebo.com, 20.6.2016

Narod.hr, 22.6.2016.

Kamenjar.com, 22.6.2016.

Hazud.ch, 8.7.2016

HOĆE LI DRUGA NJEMAČKA TELEVIZIJA ZDF USKORO POKRENUTI HAJKU PROTI DIMNJAČARA?

Dr. Thomas Bellut, intendant
Dr. Peter Frey, glavni urednik
Dr. Norbert Himmler, ravnatelj programa

Štovani dame i gospodo,

s nevjericom sam pregledao Vaš prilog o Hrvatskoj u emisiji „Danas u Europi“ od 3.6.2016:
http://www.zdf.de/ZDFmediathek/beitrag/video/2754754/heute-in-Europa-vom-03.06.2016#/beitrag/video/2754754/heute-in-Europa-vom-03.06.2016
To što je Vaša urednica Eva Schiller spremila u tih 125 sekundi, ostavlja istodobno jak dojam i osjećaj srama. Radi se o gruboj krivotvorini, koja se otkriva tek nakon višestrukog preslušavanja i upita kod Prof. Dr. Renata Matića, jednoga od Vaših sugovornika.
Njemu je Vaša urednica smjestila u usta izjavu o „obje stranke na vlasti“. Veliki promašaj, jer je u Hrvatskoj između siječnja i lipnja 2016. vladala koalicija od deset stranaka (HDZ, Most, Milan Bandić 365, HSS, HSP AS, HČSP, Hrast, HDZ, HSLS, BUZ). To bi sveučilišni profesor sociologije naravno bio rekao.
Na moj upit prof. Matić je u svojemu mailu od 27.6. 22:44 istina potvrdio, da je Vašemu timu dao intervju od 50 minuta, ali je odlučno opovrgnuo izjavu u Vašem prilogu da stranke na vlasti podgrijavaju mržnju. Tekst njegova maila u originalu i prijevodu nalazi se u privitku.
Postupak Vaših suradnika je tim nerazumljiviji, jer je Matić dragovoljac Domovinskog rata 1991-95 i kao takav vrlo zauzet za ugled svoje zemlje u inozemstvu. Tko mu takve izjave stavlja u usta, istodobno ga pokušava prikazati kao takorekuć izdajnika u očima hrvatskih iseljenika u Njemačkoj!
Isto tako zabrinjavajuća je Vaša bespoštedna kritika ministra kulture Hasanbegovića. Kao potomak muslimanske obitelji, koju su komunisti posebno teško progonili, već od svojih studentskih dana zauzimao se za otkrivanje komunističkih zločina, pa je zato osnovao i vodio udrugu. Nakon preuzimanja Ministarstva kulture smjesta je ukinuo protuzakonito financiranje neokomunističkih medija poput portala forum kojeg su Vaši suradnici tako nekritički hvalili. O financiranju ovih medija odlučivalo je povjerenstvo, u kojem su (Vi to sigurno pogađate!) posve slučajno sjedili vlasnici tih istih medija!
Ta je odluka pak izazvala najgoru hajku protiv ministra Hasanbegovića. Nije bilo granice niti za najapsurdnije optužbe: tako su ga optužili da je za vrijeme Domovinskog rata 1991 – 95 bio snimljen s „ustaškom kapom“. Doista je bilo fotografija studenta Hasanbegovića s kapom 9. bojne HOS-a, elitne postrojbe Hrvatske vojske, pripadnici koje su postali čuveni po svojoj posebnoj hrabrosti i velikim dankom u krvi. Kapa izgleda kao dimnjačarska kapa, ukrašena znakom Hrvatske vojske. „Ustaška“ je na njoj bila crna boja!

Budući da su Vaši suradnici nekritički preuzeli tu nerazumnu kritiku protiv Hasanbegovića, intimno se nadam da Druga njemačka televizija ZDF uskoro ne će pokrenuti hajku protiv dimnjačara, jer svi oni nose „ustaške“ kape! Potpuno javno! Pače na krovovima!
Da bi Vašoj zaštiti kvalitete dao uputu za rad, uzeo sam si slobodu da netočne navode u fonogramu Vašeg priloga označim crvenom bojom: 134 od 291 riječi. Na tome Vam zbilja ne mogu čestitati!
Kao gledatelj sam ogorčen i mogu si zamisliti što osjeća prof. Matić. Da bi se spriječila daljnja šteta smjesta ću mu savjetovati da nadležnom Državnom odvjetništvu prijavi uredništvo koje je odgovorno za ovaj sramni uradak, koji se ne može objasniti samom glupošću.
Zaključno bih želio izraziti svoje nerazumijevanje Vašom netrpeljivošću prema Mađarskoj. Vaši su suradnici izgleda zaboravili kako su se velikodušno Mađari ponašali za vrijeme pada Njemačke DR i rata u Hrvatskoj. Ovaj velikodušni narod izabrao je svoju vlast i Vi biste trebali tu odluku primiti na znanje s poštovanjem umjesto da ju prikazujete kao negativni primjer.

Sa štovanjem
Dr. Josip Stjepandić

***
Prilog 1
Mail Renato Matić vom Mo 27.06.2016 22:44
Poštovani g. Stjepandić, Čini mi se da je autor priloga pre, preslobodno interpretirao ono što sam govorio više od 50 min. Posebno ako se u obzir uzme kontekst u kojemu više puta naglašavam kako se Hrvatska što se političkog ekstremizma tiče, nalazi i nešto ispod EU prosjeka (rezultati istraživanja provedenih na području EU u zadnje 4 god.). Točno je da sam rekao da je rječnik dvojice čelnika dvije najveće stranke kojega smo slušali u predizbornoj kampanji često prelazio granice govora mržnje. I također sam rekao (o tome govorim godinama) da u logici odnosa prema političkoj odgovornosti, naši politički akteri nisu značajno prevladali totalitarnu logiku iz preddemokratskog razdoblja. U svakom slučaju, ništa tako dramatično kako je prema Vašim riječima u prilogu ispalo. Nažalost, ne govorim Njemački da bih sad mogao pogledati prilog i uvjeriti se koliko su me (ne)točno interpretirali, ali ako je to naglasak izvučen iz 50 ak min., moram reći da ne izgleda previše profesionalno, štoviše, prema onome što ste Vi napisali, i dosta tendeciozno. Srdačno Vas pozdravljam!

Prilog 2
Moderation:
Während Großbritannien droht rauszurutschen aus der EU, rutschen immer mehr Länder in der EU nach rechts. Neuestes Beispiel dabei Kroatien. Unter der konservativen Regierung würde das Land so weit an den rechten Rand drücken, dass viele schon Vergleiche mit Ungarn ziehen.
Eva Schiller über die neuen Zeiten in Kroatien.

Beitrag:
Es sind Szenen wie diese, die immer häufiger werden in Kroatien. Eine Gruppe rechter Gedenker des Gründers des kroatischen Nationalismus, immer wieder junge Kroaten identifizieren sich mit den Volkshelden der Vergangenheit, haben ihren Glauben an der EU verloren.
Frano Cirko: „Wir Rechten müssen die Herrschaft in Europa übernehmen, denn westliche Gesellschaften werden zusammenbrechen. Das sieht man ja schon anhand der Flüchtlingskrise."
Der Frust in Kroatien ist groß, das Land stark verschuldet, die Jugendarbeitslosigkeit hoch und die national-konservative Regierung, die seit Januar im Amt ist, heizt die nationalistische Stimmung an, statt auf Reformen zu setzen.
Renato Matic (9:27): „Die beiden Parteien an der Macht tun wirklich Alles, um den Hass zu schüren und zwar gegen alle, die anders denken. Unsere Demokratisierung ist einfach stehen geblieben. Plötzlich regieren wieder totalitäre Gedanken."
Besonders umstritten ist der Kultusminister Hasanbegovic. Er verharmlost faschistische Verbrechen, fördert den Veteranenkult, kürzt die Förderung für unliebsame Kulturprojekte und unabhängige Medien.
Das Nachrichtenportal forum hat mehrmals Journalistenpreise gewonnen. Jetzt wurden die ohnehin bescheidenen Mittel einfach gestrichen. Begründung: keine.
Goran Borkovic: „Unsere Regierung ruft dauernd zur Einheit des kroatischen Volks auf, aber das wahre Ziel der Einheit ist, dass wir alle gleich denken sollen. Wie unser Vize-Premier sagte: Jeder soll denken, was er will, aber nur in seinen vier Wänden – nicht öffentlich."
Die Regierung war nicht zu einem Interview bereit. Mit ausländischen Medien spricht man nicht gerne. Das können wir schon aus Ungarn. Mit Kroatien driftet nun ein weiteres osteuropäisches Land nach rechts.

Dr. Josip Stjepandić
26. lipnja 2016

Kamenjar.com, 29.6.2016.
Hrvatskonebo.com, 29.6.2016.
Dragovoljac.com, 29.6.2016.
Epilog:
Razvila se živahna rasprava između Dr. Petera Freya, gospođe Eve Schiller, koji nisu htjeli priznati pogrješku, te potpisnika, uz povremenu asistenciju prof. dr. Matića. Nakon drugog kruga pozvao sam gđu Schiller da bude moja gošća na proslavi Dana pobjede, hrvatskih branitelja i domovinske zahvalnosti u Kninu, 5. kolovoza 2016. godine, gdje bi izbliza mogla vidjeti kako Hrvati slave. Ona se ispričala zauzetošću, ali je poslala tzv. producer-a, koji je uzeo dulje izjave od dvojice akademika Reinera i Pečarića, te moje malenkosti. Šteta da se tadašnji ministri Hasanbegović i Šustar nisu odazvali pozivu na razgovor, kad su imali jedinstvenu priliku razložiti svoje stavove za njemačku javnost.

PRIDRUŽUJEM SE GLASU NARODA ZA DR. HASANBEGOVIĆA
Koga biste željeli za predsjednika HDZ-a?

Pridružujem se glasu naroda i ovacijama na koje nailazi dr. Zlatko Hasanbegović, gdjegod se pojavi, te njemu dajem svoj glas iz već poznatih razloga. Tako bi vjerojatno bio nastupao i mladi Tuđman, da je svojedobno imao prigodu za to. Problem je pak puno dublji i stoga nadilazi izbor čelnog čovjeka.
Posve je razvidno da su arhitekti kaosa naumili pokoriti ili čak potpuno razbiti HDZ kao remetilački faktor za svoje mračne planove. Svaki budući predsjednik HDZ-a morao bi imati na umu da će mu raditi na glavi, ako bi zastupao autentične hrvatske nacionalne interese, ili će ga odbaciti kao „štracu“, kad ga više ne budu trebali kao poslušnika.
Jedini ispravni odgovor je da se aspiranti na vodeća mjesta među sobom dogovore i podijele uloge i misije, te okupe najširu moguću Domoljubnu koaliciju, koju prosječni hrvatski glasač ne će moći zaobići kad bude odlučivao kome će dati svoj glas. Tkogod bio izabran za predsjednika HDZ-a, ima zadaću na izborima za Sabor pomesti Partiju i njezinu podmuklu podružnicu Ćupriju. Za svaki drugi ishod osigurano mu je mjesto u „kući protuha“ hrvatske povijesti.

7. srpnja 2016.

Hrvatski tjednik

UMOTVORINE DRUGA PRGOMETA O ZDS

Štovani druže Prgomet,

nakon što ste tijekom saborske rasprave o izboru novih ustavnih sudaca temeljito srozali svoj znanstveni dignitet klevetnički optuživši jednu ustavnu sutkinju (predloženu od HDZ-a!) za plagijat (koji kod stručnog rada unutar jedne hierarhijske organizacije popu t suda naprosto – ne postoji), opet ste briljirali u Vašem nastupu na regiyunskoj TV ustvrdivši (ako su portali ispravno prenijela Vašu izjavu) između ostaloga da je:
pozdrav „Za dom spremni“ apsolutno kažnjiv
“Podsjetio bih na zaključak HDZ-ove vlade iz 2009. godine, kad se odredila prema tom pozdravu kao fašističkom pozdravu fašističke zemlje i za mene je to kažnjivo”.
O “zaključku HDZ-ove vlade” na međumrežju nema traga, a pogotovo ne o zakonskoj osnovi da takav zaključak bude temelj za bilo kakav progon.
Povrh toga, s naslovnice neokomunističkog glasila obraćate se urbi et orbi da 'ljuta' desnica ne može biti dio ovog HDZ-a, što bi se moglo protumačiti da Hrvatima poručujete da se mogu iseliti kad već neće birati jedinu istinsku Partiju. Bojim se da bi Vaš otac opet morao na Križni put kad biste Vi preuzeli vlast.
Promatrajući Vaš neutaživi žar da nekog progonite, dostojan gorljivog skojevca, predlažem Vam da odete u tri od najmnogoljudnijih zemalja svijeta (Kina, Brazil, Japan) pa tamo isprobate Vaš paklenski naum. Milijarda i petsto milijuna Kineza, te 250 milijuna Brazilaca i 200 milijuna Japanaca pozdravljaju s 恋家 (liam shi) odnosno “ligado/a à terra natal” odnosno ふるさと、(furusato) (u slobodnom prijevodu: Za dom spremni!), pa bi Vam sigurno bili dostojan protivnik za sukobe svake vrste. Zar to ne bi bila prikladna naslovnica za yučernje neokomunističko glasilo: „Prgomet sam samcat progoni dvije milijarde ustaša“?
Nakon svega što ste poduzeli i rekli protiv HDZ-a, Vaš povratak u ovu stranku više je nego bizaran. Sumnjam da HDZ ima toliko zavjesa da pokrije sve Vaše nepodopštine. Po Vašim javnim nastupima, prije bi se moglo očekivati da se priključite drugu Neronu, Vašem nesuđenom koalicijskom partneru, ili drugu Škilji, stručnjaku za hrestomatije i slične podlosti.
Iznenađen Vašom prijetvorbom od dragovoljca Domovinskog rata do progonitelja “ljute desnice” (među kojima su mnogi dragovoljci hosovci!), koji možda ima ambiciju postati zamjenikom ministra unutarnjih poslova Ostoje Rankovića, upitao sam jednog Vašeg bivšeg profesora na Medicinskom fakultetu da mi objasni Vašu strmoglavu političku prijetvorbu.
Umjesto objašnjenja, odgovorio je jednom rječju s tri slova. Pristojnost mi ne dopušta da ga potpuno citiram, pogotovo što isti pojam često koristi bivši predsjednik, krivokletnik iz Den Haaga. Ostatak zaključite sami.

Sa štovanjem

斯特巴蒂奇博士
(u slobodnom prijevodu: Dr. Josip Stjepandić)

6. kolovoza 2016.

Hrvatskonebo.com, 8.8.2016.
Hrvatski-fokus.hr, 12.8.2016.

Nakon prvog pisma/maila koje je dr. Josip Stjepandić uputio dr Dragi Prgometu u svezi njegovog istupa o pozdravu Za Dom Spremni a koje je ovaj portal objavio stigao je na adresu Dr. Josipa Stjepandića mail dr. Drage Prgometa .Iz tog kratkog maila možemo dokučiti kolika je arogantnost i bahatost onih koji bi nas trebali zastupati. No lekciju o tome kako bi se morali ponašati hrvatski političari prepustit ćemo Dr. Josipu Stjepandiću

Uredništvo Hrvatskog neba

***

2016-08-08 9:41 GMT+02:00 Drago Prgomet <dprgomet2@gmail.com>:I molim Vas poštedite me Vaših umotvorina. Imate pravo braniti plagijat, imate pravo braniti fašistički pozdrav. Naravno, to Vam ne bi palo na pamet učiniti u Njemačkoj! No to je Vas izbor išli poštedite moju mail adresu Vaših opservacija. Ako želite pomoći Hrvatskoj, vratite se u nju, ponudite svoje patente, kandidirajte se na listama kao sto sam ja, vjerujem da ste i za vrijeme rata bili gorljivi dragovoljac pa ne vidim razloga da ne nastavite svoju borbu za Domovinu. Ali ako je ikako moguće bez uključivanja mene u svoje prepiske.
Drago
Poslano s mojeg iPada

***

Štovani druže Prgomet,

Vrlo sam razočaran da pokazujete potpunu odsutnost duhovitosti, posve sukladno ovim grotesknim političkim vremenima.
S obzirom da ste zastupnik u Hrvatskome saboru, morate očekivati da Vam se javljaju ljudi sa svojim pohvalama, komentarima i kritikama, bilo Vama pravo ili ne. U Njemačkoj je Ustavom zajamčeno pravo svakome da se obrati nositeljima vlasti. Po nepisanome pravilu odgovor dolazi u roku od najviše četiri tjedna. Ne vjerujem da su hrvatski propisi bitno drukčiji. Prema tome, morate se pomiriti sa svojom sudbinom javne osobe saborskog zastupnika, te biti spremni na

argumentirani dijalog sa svakim, pa i "neprijateljskom emigracijom najgore vrste" poput mene.
Da surađujete s kolegama profesorima u Njemačkoj, onda ne biste znali samo pravila ponašanja javne osobe, nego bi Vam bio poznat pojam "heimatverbunden" (hrvatski: za dom spreman), koji predstavlja toliku čast, da ga je Druga njemačka televizija (ZDF) uvela kao test. Na ovoj mrežnoj stranici svatko se može testirati koliko je doista za dom spreman:
http://typentest.zdf.de/wie-heimatverbunden-sind-sie
Da, točno tako: nekome reći da je ZA DOM SPREMAN veliki je kompliment u Njemačkoj. Taj pojam s fašizmom ne povezuju niti najokorjeliji komunisti, kojih u Njemačkoj u znatnome broju još ima u istočnome dijelu. Zašto to onda činite Vi, profesore?
Ako Vi ustrajavate da je pozdrav ZDS fašistički i kažnjiv, znači li to da tražite primjenu kaznenih mjera i protiv onih dva milijuna njemačkih turista, što svake godine posjećuju Hrvatsku, ako kažu da su "heimatverbunden" tj. za dom spremni?
Jeste li uopće svjesni kakve sve besmislice u masovnim medijima iznosite kao saborski zastupnik, ugledni liječnik, doktor znanosti, sveučilišni profesor? Bi li Vam bilo po volji da kažemo npr. da smo za regiyun spremni?
Ako sam ispravno razumio, Vi se nalazite u predizbornoj kampanji. Očekivao bih od političara Vaših ambicija da iznese planove kako će unaprijediti Hrvatsku (povećanje BDP, povećanje zaposlenosti, rast društvene jednakosti, smanjenje korupcije npr. u Vašoj struci, napredak znanosti, itd).
Ništa od toga, nego "fašizacija"! Zbilja originalno!
Isti rječnik kao drugovi Neron, Škiljo, Burduš, drugarca becna Vesna, te četnicke vojvode!? Jeste li Vi zbilja sigurni da ste pristupili HDZ-u, a ne SDP-u ili pak SDSS-u?
Proteklih je dana bilo prilično turbulentno u Hrvatskoj: četnikovanje u Srbu začinjeno zloporabom školske djece, presuda udbašima u Münchenu, opet hajka na Vaše bivše suborce, stalne provokacije onkraj Drine… Šutjeli ste ili Vas se nije čulo. Da li skroz slučajno?
Iako se to nikako ne dade iščitati iz Vaseg impresivnog životopisa, bojim se da sve više napredujete u svojevrsnome regiyunskome provincijalizmu, po kojemu je najviši stupanj postati podvornik u "Kući cveća" na Dedinju, a da toga možda uopće niste svjesni.
Hvala Vam lijepa da me pozivate na povratak u Hrvatsku. Moram Vam priznati da uopće niste uvjerljivi, dapače! U prijašnjem mailu priznali ste da čak i Vaša kći hoće studirati u inozemstvu. Ako na kritiku reagirate ovako otrovno Vi, što onda mogu očekivati od nekog aparatčika, kojemu bih se morao obratiti radi neke dozvole?
Prije tri godine, na vrhuncu krize izazvane „Lex Perković", radili smo usporedne analize radi srednjeročnog planiranja, te pritom koristili podatke vodećih banaka. Pogodite kako vodeći njemački analisti vide Hrvatsku recimo na polju pravne sigurnosti? Pomoći ću Vam: tik ispred Bjelorusije! Kad Vas slušam, bojim se da je i to skromno mjesto izgubljeno.

Mislite li Vi da ste Vašim pozivom na kazneni progon najvećih junaka Domovinskog rata poput hosovaca iz 9. bojne doprinijeli pravnoj sigurnosti u Hrvatskoj? Razmislite, razmislite, prije nego zakukuričete…
Mene čak klevećete da branim plagijat. Iz načelnih razloga branio sam ustavnu sutkinju dr. Snježanu Bagić od kleveta da je počinila plagijat, koju je najprije iznjedrilo yutarnje neokomunističko žutilo, a onda razradio jedan Vaš bivši kolega s Medicinskog fakulteta. Moj osvrt u privitku objavljen u Hrvatskome tjedniku pred Božić pokazuje kakva je to senzacionalistička besmislica. Toliko glupo, da teško može biti gluplje! Vrlo je znakovito da kao profesor Medicinskog fakulteta i član HDZ-a klevećete ustavnu sutkinju na kojoj je ustrajao upravo HDZ.
Bi li Vam bilo draže da sam Vas prijavio Etičkome povjerenstvu Medicinskoga fakulteta ili Sudu časti HDZ-a? Želite li da to učinim sada? Samo Vi klevećite…
Na koncu, tko je Vama dodijelio titulu sveučilišnog profesora, a da Vas nije pitao znadete li razlikovati stručni od znanstvenog rada?
Na temelju svega iznesenog bojim se da ste na putu da Andreju Plenkoviću učinite istu onu uslugu koju ste već učinili Tomislavu Karamarku i Boži Petrovu, vjerojatno s istim ishodom. Već ste opjevani od moje nepoznate rođakinje Marije Dubravac iz Brisbane-a.
Pazite da na koncu ne završite kao podvornik u „Kući cveća“ na Dedinju, ako Vas tamo uopće budu htjeli primiti.

Sa štovanjem

Dr. Josip Stjepandić

Hrvatskonebo.com, 10.8.2016.

KAKO BI NIJEMAC GLASOVAO, DA GA POŠALJU NA IZBORE U HRVATSKOJ?

Hrvatskoj predstoje sudbonosni izbori. Opet. Poučeni katastrofalnom ostavštinom kukuriku vlasti od 2011. do 2015., u kojoj su se svi negativni trendovi, od zapošljavanja preko javnog duga do iseljavanja i ozračja u društvu bitno pogoršali i doveli Hrvatsku na dno europskih ljestvica, hrvatski birači imaju opet prigodu da izaberu najnoviji novi put.

Ali koji? Ponuda je velika: izbor treba načiniti između čak 177 lista (iako sve ne nastupaju u svakoj izbornoj jedinici). Sve nešto obećavaju. Sve imaju (makar poneke) ljude od znanja i ugleda u svojim redovima.

Možda bi poučno bilo iskustvo tipičnog njemačkoga birača. Ako zanemarimo rijetke ekscese, njemačke vlade vladaju u pravilu dva mandata (najprije ih izaberu, pa nakon 4 godine potvrde), a predsjednici najjačih stranaka drže svoj položaj i dulje. Vlade se sastavljaju tako da se stvori stabilna parlamentarna većina s najmanje desetak zastupnika preko polovice. Kad se jednom formira, vlada vlada, manje ili više uspješno.

Kako je Njemačka u većini disciplina znatno ispred Hrvatske, pokušajmo zamisliti kako bi se tipični njemački birač, recimo Hans Müller, ponašao u Hrvatskoj.

Izborni sustavi su slični. U obje zemlje postoji prag od 5% glasova, koji se mora prijeći, da bi lista ušla u parlament. Isto tako postoji preferencijalno glasovanje, kojim se bira osoba, a ne lista. Najveća razlika je u tome da je cijela Njemačka jedna izborna jedinica, dok ih je u Hrvatskoj deset, uz dvije posebne. Stoga ne bi bilo za očekivati da bi se naš Hans skroz izgubio u hrvatskome izbornom sustavu.

Prvo pitanje koje bi si Hans postavio bilo bi da li uopće izaći na izbore. Kao i u Hrvatskoj, u Njemačkoj nema izborne obveze, što dovodi do izlaznosti od 55 do 70 posto. Hans bi se sigurno premišljao. Kad bi mu se pak reklo da se od godine 2000. Stalno ponavljaju optužbe o prijevarama na izborima u korist Partije, a da su indicije bile očite na prošlim izborima kad u izbornoj noći oporbi u nekim izbornim jedinicama praktički nisu pribrojani nikakvi glasovi, onda bi naš Hans jamačno čvrsto odlučio (Hrvati počujte!) da sam odluči o sudbini svoje Hrvatske, te da mu nije niti na kraj pameti da bi Partija na bilo koji način mogla dobiti njegov glas.

Većina Hrvata na žalost ne zna da je nakon njemačkoga ujedinjenja Njemačka preuzela i više stotina tisuća manje-više tvrdokornih komunista i s njima napravila kratak postupak. Oko jedan posto stanovništva (150 tisuća ljudi) bilo je doživotno pometeno iz javnih službi (uprava, sudstvo, policija, školstvo, državne tvrtke itd). Nakon toga kazneni progon više nije bilo potreban, osim u najtežim slučajevima. Komunisti (zovu se: LEVICA) su u međuvremenu malo digli glavu, ali političku ulogu igraju samo na lokalnoj I regionalnoj razini među onima koji jos žale za sovjetskim gospodarima.

Znači: Hans ni u snu ne bi birao Partiju, niti njezinu koaliciju. Becnu Vesnu niti preferencijalno, jer Hans ne voli ljude s prevelikim, nerealnim ambicijama.

Tipičan njemački birač ne bira na temelju obećanja, nego očekivanja prema strankama. Prema malim strankama na državnoj razini vrlo je skeptičan. Ako bi takve došle na vlast, kako bi uopće popunile mjesta u vlasti, kad nemaju znatnu stranačku infrastrukturu? Svaka sličnost s hrvatskom strankom kodnoga imena ĆUPRIJA posve je slučajna. Zajamčeno njihovim potpisima kod javnog bilježnika!
Dobro, ako Narodna fronta (Partija i sateliti) ne dolazi u obzir, kako će se Hans snaći među preostalih 176 lista? Hans bi jamačno krenuo od najveće, pa ako tamo ne nađe nekoga, kome bi dao svoj preferencijalni glas, promatrao bi alternative.
Kao tipičan Nijemac, Hans bi prošao sve izborne jedinice, promotrio kandidate i na koncu dao svoj glas. Pođimo redom.
U prvoj izbornoj jedinici, u kojoj u znatnome broju žive potomci "osloboditelja" iz 1945, koji su za sebe "oslobodili" kuće i stanove, najveća stranka poslala je mješovit tim. Hansu bi jamačno negativno upalo u oči da je predsjednik Sabora tek na četvrtome mjestu, pa bi mu sigurno dao svoj preferencijalni glas, pogotovo kad bi se malo raspitao o osobi. Alternativa bi bila istražiteljica komunističkih zločina Bruna Esih, koja se nalazi na jedanaestome mjestu. Nije isključeno da bi birao prvoplasiranog Plenkovića, na temelju njegova djelovanja u Brislu i okolici.

Kod samog pogleda na drugu izbornu jedinicu, Hansu bi poskočilo srce. Kao svaki Nijemac, i on voli odrešite, temeljite ljude, predane poslu i obitelji. Na trećem mjestu (zašto tek na trećem?) liste HDZ-a našao bi najboljeg i najpopularnijeg ministra, te prvog stvarnog kandidata HDZ-a Dr. Zlatka Hasanbegovića, te njemu dao svoj preferencijalni glas. Kad bi došao do posljednjeg, četrnaestog mjesta, možda bi kratko razmislio da svoj glas ipak dade velikome borcu (i to Nijemci vole) Milijanu Brkiću, ali mislim da bi ostao pri prvotnome izboru.
U trećoj izbornoj jedinici bi se jadni Hans potpuno izgubio, pa bi vjerojatno birao listu HDZ-a, iako je na njoj i fašizator Darko Horvat. Da glas ne pripadne Partiji!
U četvrtoj izbornoj jedinici bi se Hans brzo i lako odlučio te preferencijalni glas dao Miroslavu Tuđmanu, više zbog mudrosti i smirenosti, a manje zbog imena. Ako bi počeo razmišljati o alternativama, onda bi promatrao listu POMAK, te njezinu nositeljicu Nadu Prkaćin.
Potom bi Hans ušao u dvojbe, da li da u petoj izbornoj jedinici svoj glas dade prvoplasiranome izvrsnome ministru financija Zdravku Mariću ili Stevi Culeju na začelju. Kao prijatelj boraca i obespravljenih na koncu se odlučuje za hrvatskoga branitelja Culeja.
U šestoj jedinici opet zaplet. Hans je u dvojbi, da li je HDZ dobar izbor, jer listu strašno ruži fašizator dr. Drago Prgomet na trećem mjestu. Ipak, odlučuje se dati preferencijalni glas prvoplairanome dr. Goranu Mariću, cijeneći njegovu ustrajnost u istraživanju financijskih nepravilnosti. Kad bi počeo tražiti alternative, onda bi to bio dr. Tomislav Sunić, drugoplasirani na listi POMAK Sljedeća, sedma izborna jedinici donosi težak izbor: Stier, Jelić ili Medved. Hans se odlučuje za ministra za branitelje (netko se mora i za njih brinuti, zar ne?).
U osmoj jedinici opet lagan izbor: dr. Ivan Kirin kao stručnjak i domoljub dobija preferencijalni glas.

Slično i u devetoj jedinici: Željko Dilber, na počasnome četrnaestome mjestu.
U desetoj izbornoj jedinici opet jako težak izbor. Hans bira dr. Gorana Dodiga, cijeneći njegovo sveukupno djelovanje od Hrvatskog proljeća do danas.

U jedanaestoj izbornoj jedinici izbor pada na generala Željka Glasnovića, na temelju njegova predanog rada u prošlom sazivu Sabora, te njegovih javnih istupa i zalaganja za lustraciju. Kao da je saborničkі zanat pekao u Njemačkoj!
Kad bi recimo dva milijuna hrvatskih birača biralo ovako kako bi birao Hans, onda bi Partija bila svedena na dimenziju zanovijetala u Saboru sa šačicom zastupnika. Zamislimo samo druga Nerona, becnu Vesnu te drugarce i drugove skojevce u posljednjem redu sabornice!? Samo zbog takve predodžbe svaki odgovorni hrvatski birač morao bi izaći na izbore!
Zato je Hans birao toliko branitelja, u nadi da će se oni i dalje boriti kako najbolje znaju.
Nakon ovih izbora nitko se ne smije žaliti da je izborni zakon nepravedan ili da je ponuda na izbornim listama preslaba. Tko ne znade kako, neka pita Hansa.

28. kolovoza 2016.

Hrvatskonebo.com, 29.8.2016

SANITARNI KORIDOR OKO PAŠALUKA DRUGA NERONA

Povjerujemo li u ankete koje objavljuje "uvijek dobro informirana" Hrvatska Televizija, nije skroz nevjerojatno da bi sljedeću Vladu Republike Hrvatske mogla sastavljati Narodna fronta, pardon koalicija na čelu s uzoritim drugom Zoranom Milanovićem, za kojeg je Tito najbolje što su Hrvati ikada imali (pogotovo kao tamanitelj tih istih Hrvata). Potpredsjednici takve Vlade bili bi Krešo Beljak (HSS), te vjerojatno Ivan Vrdoljak (HNS), te Ranko Ostojić i Branko Grčić (obojica SDP). Uz malo mašte može se predočiti da bi glavne perjanice takve vlasti postali Vesna Pusić, Milanka Opačić, Orsat Miljenić, Arsenije Bauk i drugi najvjerniji sljedbenici imena i djela druga Milanovića.

Milanovićevo djelovanje u Vladi Republike Hrvatske 2012 – 2015 ostavilo je trajan i teško izbrisiv trag: rekordna nezaposlenost, rekordno iseljavanje, rekordno povećanje zaduženosti na 90% BDP, dužničko ropstvo za skoro 10% stanovništva koje je blokirano, sukobi i podjele u društvu oko svjetonazorskih pitanja, zatiranje vjere i domoljublja. Teško je naći neku društvenu sferu, u kojoj je Milanovićeva vlada donijela napredak.

Hrvatski birači su u svojoj odluci na izbornome mjestu slobodni. Ako zanemarimo članove stranaka Narodne fronte (njih manje 100.000) i njihove najbliže, te za trenutak isključimo moguću izbornu prijevaru, znači da je više stotina tisuća birača slobodnom voljom biralo takvu vlast. To je nerazumljivo, jer uz takvu vlast profitirala je samo kasta privilegiranih. Po logici stvari, na jednog privilegiranog dolazi više obespravljenih, koji bi nužno morali glasati protiv takve vlasti, da bi se njihovo stanje promijenilo.

Teško je zamisliti da netko može slobodnom voljom izaći na biralište te otvorenih očiju izabrati nesreću za sebe i druge. Na žalost, to je u današnjoj Hrvatskoj jedna posve realna opcija, pa treba promotriti kako bi tu potpuno nerazumnu odluku hrvatskih birača, koja bi druga Milanovića opet dovela na vlast, promatrali u drugim zemljama.

Posve je sigurno da će se oni koje je dotični drug prije nekoliko dana nazvao „šakom jada" najviše radovati, jer bi sljedeća faza srbizacije jezika i pisma (pogotovo u Vukovaru) bila skroz sigurna. Iz cjelokupnog djelovanja neokomunističkih stranaka (SDP, HNS, HSU, IDS, SDSS, ORAH, Pametno) potpuno je razvidno da je njihov krajnji cilj rastakanje hrvatske državnosti da bi u nekom zgodnom trenutku mogli sklepati nekakvu novu Srboslaviju, koja bi zacementirala njihove privilegije. Pritom ne će ustručavati ni pred najgnjusnijim potezima npr. zamjenom stanovništva: pritiskati školovane Hrvate na iseljavanje (kako ih je naučio drug Tito), a onda uvoziti novo stanovništvo iz logora u Opatovcu, kako je to lani najavio jedan njihov veleučeni glasnogovornik.

Kako će na nas sutra gledati Nijemci, ako predsjednik Vlade bude osvjedočeni prevarant, pomagač i jatak najgorih zločinaca, a potpredsjednik Vlade provalnik i lopov? Vrlo jednostavno, učinit će ono što svaki pristojan čovjek čini u tome slučaju: smatrat će da ne postoje. Njemački žuti tisak pisat će povremeno o "drugu

Neronu s Balkana" te o "stručnjaku za brave i šrafcigere iz Samobora". S obzirom da se drug Milanović donošenjem i ustrajavanjem na "Lex Perković" sam izolirao već prije tri godine, njegovim ponovnim dolaskom na vlast nastupilo bi razdoblje duboke izolacije od strane najjače sile u Europi. Tu niti poduzetna predsjednica Kolinda Grabar Kitarović ne će moći ništa učiniti. Svi pozitivni pomaci uslijed njezinog rada i neumornog ministra Kovača u trenu bi se rasplinuti.
Što bi učinili njemački ulagači, koje hrvatsko gospodarstvo i pogotovo oni koji traže posao čekaju kao ozebao sunce, ne bi li potpomogli gospodarski oporavak?
Ništa. Zaobilazili bi Hrvatsku u širokom luku, kao što su činili i dosad. Nitko ne će ulagati u državu, koju vodi predsjednik vlade, jatak i zaštitnik najgorih zločinaca. Poznato je da u zemlji, gdje nema vladavine zakona, među prvima stradaju strani ulagači. Već viđeno npr. u Venecueli. Kapital je vrlo osjetljiv i hirovit stvor.
Ili bi si netko mogao zamisliti da automobilska industrija u Hrvatskoj, u blizini Samobora, postavi pokusni poligon za sigurnost od provale u automobile?
Što bi učinila Europska Unija?
Budući da je Hrvatska u mnogim pokazateljima od pristupanja EU izvan dopuštenih koridora, uslijedile bi sankcije: otvorene i prikrivene. Otvorene sankcije uvele bi se zbog prekomjernog deficita, koji bi sigurno odmah nabujao, a prikrivene sankcije smjerale bi u daljnju izolaciju. Da se kladimo da bi Mađarska odmah podigla dodatni zid prema Hrvatskoj, a da bi ju Slovenija s nekim odmakom slijedila?
Oko pašaluka druga Nerona EU bi sa zapadne i sjeverne strane izgradila sanitarni koridor. Pa da vidimo koliko takva granica propušta turista na jednu, a koliko izbjeglica u slučaju prijetećega izbjegličkog vala na drugu stranu!?
Da li bi netko drugu Milanoviću priskočio u pomoć u slušaju humanitarne katastrofe? Nije skroz isključeno, ali susjedi iz EU vrlo vjerojatno ne. Drug Zoran, ali i cijela nacija, kuhali bi se onda u „hot spot-u", koji su sami izabrali. Zamislimo što bi se onda dogodilo s turizmom, ključnom gospodarskom granom!?
Što bi učinile rejtniške agencije i vjerovnici?
Ionako slabi rejting bio bi dodatno oboren, vjerovnici bi tražili jamstva (prodaja auto-cesta, šuma, voda) te više kamate. Lako je zamisliti da bi najkasnije potkraj 2017. godine Hrvatska bila prisiljena uvesti drastične mjere štednje: rezanje mirovina, zdravstvene zaštite, ukidanje stečenih prava itd. Miris stečaja bi se širio Hrvatskom, dok bi Yugovizija s etiketom HRT slavila uspjehe druga Zorana i njegove besmrtne Partije na putu druga Tita.
Sličnu bi sudbinu doživjeli ostali članovi takve Vlade RH, ako bi netko izvan "regiyuna" uopće bio spreman s njima razgovarati. Posvemašnja izolacija! Zamislimo samouvjereni nastup nesuđene glavne tajnice UN u Brislu. Zar joj ne bi opet rekli: "Gospođo, Vi malo znate, a tako ste arogantni!"
Lista prepostavki mogla bi se proizvoljno širiti. Nezamislivo je da bi netko izvana tu parazitsku vlast, sastavljenu od jataka, simpatizera kriminala i osuđenih kriminalaca, mogao uzeti ozbiljno. Hrvatska bi bila svedena na status Bjelorusije. Zemljopisno u Europi, a stvarno u magarećoj klupi.

Stoga nije zgoreg upozoriti članove Božjeg naroda da bi bilo potpuno pogrješno izabrati za narodne zastupnike u časnome Hrvatskome saboru pojedince koji po kriterijima razvijenog svijeta, kojemu tako žarko želimo pripadati, ne bi smjeli niti pristupiti izborima. Takvima razuman čovjek ne bi smio dati svoj glas. Ako to pak učini, onda radi u korist svoje i opće štete. To bi bio SIGURAN SMJER U PROPAST.
Tko ima još dvojbi oko Narodne fronte, neka pak pročita najnoviju homiliju biskupa Košića u Ludbregu:

***

Mons. Vlado Košić, biskup sisački

Homilija u Svetištu Predragocjene Krvi Kristove

Ludbreg, 4. rujna 2016.

/Misa svetkovine Krvi Kristove: Izl 24,3-8; Ef 2,13-20, Lk 22,14-20/

Upravo u ovo vrijeme, draga braćo i sestre, danas u Rimu Sv. Otac papa Franjo proglašava svetom Majku Tereziju, ženu i redovnicu, utemeljiteljicu reda Misionarki Ljubavi, umrlu 1997. u Kalkuti u Indiji. Njezina je glavna poruka: ljubav prema bližnjima, osobito prema siromašnima, umirućima i bolesnima, kroz koju se služi samome Kristu, prema onoj Isusovoj riječi: „Što god ste učinili jednome od moje najmanje braće, meni ste učinili.“ (Mt 25,40)
Krv Kristova koju ovdje na poseban način već više od šest stoljeća slavimo upravo je znak te velike Božje ljubavi koju je pokazao Krist prema svima nama ljudima na križu kad je umro za spas svih ljudi. Kako je to jedno s drugim povezano, naime njegova smrt i naše spasenje, pokazuju nam i primjeri iz naše ljudske povijesti. Nije li krv naših branitelja donijela slobodu našem hrvatskom narodu? A nije li krv kršćanskih mučenika znak ne samo vanjske, fizičke, nego još više nutarnje, duhovne slobode koju su imali oni kada su radije trpjeli i svoje živote dali negoli da bi se odrekli Krista Gospodina? A takva ljubav prema domovini, sa strane naših hrvatskih branitelja, i prema Kristu, sa strane kršćanskih mučenika, doista je donijela plodove i svima nama koji baštinimo i dijelimo njihovu ljubav. A tim više Krv Krista, Sina Božjega, donijela je svima nama oslobođenje od svakog zla, tj. spasenje.
Budući pak da je ovo svetište i mjesto zavjeta Hrvatskoga državnog sabora, koji je i sagradio ovdje ovu kapelu za misu na otvorenom, ovdje se na poseban način mi katolici molimo za našu domovinu Hrvatsku, za njezinu budućnost, za one koji ju predvode i za sav nas hrvatski narod. Dogodilo se je ove godine da je „Sveta nedela“ tjedan dana prije izbora za novi sastav Hrvatskog sabora a time i Vlade te stoga još više molimo na nakanu za našu Domovinu.
Mi vjernici nemamo svoju stranku, ali imamo načela kojih se moramo držati da bismo pridonijeli dobru domovine i ispunili svoju zadaću da se kao odgovorni

članovi našeg hrvatskog društva brinemo za njezin napredak. Koja su to načela? Istaknimo ona koja su važnija. Učinit ću to prema Doktrinalnoj noti o nekim pitanjima vezanim uz sudjelovanje katolika u političkom životu, izdanoj 2002., koju je odobrio papa sv. Ivan Pavao II. a potpisao tadašnji pročelnik Kongregacije za nauk vjere kard. Joseph Ratzinger kasnije papa Benedikt XVI., a koja nedvosmisleno kaže: „Kršćani trebaju djelovati na svim područjima javnog i društvenog života.“ (DN, 1) Nadalje tu Sveta Stolica ističe kako kršćani trebaju „povezivati vjeru i život, evanđelje i kulturu“ te „vođeni evanđeoskim duhom udovoljavati svojim zemaljskim dužnostima.“ (DN, 9). Upravo ovaj dokument Svete Stolice, Doktrinalna nota, ističe „neka načela koja su svojstvena kršćanskoj savjesti“ (ib.).

Sigurno, prvo je takvo načelo djelovanja u javnom životu: naša vjera. Živjeli smo dugo, više desetljeća u društvu koje je zatitralo ljudska prava i slobode, među kojima i slobodu vjere. Zato je jasno da se ne smijemo odlučiti poduprijeti one koji i danas ponižavaju nas vjernike i našu vjeru, nego one koji poštuju vjernike, Crkvu i njezino djelovanje. Doktrinalna nota kaže: „Vjerski život je izvan nadležnosti države. Država se ne smije miješati niti na bilo koji način tražiti ili zabranjivati takve aktivnosti…“ (DN, 6) Zato je važno, braćo i sestre, da biramo one predstavnike koji shvaćaju sekularnu državu kao zajednicu u kojoj se poštuju razne autonomije ustanova i djelatnosti, ali koje međusobno surađuju na dobro naroda, a ne one koji shvaćaju sekularnu kao antivjersku državu u kojoj bi se politička moć koristila da bi se ateiziralo hrvatsko društvo jer na žalost i to se danas događa u nekim područjima u RH. Željeli bismo da buduća Vlada štiti naša vjerska i kršćanska uvjerenja priznavajući da su kršćanske vrijednosti utkane u same temelje našega naroda te da je upravo iz vjere niknula i znanost i ukupna kultura koju je Crkva uvijek promicala, a ne kao kada se npr. 2012./13. silom nametao tzv. zdravstveni odgoj u škole protiv volje roditelja i Crkve. Poslušajmo također kandidate što tko govori o vjeronauku u školi, koji neki već 20 godina osporavaju, a koji donosi dobre plodove u odgoju i obrazovanju djece i mladih.

Drugo je načelo načelo moralnosti. Postoje zakoni koje svaki član zajednice treba poštivati, ali osim zakonima čovjek se treba voditi i moralnošću, drugim riječima: savješću, da svakome može pogledati u oči i za svoje čine reći: moja je savjest čista. To je rekao na političkom procesu blaženi Alojzije Stepinac. Na sve nemoralne optužbe koje su bile laž i izmišljotina, on je ostajao miran jer je znao da je učinio sve što je mogao, i s najboljim namjerama, a da je već unaprijed osuđen od partije i njezina političkog suda, ne po djelima jer su se neki istiniti svjedoci odbacivali, a drugi lažni uvodili, gdje se dokazi nisu uzimali u obzir nego odluka partije koja je zaključila da joj pravednik smeta. I danas se javni ljudi, koje nose važne i odgovorne službe u našem društvu, trebaju voditi svojom savješću. O tome Doktrinalna nota kaže: „Živjeti i djelovati po svojoj savjesti u političkim pitanjima… je način na koji kršćani daju stvarni doprinos da, kroz politički život, društvo postane pravednije i primjerenije dostojanstvu osobe.“ (DN, 6) A na žalost neki se javni djelatnici ponašaju doduše po zakonu, ali nemoralno, te bi se svi zakoni morali uskladiti s moralnim normama, a svaki čovjek treba se voditi svojom savješću.

Slijedeće važno načelo je istina: „samo je jedna istina – samo je jedna stvarnost“, kaže Doktrinalna nota (DN, 6). Kako bi npr. vjernik mogao glasovati za one političare koji ne priznaju istinu o zločinima nad svojim narodom? Uzmimo primjer bl. Alojzija Stepinca. Kad sam sudjelovao u Bruxellesu u lipnju ove godine na izložbi, misi i konferenciji o bl. Alojziju, zapitao sam se, kako to da je na tom važnom događaju promocije istine o našem hrvatskom svecu i kroz njega istine o našoj hrvatskoj prošlosti sudjelovalo samo pola naših hrvatskih zastupnika, a nisu sudjelovali naši europarlamentarci iz redova tzv. političke ljevice? Baš nitko! Zar to ne govori puno o njima? A onda nijekanje najvećeg stradanja našega naroda, Bleiburga i Križnog puta! Sjetimo se kako je prije 4 godine pokroviteljstvo nad tom najvećom hrvatskom tragedijom ukinuo tadašnji Sabor, da bi ga tek ove godine u novom sastavu vratio. Te igre su toliko nehumane i protivne ljudskosti da normalnog čovjeka upravo iznenađuje drskost u iznošenju lažnih teza i ustrajavanje da se to najveće stradanje našeg naroda u njegovoj ne tako davnoj povijesti zataška i nitko ne kazni za tolika kršenja ljudskih prava. Također i istina o Domovinskom ratu mora biti kriterij za prepoznavanje istinskih boraca za svoj narod. Ne može netko voditi hrvatski narod tko niječe istinu da je taj rat bio obramben i prema tome pravedan, kako u Hrvatskoj tako i u Bosni i Hercegovini. Dakle, važno nam je načelo zastupanja istine jer dovoljno je ovaj narod podnosio laži i zavođenja, te nametanja onih „istina“ koje su koristile samo pojedincima i elitama, a uništavale narod.

A onda sigurno je uz istinu važno načelo: pravednost. Doktrinalna nota kaže: „Nedopustivo je podupirati i glasovati za nepravedne programe i zakone!“ (DN, 4) i „nijedan se vjernik ne smije pozivati na načelo pluralizma i autonomije laika uključenih u politički život kako bi podupirao politike koje ugrožavaju ili podrivaju temeljne etičke zahtjeve za opće dobro društva!“ (DN, 5) Pitanje pravednosti osobito se očituje u odnosu prema braniteljima Hrvatske koji su u Domovinskom ratu izdržali nadljudske napore, žrtvovali se za domovinu, a političari su na njih u herojski i ispaćeni Vukovar 2013. te na Trg sv. Marka prošle godine slali specijalnu policiju s dugim cijevima. Je li to uopće moguće, pitamo se!? Također se pitamo kako to da političari nisu zaštitili hrvatske branitelje od progona one zemlje koja je počinila agresiju na našu domovinu, a po svojim zakonima ih progoni i sudi? Je li zamislivo da dobiju povjerenje za vođenje ove zemlje oni koji su ponižavali hrvatske ratne invalide koji su više od godinu dana morali prosvjedovati jer ih nitko nije želio čuti? Sjetimo se također zakona koji je prozvan „Lex Perković“. Zar da danas ponovno budu na vlasti oni koji štite najgore ubojice i počinitelje teških zločina nad hrvatskim domoljubima? Pismo biskupa HBK od 25. kolovoza za ove izbore jasno kaže da je „u svjetlu dugogodišnjih sprječavanja da se procesuiraju zlodjela komunističke diktature, važno prepoznati kako se pojedine političke opcije namjeravaju suočiti s komunističkom prošlošću“ i kane li osuditi te zločine.

Sljedeće načelo jest svetinja koju zovemo: život, brak i obitelj. Obrana života od začeća, te braka jednog muškarca i žene, kao i njihove obitelji danas je prioritetno pitanje za opstojnost našega hrvatskog naroda. Doktrinalna nota uči da „zakoni trebaju braniti pravo na život od začeća do prirodnog završetka… Jednako tako

potrebno je čuvati i promicati obitelj, utemeljenu na monogamnom braku između osoba različitog spola i zaštićenu u njezinu jedinstvu i postojanosti, unatoč suvremenim zakonima o rastavi; s njom se ni na koji način ne mogu izjednačiti ostali oblici suživota, niti smiju kao takvi biti zakonom priznati.“ (DN, 4) Tako Sveta Stolica. Zato je jasno da katolik može poduprijeti samo one koji promiču takvo shvaćanje života, braka i obitelji.

Kada se prije tri godine pripremao i provodio referendum o braku, u kojem je definirana i u Ustav RH unesena definicija da je brak zajednica muškarca i žene, tada su se vladajući političari i stranke jasno tome protivili i takvo, kršćansko i općehumanističko shvaćanje braka, nijekali. Takve političare hrvatski katolik ne može birati. Također kada je ove godine održan prvi organizirani Hod za život, obitelj i domovinu, neki političari tome su se rugali i javno se tome protivili. Takvima katolik ne smije dati svoj glas.

Ovih je dana američki kardinal mons. Charles Chaput, nadbiskup Philadelphije, napisao: „Ne možemo se nazivati katolicima i onda se jednostavno maknuti u stranu dok se zlostavlja useljenike ili dok se pljačka siromašne ili – još gore – dok se ubija nerođenu djecu. Ako je naša vjera stvarna, onda će donijeti plodove u našim javnim odlukama i ponašanju, uključujući naše političke izbore“ – istaknuo je.

Dakako, sljedeće načelo rekao bih jest poštenje u javnim poslovima nasuprot sveprisutnoj korupciji i kameleonskom mijenjanju stavova. Pitanje prema korupciji uključuje odnos prema državnoj imovini, prema nacionalnim dobrima – moru, vodi, šumama… Tu ulazi i odnos prema pitanju zaposlenosti, rasprodaja poduzeća, pitanje pretvorbe i privatizacije, zaštita vlastite proizvodnje pred naletom strane, itd. Pa ipak nije to samo pitanja odnosa prema novcu i financijskoj korupciji, nego još više pitanje je to u odnosu na poštivanje čitavog naravnog zakona, tj. svih deset Božjih zapovijedi, a to znači da je potrebno u svemu davati prvenstvo duhovnim vrijednostima ispred materijalnih… U ova važna pitanja prema kojima trebamo prosuđivati javne djelatnike ubraja se i konzistentnost ili vjernost u stavovima, više prema djelima nego prema riječima; zatim tu je i ekološka svijest o potrebi zaštite svega stvorenog svijeta. Onima koji poštuju Božje zapovijedi, što određuju čovjekov odnos prema Bogu, to su i pitanja u odnosu prema poštivanju nedjelje, prema poštovanju roditelja i starijih, poštovanju čovjekova života od rođenja do prirodne smrti, poštivanju tuđe imovine, poštivanju vjernosti u braku, zajednici jednog muškarca i jedne žene, koji podupiru brojnije potomstvo i sve čine što mogu u nesebičnom služenju za dobro svojih bližnjih i cijele zajednice – takvima vjernik može dati svoje povjerenje da će ispravno voditi narod. Bez poštenja nema ni gospodarskog napretka ni – kako to vole neki reći – nikojih reformi ni promjena.

Na žalost u korupciju su utonuli mnogi političari u svim dosadašnjim režimima naše državne neovisnosti, a napose posljednjih godina. Za takve pojedince, kojima se dokaže korupcija – i to ne samo materijalna, nego što je još gore, politička gdje se nacionalne interese prodaje za vlastitu korist – katolici nipošto ne smiju dati svoj glas.

A pitanje svih pitanja i temelj opstanka naroda je demografska obnova koja mora postati strateško pitanje broj jedan u bilo kojoj hrvatskoj vladi, i to već od jučer a ne od danas, jer naš narod je na žalost doživio demografski slom i rapidno propada. Ako nas ne bude, što nam vrijede sve reforme? Gratia supponit naturam – milost pretpostavlja narav! Razaberimo: tko se zalaže za poštivanje roditeljstva, ustanovu majke odgojiteljice, punu plaću tijekom čitavog porodiljnog dopusta za rodilje te sigurnost da mlada zaposlenica neće biti primoravana da ne postane majka, a zaposlena majka da može sigurno zadržati svoj posao. Bez jedinstvene demografske politike Hrvatska neće opstati!

Netko će mi prigovoriti da se miješam u necrkvena, građanska pitanja i slobodu savjesti svakog pojedinca. Odgovaram pitanjem: je li se blaženi Kardinal Stepinac miješao u politiku kada je u zagrebačkoj katedrali javno i glasno ustajao protiv rasizma i zločina koji su se tada činili u Hrvatskoj, u vrijeme Drugog svjetskog rata? Nije li prijetvorno i licemjerno da oni koji danas Crkvi predbacuju da se previše miješa u politički život, kardinalu Stepincu prigovaraju da se premalo miješao? Čudne li logike!

U navedenoj Doktrinalnoj noti 2002. kaže se: „Svojim miješanjem u to područje crkveno Učiteljstvo ne želi vršiti političku vlast ili ukinuti slobodu mišljenja katolika o vremenitim pitanjima. No, ono želi – što i jest njegova vlastita zadaća – poučavati i rasvjetljivati savjest vjernika, osobito onih koji sudjeluju u političkom životu, da njihovo djelovanje bude uvijek u službi cjelovitog promicanja osobe i općeg dobra.“ (ib.,6) Isti dokument na kraju upozorava kako naša vjera nije okrenuta samo prema nebu, jer da bismo njega bili vrijedni, trebamo ispunjavati i dapače vjerno vršiti svoje zemaljske zadaće, među koje spada i briga za zajedničko dobro društva i države.

Papa Franjo poručuje svima nama, a osobito ljudima koji se žele baviti zajedničkim tj. državnim poslovima: „Nekoristan je život onoga koji ne živi da bi služio.“ (Propovijed u Domu sv. Marte, 31.05.2016.) Time ujedno definira političko djelovanje kao služenje, kako ga je i sam Gospodin shvaćao.

Naš sveti blaženik, Alojzije Stepinac je na euharistijskom kongresu u Varaždinu, 29. lipnja 1938. rekao: „Krist pobjeđuje, Krist kraljuje, Krist vlada. Imajmo zato uvijek pred očima život Krista, i nemojmo se dati prevariti da je sve izgubljeno. Ništa, ama baš ništa nije izgubljeno! Kao uvijek u historiji zadnji će pobjednik i opet biti Krist. Utječimo se Njemu molbama u pomoć. Zamolimo Ga da učvrsti u nama, u vama, katoličku vjeru, da uzmognemo živjeti kao katolici, da uzmognemo umrijeti kao katolici, da budemo dostojna djeca Onoga koji nas je otkupio – Isusa Krista u presv. Euharistiji.“ (A. Stepinac, Propovijedi, govori, poruke 1934.-1940., prir. J. Batelja, Zagreb 2000., str. 250).

Draga braćo i sestre! Danas u ovu euharistiju stavljamo zajedno i našu zahvalnost za kanonizaciju svete Majke Terezije, koja nas uči da se moramo brinuti za siromahe i potrebne, zatim naše političke prilike koje traže našu vjerničku svijest i zauzetost za dobro naroda i našeg hrvatskog društva i države te izvor koji sve te naše napore i zadaće jedini može napojiti istinom i ljubavlju i učiniti ispravnim – a to je Krv Kristova u kojoj smo spašeni i čijom smo ljubavlju očišćeni od grijeha da bismo bili novi Božji ljudi, Božji narod.

Riječ Božja poučila nas je da je Krv Kristova, daleko vrednija od krvi životinja kojom je Mojsije sklopio savez Božjeg naroda Izraela s Bogom jer žrtva Sina Božjega i njegova Krv ostvarila je naš konačni, vječni savez čovječanstva s Bogom i tako smo postali Božji narod. I sv. Pavao u Poslanici Efežanima uči kako je Krvlju Kristovom ostvareno jedinstvo čovjeka s Bogom i jedinstvo svega Božjeg naroda u Kristu. Na posljednjoj večeri Krist je uzeo čašu vina i dao učenicima govoreći im da je ovo čaša novog saveza u njegovoj krvi „koja se za vas prolijeva“. Isusova zapovijed, koju ponavlja svaki misnik na Euharistiji: „Ovo činite meni na spomen!“, ne tiče se samo slavlja nedjeljne Euharistije, nego i spremnosti na žrtvu za naše bližnje, i to „usque ad sanguinis effussionem – sve do prolijevanja krvi“. Molimo Gospodina da mognemo i mi tako živjeti, poput sv. Majke Terezije, spremni žrtvovati se za bližnje, za našu Crkvu i Domovinu!
Slaveći Kristovu presvetu Krv koja je spasila čovječanstvo, i mi sami ugledajmo se u našega Gospodina koji je izričito pozvao da ga nasljedujemo. A treba ga slijediti upravo u svemu onome što znači njegova za nas prolivena krv. To je prije svega ljubav prema čovjeku i njegovoj vječnoj sreći. Nadalje to je spremnost na žrtvu za tog istog našeg brata i sestru, za naše bližnje, članove naših obitelji, za naš narod hrvatski. Po tome treba prosuđivati sve one koji se nude da sa svojim sposobnostima preuzmu odgovornost za naš narod i njegovu sudbinu, danas i sutra. Molimo se danas i naročito ovih dana da se pokrenu svi neodlučni i shvate svoju veliku odgovornost te svi, baš svi, pridonesemo dobru naše domovine. Ni jedan katolik, doista, ne bi smio sljedeće nedjelje ostati kod kuće i ne izići na izbore. Molimo se da se narod koji zavode mediji i lažna obećanja ne prevari, da razborito i odgovorno izabere vlast koja može čitavu zajednicu voditi pravim putem te hrvatski narod ostane i postane još više „Božji puk“ koji slavi svoga Spasitelja, Vođu i Učitelja Krista Gospodina koji je jedini naš „put, istina i život“. Amen.

***

Tu se u principu nema što uzeti, niti nadodati, nego isključiti televizor i malo razmisliti.

4. rujna 2016
Hrvatsko nebo, 5.9.2016.

CRVENI KMERI IZVRNU SVAKU IZJAVU- TRANSKRIPT INTERVJUA ANDREJA PLENKOVIĆA ZA PRVI NJEMAČKI PROGRAM, OBJAVLJEN 19.9.2016.

Dr. Josip Stjepandić reagirao je na podvalu dijela hrvatskih medija oko Plenkovićeva razgovora za njemačku televizijsku postaju.

Prenosimo transkript intervjua Andreja Plenkovića za Prvi njemački program, objavljen 19. rujna 2016.:
Herr Plenković, sie gelten als ein Mann der Mitte, doch Teile Ihrer Partei HDZ gelten als rechts. Wie wollen Sie nun diese Aufgabe lösen, eine rechte Parteibasis von moderater Politikvorstellung zu überzeugen?
Gospodine Plenkoviću, Vi važite za čovjeka sredine, dok dijelovi Vaše stranke važe za desnicu. Kako hoćete sada riješiti tu zadaću da desnu stranačku bazu uvjerite u umjerenu predodžbu od politike?
Ganz einfach. HDZ ist mitte rechts und ich bin es auch. Heißt: meine wichtigste Mission ist, die politische Mitte zu stärken. Das ist eine Aufgabe, die gilt überall in europäischen Union. Es ist eine große Anstrengung für uns und unsere befreundete Parteien in ganz Europa. Und es ist klar: HDZ will eine Partei sein, die offen steht für alle Bürger des Landes. Aber den Extremismus will ich aus dem HDZ verbannen. Andererseits gibt es bei uns ein deutliches Profil, denn das was das kroatische Volk will ist eine Partei, die sich verantwortlich fühlt für nationale Interessen, unsere Geschichte, Tradition und den katholischen Glauben. Das alles ist unsere Partei von Anfang an, als sie gegründet wurde, von unserem ersten Staatspräsidenten Franjo Tuđman und das gilt immer noch, uns in einer globalisierten Welt zu vertreten, gegenüber unseren Nachbarländern, mit denen es immer noch offene Fragen, vor allem in Beziehung zu Serbien.
Vrlo jednostavno. HDZ je desni centar, kao što sam i ja. Znači da je moja najvažnija misija da jačam političku sredinu. To je zadaća, koja vrijedi svuda u Europskoj Uniji. To je veliki napor za nas i naše prijateljske stranke u cijeloj Europi. To je jasno: HDZ želi biti stranka, koja je otvorena za sve građane Hrvatske. Ali ekstremizam hoću istjerati iz HDZ-a. S druge strane imamo jasan profil. To što hrvatski narod hoće je stranka, koja se osjeća odgovornom za nacionalne interese, našu povijest, tradiciju i katoličku vjeru. To sve je naša stranka od početka, otkad je utemeljena po našem prvom predsjedniku Franji Tuđmanu i to još uvijek vrijedi, da nas zastupamo u globalnom svijetu, prema našim susjedima, s kojima imamo još uvijek otvorenih pitanja, prije svega u odnosu na Srbiju.
Tuđmans Ära oder Titos Zeiten, Ustascha-Regime während des Zweiten Weltkrieges, das sind schwierige Kapitel der Vergangenheit, die in Kroatien sogar parteipolitisch benutzt werden. Ist das nicht schädlich?

Tuđmanova era ili Titovo doba, ustaški režim tijekom Drugog svjetskog rata, to su teška poglavlja iz prošlosti, koja se u Hrvatskoj koriste za stranačke probitke. Nije li to štetno?
Dieser Wettstreit, das ist nicht mehr so. Ich glaube, dass ist der Hauptunterschied zum letzten Wahlkampf im 2015. Ich wünsche mir für Kroatien eine Kommunikationskultur auf einem europäischen Level, will über die wichtigsten Fragen der Zukunft streiten und nicht über die Vergangenheit. Deshalb ist unser Programm, unsere Leute in meiner Partei vor Allem fokussiert auf Wirtschaftsthemen und der jetzt geführte Wahlkampf hat keine ideologische Frage der Geschichte berührt. Das war mir wichtig und ich glaube, dieser Wahlkampf ist geführt worden wie überall in Europa.
Taj sukob više ne postoji. Mislim da je to glavna razlika u usporedbi s posljednjom kampanjom iz 2015. Želim za Hrvatsku komunikacijsku kulturu na europskoj razini, hoću sporiti o najvažnijim pitanjima budućnosti, a ne o prošlosti. Stoga je naš program, kao i naši ljudi u stranci prije svega usredotočen na gospodarske teme, pa predizborna kampanja nije doticala ideološke teme iz povijesti. To mi je bilo važno i vjerujem da je kampanja vođena kao svuda u Europi.

https://youtu.be/LIZtHvdPAKI

Hrvatsko nebo, 20.9.2016
Narod.hr, 20.9.2016.

„DIE ZEIT“ BI DRUGI PUT TREBAO DATI RIJEČ „GLUPIM TURISTIMA“, A NE NOVINARKI KOJA SVUDA VIDI SAMO MRŽNJU I ŠOVINIZAM

Štovani dame i gospodo,

Vaš članak „Mržnja prema Srbima u glavnoj sezoni“ (http://www.zeit.de/kultur/2016-11/kroatien-jugoslawienkrieg-balkankrieg-kindheit-10nach8) nedvojbeno otkriva jednu stvar: autorica rado poseže za flašom i cigaretama – po najvećoj ljetnoj vrućini i to od ranoga jutra!
Znatna količina različitih vrsta alkohola uz dodatak drugih opojnih sredstava izgleda je izazvala potpuni misaoni kaos, koji je teško razvezati. Autorica je započela s Donaldom Trumpom i završila svojom srdžbom prema svakoj „na nulu“ ošišanoj glavi i „glupim turistima, koji ništa ne razumiju.“
Možda „glupi ljudi“ naprosto premalo piju, te ne konzumiraju hašiš!?
Jedno je jasno: iz nekog svog razloga Vaša autorica Ana Marija Pasic mrzi Hrvatsku do dna duše. Samo iz tog razloga izmišlja „nasilno protjerivanje (kao da postoji nenasilno protjerivanje!) 250.000 Srba“ godine 1995, koje se navodno svake godine slavi 5. kolovoza.
Stvarnost je potpuno drugačija: toga dana je oslobođen dio Hrvatske, koji su bili okupirali Srbi. Oko 100.000 Srba napustilo je Hrvatsku tih dana, jer nisu htjeli prihvatiti hrvatsku vlast. Polovica njih se poslije predosmislila i vratila u Hrvatsku. Da je hrvatske vlast tada dulje oklijevala, onda ne bi samo Hrvatska ostala u ratnome stanju s 300.000 prognanika, nego bi srpski ratni stroj nakon Srebrenice pregazio i enklavu Bihać te tamo vjerojatno počinio još veće krvoproliće nego u Srebrenici (15.000 žrtava).
To je bio povijesni događaj bez presedana da vojska naoružana do zuba (preko 500 tenkova, preko 20 ratnih zrakoplova) naprosto petama dade vjetra i pritom gazi svoje vlastito stanovništvo (više u filmu: https://www.youtube.com/watch?v=n5FKsle2b1A&oref=https%3A%2F%2Fwww.youtube.com%2Fwatch%3Fv%3Dn5FKsle2b1A&has_verified=1.
Nekoliko dana kasnije se čak Slobodan Milošević, tadašnji srbijanski predsjednik i prema tome njihov vrhovni zapovjednik, narugao da je tzv. Srpska Vojska Krajine pobjegla kao skupina zečeva. Tu ciničnu usporedbu hrvatski matematičar Josip Pečarić, trenutačno najproduktivniji svjetski znanstvenik po metodologiji researchgate (https://www.researchgate.net/profile/Josip_Pecaric), uzeo je za povod da napiše satiričnu knjigu o tome tobožnjem genocidu: „Hrvatski genocid: napravili zečeve od Srba“. Šteta, da se Vaša autorica nije nimalo informirala.
Vojno-redarstvena akcija „Oluja 95“ bila je predmetom postupaka pred oba međunarodna suda u Den Haagu, koji su okončani oslobađajućim presudama za Hrvatsku i njezine vojne zapovjednike. Da te operacije nije bilo, onda vjerojatno ne bi bilo niti Hrvatske u EU. Je li to činjenica, koja Vašu autoricu tako strašno smeta?

Koliko je „šovinizma, rasizma i netrpeljivosti" u Hrvatskoj najbolje mogu provjeriti onih 2 milijuna njemačkih te 8 milijuna drugih turista, među kojima su i Srbi, koji svake godine posjećuju Hrvatsku i uživaju u čarobnim prirodnim ljepotama i velikodušnim domaćinima. Ostaje nada da će ugledni medij poput „Die Zeit" drugi puta radije dati riječ „glupim turistima", među koje se broji i potpisnik ovog pisma, nego razuzdanoj konzumentici raznoraznih opojnih sredstava, koja svuda vidi samo mržnju i šovinizam. Zdravim i trijeznim ljudskim razmišljanjem ovaj se klevetnički članak ne da objasniti, pogotovo što je objavljen više od tri mjeseca nakon „traumatičnog doživljaja", točno na neslužbeni dan sjećanja na žrtve Domovinskog rata 18. studenog kada se „pojedinačni akti genocida prema nesrpskome stanovništvu u Vukovaru" (tako stoji u presudi Međunarodnog suda u Den Haag-u protiv Srbije iz 2015. godine) obilježavaju po 25. put.
Vaš je mrežni poslužitelj ovih dana sigurno zatrpan dopisima uvrijeđenih Hrvata. Prav Vam budi i ostaje nada da će te imati dovoljno hrabrosti za ispriku.

Sa štovanjem

Dr. Josip Stjepandić

20. studenog 2016.

Hrvatskonebo.com, 25.11.2016
Dragovoljac.com, 25.11.2016
Narod.hr, 25.11.2016
Kamenjar.com, 25.11.2016

Epilog:
Na temelju prijave više Hrvata, ovaj prekršaj novinarske etike razmatra njemačko Vijeće za medije (Presserat).

PRIJAVA ODBORU ZA ETIKU U ZNANOSTI I VISOKOM OBRAZOVANJU: AKADEMIK PAVAO RUDAN, PROF. DR. ALEKSANDAR VČEV, DR. ŽELJKO JOVANOVIĆ I DRUGI; SVI ZBOG NEETIČNOG POSTUPANJA U ZNANSTVENOJ PUBLICISTICI

Štovani gospodine Silobrčić,
Štovani dame i gospodo,

uvidom u znanstveni opus dr. Željka Jovanovića, bivšeg ministra u Vladi Republike Hrvatske, u znanstvenim bazama podataka Scopus te crosbi, utvrdio sam da je isti objavio više znanstvenih radova u vrijeme dok je ili bio u predizbornoj kampanji ili obavljao dužnost ministra u Vladi Republike Hrvatske. Konkretno tu mislim na sljedeće članke iz baze Scopus:

1. "Obesity dilemma in the global burden of cardiovascular diseases", koautori: Boban, M., Persic, V., Jovanovic, Z., Brozina, A., Miletic, B., Rotim, A., Drinkovic Jr., N., Manola, S., Laskarin, G., Boban, L., objavljen u International Journal of Clinical Practice, Vol. 68, Issue 2, Feb 2014, Pages 173-179
2. "Characteristics of NRS-2002 Nutritional Risk Screening in Patients Hospitalized for Secondary Cardiovascular Prevention and Rehabilitation", koautori: Boban, M., Laviano, A., Persic, V., Rotim, A., Jovanovic, Z., Vcev, A., objavljen u Journal of the American College of Nutrition, Vol. 33, Issue 6, 2 Nov 2014, Pages 466-473

"Clinical and seasonal variations of nutritional risk screening in patients scheduled for rehabilitation after heart surgery", koautori: Boban, M., Persic, V., Jovanovic, Z.,

3. Drinkovic Jr., N., Milosevic, M., Laviano, A., objavljen u Heart Surgery Forum, Vol. 16, Issue 6, Dec 2013, Pages E336-E343
4. "Nutritional risk screening of patients scheduled for rehabilitation after treatment for ischemic or valvular heart disease", koautori: Boban, M., Persic, V., Laviano, A., Jovanovic, Z., Rotim, A., Miletic, B., Milosevic, M., objavljen u European Journal of Clinical Nutrition, Vol. 67, Issue 10, Oct 2013, Page 1116.
5. "Challenging the evidence based medicine principles among clinical obesity treatments", koautori: Miletic, B., Boban, M., Prpic, I., Jovanovic,

Z., objavljen u Current Clinical Pharmacology, Vol. 8, Issue 2, 2013, Pages 156-158.

6. "Epidemiology and clinical presentation of inflammatory bowel disease in Zadar county, Croatia", koautori: Klarin, I., Majnarić, L. , Jovanović, Ž., Nakić, D., Včev, I., Včev, A., objavljen u Collegium Antropologicum, Vol. 37, Issue 4, Dec 2013, Pages 1161-1170.

Dr. Jovanović se u predmetnom slučaju kao odgovorna osoba u instituciji, koja financira znanstvenu djelatnost, nalazio u dubokome i višestrukome sukobu interesa. Osim toga, dvojbeno je, koliko je on uopće mogao naći vremena za znanstvenu djelatnost pored intenzivne i zahtjevne političke djelatnosti. Stoga mi se njegovo koautorstvo čini vrlo upitnim. Takva djelatnost ne služi na čast niti njemu, niti osobama što su omogućile, pomagale ili pak sudjelovale u takvoj djelatnosti.

U svjetlu tih dvojbi, u međuvremenu sam podnio prijavu Committee on Publication Ethics (COPE).

Mislim da Vas ne trebam upozoravati na činjenicu da je dr. Jovanović u svome nezaustavljivome znanstvenome uzletu, u novijoj svjetskoj povijesti usporedivim jedino s nezaboravnim Stipom Šuvarom, pomeo sve suparnike na javnome natječaju na kojemu je bio jedini kandidat, naravno u vrijeme dok je bio ministar: http://www.vecernji.hr/hrvatska/uhljebio-se-jovanovic-dobio-posao-na-medicini-pa-ga-zamrznuo-936188

Vrlo je znakovito da se Odbor za etiku u znanosti i visokom obrazovanju pod Vašim predsjedanjem nije javno očitovao o ovome, po mojemu dubokome uvjerenju duboko neetičnome postupanju dr. Jovanovića, iako je u tu djelatnost umiješan i akademik Pavao Rudan, tajnik HAZU, jer je kao urednik dopustio objavljivanje članka pod rednim brojem 6. Nakon provjere kod više mojih kolega urednika, odgovorno tvrdim da je po općem uvjerenju dužnost urednika Rudana bila da odbaci takav članak zbog teške povrjede znanstvene etike, te sve koautore stavi na popis autora isključenih iz budućeg objavljivanja („black list").

Budući da akademik Rudan nije postupao po službenoj dužnosti urednika časopisa, on je svojim nedjelovanjem omogućio da se razvije neetična praksa, te je objavljeno još 5 članaka po istome uzorku. U tome je između ostalih sudjelovao i prof. dr. Aleksandar Včev, koji je na temelju svojega iskustva morao imati svijest da je dr. Jovanović u najmanju ruku u sukobu interesa, te da je objavljivanje znanstvenih članaka skupa s njim neetično.

Sukladno izloženome, pozivam Vas da pokrenete postupak protiv akademika Pavla Rudana, prof. dr. Aleksandra Včeva, dr. Željka Jovanovića i drugih, te o Vašemu postupanju žurno izvijestite javnost.

Bensheim, Njemačka, 27.10.2016

Sa štovanjem

Dr. Josip Stjepandić

Editor-in-chief: Advances in Transdisciplinary Engineering
Editor-in-chief: Reviews in Transdisciplinary Engineering
Editor-in-chief: Concurrent Engineering in the 21st Century
Editor-in-chief: Systems Engineering in Research and Industrial Practice
Editor-in-chief: International Journal of Agile Systems and Management
Associate Editor: Journal of Industrial Information Integration
Associate Editor: Journal of Industrial Integration and Management
Editor: Advanced Engineering Informatics
Editor: Journal of Aerospace Operations
Editor: IEEE Transactions on Systems, Man, and Cybernetics: Systems

Hrvatskonebo.com, 28.10.2016.

KRATKA RAZMJENA ARGUMENATA S AKADEMIKOM RUDANOM

From: Stjepandic, Josip
Sent: Tuesday, November 1, 2016 6:33 AM
To: Kabinet Predsjednika (kabpred@hazu.hr) ; jaksa.barbic@zg.t-com.hr ; neidhardt@hazu.hr ; rudan@hazu.hr ; tajnik@hazu.hr ; franjo.sanjek@mail.inet.hr ; andrej.dujella@math.hr ; gusic@hazu.hr ; marko.pecina@zg.t-com.hr ; akovacec@hazu.hr ; pavao.pavlicic@ffzg.hr ; vmarkovic@hazu.hr ; fparac@gmail.com ; stjepan.jecic@fsb.hr ; mzicfuch@ffzg.hr ; knemec@ffzg.hr ; ngligo@yahoo.com ; mirko.zelic@ina.hr ;trina@irb.hr ; akademik Stanko Popović
Cc: Vlado.Loncarevic@predsjednica.hr ; Marina.Kovac@predsjednica.hr ; Ariana.Kos@predsjednica.hr ; protokol@predsjednica.hr ;andrej.plenkovic@vlada.hr ; andro.krstulovic@sabor.hr ; ministar@mzos.hr
Subject: Prijava: akademik Pavao Rudan, prof. dr. Aleksandar Včev, dr. Željko Jovanović i drugi

Štovani dame i gospodo akademici,

u privitku primite moju današnju prijavu protiv akademika Pavla Rudana, prof. dr. Aleksandra Včeva, dr. Željka Jovanovića i drugih; svi zbog neetičnog postupanja u znanstvenoj publicistici.

Sa štovanjem

Dr. Josip Stjepandić
*****

Von: Pavao Rudan [mailto:rudan@hazu.hr]
Gesendet: Mittwoch, 2. November 2016 11:30
An: Stjepandic, Josip; kabpred@hazu.hr; jaksa.barbic@zg.t-com.hr; neidhardt@hazu.hr; tajnik@hazu.hr; franjo.sanjek@mail.inet.hr; andrej.dujella@math.hr; gusic@hazu.hr; marko.pecina@zg.t-com.hr; akovacec@hazu.hr; pavao.pavlicic@ffzg.hr; vmarkovic@hazu.hr;fparac@gmail.com; stjepan.jecic@fsb.hr; mzicfuch@ffzg.hr; knemec@ffzg.hr; ngligo@yahoo.com; mirko.zelic@ina.hr; trina@irb.hr; akademik Stanko Popović
Cc: Vlado.Loncarevic@predsjednica.hr; Marina.Kovac@predsjednica.hr; Ariana.Kos@predsjednica.hr; protokol@predsjednica.hr; andrej.plenkovic@vlada.hr; andro.krstulovic@sabor.hr; ministar@mzos.hr
Betreff: Re: Prijava: akademik Pavao Rudan, prof. dr. Aleksandar Včev, dr. Željko Jovanović i drugi

Nepoznati gospodine,
dozvolite mi, lijepo Vas molim, odgovoriti Vam gotovo istim riječima kao što sam prije nekoliko godina odgovorio na e-mailove gospodinu akademiku Josipu Pečariću: POŠTOVANI, LIJEPO VAS MOLIM NE OPTEREĆUJTE MOJE RAČUNALO VAŠIM URADCIMA, NAJLJEPŠE ZAHVALJUJEM, PAVAO RUDAN.

Pavao Rudan

*****

From: Stjepandic, Josip
Sent: Wednesday, November 2, 2016 8:10 AM
To: rudan@hazu.hr ; Kabinet Predsjednika (kabpred@hazu.hr) ; jaksa.barbic@zg.t-com.hr ; neidhardt@hazu.hr ; tajnik@hazu.hr ; franjo.sanjek@mail.inet.hr ; andrej.dujella@math.hr ; gusic@hazu.hr ; marko.pecina@zg.t-com.hr ; akovacec@hazu.hr ; pavao.pavlicic@ffzg.hr ; vmarkovic@hazu.hr ; fparac@gmail.com ; stjepan.jecic@fsb.hr ; mzicfuch@ffzg.hr ; knemec@ffzg.hr ; ngligo@yahoo.com ; mirko.zelic@ina.hr ;trina@irb.hr ; akademik Stanko Popović
Cc: Vlado.Loncarevic@predsjednica.hr ; Marina.Kovac@predsjednica.hr ; Ariana.Kos@predsjednica.hr ; protokol@predsjednica.hr ;andrej.plenkovic@vlada.hr ; andro.krstulovic@sabor.hr ; ministar@mzos.hr
Subject: Prijava: akademik Pavao Rudan, prof. dr. Aleksandar Včev, dr. Željko Jovanović i drugi

Štovani gospodine Rudan,
neugodno sam iznenađen Vašom reakcijom, koja nikako nije primjerena časnoj dužnosti tajnika najviše znanstvene institucije u Hrvatskoj, a protivna je članku 46 Ustava Republike Hrvatske.
Stoga dokle god raspolažete elektroničkim pretincem *hazu.hr* morate očekivati poštu od *nepoznate gospode* u svijesti da ste dužni na nju odgovarati sukladno Ustavu i zakonima, pa i onda kad Vam njezin sadržaj nije po volji.
Bilo bi puno primjerenije da zainteresiranoj javnosti navedete kriterije po kojima ste kao glavni urednik odlučili objaviti članak u kome je kao jedan od koautora naveden tadašnji ministar, sve u svijesti da je dotični (a) u višestrukome sukobu interesa kao visoki predstavnik izvršne vlasti, koja financira, nadzire i po potrebi sankcionira druge koautore, te članove Vašeg uredništva, i (b) njegovo koautorstvo zbog upravo te funkcije upitno.

Sa štovanjem
Dr. Josip Stjepandić
2. prosinca 2016.

Hrvatskonebo.com, 3.12.2016

GLAVNOME UREDNIKU DEUTSCH WELLE BENJAMINU PARGANU

Štovani gospodine Pargan,

u odgovoru na moju raniju kritiku obećali ste mi da ćete pozvati druge sugovornike u svrhu objektivnijeg izvješćivanja.
Na žalost, Vaše uredništvo opet si je priuštilo autogol. Prilog „Ustaški pozdrav u Jasenovcu“ od 7.12.16
http://www.dw.com/hr/usta%C5%A1ki-pozdrav-u-jasenovcu/a-36681382
također spada među neokomunističke propagandne uratke, za koje ne bi smjelo biti mjesta u programu ugledne kuće poput Deutsche Welle.
U prilogu je teško naći jednu jedini ispravnu rečenicu. Podnaslov po kojemu „Hrvatske vlasti ne uspijevaju se pravilno suočiti s aktualnom pojavom i efektom najtežeg desničarskog revizionizma na mjestu nekadašnjeg konc-logora u NDH“ mogao je isto tako biti objavljen u Beogradu godine 1971, prije nasilnog rušenja tzv. Hrvatskoga proljeća po maršalu Titu.
Fakultet političkih znanosti u Zagrebu osnovala je Komunistička Partija šezdesetih godina prošlog stoljeća. To se vidi u javnim istupima njihovih profesora, koji još uvijek nepokolebljivo stoje na crti svojih utemeljitelja. Među najpoznatije predstavnike spada Vaš sugovornik Berto Šalaj, koji je bio jedan od kandidata za predsjednika Savjeta neokomunističke stranke SDP. Još samo u Sjevernoj Koreji možemo naći sveučilišnoga profesora, koji drži da je komunistički režim „**teorijski vrlo prihvatljiv, a u praksi pretežito pozitivan**“! Takav veličanstveni mudroslov nalazimo bez popratnog komentara na mrežnoj stranici vodeće njemačke medijske kuće!
Luka Bogdanić, Vaš sljedeći sugovornik, također govori o stvarima koje ili ne poznaje ili hotimično krivotvori. Predmetna organizacija HOS (Hrvatske oružane snage) nastala je u kaotičnom vremenu u začetku rata godine 1991. te skupljala dragovoljce, među njima i strance. Kasnije ova organizacija ne samo da je uključena u Hrvatsku vojsku, nego je (zu prethodnu suglasnost „antifašističkih boraca“ iz 2. Svjetskog rata!) primljena u međunarodnu udrugu ratnih veterana. Na njezinu grbu i stijegu nalazi se natpis „Za dom spremni“ (njemački: heimatverbunden). S tim oznakama sudjelovali su bez ikakvih zapreka na vojnom mimohodu 4. kolovoza 2015 u nazočnosti hrvatske predsjednice i tadašnjeg (neokomunističkog!) predsjednika vlade. Najpoznatiji član HOS-a bio je Marko Perković Thompson, koji je danas najomiljeniji hrvatski pjevač. Njegov prvi album, objavljen početkom 1992, resio je natpis „Za dom spremni“. Izvršni producent ovoga albuma bio je stanoviti Ivo Josipović, izdanak komunističke nomenklature i kasniji predsjednik Republike Hrvatske (2010 – 2015). Ima li boljeg dokaza za neškodljivost ovog pozdrava?

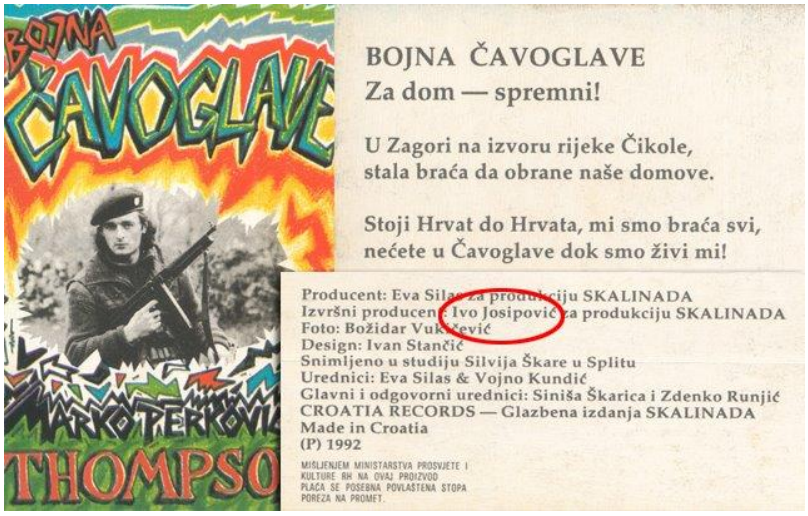

Slika 3: Ovojnica prve pjesme Marka Perkovića Thompsona

Krilatica „Za dom spremni“ poznata je više stoljeća. U privitku imate preslik iz lokalnih hrvatskih novina iz godine 1921. u vrijeme Kraljevine SHS (tzv. Prva Jugoslavija), koji pokazuje da su školska djeca u svečanim prigodama izvodila pjesme s tim tekstom (v. drugi odlomak u desnome stupcu).

Da je Vaš autor doista bio zainteresiran za cjelovitom informacijom, onda bi sigurno pogledao knjigu „Dva pisma koja su skinula maske“ svjetski poznatog matematičara Josipa Pečarića, koji drži prvo mjesto u svjetskoj statistici po broju znanstvenih radova (https://www.researchgate.net/profile/Josip_Pecaric). U toj knjizi je između ostalog gospođa Eva Kirchmayer-Bilić na stranicama 44-58 navela različite izvedenice ove krilatice, koje su se koristile kroz povijest.

Naposljetku ostaje nejasno kako bi se takova zabrana praktično izvela. Treba li Hrvatima općenito zabraniti da budu za dom ili samo spremni? Ili ćemo tisuće starih knjiga i pjesmarica uz pomoć škara očistiti od „fašističkog sadržaja“?

Šteta je da se Vaš suradnik usredotočio samo na propagandističke parole, a ne na temeljitu analizu!

Što o toj temi ima reći jedan stručnjak (povjesničar), možete pročitati ovdje:
http://direktno.hr/en/2014/direkt/70018/Vodi-se-hibridni-rat-protiv-nas–iz-Banja-Luke-Beograda-ali-i-Hrvatske.htm

Ja sam Vam prof. Jurčevića već preporučio kao sugovornika. Ostaje nejasno, zašto ne dopustite da različito mišljenje dođe do izraza, iako je to Vaša zakonska obveza. Vaše postupanje metoda je onog totaritarnog sustava, kojeg Vaš suradnik bezuspješno pokušava prokazati u Hrvatskoj.

Sa štovanjem
Dr. Josip Stjepandić
11. prosinca 2016.

Hrvatskonebo.com, 12.12.2016
Dragovoljac.com, 12.12.2016

Narod.hr, 19.12.2016

Strana 2 „VIROVITIČAN" Broj 45.

(a i b) 104, u III. 77, a u IV. (a i b) 101 učenik.

Po narodnosti bilo ih je 369 Hrvata, 1 Čeh, 48 Magjara i 15 Njemaca. Po vjeri: 416 rimokatolika, 2 pravoslavna, 2 evangelika i 13 židova. Obučavalo je 5 učitelja, 2 učiteljice, rkt. samo stalni vjeroučitelj i rabin.

Školu je pohađalo: vedma marljivo 221, mar ljivo 56, prirodno 88, a nemamo 70 učenika. Sposobno za prelaz u viši razred bilo je 301, a nesposobnih 132.

U šegrtskoj školi bilo je koncem godine 178 šegrta, i to: 1 bačvar, 10 bravara, 8 brijača, 2 čizmara, 3 kobasičara, 4 kolara, 3 kovača, 1 konobar, 29 krojača, 1 kramar, 2 limara, 1 lončar, 2 mesičara, 5 mesara, 1 mlinar, 2 opančara, 3 pekara, 33 postolara, 1 staklar, 25 stolara, 3 tesara, 4 tiskara, 22 trgovca, 1 urar, 2 užara, 6 zidara i 3 strojobravara. Ovi šegrti bili su razdijeljeni u 5 razreda. Po zavičajnosti bilo je 168 Hrvata, 1 Magjar, 7 iz Bosne i Hercegovine i 1 iz Amerike.

Popis školskih sposobnjaka na dječačkoj pučkoj školi traje od 4. do 8. srpnja. Tko želi svoje dijete upisati imade ove dane doći u pisarnu dječačke škole od 9—11 ili od 3—5 sati popodne.

Atentat na kraljevića Aleksandra.

Čovjeku staje pamet nad vijeću. da je neki kriotok bacio na Vidovdan u Beogradu bombu u kolu kraljevića Aleksandra, koja je na veliku sreću cijele Jugoslavije zapela o žicu u zraku te eksplodirala, tako su kola s regentom prošla i ostno neoštećen, dok je više njih od pratnje teško ranjeno. Od kojih su dvojica umrla.

Atentator je komunista Srbin a zove se Stejić te je odmah došao u ruke pravde a s njime više osumnjičenih.

Da je atentat uspio, ovo bi bila za našu državu golova propast, jer bi u unutrašnjosti došlo do zmutnja a naši bezjal vanjski neprijatelji to bi jedva dočekali, jer i onako uslijed naše nesloge vreskaju, kako da nas zaskoče. Osobito bi to izrabila Talijani i — komunisti. Ovi bi uveli režim, kao što su ga uveli u Magjarskoj za vrijeme Bele Kuna.

Da je naš kraljević Regent tiranin i absolutista, taj bi se čin mogao donekle razumjeti, ali tako, gdje nastoji, da sve učini u narodno dobro gdje svu odgovornost za državne poslove prepušta odgovornoj saborskoj večini, taj je atentat samo djelo pobjesnele zvjeri, koju treba za primjer drugima, te utući, već pustiti, da u zimstitom bijesu ugine.

Mi vidimo u našoj državi istina mnogo zla. vidimo kako se jedni postavljaju drugima za gospodare, vidimo kako se izdaju narodne, koje ne odgovaraju duhu vremena, ali zar za to nosi od govornost kraljević regent? Zar da se ubije čovjek, koji je sa svojim narodom u najtešim času vina patio, koji se povlačio preko Macedonije s njim da ga lječi i bodri?

Kod ove nesreće jedna je sreća koja nas napunja radošću, da atentator nije Hrvat. I ugrusimo da ga se neće i nikada naći, jer je Regent obljubljen medju nama, što se je pokazalo već više puta. Mi Hrvati znademo visoko cijeniti sve gove zasluge za državu zato nam je njegov život drag. Nešto koje nas bije iz Beograda, ne pri pisujemo njemu u grijeh, već fanatičkim vodjama današnjeg režima i — sebi!

Hvaleći svevišnjem što nam je očuvao na životu kraljevića regenta ponavljamo iz dna duše:

Živio kraljević Aleksander!

Zabavica „Okrilja".

Društvo „Okrilje" ima svrhu odijevati siromašne školske djecu u Virovitici i nabavljati im školske knjige, pisaće i risaće stvari, da im se omogući polaziti osnovnu školu i u njoj napredovati. Čestito i vrijedno siroče uživa od „Okrilja" one blagodati, koje mu nema tko dati, pomiše siročetu, da steče prvu i najpotrebniju početnu naobrazbu za svako ljudsko stvorenje. Da „Okrilje" uzmogne u što obilnijoj mjeri udovoljiti svojoj, humanoj i prosvetnoj svrsi, prikučuje cijele godine na srca mogućnika, da mu pružaju mladare. Uprava „Okrilja" bira kulturna sredstva, da bud umjetničku, bud prostjetnim javnim radom mažih ponajboljih sila, prihodi i poveća prihod.

Nastojanjem učiteljstva virovitičkih škola stupila su dne 26. lipnja o. g. javno pred občinstvo đačka djeca za svoje siromašne sudruge, što ima zamašna uzgojna i obeknovna vrijednost koli po đake, koje javno govorom, pjesmom, svirnjem djeluje, toli po slušatelje. Siromašno je đake izgovorilo izgrovili prostor s označenjem što im je „Okrilje" darovalo, ljepo se zahvalilo i za daljnju podporu preporučilo. Dalje su učenice razgovjetno kazivaslovile: O mišu, a učenik: Nobl momče; oboje oni omiljeloga omladinskog pjesnika Zmaja Jovanovića. Gušlačka škola od svira skladno: Zujte lice od Jenka. Pod vodstvom svoga učitelja g. Vlašimskoga, gušlačka škola i ne izlazi s pozornice. Prati svirnjem gimnastičku vježbu nove vrsti. Kod svakoga okreta izmjenjen je stav đačaka slovom tako, da svi podaju svaki put gledaocu drugi lijepu sačinku. Prati pjevanje: „Medimarske pjesme po djevojki oma I. i II. razreda i malih početnih predstavljaka u đačjem igrokazu: „Vračaja se' lazarice" od dr. Zdenke Smrekar. Vrlo su shodno zamjenje ne neke recenzice prema domaćim sličevima. Kao na pr. mali Franjo veli

Kad bižali se stao Uskrs svet
Kad zažele se ptičice nam pjev
Zarvekcima krajem novog zvona glas
Sa tornja crkve razveseli nas.

Govorljivi vrabac mu doda:

— — — — — — — —

Po noći dan je, mraka više nije
Jer nama svjetlo elektrike sije . . .

Cijeli igrokaz vrlo je poučan, laganim i shvatljivim vezanim slogom sastavljen. U njem se ponavlja na bajoslovni način zemljopis. U prenesenom smislu pripovijedaju očevidci, ovdje lastavice, što su doživjeli i vidjeli u prekrasnim dalekim krajevima, spominju se slavni stari hrvatski književnici iz Dalmacije. Ističu se na više mjesta i domoljubni osjećaji:

Ne vežja, brataco, zaborovil brata,
A pomoć brza vrijedi poput zlata
Za brata ginuli su ustjek baš Hrvati,
Za rod i dom spremni život dati! . . .

Svako je dijete svoju ulogu shodnim prikazivanjem razgovjetno i razumljivo izgovorilo. Znaci na kostimima odgovarali su značaju osoba, koje su se predstavili imale.

Hvala dobrotvornim roditeljima, koji su o svom trošku pridonijeli mnogi znani trošak za djecu, koja su predstavljali. Hvala gosp. Ani Szabo, koja je djeci besplatno vrlo ukusno sve sašila. Uspjeh zabavice podaje priznanje cijelom vodstvu: gosp. kapelniku Vlašimskom, gdjana. Katarini Sekulić i Zdenki Gavrančić, učitelju g. Ebringu, te nad svim djelovnomu organu ravnatelju D. Paulinu.

Radilo je i ostalo učiteljstvo, jer izvadanje svirnje, pjevanje, deklamacije, a navlastito kazališnih predstava, za djecom iziskuje mnogo vježbi i truda. Spomenutim i nespomenutim od „Okrilja" hvala.

Uniđo svega 5.800 K. Preplatili su gg.: Julius Reich 280 K, Strassberger 200, K, po 100 K: Dr. Kohn, Valković; — Kukolj 70 K; po 40 K; Aug. Brzobohatić, Bauer, Schiebel, Lila Gavranić, dr. Bocak, braća Bralić-i Javor; dr. J. Antoš 38 K, I. Marković 35 K; po 20 K; R. Kovačević, I. Wiesner, Ana Szalay, Karlovšan, Majcen, Kirin. Bilo je preplata i u manjem iznosu i svaki najsrdnji dar priveden je plemenitoj svrsi, kojoj se ima udovoljiti početkom školske godine nabavom školskih knjiga i ostalih sačita, te u jesen prije pevoga snijega nabavom odijela i obuće školskim siromašnim i dobrim učenicima.

Domaće vijesti.

Proslava Vidovdana. Prošli utorak proslavljen je i u Virovitici svečanim načinom Vidovdan, koj je proglašen najvećim narodnim blagdanom, pa su prema tome sve radnje mirovale a dućani zatvoreni bili. Zahvalnice za palе na Kosovu odslužene su u župnoj crkvi sv. Roka; pravoslavnoj crkvi i izraelit. bogomolji, kojoj su prisustvovale sve slažbene ličnosti uz ostalo pobožno gradjanstvo. Vrlo lepu i rodoljubnu besjedu proslovio je parch Marković, te je medju inim konstatovao da je Kosovska nesreću skrivila hrvatska neslogu. Neka nam ovo bude poučna da uradimo sve kako bi naše narodne redove što više priljubili za jedinstvo naše zajedničke i ujedinjene domovine. — Po starom običaju iznenadio nas je i g. rabiner Kaufman značajnim govorom. — Poslje podne bilo je zabavica na sve strane.

Osobne vijesti. Stari naš znanac g. Lavoslav Ferković, zet dra. Milovana Gavranića imenovan je ovih dana vladinim tajnikom i promaknut u VII. činovni razred. Srdačno čestitamo!

— Gosp. Budimir Medvedić, koji je dulje vremena službovao u našem mjestu imenovan je ravnateljem pomoćnih ureda kr. zem. vlade, te promaknut u VII. činovni razred. Čestitamo.

romantičko čuvstvo. Medjutim ujezina pojava odaje obrise ženskih oblika. U cijelosti Jenny je još dijete, ali tako dražesno, da se ne može ni pribliziti gospodinu Harveyu iz San-Francisca, koji je slikao Palace Hotel, teško bi mu bilo stvoriti što slična.

Njezino je malo lice andjeosko, velike za mamne oči šnjaju izraž dubok, sladak, zaufan, tamne obrve prikazuju se s neprispodobivom čistoćom na bijelom i kao zamišljenom čelu, te je se nebi posušio ne samo umjetnik Harvey, nego i drugi slikar, imenom Rembrandt. Djevojka podsjeća skoro na pepeljugu i Gretchen, a prignutim položajem, u kom se nalazi, odaje bojazljivu dušu, koja treba zaštite.

Taj pojavi u rodu Grenza, čudno se protivi cirkusna oprema, koja se sastoji iz kratke suknjice, našivene srebrnim blaskavicama, tako kratke, da joj ne pokriva ni koljena — napokon iz ružičnog trikoa. Sjedeći u taku svjetla, pričinja se kao takova sunčana i čista prikaza, a pri tom njezini pravilni oblici čine upravo opreku s kvadratnim stavom zlaodga joj druga.

(Nastavit će se.)

Nedeljna kronika

Ja sam kazao: poslije kiše dolazi vrućina i došla je tako jaka da je mnogima otepila — pa met! Mislim osobito onom starom gospodinu što polazi na šetnju na subiljojski pašnjak sa mladom djevojkom i misli da ga neće nitko viditi. Čudi se prijatelj, koj ih je vidio, pa me pita kako se ovo dvoje složilo? To je najlagje. On ima novaca a ona dobro srce i — želudac!

Ona gospođa, koja su prošle nedjelje noću kidala klupe u Kolodvorskoj ulici upozorenjem da toga više ne čine, jer šta su im te sirote krive, što su oni odviše „stragnuli". Ako hoće đelovjeba, ovake vrsti neka se upišu u — „Oria"!

Ljepom društvu u kavani „Sloga" prilijepio se jedan gospodin, kao čičak uz bundu i stao izvadjati produkcije svoga smrdljivoga mozga. Skoro svakoga je njim taknuo. Na konca je skoro izletio, da ga nije uzeo pod svoje okrilje orgar — javne sigurnosti. Sbilja, k nama se dotepe ko jekaki vrag i hoće nam solit ono česa nam nema neki su mu hrljeli naravnati ledja, ali to bi malko teško bilo.

Ingleda da ću si morat držati tajnika koj će mi pomoći otvarati listove što mi dnevno stižavaju, ali kojima mogu puniti jedino — peć., ima tu pravih bajas, kao što je ona o trim gracijama što da su kupile u Jesenicama — hotel! A ja u to ime potrošio novac za izvide i ustanovio da je sve skupa helstina, a vi me znadete da volim samo istinu — izvrćati.

Tako shanajem da su naši demokrati svoje klubske pesotcije iznajmili u gostioni — gosp. Salajića, a g. Sporčić da je izabran tajnikom — zajednice. Naše zastupstvo izvan službe, predalo je poglavarstvu zahtjev, da ih se i u buduće pusti boriti se za interese občine — doma. Vele, kada narodni zastupnici rade za narod doma, mogu to i oni. U istina mudro!

Dobili smo novoga — Cercha, ali „ostale su stare dipie, samo novi je gajdaš". Na ulazu u bašta još nas uvjek pozdravlja, naslonjen na ledja stari invalid — „njkasin"! Dok nam se je na dnu bašte do zemlje poklonila gospodjica ograda One stolce i „divane" u dvorani moralo bi se na

Slika 4: Preslik iz lista Virovitičan početkom srpnja godine 1921.

PREDSJEDNIKU HRVATSKE AKADEMIJE ZNANOSTI I UMJETNOSTI I AKADEMICIMA

Štovani gospodine predsjedniče Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti,
štovani dame i gospodo akademici,

obraćam Vam se iz Njemačke u povodu nastupa akademika Pavla Rudana, Glavnog tajnika Vaše Akademije u Hrvatskom saboru 14. prosinca, kad je braneći godišnje izvješće Akademije izgleda posrnuo i pred televizijskim gledateljstvom teško osramotio ne samo sebe, nego i Akademiju.
https://youtu.be/uw9F1iFk36s
Akademik Rudan mogao je biti iritiran verbalnim nasrtajem zastupnika Pernara, međutim na negovo temeljno pitanje (što Akademija poduzima protiv svekolikog propadanja Republike Hrvatske?), mogao je vrlo lako dati jezgrovit i nedvosmisleni odgovor, koji bi razumjeli i oni birači, koji su zastupniku Pernaru povjerili svoj glas. Umjesto toga, on se upustio u raspravu na razini jednog uličara (Citiram: „Zastupnik je pobjegao“, „Kud nam se naguravaju izvana?“, „Vidim da ne znate o čemu govorite“, „Nemojte mi tu dolaziti s ovakvim neprimjerenim komentarima“), kojom nije vrijeđao samo zastupnike Pernara, Bunjca i Mišića, nego i one koji su njegov smušeni nastup pratili, a pogotovo hrvatske birače, koji imaju pravo dobiti odgovor na pitanja njihovih zastupnika.
Dana 27. listopada o.g. podnio sam Odboru za etiku u znanosti i visokom obrazovanju prijavu protiv akademika Pavla Rudana, prof. dr. Aleksandra Včeva, dr. Željka Jovanovića i drugih zbog neetičnog postupanja u znanstvenoj publicistici. Na temelju aktualne obavijesti tajnice Odbora od 15. prosinca (u privitku), moja prijava još nije bila na sjednici Odbora te stoga nije ni razmatrana.
http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2016/10/28/dr-josip-stjepandic-prijava-akademik-pavao-rudan-prof-dr-aleksandar-vcev-dr-zeljko-jovanovic-i-drugi-svi-zbog-neeticnog-postupanja-u-znanstvenoj-publicistici/

Na poticaj zastupnika Branimira Bunjca, koji je zastupnika dr. Željka Jovanovića upitao za njegov komentar o mojoj prijavi, razvila se polemika u sabornici, u kojoj je zastupnik Jovanović na svoj poznati način izvrijeđao neistomišljenike, a pogotovo Vašeg člana akademika Paara. Akademik Rudan pritom ni jednom rječju nije uzeo u zaštitu svog kolegu Paara (što bi bila zadaća Glavnog tajnika), koji se sam nije mogao braniti, jer nije bio nazočan! Jovanović je čak lažno tvrdio da Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa nije pokrenulo postupak protiv njega jer je zaključilo da nema nikakve osnove za njegov sukob interesa. Akademik Rudan ga nije ispravio, iako je morao znati u kojem se statusu nalazi moja prijava Odboru za etiku.
Glavni tajnik HAZU ne samo da nije reagirao na neprimjereni rječnik zastupnika Jovanovića koji je akademika Paara nazvao plagijatorom i lažovom, nego je pohvalio znanstvenu izvrsnost tog istog Jovanovića, usporedivši ga s nobelovcem Steven Chu-om, te kao kolateralne žrtve opleo po dvojici drugih akademika (Josip

Pečarić, Stanko Popović), optužujući ovog prvog za njegov tobože nedostojni životni put (rođen u Crnoj Gori, studirao i radio u Beogradu), pa što će on nama pisati neke peticije po Zagrebu. Zamislimo kakva bi reakcija bila u sabornici, da je Pečarić kojim slučajem Srbin, Židov ili Rom!?

Budući da sam peticiju za uvođenje pozdrava „Za dom spremni“ kao službeni pozdrav u Hrvatsku vojsku ne samo potpisao, nego sam u njezinu pripremanju dao nezanemariv doprinos, time što sam se raspitao kod svojih znanaca i prijatelja širom svijeta, kakvi su običaji kod njih, mogu Vas obavijestiti da u svim tim zemljama (njih oko 30) postoji kovanica „Za dom spremni“, vezana za najdublje domoljubne osjećaje, a u nekima poput Kine je to i pozdrav. Tko poput Vašeg tajnika takav zahtjev naziva provokacijom, dokazuje bjelodano svoje neznanje. Takav je žalostan zaključak na tragu preuzetnog, na trenutke uvredljivog izlaganja Vašeg Glavnog tajnika saborskim zastupnicima i gledateljima izravnog prijenosa. Stoga bih očekivao da „plamen intelektualne i moralne savjesti“ u najmanju ruku sakupi svu najbolju svjetsku praksu, prije nego li daje ikakav sud o spornim pitanjima.

S obzirom da je Vaš Glavni tajnik nastupio u ime HAZU, korisnika državnog proračuna, bilo bi sigurno korisno, kad biste ga upoznali s njegovim obvezama iz članka 46 Ustava RH („obraćanje organima vlasti“), člankom 2 Zakona o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji te člankom 18 Pravilnika o vojnim odorama, koji reguliraju status HOS-a, kao sastavnice pobjedničke Hrvatske vojske, te uporabe njihova znakovlja. Akademik Rudan ili ne zna ili svjesno zanemaruje činjenice.

Njegova obrana da je Steven Chu objavio više od 40 znanstvenih radova dok je bio ministar energije u SAD posebno je zanimljiva. Pritom je zanemario da je dotični znanstvenik još godine 1997. (ne 2007.!) dobio Nobelovu nagradu za fiziku, dok je ministarsku dužnost obnašao puno kasnije, od 2009. do 2013. godine, kao veliki znanstvenik, kada je njegova znanstvena produkcija pala na „samo“ 26 radova (a ne 40!) u 4 godine. Ne želeći nikoga omalovažavati, moram se zapitati da li ova usporedba (bivšeg) ministra Jovanovića s (bivšim) ministrom Chu-om znači da po službenome mišljenju HAZU, iz usta njezina Glavnog tajnika u plenarnoj sjednici Hrvatskog sabora, znanstveni opus dr. Jovanovića prije dolaska na dužnost ministra završeđuje Nobelovu ili neku sličnu nagradu?

Slobodan sam Vas podsjetiti da temelj moje prijave leži u činjenici da je dr. Jovanović objavljivao radove kao ko-autor s osobama prema kojima je po akademskoj hijerarhiji bio podređen, a po hijerarhiji vlasti nadređen, što sam u prijavi obrazložio, navodeći reakcije drugih urednika i izdavača, koji za takvo ponašanje imaju samo jednu ocjenu: staviti ih sve na crnu listu i time isključiti iz procesa znanstvenog publiciranja!

S obzirom da se ovakve grozne činjenice u Hrvatskoj uglavnom ignoriraju, ja ću ovaj gorući problem nastojati čim više internacionalizirati, koristeći svoje ne tako skromne mogućnosti kao urednik i izdavač kod više izdavačkih kuća. Da cjelokupna hrvatska znanost ne bi postala taocem nekoliko nečasnih pojedinaca, najtoplije Vam preporučam da etici u znanosti posvetite veću pozornost, te neophodno čišćenje započnete u vlastitoj kući tj. u tajništvu.

Zašto se iseljavaju mladi liječnici i drugi stručnjaci? Jedan od najvažnijih razloga sigurno je slaba perspektiva, koja leži i u tome, da se određeni dio atraktivnih radnih mjesta očigledno čuva za islužene političare, *partijske kundake*, kojima se po potrebi pripisuju nobelovske sposobnosti. Tko takvu praksu ignorira, zataškava ili čak podupire, ne smije se čuditi provokativnim pitanjima u sabornici, te prijavama Odboru za etiku.
Ovo ću kritičko obraćanje završiti konstruktivnim prijedlogom. U ljeto 2015. godine primili ste Peticiju za zaštitu slobode znanstvenog rada, koju sam i sam potpisao, a koja se ticala neometanog istraživanja što se zbilja dogodilo u Jasenovcu. Vrlo sam žalostan da ova peticija nije ostavila nikakvog traga u Vašem godišnjem izvješću, iako su ju potpisali mnogi akademici i drugi pojedinci od ugleda i znanja.
U međuvremenu mladi hrvatski znanstvenici pod vodstvom dr. Nikole Banića tjedan za tjednom u „Hrvatskome tjedniku“, te nekim portalima izvješćuju o svojim istraživanjima „jasenovačkog popisa žrtava“ i dokazuju kako je taj popis u najmanju ruku u nekim dijelovima krivotvoren. Budući da Akademija po slovu zakona potiče i organizira znanstveni rad, pozivam Vas da dr. Nikoli Baniću i njegovim kolegama dadete odgovarajuću prigodu da rezultate svojih istraživanja prikaže u okviru aktivnosti Akademije i time potakne širu znanstvenu raspravu..

Sa štovanjem

Dr.sc. Josip Stjepandić

Prilog:

From: Stjepandic, Josip
Sent: Wednesday, December 14, 2016 9:46 PM
To: Mirjana Gopić
Subject: AW: Prijava: akademik Pavao Rudan, prof. dr. Aleksandar Včev, dr. Željko Jovanović i drugi

Štovana gospođo Gopić,

Upravo pratim snimku današnje rasprave u Saboru, u kojoj je zastupnik Željko Jovanović ustvrdio da je moja prijava odbijena.

Možete li mi reći koji je status moje prijave tj. kad mogu računati s odgovorom Odbora za etiku u znanosti i visokom obrazovanju?

Sa štovanjem

Dr. Josip Stjepandić

From: “Mirjana Gopić” <mirjana.gopic@azvo.hr>
To: Stjepandic, Josip
Cc:
Date: Thu, 15 Dec 2016 16:44:48 +0000
Subject: RE: Prijava: akademik Pavao Rudan, prof. dr. Aleksandar Včev, dr. Željko Jovanović i drugi

Poštovani,

Vaša prijava još nije bila na sjednici Odbora te stoga nije ni razmatrana.

S poštovanjem

Mirjana Gopić

18. prosinca 2016.

Hrvatskonebo.com, 19.12.2016
Dragovoljac.com, 19.12.2016

PISMO SABORSKOME ZASTUPNIKU MIRI BULJU

Štovani gospodine Bulj,

sa zanimanjem i velikim odobravanjem pročitao sam Vašu objavu na facebook-u: http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2016/12/24/bulj-zestoko-napao-kolindu-i-stiera-zbog-pregovora-sa-srbijom/
Šteta da se niste obratili generalu Krstičeviću, Vašem bivšem zapovjedniku. Zašto on uporno šuti? Je li ga sudbina hrvatskih branitelja Više ne zanima?
Isto tako znakovita je Vaša šutnja o progonu hrvatskih branitelja, napose hosovaca, u Hrvatskoj (ne u Srbiji!)!
Jeste li Vi suglasni s progonom hrvatskog branitelja Krešimira Mihajlovića (vidi dolje), koji je na meti jugokomunističkih šovinista zbog potpore koju je dao Vašem zapovjedniku Gotovini? Ako niste, objavite što ćete poduzeti da hajka na Mihajlovića prestane i da ga se vrati na radno mjesto? Imaju li hosovci ljudska prava npr. na okupljanje i slobodu govora ili se na njih uvijek mora „šarafencigerom“?
Recite, jesam li ja svojom nepažnjom propustio Vašu reakciju na lupetanje onog podoficira jugovojske, kome ste Vi dali svoj zastupnički glas da postane ministar unutarnjih poslova:
http://narod.hr/hrvatska/orepic-domovinski-rat-ne-moze-isprati-dom-spremni
Čestit Božić i sretna Nova godina!

Sa štovanjem

Dr. Josip Stjepandić

***

Von: Damir Borovcak [mailto:damir.borovcak1@inet.hr]
Gesendet: Samstag, 24. Dezember 2016 08:12
Betreff: Iako je Badnjak – ovo se mora proslijediti / dokle će četnici razarati Hrvatsku

From:Krešimir Mihajlović

Sent: Friday, December 23, 2016 11:50 PM

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO UNUTARNJIH POSLOVA

POLICIJSKA UPRAVA zagrebačka

II. policijska postaja Zagreb

Broj spisa: 511-19-28/8-10-2800/16

Zagreb, 21.12. 2016
(mjesto i datum)

POZIV

kojim se temeljem odredbi: a) čl.40. Zakona o policijskim poslovima i ovlastima, („Narodne novine" broj 125/08) b) čl.177. st.3. Zakona o kaznenom postupku, („Narodne novine" broj 62/03)

c) _____ (navesti neki drugi zakonski osnov)

poziva građan-in/ka Krešimir Mihajlović, OIB: 1 8 4 5 1 1 6 0 1 2 9 0 5
(ime i prezime)

sin/kćer Branimira (ime roditelja), rođen dana 09.08.1955, u mjestu Nova Gradiška

s prebivalištem/boravištem u Zagrebu Franceska Tenobijina br. 1.
(mjesto, ulica, k.br.)

u svojstvu: _____
(oštećenog, osumnjičenog, roditelja / skrbnika maloljetne osobe*)

da zajedno s maloljetnom osobom: _____
(ime i prezime, datum rođenja)

radi davanja obavijesti o prekršaju počinjen dana 17.12.2016.g.
(naziv kaznenog djela, opisni naziv prekršaja ili događaja)

iz članka 5 Zakona o prekršaju protiv JRM-a na prosvjedu HSP.
(naziv Zakona)

dođe u I.P.P. Zagreb (naziv organizacijske jedinice) u Zagreb (mjestu)

ulica Strossmayerov Trg k. br. 3, soba broj _____,

dana 29.12. 2016 godine u 09:00 sati. javiti sl. Domagoju Lukačević

UPOZORENJE OSOBI: ukoliko se ovom pozivu ne odazovete, a izostanak ne opravdate, biti ćete prisilno dovedeni.

M. P. Lauk 17. 07 1994
Policijski službenik i broj službene značke

Slika 5: Poziv na obavjesni razgovor

Poštovani prijatelji članovi Hrvatskog žrtvoslovnog društva,

Dana 21.12.2016. policija je došla k meni doma i uručila mi poziv za 29.12.2016. u 9 sati da dođem u I. Policijsku postaju Zagreb radi obavjesnog razgovora a u svezi prosvjeda protiv Milorada Pupovca i odluke Odbora za ustav i moga govora u ime HČSP-a.

Tereti me se za kršenje čl. 5- zakona o Javnom redu i miru.

Zanima me pod koji dio spada moj govor? – simbol, tekst, sliku, izvođenje, – nisam pjevao i muzicirao – govorio sam pred Pupovčevom jazbinom u Gajevoj.

Moja smjena, sjetite se, s mjesta ravnatelja škole u centru grada Zagreba pokrenuta je nakon njegovih izjava u Beogradu u Kuriru i prenijeo B92 kako me treba smjeniti jer sam izvjesio u školi plakat sa slikama generala Markača i Gotovine – za njega i njih ratnih zločinaca, a po medijima sam i sam proglašavan od pojedinaca ratnim zločincem.

Član 5.

Tko na javnom mjestu izvođenjem, reproduciranjem pjesama, skladbi i tekstova ili nošenjem ili isticanjem simbola, tekstova, slika, crteža remeti javni red i mir, kaznit će se za prekršaj novčanom kaznom u protuvrijednosti domaće valute od 50 do 300 DEM ili kaznom zatvora do 30 dana.

Tko bez dozvole nadležnog organa, tehničkim sredstvima, prenosi javne priredbe i manifestacije izvan prostora na kojem se iste održavaju, kaznit će se za prekršaj novčanom kaznom u protuvrijednosti domaće valute od 50 do 300 DEM

Tko tiskane ili snimljene stvari raspačava na neuobičajen nametljiv ili drzak način, te time remeti mir građana, kaznit će se za prekršaj novčanom kaznom u protuvrijednosti domaće valute od 50 do 300 DEM.

Toliko o slobodi javnog okupljanja, prosvjeda i slobodi govora u RH ako govoriš protiv četnika.

Bog i Hrvati!

Za Dom!

Krešimir Mihajlović, prof.

HVALA MALOM JASTREBU:

ŠTAFETA SMRTI

Borković se prisjetio i „štafete smrti“, nezabilježenog junaštva HOS-ovaca u Bogdanovcima kod Vukovara:

“Zamislite, svojim vlastitim tijelima su probijali minska polja, svjesno su išli u smrt da bi očistili prolaz za ranjenike i civile. To su činili pod oznakom HOS-a i uz pozdrav ‘Za dom – spremni’, a sada bi taj pozdrav netko htio zabraniti!”

Pripadnici HOS-a iz Bogdanovaca svojim su tijelima osiguravali izvlačenje ranjenika i civila iz Bogdanovaca, nakon što su upali u minsko polje!”

http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/video-mladi-jastreb-zds-mora-postati-sluzbeni-pozdrav-hrvatske-vojske-984626/#axzz4PGMGFAqx
Poštovani prijatelju Mladi jastrebe, ne zna se tko je divljiji, ti ili tvoji konji.

Hvala ti na istini koju prenosiš i govoriš.

Bog i Hrvati!

Za Dom!

Šokre

24. prosinca 2016.

Hrvatskonebo.com, 24.12.2016

Epilog:
Zastupnik Miro Bulj nije odgovorio na ovo pismo, niti je svojim istupima dao zaključiti da ga sudbina hosovaca imalo zanima.

STJEPANDIĆ U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA

ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ BRANITELJSKA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.

SPALJENE DUŠE

Nedavna sjednica Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta u Maloj dvorani u Lisinskom ponukala je više autora na izvrsne prosudbe o osuđenim i optuženim etičkim veleizdajnicima. Zapravo, da im baš nije ugodno najbolje je pokazao prvi etički optuženi veleizdajnik Ivo Josipović, koji je za članove HNES-a prof. dr. sc. Zdravka Tomca i prof. dr. sc. Josipa Jurčevića, ustvrdio da su luđaci i bolesnici. A svi znamo da je prof. Tomac bio kandidat iste stranke čiji je kandidat bio Josipović, samo je njegov protukandidat bio Otac hrvatske države akademik Franjo Tuđman, a prof. Jurčević iza sebe nije imao neku jaku stranku, ali vjerojatno se mnogi sjećaju koliko je on neugodan protukandidat Josipoviću bio i koliko ga je on raskrinkavao u toj kampanji.

Da Josipoviću nije bilo lako nositi se s tom optužbom govori nam i činjenica da je i on sveučilišni profesor isto kao i Tomac i Jurčević. Zapravo, teško je razlučiti koliko je Josipović istinski sveučilišni profesor. Naime, pogledajte kako ga doživljava naš istaknuti znanstvenik dr. sc. Josip Stjepandić koji se školovao i svoju sveučilišnu i znanstvenu karijeru provodi u Njemačkoj (vidjeti intervju s njim u Glasu Koncila, 8. 3. 2015.). Naime, stalno je inzistirao da se upišem na tzv. ResearchGate uvjeren da bismo tako dobili Hrvata na čelu liste svjetskih znanstvenika po broju radova. Kada me nije uspio uvjeriti, da ja to napravim, učinio je to sam. Registrirao me je najprije u Google Scholar: https://scholar.google.de/citations?user=EI-X4gQAAAAJ&hl=de

Oni automatski nalaze objavljene radove u internetu, pa su za mene našli 726 radova. Onda je on uzeo taj popis i predao ga ResearchGate-u:
https://www.researchgate.net/profile/Josip_Pecaric
Vidi zla: oni su našli ukupno 1610 mojih radova! Nisam ni znao da ih imam toliko! I inače sam zatrpan mnogobrojnim e-mailima, a sada ih ima i puno s ResearchGate-a, gdje od mene traže da potvrdim ono što su oni našli sa svojom automatskom tražilicom. Zato sam mu napisao:

– Ja Ti tu samo odgovaram na upite je li neki rad moj.
Ostalo brišem.

– Da, u redu je.
Ali brojka od 1610 radova stoji još uvijek!? – odgovorio je.

Zapravo ja ne znam kako su došli do te brojke za mene, pa sam odgovorio:

– To je meni previše.

A u njegovom odgovoru se spominje i Josipović. Pogledajte kako:

– Udijeli polovicu siromasima...
... Jovanoviću (15 radova u znanstvenoj bazi Scopus), Mornaru (19), Pusićki (1), Grčiću (2), Josipoviću (1), Kregaru (2), Flegi (0)...
Jovanović je objavio 6 radova u vrijeme dok je bio ministar!? Pa to nije radio niti njegov uzor Stipe Šuvar!?

Vidjeli smo kako je jedan od "siromaha" reagirao na našu optužnicu za njegovu veleizdaju. Kako optužnicu ne potpisuju samo profesori Tomac i Jurčević, već i Josipovićev profesor Šeparović, ja i drugi članovi Predsjedništva HNES-a, onda je jasno da se njegove riječi odnose i na nas ostale, pa i Stjepandića, koji nam se priključio u HNES-u. Utoliko je i zanimljiviji ovaj razgovor s dr. Stjepandićem, zar ne?

Zapravo naslov ovog teksta *Spaljene duše* je naslov kolumne sjajne Mirele Pavić u Hrvatskom tjedniku (23. 4. 2015.). Ona piše:
"Ne, ne, mi nismo šovinisti, nismo ni Hrvati dok naša elita smatra naročitim junaštvom sprdanje s hrvatskim pravima, negirajući u ime nekih ljudskih prava narodne pravice, kao da hrvatsko pravo nije rezultat svih tih pojedinačnih prava, kao da Hrvatska nije skup ljudi no čopor bespravne stoke, kao da je historijska Hrvatska ženska sumnjive prošlosti." (Antun Gustav Matoš)
Što bi u uljuđenim civilizacijama značilo nekome kad bi ga neki sud, sastavljen od relevantnih i pametnih glava, potpuno oprečnog razmišljanja njegovima, osudio za veleizdaju? Vjerojatno bar upitnik iznad glave, analizu rečenog u nekoj noćnoj izbici i truloj samoći. Bar pitanje, samoanalizu vlastitih djelovanja – jesam li, možda, ipak nešto pogrješno učinio? Kaže narod: drži prijatelje blizu, a

neprijatelje bliže. Istina, no mojima nek je širok šor i svaka ledina dalje od mene. Ne veseli me uopće znati što mi misle, žele ili pripremaju u svome zlu. Što bi amoralnu čovjeku značila osuda iz bilo čijih ustiju, s bilo čijeg pera? Ništa. Čovjeku koji stalno preispituje sebe, čovjeku svjesnom odgovornosti koju ima, ako nikako drukčije kao mali čovjek, povremena ukazanja na pogrješke mogu bit samo dobrodošla. Gnusno ih odbacuje samo turboegocentričan mozak, a takav je ionako uglavnom usamljen i osuđen na omražene poglede kojma se hrani.

Zamislite kako se tek čovjek koji obnaša časnu i odgovornu dužnost, kojemu je dano povjerenje i babe Mare i tetke Stane i ujca Pere, i Štefeka i Lojzeka, i mladosti koja grca bez posla, i poduzetnika koji se nadaju da će vrtnja u krug prestati, i učitelja, i liječnika, i svih ljudi neovisno o zvanju, zanimanju, podneblju i hrvatskome kraju, mora propitkivati i zapitkivati o svojim djelima. Kako bi se – morao propitkivati, bolje reći, o svakom svom potezu, svakoj izgovorenoj riječi. On ne bi smio mirno spavati. Čak i kad mu je savjest potpuno čista, uvijek bi moralo postojati nešto što ga brine, opterećuje, o čemu razmišlja. (U filmu "300" kaže Spartanac poklisaru osvajačke države – 'na mojem si terenu, ti dolaziš k meni, odvagni svaku svoju riječ'.) Dakle, ne zato što bi bio za nešto unaprijed kriv, ili bi se trebao uvlačiti, dodvoravati, plaziti populistički da ponekim postupkom koga ne uvrijedi – to je nemoguće ako je čovjek pošten – uvijek ima onih kojima nikad i ništa ne valja, kritičara po naravi bića; nego zato što bi morao stalno misliti i nikakve mozgovne faze ne bi smjele biti lišene, u nekom tihom kutku svijesti, odgovornosti posla kojime se bavi.

Zato mislim da je ova odluka Hrvatskoga etičkoga sudišta apsolutno potrebna. Ona nema i ne će dobiti težinu, na žalost, u sankcijama koje pišu zakoni neke države, ali može biti pokazatelj sakupljenih etičkih činjenica koje neosporno pokazuju i ukazuju na svu trulež, crvotočinu i nesrazmjer onoga što se predstavlja u našem društvu kao dio izvršne vlasti, volje građana, a u svojoj biti predstavlja izravnu veleizdaju, ne samo nacionalnog, nego i ljudskog, maločovjekovog bića. Smiju li takvi postupci, duboko motivirani mržnjom prema Crkvi, tradicionalnim vrijednostima, kulturnom naslijeđu (kojem se često izruguju), podsmjehivanjem spram ostavštine Domovinskoga rata, besprizornim nedostatkom pijeteta spram žrtava toga rata, invalidima iz toga rata, generalima koji su u tom ratu izveli gotovo nemoguće, a koji su na podignutu riječ jednog od osuđenih prislino umirovljeni, ostati nekažnjeni, nezamijećeni ili prešućeni? Ne smiju.

Lijevi mediji su uglavnom podsmjehivački popratili ove nakane etičkoga sudišta, što je i razumljivo. Nisu ni u stanju shvatiti ono što taj sud predstavlja. Pa se lakše podsmjehnuti, nego priznati da si član ljudske novčanožderačke Menze, a ne duhovni pristalica ljudske Mense. Definirati etičnog čovjeka, nekog tko se drži osnovnih načela ljudskosti i poštovanja, nije lako. Zapravo, izvrsnost je uvijek bila bespredmetna u ocjenjivanju. Pojednostavljeno: ako ja, osobno, nekom kažem: "dobri (moj) čovik", tu iscrpljujem dalje analize, koje su, načelno, i nepotrebne. Svatko ima pravo na spoticanje ako spoticanjem ne vuče druge za sobom, kao i na božanski komad(ić) oprosta. No što kad tim svojim (namjernim) spoticanjem

vučeš čitav jedan narod u jasnoj nakani da nikad ne ustane i još ga šutneš vrškom cipele kao zadnji, slinavi čik. U tom čiku-narodu možda postoji malo vatrice koja nošena pravim vjetrom može buknuti u požar, a može i mrvičak zaostale vatrice ta slina poznate DNA ugasiti... Za što smo spremni? Požar? Ne znam. Nekad me hvata beznađe i samo tuga, kao danas, jer svu nesvjesnost trenutka ne može nikakva vatra osvijetliti. A požari su uglavnom destruktivni, osim kad pale korov. Pa i korov duša. Uvijek iza tih spaljenih, ostane neka feniksovska, prokleta, koja nastavlja. I brzo skupi istomišljenike.

Čitam o Škiljinim nakanama. Okuplja mome oku zavidnu skupinu potrošenih dragačevskih trubača u svoj orkestar za sprovode i vesele ukope (...)

Svoj pogled na od HNES-a osuđene etičke veleizdajnike ima Žarko Marić (Glas Brotnja, 23. 4. 2015.)

IZDAJNICI SU NARODNE NULE

(Vođa ove veleizdajničke skupine, jugokomunistički fosil Mesić, u svom av, av stilu…)

Ti si koza. Ti si krava. Ti si lopuža. Ti si niškoristi. Ti si glupača… sve je podnosila i uzvraćala istom mjerom. Vrisnula je tek onda kad joj je brat reko da je nula. Susjeda moja, tako vam je to među adolescentima. I moji se svađaju i prepucavaju. Sin je zašutio i zamislio se tek onda kad mu je sestra rekla da je izdajnik svoje obitelji i svoga roda.

Ovo malo istraživanje pokazuje da su u ova dva fenomena, nula i izdajnik, utkane sve ljudske negativnosti; i nemoral, i kriminal, i zločin, i … pa ćemo ih staviti i u naslov teksta.

Kroz cijelu našu povijest izdajnici su naša sudbina. Dok su branitelji hrabro i muški, krvareći zaustavljali okupatore, koji su pristizali sa svih strana; na lađama, konjima, tenkovima… izdajnici su sa njima igrali izdajničko kolo. **U Hrvatskoj na stotine čuda, nema štrika za toliko juda.** *Veliki Matoš, kao da je ovu ocjenu donio i za naše današnje vrijeme.*

Iskoristili su naše slabosti, uskočili u prazan prostor, i okupirali državne, krvlju obranjene institucije. Nema ih puno ali su dobro raspoređeni.

U sklopu borbe kroz institucije, za oslobođenje istih, savjest društva, HENS (Hrvatsko etičko nacionalno sudište) sastavljeno od 50-ak akademika, profesora, doktora i predstavnika mnogih društvenih grupacija, pod vodstvom prof. dr. Zvonimira Šeparovića, na optuženičku klupu je izvelo prve garniture narodnih izdajnika. U nacionalnu povijest, kao osuđeni ili optuženi po ovoj kvalifikaciji već su ušli; Mesić, Josipović, Milanović, Pusić, Pupovac, Teršelić, Lončar… Zadnja, treća sjednica HENS-a je održana u krcatoj prizemnoj dvorani Vatroslav Lisinski.

Vođa ove veleizdajničke skupine, jugokomunistički fosil Mesić, lažno se predstavivši i prevarivši naivne otočane, veterane i borce protiv talijanskog

fašizma, ovih dana, u smrtnom hropcu, u svom av,av stilu, okupatorskim, faši, naci, koljačkim riječnikom napada i vrijeđa svoj narod i njegove zdrave nacionalne snage. Nešto više o njemu možete pročitati ako kliknete na PALEONTOLOGIJA, znanost o fosilima.

I na kraju, poruka za naredne izbore. Olovke dobro naoštrite, a naočale ne zaboravite.

Kolumnist Hrvatskog Slova Mladen Pavković napisao je svoj pogled na osuđene veleizdajnike *Osuđeni šute kao* "*ribe u vodi*". Kolumna je u Hrvatskom Slovu objavljena 24. 4. 2015.:

HNES-ove optužnice

Hrvatsko nacionalno etičko sudište pokazalo je kako se podižu i obrazlažu optužbe te pokrenulo lavinu – DORH, Uskok i ostale tajne i ine službe nemaju se pravo pravdati da imaju važnijeg posla

Članovi Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta (HNES) na čelu s prof. dr. Zvonimirom Šeparovićem, prošle su subote (18. travnja 2015.) osudili za veleizdaju Stjepana Mesića, Vesnu Pusić i Milorada Pupovca. Skup je održan u Maloj dvorani KD Vatroslav Lisinski u Zagrebu. Okupilo se iznimno mnogo ljudi. Došli su mnogi, ali ne i predstavnici medija. Vjerojatno je bio i nemali broj "drugova i drugarica" zaduženih za "neprijateljsku propagandu". Međutim, članove suda ništa nije moglo smesti. O izdajnicima je pročitano i obrazloženje, s čvrstim argumentima. Čak je rečeno da se ti ljudi imaju pravo i žaliti. Baš kao na oficijelnom sudu.

Nu, bez obzira na demokraciju, ovo je ipak hrabra odluka. U vrijeme vladavine Josipa Broza, svi bi oni završili u logorima, tim više što se tada priznao samo i isključivo sud partije. Ne možemo ni zamisliti da bi netko u vrijeme komunizma javno osudio Bakarića, Špiljka, Planinc i slične.

HNES smo utemeljili prošle godine u vrijeme Uskrsa, a polazište nam je bilo da je Hrvatska u dubokoj političkoj, moralnoj i svekolikoj krizi, da su na vlasti političari koji se ne rukovode hrvatskim nacionalnim interesima. Naime, na djelu je izdaja nacionalnih interesa Hrvatske i vrijeme je da se utemelji HNES koji bi etički sudio za izdaju zemlje", pojasnio je Šeparović.

Na "meti" ovog suda našli su se i Josipović, Milanović, Lončar, Teršelič i Bildt. Bivšem predsjedniku Republike Hrvatske Ivi Josipoviću nikako ne mogu oprostiti što je krivotvorio istine o hrvatskom Domovinskome ratu, što je minirao tužbu za genocid protiv Srbije, što je nekritički podržavao Haaški sud, što je optužio Hrvatsku u parlamentu BiH za agresiju na BiH, što je u Knessetu spominjao ustašku guju, te što je za Vesnu Teršelič rekao da je savjest društva.

Poglavito je zanimljiva optužnica protiv bivšeg švedskog ministra vanjskih poslova Carla Bildta. Za njega su rekli da je cijelo vrijeme Domovinskoga rata u raznim misijama bio protiv Hrvatske. Smatrao je da je Hrvatska izvršila genocid nad Srbima. Zalagao se i da prvi hrvatski predsjednik, vojskovođa i pobjednik Domovinskoga rata dr. Franjo Tuđman završi u Haagu.

Dakle, da sada ne ponavljamo, jer sve piše i u knjizi dr. Šeparovića "Hrvatske veleizdaje", ovo su iznimno teške optužbe, pa se čudom čudimo kako na nešto takvoga nije reagiralo Državno odvjetništvo RH ili niz drugih službi koje se bave problemima "veleizdajnika". Prije će biti da će se te i ine službe pozabaviti onima koji su iznijeli optužbe, ali i onima koji su ih javno podržali. Metode proganjanja političkih protivnika ostale su slične kao i u vrijeme komunizma. Sada su jedino umnogome usavršene, pa Šeparović i društvo ne će završiti na Golom Otoku ili u Lepoglavi, ali sigurno su zabilježeni kao "protivnici demokracije", nacionalisti, ultradesničari... Stoga se na sve njih, a tu poglavito uz Šeparovića mislimo i na Hodaka, Jurčevića, Pečarića, Tomca, Olujića, Novaka, Iljkića, Alića, Vladanovića, te na neke druge, primjenjuju mjere poput zastrašivanja, prisluškivanja, praćenja… jer tko zna što bi još u budućnosti njima moglo pasti na pamet. A parlamentarni izbori su blizu.

Kao prva mjera onih na vlasti protiv Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta (HNES) je marginaliziranje i prešućivanje. Sve se čini po onom: "Ni luk jeo, ni mirisao", ili "Psi laju, karavane prolaze". Kao da se ništa nije dogodilo. Čak nema ni najava, a kamoli tužbi onih koji su javno osramoćeni, što bi prvo očekivali, tim više što se danas tužbe za uvredu i klevetu podižu na sve strane, pa čak i zbog toga ako nekoga proglasiš da je "lijenčina".

Inače, moja malenkost, pretežno kao urednik, odgovarala je na sudu što je za neku "veličinu" objavila ili napisala da je "lažni branitelj", da je jedan zastupnik "u Saboru učinio veoma malo za svoju općinu", da jednom odvjetniku nije "nadoknađen trošak od 18 kuna", da je jedna pravnica optužena da je "otuđivala u kantini", da je jedan novinar imao veze s Udbom jer je godinama uređivao list zatvorenika u Lepoglavi, pa sve do toga da je odgovarao za smrt oca također jednog novinara za kojeg je napisao da je bio osuđen da je po trgovinama otuđivao sapun "Lahor", a kad mu je čača to pročitao – umro je, itd., i tako redom.

Dakle, za "sve" se tuži, ali ovi koji su osuđeni od Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta (HNES), šute kao ribe u vodi!

Međutim, u Hrvatskoj neće biti mira dok se ne osudi i Josip Broz Tito. Bez obzira što je riječ o mrtvom čovjeku (diktatoru). Barem zasad, na žalost, nema ozbiljnijih nakana da se kaže "popu pop, a bobu bob". Neki čak (poput Ante Kuneka, koji je objavio i knjigu "Za dom, hrvatski rode, križevi bijeli neka nas vode"), tvrde da Tito ustvari i nije bio Tito, te da su svi koji su to tvrdili u vrijeme njegove vladavine netragom nestali.

Hrvati također čekaju da neki sud osudi i ratne profitere, dezertere i izdajice. Naime, mi smo jedina zemlja na svijetu koja je prošla rat, a da te i takve nije stigla zaslužena kazna.

Nu, neki se s pravom pitaju, kad će, poput Mustača i Perkovića, na red doći i bivši Udbaši, ali i partizani, odnosno antifašisti iza kojih je nakon II. svjetskog rata ostalo na desetine tisuća nevino ubijenih Hrvata, na stotine masovnih grobnica i još uvijek iznimno veliki broj nestalih.

Hrvatsko nacionalno etičko sudište (HNES) je pokazalo kako se to radi, pokrenulo je lavinu…

DORH, Uskok i ostale tajne i ine službe nemaju se pravo nakon svega praviti "Toše", ili se pravdati da imaju važnijeg posla.

Da, pokrenuta je lavina. Iz Pavkovićevih usta u Božje uši.

Glas Brotnja, 24. 4. 2015.

Kamenjar.com, 24. 4. 2015.

DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI!, ZAGREB, 2015.

Dr. sc. Josip Stjepandić,

MENTALNI BLJESAK I TEKSTOVNA OLUJA ZA ISTINU I PRAVDU

Nekim svojim prirodnim slijedom, početkom svakog semestra izlazi sljedeća nova knjiga akademika Josipa Pečarića, iako nije prvenstveno namijenjena niti studentima, niti akademskoj zajednici. Tako ni ova knjiga nije nikakvo iznenađenje, možda samo njezin opseg, koji zorno pokazuje čime se autor najviše bavio tijekom proteklog ljeta. Budući sam njezino nastajanje pratio iz neposredne (virtualne) blizine, a i doprinio s nekoliko stranica teksta, meni je pripala rijetka čast da napišem predgovor.

Što nam donosi najnovija knjiga? Tu su sabrani dnevnički zapisi, dokumenti i reagiranja tijekom kasnog proljeća i ljeta 2015. godine, koja otprilike tisuću odabranih primatelja primaju u redovitim, katkad dnevnim „mail poslanicama“ akademika Pečarića, a šire čitateljstvo djelomično na međumrežnim portalima. U žiži autorova zanimanja nalaze se kao i uvijek istina i pravda. Ovaj puta povod su dva pisma iz pera akademika Pečarića i njegovih prijatelja upućena visokim dužnosnicima, koja su čim su objavljena zadobila puno istomišljenika i supotpisnika na jednoj strani, te izazvala buru i posvemašnje skidanje maski na drugoj, suprotstavljenoj strani.

Kao i u svim ranijim knjigama, tema je domoljublje, kontekst politika, srž logika, komunikacijska metoda polemika u ozračju gotovo totalitarne netrpeljivosti. Današnja je Hrvatska na žalost država s “tvorničkom pogrješkom”, teškim

strukturnim problemom koji potječe od nikad provedene lustracije. Slijedom toga, protivnici hrvatske države iskočili su iz svojih zaklona, čim je oružje zašutjelo, te nastavili tamo, gdje su godine 1990. stali. Posljedica je, da danas mnoge ključne pozicije u državi čvrsto drže neprijatelji hrvatske države, koji ne propuštaju priliku da napakoste državi koja ih hrani, što se može uočiti po apsurdnim postupcima u skoro svim sferama javnog života. Na političkoj pozornici malo je sudionika koji su spremni suočiti se i razotkriti takve postupke, što se najbolje vidjelo po njihovu mlakom držanju prema bivšim predsjednicima, koje je Hrvatsko nacionalno etičko sudište u međuvremenu osudilo za veleizdaju. Takvih apsurda svjestan je naravno akademik Pečarić, te ih razobličuje i razara svojom ubitačnom logikom. Pritom ne štedi ni truda ni vremena, ne ustupajući niti pred "medijskim vučjim čoporom", koji je u međuvremenu postao najjača orjunaška falanga.

U prvom slučaju ("Pismo HAZU") skupina povjesničara i njihovih podupiratelja iz drugih zanimanja utemeljila je udrugu građana "Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac", preskačući pritom poneku podmuklu administrativnu prepreku. Da su osnovali društvo za istraživanje kamilice, smilja i drača, sve bi bilo u najboljem redu i vjerojatno bi dobili kakvu državnu potporu. Jasenovac??? Ne, to nikako ne ide, jer je jednom već odlučeno da je Jasenovac najveći srpski grad, što bi se dalo razumjeti da tamo počiva više od 1,200.000 žrtava, koliko Beograd ima stanovnika! I svake godine ih je sve više, onako kako broj žitelja Beograda raste. Dogma se mora slušati, na zapovijed svemoćne Partije! Mene su sedamdesetih godina prošlog stoljeća u školi najprije učili da je u Jasenovcu bilo 700.000 žrtava. Dok sam završio studij, ta je brojka po srbijanskim izvorima već bila narasla na 1,300.000 žrtava, da bi poslije bila korigirana na 80.000 žrtava, što bi trenutačno bila službena brojka u Republici Hrvatskoj. Zašto bi netko, tko je doživio takvu jugokomunističku i velikosrpsku propagandu u njezinu najsurovijem originalu, vjerovao da je uopće postojao neki logor, a pogotovo ogroman broj žrtava u njemu, koji nije dokazan tijekom neovisnog istraživanja? Kao što su čitatelji prošle knjige akademika Pečarića „Živjela nam antifašistička tj. braniteljska Hrvatska" ili Hrvatskog tjednika mogli pročitati, postoje ozbiljne, utemeljene sumnje, da je ova posljednja brojka od 80.000 žrtava također prenapuhana. Da bi se tomu stalo na kraj, povijest logora Jasenovac mora se temeljito istražiti, koristeći najmodernije znanstvene metode umjesto dosadašnje partijske dogme, a da se pritom ishod istraživanja naravno ni u kojem obliku ne prejudicira. Tko zna, možda se na koncu dokaže da je u Jasenovcu bilo puno više žrtava, nego što se dosad mislilo!?

Ta skromna ambicija, da novoosnovana udruga pokrene istraživanje, koje dosad nisu pokrenule moćne i skupe državne institucije poput ministarstava, akademija, instituta itd, iako su imale mnogo razloga za to, izazvala je žestoke negativne reakcije upravo kod onih, koji su tu inicijativu – vjerojatno iz ideoloških razloga – sami propustili pokrenuti.

Da se "antifašisti" bune, može se interpretirati njihovom željom da se makar do njihove smrti možda sakrije neki mračni dio njihove prošlosti, koji bi mogao nesmotreno izviriti na svjetlo dana. Ali "mlade i mlađe zvijezde povijesne znanosti", udruge civilnog društva, "*documentirani* centri za suočavanje s

prošlošću" i ostali nesalomljivi zaštitnici ljudskih prava!? Lijepo li stoji na međumrežnoj stranici: "Žrtve su predugo čekale. Žrtve nisu brojke. One imaju ime i prezime, ali i bližnje koji su ih voljeli. Pomozite nam u stvaranju jedinstvenog poimeničnog popisa žrtava rata." Zašto su *oni* protiv? Pa upravo to trebamo: poimenični popis svih žrtava, koji se ne će više moći manipulirati! Novo bi istraživanje bilo izvrstan povod da se *oni* pokažu kao perjanice istine i pravde, te da se još čvršće stisnu uz državnu, a možda i briselsku sisu.

U takvoj situaciji logično je da netko širu javnost podsjeti na temeljne zasade demokratskog društva, primjerice slobodu znanstvenog istraživanja. Tu časnu misiju preuzeli su profesori Marušić i Pečarić, napisali pismo HAZU sa zahtjevom da ova donese Deklaraciju o slobodi znanstvenog istraživanja, sakupili potpise te ga uputili primatelju. Koliko mi je poznato, akademik Zvonko Kusić, predsjednik HAZU, najavio je da će se Predsjedništvo Akademije očitovati o njemu. Dosad mi nikakvo očitovanje niti odgovor Akademije nije poznat.

Dok se u prvom slučaju na povod gleda sa sedamdesetgodišnjim odmakom, pa malo koji suvremenik može govoriti o tome u svojstvu svjedoka, u drugom slučaju povod je tu među nama, dokumentiran na video i audio vrpcama, digitalnim medijima i međumrežju. Usprkos tomu, *oni* (da isti *oni* !) pokušavaju zanijekati činjenicu da su tri riječi (za, dom, spremni) u tom redoslijedu u Domovinskom ratu korištene u različitim sastavnicama Hrvatske vojske, te da su kao pozdrav ili poklič ovjekovječene u pjesmama i drugim djelima. Kako je Domovinski rat ne samo odlukama hrvatskih institucija, nego i rezolucijama Ujedinjenih naroda, te presudama dvaju međunarodnih sudova, utvrđen kao pravedni, legalni, oslobodilački rat, logično bi bilo da se njegova ostavština preuzme u hrvatsku tradiciju. U svojoj najboljoj vjeri hrvatski pjevač Marko Perković Thompson uživo ili s nositelja filma i zvuka uveseljava svoje gledatelje i slušatelje pjesmom "Bojna Čavoglave" koja započinje upravo tim pokličem. Slijedom toga, Thompsonov koncert postao je dijelom tradicije obilježavanja Dana domovinske zahvalnosti i hrvatskih branitelja, te Dana pobjede.

Taj koncert iz godine u godinu prolazi u najboljem redu, u što sam se ove godine osobno mogao uvjeriti: zajedništvo kao na hodočašću. Nikakvog izgreda, kojeg bi pažljivi promatrač mogao uočiti s tribine kninskog stadiona punog besposlene interventne policije. Ali ne, to *nekome* smeta, pa se oko Thompsona svake godine u isto vrijeme plete mreža laži, podvala i ucjena. Režimski su mediji ove godine stvarali ozračje da bi milicija konačno trebala postupati protiv Thompsona.

Ta neugodna spoznaja bila je tema u društvu koje je 5. kolovoza popodne slavilo blagdan na OPG Paje Tošića u Oklaju, u kome se rodila ideja da se takvom ocrnjivanju Domovinskog rata i hrvatskih branitelja može stati na kraj jedino ako se pozdrav „Za dom spremni" uvede u službenu uporabu u Hrvatsku vojsku, gdje je tijekom Domovinskog rata bio u širokoj uporabi, kako će nas kasnije poučiti Mario Filipi, dragovoljac Domovinskog rata i sam zagovornik ovog pozdrava.

Ideju koju je formulirao Branko Borković Mladi Jastreb akademik Pečarić je uz pomoć nas nekoliko pomagača pretočio u pismo upućeno predsjednici Republike Hrvatske Kolindi Grabar Kitarović te predsjedniku HDZ-a i vjerojatnom budućem predsjedniku Vlade Republike Hrvatske Tomislavu Karamarku.

Ako je prvo pismo izazvalo buru, onda je reakcija na drugo pismo bio tropski uragan. Kao po zapovijedi, započelo je nabacivanje blatom na nas potpisnike, pri čemu su pale (skoro) sve maske. Akademik Pečarić više je puta bio optužen za "ustašluk", tako da je onako jadan i bijedan mogao pomisliti ili da su ga u snu bez njegova znanja vratili u Beograd ili da su oni njegovi "prijatelji" iz Beograda došli u Zagreb, da mu malo uljepšaju život. Kako mu je bilo u Beogradu, opisao je u jednom poglavlju ove knjige. Za mene je sve to bilo jako zabavno s jedne strane, kako su se nizale teorije urote, jer je bilo očigledno da su protivnici potpuno zanemarili što u pismu stoji, da ih to zapravo uopće ne zanima. S druge strane bilo je vrlo zabrinjavajuće, kako su nas pored svih orjunaških medijskih batinaša primjerice dva sveučilišna profesora s istog fakulteta, „potpuno neovisni" kolumnisti u dvije naoko suprotstavljene novine, gotovo sinkrono "počastili" komplimentima o našoj tobožnjoj intelektualnoj ograničenosti i iznimnoj pokvarenosti. Dobro je da nisu pozvali miliciju da nas pohapsi ili pak spremi u ludnicu!

Posebno zanimljivo bilo je postupanje prema biskupima Košiću i Pozaiću, te mnogim svećenicima, koji su potpisali peticiju. Slijedom nepisanog partijskog zakona, da iza društvenih događaja koji se ne dadu objasniti, sigurno stoji Crkva tj. klerofašisti, odmah je krenuo juriš, ultimativni zahtjev za očitovanje i sankcije protiv dvojice biskupa. I tu se pokazala visoka razina koordiniranog agresivnog suglasja, tako da je nadbiskup Puljić, predsjednik Hrvatske biskupske konferencije, na koncu javno zapitao stoji li iza takvih orkestriranih napada neki medijski dirigent.

Ovaj prikaz ne bi bio potpun, kad bi se preskočile reakcije „dobrohotnih" čitatelja peticije, koje bi se mogle sažeti u dvije rečenice: „Jeste li vi normalni, što će na to reći NATO, EU, svijet? Oni tako nešto nikad ne će dopustiti!" Kao da se nekog tiče da li Hrvatska pozdravlja sa ZDS ili s „ja uzduž – ti poprijeko" odnosno ima li kunu ili talar za valutu.

Primatelji našeg pisma o njemu su se nekako nevoljko očitovali. Predsjednica je preko svog suradnika jednom izrazito orjunaškom portalu poručila da je peticija neozbiljna i na razini provokacije, dok je HDZ priopćio na međumrežju da službenih pozdrava ima dovoljno, te da je potrebno rješavati goruće probleme. Ni jedno ni drugo nisu se pak očitovali o tome, da li Marka Perkovića Thompsona treba proganjati zbog pozdrava ZDS i kako će policija postupati dogodine, kad HDZ bude obnašao vlast, ako Bog da i hrvatski birači tako izaberu. Da o ubogim hosovcima, koji su krvarili svuda gdje je trebalo, ne govorim. Sad bi se i njih tobože trebalo staviti izvan zakona!

Uzgred budi rečeno, u Njemačkoj, gdje živim, člankom 17 Ustava propisano je pravo da se svatko smije obratiti obnašatelju vlasti ili predstavničkom tijelu, što dugi niz godina intenzivno koristim i uvijek dobijem odgovor. Za primatelje peticija u Njemačkoj vrijedi jednostavno pravilo: nema neozbiljne ili provokativne peticije, nego samo odmjereni odgovor!

U uvjerenju, da je dominantno razdoblje u hrvatskoj povijesti bilo od 1991. do 1995. godine, pa prema tome zaslužuje posebnu pažnju u njegovanje hrvatske tradicije, autori se nisu osvrtali na podmetanja, da se peticijom pokušava

rehabilitirati „nacistički/fašistički pozdrav“, u čemu je prednjačila „državna“ Yugovizija. Bilo je zanimljivo slušati uspjenjene „političke analitičare“, povjesničare, profesionalce i amatere, kako se zaklinju, da ZDS nikada, na časnu skojevsku riječ zbilja nikada (!!!) nije bio u uporabi prije 1941. godine. To je izazvalo reakciju mnogih domoljuba koji su imaju posve druge informacije (zato smo ga i nazvali „starim hrvatskim pozdravom“), od kojih bih posebno istaknuo neumornog Miru Banovića, koji je iskopao vrijedne informacije. Ovdje ću navesti podulji izvadak iz lista „Virovitičan“, broj 45 iz srpnja 1921. godine, u kojem se s istim ushićenjem izvješćuje o velikoj sreći, da je kraljević Aleksandar izbjegao atentat, te o zabavici društva „Okrilje“, na kojoj su školska djeca u svome igrokazu slavila za dom i rod spremni:

„Čovjeku stane pamet nad viješću, da je neki krvolok bacio na Vidovdan u Beogradu bombu u kola kraljevića Aleksandra, koja je na veliku sreću cijele Jugoslavije zapela o žicu u zraku, te eksplodirala, tako da su kola s regentom prošla i on ostao neozlijeđen, dok je više njih od pratnje teško ranjeno.

…

Hvaleći svevišnjem što nam je očuvao na životu kraljevića regenta kličemo iz dna duše:

Živio kraljević Aleksandar!

Zabavica „Okrilja“

Društvo „Okrilje“ ima svrhu odijevati siromašnu školsku djecu u Virovitici i nabavljati im školske knjige, pisaće i risaće stvari, da im se omogući polaziti osnovnu školu i u njoj napredovati….

…

Nastojanjem učiteljstva virovitičkih škola stupila su dne 26. lipnja o.g. javno pred općinstvo školska djeca za svoje siromašne sudruge, što ima zamašnu uzgajnu i oblikovnu (?) vrijednost, koji po đače, koje javno govorom, pjesmom, sviranjem djeluje, toli po slušatelje. Siromašno je đače izgovorilo jezgroviti proslov s označenjem što im je „Okrilje“ darovalo, lijepo se zahvalilo i za daljnu potporu preporučilo.

…

Cijeli igrokaz vrlo je poučan, laganim i shvatljivim vezanim slogom sastavljen. U njem se ponavlja na bajoslovni način zemljopis. U prizornom smislu pripovijedaju očevidci, ovdje lastavice, što su doživjeli i vidjeli u preletenim (?) dalekim krajevima, spominju se slavni stari hrvatski književnici iz Dalmacije. Ističu se na više mjesta i domoljubni osjećaji:

Ne valja, braćo, zaboraviti brata,
A pomoć brza vrijedi poput zlata,
Za brata ginuli su uvijek baš Hrvati,
Za rod i dom spremni život dati…

Svako je dijete svoju ulogu shodnim prikazivanjem razgovijetno i razumljivo izgovorilo….”

Ako su djeca u Virovitici 1921. godine pjevala “Za rod i dom spremni život dati”, možemo si zamisliti što su onda pjevali odrasli? Gdje bi bila Hrvatska, kad bi se njezini sveučilišni profesori povijesti bavili poučnim igrokazima iz 1921. godine, a ne jugokomunističkom, protuhrvatskom propagandom?

Na koncu ovog predgovora moram se kratko osvrnuti na onu drugu, profesionalnu, „matematičku“ stranu akademika Josipa Pečarića. Kada sam prije nekoliko godina čuo tvrdnju da je objavio 1.000 (tisuću!) radova, najprije nisam mogao povjerovati, pa sam išao gledati u međumrežje i znanstvene baze podataka poput Scopus-a. Broj radova je doista tako veliki, da je puno vjerojatnije da je akademik neke radove zaboravio staviti na popis, nego da je nadodao naslove, koji tamo ne pripadaju.

Nekakvu “top listu” najplodnijih znanstvenika po mojim skromnim saznanjima nitko u svijetu ne vodi. Sama pomisao, da bi jedan hrvatski znanstvenik mogao biti pri ili čak na samome vrhu svjetske liste, nije mi dala mira, pa sam ga nagovorio da se registrira u otvorenoj bazi podataka researchgate (https://www.researchgate.net/profile/Josip_Pecaric), koja podatke popunjava automatskom pretragom na međumrežju. Tamo je s trenutačno 1634 registrirana objavljena rada prvi na listi najplodnijih znanstvenika u svijetu, dok je drugoplasirani na toj ljestvici negdje pri 1250 radova. S takvim opusom u nekoj drugoj zemlji Pečarić bi imao sve pogodnosti, a njegovo ime bi krasilo trgove, ulice i škole. Mnogi napadači na akademika Pečarića primaju plaću od Sveučilišta u Zagrebu, koje polako i sigurno klizi na dolje na popisu najboljih svjetskih sveučilišta. Kako i ne bi kad „zdrave snage“, koje bi akademika Pečarića najradije najurile iz Akademije, kad bi mogle, gotovo nemaju nikakve međunarodno relevantne radove: Ivo Banac (3 rada u Scopus-u), Neven Budak (2), Ivo Goldstein (2), Tvrtko Jakovina (2), Hrvoje Klasić (0), Žarko Puhovski (1). Sigurno neću pogriješiti, ako ustvrdim, da bi ovi drugovi morali postati besmrtni, ako bi u svome budućem radu svojim sveukupnim zajedničkim naporima htjeli dostići znanstveni opus akademika Pečarića.

Za usporedbu navest ću gospodu Isamu Akasaki, Hiroshi Amano, Shuji Nakamura, koji po Scopus-u (685, 680, 645) imaju više objavljenih radova nego akademik Pečarić (554). Ta trojica fizičara dobili su naime skupno Nobelovu nagradu za fiziku za godinu 2014. Slijedom toga, sigurno nisam u krivu ako tvrdim da bi naš akademik bio ozbiljan kandidat, da se daje Nobelova nagrada u matematici.

Veselim se da je dragi Bog podario Hrvate takvim darom. Još kad bi to moji Hrvati shvatili i malo više slušali akademika Pečarića, pogotovo u ovo predizborno vrijeme!

Dr. sc. Josip Stjepandić, Bensheim, 24. rujna 2015

PISMO PREDSJEDNICI RH I PREDSJEDNIKU HDZ-A

Štovana Predsjednice RH gđo Kolinda Grabar Kitarović,
Štovani Predsjedniče HDZ-a g. Tomislave Karamarko,

Najavljeno je kako će šibenska policija kazniti pjevača Marka Perkovića Thompsona zbog uzvikivanja pozdrava ZA DOM SPREMNI na velikom koncertu u Kninu.
Pozdrav je dio Thompsonove pjesme *BOJNA ČAVOGLAVE* koju on izvodi već 25 godina. SVATKO u bilo kojoj demokratskoj sredini smije pjevati i recitirati stihove te pjesme sve dok ona nije službeno ZABRANJENA.
Pjesma, nastala u vrijeme kada je Hrvatska bila razoružana, a UN joj je zabranio naoružavanje tj. prepustio je velikosrpskoj agresiji, dizala je moral naroda.
Može li i smije li netko kažnjavati, zabranjivati ili prekrajati riječi te pjesme koja je dio povijesti hrvatskog naroda?
Posljednji zapovjednik obrane Vukovara, Branko Borković, poznat i pod nadimkom Mladi Jastreb, na svom se Facebooku osvrnuo na polemike oko pozdrava 'Za dom - spremni'. Borković smatra da bi se pozdrav trebao uvesti u službenu vojnu uporabu:
Koliko god se trudim proniknuti u problem starohrvatskog pozdrava "ZA DOM - SPREMNI" ne mogu dokučiti što je u njemu neprimjereno i nedolično. Osobno smatram da bi ga regularno trebalo uvesti u službenu uporabu u oružane snage. Otprilike bi se dogodilo isto što se dogodilo i s uvođenjem kune kao novca.
Raznorazni anti ovi ili oni bi vrištali par mjeseci, a nakon toga bi našli nešto drugo što ih evocira na dane kada su njihovi preci (a i oni) tamanili Hrvate. Braćo i sestre: ZA DOM – SPREMNI!
Postoje I sudske presude da se radi o starom hrvatskom pozdravu (vidjeti npr.: http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/19334-sud-utvrdio-pozdrav-za-dom-spremni-je-stari-hrvatski-pozdrav.).
Sjetimo se, tvrdili su kako je uvođenje kune dokaz da je RH istovjetna s NDH.
I doista je Borković u pravu kada nas je podsjetio na velikog hrvatskog predsjednika akademika Franju Tuđmana i način na koji je on riješio pitanje kune. Danas oni koji su se opirali uvođenju kune vrlo rado primaju mirovinu u kunama, pače, daju si je prebaciti na račune u Srbiji.
Pojam "Domu ili domovini odan/privržen/predan/spreman" postoji u sličnom obliku u svim zemljama i narodima, te budi nepodijeljeno pozitivna čuvstva. Uvođenjem takvog pozdrava u službenu uporabu njegovala bi se hrvatska kultura i tradicija. U protivnom protivnici ovog pozdrava mogli bi sutra doći na ideju da nam zabrane naš pleter, zagrebačku katedralu ili čak Sinjsku alku.
Zato od vas štovana Predsjednice RH i štovani predsjedniče HDZ-a tražimo da usvojite sugestiju Mladog Jastreba i predložite izmjene zakona o hrvatskoj vojsci tj. da se pozdrav ZA DOM - SPREMNI uvede u službenu vojnu uporabu.

akademik Josip Pečarić

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački
akademik Stanko Popović
dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus, bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest
dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka
Josip Šimunić
dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU
akademik Borislav Arapović, inozemni član Ruske akademije znanosti
Krešimir Kraljević
Franislav Stanić
dr. sc. Zvonimir Šeparović, Predsjednik Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta
prof. dr. sc. Mislav Grgić
prof. dr. sc. Zlatko Vrljičak
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
prof. dr. sc. Ante Lauc
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević
dr. sc. Zvonimir Marić, umirovljeni sveuč. prof., bivši diplomat
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Srećko Kovač
prof. dr. sc. Ivica Veža
dr. Milan Jelic, ekonomist, sveučilišni profesor hrvatskog jezika, odjel prevoditelji, na sveučilištu u Buenos Airesu
prof. dr. sc. Marin Čikeš
Tomislav Josić, SOHV
Zvonimir Hodak. odvjetnik, kolumnist
don Anđelko Kaćunko
Velimir Bujanec, urednik i voditelj Tv Emisije 'Bujica'
dr. sc. Milko Brković, umirovljeni znanstveni savjetnik i naslovni profesor u trajnim zvanjima
prof. dr. sc. Šime Vučkov, dr. med.
Nikola Štedul
Slobodan Markic, P. Eng. Toronto
dr. sc. Danijel Dugonjić, dr. med. vet., Imunološki Zavod, Zagreb
Stanko Šarić, dipl. ing., Najbolji Hrvatski Tamburaši (Ranije Zlatni Dukati)
Damir Borovčak, dipl. ing., Zagreb
Mr. Art. Eva Kirchmayer Bilic
dr. sc. Amira Delic
dr. sc. Ana Mršić
prof. dr. sc. Dino Mihaljević Tolj
prof. dr. sc. Franjo Plavšić
dr.sc. Krunoslav Brčić-Kostić
Mirela Pavić, prof., kolumnistica u Hrvatskom tjedniku

mr. sc. Marko Grubišić, predsjednik Hrvatskog Društva Političkih Zatvorenika
Petar Mamić, glavni urednik Boka Cro Press-a, hrvatskog tjednika Iz Sydneya, Australija
prof. dr. fra Andrija Nikić, sa 1402 Napretkovca Iz Mostara i svim akademicima
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
prof. dr. sc. Boris Širola
Zlatko Mustapić, direktor Festivala Melodije Hrvatskog Juga
Blazenko Juracic, mag. komp., docent
prof. dr. sc Serđo Dokoza
Mladen Ibler dr. med., bivši veleposlanik RH
Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
Mladen Pavković, novinar i publicist
dr. Ružica Ćavar, dr. stom. i dr. med.
doc. dr. sc. Srećko Botrić
doc. dr. sc. Ivan Poljaković
prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan
general Ljubo Ćesić Rojs
izv. prof. dr. sc. Mario Grčević
general Marinko Krešić
...
Potpisnika je blizu 4200. Cijeli popis možete vidjeti na:
http://kamenjar.com/potpisnici-pismo-predsjednici-rh-i-predsjedniku-hdz-a/

Neke nasumično izabrane komentare možete vidjeti na:
http://kamenjar.com/najzanimljiviji-komentari-uz-peticiju-za-dom-spremni/

Komentar akademika Josipa Pečarića možete vidjeti na:
http://kamenjar.com/mogu-li-prijetnje-ponistiti-spremnost-za-svoj-dom/

Dr.sc. Josip Stjepandić,

"NA SRAMOTU ORGANIZATORA I POTPISNIKA"

Štovani gospodine Despot,

smatrao sam Vas jednim od vodećih pera „Večernjeg lista“, koji je u međuvremenu pao na nevjerojatno niske grane (vidi moje otvoreno pismo: „Dr. Josip Stjepandić: Styrijina hrvatska izdanja su neokomunistička propagandna glasila“, http://narod.hr/hrvatska/dr-josip-stjepandic-styrijina-hrvatska-izdanja-su-neokomunisticka-propagandna-glasila). Da Vas podsjetim: prije dvije godine kratko smo se dopisivali na temu „Lex Perković“, kada smo dijelili isto mišljenje. Nakon Vašeg današnjeg komentara moram, na žalost, opaziti da ste se očigledno prilagodili okruženju, te podupirete „orjunaški vučji čopor“ (definicija po admiralu Domazetu Loši) skupa s kolegom Ćurićem (još jedno veliko razočarenje!).

Oko pozdrava ZDS se zbilja lome koplja. Pa što? Postoje mnoga stručna mišljenja (npr. prof. dr. Josip Jurčević), po kojima je taj pozdrav mnogo stariji od ustaškog pokreta. Zašto bih ja, inženjer po struci, rođen 1961. godine, morao vjerovati Vama i drugu Klasiću, a ne Jurčeviću? Jeste li Vi možda osobno čuli takav pozdrav za vrijeme NDH? Jeste li čitali prikaz gđe Eve Kirchmayer Bilić s citatima iz povijesnih pjesama? Tu je i Vama sigurno poznata pravomoćna presuda Prekršajnog suda u Kninu od 22.11.2011, po kojoj je „pozdrav ZDS poznat kroz cijelu hrvatsku povijest još od vremena Šubića i Zrinskog te da time ne predstavlja nikakvo tkz. ustaško obilježje kako mu se vjerojatno stavlja na teret.“

Vi ste sigurno legalist, zar ne? Ako jeste, zašto ne pitate DORH kako to da se nisu žalili protiv citirane presude? Na koncu, možete osobno prijaviti Marka Perkovića Thompsona zbog njegova „sramotnog nastupa u Kninu“ (po riječima Vaše kolegice Petre Maretić Žonja), pa će te vidjeti sto će Vam reći sud.

Da, ja sam jedan od autora, organizatora i potpisnika predmetnog pisma, jer sam sit iskrivljivanja povijesti s ciljem tlačenja hrvatskog naroda. Potječem iz jednog sela u Bosni, u kome su skoro svi odrasli muškarci preživjeli Drugi svjetski rat, ali svibanj 1945. tek svaki treći. Moji djedovi, bivši domobrani, koji su mi tu i slične strašne činjenice povjerili, imali su „ludu sreću“ da su se „u pravo vrijeme“ razboljeli od tifusa, tako da im se „osloboditelji bre“ nisu smjeli približiti da izvrše presudu „u ime naroda“. U školi su me pak učili nešto posve drugo, Vi sigurno znate što. Stoga mislim da je krajnje vrijeme da se jugokomunističke laži demontiraju, jedna po jedna.

Ako Vi takve motive ne uočavate niti uvažavate, onda se morate pitati da li je Vaš novinarski instinkt još u redu? Umjesto toga skupa s Vašim kolegama pokušavate nas potpisnike prikazati kao duševne i morale nakaze. Jeste li uopće svjesni što činite?

Iako to ne priliči niti mojim sklonostima niti mojoj dobi, toga 5. kolovoza u Kninu prvi puta u životu nazočio sam jednom rock-koncertu i ostao tamo do ponoći. Sve je proteklo u najboljem redu: zajedništvo kao na hodočašću. Bravo, Thompson! Bravo, Knin! Bravo, Hrvatska! Jedino nam je nedostajala predsjednica. Kad bi to još shvatio hrvatski režimski tisak, koji je dan kasnije pisao kao da je to bio skup ljudoždera na prisilnom dopustu, sram ih bilo!
Zato je bilo neophodno da se pokrene takva peticija – između ostalog, da 6. kolovoza 2016. opet ne čitamo duhovni smog Vaše kolegice Petre.
Vaša tvrdnja
„U suvremenoj Hrvatskoj nitko zdravorazuman, kojemu je stalo do zdravog domoljublja, taj ustaški pozdrav neće nigdje koristiti, a još manje tražiti njegovu institucionalizaciju. Istina, i ta je peticija dio demokratskog folklora. Ali na sramotu svojih organizatora i potpisnika!“
školski je primjer sramoćenja i mogla bi imati dalekosežne pravne posljedice za Vas i Vašeg izdavača. Ja se sigurno ne ću spuštati na razinu da na sudu dokazujem da li i koliko sam „zdravorazuman“. To najbolje znaju oni s kojima svakodnevno imam posla, svih rasa i boja kože iz oko tridesetak zemalja širom svijeta. Upozoravam Vas na tu činjenicu zbog onih 4000 supotpisnika peticije, koji možda ne dijele moj pomirljiv stav, i istodobno pozivam Vas i Vašeg glavnog urednika da se žurno ispričate zbog te neprimjerene tvrdnje, te na taj način spriječite moguće negativne reakcije.
Sa štovanjem
Dr.sc. Josip Stjepandić
26. kolovoza 2015.

Kamenjar.com, 27.8.2015
Dragovoljac.com, 27.8.2015
Croative.net, 27.8.2015

Dr. sc. Josip Stjepandić,

ODGOVOR ANTI GUGI

Štovani gospodine Gugo,
Čitao sam puno Vaših tekstova i slijedom toga kupio Vašu knjigu "Oluja koju nismo mogli izbjeći".
Upečatljiv je bio Vaš nastup na TV kad ste opisali kako je brat Vašeg djeda lažno pripisan žrtvama Jasenovca.
Danas ste se dobro poskliznuli, pišući o našoj peticiji.
U principu, Vaš tekst sadrži sve argumente, koji su autore i inicijatore 5.8.15 u popodnevnim satima u Oklaju ponukali da napišu ovo pismo.
Na žalost, zaključci su Vam potpuno pogrješni.
Vrlo skraćeni i pojednostavljeni prikaz (ostale argumente vidi: http://croative.net/?p=35944):
Memorandum 2 pokrenuo je napad na vitalne sastavnice hrvatske države i njezine simbole (zastava, himna, nogometni savez…). Najpodliji je napad na branitelje, između ostalih na hosovce, među njima Thompsona.
Nadam se da se tu slažemo.
Onda smo malo razglabali o „domu" i „spreman", pa sam ja dometnuo da je "heimatverbunden" u njemačkom jedan posebno laskavi kompliment.
Zaključak je bio da se kriminaliziranje HOS-a, Thompsona itd. može zaustaviti, ako bi se ZDS uveo u službenu uporabu („legalizirao"), kako bi to vjerojatno učinio predsjednik Tuđman, da je živ.
Vi se pitate, što bi nam donijela takva odluka?
Ja Vas pitam: što je alternativa? „Retuširati" znakovlje HOS-a, najbolje pod okriljem mraka? Kriminalizirati Thompsona i Šimunića?
Odgovaram Vam citatom:
"Ante Gugo, autor knjige o Oluji: Nije problem što oni lažu. Problem je što mi šutimo."
Ili Vinkovačka TV:

https://www.youtube.com/watch?v=VRNuOHPoEis

Takva odluka donijela bi samosvijest, puno snažnih signala da je hrvatska država uz SVE branitelje (hosovce, Thompsona), Šimunića itd.!!! Njegovanje tradicije i kulture, koja traje više od 1000 godina, pa se ne može zamrljati događajima tijekom 4 (četiri) godine. Dotle bi neprijatelji hrvatske države vidjeli, gdje su im granice, te podvukli rep.
Potencijalne opasnosti, koje Vi vidite, sigurno ne bi nastupile. Koga u EU zanima pozdrav u HV?
Zar ne vidite da „ljuti krajišnici" nose onu istu „šahovnicu" koju su 1990. tako strasno odbijali?
Znamo kako je to bilo s kunom. Sada čak i Savo Štrbac prima mirovinu u kunama.

Ja ću se s Vama kladiti u veliku sumu, da će Pupovac pozdravljati sa ZDS, ako bi se taj pozdrav uveo.

Slagali se mi ili ne, nikako nije prihvatljivo da potpisnike peticije tako grubo diskvalificirate: „Svašta su neki ljudi spremni učiniti za još malo pažnje javnosti. Neki drugi nekritički vjeruju sijedim glavama i akademskim titulama.“

Vaš članak ne bi ništa izgubio da ste ispustili te diskvalifikacije. Čemu to?

Sa štovanjem

Dr.sc. Josip Stjepandić

28. kolovoza 2015.

Kamenjar.com, 29.8.2015
Dragovoljac.com, 29.8.2015
Croative.net, 29.8.2015

Dr.sc. Josip Stjepandić,

VAŠA POLITIČKA ANALIZA OD 29.8.15

Štovani gospodine Despot,

hvala na brzom odgovoru na moj mail! Moram Vas pohvaliti, da ste dijelom korigirali Vaše izričaje i došli do nekih zbilja izvrsnih zaključaka, koje ću rado citirati: "Današnja Hrvatska temelji se na Domovinskom ratu; DR je ujedinio sve Hrvate; Hrvati su se borili za neovisnost, protiv Jugoslavije, i to je jedina zdrava vrijednost, zdrav temelj na kojemu Hrvatska i Hrvati mogu i trebaju graditi svoju budućnost."
Bravo! Tako lijepo sročeno, kao da je od predsjednika Tuđmana.
Ako je tako, u čemu se slažemo, kako je moguće da obilježja, pozdravi i pjesme nekih sastavnica Hrvatske vojske iz Domovinskog rata 24 godina kasnije postaju predmet (pokušaja) zabrane?
Kako to da je pjesma "Bojna Čavoglave" tada bila opće prihvaćena, izvođena na TV, a sada bi trebala postati "sramotna", te bi njen izvođač trebao (u najmanju ruku) prekršajno odgovarati, kako tvrdi Vaša kolegica Petra?
Kako to da su HOS-ovci, sastavnica Hrvatske vojske, 1991. smjeli ginuti sa znakovljem "Za dom spremni", te za to stekli sva braniteljska prava, da bi sada, 24 godine kasnije, "Rankovićeva krajiška milicija" (termin preuzet od Velimira Bujanca) po mraku poput lopova i huligana skrnavila njihov spomenik?
Što biste Vi napravili s himnom Druge gardijske brigade Gromovi: "Za Dom spremni umrijeti gromovi…"? Retuširati? Umiješati malo "krajiškog PTSP-a" (po terminologiji Bojana Glavaševića)? Ako je njezina himna izvan zakona, onda bi se i cijela brigada mogla naći izvan zakona, zar ne? Je li to smisao: zamijeniti Drugu gardijsku Drugom krajiškom? Promijeniti himnu u: "Za kralja i otadžbinu umrijeti gromovi…"?
Simboli su vražja stvar. Ako nosim majicu sa simbolom "U" ili "U2" na prsima, znam kako će te reagirati. Što biste rekli na simbol "U^2" (u na kvadrat): je li pozitivan ili negativan? Da je "Večernji list" djelić ove energije, koju sad uludo troši na pokušaj sotoniziranja Marka Perkovića Thompsona i naše inicijative, uložio na ukazivanje sve besmislenosti gore navedenih postupaka stanovnika krajiškog kokošinjca, za naše pismo ne bi bilo potrebe.
Kad smo već kod Thompsona: kad on nastupa, to je za Vašu kolegicu Petru "sramotno", a kad njegove pjesme zapjeva drug Peđa, poznati ustavnopravni stručnjak iz regiyuna, i to pod utjecajem "dodatnih promila", onda je to "avangarda radničkog pokreta"! Ovako je sigurno nastupao mladi Kardelj:
https://www.youtube.com/watch?v=29WuoIH4Mjc
Kako to da nitko iz „Večernjeg lista" druga Peđu ne pita za njegovo ekspertno mišljenje o Thompsonu, koristeći njegov nepodijeljen ustavotvorni, ljudski, glazbeni, estetski i svaki drugi autoritet? Vaš kolega "lepi Brana", nesuđeni crkveni muzikaš, bio bi idealan kandidat za takvu zadaću. Rečeno mi je da je po

nalogu Partije nedavno napisao izvrstan članak o Sigetskoj bitki. Navodno je jadnik pritom zaboravio navesti da su najbliži suborci Zrinjskog bili predci od drugova Zorana i Ive, te drugarice Vesne, pa je dobio drugarsku kritiku. Slijedom toga, očekujem da se uskoro pojavi kakav skojevac s tvrdnjom da iza ZDS zapravo stoje prvi antifašisti.

Da je ZDS stari hrvatski pozdrav, tvrde i jezikoslovci npr. profesori Mario Grčević i Ivan Poljaković, te profesorica glazbe Eva Kirchmayer Bilić, koji za „Večernji list“ očigledno stoje na nekakvoj crnoj listi, pa ih se nikad ništa ne pita. Zato drugovi profesori s Fakulteta Partijske Znanosti mogu dobiti prostora, kada i koliko hoće, te napadati koga hoće, naravno prvenstveno Katoličku crkvu, klerofašiste mrske.

Vi ste novinar, pa je besmisleno da od mene očekujete da za Vas pribavljam informacije o znanstvenome opusu prof. dr. Josipa Jurčevića. Ja Vam samo mogu reći da mi njegova najnovija knjiga „Spašavanje zločinačke budućnosti“ puno pomaže u razumijevanja odnosa u hrvatskom društvu i politici, a pogotovo za mene apsolutno iracionalne, gotovo samoubilačke postupke medija poput „Večernjeg lista“. Prof. Jurčevića mogu Vam stoga kao sugovornika najtoplije preporučiti, njegovu knjigu također.

Nadalje, preporučam Vam međumrežje, gdje se može naći zbilja poučnih informacija:

http://m.tportal.hr/vijesti/325833/I-danas-bismo-registrirali-udrugu-Za-dom-spremni.html

Pomoćnica pročelnika za udruge Grada Zagreba Dragica Kovač kaže sljedeće: „'Istraživali smo taj pozdrav na Wikipediji i našli smo da je to pozdrav koji se koristio i prije života bana Jelačića. Da nam danas netko dođe sa zahtjevom da želi osnovati udrugu s natpisom Za dom spremni, ne bismo imali argumenta da mu to odbijemo.“

Vi uporno izbjegavate promatrati pravnu stranu Vaše kritike. Najprije puno pišete o povijesti, da biste zaključili da je to posao povjesničara! Predmetnu presudu Prekršajnog suda u Kninu niste korektno citirali, što nije dostojno ozbiljnog novinara kao što ste Vi. Sud je u presudi naveo obranu optuženog, te ju potom u cijelosti prihvatio. Da je bilo drugačije, Sud bi naveo, koji dio obrane nije prihvatljiv, dok bi DORH (kojeg Vi uporno zaobilazite) reagirao, te izmijenio optužnicu. Ovako je pravomoćno odlučeno: Sud ne će progoniti građanina, koji nosi obilježja ZDS u uvjerenju da je ZDS stari hrvatski pozdrav iz vremena Šubića i Zrinskih. Nije šija, nego vrat, zar ne?

Zar još imate iluzije, da bi nekakav postupak protiv ZDS mogao proći, a da se optuženik ne pozove na sud u Kninu, te postupke Grada Zagreba. Da bi nešto moglo biti predmet progona, mora se najprije pravomoćno zabraniti, zar ne?

Na prigovore sa srpske strane ne treba gubiti vrijeme. Suverena država donosi odluke na temelju vlastitih potreba i interesa, a ne ravnajući se po mišljenju kojekakvih vojvoda i po-četnika, koji su negativni internetski hit, jer su se uvijek nalazili na poprištu najtežih zločina:

https://www.youtube.com/watch?v=QHfGtULnni8

Sjećate li se kako su srpski pobunjenici žestoko odbijali „ustašku šahovnicu“ 1990. godine? Danas „ljuti krajišnici“ bez problema nose „šahovnicu“ na čelu i uniformi.
Sjećate li se reakcije na odluku predsjednika Tuđmana, da uvede kunu kao nacionalnu valutu? Danas čak i Savo Štrbac prima mirovinu u kunama.
Slijedom toga, kladit ću se s Vama u veliki iznos, da će Milorad Pupovac (a i njegova vrlo oštroumna supruga!) pozdravljati ZDS, ako se uvede, u bilo kojem obliku.
Vaše ustrajavanje na kvalifikacijama, koje potpadaju pod krivično djelo sramoćenja, vrlo je neukusno, ali mi polako postaje razumljivo kao uzorak ponašanja novinara „Večernjeg lista“, jer je Vaš mlađi kolega Špoljar jučer izlio kantu svoje najfinije izlučevine na akademika Pečarića i nas potpisnike. Kakva podudarnost: iste riječi kao da se radi o referendumu o braku iz 2013. godine!
Kao što sam Vam već poručio u prvom mailu, ja na takve postupke ne ću reagirati pravnim sredstvima. Komentari Vaših čitatelja na portalu su Vam najbolja nagrada, ja tomu nemam što nadodati. Rado ću pak svjedočiti, ako Vas tuži netko od supotpisnika, kao što su najmanje trojica najavili. To bi mogla biti skupa zabava za Vas i Vašeg izdavača, kojeg sam već više puta upozorio na nedolične članke, nedostojne ozbiljnog izdavača. Razmislite, razmislite.
Akademik Pečarić zaslužuje pak posebno poštovanje, a ne uvrjede i diskvalifikacije. Radi se o jednom posebno talentiranom, angažiranom i uspješnom znanstveniku u svjetskim razmjerima. S ukupno 1627 registrirana objavljena rada, on prema mojim istraživanjima predvodi listu najplodnijih znanstvenika u svijetu, slijedom baze podataka researchgate (https://www.researchgate.net/profile/Josip_Pecaric). Drugoplasirani je negdje pri 1250 radova.
Na Vašem mjestu, ja bih radije pitao vladajuće, kad će konačno donijeti „Lex Pečarić“, kojim će Pečarić ostati doživotni zaposlenik Sveučilišta u Zagrebu. U protivnom, onog trenutka, kad on stupi u mirovinu, onih 1627 radova (otprilike svaki tjedan nadoda još jedan) ne će se više brojati u bilancu Sveučilišta, pa će se ono morati osloniti samo na „zdrave snage“ (Josipović, Pusić, Grčić, Kregar, Flego itd.), koji imaju po fantastična 0 do 2 objavljena rada u njihovoj cjelokupnoj karijeri, te odkliznuti nadolje na listi svjetskih sveučilišta. Vaš oštroumni mlađi kolega Špoljar mogao bi izračunati u svojem sljedećem članku koliko će stotina godina Sveučilište trebati da kompenzira gubitak toga „anticivilizacijskog, sramotnog, protuhrvatskog frontmena“, mrak ga čim prije progutao!
To najrazvidnije pokazuje promašenu uređivačku politiku „Večernjeg lista“, ali to je neka druga tema.
Kao malo stariji gospodin, koji je tijekom svoje „anticivilizacijske, sramotne itd“ karijere upoznao tridesetak industrijskih zemalja širom svijeta i nigdje nije doživio ovakvo nabacivanje blatom, dopustite da Vam napravim konstruktivan prijedlog: gospodine Despot, budite moj gost i pridružite se mome društvu, u kojem bi se opet mogao naći „akademik frontmen“ i slični klasni neprijatelji, na Thompsonovu koncertu 5. kolovoza 2016! Uvjeren sam da će te nakon tog usavršavanja u domoljublju posve drukčije pisati. Mlađeg kolegu Špoljara možete

povesti sa sobom, ako on onu svoju kantu ostavi u uredu glavnog urednika „Večernjeg lista“, gdje joj je po definiciji mjesto.
Ah, skoro sam zaboravio: gospodarstvo! Da, tu bi se puno toga moglo napraviti! Kao što je poznato, Hrvati su posvuda uspješni, gdje Partija NIJE na vlasti. Domoljubna oporba na tome već radi skupa s IFO institutom. Taj plan ne izgleda tako loše kao ovo stalno kokodakanje iz krajiškog kokošinjca. Ja Vam mogu povjeriti da sam, doznavši da se traži lokacija za novu tvornicu vrlo uspješne Mercedes A-Klase, početkom 2014. godine tu informaciju dojavio preko posrednika u Vladu RH. Dobio sam nekakav nemušti odgovor, koji sam interpretirao otprilike ovako: Zar ta neprijateljska emigracija nema važnijeg posla nego ometati nas skojevce i JBT gardiste u kadroviranju?
Tvornica, koja će skupa s dobavljačima zaposliti oko 2500 djelatnika, već se gradi u Mađarskoj. Nazdravlje, stanovnici kokošinjca i Vaši apologeti u „Večernjem listu“!
Sa štovanjem

Dr.sc. Josip Stjepandić

30. kolovoza 2015.

Kamenjar.com, 31.8.2015
Dragovoljac.com, 31.8.2015

Dr.sc. Josip Stjepandić,

DRUGI ODGOVOR ANTI GUGI

Štovani gospodine Gugo,

Da skratimo raspravu (sutra je za mene radni dan), najprije ću Vam napisati kakav sam odgovor od Predsjednice očekivao ja (tu govorim samo u svoje ime!):

1. Vaše pismo smo primili na znanje i razmatranje.
2. Hrvatska vojska uključujući sve njezine sastavnice, njihovo znakovlje zaštićena je zakonom.
3. Predsjednica je već dobila informaciju da se neke sastavnice HV poput HOS-a naknadno pokušava kriminalizirati i kao vrhovna zapovjednica odlučno se protivi tomu.
4. Predsjednica cijeni sveukupni doprinos Marka Perkovića Thompsona i znat ce to iskazati na primjeren način kada za to dođe vrijeme.

Sada o Vašim opservacijama.

Kao prvo, kad ste počeli s isprikom, onda ste se trebali ispričati za sadržaj, pun diskvalifikacija. Vi na žalost, nastavljate u tom stilu, što drastično ograničava moju spremnost na daljnju komunikaciju. Meni nije do prepucavanja, ja samo odgovaram na Vaše teške diskvalifikacije izrečene u predmetnom tekstu. Vi mi čak niste dali ni Vašu mail adresu, a moj odgovor nije objavljen na portalu politikaplus, što zbilja nije lijepo od Vas.
Vi me – ničim izazvani – pokušavate poučavati s kim ću se družiti, na kojem mjestu i što ću s njima poduzimati. Je li Vi to ozbiljno mislite ili se samo šalite?
U međuvremenu sam "triput punoljetan", izvrsnog zdravlja, moj "kompjutor" u glavi radi 18 sati na dan (koji put i u snu), čak i po najvećoj vrućini. Za to se Vi ne trebate brinuti, hvala! U Oklaju smo bili na OPG hrvatskog branitelja Paje Tošića, te slavili uz janjetinu. Za preporučiti, ne samo za blagdan!
Kako da interpretiram Vaše riječi: „…I zato je Predsjednica odgovorila na jedini mogući način. Možda i nije. Možda ste još i dobro prošli." Da me predsjednica osobno privede i zatvori u podrum Predsjedničkih dvora do konca mandata? Na Vašu preporuku? Dajte!
Vaše interpretacije su proizvoljne i pretjerane: "Je li Vam jasno koliko ste ponizili instituciju Predsjednika Republike kad ste svoju inicijativu javno objavili prije nego ste je uputili Predsjednici Republike?"
Dapače, peticija je najobičniji oblik komunikacije u demokratskom društvu. U mnogim zemljama postoji ustavna odredba da se svatko može obratiti nositelju državne ili javne funkcije i mora dobiti odgovor u zakonskom roku. Ja to pravo ovdje u Njemačkoj povremeno koristim, te moram reći da njemački političari

spremno i s razumijevanjem razmatraju moje prijedloge i pitanja, kao u slučaju zatočenika Veljka Marića, gdje to sigurno nije odmoglo pozitivnom pomaku u postupku.
Odgovor predsjednice na naše pismo bio je neprimjeren, ali ne vjerujem da je to njezino konačno mišljenje. Kako je predsjednica MOGLA odgovoriti, imate gore. Dužnosnik u demokratskom svijetu najčešće odgovara najprije rečenicom pod 1, pa onda naknadno šalje dodatak. To je naprosto standard, kojeg će se prije ili poslije početi držati hrvatska predsjednica.
Otkud Vi znate moj politički stav? Nisam član nijedne stranke, nemam političku dužnost, niti ikakve ambicije. Ovo je inicijativa ZA DOMOLJUBE, a oni mogu imati vrlo različite političke stavove. MENI SE GADI OVO STALNO, PODMUKLO CIPELARENJE BRANITELJA, POGOTOVO VUKOVARACA, TO JE ZA POVRAĆATI! Zato sudjelujem u ovoj akciji.
Bivšem predsjedniku ne bih se nikad obratio jer ga smatram veleizdajnikom, koji je etički osuđen po Hrvatskom nacionalnom etičkom sudištu, kojeg sam član. Sve bitno stoji u presudi HNES-a. Slično mišljenje imam o skupini koja se zove Vlada RH, a ponašaju se kao stanovnici krajiškog kokošinjca. Njima sam preko posrednika poslao poruku početkom 2014. godine, da se traži dodatna lokacija za proizvodnju vrlo uspješne Mercedes A-Klase? Mercedes u Hrvatskoj? Možda, ali ne s ovom vladom! Odgovorili su tako nemušto, da mi je bilo žao da sam ih uopće kontaktirao. Ako niste čuli, tvornica za 2500 djelatnika gradi se već u Mađarskoj. Tamo crveni nisu na vlasti.
Vaša pitanja o „ugrožavanju ustavnog poretka“ premašuju pak moju sposobnost spoznaje. Tu pucate tako visoko, da Vas uz najbolju volju ne mogu slijediti. Moram dometnuti, da je HDZ našu poruku očigledno razumio, što se lako može iščitati iz odgovora, te da će ovo bezdušno cipelarenje branitelja prestati najkasnije onog dana kada HDZ stupi na vlast. Sad sam Vam otkrio, kome ću držati fige.
Vaše pisanje o akademiku Josipu Pečariću ispod je svake kritike, čime se uklapate u bjelodane patološke devijacije u hrvatskome društvu. Akademik Pečarić pak zaslužuje posebno poštovanje, a ne uvrede i diskvalifikacije. Ne mogu tvrditi da ga dobro poznam, ali sam iskreno počašćen da me on često naziva „prijateljem iz Njemačke“. Radi se o jednom posebno talentiranom, angažiranom i uspješnom znanstveniku u svjetskim razmjerima. Ja se po svojoj skromnoj procjeni ne ubrajam među tupavije stanovnike Zemlje, te sam u svome okruženju u društvu sličnih „kalibara“. Moram priznati da jednog tako oštroumnog čovjeka dosad nisam sreo. Dapače, s oduševljenjem promatram njegov način razmišljanja, a otkad primam njegove dnevne poslanice, postao sam nasmijaniji čovjek. He, he, he! Veselim se da je dragi Bog podario Hrvate takvim darom. Još kad bi to moji Hrvati shvatili!
Službena hrvatska politika Pečarića manje-više ignorira, tako da je lani znanstveni skup u povodu svojih 1000 matematičkih radova morao organizirati s nekoliko suradnika, bez potpore države. Mediji su skup potpuno ignorirali. Pretpostavljam da Vi o tome nikad niste pisali.
S ukupno 1627 registrirana objavljena rada, akademik Pečarić prema mojim istraživanjima predvodi listu najplodnijih znanstvenika u svijetu, slijedom baze

podataka researchgate (https://www.researchgate.net/profile/Josip_Pecaric). Ja se mogu pohvaliti da sam ga nagovorio da se registrira u ovoj bazi podataka, da bi oni uopće mogli sastaviti njegovu statistiku. Inače, drugoplasirani na toj ljestvici je negdje pri 1250 radova. U nekoj drugoj zemlji Pečarić bi imao sve pogodnosti, a njegovo ime bi krasilo trgove, ulice i škole. Da se daje Nobelova nagrada u matematici, on bi sigurno bio ozbiljan kandidat.
Na Vašem mjestu, ja bih stoga pitao vladu, kad će konačno donijeti „Lex Pečarić“, po kojem će Pečarić ostati doživotni zaposlenik Sveučilišta u Zagrebu. U protivnom, onog trenutka, kad on stupi u mirovinu ili, ne daj Bože, prerano ode na onaj svijet, onih 1627 radova (otprilike svaki tjedan nadoda još jedan) ne će se više brojati u bilancu Sveučilišta, pa će se ono morati osloniti samo na „zdrave snage“ (Josipović, Pusić, Grčić, Kregar, Flego itd.), koji imaju po fantastična 0 do 2 objavljena rada u njihovoj cjelokupnoj karijeri, te otkliznuti nadolje na listi svjetskih Sveučilišta. Vi to vjerojatno ne znate, ali Europska komisija će buduće znanstvene programe temeljiti i na rang listi sveučilišta prema kvantitativnim pokazateljima. To znači da će zagrebačko Sveučilište sa i bez akademika Pečarića imati osjetno različitu težinu u zahvatu fondova Europske unije.
Nijemci kažu za takve ljude: Von Pečarić lernen heisst siegen lernen! (Učiti od Pečarića znači učiti pobjeđivati). I u toj disciplini je daleko iznad prosjeka. S 2,5 ocijenjene doktorske disertacije na godinu, poboljšao bi prosjek najboljim sveučilištima u Njemačkoj, gdje taj prosjek leži između 1,5 i 1,9.
Na koncu, moram priznati da me čudi koliko se vi obazirete na mišljenje vojvode i po-četnika u Beogradu, koje je uvijek protuhrvatsko i ne može biti drukčije. Po njihovu životopisu, koji se može sažeti u ove dvije minute filma

https://www.youtube.com/watch?v=QHfGtULnni8

oni tu čast nikako ne zaslužuju i ja bih im to, da sam kojim slučajem hrvatski političar, u svakoj zgodi pokazivao.
To je kao na nogometnoj utakmici. Modrić doda loptu Mandžukiću pred golom. Što radi Mandžo, da li puca na gol ili pak pita što o tome misli vojvoda u Beogradu?
Jeste li slušali danas što vlada Republike Slovačke kaže o izbjegličkog politici u EU: “Neka se o tome brinu zemlje, koje su sudjelovale u tomu, da je ovaj problem uopće nastao.” Nisam skroz, ali u principu sam suglasan. To je ponašanje suverene države!

Sa štovanjem

Dr.sc. Josip Stjepandić

30. kolovoza 2015

Kamenjar.com, 31.8.2015.
Dragovoljac.com, 31.8.2015.

JE LI KATEDRA ZA POVIJEST FF-A SRAMOTA SVEUČILIŠTA U ZAGREBU?

O sramotnoj Izjavi (navodno cijele) Katedre za povijest Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu pišu i ovaj tjedan u dnevno.hr njihovi sjajni kolumnisti Zvonimir Hodak i Marko Ljubić. Hodak piše:

Oni su bili zauzeti svetom borbom Filozofskog faksa protiv krucijalnog problema RH – pokličem ZDS. Povijesničari s Filozofskog fakulteta ističu u svom proglasu da bi potpisnike peticije ZDS znanstvenike, sveučilišne profesore i akademike trebale ocijeniti nadležne institucije. Vjerojatno su se sa sjetom sjetili partijskih ćelija, gradskih komiteta, SUBNORA i kaznenih sudova bivše Juge. Drugovi se digoše na zadnje noge! K'o u idilično doba, recimo, sedamdeset i prve godine. Kažu drugovi: "U ovom slučaju to bi značilo da su potpisnici ove peticije trebali podastrijeti primjere uporabe ovog ustaškog pozdrava prije pojave ustaškog pokreta. Budući da to nisu učinili, odstupili su od temeljnih načela znanstvenog rada i time doveli ne samo svoj ljudski nego i znanstveni kredibilitet u pitanje. U tom ćemo smislu predložiti njihovo isključenje iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara". Kako iza ovog ljevičarskog pamfleta nije stao prof. dr. Ivo Banac, za očekivati je da će prijava protiv njega ići izravno vojnom sucu Ivanu Fumiću, a ostale potpisnike trebalo bi "prevaspitati". Bože! 2015. g., a recidiv komunizma je galvaniziran u glavama "hrvatskih povjesničara." Radi se o 30-ak profesora na čelu s predstojnikom Odsjeka za povijest dr. Tvrtkom Jakovinom i glavnim režiserom hajke Hrvojem Klasićem. Evo ljudi koji, zahvaljujući nikad provedenoj lustraciji, još žive u sferi javne i svake druge osude svih onih koji ne misle kao oni. Dr. Damir Agić, dr. Neven Budak, dr. Ivo Goldstein, dr. Ivica Prlender, dr. Borislav Grgin, dr. Iskra Iveljić, dr. Bruna Kuntić Makvić, dr. Mirjana Matijević-Sokol, dr. Nenad Moačanin, dr. Drago Roksandić, dr Mario Strecha, dr. Božena Vranješ-Šoljan i da ih ne nabrajam baš sve. Nije sporno što drugovi i drugarice imaju svoj stav. Skandalozno je što ljevičarske perjanice s jednog u suštini neokomunističkog faksa odmah traže isključenje neistomišljenika iz svih strukovnih udruga te dovode u pitanje kako njihov znanstveni tako i ljudski kredibilitet. To su nasljednici i sljedbenici Mladena Zvonarevića koji je sedamdeset i prve javno, zajedno s Jožom Horvatom i Gustavom Krklecom, tražio zatvaranje studenata i svih onih koji su potpisali Deklaraciju o nazivu i položaju hrvatskoga književnoga jezika. Za razliku od tih idiličnih vremena, danas kriptokomunisti mogu pucati samo na osobni i znanstveni kredibilitet te tražiti: "van s njima iz svih strukovnih udruga". I tako drug do druga, eto nam povijesna udruga!

Na veličanstvenom skupu povodom Dana antifašističke borbe na Trgu žrtava fašizma, nisu dominirali antifašistički borci već antifašistički specijalci.

http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/i-hitler-nas-je-gledao-829552

Ljubić piše:

U tim odgovorima ne može ostati nejasno, hoće li hrvatska država u ime hrvatskoga naroda plaćati desetine i stotine navodnih znanstvenika na

sveučilištima RH, koji dnevnom ritmikom, krivotvorinama onečišćuju hrvatski identitet, otvoreno zagovaraju velikosrpske i ine ciljeve i interese i prijete svakome tko im se usudi javno i argumentirano suprotstaviti. Mora se znati, hoće li takvi tipovi, kao u aktualnom zahtjevu povjesničara s Filozofskog fakulteta u Zagrebu, lustrirati Hrvatsku ili će Hrvatska lustrirati njih? Karamarko i HDZ nemaju izbora – ili će lustrirati ili biti lustrirani.
U tim odgovorima ne može ostati nejasno je li Katolička crkva opasnost za hrvatsko društvo, a njeni progonitelji – njegova budućnost i ulaznica za nekakav napredni svijet i nova vremena.
http://www.dnevno.hr/kolumnisti/marko-ljubic/kako-postati-karamarkov-ne-otici-od-milanovica-829804
U svezi s Ljubićevim upitom HDZ-u i njegovim ponašanjem povodom očekivanog dolaska na vlast treba spomenuti i tekst Gojka Borića, *Gebelsići, vanjski i unutarnji / Klasić – neznalica, provokator i jugoslavenski komunist bez znanja i morala,* Hrvatski tjednik, 03. 09. 2015., Naime u njemu Borić raščlanjuje djelovanje prof. dr. sc. Hrvoja Klasića, za koga Hodak kaže da je *glavni režiser hajke*, i kroz Borićevu raščlambu neznanja i morala stalno se provlači čuđenje kako netko takav može biti profesor na Zagrebačkom sveučilištu. (Ja bih samo ovdje iznio sumnju da je intelektualni kapacitet kao Klasić u stanju biti bilo kakav režiser, jer je uočljivo već i po Borićevoj analizi njegovoga znanstvenoga djela, da je on postao to što jeste upravo na modelu bespogovornoga služenja autoritetima koje mora slušati i provoditi njihove zamisli, pa i teško se kompromitirati kako u javnosti tako i u znanstvenim krugovima kojima po svemu nikada i nije pripadao. Otprilike po narodnoj – budali i šamar odgovara!) Spomenut ću zato samo jednu meni najstrašniju: Klasiću je Domovinski rat bio "građanski", a čak je i Sud u Haagu u presudi tužbe za genocid govorio o genocidnim radnjama u agresivnom ratu Srbije u cilju stvaranja Velike (i homogene) Srbije. Ako se sjetimo i sličnih izjava Teršelićke u Beogradu, koju ogromnim novcima plaća RH, jasno je da se njihovi stavovi poklapaju sa stavovima vlasti i da je njima itekako važno da se ona ne promjeni. Drugo je naime pitanje, kako netko tko nosi zvanje doktora znanosti u bilo kojoj znanosti, smije suvereno javno promovirati stavove koji se ne mogu potkrijepiti ni jednim znanstvenim uporištem, a pogotovo na području pravnih i politoloških znanosti, koje Klaisću očito nisu bitne, jer je dužan odraditi prljavi posao, makar se, kako sam već naveo potpuno kompromitirao. Za Teršeličku čovjek može naći čak i opravdanje, jer njena misija nije u Hrvatskoj nikada bila – misliti, nego blatiti po zadatku, a nije odgovorna štititi znanstveni integritet.
Zato je Ljubićev upit Karamarku itekako važan. Da hoće li se u tom pogledu išta promjeniti osim same promjene vlasti?
Tu treba posebno ukazati na sjajni tekst Maria Filipija (novinar, publicist, dragovoljac, 100% HRVI) LJULJAJU SE STUPOVI LAŽI u kome on spominje četiri stupa laži:
1. Alojzije Stepinac
2. Za dom spremni
3. Jasenovac

4. Ustaše
Evo njegovog teksta oko ZDS:

PANIKA OKO „ZA DOM SPREMNI“

Kada je 1991. godine tada još nepoznati Marko Perković Thompson lansirao pjesmu „Bojna Čavoglave“ koja započinje baš s tim usklikom, nikome nije bilo na kraj pameti prigovarati mladom branitelju zbog toga. Razloga je bilo više. Protivnici Hrvatske bili su duboko u mišjim rupama i u njihovom kukavičjem srcu nije bilo ni trunka snage za bilo kakvu manifestaciju vlastitoga stava. Osim toga, Thompson je tim usklikom na početku pjesme posvjedočio da se je tako pozdravljalo na bojišnicama širom zemlje, na mjestima gdje si bio siguran jedino da si živ tog trenutka. Niti pet sekundi života unaprijed nije se moglo predvidjeti. Bio je to pozdrav na svim bojišnicama i u svim postrojbama, ne samo u HOS-u. Nije to bio službeni pozdrav proklamiran na nivou države, nego spontana manifestacija otpora na prvoj crti, među nitima mreže smrti, kao poruka neprijatelju. „Čekaju te oni koji su za dom spremni umrijeti“.

S vremenom su jadne kukavice – novinari, politolozi, povjesničari, srpski propagandisti i slični, izišli iz mišjih rupa i počeli najprije polako, a onda sve jače napadati taj stari hrvatski poklič. Ali nakon što im je pred nosom pao mit o zločestom Stepincu, uhvatila ih je panika. Ako padne i drugi stup, lako bi mogla pasti i cijela kuća laži, a oni sami postali bi ono što već odavno jesu – otpad. Zato su podigli neviđenu hajku na sve nas koji svjedočimo da je poklič „Za dom spremni“ nerazdvoijivi dio hrvatskog naroda i zato je neuništiv.

Sada međutim dolazi na red posljednji adut. Ako je Za dom spremni nerazdvojivi dio hrvatskog naroda, onda je to dokaz da su Hrvati doista zločinački i genocidni narod. A za dokazivanje takvih tvrdnji još im stoje na raspolaganju preostala dva stupa.

http://glasbrotnja.net/vijesti/hrvatska/ljuljaju-se-stupovi-lazi

Odavno je Thompson i njegove pjesme nadrastao čovjeka Marka Perkovića, odavno su upravo njegove pjesme i golemo nacionalno oduševljenje koje izazivaju na svakome mjestu, postale vrlo opasan simbol nacionalnoga otpora nasilnome skretanju hrvatske slobode u naručje dojučerašnjih i novih gospodara. Zbog toga je Thompson stup ovoga društva, zbog toga je toliko napadan, zbog toga je opasna njegova pjesma do te mjere da se čak i na košarkaškom turniru u Zagrebu ni na jednoj utakmici nije smjela pustiti okupljenome narodu – Lijepa li si. To je jedna od tisuća sitnica koje ukazuju mudrome čovjeku da ništa nije slučajno i da se sve događa po minuciozno pripremljenom scenariju zatiranja svega hrvatskoga.

Dodajmo ovome još samo kako je poznati hrvatski znanstvenik Josip Stjepandić, koji živi i radi u Njemačkoj, a jedan je od glavnih organizatora Peticije ZDS, posebno naglasio kako je samo onaj prvi spot "Bojna Čavoglave" u zadnje dvije godine na Internetu vidjelo nekih 1,500,000 ljudi.

(https://www.youtube.com/watch?v=cUbCp2WgkYw

Ova snimka preuzeta je 1.490.061 puta u posljednje 2 godine s komentarom: “Famous war song from Croatia about a pissant village which was supposedly defended by these guys.”)

A kad vidimo tko su ti kojima je to strašno iz opisa Maria Filipija, jasno je da je to njima doista strašno, zar ne?
A meni kao profesoru na Zagrebačkom sveučilištu zapravo je najstrašnije vidjeti toliku glupost (kako tvrde) cijele jedne Katedre na tom istom sveučilištu. Oni pripisuju potpisnicima Inicijative ZDS ono što i malo dijete vidi da je rekao Mladi Jastreb ("starohrvatski pozdrav"), dakle Thompsona i Bojnu Čavoglave povezuju s Drugim svjetskim ratom (Stjepandić piše Bancu ono što setako odnosilo na CIJELU katedru: *"Ako ste čitali tekst peticije, a bilo bi očekivano jer je danima već dostupna javnosti, a i zbog toga što odgovoran čovjek kojemu je karijerni biljeg znanost ne komentira niti zauzima stavove o nečemu što ne poznaje, sigurno ste uočili da povijest u njoj počinje najranije 1991. godine. Kao povjesničar morali biste znati da se ZDS kao simbol koristio u više postrojbi Hrvatske vojske u Domovinskom ratu, te da jedna vrlo popularna pjesma započinje tim pokličem.")*
Je li cijela Katedra za povijest Sveučilišta takva da im Bojna i hrvatski branitelj Thompson nije dio Domovinskog rata!? Što bi se drugo tada mogli reći osim: Jadne li Katedre. Ali i jadnog li Fakulteta na kojoj je ona i jadnog li sveučilišta koji šute o tome!
Zapravo, sramotno pismo je postalo poznato javnosti zahvaljujući dr. Bancu pa sam ga ja već komentirao na osnovu onoga što je on napisao. Čak se i sam naslov teksta, poslanog Jutarnjem listu koji ga, očekivano, nije objavio odnosi na njih TKO SU ĆOSIĆEVI SLJEDBENICI U HRVATSKOJ? Tekst završava ovako:
Dakle, slažu pa skupljaju potpise vjerujući da će tako njihova laž postati istina!
"A što drugo reći nego citirati Dobricu Ćosića koji za one kojima služe dvije povjesničarske strukovne udruge kaže:
„Mi Srbi lažemo da bismo obmanuli sebe, da utješimo drugog; lažemo iz samilosti, da nas nije strah, da ohrabrimo, da sakrijemo svoju i tuđu bijedu... Laž je vid našeg patriotizma... Lažemo stvaralački, maštovito, inventivno."
Bit će zanimljivo vidjeti tko su Ćosićevi sljedbenici u Hrvatskoj, zar ne?"
Doista je li moguće da je cijela Katedra za povijest Filozofskog fakulteta sastavljena od sljedbenika Dobrice Ćosića? Srećom nije. Ivo Banac pojašnjava:
"U vezi s izjavom povjesničarskih udruga o kojoj sam pisao prošlog tjedna, Novi list (6. rujna) objavio je članak novinara L. Tomičića u kojemu se tvrdi da sam jedini na Odsjeku za povijest bio protiv ove izjave. Činjenica je da je uz izjavu od oko 35 anketiranih (u nekim mailovima ima ih više, u nekima manje) 17 bilo za, dodatna 3 s rezervama oko pojedinih točaka, 1 protiv, a 15 se nije izjasnilo. Kao uvijek, poluinformacije su specijalitet ideologiziranih medija i njihovih suflera.
http://www.jutarnji.hr/kako-unistiti-palmiru/1414740/

Ipak, možemo samo ponoviti ono što je još uvijek zanimljivo jer pismo Katedre za povijest FF-a s potpisnicima nije objavljeno:

To su Ćosićevi sljedbenici u Hrvatskoj?

OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.

AKO SVI ŠUTE, NE ĆE SISAČKI BISKUP MSGR. VLADO KOŠIĆ

Moju knjigu "Ako voliš Hrvatsku svoju" je u Mostaru 05, 12. 2014. predstavio doc. dr. sc. Marko Tokić. Tokić je naglasio (Glas Brotnja, 05. 12. 2014.) da četiri stupa moje Hrvatske čine: Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković-Thompson i biskup Vlado Košić. Kako sam više puta naglasio ta "moja" Hrvatska je zapravo hrvatska Hrvatska kojoj teže svi državotvorni Hrvati. Svakim danom mnogima u Hrvatskoj (a i van nje) postaje sve više jasno koliki je značaj biskupa, koji se sam sebe ponajbolje definirao naslovom svoje knjige "Biskup na prvoj crti".

Sve to se ponajbolje moglo vidjeti ovih dana. Komentirajući tekst Benjamina Tolića o zasluzi biskupa Košića za to što danas imamo mandatara vlade sam rekao:

Nemam dvojbe da je istup biskupa Košića itekako puno doprinio jer je nemoguće da iole misleći državotvorni Hrvat nije svjestan koliko on znači i njemu i bilo kojem državotvornom Hrvatu.

S prijateljima sam na šaljiv način to dalje komentirao jer se iz dana u dan pokazivalo da je to doista točno:

Josip Stjepandić:

Je li biskup Košić odlučio mandatara?

Takve vijesti iz partijskog tiska upravo prenose na HRT4.

Ako je istina, da je jedan političar konačno došao do pameti, onda se jako veselim!

Kako je lijepo slušati kad skojevci cvile!

Josip Pečarić:
Zar nisam nešto slično i ja napisao:)))

Josip Stjepandić:

To je intelektualni stupanj viši od akademika: kad te partija počne plagirati.

Marijana Petir:
Vas dva Josipa ste stvarno neumorni!!!

Josip Stjepandić:

http://www.jutarnji.hr/obitelj-boze-petrova-tesko-je-podnijela-napad-biskupa-koscica--komunisti-su-hrvatskom-narodu-nanijeli-najvise-zla-u-njegovoj-povijesti--/1484873/

Ovaj Yutarnji ne može prežaliti! :)))

Josip Pečarić:
"Naši svećenici, vođeni Duhov Svetim, ponekad vide više od građana. Hvala našem biskupu Košiću za hrabrosti, na poruci koju je izaslao i neka ga za to dobro blagoslovi naš Svemogući Bog."

Pročitajte više na http://kamenjar.com/komunisti-opet-u-cudu-crkva-i-biskupi-za-sve-im-krivi/, Kamenjar

Značaj istupa biskupa Košića (Vidjet priloge) danas su komentirali i u Hrvatskom tjedniku i na portalu dnevno.hr.
Tako u BONUSu Hrvatskog tjednika nalazimo:

Msgr. Košić pravodobno upozorio Petrova

Ako svi šute, ne će sisački biskup msgr. Vlado Košić. Ne mogavši otrpjeti protunaravnu i protunarodnu koaliciju između Mosta i SDP-a, na svome je Facebook-profilu izrazio je svoje razočaranje Mostom. Kaže da to nije most, nego mostobran za spašavanje SDP-a, tj. komunista koji su hrvatskom narodu nanijeli najviše zla u njegovoj povijesti. Most je po rezultatima treća snaga na hrvatskoj sceni, ali oni žele mnogo više. Hoće biti prvi i postavljati svima uvjete. A to se zove u moralnoj teologiji preuzetnost, dakle preuzimanje kompetencija koje ti ne pripadaju. "Petrov je i nesiguran – čudne li kombinacije: psihijatar i političar! - ali posve slijep! Onaj je stari lisac, lopina i prevarant, a ovaj naivčina i zapravo –

izdajica. Neka nam se Bog smiluje", istaknuo je msgr. Košić. Možda je to i utjecalo na Petrova da odustane od koalicije sa SDP-om.

Hrvatski tjednik, 24. 12. 2015.

Uslijedili su napadi svih onih koji podržavaju, kako sam nedavno rekao, Srpsku Hrvatsku ili Srpsko-hrvatsku Hrvatsku. To je danas sjajno raščlanio Marko Ljubić:

božićni detektor

BISKUP JE GOVORIO PETROVU KOJI GA RAZUMIJE A NE MILANOVIĆU!

Marko Ljubić

Biskup Košić je rekao istinu, otuda takav urlik zla u Hrvatskoj nakon njegovih riječi.

Katolici u Hrvatskoj pitaju se ovih dana koliko su riječi biskupa Košića utjecale na čudesni preokret u raspletu postizborne političke drame. Antikatolici se ne pitaju previše, oni znaju. Što ne znaju – slute.

Znači li to da bolje razumiju utjecaj poruka biskupa svojoj Crkvi?

Ne.

Bolje znaju tko je žestoki, trajni, snažni i povijesno nepokoreni zid njihovim idejama, namjerama, ciljevima i htijenjima. Znaju to, jer to baštine, jer je neprijateljstvo i negacija njihov razlog postojanja, a razlog i svrha kršćanskog naroda to nije, pa se lako zaboravi zlo i njegove ružne i slatke pojavnosti. U Hrvatskoj se danas, baš kao i unatrag pedeset godina, baš kao i unatrag dvadeset i pet godina, baš kao i unatrag petnaest godina, trajno, uporno, žestoko i brutalno vodi nekada tihi, nekada vidljivi, nekada nevidljivi rat do istrijebljena ljutih neprijatelja, zla i dobra.

A to nije uvijek, nije ni najčešće vidljivo, jer ništa nema zaboravnije od čovjeka, ništa veće od sitnice svakodnevne koja usmjerava naše živote, ništa upornije od zločeste namjere i samog zla.

Biskup Košić je oštrim riječima upozorio Božu Petrova, a zapravo svoj narod i svoju živu Crkvu. Petrova je upozorio jer je znao da Petrov i može, i zna čuti poruke ljudi oko sebe.

Nije upozorio političara Milanovića, jer on ne bi bio moguć da zna čuti i prepoznati svoju ljudsku zajednicu.

Što je pogrešno rekao biskup Košić?

Ništa.

Da nije ništa pogrešno rekao, da nije nimalo preoštro reagirao, najbolji dokaz su erupcija mržnje, nasrtaja, linča sa svih strana i na svim dostupnim kanalima ljudske komunikacije u našoj Hrvatskoj. Njegove riječi su imale egzorcistički učinak, pri kojima se zlo paklenski otima, trese, udara i razbija sve oko sebe u samrtnom hropcu.

I upravo tome svjedočimo na društvenim mrežama, na portalima, u medijima i s političkih govornica.

Zar je pogriješio Biskup što je rekao javno da su komunisti nanijeli najviše zla hrvatskome narodu u njegovoj povijesti?

Zar je pogriješio što je rekao da je Milanović „lisac, lopina i prevarant“ i zar je pogriješio upozorenjem da je Petrov naivčina čiji koraci vode u – izdaju?

Ni u čemu nije pogriješio.

Biskup nije govorio o Zoranu Milanoviću, suprugu njegove žene, ocu njegove djece, nečijemu sinu, bratu, prijatelju. Biskup je govorio o političaru Milanoviću.

Zar nije političar Milanović „lopina, lisac, prevarant“?

Zar nekoga zdrava razuma, čistoga srca i kršćanskoga morala, nekoga bez straha i pomanjkanja samopoštovanja pred zaglušujućom tutnjavom brisanja i trganja naših korijena i zamagljivanja naših putova, treba podsjećati da je sve to na žalost surovo točno, kao što je često surova istina, kao što je u konačnici surov križ, koji svijetli pred kršćanima.

Križ nije prihvatljiv i lijep zbog stravične smrti na njemu, već zbog simbolike žrtve Raspetoga.

Biskup je rekao istinu, otuda takav urlik zla u Hrvatskoj nakon njegovih riječi.

Biskup Košić je prije svega postupio kao biskup Katoličke crkve, točno na autentičnom tragu i učenju Evanđelja, na nauku naše katoličke vjere.

Ni više ni manje.

Tko se srami toga, tko je spreman zanemariti u ime krivotvorene i umjetne kulture laži kao esencije dijaloga, odnošenja između ljudi u uređenome društvu, u hrvatskom društvu, spreman je ne tražeći istinu u svome srcu i duši, odustati od Biskupa.

Biskup Košić je više puta pokazao da nije trgovac, da nije farizej, da nije spreman skrivati svoje ljudske i kršćanske stavove i načela, te da nije spreman u ime lažnog civilizacijskog sjaja, odreći se Isusova nauka i svoje vjere, a još manje poruke svojoj Crkvi.

To je njegova dužnost danas i ovdje, a ne kako antikatolici koji se imenuju ateistima, humanistima, građanima, europejcima, internacionalistima,

promicateljima ljubavi i dobra, ravnopravnosti, povlačenje u zatvorene prostore, zagovaraju, nasrću i traže – odustati od žive Crkve u ime lažne „nebeske crkve“. Biskupi ne bi trebali postojati kada bi njihovo poslanje bilo ono što priželjkuju i još od vremena Isusa Krista, nasiljem pokušavaju postići neprijatelji i lažni proroci antikršćanskih silnica.

To je potpuno odvajanje svećenika od života i iz života, od društva i čovjeka u nekakav apstraktni nebeski prostor, izvan utjecaja i vrednota Božijeg naroda i žive Crkve.

Biskupi su biskupi i svećenici na zemlji, u Hrvatskoj, a ne na nebesima, jer tamo je jedini biskup, jedini arbitar, jedini – svemogući Bog.

On je nagrada biskupu za djelovanje na zemlji, zbog toga slavimo i Božić, jer je poslao svoga Sina među ljude potvrđujući trajno upravo ovo što radi biskup Vlado Košić.

Milanović političar je i lopina, i prevarant, i lisac po definiciji, jer ideja koja ponižava narod, kojoj je namjera i cilj oduzeti mu osobnost, oduzeti mu ljudsko dostojanstvo i autentičnu slobodu izbora i odlučivanja, mora biti i prijetvorna, mora varati, mora biti lukava kao lisica i mora biti lopov.

Ne govori Biskup o lopovu koji će ukrasti jabuku u dućanu, novac iz banke, govori o opasnijem lopovu, koga je u zapletima suvremene civilizacije teško otkriti i primjereno moralno označiti. To je najčešće vrlo sjajan i prihvatljiv lopov, često lijep i izazovan kao grijeh, lopov koji svome narodu krade ime, prezime, korijene, krade mu prepoznatljivost, dostojanstvo i autentičnost bez koje niti jedna civilizacija nije nikada opstala, a kamo li se razvijala.

To je lopov koji prije svega krade nadu, a zar ima Božića bez nade.

Kršćani vjeruju da civilizacija, da sve vrijednosti moraju počivati na ljubavi, a ne na mržnji, na dobru, a ne zlu, da je Isus put, a ne sjaj onih koji bacaju trnje po tom putu. A hrvatski narod je kršćanski narod ili ga neće biti.

Zbog tog lopovluka vrišti biskup Košić i zbog toga je njegov vrisak duboko duhovan, odvažan, hrabar, proročanski i u konačnici – evenđeoski.

Košić me je podsjetio na riječi Ivana Krstitelja Herodu Antipi koji je živio u bezbožnom braku sa svojom nećakinjom Herodijadom. Upravo je to neprirodno priležništvo sa ženom vlastitog brata, koja je prije toga živjela sa svojim stricem, oštro kritizirao Ivan Krstitelj i to je bio izravan povod za njegovo smaknuće.

Nije li neprirodno priležništvo savez jednoga katolika i antikatolika koji bi trebao upravljati hrvatskim narodom, nije li to izravan put u izdaju svojih načela, svojih korijena, svoga imena i časti.

Milanović je rekao „mi“ ili „oni“.

To je njegov politički program, to je ideja koja je trebala figurativno odsjeći glavu Ivanu Krstitelju po drugi i tko zna koji sve ne put, na tlu hrvatskoga naroda, pred njegovim očima.

I što je trebao Biskup?

A što treba hrvatski narod, biskupova živa Crkva, na Herodov urlik i zahtjev njegove priležnice?

Šutjeti?

Držati glavu hrvatskome Ivanu Krstitelju dok mu je Herod odsjeca za nagradu njegovoj priležnici? Javna šutnja na histeriju i mržnju prema Biskupu je odsjecanje glave Ivanu Krstitelju.

Nije se ni Ivan blagim riječima osvrnuo na Herodova zlodjela, niti je Isus nježno postupio uništavajući trgovce u Hramu.

Biskupove oštre riječi bile su krik prijateljstva i duhovne potpore mladom čovjeku koji nema izvorne političke zastranjenosti i koji nikada nije slijedio „herode i herodijade“ u njihovim zlodjelima. Niti je ikada odsjecao „glave“ svome narodu.

Nije ni Milanović mnogi će reći.

Nije stvarno, ali jest simbolički, tisućama riječi, poruka, političkih postupaka i poticanjem na iste u svojoj blizini.

Biskup Vlado Košić je već sada prepoznatljivi simbol nove, autentične, ali i one svevremenske Stepinčeve Crkve, koja neće ni pod koju cijenu odustati od svojih načela i svojih zavjeta. I, koju će dok živi i spominje se, razapinjati.

Čak i kada u samoj Crkvi to svi ne vide.

Sudbina vizonara i proroka jest upravo to.

A svako doba treba i ima svoje proroke.

Prorok se ne može biti bez osobne hrabrosti, s kojom je na zagrebačkom aerodromu dočekao osuđenoga Darija Kordića, prema kojemu je zlo nanovo nasrnulo nastojeći u čovjeku Kordiću ubiti duh koga nije slomio zatvor. Duh prema kojemu je, zbog nemogućnosti uništenja, trajno nasrtalo zlo, neljudsko, necivilizacijsko i nekršćansko suđenje i suci, pri kojemu osuđenik nema pravo na ljudsku i kršćansku obranu, jer je gomila držala uže prebačeno preko grane.

Biskupi ne smiju u gomilu.

Biskup ni tada nije presuđivao državama, nije si uzimao prava državnoga poretka, niti je tražio „carevo“ upravo slijedeći Isusove riječi, ali je uzimao svojom duhovnom, svećeničkom, ljudskom i moralnom obvezom stati ispred čovjeka koga cinici, prevaranti, pokvarenjaci i farizeji kamenuju.

Nije lako u vremenima kada je brutalna relativizacija načela tolika, pa čak nije zaobišla ni Biskupovu subraću u crkvenim redovima, na oltarima i

propovjedaonicama, primiti toliko kamenja u nebranjena prsa. Nije to ni običan duhovni i svakodnevni izraz zavjeta i vjere.

To je nešto više od toga, a biskup Vlado Košić se nikada nije bojao isturiti prsa ispred svoga naroda, ispred griješnika, žestoko se sukobljavajući s grijehom i zlom, a štiteći stvarnoga ili krivotvorenoga griješnika. Nikada nije bježao od zaštite čovjeka u takvim trenucima.

Zbog toga osjećam ponos kao katolik zbog takvoga Biskupa i ponos kao Hrvat zbog takvoga sunarodnjaka i suvremenika.

Da, ja vjerujem, da je više od bilo koga svojom porukom utjecao na Božu Petrova.

I hvala Bogu da jest.

Je li to loše i umanjuje li vrijednost Bože Petrova?

Nikako. Upravo suprotno.

Ima li ljepšega saznanja i ljepše čestitke za Božić, kao i privilegije izreći je svojim čitateljima, što i činim uz Božji blagoslov svima.

dnevno.hr, 24. 12. 2015.

PRILOZI:

Košić:

U ove već noćne sate, nakon molitve i uranjanja u otajstvo Božjeg dolaska na zemlju, opet mi dolaze svjetovne misli, dapače jedna originalna.

Kako nalazim posvuda po internetu, Petrov će dakle biti premijer a Milanović predsjednik sabora pa bih ja Petrovu predložio da pošalje u sabor zakon da se ubuduće u Hrvatskoj odbacuju izbori kao nepotrebni, a da se Milanovića proglasi suverenom.

Budući da će Milanović biti predsjednik sabora, taj će zakon biti brzo usvojen i onda imamo novu dinastiju bez nepotrebnog gubljenja živaca.

Živio Zoran, novi hrvatski kralj! Živio Božo, nova dvorska kraljevska...(dodajte sami)!

http://direktno.hr/en/2014/direkt/34219/Živio-Zoran-novi-hrvatski-kralj!-Živio-Božo-nova-dvorska-kraljevska.htm

'Spašavanje komunista'

Biskup Košić iskritizirao Petrova: 'On je naivčina i izdajica, MOST vodi u ralje komunizma'

Autor: M. Marić
dnevno.hr, 21. 12 2015

"Petrov je i nesiguran - čudne li kombinacije: psihijatar i političar! - ali i posve slijep", napisao je Košić.

Sisački biskup Vlado Košić na svom se Facebook profilu obrušio na Božu Petrova i MOST zbog "spašavanja komunista koji su hrvatskom narodu nanijeli najviše zla u njegovoj povijesti". Njegov status prenosimo u cijelosti:

"Želim izraziti i svoje razočaranje Mostom, koje gledam svaki dan na daljinovidnici, slušam njihove teze, zahtjeve i postrojavanje koje su si dopustili kako prema jednoj tako prema drugoj najvećoj političkoj koaliciji ovih proteklih izbora. Riječ je o snazi koja je prema rezultatima izbora dobila treće mjesto na političkoj hrvatskoj sceni. Njihovih 12 % osvojenih mandata u Hrvatskom saboru svakako im je donijelo poziciju tzv. jezičca na vagi jer bez njih se ne može sastaviti Vlada. No, oni su poželjeli više.

Naime, nije im ta treća pozicija i pozicija presudnog subjekta za Vladu bila dovoljna, nego su htjeli biti ne treći ni drugi nego – prvi i svima naređivati, postavljati svima uvjete. A to se zove u moralnoj teologiji preuzetnost, dakle preuzimanje kompetencija koje ti ne pripadaju. Sviđa mi se da je Karamarko na kraju odbio u tome sudjelovati, a potez Milanovića ne čudi jer komunisti uvijek lažu i njima laž i prijetvornost ništa ne znači.

No, da će Petrov tako nasjesti i odvesti Most u ralje komunista, nisam se nadao. Zapravo sad se pokazuje da to nije most nego mostobran za spašavanje SDP-a, tj. komunista koji su hrvatskom narodu nanijeli najviše zla u njegovoj povijesti. Pa jesu li zato bili potrebni izbori i ova već skoro mjesec i po dana duga trakavica? Petrov je i nesiguran – čudne li kombinacije: psihijatar i političar! – ali i posve slijep! Onaj je stari lisac, lopina i prevarant, a ovaj naivčina i zapravo – izdajica. Neka nam se Bog smiluje!"

http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/biskup-kosic-iskritizirao-petrova-je-naivcina-izdajica-vodi-u-ralje-komunizma-872798

PODSJETIMO I NA:

Vlado Košić prozvao HTV i Milanovića: 'Ne bi smio biti premijer. Amen'
Biskup Vlado Košić o medijima i Milanoviću

Sisački biskup Vlado Košić na Facebooku se osvrnuo na tretman HTV-a i stil Zorana Milanovića spram Predsjednice Kolinde Grabar-Kitarović.

Njegovu objavu od 27. studenog, kada je predsjednica posjetila Sisak, prenosimo u cijelosti.

‘’Lijepo je družiti se sa svima koji se trude pomoći drugima, osobito djeci i mladima. Posebna mi je bila čast što se na naš poziv na dodjelu stipendija odazvala naša draga Predsjednica RH. Ali premda je došlo puno novinara, ni u jednoj informativnoj TV emisiji to nije bila vijest!!! Pitam se kakvi su to mediji kojima briga za mladost koje podupire i sama Predsjednica RH nije vijest! Na kraju pri odlasku nakon jednosatnog druženja dala je medijima izjavu o tome da su mladi njoj a i cijeloj državi trebaju biti prioritet. No jedna ju je novinarka pitala ima li Milanović 66 potpisa. Predsjednica je odgovorila, sjećam se jer sam bio pokraj nje: "Ja ih nisam vidjela. Drugi krug pregovora je 7. prosinca. Do viđenja!" Međutim na HTV 4 odrezali su joj prvi dio i prenijeli samo da će drugi krug konzultacija biti 7.XII. Nije li sve ovo prestrašno i odveć bezobrazno što ovi mediji rade našoj Predsjednici? A znamo čiji su i za koga rade. Ako ni zbog čega drugog, onda zbog bezobraznog i neodgojnog stila ovaj Milanović ne bi smio dobiti mandat da bude premijer Vlade ove države. Amen.’’, napisao je Košić na Facebooku.

ODMAH SE NAŠAO NA METI MEDIJA

Biskup Košić: Molimo se za novu vlast i novi Sabor, ali da to ne budu ljudi koji će raditi protiv svoga naroda

Sisački biskup Vlado Košić našao se na meti medija zbog svoje poruke vjernicima i župnicima pred izbore.

“Poslao sam poslanicu da se u nedjelju prije izbora molimo za novu vlast i novi Sabor, ali da to ne budu ljudi koji će raditi protiv svoga naroda. Dakle, nenarodna i protunarodna vlast, nego ljudi koji će biti zauzeti za svoj hrvatski narod i koji će naše obiteljske, vjerničke i domoljubne vrijednosti promicati”, rekao je biskup Košić za Večernji list.

Upitan da li to znači da se opredijelio za neku političku opciju, msgr. Košić odgovara da se opredijelio – protiv: “To znači da sam se opredijelio protiv neke političke opcije, koju sam još na početku, u travnju 2012., nazvao nenarodnom, zbog odustajanja Sabora nad komemoracijom u Bleiburgu. Rekao sam da je to sramota i da ta vlast nije uz svoj narod, jer se posvećuje štovanju žrtava samo jedne skupine ljudi, ali ne i cijelog naroda. Rekli su mi da ju je izabrao narod i da ne može biti nenarodna. To nikad nisam ni stavljao u pitanje, ali javni posao podliježe javnoj kritici, a vlast je javna i svi je mogu vrednovati”.

“Ako gledamo na politiku kao uže stranačko bavljenje poslovima, onda to nije primjereno crkvenim ljudima. Ako je politika briga za opće dobro, onda smo itekako pozvani biti odgovorni i svoj glas dižemo kada vidimo nepravde, kada

treba zaštititi malog čovjeka, kada je zbog nečega ugroženo čitavo nacionalno biće…", poručuje msgr. Košić.

Jasno poručuje: "Forsiraju antifašizam, a to je samo smokvin list za komunizam i žele zaštititi komunističke zločine. Ova vlast nije bila socijaldemokratska i nije se zalagala za prava radnika, već je to neokomunistička vlast. Promovirala je komunizam, branila ga, kao i udbaške zločine. Zašto je protuhrvatska? Rekao sam to kada je vlast demonstrirala brutalnu represiju nad braniteljima u Vukovaru, jer to može napraviti samo protuhrvatska i protunarodna vlast".

Ističe da se protiv svih totalitarizama jednako zalagao, no ova je vlast zaboravila žrtve komunizma. "Kod nas 1945. nije došla stvarna sloboda, već je došlo još veće zlo, gdje je pobijeno 600 katoličkih svećenika – kaže biskup Košić, čija se molitva protiv "nenarodne vlasti" jučer čitala u svim crkvama njegove biskupije.

Izvor: narod.hr/vecernji.hr

http://narod.hr/hrvatska/biskup-kosic-molimo-se-za-novu-vlast-i-novi-sabor-ali-da-to-ne-budu-ljudi-koji-ce-raditi-protiv-svoga-naroda

Dr. sc. Josip Stjepandić,

VRATITI UNIVERZALNE VRIJEDNOSTI NA NJIHOVO PRAVO MJESTO

Predstavljanje knjige - kino-sala Tisno 11. kolovoza 2015.
Na samom početku don Lazar Čibarić izmolio je Oče,naš za Domovinu i kratko sve pozdravio, a onda dao riječ predstavljaču knjige:

Dragi imenjače akademiče Pečariću,
štovani don Lazare, organizatore ovog okupljanja,
štovani dame i gospodo,
rado sam se odazvao pozivu da budem predstavljač najnovije knjige Josipa Pečarića pod naslovom
ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA TJ. BRANITELJSKA HRVATSKA
Tu zadaću prihvaćam tako rekuć po službenoj dužnosti. Kao prvo, uobičajeni predstavljači poput profesora Tomca, Tuđmana, Šeparovića, Pešorde i drugih danas nisu u Tisnome, pa sam rado uskočio kao prva zamjena. Kao drugo, ja spadam medu primatelje i čitatelje redovitih poslanica našeg akademika, pa me to na stanoviti način obvezuje da uzvratim tu besplatnu, a vrlo korisnu uslugu. Kao treće, ali ne nevažno, ja imam solidnu zbirku njegovih prijašnjih knjiga, pa mi to daje pravo i za poneku kritičnu misao. Samo da Vas sve podsjetim na legendarni naslov njegove pretposljednje knjige: "Propade im crvena Hrvatska". Ja ću nadodati: "I Titov gardist 'bleda lica' skupa s njome".
Za pisanu dokumentaciju, koja je namijenjena sljedećoj poslanici, te sljedećoj knjizi našeg akademika izabrao sam ovaj naslov:

Vratiti univerzalne vrijednosti na njihovo pravo mjesto

Ja, inače, živim u Njemačkoj, skupa s cijelom obitelji, koja je ovdje gotovo u punom sastavu nazočna, pa ih sve lijepo pozdravljam na ovoj nesvakidašnjoj priredbi, koja je i za njih premijera. Akademika Pečarića upoznao sam prije tri godine, nakon što sam u duljem razdoblju slušao o njegovim prijedlozima i otvorenim pismima da se naše generale predloži za Nobelovu nagradu za mir, umjesto da im se sudi pred onim rasističkim sudom u Den Haag-u. Moram priznati, da je u to tome razdoblju petnaestogodišnje političke tame u Hrvatskoj, dok se očekivalo kad će sljedećeg junaka Domovinskog rata odvesti na odstrijel pred neki sud, bio jedan od svega nekoliko glasova, da braniteljska Hrvatska još nije duhom klonula.
Upoznavajući našeg akademika čuo sam, naravno, odmah i za njegov impozantni stručni i znanstveni opus od preko 1000 radova, koji samo izlistan po naslovima na papiru obuhvaća jednu brošuru od 60-tak stranica. To me onda ponukalo da zavirim u baze znanstvenih podataka, koje se mogu naći na internetu. Za one koji se ne bave znanošću, takve baze služe, s jedne strane, za brzu potragu za

znanstvenom literaturom i, s druge strane, kao jedno od pomoćnih sredstava za vrednovanje znanstvenika. Ako se ne varam, hrvatski Zakon o visokom školstvu propisuje, na primjer, za nastavno zvanje docent doktorat znanosti plus jedan znanstveni rad u časopisu više kvalitete, koji se onda automatski prenosi u znanstvenu bazu Scopus. Akademik Pečarić ima u Scopusu oko 520 radova, što je zbilja izvan svake mjere. Skoro za kazniti!? Ili za oduzeti po partijskoj liniji, pa onda podijeliti siromasima, o kojima ću malo kasnije. Velim "oko 520", jer taj broj raste skoro svakog tjedna. Samo da Vam dadem usporedbu da ja imam oko 30 radova u Scopusu, iako to kod mene nije nikakav uvjet, nego više pitanje ugleda u stručnim krugovima. Najbolji znanstvenici koje ja osobno poznajem imaju između 150 i 350 objavljenih radova. Onda sam promatrao hrvatske znanstvenike, koji su mi poimenično poznati, te našao bračni par Marušić (liječnici) s odprilike po 250 radova.

Od političara tu je najbolji ministar Mornar s cijelih 19 radova kao redoviti profesor u trajnom zvanju, dok su perjanice "regiyunaškog" uma poput Josipovića, Pusićke, Grčića, Kregara registrirane s jednim do dva rada. U vasceloj, slavnoj akademskoj karijeri, koja im je makar pomogla da se dokopaju najviših dužnosti!

Akademik mi je rekao da ima neki profesor Agarwal iz Amerike sa oko 800 radova, što se pokazalo točnim. Potom sam išao gledati nobelovce posljednjih godina, pa sam našao da su trojica Japanaca, koji su dobili Nobelovu nagradu za fiziku lanjske godine, kao po dogovoru objavili između 620 i 680 radova svaki. Po toj bi logici naš akademik jamačno ušao u uži izbor za Nobelovu nagradu, kad bi se ona davala za zasluge u matematici.

To mi ipak nije davalo mira, jer kako Nijemci kažu: „Knapp daneben ist auch vorbei" (I promašaj za dlaku ostaje promašaj). Tražio sam bazu koja bi ga vodila s 1000 radova s njegove osobne liste, tako da skoči na prvo mjesto ili makar blizu prvog mjesta. Na svijetu! Onda sam išao gledati baze Google Scholar i researchgate, koje rade podpuno automatski, pošto se korisnik registrira. Nagovorio sam akademika da se tamo registrira i vidi čuda. Google Scholar našao je od prve preko 740 radova, dok se researchgate doslovce malo zagušio, te u više koraka našao preko 1600 radova, među kojima je oko 20-tak duplikata! (Tu igru sigurno znadete iz Javne ustanove Jasenovac, gdje se broj žrtava množi, kako kojoj vlasti odgovara!) Aktualna brojka je 1625 radova. Posebnost ove baze je da od autora traži da „klikom" potvrdi da je svaki nađeni rad njegov, što znači da je akademik morao teško raditi.

Međutim, rad se isplatio, jer nakon toga nisam našao nijednog drugog znanstvenika s toliko radova, tako ni one gore pobrojane. Niti administrator u bazi researchgate nije mi mogao dalje pomoći, jer oni ne rade usporedbe niti rang liste. Tako slijedom navedenog mogu s punim pravom reći da je Josip Pečarić znanstvenik i spisatelj s najviše registriranih i u internetu dostupnih radova na svijetu (po mojim skromnim saznanjima, koja sigurno nisu za baciti). Čestitam! Zbilja sam zadivljen i ujedno počašćen! Postoji i jedna druga statistika, kojom bi akademik Pečarić, popravio prosjek i najboljim svjetskim sveučilištima, a ne samo Sveučilištu u Zagrebu. U posljednjih dvadeset godina on je bio mentor i recenzent

za u prosjeku 2,5 doktorske disertacije na godinu. Za usporedbu: na najboljim njemačkim sveučilištima taj prosjek se kreće od 1,5 do 1,9.
Nakon ovoga uvoda nameće se pitanje što jednog takvog znanstvenika sili da se bavi drugim temama, koje s matematikom imaju malo ili nemaju nikakve veze. Zar nema gospodin akademik u naprednim godinama pametnijeg posla? Što je snašlo našeg akademika da je postao, kako se to u hrvatskom medijskom prostoru kaže, politički analitičar i spisatelj, koji svaki dan prebire po novinama i portalima, te analizira i oponira, koji put žestoko i otrovno?
Odgovor je naravno vrlo jednostavan: nad Hrvatskom se nadvilo zlo, veliko zlo, koje čak niti jednog akademika matematičara ne može ostaviti hladnim po strani. Hrvatska je samostalna već 23 godine, ali nije skroz suverena država, jer ne može na miru proslaviti niti svoj najveći blagdan. O socijalnoj državi možemo govoriti mi koji dolazimo na primjer iz Njemačke, gdje se na specijalistički pregled čeka najviše mjesec dana, a u hitnom slučaju nekoliko sati. O istini i pravdi u Hrvatskoj može se, na žalost, govoriti u kategoriji pustih želja i legendi. Ako govorimo o univerzalnim vrijednostima, onda su one u Hrvatskoj pomaknute ili malo nakrivljene ili pak na glavu postavljene, onako kako Komunističkoj Partiji i njezinim satelitima u datom trenutku odgovara.
Upravo je to prostor, koji je akademik Pečarić izabrao za svoje javno djelovanje. Njegov književni opus prožet je, počam od njegovih katkad dnevnih poslanica, univerzalnim vrijednostima poput: istina, pravda, domoljublje, vjera, sloboda, pogotovo znanstvenog rada. Tamo gdje se hrvatski domoljubi organiziraju za potrebe istine i pravde, on je svuda u prvim redovima. Tako je jedan od osnivača Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta, te prvih članova Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac. Povrh toga, on je redoviti autor peticija i predstavki prema najvišim državnim dužnosnicima i tijelima, u čemu mu ja u posljednje vrijeme pomalo pomažem. Znate kako se kaže u partijskom žargonu: "Gdje se ognjištari skupljaju, niti neprijateljska emigracija ne može biti daleko!" Tako smo slaveći Dan pobjede i domovinske zahvalnosti odnosno Dan hrvatskih branitelja, te slušajući neke otrovne komentare na besprijekorni koncert Marka Perkovića Thompsona u Kninu, na kome je sve proteklu u duhu najiskrenijeg domoljublja i bez najmanjeg izgreda (o čemu kao sudionici možemo osobno posvjedočiti), zajednički zaključili da pokrenemo peticiju prema Predsjednici Republike Hrvatske Kolindi Grabar Kitarović te vjerojatnom budućem predsjedniku Vlade Republike Hrvatske Tomislavu Karamarku s ciljem da se stari hrvatski pozdrav "Za dom spremni" uvede kao službeni pozdrav u hrvatskoj vojsci. Time bi se ta nepotrebna rasprava zaključila za sva vremena.
Samo da podsjetim na teme o kojima piše domoljub Pečarić: Domovinski Rat, progon branitelja poput Gotovine, Markača, Glavaša, Stožera za obranu hrvatskog Vukovara, Jasenovački mit, Marko Perković Thompson, te veleizdaja kao konstanta hrvatske politike u posljednjih 15 godina.
U najnovijoj knjizi akademik Pečarić obračunava se s tipičnim orjunaškim lažima i podmetanjima: razkrinkava tzv. antifašiste kao najgore fašiste (za one koji sumnjaju, neka broje zvijezde petokrake u slikama razrušenog Vukovara), prikazuje ispravno da su hrvatski branitelji zapravo vodeći antifašisti u modernoj

Europi (iako se oni sami tako ne nazivaju), još više demontira Jasenovački mit (koji će, ako Bog da, u novoosnovanom Društvu naći kvalificirane, objektivne i neutralne istraživače), zalaže se za utamničene branitelje Branimira Glavaša (koji je u međuvremenu odlukom Ustavnog suda pušten na slobodu) te Veljka Marića (koji je protupravno i protuustavno još uvijek u zatvoru). Knjiga je urešena prilozima drugih autora, pri čemu ističem nadahnute pjesme Vicka Goluže.
Umjesto zaključka: Da je Hrvatska onakva država, kakvu bismo mi željeli da jeste, onda bi akademik Pečarić kao povremeni stanovnik Tisnog imao svoj trg ili makar školu ili čitaonicu, a da o glavnom gradu Zagrebu, gdje stalno živi, ne govorim. Ovo predstavljanje ne bi organizirao domaći župnik, čime naravno ne želim nikako umanjiti zasluge don Lazara, nego načelnik općine osobno, koji bi iz toga napravio lokalnu, a možda i regionalnu feštu. Na žalost, Hrvatska, pa ni Tisno, nije onakva kakva bi mogla i trebala biti, pa će akademik Pečarić imati još povoda i materijala za kritičko pisanje. Ja mu pritom želim puno nadahnuća i dobro zdravlje!
Stoga Vam kao predstavljač i kolekcionar knjigu Josipa Pečarića "Živjela nam antifašistička tj. braniteljska Hrvatska" najtoplije preporučam za Vas osobno, kao i za Vaše najbliže, pogotovo mlade naraštaje. Nasuprot yugoviziji, koja se poput otrovne zmije sakrila iza imena HTV, i njoj sličnim medijima regiyunaške orijentacije, knjiga je objektivni prikaz političkih događanja u proljeće 2015. godine, a pogotovo terora neokomunističke vlasti prema hrvatskim braniteljima, ali i dokument sve jačeg odpora neokomunističkoj propagandi i veleizdaji hrvatskih nacionalnih interesa, iskazanim kroz Hrvatsko nacionalno etičko sudište i Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac. Ova knjiga će Vam pomoći da vratite univerzalne vrijednosti na njihovo pravo mjesto.
Zato dragi Hrvati u Tisnom i širom Hrvatske: poslušajte akademika Pečarića i prvom prigodom izaberite vlast kakvu zaslužujete. Ova sada, u državi i u općini, daleko je od toga! Pred izbore isključite televizore, a uključite pamet, kako jednom reče naš akademik.

Glasilo Župe Svetog Duha Tisno
Godište XI. Godina 2015. - Broj 3 (25) Velika Gospa 2015., str. 24-30.

HOĆEMO LI PONOVNO IMATI HRVATSKU HRVATSKU?

JOSIP PEČARIĆ: 'DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE. NA HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI'

Predstavljanje knjige „Dva pisma koja su skinula maske. Na hrvatsku šutnju nismo spremni" akademika Josipa Pečarića održano je u četvrtak 17. prosinca u sisačkom Velikom Kaptolu. O knjizi su govorili Nikola Štedul, Marko Ljubić, dr. sc. Josip Stjepandić i autor.

Pozdravljajući okupljene, a posebno autora akad. Pečarića biskup je podsjetio kako je on najbolji hrvatski matematičar i među prvim matematičarima svijeta.

„Ono što on prosuđuje o aktualnim i povijesnim događajima je stvarno vrijedno jer je matematičkom točnošću rečeno. Zato ga vrijedi poslušati i zato je on jedno veliko svjetlo u tami našeg suverenog hrvatskog društva", rekao je biskup.

Peticija da se pozdrav „Za dom spremni" uvede kao službeni pozdrav Hrvatske vojske

Govoreći o kojim je to pismima riječ, Nikola Štedul je istaknuo kako se zapravo radi o obraćanju Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti, da javno istupi u obranu slobode znanstvenih istraživanja i znanstvenoga raspravljanja, posebice u slučaju logora Jasenovac, te peticija da se pozdrav „Za dom spremni" uvede kao službeni pozdrav Hrvatske vojske, a koja je upućena Predsjednici Kolindi Grabar-Kitarović i predsjedniku HDZ-a Tomislavu Karamarku.

„Ove dvije peticije su skinule maske onima kojima su upućene, ali i široj društvenoj jasnosti, odnosno onima koji su na njih reagirali i zbog toga su za mene izuzetno važne. Ona su potaknule nešto što je važno znat u našem društvu, tko je tko".

Kampanja koja se pokrenula protiv potpisnika ovih peticija

Marko Ljubić rekao je kako mu je kao novinaru bilo zanimljivo vidjeti kampanju koja se pokrenula protiv potpisnika ovih peticija, ali i način na koji je reagirala jasnost, odnosno kontrolirani mediji. „Ako se vratimo 25 godina unazad, jasno je bilo dosta toga.

Jasno je bilo tko je neprijatelj s kim se borimo i kakav je ulog. Imali smo jasno vodstvo i viziju da se ne smije dopustiti da nas nema. Danas 25 godina nakon toga mi se nalazimo u poziciji da imamo potpuno iste probleme, kao ljudi nismo ugroženi, možemo jesti, spavati i hodati, ali nismo slobodni, ne možemo govoriti. Dva udara na potpisnike ovoga pisma su udari na hrvatsku inteligenciju, ali i dio kontinuiranih napada na hrvatske biskupe i crkvu koji su podržali ova pisma.

Jako su ozbiljne Milanovićeve riječi 'Mi ili oni!

Zašto je važno pokoriti biskupa Košića i akad. Pečarića? Zato što su jedan i drugi stupovi suvremenog hrvatskog identiteta. Nitko osim akad. Pečarića i biskupa Košića nije tako duboko zarezao u bit društvenih odnosa kod nas.

Nama se danas događa nastavak onoga što je 1945. godine pretočeno u politički program. Jako su ozbiljne Milanovićeve riječi koji su neki opisali kao politički folklor 'Mi ili oni!'.
To su upozoravajuće činjenice koje nam govore odlučnosti jedne strane da iskorijeni i pretvori u poslušnike onu drugu", upozorio je Ljubić.

I danas se slavi pokolj Hrvata u Lici pod zaštitom jakih policijskih snaga

Dr. Josip Stjepandić rekao je kako u Hrvatskoj postoji velik problem s takozvanom partijskom istinom. „Moramo biti svjesni činjenice da je komunizam ostavio pustoš na većini područja društvenog života. Jedna od najgorih laži socijalističke revolucije koju je taj režim ostavio je ona o genocidnosti Hrvata.
Ja sam u tom okružju odrastao i jedan od najgorih primjera, u razdoblju od 45 godina, je Dan ustanka naroda i narodnosti SR Hrvatske, kada se zapravo slavio pokolj Hrvata u Lici. Taj se 'blagdan' i danas slavi pod zaštitom jakih policijskih snaga. Nije stoga pogrešno reći da su Hrvati u povijesti mogli birali između uloge srpske sluge ili nacionalista tj. ustaša, onih koji nisu pristali biti sluge. Biti 'pošten Hrvat i intelektualac' mogao je biti onaj koji širi i reproducira komunističke laži bez obzira koliko one bile apsurdne. Taj rat je iza nas više od 70 godina, Domovinski preko 20 godina, a i danas se pitamo kada će se to promijeniti", rekao je dr. Stjepandić te se u nastavku osvrnuo na nedostatak želje u Hrvatskoj da se ustanovi što realnija sliku događaja u Jasenovcu i stvarnom broju žrtava, a o čemu upozorava i Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac.

Od 2000. godine u stalnoj borbi za 'hrvatsku Hrvatsku'

Na kraju okupljenima se obratio i autor akademik Pečarić istaknuvši kako su Hrvati od 2000. godine u stalnoj borbi za 'hrvatsku Hrvatsku', te kako primjeri od prozivanja predsjednice da se ogradi od pozdrava „Za dom spremni", do pozivanja na kažnjavanje i Marka Perkovića Thompsona i Josipa Šimunića govore u kakvoj se Hrvatskoj danas nalazimo.
Na kraju akad. Pečarić se i zapitao „Hoćemo li ponovo imati 'hrvatsku Hrvatsku?".

Izvor: Narod.hr

http://narod.hr/kultura/josip-pecaric-dva-pisma-koja-su-skinula-maske-na-hrvatsku-sutnju-nismo-spremni

KNJIGA "DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE: NA HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI!"

PREDSTAVLJENA U SISKU

Sinoć je u Sisku predstavljena knjiga akademika Josipa Pečarića "Dva pisma koja su skinula maske: Na hrvatsku šutnju nismo spremni!"
Na predstavljanju knjige sudjelovali su: domaćin biskup dr. sc. Vlado Košić, Nikola Štedul, Marko Ljubić, kolumnist, sc. Josip Stjepandić, i autor.
Nikola Štedul je na sinoćnjem predstavljanju o knjizi "Dva pisma koja su skinula maske: Na hrvatsku šutnju nismo spremni!" kazao:
Kao što stoji i u samom naslovu ove knjige, radi se uistinu o dva pisma, preciznije rečeno o dvije peticije, koje su skinule maske onima kojima su upućene ali i šire u hrvatskoj javnosti onima koji su na njih na jedan ili drugi način reagirali.
Dakle u jednoj od tih peticija, čiji autori su akademik Josip Pečarić i Profesor Matko Marušić, radi se o obraćanju HAZU, instituciji koja bi trebala voditi brigu u slobodi znanstvenog istraživanja, a druga je u vidu prijedloga za prihvaćanje pozdrava ZDS u hrvatskoj vojsci upućena našoj predsjednici Kolindi Grabar Kitarović i čelniku HDZ-a gosp. Tomislavu Karamarku.
Osobiti značaj tih peticija odražava se u velikom broju onih koji su te peticije poduprijeli sa svojim potpisima. Radi se velikim dijelom o visoko obrazovanim, dobro poznatim javnim osobama, sve od visokih crkvenih dostojanstvenika, akademika, profesora pa do vojnih časnika te djelatnika u svim društvenim zanimanjima.
Peticija upućena HAZU izazvala je najprije kratkotrajnu oluju, a onda zatišje, kao što to poslije oluje biva. Imali smo priliku vidjeti kako se naša intelektualna elita zgraža nad činjenicom da se netko usudio i pomisliti na znanstveno istraživanje mita o Jasenovcu. A to po logici stvari znači da se boje otkrivanja istine, jer su svjesni da je taj mit sazidan od brda laži i nepreglednih manipulacija našom poviješću. Zbog toga je nakon oluje zavladalo zatišje, a sve to iz straha od istine, u nadi da ako bude se o tome dalje šutilo, sve će pasti u zaborav. U međuvremenu, zbog takve njihove reakcije pale su maske, a pravo lice naše intelektualne i kulturne elite je otkriveno – uz neugodne prizore.
Druga peticija je pak izazvala orkansko nevrijeme, a radilo se samo o jednom benignom prijedlogu da se u vojsci uvede kao službeni pozdrav Za dom – Spremni.
Uvredama, psovkama, prozivkama i krivotvorenju povijesti nije bilo kraja. Cijeli orjunaško, kriptokomunističko jugoslavenski stroj digao se na noge. Naš vrli odvjetnik i novinar, odnosno vrhunski satiričar Zvonimir Hodak je to nazvao PREKOMJERNIM GRANATIRANJEM. I doista, ako je ikad igdje bilo prekomjernog granatiranja onda je to bilo tada. Pucalo se iz svih oružja, iz svih režimskih medijia i ustanova. Strijelci su bili odani režimski uhljebi i medijske prodane duše. Ali i ta se orkanska bura stišala kad su vidjeli da se istinu i iskrene nacionalne osjećaje ne može uništiti ili pokopati.

Branitelji, dragovoljci, 100% ratni vojni invalidi ispod šatora u Savskoj 66, prvi su najbolje shvatili kolika će biti opasnost za Hrvatsku ako se nastavi putem kojim je nakon preuzimanja vlasti krenuo Zoran Milanović sa svojim SDP-om. Ta manifestacija bezumlja i divljaštva danas je vidljiva svima. Bio bi red da se «šatorašima» sada ispričaju svi oni koji su ih prozivali da su u šatoru radi svojih sebičnih interesa. Trebali bi se ispričati i Stožeru za obranu hrvatskoga Vukovara, koji je također odmah prepoznao pravu opasnost antihrvatske politike Milanovića i Josipovića, osobito kroz nasilje s ćirilicom.
To su teme s kojima se bavi ova knjiga. A bavi se samo zato, kao što to kaže i sam podnaslov, jer «Na hrvatsku šutnju nismo spremni».
Stoga preporučam svima da ovu knjigu pažljivo ne samo pročitaju nego i prouče. Jer u njoj se rasčlanjuju argumenti iz svih kuteva gledanja za i protiv povijesnog hrvatskog pozdrava ZDS. Ako čitatelj primijeni čvrstu logiku i zdrav razum onda će neizbježno doći do zaključka da nema baš nikakvih valjanih razloga zbog kojih bi hrvatski narod potiskivao taj naš lijepi povijesni pozdrav u zaborav.
Svi oni koji smatraju da se taj pozdrav ne bi trebao upotrebljavati iz pragmatičnih razloga, jer će nam na tomu tobože zamjeriti u Beogradu, Bruxellesu, ili negdje drugdje u svijetu, otkrili su svoje nakaradno shvaćanje koncepta suverenosti. Ne samo nacionalne nego i individualne. U ulozi slugu svemu i svačemu, oni ne mogu zamisliti da netko kao čovjek može biti slobodan, odnosno suveren, Osobito to ne mogu shvatiti za narod koji je brojčano malen.
Mentalno ozdravljenje od posljedica totalitarizma potrajat će još dugo, jer ni masovno ispiranje mozgova se ne postiže preko noći. Nadajmo se da će ova knjiga biti barem mali doprinos u pravcu toga ozdravljenja.
Podsjećamo za večeras je najavljeno predstavljanje knjige "Dva pisma koja su skinula maske: Na hrvatsku šutnju nismo spremni!" U Zagrebu (Travno) u Dvorani župnog centra župe sv. Luke u Travnom, s početkom u 19h. Knjigu će predstaviti sc. Stjepan Razum, Marko Ljubić, kolumnist, sc. Josip Stjepandić, i autor akademik Josip Pečarić.

http://glasbrotnja.net/kultura/74979

PISMA DRUGU JAKOVINI

Naslov: Poštovani druže Jakovina
Datum: Fri, 15 Jan 2016 22:42:35 +0100
Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>
Prima: tjakovin@ffzg.hr, dbasic@ffzg.hr
zreiner@kbc-zagreb.hr, ured@predsjednica.hr,
CC: tomislav.karamarko2@gmail.com, Stjepandic, Josip
<Josip.Stjepandic@PROSTEP.com>

Poštovani druže Jakovina,

Javljamo Vam se u povodu Vašeg turobnog i žalosnog uratka, objavljenog u „Globusu“ od 8. siječnja 2016., u kojemu zazivate nekakve "crne asocijacije" u svezi s imenom „Hrvatski državni sabor“. Kao što je hrvatski korpus podijeljen na domovinsku i izvandomovinsku Hrvatsku, tako i ovo otvoreno pismo potpisuju Vama već poznati „klerofašist“, te jedan predstavnik Vašoj Partiji jednako mrske „neprijateljske emigracije“. Dva Josipa skupa, a nisu niti Tito niti Staljin. To smrdi na klasnog neprijatelja, zar ne?

Budući da nismo povjesničari, ograničit ćemo se na nelogičnosti, kojima vrvi Vaš uradak. Kod korištenja imena i znakovlja smatramo da bi se trebalo voditi ponajprije sljedećim kriterijima: **svrsishodnosti, originalnosti i prihvaćenosti.**

Svrsishodnost pridjeva „državni“ za najviše državno zakonodavno i predstavničko tijelo nesporno je po definiciji. Koje bi drugo državno tijelo imalo prvenstveno pravo na atribut „državni“ ako ne Sabor? Kao povjesničaru ne bi Vam trebalo biti nepoznato da su hrvatski politički prvaci od sredine 19. stoljeća često rabili i s ponosom izgovarali ime Hrvatski državni sabor. Nazivali su ga čak: Časni Hrvatski državni sabore! Taj naziv je sustavno ubijan i zabranjivan nakon što je Hrvatska utopljena u Jugoslaviju, prvu ili drugu, koja Vam je draža, jer svaka je hrvatska državno-pravna misao remetila velikosrpski projekt. Hrvatski državni sabor može biti samo jedno i po tome se prepoznaje originalnost toga naziva. Hrvatski sabor može biti štošta, svaka *ad hoc* skupina. Kao što Hrvatsko primorje nema precizno definirane granice slično je i s pojmom Hrvatski sabor. Imamo dojam da bi Vi dokinuli oba atributa i hrvatski i državi, pa sve sveli jednostavno na sabor. Hrvatski državni sabor prihvaćen je u širokim slojevima hrvatskog naroda. Nije poznato da se neka relevantna politička skupina protivila uvođenju tog naziva 1997., kad je to predložio prvi hrvatski predsjednik dr. Franjo Tuđman. Vašu Partiju, koja je u svim ključnim odlukama uvijek bila protiv hrvatskog

identiteta i suvereniteta, ovdje ćemo ostaviti po strani.

Hrvatski parlament ima pravo da si dade ime kakvo hoće, uvažavajući ova tri kriterija. Naša država MORA ustrajavati na pridjevu DRŽAVNI kako bi se razlikovale regionalne i lokalne ustanove od državnih. Zbog toga Hrvatski državni zavod za statistiku, Hrvatski državni hidrometeorološki zavod, Hrvatski državni arhiv, Državna geodetska uprava, Državni zavod za intelektualno vlasništvo, Državni zavod za zaštitu prirode i t.d. Ne ćemo više nabrajati da Vam se ne zavrti u glavi, da ne dobijete osip, jer ste očito alergični na sve što je državno, hrvatsko. Zbog toga ne bi bilo neočekivano da predložite promjenu tih naziva, radi smirivanja "crnih asocijacija".

Pridjev državni u svijetu je sam po sebi razumljiv: imaju ga sve bivše komunističke zemlje (od Slovenije do Poljske…). Zato tvrdnje da je to, samo po sebi razumljivo, ne treba više koristiti, jer to pokazuje da onima koji to traže nije drago postojanje hrvatske države. Ako bi nju ukinuli, onda više ne bi bilo potrebe za atribut „državni“, zar ne?

Znamo da je HAZU to ime prije 1990. nosila samo u vrijeme NDH. Makar nam nije poznato da bi neki pripadnik Vaše Partije tu Akademiju nazvao ustaškom, ipak smo očekivali od Vas da kao provjereni, pravovjerni "skojevac", čije je nepokolebljivo držanje za partijsku istinu nedavno čak pohvalio Igor Zidić u emisiji “Uvijek kontra”, zatražite od Vašeg fakulteta i svih strukovnih organizacija, kojih ste član da neodložno prekinu svaku suradnju i kontakte s HAZU, tom nedvojbenom Pavelićevom organizacijom. Umjesto toga čujemo da biste rado postali član jedne takove ustanove. Je li razlog tome što redoviti članovi HAZU dobivaju nekakvu apanažu ili se nadate da ulaskom u HAZU možete doprinijeti da se promijeni njezin „ustaški“ naziv i ponovo nazove JAZU. Postaje pomalo zabavno da aspirantu za redovitog člana HAZU, lekcije iz povijesti, pardon istorije, drže novinari kojima povijest nije specijalistička struka. Podržavati takva "povjesničara" i njegov najnoviji pamflet bilo bi zaista sramotno i za neko drugo vrijeme!

Da je Pavelić preuzeo neko nazivlje, može imati Više razloga i motiva, istraživanje kojih rado prepuštamo povjesničarima. Usprkos tomu, ne vidimo čime bi on i njegov pokret dobili ekskluzivno pravo na korištenje pojmova, koji potpadaju pod opću tradiciju i kulturu jednog naroda: naziv države, parlamenta, najviše znanstvene i umjetničke ustanove, valute itd.

Stoga tvrdimo da uopće nije relevantno glede nazivlja, koji su se nazivi koristili

1941.- 1945. Tako ni nas dvojica potpisnika ne ćemo promijeniti naše ime, iako su ga nosili dvojica najvećih zločinaca u novijoj svjetskoj povijesti. Slijedom toga, onaj tko kao Vi Paveliću daje preveliko značenje i prvenstveno pravo na izbor nazivlja najviših ustanova, ne samo da vrijeđa zdravu pamet („Hoćemo li zbog njega zabraniti ime Ante?“) nego se mora, htio ili ne, suočiti sa sumnjom da to čini u nečasnoj namjeri da ocrni i omrzi temelje hrvatske državnosti.

Kao što „Tuđmanova“ (nota bene: konvertibilna) kuna nema nikakve veze s Pavelićevom kunom, tako niti „Tuđmanov“ Hrvatski državni sabor ne može imati nikakve veze s istoimenim tijelom koje je po svome izboru sastavio Pavelić. Isto vrijedi i za HAZU. Kako nismo čuli da odbijate primati plaću u kunama zato što bi to bila „ustaška“ valuta, očekivali bismo od Vas da podržite ovaj jedino logičan naziv za najviše državno predstavničko tijelo u Republici Hrvatskoj po vrlo jednostavnoj shemi: {pridjev izveden od imena države}{pridjev razina vlasti}{narodni naziv za predstavničko tijelo}.

Na koncu, dopustite da Vas pozdravimo najraširenijim pozdravom u svijetu, koji poznaje najmanje milijardu i petsto milijuna ljudi u Kini:
恋家 (Liam Shi) ili u slobodnom prijevodu:
Za dom spremni!
akademik Josip Pečarić
dr. sc. Josip Stjepandić
P.S.
Bilo bi nam drago kad biste se (i za nas laike razumljivo) osvrnuli na sljedeće radove, koji dolaze do posve drugih zaključaka:
Hrvoje Matković: Povijest Nezavisne Države Hrvatske, Naklada P.I.P. Pavičić, Zagreb, 2002.
Ivo Perić: Hrvatski državni sabor 1848.-2000.,I-III. Svezak, Hrvatski institut za povijest, 2000.
Hrvatski državni sabor 1848., priredili Iskra Iveljić, Josip Kolanović, Nikša Stančić (Hrvatski državni arhiv, I.-IV., 2001.-2008.).
Zapravo trebalo bi upitati znanstvenu javnost, prije svega, povjesničare, može li profesor s ovakvim tekstovima, ustvari ideološkim pamfletima biti kandidat za HAZU. Ovo su prije reference za neku ideološku komisiju, kakvu je imao CK Hrvatske, ili pak za koji područni partijski inkubator - Marksistički centar.

ZANIMA ME SAMO JEDNO: ČIJOM JE MILOŠĆU TVRTKO JAKOVINA POSTAO REDOVITI PROFESOR ZAGREBAČKOGA FILOZOFSKOG FAKULTETA?

Datum: Sun, 17 Jan 2016 12:10:33 +0000
Šalje: Stjepandic, Josip <Josip.Stjepandic@PROSTEP.com>
Prima: Tvrtko Jakovina <Tvrtko.Jakovina@ffzg.hr>
Josip Pecaric <pecaric@element.hr>, <tjakovin@ffzg.hr>, dbasic@ffzg.hr <dbasic@ffzg.hr>, GLIBOTA Ante,
CC: <zreiner@kbc-zagreb.hr>, ured@predsjednica.hr <ured@predsjednica.hr>, t <tomislav.karamarko2@gmail.com>, <kabpred@hazu.hr>

Štovani druže Jakovina,

s punim uvjerenjem potpisujem odgovor koji Vam je poručio akademik Pečarić, a navlastito završne tri rečenice. O savjetu starijih i iskusnijih valjalo bi makar razmisliti.

Poviješću se bavim kao vrlo zainteresiran čitatelj, te imam respektabilnu privatnu zbirku knjiga. No, Vašu knjigu sigurno ne ću kupiti, ako ste uopće ijednu napisali, jer u međunarodnim bazama podataka (Scopus, researchgate) o njima dosad nema traga. Dvije bilješke u bazi Scopus iz 1999. i 2009. dostojne su boljeg „studenta koji radi magistarski rad“, tako da se nameće pitanje kojom (ili čijom) ste milošću postali profesor? Je li to ona ista dvostruka linija zapovijedanja koja je 'hrvatske velikane' poput Josipovića, Pusićke, Grčića, Kregara, Flegu itd. bez tragova znanstvenog rada uzdigla u znanstvene visine, te očigledno s Vama ima velike planove? Kakav je to redoviti profesor koji svoje znanje ne testira u međunarodnim znanstvenim časopisima nego neprožvakanim, ideološki obojenim novinskim člancima bez temeljne logike, podloge i ekspertize uzima kruh nezaposlenim novinarima, od kojih su mnogi njegovi bivši studenti?

O vrijednosti Vaših javnih nastupa diplomatski je govorio Igor Zidić u onoj televizijskoj emisiji. Članak vrvi proturječnostima, koje je uočio i Igor Vukić, i da vi niste navedeni kao autor, čovjek bi pomislio da je to rad Milike Šundića ili Mirka Mećave (pitajte Vaše starije drugove, ako ovu dvojicu velikana samoupravne misli sami niste doživjeli).

Pozivate se na knjigu Ive Perića: Hrvatski državni sabor 1848.-2000 i istodobno negirate postojanje HDS prije 1942. godine. Ako je netko napisao knjigu o HDS u razdoblju A do B, onda znači da je HDS u trenutku A (1848. godina) postojao makar u nekim tragovima (zapisi, pjesme, nacrti), ako ne fizički, zar ne? Ako se o HDS radilo, govorilo ili pisalo 1848. godine, kako to može biti izum Ante Pavelića, koji tada nije bio niti rođen? Kako nikad ne dođete na pomisao da je

Pavelić naprosto preuzeo ili ukrao nečiju apsolutno neukaljanu ideju ili ime, a koji nakon njega ostaju ispravni, neukaljani kakvi su uvijek bili? Je li određeni rad autorovo intelektualno vlasništvo ili pak kradljivčevo?

Ako pak ikad sretnete tu neodoljivu ljepoticu Logiku, koja Vam tako uporno izmiče, postavite joj makar dva pitanja: ako mala Slovenija (i druge zemlje) smije imati svoj državni sabor, smije li i dvaput veća Hrvatska te ako 1,500.000.000 (milijarda i petsto milijuna) Kineza smiju biti za dom spremni, smiju li to biti i onih oko 6 – 7 milijuna Hrvata, napose nogometaš Josip Šimunić? Ako Vam triput odgovori s DA, onda ste na dobrome putu. Onda ću možda kupiti Vašu knjigu, ako ju dotad napišete.

Srdačan pozdrav iz 'neprijateljske emigracije': 恋家 (Liam Shi)

Josip Stjepandić

Dragi druže Josipe,
Za vašu informaciju, bibiografija do 2013 citirana je na linku:
http://www.ffzg.unizg.hr/pov/pov2/biografija.php?id=14
Ako ste zainteresirani za objavljeno u protekle dvije godine, javite se.
Ne morate ništa kupovati, naravno.
Srdačno,
TJ

Naslov:	AW: Zanima me samo jedno: čijom je milošću Tvrtko Jakovina postao redoviti profesor zagrebačkoga Filozofskog fakulteta?
Datum:	Sun, 17 Jan 2016 21:19:00 +0000
Šalje:	Stjepandic, Josip <Josip.Stjepandic@PROSTEP.com>
Prima:	Tvrtko Jakovina <Tvrtko.Jakovina@ffzg.hr>
CC:	Josip Pecaric <pecaric@element.hr>, Stanko Popović, <dbasic@ffzg.hr>, Ante Glibota , <zreiner@kbc-zagreb.hr>, <kabpred@hazu.hr>, Igor Vukić, Razum, dr. Stjepan

Štovani druže Jakovina,

ja Vam nikad nisam bio član Vaše Partije, stoga su – ako me ne želite zvati gospodinom – drugi pojmovi puno prikladniji: nacionalist, šovinist, klerikalac, kleronacionalist, fašist, klerofašist, nacifašist, ustaša, ekstremist, ksenofob ili iz milja: neprijateljski emigrant. Ništa se nemojte ustručavati: sve su to pojmovi koje koriste tiskovine za koje radite ili yugovizija na kojoj tako često nastupate, a da se Vi takvom blaćenju nikad niste javno usprotivili. Mene ne smeta da me zovete

„drugom“, ali ne bih želio da to Vama naškodi. Da netko od Vaših ne pomisli da smo u istu crkvu išli i isti primjerak „Nove Hrvatske“ čitali.

Vaša mrežna stranica na fakultetu Vam – bojim se - više škodi nego koristi, jer nigdje ne navodite tko je Vaše brojne uratke recenzirao: pretpostavljam isključivo perjanice iz regiyuna, kao Vaš mentor, specijalist za 'ustaške zločine' prije 14. travnja 1941. godine. Zato Vas (gotovo) nema u bazi Scopus. Pogledao sam čak i Hrvatsku znanstvenu bibliografiju i ostao bez riječi kada sam ustanovio da nemate niti jedan izvorni znanstveni rad u CC časopisima. Toliko ste vremena proveli u inozemstvu, a tamo gotovo ništa niste objavili!? Nigdje nijedne inozemne recenzije! Koliko ste europskih projekata osmislili, započeli i uspješno završili? Kojih ste međunarodnih (izvan regiyuna) struktovnih udruga član, kojih časopisa recenzent? Koje ste međunarodne konferencije organizirali i tko je (izvan regiyuna) na njima nastupao? Jeste li savjetovali Europsku komisiju? Sve su to aktivnosti koje se u zemljama EU očekuju od jednog redovitog profesora. Da, savjetovali ste bivšeg predsjednika (još jednu perjanicu znanosti!) i pišete za orjunaške tiskovine, koje objavljuju i izmišljene intervjue, pa doživite blamažu da Vam neovisni istraživač poput Igora Vukića argumentirano predbacuje „neznanje ili svjesno prešućivanje“ pozitivnih osobina Hrvatskog državnog sabora (Globus, 15.1.16). Sve skupa to više priliči jednom partijskom ideologu regiyuna nego li perspektivnom sveučilišnom profesoru. Novi Dušan Dragosavac zaogrnut hrvatskim imenom?

Na nekom drugom sveučilištu davno bi Vas bili poslali na tržište rada kao neperspektivnog, a Vi se vidite na istoj razini s akademicima iz 'ustaške' Akademije!? Koji će student ili mladi znanstvenik Vas uzeti za uzor? Jasno je da s ovakvim redovitim profesorima Sveučilište u Zagrebu ne može biti među 500 najboljih na svijetu, niti će taj poželjan cilj u bliskoj budućnosti dostići, a Akademija bi trebala konačno (!) postaviti svoj sanitarni koridor prema takvim perjanicama povijesne znanosti, da ne kažem istorije.

Srdačan pozdrav iz 'neprijateljske emigracije': 恋家 (Liam Shi)

Josip Stjepandić

PIŠEM PISMA ODGOVORA NEMA! 1. / NAVODNA HRVATSKA ZAKLADA ZA ZNANOST, ZAGREB, 2017.

Naslov: DR. STJEPANDIĆ O ZNANSTVENOM NEPOŠTENJU
I U HAZU
Datum: Sat, 5 Nov 2016 23:24:53 +0100
Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

DR. STJEPANDIĆ O ZNANSTVENOM NEPOŠTENJU I U HAZU

Dr. Josip Stjepandić je nedavno prijavio dr. Željka Jovanovića, bivšeg ministra u Vladi Republike Hrvatske zbog znanstvenog nepoštenja:
U znanstvenim bazama podataka Scopus te crosbi, utvrdio sam da je isti objavio više znanstvenih radova u vrijeme dok je ili bio u predizbornoj kampanji ili obavljao dužnost ministra u Vladi Repu-blike Hrvatske...
Dr. Stjepandić navodi šest takvih radova, pa dalje kaže:
Dr. Jovanović se u predmetnom slučaju kao odgovorna osoba u instituciji, koja financira znanstvenu djelatnost, ***nalazio u dubokome i višestrukome sukobu interesa****. Osim toga, dvojbeno je, koliko je on uopće mogao naći vremena za znanstvenu djelatnost pored intenzivne i zahtjevne političke djelatnosti. Stoga mi se njegovo koautorstvo čini vrlo upitnim. Takva djelatnost ne služi na čast niti njemu, niti osobama što su omogućile, pomagale ili pak sudjelovale u takvoj djelatnosti.*
U svjetlu tih dvojbi, u međuvremenu sam podnio prijavu Committee on Publication Ethics (COPE).
Što se tiče akademika Rudana dr. Stjepandić konstatira:

Vrlo je znakovito da se Odbor za etiku u znanosti i visokom obrazovanju pod Vašim predsjedanjem nije javno očitovao o ovome, po mojemu dubokome uvjerenju duboko neetičnome postupanju dr. Jovanovića, iako je u tu djelatnost umiješan i akademik Pavao Rudan, tajnik HAZU, jer je kao urednik dopustio objavljivanje članka pod rednim brojem 6. Nakon provjere kod više mojih kolega urednika, odgovorno tvrdim da je po općem uvjerenju dužnost urednika Rudana bila da odbaci takav članak zbog teške povrjede znanstvene etike, te sve koautore stavi na popis autora isključenih iz budućeg objavljivanja ("black list").
Budući da akademik Rudan nije postupao po službenoj dužnosti urednika časopisa, on je svojim nedjelovanjem omogućio da se razvije neetična praksa, te je objavljeno još 5 članaka po istome uzorku.

O tome je dr. Stjepandić upoznao i HAZU:
From: Stjepandic, Josip
Sent: Tuesday, November 1, 2016 6:33 AM
To: Kabinet Predsjednika (kabpred@hazu.hr);
jaksa.barbic@zg.t-com.hr; neidhardt@hazu.hr;
rudan@hazu.hr; tajnik@hazu.hr; franjo.sanjek@mail.inet.hr;
andrej.dujella@math.hr; gusic@hazu.hr;
marko.pecina@zg.t-com.hr; akovacec@hazu.hr;
pavao.pavlicic@ffzg.hr; vmarkovic@hazu.hr;
fparac@gmail.com; stjepan.jecic@fsb.hr; mzicfuch@ffzg.hr;
knemec@ffzg.hr; ngligo@yahoo.com; mirko.zelic@ina.hr;
trina@irb.hr; akademik Stanko Popović
Cc: Vlado.Loncarevic@predsjednica.hr;
Marina.Kovac@predsjednica.hr; Ariana.Kos@predsjednica.hr;
protokol@predsjednica.hr; andrej.plenkovic@vlada.hr;
andro.krstulovic@sabor.hr; ministar@mzos

Očito je da među onim akademicima kojima je dr. Stjepandić poslao ovu informaciju nisam bio ja. Međutim, u svom kratkom odgovoru koji pod naslovom koji nosi i ovaj tekst objavljuje portal Hrvatsko nebo glavni tajnik HAZU spomenuo je i mene. Kako sam na taj način prozvan, na iste adrese poslao sam i svoj odgovor:
Poštovani,
Na internetu sam pronašao tekst; 'HAZU: NEPRIMJERENA REAKCIJA GLAVNOG TAJNIKA HAZU AKADEMIKA P. RUDANA NA PISMO-PRIJAVU DR. JOSIPA STJEPANDIĆA'
http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2016/11/03/hazu-neprimjerena-reakcija-glavnog-tajnika-hazu-akademika-p-rudana-na-pismo-prijavu-dr-josipa-stjepandica/
Hrvatski znanstvenik koji živi u Njemačkoj Dr. Josip Stjepandić doista je kompetentna osoba (Editor-in-chief je u: Advances in Transdisciplinary Engineering, Reviews in Transdisciplinary Engineering, Concurrent Engineering

in the 21st Century, Systems Engineering in Research and Industrial Practice, International Journal of Agile Systems and Management, Associate Editor: Journal of Industrial Information Integration, Journal of Industrial Integration and Management, Editor: Advanced Engineering Informatics, Editor: Journal of Aerospace Operations, IEEE Transactions on Systems, Man, and Cybernetics: Systems) da govori o znanstvenom nepoštenju.
Vidim da kolega Rudan u svom kratkom odgovoru spominje i mene:
Von: Pavao Rudan [mailto:rudan@hazu.hr]
Gesendet: Mittwoch, 2. November 2016 11:30
An: Stjepandic, Josip; kabpred@hazu.hr;
jaksa.barbic@zg.t-com.hr; neidhardt@hazu.hr;
tajnik@hazu.hr; franjo.sanjek@mail.inet.hr;
andrej.dujella@math.hr; gusic@hazu.hr;
marko.pecina@zg.t-com.hr; akovacec@hazu.hr;
pavao.pavlicic@ffzg.hr; vmarkovic@hazu.hr;
fparac@gmail.com; stjepan.jecic@fsb.hr; mzicfuch@ffzg.hr;
knemec@ffzg.hr; ngligo@yahoo.com; mirko.zelic@ina.hr;
trina@irb.hr; akademik Stanko Popović
Cc: Vlado.Loncarevic@predsjednica.hr;
Marina.Kovac@predsjednica.hr; Ariana.Kos@predsjednica.hr;
protokol@predsjednica.hr; andrej.plenkovic@vlada.hr;
andro.krstulovic@sabor.hr; ministar@mzos.hr
Betreff: Re: Prijava: akademik Pavao Rudan,
prof. dr. Aleksandar Včev, dr. Željko Jovanović i drugi

Nepoznati gospodine,
dozvolite mi, lijepo Vas molim, odgovoriti Vam gotovo istim riječima kao što sam prije nekoliko godina odgovorio na e-mailove gospodinu akademiku Josipu Pečariću:
POŠTOVANI, LIJEPO VAS MOLIM NE OPTEREĆUJTE MOJE RAČUNALO VAŠIM URADCIMA, NAJLJEPŠE ZAHVALJUJEM,
PAVAO RUDAN

Istina je da je akademik Rudan tako nešto napisao i meni, a po-vodom sukoba koji smo imali oko predstavljanja moje knjige: "Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba". U tekstu HAZU i protunarodna vlast, dnevno.hr, 10. 05. 2014. opisao sam taj sukob:
Tako već sam naslov moje knjige "Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba" nekima baš i nije drag. Komentirajući naslov, admiral Davor Domazet Lošo (danas član Vijeća za domovinsku sigurnost Predsjednice RH, J.P.) je na samom predstavljanju knjige utvrdio da od 1995. godine do danas nitko o tome nije se usudio progovoriti (to posebno izdvajaju i u Hrvatskom tjedniku, 01. 05. 2014.). Nadovezao sam se na našeg admirala ispričavši priču o tom predstavljanju i mojoj Akademiji:

Vjerovali ili ne, zamolio sam da u HAZU pošalju internetom obavijest o ovom predstavljanju. Izgleda da je tako nešto izazvalo pravu paniku. Da se našalim – pitam se jesu li me izbacili iz Akademije što sam se usudio tako nešto napraviti. A zapravo, Akademija je s Miloševićevom izjavom mnogo ranije trebala upoznati hrvatsku javnost, a ne ja!
http://www.hkv.hr/reportae/lj-krinjar/17509-predstavljena-knjiga-akademika-pecarica-hrvatski-genocid-napravili-zeceve-od-srba.html#disqus_thread

Zvonimir Hodak u svojoj kolumni HAZU je predaleko od toga da reagira na primitivizam jugonostalgičara (Dnevno.hr., 28. 04. 2014; 7Dnevno). Spominje HAZU u svezi s tim predstavljanjem:
Dana 24. travnja o. g., nazočio sam prezentaciji nove knjige akademika Pečarića "Hrvatski genocid: napravili zečeve od Srba". Predstavljanju knjige u dvorani Udruge specijalne policije nazočio je veliki broj onih koji se nisu preplašili već samog naslova akademikove knjige. Naime, dio naslova nije proustaška provokacija, kako bi to mogli pomisliti Zoran Pusić i Vesna Teršelić, nego doslovni citat blagopočivajućeg Slobodana Miloševića izrečen na sjednici Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije 14. 08. 1995. g., nakon operacije Oluja.
Meni je upalo u oči kako na prezentaciju knjige akademika Pečarića nije došao nijedan član HAZU, nijedan od akademika, čak ni oni koji se prikazuju kao osobe koje misle slično kao akademik Pečarić. Zamislite npr.: da je Stipe Mesić napisao knjigu o tome kako je rušio (navodno) Jugu, koliko bi se akademika, na čelu sa Silobrčićem i Rudanom, našlo na tom predstavljanju... Uglavnom, Pečarićevim kolegama akademicima-zečevima ni traga ni glasa. Međutim, zato je predsjednik JAZU, oprostite HAZU…
Istine radi, jedan akademik je bio nazočan na predstavljanju, a više njih se ispričalo (osobno sam poslao pozivnice samo nekim kolegama akademicima)...

U tekstu sam sam sukob opisao u pismima Predsjedniku HAZU:
Dana 22. 04. 2014. 14:41, Josip Pečarić je napisao:
Poštovani Predsjedniče HAZU,
Šaljem Vam ponovno pozivnicu za promociju moje knjige s citatom Slobodana Miloševića s kojim bi hrvatsku javnost trebala upoznati Akademija, a ne ja. Molim također da mi ubuduće, po bilo kojem pitanju kada su u pitanju hrvatske teme, ako ne možete osobno odgovoriti Vi, zadužite nekoga tko se barem malo razumije u ono o čemu govori. Akademik… to sigurno nije. Nisam odavno čuo ništa tako glupo kao njegovu tvrdnju da su Srbi, dok sam živio tamo, bili moji sunarodnjaci. Možda bi nekim akademicima doista Vi trebali održati tečaj o takvim temama.
S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić
P.S. Smiješno mi je zašto je akademik… imao potrebu uspoređivati moj rad sa svojim. Objasnite mu da to nije jednostavno kada se radi o različitim oblastima. Jedini, kakav takav pokušaj je napravljen za časopise (prema Scopusu). Vidim da je njegov časopis na 12. mjestu a moja tri su ispred njegovog: na 1., 2. i 6. mjestu.

Dana 24. 4. 2014. 14:41, Josip Pečarić je napisao:
Poštovani Predsjedniče HAZU,
Inače, već sam pisao o ovakvim velikosrpskim porukama, samo iz vremena Slobodana Miloševića. Začudilo me je da toga imamo i danas, u Hrvatskoj i u HAZU! Naime, u vrijeme neposredno prije rata pričala mi je jedna moja stara Kotorka kako ju je jedna prijateljica, s kojom je to bila od djetinstva i cijeli život su išle jedna drugoj u kuću, uvjeravala da smo mi Hrvati iz Boke zapravo Crnogorci, jer je Boka u Crnoj Gori. Dakle potpuno istovjetno tvrdnji akademika… da su mi dok sam bio u Beogradu tamošnji Srbi bili sunarodnjaci. Moja Kotorka je rekla prijateljici: Znači li to da su i Srbi iz Knina zapravo Hrvati? I prijateljica joj nikada više nije došla u kuću.
Ako je stav akademika… stav HAZU, bilo bi bolje odmah promijeniti ime u SAZU.
S poštovanjem,
akademik Josip Pečarić
P.S. Nadam se da ću Vaš stav dobiti prije same promocije jer se priča izvrsno uklapa u ono o čemu govori moja knjiga!

Odgovor još nisam dobio! Vjerojatno se netko ljuti zbog SAZU (Srpska akademija znanosti i umjetnosti – da bi se razlikovali od one u Beogradu), a ne smeta im ovo o sunarodnjacima kao izvornoj Miloševićevoj tvrdnji. Zanimljivo je vidjeti kako Hodak spominje "JAZU, oprostite HAZU", a ja SAZU.
Odgovor mog kolege podsjetio me je na Hodakov navod tvrdnje Abrahama Lincolna: "Bolje je šutjeti i biti smatran budalom, nego progovoriti i odagnati svaku sumnju!" Kao da nije pokušao uvrijediti me s tvrdnjom o mojim sunarodnjacima napisao je:

Dana 24. 4. 2014. 11:46, … je napisao
Poštovani,
Lijepo Vas molim moje računalo više ne opterećujte svojim dopisima.
Najljepše zahvaljujem

Odgovorio sam mu:
Dana 24. 4. 2014. 12:47, Josip Pečarić je napisao:
Poštovani,
Naravno, drago mi je znati da ne moram. Mi Hrvati Vam volimo kad o nekome pišemo poslati i njemu da to zna. Ne iza leđa. Nisam ni mislio da ćete naučiti što znači biti sunarodnjak.
Lijep pozdrav,
http://www.dnevno.hr/kolumnisti/hazu-i-protunarodna-vlast-122346#ixzz4P2OsL2L7
S druge strane, razumljivo je zašto je u svom "odgovoru" dr. Stjepandiću akademik Rudan spomenuo i mene. Iako ne spominjem njegovo ime kao u gornjem tekstu, znam pisati o njegovim dostignućima. Tako sam i prije par dana pisao u Pismu Hrvatskom saboru. Naime Upravni odbor HRZZ-a prihvatio je

mišljenje jednog od recenzenata koji je tvrdio da moji časopisi nisu dobri, a radi se o časopisima koje su po Scopusu na listi najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa na drugom, četvrtom i šestom mjestu. Po-hvalio sam kolegu Rudana:
Istina jedan član Upravnog odbora HRZZ-a i moj kolega iz HAZU je i sam stvorio jedan znanstveni časopis koji je na svjetskim listama. Njegov časopis je na Scopusovoj listi na 15. mjestu. Hvale vrijedno je ovakvo njegovo priznanje, iako posredno, da njegov časopis nije dobar. Međutim, to ga ne opravdava kada na taj način ocjenjuje i onih 13 časopisa koji su na 2. – 14. mjestu, zar ne?
http://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-optuzio-hrvatsku-zakladu-za-znanost-za-unistavanje-hrvatske-znanosti
http://kamenjar.com/nagrada-hrzz-zbog-zasluga-unistavanju-hrvatske-znanosti/
http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2016/11/03/akademik-josip-pecaric-nagrada-hrvatskoj-zakladi-za-znanost-zbog-zasluga-u-unistavanju-hrvatske-znanosti/
http://glasbrotnja.net/pecaric-nagrada-hrvatskoj-zakladi-znanost-zbog-zasluga-unistavanju-hrvatske-znanosti/
http://www.makarska-post.com/index.php/josip-pecaric-nagrada-hrvatskoj-zakladi-za-znanost-zbog-zasluga-u-unistavanju-hrvatske-znanosti/
Možda kolega Rudan i zbog toga ne misli odgovoriti na činjenicu na koju je upozorio dr. Stjepandić o publiciranju članka u kome je koautor i bivši ministar.
Istina imao je i dodatni razlog da spomene i mene u svom odgovoru dr. Stjepandiću. Naime, povodom nekih čudnih događanja u Akademiji vezanih uz znanstvenu konferenciju povodom mojih 1000 znanstvenih radova i izbora za dopisnog člana Dukljanske akademije nauka i umjetnosti razgovarao sam s Predsjednikom HAZU. Tom prigodom spomenuo sam mu probleme s HRZZ-om i poslao poglavlje knjige "Oba su Pala" u kome sam pisao o tome ("HRZZ: NI U ZNANOSTI NIJE NIŠTA BOLJE").
Vjerovali ili ne, i ja sam u e-mailu Predsjedniku Akademije po-vezao akademika Rudana, njegov časopis i bivšeg ministra Jovanovića:

Naslov: Za predsjednika HAZU
Datum: Mon, 9 May 2016 10:18:29 +0200
Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>
Prima: Kabinet Predsjednika <kabpred@hazu.hr>

Poštovani predsjedniče HAZU akademiče Zvonko Kusiću,
Niste mi potvrdili primitak poglavlja knjige o HRZZ?
Doista ne mogu vjerovati kako dva člana HAZU, nemaju bitnu ulogu u šikaniranju mog projekta od HRZZ gdje su oni članovi Upravnog Odbora.
Posebno me zanima Vaše mišljenje oko njihovih pogleda prema moja TRI časopisa koji su u CC i/ili SCIE listama, posebno zato što su sva tri po objektivnim kriterijima na svjetskim bazama bolje rangirani od časopisa glavnog tajnika HAZU koji je sudjelovao u diskriminaciji tih mojih časopisa.
Je li razlog tome što u mojim časopisima ne objavljuje bivši mini-star Željko Jovanović, a u njegovim da?

Pogledajmo što je prema Hrvatskoj znanstvenoj bibliografiji objavio bivši ministar u CC časopisima:
(Navode se tih 5 CC radova koje i danas možete pronaći tamo.)
Od 5 takvih radova 3 u Collegium antropologicum!
Valjda je zato u pravu Upravni odbor HRZZ (u kome je predsjednik akademik, a član glavni tajnik HAZU) što za moja 3 časopisa koji su u CC i/ili SCIE časopisima tvrde da su "Domaći" časopisi, a časopis koji je glavni za radove bivšeg ministra to sigurno ne može biti.
Odgovor nisam dobio!

Akademik Josip Pečarić

PIŠEM PISMA ODGOVORA NEMA! 2. / JE LI AKADEMIJI VAŽNA ZNANOST, ZAGREB, 2017.

RUDANA ZA PREDSJEDNIKA, A JOVANOVIĆA ZA REDOVITOG ČLANA HAZU-A!

(Drugo pismo Predsjedniku HAZU)

Poštovani Predsjedniče HAZU-a g. akademiče Zvonko Kusiću,

Mislim da sam teško oštetio Glavnog tajnika HAZU-a u onom dijelu govora koji nisam uspio izgovoriti na Skupštini. Naime, u svezi optužbe dr. sc. Josipa Stjepandića za znanstveno nepoštenje Glavnog tajnika HAZU-a i saborskog zastupnika dr. sc. Željka Jovanovića komentirao sam samo odgovor u Saboru ovog drugog:

„A Jovanović je sebe optužio po onom dobro poznatom – na izuzetcima se potvrđuje pravilo. Naime, on je našao izuzetak nekoga tko i inače puno objavljuje, pa je puno objavljivao dok je bio na nekoj funkciji. Naš "veliki" znanstvenik je tako sebe poistovjetio s takvim znanstvenikom. Vjerovali ili ne!"

Istu obranu imao je i Glavni tajnik. I on je spomenuo nobelovca Stevena Chua koji je kao ministar energije u Vladi SAD-a objavio 40 znanstvenih radova. Žao je našem Glavnom tajniku što Jovanović nije objavio isto toliko, a kako su Jovanovićevi radovi izvrsni on bi bio sretan u svom časopisu objaviti 10 od tih 40. Doista, izvrsno je Glavni tajnik prepoznao kvalitetu bivšeg ministra Jovanovića i ispravno ga usporedio s jednim nobelovcem. Zar samo zbog toga naš Glavni tajnik ne zaslužuje mjesto Predsjednika HAZU-a?

Zato treba odmah odbaciti optužbu za znanstveno nepoštenje. Doista dr. Stjepandić, očito frustriran što nije on na razini jednog nobelovca kao naš veliki bivši ministar, zar ne?
Dapače, pogledajte taj impozantni znanstveni doprinos našeg kandidata za Nobelovu nagradu dr. sc. Željka Jovanovića:
Izvorni znanstveni i pregledni radovi u CC časopisima
1. Boban, Marko; Peršić, Viktor; Jovanović, Željko; Drinković, Nikša; Milošević, Milan; Laviano, Alessandro.
Clinical and Seasonal Variations of Nutritional Risk Screening in Patients Scheduled for Rehabilitation after Heart Surgery. // The heart surgery forum. 16 (2013) , 6; 336-343 (članak, znanstveni).
2. Klarin, Ivo; Majnarić, Ljiljana; Jovanović, Željko; Nakić, Dario; Včev, Ivan; Včev, Aleksandar.
Epidemiology and clinical presentation of inflammatory bowel disease in Zadar County, Croatia. // Collegium antropologicum. 37 (2013) , 4; 1161-1170 (članak, znanstveni).
3. Jovanović, Željko; Crnčević-Orlić, Željka; Štimac, Davor; Kokić, Slaven; Peršić, Viktor; Ružić, Tatjana; Goll-Barić, Sanda.
Effects of Obesity Reduction on Cardiovascular Risk Factors : Comparison of Individual and Group Treatment – Substudy of the Croatian Healthy Weight Loss Programme. // Collegium antropologicum. 33 (2009) , 3; 751-757 (članak, znanstveni).
4. Crnčević-Orlić, Željka; Jovanović, Željko; Štimac, Davor; Zaputović, Luka; Peršić, Viktor; Ružić, Alen.
Efficacy of Healthy Weight Loss Program in Obesity Treatment : Croatian Experience. // Collegium antropologicum. 32 (2008) , 1; 79-83 (članak, znanstveni).
5. Peršić, Viktor; Ružić, Alen; MiIetić, Bojan; Balen, Sonja; Jovanović, Željko.; Včev, Aleksandar; Rački, Sanjin; Vujčić, Božidar.
Left ventricule diastolic function in obese patients with newly diagnosed arterial hypertension. // Wiener klinische Wochenschrift. 119 (2007) , 13/14; 423-427 (članak, znanstveni).
A ima još 3 (TRI) znanstvena rada u drugim časopisima!
Doista dr. Stjepandić ima razloga da bude frustriran. Međutim osjeća se i malo ljubomore akademika Rudana.
Kako to?
Pa dr. sc. Željko Jovanović je od 5 (PET) svojih CC radova 3 (TRI) objavio u časopisu akademika Rudana Collegium antropologicum.
Vidimo kako je dr. sc. Željko Jovanovič u godini u kojoj je bio ministar bio najuspješniji u svojoj znanstvenoj karijeri: Objavio je 2 (DVA) CC-rada u 2013., dok je nobelovac Steven Chu iste godine kao ministar objavio 5 radova.
Međutim, treba uzeti u obzir kako je iste godine dr. Jovanović objavio i:
Udžbenici i skripta

1. Bach-Rojecky, Lidija; Budimir, Danijela; Čulig, Josip; Debeljak, Željko; Dolenec, Petra; Jovanović, Željko; Mimica Matanović, Suzana; Modun,

Darko; Mudnić, Ivana; Rajič, Jelena; Šarčević, Sonja; Šešelja Perišin, Ana; Včev, Aleksandar; Župan, Gordana.
Priručnik o virtualnim pokusima iz farmakologije / Modun, Darko; Bach-Rojecky, Lidija (ur.).
Split : Medicinski fakultet Sveučilišta u Splitu, 2013.

Dakle, naš bivši ministar, koji je očito zreo za Nobelovu nagradu, barem treba biti akademik. Zar će Akademija dopustiti da prije postane nobelovac nego akademik? Iz Jovanovićeve rasprave očito je kako je on svjestan toga, ali je i izuzetno skroman:

„Nadam da će mjesto u Akademiji naći i neki zaslužni drugi ljudi, koji svojim bogatim opusom zaslužuju i Nobelovu nagradu, međutim još uvijek nisu našli mjesto u HAZU...

Što se tiče radova koje sam objavio, pa evo ja ću Vas pozvati na američkog nobelovca, na žalost, nisam ni blizu nobelove nagrade, koji je za vrijeme dok je bio državni tajnik, a to je otprilike u rangu ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta. On je bio državni tajnik za energetiku, objavio je 50 CC radova, to, volio bih da sam ja bio tako uspješan."

Ma koji nobelovac. Chu nije imao najuspješniju godinu u svom znanstvenom radu dok je bio ministar, a Jovanović, jest! Očito on je kao ministar znanosti to i uspio jer je imao uvid u cjelokupnu hrvatsku znanost, što je i rezultiralo ovako velikim ostvarenjem, zar ne? Zato bi dr. Stjepandić trebao povući svoju optužbu za znanstveno nepoštenje i podržati prijedlog da se čovjeka, koji nepravedno nije dobio Nobelovu nagradu, izabere za redovitog člana HAZU.

Mora vidjeti da je i njegova obrana i ona akademika Moguša potpuno istovjetna, osim što je Jovanović iz skromnosti povećao broj radova američkog nobelovca za 10. A veličina akademika Rudana u prepoznavanju čovjeka koji je zaslužio i Nobela, pa mu je od 5 (PET) CC-radova objavio čak 3 (TRI) pokazuje da u Akademiji nema zaslužnije osobe od njega za mjesto Predsjednika Akademije!

Dr. Stjepandić je ugledan hrvatski znanstvenik (ne kao dr. sc. Željko Jovanović pa je očito zašto je dr. Jovanović rekao da je frustriran):

Editor-in-chief: **Advances in Transdisciplinary Engineering**
Editor-in-chief: **Reviews in Transdisciplinary Engineering**
Editor-in-chief: **Concurrent Engineering in the 21st Century**
Editor-in-chief: **Systems Engineering in Research and Industrial Practice**
Editor-in-chief: **International Journal of Agile Systems and Management**
Associate Editor: **Journal of Industrial Information Integration**
Associate Editor: **Journal of Industrial Integration and Management**
Editor: **Advanced Engineering Informatics**
Editor: **Journal of Aerospace Operations**
Editor: **IEEE Transactions on Systems, Man, and Cybernetics: Systems**

Umjesto optužbe za nepoštenje, morao bi priznati da se radi samo o izuzetnoj sposobnosti akademika Rudana i trebao bi se pridružiti mom prijedlogu da ga se izabere za Predsjednika Akademije!

Ja sam, nažalost, u dijelu govora koji nisam uspio izgovoriti na Skupštini naveo samo kako je Glavni tajnik odgovorio dr. Stjepandiću:
„Glavni tajnik je arogantno odgovorio uplećući u taj odgovor i mene!“
A istim riječima je komentirao i onu polovicu mog govora na samoj Skupštini.
Mislim da i to pokazuje koliko je naš glavni tajnik izvrstan za mjesto Predsjednika HAZU-a, zar ne?
Jasno je da ima i onih koji neće shvatiti koliko je to dubokoumno. Tako je meni jedna hrvatska kolumnistica napisala:
„.. kad vidim ogovore 'ne zatrpavajte mi mail', više mi se ne čita, priznajem.. samo pokazuju koliko im je stalo i što rađe, pišu sebi hvalospjeve, i drže se ko svete krave, tašti i samodopadni, a za zemlju većina nije prstom mrdnula...“
Poštovani g. Predsjednilče, moram Vam se ispričati zbog netočnih podataka u prošlom pismu kada sam napisao:
„Kako je Glavni tajnik imao kod sebe i knjigu koju je Akademija izdala 1995. na prijedlog akademika Tuđmana, očito je on unaprijed isplanirao taj svoj istup.“
Radi se o knjizi Branka Dubravice, *Vojska antifasističke Hrvatske*, 1996,
Vjerujući da je predlagač bio akademik Tuđman, potražio sam što ima u Hrvatskoj znanstvenoj bibliografiji o tom autoru.
I našao sam:
Rezultati pretraživanja za izraz: Branko Dubravica
Nije nađen niti jedan rad
Zato sam pogledao snimku
(https://www.youtube.com/watch?v=uw9F1iFk36s)
Na prijedlog Razreda za društvene znanosti knjiga je dobila nagradu HAZU-a!
Oca moderne hrvatske države akademika Franju Tuđmana Glavni tajnik nazvao „Najveličanstvenijim čovjekom na ovim prostorima“ da bi time pohvalio Razred koji će kasnije predložiti i prof. dr. Iva Goldsteina za redovitog člana HAZU-a!
Pitao sam zato i hrvatske povjesničare za mišljenje.
Jedan mi piše:
Poštovani,
davno sam je čitao. Nije me se dojmila. Prvo zbog naslova, stvari treba zvati njihovim imenom. Drugo, kada je već ulazio u temu trebao ju je obraditi kako treba, ovako je ispala površno. Treće, u dokazivanju hrvatskog doprinosa u partizanskoj borbi (ostavljam po strani što je masa ljudi prevarena od KPJ) potpuno je izostavio udio Hrvata u proleterskim brigadama, posebice onima koje su kasnije pripale Srbima ili Crnogorcima, što pokazuje koliko je knjiga bila površna. Nije shvatio ili je ignorirao da su u pregledima nakon rata Hrvati jako oštećeni. Na kraju, to je jedna od prvih knjiga s kojom je počeo antifašistički diskurs u znanosti, ili da budem jasan relativiziranje staljinizma u Hrvatskoj. Navodno je dobila i neku nagradu od HAZU, što se nadam da ipak nije istina, jer je to primjer površnog pregleda.
Pozdrav.
P. S. Ako je niste čitali nećete ništa izgubiti ako je zaboravite.
Drugi piše:
Poštovani Josipe,

ukratko. knjigu sam pogledao davno, kada je objavljena i nisam bio preoduševljen, ... čini mi se da je, iako koristan pregled - kronologija, ipak napisana u antifašističkom duhu, uz pozdrav

Nekako mi se čini da je Glavni tajnik „prodao“ HDZ-ovim zastupnicima najnoviji „pogled“ SDP-a na akademika Franju Tuđmana.
O tome imate izvrstan članak prof. dr. Matka Marušića:
http://narod.hr/hrvatska/prof-dr-sc-matko-marusic-mladi-partizani-koja-razlika-franje-tudmana-davora-bernardica
Zapravo dovoljno je vidjeti kako je Glavni tajnik napao i akademika Stanka Popovića. Naime kolega Popović je stalni sudionik *Dana dr. Franje Tuđmana - Hrvati kroz stoljeća* u Velikom Trgovišću!
A sve to pokazuje koliko akademik Rudan zaslužuje biti predsjednikom Akademije!

Akademik Josip Pečarić

18. 12. 2016.

STJEPANDIĆ I POPOVIĆ KOMENTIRAJU RUDANA!

Pismo dr. sc. Stjepandića
PREDSJEDNIKU HRVATSKE AKADEMIJE ZNANOSTI I UMJETNOSTI I AKADEMICIMA
objavljeno je na internetu (hrvatsko nebo, dragovoljac) pa ga možete tamo i pročitati.
Izdvajam samo:
„Glavni tajnik HAZU ne samo da nije reagirao na neprimjereni rječnik zastupnika Jovanovića koji je akademika Paara nazvao plagijatorom i lažovom, nego je pohvalio znanstvenu izvrsnost tog istog Jovanovića, usporedivši ga s nobelovcem Steven Chu-om, te kao kolateralne žrtve opleo po dvojici drugih akademika (Josip Pečarić, Stanko Popović), optužujući ovog prvog za njegov tobože nedostojni životni put (rođen u Crnoj Gori, studirao i radio u Beogradu), pa što će on nama pisati neke peticije po Zagrebu. Zamislimo kakva bi reakcija bila u sabornici, da je Pečarić kojim slučajem Srbin, Židov ili Rom!?“
http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2016/12/19/dr-josip-stjepandic-predsjedniku-hrvatske-akademije-znanosti-i-umjetnosti-i-akademicima/
http://www.dragovoljac.com/index.php/razno/1956-dr-stjepandic-o-nastupu-glavnog-tajnika-hazu-rudana-u-saborskoj-raspravi-14-12-16

Evo reagiranja akademika Stanka Popovića (18. 12. 2016.):

KRATKI OSVRT NA IZLAGANJE AKADEMIKA PAVLA RUDANA, GLAVNOGA TAJNIKA HAZU, U HRVATSKOME SABORU 14. 12. 2016. PRIGODOM PODNOŠENJA IZVJEŠĆA O RADU HAZU U 2015.

Odjednom, izvan konteksta, akademik Pavao Rudan je rekao:

„Mi imamo različite ljude u Akademiji i ti ljudi predlažu različite stvari. Neki ljudi na primjer iz Akademije, dvojica, predlažu i predložili su gospođi predsjednici Republike da se u Hrvatsku vojsku uvede pozdrav „Za dom spremni“ i iz ureda gospođe predsjednice odlično su odgovorili: To je neozbiljno i na granici provokacije!
Ja bih rekao da je to stvarno možda i provokacija, jer čovjek koji je to predložio je rođen 1948. godine u Socijalističkoj Republici Crnoj Gori. Završio je studij na Univerzitetu u Beogradu 1975. godine. Završio je magisterij nauka na Univerzitetu u Beogradu 1977. godine. Postigao je stupanj doktora nauka na Univerzitetu u Beogradu 1982. godine i onda dolazi nama ovdje i predlaže nam takve stvari.
Onaj drugi, koji je uz njega to također napravio, član je Saveza komunista i sekretar na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu. Ja kao liječnik shvaćam kolege što znači identifikacija s agresorom i da su se neki ljudi uistinu uplašili nekih stvari.“

Taj drugi sam, priznam, ja. Drago mi je da akademik Pavao Rudan proučava moju biografiju. Ali, radi potpunosti moje biografije navodim i sljedeće podatke.
Bio sam član SK od 1956. (od završnoga razreda gimnazije, kada mi je bilo nepunih 18 godina) do 1967. (prvo student na PMF-u u Zagrebu, pa znanstveni novak u IRB-u).
U IRB-u me Radnički savjet zadužio za provođenje izbora za novi saziv Radničkoga savjeta (oko 1965., ne sjećam se točno). Moje izborno povjerenstvo sazvalo je kandidacijski zbor zaposlenika, te se na popisu kandidata našlo 45 osoba, a biralo se 15. Tvrdim da su to bili prvi demokratski izbori u Hrvatskoj. Optužili su me iz Gradskoga komiteta SK da sam omogućio potencijalni izbor neprijatelja u Radnički savjet IRB-a.
U okviru SK u IRB-u priređivali smo javne tribine na kojima su nastupali uvaženi profesori i javni djelatnici koji baš i nisu bili po volji vodstvu SK.
Dvadesetak članova SK i nečlanova (svi znanstvenici u IRB-u) sastavilo je izjavu o unaprjeđenju demokratizacije društva koju smo poslali sredstvima priopćavanja, pa i u list Komunist. Nijedne novine nisu objavile izjavu. Kao supotpisnik izjave, a i zbog javnih tribina, pozvan sam na razgovor (ustvari raport) kod Mike Tripala i kod Marinka Grujića (tada jednoga od vodećih članova SK u Zagrebu).
Istupio sam iz članstva SK 1967. (godinu prije obrane doktorata i odlaska na usavršavanje u Veliku Britaniju). Naveo sam u Gradskom komitetu SK da istupam zato jer se nije ništa promijenilo u SK i nakon uklanjanja Aleksandra Rankovića (1966.), te da i ojačan dogmatski *demokratski centralizam*. Sa mnom i nakon mene, još je dvadesetak kolegica i kolega u IRB-u istupilo iz članstva SK.
Nije mi jasno što znači i na koga se odnosi (prethodno citiran) navod akademika Pavla Rudana: *Ja kao liječnik shvaćam kolege što znači identifikacija s agresorom i da su se neki ljudi uistinu uplašili nekih stvari.*
Pismo Predsjednici RH s prijedlogom da se pozdrav *Za dom spremni* uvede u službenu vojnu uporabu nastalo je zbog najave šibenske policije da će kazniti pjevača Marka Perkovića Thompsona zbog uzvikivanja pozdrava *Za dom* (u pjesmi Čavoglave) na što su njegovi slušatelji odgovorili *Spremni* na koncertu u Kninu 5. kolovoza 2015. Pismo je potpisalo oko 4000 osoba. Kažnjavanje Thompsona dovelo bi do velikih uličnih nereda s nepredvidivim posljedicama i to u jeku turističke sezone. Desetci tisuća mladih koji slušaju Thompsona nemaju nikakvu vezu s NDH. Također gotovo ništa ne znaju o komunističkom režimu u Jugoslaviji i u Hrvatskoj. Pripadnici HOS-a branili su domovinu s tim pozdravom. Nosili su svoje znamenje i na vojnoj paradi u Zagrebu 4. kolovoza 2015. i na obilježavanju 25. godišnjice okupacije Vukovara 18. studenoga 2016., i to pred cijelim državnim vrhom. Pozdrav *Za dom spremni* puno je stariji od režima u NDH. Pripadnici HOS-a su priznati hrvatski branitelji, prema Zakonu o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata (2013.), te smiju nositi vojne odore iz Domovinskog rata prema Pravilniku o vojnim odorama (2011.).

MOJ KOMENTAR poslan akademicima:

"Čudi me da akademik Rudan, kada već proučava i biografiju kolege Popovića, nije u Saboru spomenuo njegove domoljubne tekstove. Nije valjda zato što mu je ipak draži komunistički režim pa u Akademiji zabranjuje najave predstavljanje moje knjige koju promoviraju admiral Davor Domazet Lošo i prof. dr. sc. (a i general) Miroslav Tuđman.
Pozz
Josip Pečarić
rođen 1948. u Crnoj Gori, doktorirao u Beogradu 1982. i onda došao u Hrvatsku soliti ljudima pamet, pa čak postao akademki 2000.g što je sramota jer je Rudan to postao 2006., a rođen je 1942 i to u Zagrebu."
A možda sam ih samo trebao uputiti na tekst Zvonimira Hodaka:
"Naravno, na ovim prostorima vrijedi "pravilo" George Orwella iz njegovog romana "1984". Svi smo jednaki, ali neki su još malo jednakiji. Naime, ono što i po presudi ESLJP vrijedi za crvenu zvijezdu ne vrijedi ZDS. Bez obzira što je HOS regularni dio Oružanih snaga RH, a HOS-ov grb službeno registriran u vrijeme vlade Ivice Račana. I kad podvučemo zajednički nazivnik što nam ostaje. Oni koji su s crvenom zvijezdom žarili, palili i klali po Lijepoj našoj nemaju zbog isticanja tog simbola ni jednu prekršajnu prijavu. Oni pak koji su pod znakom ZDS od Čavoglava pa do Oluje branili ovu zemlju od agresora odlaze pred prekršajne sudove, izloženi su harangi onih koji su četiri godine na "istočnom stajanju" žestoko navijali za svoje igrače Kadijevića, Adžića, Arkana, Mladića, Martića i lijeve medijske kolone. No, bitku su definitivno izgubili. ZDS ostaje simbol inata agresiji, JNA, orijuni i taj simbol postaje to čvršći i žešći što je "stoka sitnog zuba" glasnija u svom roktanju."
Naravno, treba pročitati cijeli Hodakov tekst!

http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/galvanizirani-jugo-mozgovi-nikako-ne-mogu-shvatiti-da-ne-postoji-sarafciger-kojim-bi-se-uklonila-spomen-ploca-s-grbom-hos-a-984221/

Josip Pečarić
19. 12. 2016.

PRILOG:
DR. JOSIP STJEPANDIĆ PREDSJEDNIKU HRVATSKE AKADEMIJE ZNANOSTI I UMJETNOSTI I AKADEMICIMA

štovani dame i gospodo akademici,

obraćam Vam se iz Njemačke u povodu nastupa akademika Pavla Rudana, Glavnog tajnika Vaše Akademije u Hrvatskom saboru 14. prosinca, kad je braneći godišnje izvješće Akademije izgleda posrnuo i pred televizijskim gledateljstvom teško osramotio ne samo sebe, nego i Akademiju.
Akademik Rudan mogao je biti iritiran verbalnim nasrtajem zastupnika Pernara, međutim na njegovo temeljno pitanje (što Akademija poduzima protiv svekolikog propadanja Republike Hrvatske?), mogao je vrlo lako dati jezgrovit i nedvosmisleni odgovor, koji bi razumjeli i oni birači, koji su zastupniku Pernaru povjerili svoj glas. Umjesto toga, on se upustio u raspravu na razini jednog uličara (Citiram: „Zastupnik je pobjegao“, „Kud nam se naguravaju izvana?“, „Vidim da ne znate o čemu govorite“, „Nemojte mi tu dolaziti s ovakvim neprimjerenim komentarima“), kojom nije vrijeđao samo zastupnike Pernara, Bunjca i Mišića, nego i one koji su njegov smušeni nastup pratili, a pogotovo hrvatske birače, koji imaju pravo dobiti odgovor na pitanja njihovih zastupnika.

Dana 27. listopada o.g. podnio sam Odboru za etiku u znanosti i visokom obrazovanju prijavu protiv akademika Pavla Rudana, prof. dr. Aleksandra Včeva, dr. Željka Jovanovića i drugih zbog neetičnog postupanja u znanstvenoj publicistici. Na temelju aktualne obavijesti tajnice Odbora od 15. prosinca (u privitku*), moja prijava još nije bila na sjednici Odbora te stoga nije ni razmatrana.
Na poticaj zastupnika Branimira Bunjca, koji je zastupnika dr. Željka Jovanovića upitao za njegov komentar o mojoj prijavi, razvila se polemika u sabornici, u kojoj je zastupnik Jovanović na svoj poznati način izvrijeđao neistomišljenike, a pogotovo Vašeg člana akademika Paara. Akademik Rudan pritom ni jednom rječju nije uzeo u zaštitu svog kolegu Paara (što bi bila zadaća Glavnog tajnika), koji se sam nije mogao braniti, jer nije bio nazočan! Jovanović je čak lažno tvrdio da Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa nije pokrenulo postupak protiv njega jer je zaključilo da nema nikakve osnove za njegov sukob interesa. Akademik Rudan ga nije ispravio, iako je morao znati u kojem se statusu nalazi moja prijava Odboru za etiku.

From: Stjepandic, Josip
[mailto:Josip.Stjepandic@PROSTEP.com] Sent: Wednesday,

December 14, 2016 9:46 PM To: Mirjana Gopić Subject: AW: Prijava: akademik Pavao Rudan, prof. dr. Aleksandar Včev, dr. Željko Jovanović i drugi

Štovana gospođo Gopić,

Upravo pratim snimku današnje rasprave u Saboru, u kojoj je zastupnik Željko Jovanović ustvrdio da je moja prijava odbijena.

Možete li mi reći koji je status moje prijave tj. kad mogu računati s odgovorom Odbora za etiku u znanosti i visokom obrazovanju?

Sa štovanjem
Dr. Josip Stjepandić

———- Proslijeđena poruka ———- From: "Mirjana Gopić" <mirjana.gopic@azvo.hr> To: "Stjepandic, Josip" <Josip.Stjepandic@prostep.com> Cc: Date: Thu, 15 Dec 2016 16:44:48 +0000 Subject: RE: Prijava: akademik Pavao Rudan, prof. dr. Aleksandar Včev, dr. Željko Jovanović i drugi
Poštovani,

Vaša prijava još nije bila na sjednici Odbora te stoga nije ni razmatrana.

S poštovanjem
Mirjana Gopić

Glavni tajnik HAZU ne samo da nije reagirao na neprimjereni rječnik zastupnika Jovanovića koji je akademika Paara nazvao plagijatorom i lažovom, nego je pohvalio znanstvenu izvrsnost tog istog Jovanovića, usporedivši ga s nobelovcem Steven Chu-om, te kao kolateralne žrtve opleo po dvojici drugih akademika (Josip Pečarić, Stanko Popović), optužujući ovog prvog za njegov tobože nedostojni životni put (rođen u Crnoj Gori, studirao i radio u Beogradu), pa što će on nama pisati neke peticije po Zagrebu. Zamislimo kakva bi reakcija bila u sabornici, da je Pečarić kojim slučajem Srbin, Židov ili Rom!?
Budući da sam peticiju za uvođenje pozdrava „Za dom spremni" kao službeni pozdrav u Hrvatsku vojsku ne samo potpisao, nego sam u njezinu pripremanju dao nezanemariv doprinos, time što sam se raspitao kod svojih znanaca i prijatelja širom svijeta, kakvi su običaji kod njih, mogu Vas obavijestiti da u svim tim zemljama (njih oko 30) postoji kovanica „Za dom spremni", vezana za najdublje domoljubne osjećaje, a u nekima poput Kine je to i pozdrav. Tko poput Vašeg tajnika takav zahtjev naziva provokacijom, dokazuje bjelodano svoje neznanje. Takav je žalostan zaključak na tragu preuzetnog, na trenutke uvredljivog izlaganja Vašeg Glavnog tajnika saborskim zastupnicima i gledateljima izravnog prijenosa.

Stoga bih očekivao da „plamen intelektualne i moralne savjesti“ u najmanju ruku sakupi svu najbolju svjetsku praksu, prije nego li daje ikakav sud o spornim pitanjima.
S obzirom da je Vaš Glavni tajnik nastupio u ime HAZU, korisnika državnog proračuna, bilo bi sigurno korisno, kad biste ga upoznali s njegovim obvezama iz članka 46 Ustava RH („obraćanje organima vlasti“), člankom 2 Zakona o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji te člankom 18 Pravilnika o vojnim odorama, koji reguliraju status HOS-a, kao sastavnice pobjedničke Hrvatske vojske, te uporabe njihova znakovlja. Akademik Rudan ili ne zna ili svjesno zanemaruje činjenice.
Njegova obrana da je Steven Chu objavio više od 40 znanstvenih radova dok je bio ministar energije u SAD posebno je zanimljiva. Pritom je zanemario da je dotični znanstvenik još godine 1997. (ne 2007.!) dobio Nobelovu nagradu za fiziku, dok je ministarsku dužnost obnašao puno kasnije, od 2009. do 2013. godine, kao veliki znanstvenik, kada je njegova znanstvena produkcija pala na „samo“ 26 radova (a ne 40!) u 4 godine. Ne želeći nikoga omalovažavati, moram se zapitati da li ova usporedba (bivšeg) ministra Jovanovića s (bivšim) ministrom Chu-om znači da po službenome mišljenju HAZU, iz usta njezina Glavnog tajnika u plenarnoj sjednici Hrvatskog sabora, znanstveni opus dr. Jovanovića prije dolaska na dužnost ministra završeđuje Nobelovu ili neku sličnu nagradu?
Slobodan sam Vas podsjetiti da temelj moje prijave leži u činjenici da je dr. Jovanović objavljivao radove kao ko-autor s osobama prema kojima je po akademskoj hijerarhiji bio podređen, a po hijerarhiji vlasti nadređen, što sam u prijavi obrazložio, navodeći reakcije drugih urednika i izdavača, koji za takvo ponašanje imaju samo jednu ocjenu: staviti ih sve na crnu listu i time isključiti iz procesa znanstvenog publiciranja!
S obzirom da se ovakve grozne činjenice u Hrvatskoj uglavnom ignoriraju, ja ću ovaj gorući problem nastojati čim više internacionalizirati, koristeći svoje ne tako skromne mogućnosti kao urednik i izdavač kod više izdavačkih kuća. Da cjelokupna hrvatska znanost ne bi postala taocem nekoliko nečasnih pojedinaca, najtoplije Vam preporučam da etici u znanosti posvetite veću pozornost, te neophodno čišćenje započnete u vlastitoj kući, tj. u tajništvu.
Zašto se iseljavaju mladi liječnici i drugi stručnjaci? Jedan od najvažnijih razloga sigurno je slaba perspektiva, koja leži i u tome, da se određeni dio atraktivnih radnih mjesta očigledno čuva za islužene političare, partijske kundake, kojima se po potrebi pripisuju nobelovske sposobnosti. Tko takvu praksu ignorira, zataškava ili čak podupire, ne smije se čuditi provokativnim pitanjima u sabornici, te prijavama Odboru za etiku.
Ovo ću kritičko obraćanje završiti konstruktivnim prijedlogom. U ljeto 2015. godine primili ste Peticiju za zaštitu slobode znanstvenog rada, koju sam i sam potpisao, a koja se ticala neometanog istraživanja što se zbilja dogodilo u Jasenovcu. Vrlo sam žalostan da ova peticija nije ostavila nikakvog traga u Vašem godišnjem izvješću, iako su ju potpisali mnogi akademici i drugi pojedinci od ugleda i znanja.

U međuvremenu mladi hrvatski znanstvenici pod vodstvom dr. Nikole Banića tjedan za tjednom u „Hrvatskome tjedniku“, te nekim portalima izvješćuju o svojim istraživanjima „jasenovačkog popisa žrtava“ i dokazuju kako je taj popis u najmanju ruku u nekim dijelovima krivotvoren. Budući da Akademija po slovu zakona potiče i organizira znanstveni rad, pozivam Vas da dr. Nikoli Baniću i njegovim kolegama dadete odgovarajuću prigodu da rezultate svojih istraživanja prikaže u okviru aktivnosti Akademije i time potakne širu znanstvenu raspravu.
Sa štovanjem
Dr. Josip Stjepandić
Oleanderweg 25
64625 Bensheim

Prilog : Plamen intelektualne i moralne savjesti
Fonogram sjednice Hrvatskog sabora od 14.12.16
plamen intelektualne i moralne savjesti

AKADEMIK RUDAN NAPRAVIO OD HRVATSKOG SABORA I HAZU PAČJU ŠKOLU

Poštovana Predsjednice RH,
poštovani predsjednici Vlade RH i Hrvatskog sabora,

Trebao bih vas pozvati da konačno zaustavite napade na moj znanstveni rad, moje suradnike, obitelj, Ali neću, jer ne vjerujem da će od ovog mog pisma biti ikakve koristi. Kao, uostalom i od mnogih drugih koje sam vam pisao.
Kao što znate već sam vas obavijestio o tim napadima koji su počeli s napadom na moj projekt u HRZZ. Pisao sam vam da ne mogu prihvatiti tvrdnje iz HRZZ-a kako su 3 moja časopisa loša, a radi se o Q2 i Q3 časopisima.
Zahvaljujući prošlotjednom napadu Glavnog tajnika HAZU, koji je ničim izazvan napao akademika Stanka Popovića i mene, a nije branio akademika Paara od klevetničkih napada bivšeg ministra dr. sc. Željka Jovanovića, mnogo toga je postalo jasno.
http://www.hkv.hr/vijesti/hrvatska/25621-pismo-akademika-paara-predsjedniku-hrvatskog-sabora.html
Naime, već više od godinu i po dana pišem svima vama i konstatiram da od svih članova Upravnog odbora samo akademik Pavao Rudan ima časopis koji je on stvorio i koji je u svjetskim bazama.
Međutim, zahvaljujući jednom komentaru na HKV-u, ustanovili smo da je časopis Glavnog tajnika HAZU-a akademika Pavla Rudana još 2014.-e izbačen s te liste.
To vidimo u članku: Hrvatski časopisi u WoSCC, CC i Scopus bazama podataka
https://lib.irb.hr/web/hr/vijesti/item/1837-croatian_journals_wos_cc_scopus_databases.html

"Prema najnovijim podacima koje smo dobili od Thomson Reutersa u Current Contents (CC) bazi podataka koja u 2014. g. indeksira ukupno 9.905 časopisa indeksirano je 14 hrvatskih časopisa: Chemical And Biochemical Engineering Quarterly Journal Of Mathematical Inequalities (naš časopis, JP) Croatian Medical Journal Knjizevna Smotra Croatica Chemica Acta Nanomaterials And Nanotechnology Društvena Istraživanja Operators And Matrices (naš časopis, JP) Food Technology And Biotechnology Prolegomena Glasnik Matematicki Psychiatria Danubina International Review Of The Aesthetics And Sociology Of Music Synthesis Philosophica Ispao je Collegium Antropologicum (časopis akademika Rudana, JP), dok su u odnosu na prošlu godinu dodani Glasnik matematički, Nanomaterials and Nanotechnologies i Psychiatria Danubina."

Dakle od 14 hrvatski znanstvenih časopisa u CC bazi su dva naša! Dapače, u istom tekstu nalazimo i slijedeće:

"Web of Science Core Collection (WoSCC) baza podataka ukupno indeksira 12.501 časopisa (svibanj 2014), a broj hrvatskih časopisa smanjen je na 53. Pet časopisa nisu više indeksirana u WoSCC-u, a to su časopisi Collegium Antropologicum (časopis akademika Rudana, JP), Neurologia Croatica, Paediatria Croatica, Suvremena psihologija i Tekstil. U WoSCC je dodan jedan hrvatski časopis Nanoparticles and Nanotechnologies."

Lako je provjeriti da su na toj listi TRI naša časopisa.
Je li to razlog što na bezbroj mojih pitanja nitko ne želi odgovoriti?
Zar takvo ponašanje nije ravno neistini?
Je li se akademik Rudan rugao zastupnicima u Saboru kada je tvrdio:

„Kolega Branimir Bunjac, a šta da Vam kažem?

Moram Vam kazati da je ovo bilo vrlo, vrlo, vrlo žalosno. Reći ću da ne upotrijebim nešto drugo, što ste kazali s obzirom na citiranost i objavljivanje. Vidim da ne znate, o čemu govorite! Gospodin Steven Chu, koji je inače dobitnik 2007. Nobelovu nagradu, on je bio minister energetike u vladi SAD. I u tom trenutku dok je bio minister energetike u Vladi SAD objavio je preko 40 znanstvenih radova u različitim časopisima. Meni je žao što naš gospodin profesor Jovanović, naš bivši minister, isto nije objavio 40 znanstvenih radova. 10 bih mu ja odmah objavio u časopisu Collegium antropologicum, jer sve ono što je radio i što objavljuje je odlično! "

Pa kad tako govori Glavni tajnik HAZU tko može posumnjati da njegov časopis nije vrijedan, da nije više na svjetskim listama?
Dr. Josip Stjepandić to komentira ovako:

"Članci dr. Jovanovića objavljivani su u Collegium antrpologicum jer drugih, boljih članaka nije bilo. To je dovelo do srozavanja kvalitete, što je uočio TR i maknuo časopis s indexa sto je dovelo do pada zanimanja kod autora, te neredovitog izlaženja.
Tvrdnja akademika Rudana, da bi objavio 10 članaka od dr. Jovanovića, može se protumačiti ovako: Budući da ne dobija druge članke, uzet će po principu „Daj što daš", pa i članke „nobelovca" Jovanovića."

Prof. dr. sc. Neven Elezović piše jednoj članici našeg projekta (nadam se da razumijete porugu):

"Pišem našem Ministarstvu ljubavno pismo, povodom odluke da ne financiraju nijedan od naših časopisa. Interesantno, unutra ne spominjem Joška (Josipa Pečarića, JP), *jer je svaka pomisao da takva odluka ima ikakve veze s njegovim djelovanjem potpuno neutemeljena. Baš je krasno živjeti u Hrvatskoj."*

A s druge strane dr. Stjepandić komentira i ponašanje HRZZ-a:

"Meni je to kao iz nekog ružnog filma. Da se taj slučaj dogodio u Njemačkoj, izvršni direktor HRZZ imao bi posla s državnim odvjetnikom, a članovi Upravnog vijeća bili bi ekskomunicirani i pred otkazom."

Doista je jasno da moja tri časopisa koja su Q2 i Q3 ne valjaju kada je i onaj jedan jedini od članova Upravnog odbora HRZZ-a izbačen sa svjetskih lista. I to časopis Glavnog tajnika HAZU!

Prof. dr. sc. Josip Pečarić
Redoviti član HAZU
Dopisni član DANU

P.S. Doista je u pravu prof. Elezović kada onako komentira činjenicu o kojoj smo pisali u više navrata – rezultat će biti to da naša tri časopisa neće više biti financirana.

I dok akademik Davorina Rudolfa, predsjednik Znanstvenoga vijeća za mir i ljudska prava HAZU-a tvrdi kako se krše moja prava zbog nastupa akademika Pavla Rudana kada je rekao:

"rođen 1948. godine u Socijalističkoj Republici Crnoj Gori (netočno: Narodnoj Republici Crnoj Gori). *Završio je studij na Univerzitetu u Beogradu 1975. godine* (netočno: 1972. godine, JP). *Završio je magisterij nauka na Univerzitetu u Beogradu 1977. godine* (netočno: 1975. godine, JP). *Postigao je stupanj doktora nauka na Univerzitetu u Beogradu 1982. godine i onda dolazi nama ovdje i* ...(podcrtao JP)."

Međutim, mnogo gore od kršenja mojih prava je činjenica da je Glavni tajnik HAZU poslije dvogodišnjeg proučavanja moje biografije u Hrvatskom saboru o njoj izvijestio ono što je mislio da je najvažnije, tj. iznio je PET podataka i od toga je TRI bilo netočno. Čudi li vas onda što su tako vrsnom znanstveniku njegov znanstveni časopis izbacili iz svjetskih baza?
Doista je veličanstveno dostignuće biti prvi hrvatski znanstvenik kojemu su izbacili časopis iz CC baze!
Iz pisma prof. Elezovića jasno je da ću i ja uspjeti u tome, ali ipak sam frustriran jer je to akademiku Rudanu uspjelo prije mene.

Ali veliki uspjeh akademika Rudana, Glavnog tajnika HAZU jest to što je i od HAZU i od Hrvatskog sabora napravio "Pačju školu". Sigurno ste kao djeca naučili tu pjesmicu. Ako niste imate je na Internetu.

23. 12. 2016.

DNEVNIK U ZNAKU 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2017.

13.04.-19.04.2016.

http://www.hkv.hr/izdvojeno/nae-teme/dnevnik/23615-josip-pecaric-dnevnik-srijeda-13-travnja-utorak-19-travnja-2016.html

Josip Pečarić – Dnevnik: Srijeda, 13. travnja - utorak, 19. travnja 2016.

Portal HKV-a: 21. travnja 2016.

DNEVNIK JOSIPA PEČARIĆA: SRIJEDA, 13. TRAVNJA - UTORAK, 19. TRAVNJA 2016.

(...)
Četvrtak, 14. travnja 2016.
Re: Dokle će te dopustati klevetanje?
Datum: Thu, 14 Apr 2016 04:41:41 +0200
Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>
Prima: Stjepandic, Josip, sinisa.kovacic@hrt.hr <sinisa.kovacic@hrt.hr>, jozo.barisic@hrt.hr <jozo.barisic@hrt.hr>
CC: Igor Vukić, Razum, dr. Stjepan Razum, Jakov Sedlar, Velimir Bujanec

Štovani kolega dr. Stjepandiću,

U potpunosti podržavam sve što ste naveli u Vašem pismu.
Jedino u svezi s Vašom preporukom za čitanje moje knjige „Dva pisma koja su skinula maske: za hrvatsku šutnju nismo spremni“ moram Vas izvijestiti da sam

prije dva dana poslao g. Kovačiću moj tekst "Za dom spremni" itekako smeta poraženima u Domovinskom ratu i srpskim slugama u RH koji predstavlja odgovor na napade kojima su izloženi vodeći ljudi hrvatskog naroda u Crnoj Gori. (poveznica)
Naime, povodom mog izbora za Dopisnog člana Dukljanske akademije nauka i umjetnosti bio sam gost predsjednika Hrvatskoga nacionalnog vijeća Crne Gore g. Zvonimira Dekovića i g. Adrijana Vuksanovića, predsjednika Hrvatske krovne zajednice „Dux Croatorum". Tom prigodom pridružila nam se i ministrica u Vladi CG gđa Marija Vučinović.
Napisao sam g. Kovačiću:
"Vi odlučite treba li HTV pomoći HGI i našoj ministrici u CG."
Kao što se može vidjeti u Prilogu mog odgovora na taj napad ministrica kaže kako im crtaju metu na čelima! Kako je u naslovu mog teksta ZDS ne mogu vjerovati da je g. Kovačić propustio poslati moj tekst onima koji su pripremali emisiju o kojoj govorite.
Zapravo pitam se je li ta emisija pomoć Hrvatima Crne Gore i njihovoj tj. našoj ministrici u Vladi CG koju sam tražio?
Što se tiče blaćenja g. Bujanca nadam se da ste uspjeli gledati i njegovu današnju Bujicu u kojoj je gostovao g. Anto Đapić. Đapić je održao lekciju hrvatskim političarima. Zapravo ih je pokušao naučiti ono o čemu ja odavno pišem u svojim tekstovima: NAPAD JE NAJBOLJA OBRANA, odnosno ono što je govorio kardinal Kuharić: Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima. Principi su oružje. I zato kad Hrvatska čistih ruku i čiste savjesti nastupi pred svijetom, ona je jaka i pred jakima.
A ti veliki, koji i danas napadaju RH su podržavali velikosrpsku fašističku agresiju na Hrvatska!
O pozdravu ZDS iznio je g. Đapić istovjetne stavove koje zastupam i u knjizi koju spominjete i u tekstu koji sam poslao ravnatelju HTV-a. Najavio je g. Đapić i ponovni zahtjev za dekriminalizaciju pozdrava HOS-a i mnogih drugih branitelja u Domovinskom ratu pa, ako je potrebno, i referendum po tom pitanju u organizaciji svih hrvatskih HOS-ovaca. Drugim riječima najavljuje nešto slično Peticiji ZDS, koja je povod da se danas vodeći ljudi Hrvata Crne Gore proglašavaju ustašama.

Sa štovanjem,
akademik Josip Pečarić
P.S. Ako niste već pročitali dr. Razuma spominje veliki hrvatski biskup dr. Vlado Košić u tekstu: Zar je sve komunističko i danas svetinja u koju se ne smije dirati? Žalosno je da se ovako šalju poruke koje žele opravdati zločinački komunistički režim.
Zašto se ne smiju postaviti pitanja o partizanskim zločinima? Poznajem dobro dr. Stjepana Razuma, on je veoma stručan, marljiv i iskren čovjek, on ne bi izmišljao kada kaže, kao vrsni povjesničar i arhivist, da ima dokaze da su partizani u Jasenovcu svoje zločince podmetnuli državi NDH. Zašto se ne smije znanstveno to istraživati? Zar je sve komunističko i danas svetinja u koju se ne smije dirati?

Poznajem i gosp. Jakova Sedlara. Njegov film otvara pitanja, bio sam na njegovom prikazivanju u Zagrebu i poslije razgovarao sa Slavkom Goldsteinom. On mi je odmah rekao da su izjave Ljubice Štefan pune laži, na što sam mu odgovorio da je to znanstveno istraživanje: neka svaka strana iznese svoje argumente, a javnost će sama zaključiti što je laž a što istina. Čudi me k tome da su sve javne informativne emisije, kao i naši političari, izbjegli iznijeti činjenicu da se među Srbima javljaju i oni koji žele doći 22. travnja u Jasenovac i koji osporavaju Pupovcu monopol nad srpskim stavovi u Hrvatskoj. Zašto se već jednom ne odmakne naša javnost od takvih ljudi koji siju podjele i zašto im se naši političari klanjaju? Apsurd! Zamislite da se u Srbiji vlasti s toliko puzavosti brinu oko toga što će Hrvati reći? Neshvatljivo! (poveznica)

13.4.2016. u 23:20, Stjepandic, Josip je napisao/la:

Štovani gospodo,
Koliko god sam se veselio neminovnoj smjeni na čelu HRT, bojim se da Vam naprosto nedostaje hrabrosti za neophodne promjene.
Već sam Vas upozorio da Radmanove najavne špice tipa „Ide Tito preko Romanije“ treba žurno povući i vratiti „Odu slobodi“.
Onda drug Novokmet, koji je prije četiri godine, ako se dobro sjećam, pokazao neograničenu skojevsku brutalnost. Čime je on zaslužio da vodi emisiju poput večerašnjeg „Otvorenog“?
Izgleda da je klevetanje u neograničenim količinama, pogotovo prema osobama koje nisu bile nazočne: čelnika Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, te redatelja Jakova Sedlara, bilo jedina svrha ove emisije.
Hoćete li sakupiti pristojnosti, pa im se ispričati da Vaš voditelj nijednom nije upozorio goste u studiju da ne klevetaju osobe koje nisu nazočne?
Mogli biste pokazati malo građanske hrabrosti, pa pozvati kao goste gospodu Razuma, Vukića (starijeg i mlađeg) i Sedlara, pa zovite orjunaše koje hoćete da razmijene argumente o Jasenovcu. Ili puno jednostavnije: prikažite film „Jasenovac – Istina“, pa napravite raspravu nakon prikazivanja.
Kako kao (bivši) čelnici novinarske organizacije gledate na ponovljeno blaćenje Vašeg kolege Bujanca? O gledanosti njegove „TV Bujice“ HRT će dugo moći samo sanjati!
Glede pozdrava „Za dom spremni“ preporučam Vam čitanje knjige akademika Pečarića „Dva pisma koja su skinula maske: za hrvatsku šutnju nismo spremni“, te studij presuda hrvatskih sudova na tu temu, da Vaši novinari ne moraju ponavljati notorne gluposti!
Sa štovanjem
Dr. Josip Stjepandić

I dok se pitam hoće li HTV braniti Hrvate u Boki sv. Leopolda, stiže odgovor iz Ureda Predsjednice.

Marko Skejo, ratni zapovjednik IX bojne HOS-a “Rafael vitez Boban”, predložio je da se pozdrav “Za dom spremni” unese u novi zakon o hrvatskim braniteljima, i tako zauvijek zaštiti.
Iz Ureda predsjednice na upit Novog lista nisu izravno odgovorili, nego su ih podsjetili na objavu ureda predsjednice od 25. kolovoza 2015. na sličnu temu pa citirali ovako:
“Inicijativa da se pozdrav “Za dom spremni” uvede kao službeni pozdrav u Oružane snage RH neozbiljna je, neprihvatljiva i na razini provokacije”.
Tada su jugo-komunistički mediji izbjegavali da se u bilo kom kontekstu izbjegne vezivanje Peticije za Domovinski rat, tj. izbjegavali su sam pomen da smo peticiju pokrenuli zbog napada na Thompsona i "Bojnu Čavoglave" i vezivali su je s NDH. Sada je sam HOS pokrenuo istovjetnu inicijativu i dobio istovjetan odgovor: NJIHOV DOPRINOS U DOMOVINSKOM RATU JE NEBITAN i onda je stvarno na razini provokacije kad netko pozdrav dijela regularnih postrojbi HV iz Domovinskog rata predloži da se unese u novi zakon o hrvatskim braniteljima. Doista, ti HOS-ovci su tim pozdravom ledili krv agresorima koji su sve hrvatske branitelje proglasili ustašama. Ja sam samo naivno vjerovao da branitelji nisu ustaše mnogima u RH.
Naivan kakav jesam tada sam napisao i pismo koje je objavljeno tek u mojoj nedavnoj knjizi "Oba su pala":

29.8.2015. u 7:53, Josip Pecaric je napisao/la:

Poštovana gđo Predsjednice RH,
Vaš neprimjeren odgovor na pismo koji smo uputili Vama i Predsjedniku HDZ-a o pozdravu Za dom spremni pokrenuo je pravu hajku na nas potpisnike. Samo jučer sam morao napisati tri reagiranja na takove napade. Npr. samo je u Jutarnjem listu od 27. 08. 2015. bilo tri takova članka. U prilogu Vam dajem moje reagiranje na te članke iz Jutarnjeg lista.
Kao što vidite meni ne smeta ta hajka kada sam ja u pitanju, ali ne mogu ostati ravnodušan na napade koje doživljavaju drugi potpisnici.
Zapravo ja (a vjerujem i drugi potpisnici) bih Vam trebao biti zahvalan jer je kao posljedica te hajke došlo i reagiranje Crkve u Hrvata, tj. Hrvatske biskupske konferencije. Pogledajte ovaj dio tog reagiranja: Ostajući na demokratskoj razini, imao bih prijedlog s obzirom na ovu i slične teme o kojima se nerijetko traži očitovanje putem peticije ili referenduma. Pogotovu kad se radi o dvoznačnim i nedovoljno definiranim pojmovima koji najčešće izazivaju napetosti i prijepore. Ili pak ako ideje i prijedlozi daju široku mogućnost manipulacije ljudskim osjećajima, vrijednostima ili tome slično. A čini se da pozdrav “Za dom spremni” ulazi u to područje dvoznačnosti i nejasnoće, navodi Puljić.
“Smatram, stoga, kako bi bilo korisno i svrsishodno o određenom predmetu, koji u danom trenutku zaokuplja javnost, prirediti prigodan skup ljudi od struke koji će dati svoje stručne i znanstvene priloge. A nakon toga, temeljem zaključaka s toga skupa eventualno poduzeti očitovanje putem potpisa ili referenduma. U

protivnom, postoji opasnost da se neku zanimljivu inicijativu 'privatizira', a ona može imati obilježja šireg, općeg interesa, pa je šteta ako nema znanstvenu i stručnu podlogu. Pogotovu ako nosi 'političku' ili neku drugu etiketu, što je onda izlaže još većoj pogibelji i mogućnosti manipuliranja, navijanja i stvaranja nepotrebnih napetosti i društvenog raslojavanja, umjesto konstruktivnih rasprava, razgovora, dogovora i zaključaka", kaže se u izjavi predsjednika HBK-a Želimira Puljića.(poveznica)

Zapravo, Crkva u Hrvata pokazuje ne samo kakav je primjeren odgovor na naše Pismo Vama i Predsjedniku HDZ-a već je potpuno u skladu s jednim drugim pismom koji smo profesor dr. sc. Matko Marušić i ja uputili mojoj akademiji tj. Predsjedniku HAZU akademiku Zvonku Kusiću.
U prilogu Vam dajem i to pismo i pozivam Vas da budete njegov potpisnik. Na taj način Vaš doprinos da se u RH počne postupati onako kako traži i HBK i potpisnici ovog pisma bio bi nemjerljiv.
Upravo zato mogu reći kako bi mi bila velika čast, a siguran sam i profesoru Marušiću i ostalim potpisnicima da Vaš potpis bude na prvom mjestu.
S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

Ili su samo Pupovac i njegovi iz SNV na pravi način upozorili našu Predsjednicu jer su je u svom čuvenom Biltenu već optužili za progon Srba spominjući nju i Peticiju ZDS. Uspješna prevencija, zar ne?
Zahvaljujući biskupu Košiću i njegovoj jučerašnjoj propovijedi Hrvatska zna koliko je sv. Leopold ljubio svoj hrvatski narod: "Premda je sv. Leopold kao svećenik veoma kratko djelovao u Domovini, on nikada nije zatajio da je Hrvat. Kada je 1917. bjesnio rat između talijanskih i austro-ugarskih snaga, talijanska je vlada naredila da svi državljani Austro-ugarske u pograničnom području trebaju prihvatiti talijansko državljanstvo ili će biti zatočeni u južnoj Italiji. Kada su ga njegova redovnička braća nagovarala da uzme talijansko državljanstvo, jer da je to tek puka formalnost, on je odlučno odgovorio: „Ne, krv nije voda! Ne može se izdati krv!"... Molimo ga za naš hrvatski narod, da se nitko ne stidi svoga roda ni svoje domovine, da istinski ljubimo svoj narod, činimo dobro svima i da ponosno znamo, poput njega – pa ako treba i trpjeti zbog toga – isticati tko smo i kome pripadamo. Molimo za naše narodne vođe da ne savijaju šiju pred nepravdama i neistinama, već da ponosno služe svojem narodu." (poveznica)

Biskup poslije mise piše: "Krv nije voda, ne može se izdati krv!"
Moj Bože, koje divno iskustvo – blizina sa svecem, i to još Hrvatom koji je ljubio svoj narod!

S druge strane – medijski prostor zagađen je raspravom o bojkotu Jasenovca onih koji su nezadovoljni što se (konačno) otvorila javna rasprava o lažima koje se oko toga vrte već desetljećima, a zbog čega je i Tuđman bio u zatvoru. To je dakle

nedodirljiva tema za one koji su 1980. poslali Tuđmana u zatvor kao što i sad žele zabraniti svako, pa i znanstveno istraživanje o tome. Jesmo li onda uopće napustili komunizam? Umjesto da se naš politički vrh posipa pepelom i udvara sijačima laži, trebali bi poticati znanstveno istraživanje u komunizmu zabranjenih tema koje su stalno kao omča bila Hrvatima oko vrata. A onda potpora kandidatkinji za UN! Ja nisam jučer mogao vjerovati što sam čuo. I da nema nitko izdvojeno mišljenje! Čestitam HSP AS-u koji danas izrazi drukčije mišljenje (nema njihovu potporu niti za predsjednicu kućnog savjeta, op. JP)! Ako bude, što se nadam da neće, tužiteljica Hrvatske, premda je iz RH, čelna osoba UN-a, tada mogu naša šestorica Hrvata koji već godinama čekaju presudu u Haagu, a ja se svako jutro Bogu molim za njih da budu oslobođeni, znati da oni tamo i ostaju. Na žalost, premda nevini, osuđeni. I s njima naša domovina. Strašno! Zato je bolje da se ja vratim mislima svetom Leopoldu, rodoljubu koji se nije htio odreći svoje hrvatske nacionalne pripadnosti premda je znao da mu slijedi dvogodišnji progon. Rekao je: "Krv nije voda, ne može se izdati krv!" Sveti Leopolde, moli za nas, moli za svoj hrvatski narod! mons. Vlado Košić, biskup sisački. (poveznica)

Kako nas ponosnim čini ona kolona hrvatskih ljudi koji satima čekaju da bi se poklonili našem hrvatskom svetcu iz moje Boke. Na užas svih mrzitelja hrvatskog naroda i hrvatske države!

Petak, 15. 04. 2016.

EU je sudjelovala u velikosrpskoj fašističkoj agresiji na Hrvatsku. Otud ne čudi njihovo obnovljeno stajalište oko srbijanskog zakona po kome je Veljko Marić osuđen u Beogradu zbog izmišljenih zločina. O Mariću je i sinoć govorila europarlamentarka Marijana Petir. Podsjetila je da je hrvatski branitelj Veljko Marić zbog spomenutog Zakona otet na srbijanskoj granici, ne uhićen jer nije bila raspisana tjeralica.
„Tim je Zakonom Srbija sebi pripisala funkciju malog Haaga te pomiješala univerzalnu i regionalnu jurisdikciju. Marić je srećom transferiran u Hrvatsku, no razočarao me potez tadašnje Vlade i pravosuđa. On je transferiran u zatvor jer je bjelovarski sud samo potvrdio presudu beogradskog suda. To je sramota bivšeg ministra pravosuđa", istaknula je Petir koja je najzaslužnija što je do tog transfera uopće i došlo.
Naglasila je da je Zakon o regionalnoj jurisdikciji prijetnja za 300 hrvatskih branitelja koliko postoji optužnica u Srbiji.
„Hrvatskom ministarstvu su bila poznata ta imena 300 hrvatskih branitelja, no njih nitko nije obavijestio iz ministarstva o tome. Ovo nije bilateralno pitanje jer se zakon odnosi na sve hrvatske branitelje koji dolaze iz 17 drugih država EU, što znači da i oni mogu biti oteti od Srbije", naglasila je Petir.
Pisao sam predgovor knjigama o slučaju i stradanjima Veljka Mariću koje je napisao – tko bi drugi – Mladen Pavković. Vodio sam iz Pakistana Prosvjed zbog napada na pravni suverenitet Republike Hrvatske. U dva dana sakupio sam preko

1000 potpisa i uputio ga Hrvatskom saboru 08. 10. 2011. Otvorenim pismom obratio sam se i Predsjednici RH.
Sjetimo se i kako je tijekom Domovinskog rata Šarengradska ada okupirana, a niti nakon 20-ak godina nakon mirne Marić EU je sudjelovala u velikosrpskoj fašističkoj agresiji na Hrvatsku. Otud ne čudi njihovo obnovljeno stajalište oko srbijanskog zakona po kome je Veljko Marić osuđen u Beogradu zbog izmišljenih zločina. O Mariću je i sinoć govorila europarlamentarka Marijana Petir. Podsjetila je da je hrvatski branitelj Veljko Marić zbog spomenutog Zakona otet na srbijanskoj granici, ne uhićen jer nije bila raspisana tjeralica. reintegracije nije vraćena u potpuni suverenitet Republike Hrvatske. EU je sigurno zadovoljna da je to tako!
U ranim jutarnjim satima Professor Šeparović je poslao pismo HNES-a o kandidatkinji Vesni Pusić Generalnom tajniku UN-a Ban Ki-moonu. Poslao ga je i na mnoge druge adrese (npr. Angeli Merkel).
Oskar opravdava Predsjednicu koristeći naslov moje knjige: "Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska".
Ogromna većina državotvornih Hrvata ipak misli da se radi, blago rečeno, o posipanju pepelom. A i malo je vjerojatno da u Predsjedničinom uredu uopće znaju za moju tvrdnju kako su hrvatski branitelji danas jedini istinski antifašisti kao pobjednici u ratu protiv fašističkog agresora.
Prije odlaska na Fakultet gledam na HTV-u drage osobe: generale Medveda i Sesara.
Poslije Fakulteta dva sata druženja s hodočasnicima iz Tisna i njihovom župnikom don Lazarom.
Doma me čeka odgovor HTV-a. Odgovaram im:

Naslov:
Re: Molim za objavu mog odgovora na napad vašeg novinara
Datum: Fri, 15 Apr 2016 18:38:09 +0200
Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>
Prima: Povjerenik za korisnike usluga HRT-a <povjerenik@hrt.hr>, glavni.ravnatelj@hrt.hr, jozo.barisic@hrt.hr

Poštovani g. Šeb,
Meni se čini da se g Kovačić malo našalio s Vama.
Vjerojatno je htio izbjeći odgovor na moje pitanje:
"Jesam li i ja bio na Crnoj listi HTV-a?"
Čini se da Vam nije poslao i drugu moju poruku:

Naslov:
Fwd: Pozdrav iz Boke II
Datum: Tue, 12 Apr 2016 09:48:14 +0200
Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>
Prima: glavni.ravnatelj@hrt.hr

Evo teksta sa svim "ustašama".
Vi odlučite treba li HTV pomoći HGI i našoj ministrici u CG.
Ne morate koristiti dio o meni, niti moj odgovor
- ali trebali bi njen tekst ako hoćete pomoći.
JP
Pod CC i g. Kovačić i g. Barišić su dobili moj odgovor dr. Stjepandiću u kome stoji:
"Naime, povodom mog izbora za Dopisnog člana Dukljanske akademije nauka i umjetnosti bio sam gost predsjednika Hrvatskoga nacionalnog vijeća Crne Gore g. Zvonimira Dekovića i g. Adrijana Vuksanovića, predsjednik Hrvatske krovne zajednice „Dux Croatorum“. Tom prigodom pridružila nam se i ministrica u Vladi CG gđa Marija Vučinović.
Napisao sam g. Kovačiću: "Vi odlučite treba li HTV pomoći HGI i našoj ministrici u CG."
Kao što se može vidjeti u Prilogu mog odgovora na taj napad ministrica kaže kako im crtaju metu na čelima! Kako je u naslovu mog teksta ZDS ne mogu vjerovati da je g. Kovačić propustio poslati moj tekst onima koji su pripremali emisiju o kojoj govorite. Zapravo pitam se je li ta emisija pomoć Hrvatima Crne Gore i njihovoj tj. našoj ministrici u Vladi CG koju sam tražio?"
Vaš današnji odgovor zapravo je "pomoć" HTV-a na crtanje mete na čelima naše hrvatske ministrice u Vladi CG i dvojice spomenutih predsjednika hrvatskih organizacija u CG.
Ponavljam NISAM JA TO NAPISAO NEGO ONI.
Jasno mi je da se u vrijeme kad se hrvatska vlast posipa pepelom bojite i vi na HTV-u ponašati drugačije.
Ali treba li to biti ovako neinteligentno?
S poštovanjem,
akademik Josip Pečarić
P.S. Da bi bolje razumjeli o čemu Vam pišem ispričat ću Vam kako u mojim knjigama ili javnim nastupima govorim o mojim Hrvatima u Boki.
Uspoređujem ih s Hercegovcima ovako:
Kad Hrvatu Boke kotorske netko kaže da je ustaša - prvo od njega pobjegnu svi Hrvati.
Kad Hercegovcu netko kaže da je ustaša - ima besplatno piće do kraja života.
Frapantna je sličnost s današnjom Hrvatskom i ZDS, zar ne?

15.04.2016 u 16:01, Povjerenik za korisnike usluga HRT-a je napisao/la:

Mnogo poštovani gospodine akademiče Pečariću,
hvala Vam na pismu koje ste uputili vršitelju dužnosti glavnog ravnatelja Hrvatske radiotelevizije.
Hrvatska radiotelevizija ne može komentirati sadržaj pojedinih novinskih napisa, kao ni stajališta njihovih autora, a isto tako ne objavljuje reakcije gledatelja na napise drugih medija. S obzirom na to da ste svoj zahtjev za objavu odgovora

uputili uredništvu novina čiji Vas novinar napada, za očekivati je da ćete na taj zahtjev dobiti adekvatan odgovor.
S osobitim poštovanjem
Zvonko Šeb | povjerenik za korisnike usluga Hrvatske radiotelevizije
U Bujici HNES-ovci prof. Nevenka Nekić i prof. dr. sc. Josip Jurčević o Vesni Pusić. Pero Ćorić, saborski zastupnik HSP AS: "U fazi smo prikupljanja potpisa zastupnika Sabora da Pusić nema legalitet niti legitimitet za takvu kandidaturu."
Udruga U ime obitelji je pokrenula peticiju putem koje građani mogu izraziti svoje nezadovoljstvo ovom odlukom.
HDZ na Twitteru: Podrška Vesni Pusić je premijerov stav.
Sve u svemu čini se da je Konferencija za tisak HNES-a i pojavljivanje profesora Šeparovića i Tomca na HTV-a imalo dobrih rezultata, zar ne? Komentari na narod.hr pokazuju da se HDZ-u ne vjeruje.
(...)
Ponedjeljak, 18. 04. 2016.

Je li išta bolje s novim vlastima? Pisao sam im:

Naslov: Re: Drugo pismo Ministru Mornaru
Datum: Mon, 21 Mar 2016 11:36:55 +0100
Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>
Prima: znanost@mzos.hr
CC: ministar <ministar@mzos.hr>

Poštovani kolega prof. Zadro,
Još je prethodni ministar poslao Upravi za znanost i tehnologiju moju žalbu oko postupaka HHZZ-a u svezi s projektom kome sam glavni istraživač.
Pisao sam i sadašnjem ministru prof. Šustaru ali i od ovog ministarstva nikakvog odgovora (proslijedit ću Vam e-mail koji sam poslao u više navrata samom Ministru).
U čemu je problem? Moje državotvorno djelovanje, nezamjeranje ili...? Valjda je lakše gaziti po nekih tamo 37 matematičara, nego se nekome zamjeriti?
S poštovanjem
akademik Josip Pečarić
09.12.2015 u 09:26, ministar je napisao/la:
Poštovani akademiče Pečarić,
Ovom prilikom potvrđujem da sam zaprimio Vaše dopise vezane uz dolje opisane probleme s Hrvatskom zakladom za znanost te Vas obavještavam da sami ste odmah proslijedio Upravi za znanost i tehnologiju radi provjere i daljnjeg službenog postupanja. Kada ovaj postupak bude dovršen obavijestiti ćemo Vas o ishodu.
S poštovanjem,
Ministar
Prof. dr. sc. Vedran Mornar

Ponovno sam nazvao Upravu za znanost i tehnologiju MZOŠ-a. Provjerit će i javiti mi. Koliko sam razumio netko je tamo zadužen za to. Bit će zanimljivo vidjeti rasplet, ako ga uopće bude. Tko sa zdravim razumom može povjerovati da Upravnom odboru Zaklade smeta što su od tri časopisa iz oblasti o kojoj je riječ koji su na svjetskim listama – dva izlaze u RH, a u trećem je jedan Hrvat u Editorial Boardu. Itd.,itd. Igrom slučaja danas me o tome pita i moja dekanica. Želi poslati zvaničan dopis Ministarstvu oko toga.
Nije mi lako pisati ovaj dnevnik. Sedam dana pišeš i razglabaš a onda u ponedjeljak pročitaš Hodaka. On u svojoj kolumni na duhoviti način opiše sve što si pisao. Pogledajte početak i kraj njegova današnjeg teksta na dnevno.hr:
”Si vis pacem, para bellum” rekli su Latini. Ako želiš mir spremaj se za rat. Politička scena u Lijepoj Našoj najblaže rečeno je histerična. Slična onoj iz druge polovice 91. godine. Nakon toga došlo je do rata. Dr. Franjo Tuđman i suradnici demokratskom konverzijom pretvoriše se u ustaše. Nije se pazilo na nijanse. Najmlađi Titov general Tuđman, Stipe Mesić, Josip Boljkovac, Vladimir Šeks, Slavko Degoricija, Josip Manolić, Hrvoje Šarinić, general Špegelj i da ne nabrajam do beskonačnosti, svi su bili proglašeni ustašama. Ljuta trava na ljutu ranu. Čitava inozemna demokratska javnost ogorčeno se digla na noge, na čelu sa Martićem, Babićem, Hadžićem, Arkanom, generalom Mladićem itd. Međutim, “Stranka opasnih namjera“ je, na čuđenje demokratske javnosti, glatko dobila izbore. “Demokratska javnost“ je izašla iz Sabora kad se trebalo glasovati o “razvodu braka“ sa ”slobodarskim” Beogradom. “Ustaše“ su, za par godina, u olujnoj utakmici nabili partizane sa 5:0, te isti posjedaše u traktore i sa svojim vjernim navijačima dadoše petama vjetra. U ovih 25.g., pokazalo se samo jedno: povijest se ponavlja i ponavlja. Ustaše su opet u modi i na sceni.
(...)
Kolinda je nedavno pronašla sveti gral mudrosti ustvrdivši da NDH nije bila ni nezavisna ni samostalna. U principu je to točno s obzirom na okolnosti u kojima je nastala i održavala se. Ja imam za Kolindu jedno puno lakše pitanje na političkom kvizu: koliko je Hrvatska danas samostalna? Koliko slobodna i neovisna dok ustrašeno osluškuje Augustina Polokaja koji šalje direktive Europske komisije, NATO-a i bezbojnih činovnika iz Bruxellesa? Činovnika koji se ne usude ni proći kraj kvarta Molenbeek, a kamoli ući u njega. Ali zato su puni hrabrosti kad treba nasapunati glavu našoj političkoj poltronskoj eliti. Zato će biti prijeko potrebno pridružiti se što prije Poljskoj, Češkoj, Slovačkoj i Mađarskoj koje barem nastoje iskazati svoju državnost na brodu, zvanom EU, a koji pomalo sliči na Titanik.
Dr. Stjepandić me upozorava:
„Kako su drugovi kreativni, kao u stara dobra vremena! Naime u Telegramu razglabaju s odvjetnikom Miljevićem kako bi se Sedlara moglo kazneno goditi zbog filma. Počeli su ljetos sa zabranom knjiga. Pa nije prošlo. Nastavili s knjigom na knjigu, pa se ispostavilo da su opet išli lažima na istinu. Ostalo je još jedino nekoga zatvoriti!
Bolje oni Sedlara zbog filma nego netko Goldsteine zbog laži u knjizi, zar ne? I sv. Leopold Bogdan Mandić je na sebi mogao osjetiti, kako kaže Davor Dijanović,

tu životinjsku, beskrajnu mržnju prema Hrvatskoj. Ali prije svega veliku ljubav onih, koji kao on ne izdaju krv. Ovih dana mu je odalo počast 200.000 vjernika.
Moju (vidimo i Hodakovu) tvrdnju kako se želi branitelje izjednačiti s ustašama, tj. sa onom „istinom“ o ustašama koji su oni stvorili tijekom duge vladavine, na drugačiji način komentira Vjekoslav Krsnik:
„U pozadini ove bjesomučne kampanje nalazi se nastojanje da se ustrajavanjem na tzv. antifašističkim temeljima države Domovinski rat i osamostaljenje Republike Hrvatske ideološki i politički proglase sljednicima NDH-a. Takva klima je posljedica činjenice da u Hrvatskoj nikad nije provedena lustracija, pa su mnogi komunistički kadrovi ali i njihovi nasljednici ostali mentalno zatočeni u komunističkoj Jugoslaviji.“
Jedan od onih koji ne izdaju krv je Marko Perković Thompson. Davno sam rekao da on svojim pjesmama više našu mladost nauči o domoljublju od svih nas u školstvu. Jednom je rekao da sam ga ja više branio nego što je on branio sam sebe. Da, i knjige sam pisao zbog njega. Ali zar to nije logično? Pa bolje je da on smišlja pjesme kojima uči našu mladež kako treba voljeti obitelj, branitelje, domovinu i Boga. U subotu je gostovao na vjerskoj tribini za mlade u Katoličkoj osnovnoj školi u Šibeniku. Odgovarajući na pitanja časne sestre Renate Azinović, govorio je o svojem životu, djetinjstvu u Čavoglavama, Domovinskom ratu, vjeri i obraćenju koje mu se dogodilo kada je prije 16 godina upoznao jednu molitvenu zajednicu kroz koju je dublje uronio u duhovni život. Vijest je to koju su neki lijevi mediji odmah obojili posprdnim epitetima i britkim komentarima o tome da Thompson “obrazuje” mlade “ustaškim pozdravom ‘Za dom spremni!’”.
Danas su im odgovorili na njegovom portalu. Izdvajam sam ovo iz izvrsnog odgovora onima koji za judine škude izdaju krv: „Nevjerojatna je mržnja pojedinih medija u Hrvatskoj. Naime, riječi domoljubne pjesme “ČAVOGLAVE” koja je u Domovinskom ratu braniteljima dizala moral, proglašavati ustaškom samo je potvrda kompatibilnosti i homogeniziranja lijevog fašizma s jugo-komunističkom politikom, tj. proglašavanja hrvatskih branitelja ustašama. Sjetimo se samo bivšeg predsjednika Ive Josipovića i njegovih riječi o USTAŠKIM ZMIJAMA koje je uporno ponavljao, a koje još uvijek nije imenovao. Kad vidimo što pišu mediji skloni takvoj politici, svima nam je jasno na koga je mislio – na hrvatske branitelje, u prvom redu na postrojbe HOS-a kojima je i Thompson u početku rata pripadao.“
Današnje Fakultetsko vijeće me potpuno iscrpilo (preko tri sata), pa ću završiti s komentarom Josipa Jovića o podršci vladajućih Vesni Pusić:
„Ostaju nam dva moguća odgovora. Ili je Oreškovićev kabinet popustio pred međunarodnim diplomatskim pritiskom, što je već pravilo, ili je HDZ u nekom tihom dogovoru s HNS-om oko neke nove koalicije. Izgleda nevjerojatno, ali Machiavelli i njegove „konstelacijske istine“ i relativni principi su očito vječni.“
Danas je napokon, istina na određeno vrijeme došao doma Veljko Marić! Obavezno pročitati Predraga Mišića.
(...)

29. 06. 2016.

"POMIRBA"

Vidimo iz dana u dan kako mnogi u RH pokušavaju nametnuti da na izborima bude jamo jedan kandidat.

Prof. dr. sc. Zdravko Tomac kaže:

Ne skrivaju se ambicije stranih sila i politika da direktno upravljaju Hrvatskom i da odlučuju tko u Hrvatskoj može a tko ne može biti ministar, tko će u Hrvatskoj biti predsjednik političke stranke ili predsjednik Vlade, Sabora.

Pokušava se Hrvatskoj nametnuti i strategija kojom Hrvatska treba, može odnosno smije ili ne smije ići. Svaki dan možemo čitati, slušati izjave o kojima mnogi iz inozemstva ali i u zemlji kažu neće se dozvoliti da Hrvatska ide sličnim putem kojim idu Mađarska, Poljska i Slovačka.

Strašno je to slušati jer to ruši Hrvatsku kao suverenu državu, to vrijeđa hrvatski narod jer ga čini glupim i nesposobnim da sam odlučuje o svojoj sudbini. To znači da se osporava hrvatskom narodu temeljno pravo da samo utvrđuje svoju strategiju, da nam se žele nametnuti politički tutori. A da je to tako pokazuju brojne akcije direktnog miješanja u hrvatsku unutrašnju politiku stranih veleposlanika, stranih političara i institucija koje su se toliko obezobrazili da više ni ne skrivaju svoje namjere da se prema nama odnose kao prema maloumnom narodu.

(...)

HDZ ima još jednu povijesnu šansu da na djelu pokaže kako funkcionira demokracija. Sustav da svi članovi biraju vodstvo je dobar ali samo u jednom slučaju ako se bira između više kandidata.

Međutim, da bi se biralo između više kandidata mora postojati ravnopravnost kandidata. Svi kandidati moraju imati ista prava i za sve kandidate na jednak način mora raditi stranačka mašinerija. Vodstvo stranke mora jasno utvrditi pravila da se nikom ne smije prije izbora davati prednost.

Tek u takvim uvjetima neposredni izbori su festival demokracije a ne karikatura demokracije. Način kako se počelo s izborima u HDZ-u bio je suprotan tome i dobro je što su napravljene korekcije, ali još uvijek ne u potpunosti.

HDZ je velika stranka i bilo bi strašno kada bi imao samo jednog sposobnog kandidata. Samo kandidat koji je izabran u demokratskoj proceduri, u konkurenciji više kandidata, može imati legimitet i legalitet na parlamentarnim izborima.

http://direktno.hr/en/2014/direkt/52752/Prof-Tomac-o-kaosu-u-kojem-%C5%BEivimo-Hrvatski-narode-sa%C4%8Duvaj-svoju-du%C5%A1u.htm

Zapravo ne radi se o pokušaju da se nametne mnogima podoban kandidat, već je bit da se kao kandidat ne pojavi dr. sc. Zlatko Hasanbegović. Kako sada stoje stvari s više kandidata, koji sliče jedan drugom kao jaje jajetu, nema šanse da se

išta promjeni u Hrvatskoj. Međutim, s Hasanbegovićem u kampanji i drugi kandidat bi se morao ponašati slično njemu pa bi mediji bili ispunjeni istinskim interesima za RH.A to treba spriječiti. Jer velika pobjeda "Hasanbegovićeva" HDZ-a osigurava ponosnu i dostojanstvenu, a ne poslušničku Hrvatsku.

A svima onima koji to žele spriječiti i osigurati daljnju pokornost svjetskim moćnicima koja u kontinuitetu traje od 2000. godine puna su usta Tuđmanove pomirbe. Istina je Tuđman je stvorio Hrvatsku pozivajući na pomirbu djece partizana i ustaša. Ne na pomirbu ideologija. A mnoga djeca partizana i ustaša su takvu Hrvatsku i ostvarili.

Naravno, bilo je mnogo onih koji nisu željeli Hrvatsku. Tuđman je davao mnoge ustupke da bi što više takovih pridobio za neovisnu državu. Pa i kada je bilo očito da se lideri oporbe nisu radovali "Oluji".

Kada je postalo jasno da je ideja pomirbe ostvarila što je trebala ostvariti i da više nije potrebna, sam Tuđman ju je i okončao govoreći o Judinim škudama (novac za koji se tko prodaje, za koji čini prljave usluge nekome, [prodati se za Judine škude]):

"Mi nećemo dopustiti ostacima jugokomunističkog sustava, niti jugosrpskog, stanje kakvo smo bili zatekli u Hrvatskoj uspostavom hrvatske slobode i demokracije. Nećemo dopustiti da nam sve to dovedu u pitanje. Nećemo to dopustiti tim jugokomunističkim ostacima, ali ni onim političkim diletantima, bezglavim smušenjacima koji ne vide o čemu se zapravo radi danas u Hrvatskoj i u svijetu sa kojekakvim regionalnim planovima...Nećemo dopustiti onima koji se vežu i sa crnim vragom protiv hrvatske slobode i hrvatske nezavisnosti, ne samo sa crnim, nego i zelenim i žutim vragovima...Nećemo dopustiti onim koji se povezuju sa svima protivnicima hrvatske samostalnosti, ne samo povezuju nego im se nude, ne samo da im se nude nego im se prodaju za Judine škude, kao što se i sami hvale da dobivaju dotacije iz svih centara svijeta, a povezuju se od fundamentalističkih ekstremista, do kojekakvih lažnih propovjednika, pseudodemokratskih obmanjivača koji nam danas propovijedaju velike ideje o ljudskim pravima i slobodama medija."

U knjizi: Dr. Franjo Tuđman – vizije i postignuća, Rasprave za okruglim stolom uz drugu obljetnicu smrti prvoga hrvatskoga predsjednika, Zagreb 2002., može se naći i moja rasprava u kojoj tvrdim upravo to da je Tuđmanova pomirba uspješno okončana jer se pomirba odnosi na dijelove jednog te istog naroda. Naime, kakva pomirba može biti ostvarena između Hrvata i Jugoslavena, kada su to različiti narodi. Zapravo opet ista priča priča o srpskim slugama i onima koji danas u Hrvatskoj sprovode velikosrpski Memorandum SANU 2.

Značaj Tuđmanovih riječi o judinim škudama itekako dobro zna – a tko bi drugi – Thompson pa s njima zadnjih godina počinje svaki njegov koncert.

Dok HDZ-ovi političari pričaju besmislene priče o "pomirbi" Milanović mobilizira sve koji su protiv neovisne Hrvatske priznajući s "MI ili ONI" da nema nikakve veze s hrvatskim narodom (vidjeli smo ovih dana da mu smeta i "Lijepa li si") i tako ne biva potpuno potučen na izborima. Otvoreno pokazuju koliko im

je draga činjenica da je "Srbima laž najviše pomogla u povijesti", pa ne prestaju s lažima o Hasanbegovićevoj "ustaškoj" kapi. Tako i danas državotvorni Hrvati moraju opovrgavati takove laži srpskih slugu. Najnoviji slučaj je reagiranje dr. sc. Josipa Stjepandića:

http://hrvatskonebo.com/2016/06/29/dr-josip-stjepandic-hoce-li-druga-njemacka-televizija-zdf-uskoro-pokrenuti-hajku-protiv-dimnjacara/

Naravno, srpske sluge se tako dokazuju svojim gazdama da eto i oni koriste ono što je gazdama najviše pomoglo u povijesti, a s druge strane postižu podizanja straha kod HDZ. Sve samo da ne shvate što im poručuju iz Hrvatskog tjednika od 23. 06. 2016. Naime, na naslovnici piše:

ZLATKO HASANBEGOVIĆ MOŽE SPASITI HDZ I PREGAZITI LJEVICU NA IZBORIMA.

Kao Povjesničar Hasanbegović itekako razumije Tuđmanove riječi o završetku pomirbe tj. O judinim škudama, ali sigurno razumije što o "pomirbi" nedavno u Bujici kaže njegov kolega povjesničar mons. Juraj Kolarić:

Isus je sa desne strane stavio dobre i vjerne, a sa lijeve prokletnike koji će gorjeti u paklu. To su oni Milanovićevi, sa desne smo mi, a s lijeve oni.

http://direktno.hr/en/2014/direkt/52341/J-Kolari%C4%87-%C4%8Cini-se-da-se-komunisti%C4%8Dki-ostaci-u-ovoj-zemlji-umno%C5%BEavaju.htm

Da, spriječiti Hasanbegovića po svaku cijenu. Dr. sc. Damir Pešorda je cijelu operaciju izvrsno nazvao "Sanader II":

Upravo ta činjenica navela je vanjske i unutrašnje zakulisne upravljače političkim procesima u Hrvatskoj da stave u pogon plan "Sanader II". Izgleda da se procesi u Hrvatskoj ne mogu kontrolirati bez da se kontrolira HDZ. Gledajući kako se razvija ta igra oko izbora novog čelnika HDZ-a, čini mi se da će novi Sanader biti Andrej Plenković. Oko toga se, čini se, slažu i Šeks i Milanović, i "osnivači HDZ-a" i detuđmanizatori, i Jutarnji i Večernji.

http://www.hkv.hr/izdvojeno/nae-teme/pitali-smo/24292-sto-bi-hdz-kao-stranka-trebao-uciniti-u-narednom-razdoblju.html

Da, kao bore se da Milanović ne dođe na vlast a sve čine da do toga dođe!

12. 08. 2016.

PREDSTAVLJANJE KNJIGE „OBA SU PALA“ U SKRADINU

mr. sc. Antonijo Brajković

Poštovani sugrađani, dragi prijatelji,
hvala vam što ste večeras ovdje i predstavljate svoj Grad, iskazujući tako na najbolji način dobrodošlicu i gostoprimstvo našim večerašnjim gostima.
Skradin je naselje čiji urbani kontinuitet seže u doba antike, doba u kojem je ovaj grad bilježio svoje vrhunce kao upravno, gospodarsko i kulturno središte ovog dijela Dalmacije, zadržavajući taj istaknuti položaj i važnost kroz srednjovjekovno i novovjekovno doba. Danas, u suvremenoj Hrvatskoj, iako brojčano malen, duga povijesna tradiciju i kulturna ostavština bile su razlog da se naselje Skradin titulira gradom. Iako svjesni da možda nikad neće zasjati nekadašnjim sjajem, važnosti i veličinom, organizacijom ovakvih manifestacija doprinosimo njegovom kulturnom razvoju i opravdavamo urbane atribute na ponos svih onih koji ga vole.
Jedan od onih koji ga vole i posjećuju je i gospodin Josip Stjepandić, dr. strojarstva, porijeklom iz Modriče a na privremenom radu u Njemačkoj, koji je ovdje s obitelji na odmoru. Budući da ga s akademikom Pečarićom veže akademska srodnost, društvena angažiranost, domoljubni interes i prijateljstvo, predložio nam je mogućnost predstavljanja njegove knjige, što smo sa vrlo rado prihvatili. A upravo će dr. Stjepandić u uvodnom ekspozeu najaviti večerašnju temu i njenog glavnog protagonista, akademika Pečarića, koji je večaras ovdje da bi s nama podijelio misli, stavove, ideje... iz svoje knjige ***Oba su pala***.
Akademik Pačarić iznimna je osoba hrvatske znanstvene scene, rođen u zaljevu hrvatskih svetaca, gradu Kotoru 1948, diplomirao je 1972., magistrirao 1975., a doktorirao je 1982. godine matematičke znanosti disertacijom "Jensenova i povezane nejednakosti". Redoviti je profesor na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, voditelj seminara "Nejednakosti i primjene" na Matematičkom odjelu PMF-a i glavni istraživač istoimenoga projekta Republike Hrvatske. Osim što je redoviti član HAZU, aktivni je član The New York Academy of Science i dopisni član Dukljanske akademije znanosti i umjetnosti. Jedan je od vodećih svjetskih stručnjaka u području teorije nejednakosti i najcitiraniji hrvatskih matematičar s objavljenih preko 1100 znanstvenih radova i više desetaka znanstvenih i publicističkih naslova u kojima se bavi temama ključnim za razumijevanje suvremenih procesa i stvaranja hrvatske države.
Samo ovih nekoliko biografskih crtica akademika Pečarića jasno ukazuju da ispred nas stoji čovjek grandiozne intelektualne snage i kreativne produktivnosti. Čovjek kojeg je životni i profesionalni put uspeo na znanstveni Olimp, dajući mu pravo na besmrtnost kao dar za ustrajnost i napor iz kojeg su stvorene ideje.

Nažalost, široj javnosti gotovo je nepoznat po idejama i talentu koji mu je podarila Providnost, dakle prirodnim znanostima i matematici, koja u svojoj kompleksnosti sadrži niti neraspetive i nedokučive za većinu nas običnih smrtnika, ali zbog zakonitosti i egzaktnosti koja je određuje, te ideološkoj bjelini, za istraživača i znanstvenika kao što je akademik Pečarić neusporedivo je lakša od puta zbog kojeg je ovdje i zbog kojeg ga poznajemo. A poznajemo ga po snažnom domoljubnom angažmanu i dobrim idejama, baš kao ono biblijsko stablo što se prepoznajemo po plodovima. *Dobro stablo dobre plodove rađa.*
Promišljajući o sudbini vlastitog naroda, o nametnutim mu ideološkim zabludama i paradigmama, te moralnim i vrijednosnim inverzijama, akademik Pečarić namjerno izabire teži put, put služenja Domovini i naciji, put čija je misija širenja ideje koje imaju uporište u istini, pravdi, ljubavi prema Domovini i vrijednostima koji jednu naciju čine jačom i spremnijom na izazove koje u sebi nose suvremeni civilizacijski tokovi.
Taj put je teži jer ulazi u područje koje snažno ideološki kontaminirano i u posjedu onih koji streme biti gospodari prošlosti i sadašnjosti, a čiji monopol na istinu ugrožava budućnost ove nacije. U to područje akademik Pečarić ulazi bezkompromisno i hrabro, donoseći znanstvenu objektivnost, nove ideje i drukčiju paradigmu u kojima nema mjesta za laži i programirane istine.
Metodološki precizno, primjenjujući iskustva znanstveno istraživačkog rada iz područja prirodnih znanosti, akademik Pečarić u svojim ostvarenjima (koja imaju nacionalno, povijesno i političko opravdanje) ulazi u polemike, iznosi činjenice, objavljuje rezultate, objašnjava i stvara ideje koje mogu biti temelj za razvoj društvenih i političkih vrijednosti na kojima treba počivati zdravo i prosperitetno društvo.
Kao i svaki beskompromisni znanstvenik i istraživač, akademik Pečarić je predmet osporavanja, napada i difamacije, s druge strane, njegov rad predmet je hvaljenja, divljenja i neskrivenog obožavanja svih onih koji vjeruju u istinu njegovih ideja.
A metafizička istina je samo jedna i kao organizatoru nam je drago što smo u prilici predstaviti vam akademika Pečarića i njegov dosadašnji znanstveni i publicistički rad, odnosno dati priliku za prosudbu o tome koliko su ideje koje ćemo ovdje čuti blizu istini.

Josip Pečarić

Danas predstavljamo neobičnu knjigu – knjigu „Oba su pala“. Ona čini cjelinu s knjigom „Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!“ o kojoj je već govorio dr. sc. Josip Stjepandić. Kao što sam napomenuo na predstavljanju u Tisnom u obje knjige je dan niz tekstova posvećenih napadu na Marka Perkovića Thompsona zato što je na proslavi u Kninu 5. kolovoza pjevao pjesmu „Bojna Čavoglave“ koja počinje s pozdravom ZA DOM SPREMNI!. Mnogi mladi u RH vjerojatno ne znaju koliko se puno puta Bojna izvodila na radiju i na TV-u za vrijeme Domovinskog rata i da je ta pjesma simbol Domovinskog rata.

Kako je napad na Thomsona zbog Bojne bio par dana prije predstavljanja u Tisnom doista je neobično imati na predstavljanju dvije knjige o tom napadu, zar ne? Kao da sam nadmašio sam sebe. Naime, godinama sam bio gost australskih sveučilišta. Jednom nas je moj suradnik Professor Bertrand Mond u Melbourneu sa sveučilišta vozio kući. Ankica i ja smo primijetili kako on kao pokvarena ploča ponavlja sam sebi u bradu: „Dva dana – dva rada!“ I doista sam u ta dva dana uspio napraviti dva rada. A sada evo imamo dvije knjige u dva dana.
Jasno vam je da se šalim jer se radi o potpuno istovjetnom napadu na Thompsona i Bojnu Čavoglave od prošle godine. A evo kako je ovogodišnji napad na Thompsona opisao poznati hrvatski književnik Hrvoje Hitrec:
„Središnju proslavu Oluje u Kninu prenosila je Hrvatska radiotelevizija a Thompson obećao da u službenom i službeno prenošenom dijelu koncerta ne će pjevati Čavoglave. Izvrstan je potez da je Knin povezan s Vukovarom, akcijom za Vodotoranj, kao i da se izvode pjesme iz svih dijelova Hrvatske, pa naravno i iz Istre koju Boris Miletić nakon svinjarije s putovnicom i dalje (za javnost) navodno ipak drži hrvatskim teritorijem. Malo je reterirao. Možda ipak dopusti da kroz tunel Učka putujemo pokazujući na izlazu samo osobnu iskaznicu.
Kamere su brzo ugašene kada je Thompson počeo pjevati Čavoglave, uz pratnju naroda i policije, to jest policija ga je pratila nakon što je sišao s pozornice i htjela mu uvaliti prekršajni papir koji je odbio potpisati jer je kazna propisana u njemačkim markama a one više nisu u optjecaju i ne zna kako ih nabaviti, pa će na tomu i ostati. Glede pozdrava ZDS koji u prekršajnom ni kaznenom obliku nije naveden pa ostaje u sferi nagađanja (kako je opazio i Orepić): izrečen je od hosovaca koji su s tim pozdravom ginuli u Domovinskom ratu, u ustroju Hrvatske vojske, daleko od muenchenske prve crte. A glede srpske zastave, vjerojatno se radilo o samozapaljenju – natopljena je hrvatskom krvlju koja lako plane u nezaboravu.
Iz Beograda je četnička klatež na vlasti kojoj su ruke još krvave iz prve polovice devedesetih, poslala novu, valjda desetu notu, pa je tako do sada u Zagreb poslan cijeli notni zapis pjesme „Spremte se, spremte četnici“.!
http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/24620-h-hitrec-2.html
Međutim, Thompson nije obećao da u službeno prenošenom dijelu koncerta ne će pjevati Bojnu Čavoglave! Dr. Stjepandić i ja smo prije koncerta bili u Čavoglavama. Thompson nam je rekao da je dogovor da Bojna Čavoglave ide u sklopu vatrometa i odjavne špice odmah nakon "E moj narode". Tako su dogovorili s njegovim menadžerom Zdravkom Barišićem. Thompson nam je rekao da on ne vjeruje da će tako i biti i da oni sigurno neće poštivati dogovor.
Zajedno smo došli u Knin. Tamo su mu organizatori rekli o promjeni. Zanimljivo je bilo i to da su tražili i stanku od dvije minute da prije njegovog nastavka koncerta dva orkestra siđu s tribine. Je li i to bila igra da bi se poslije moglo tvrditi kao što jeste kako je Thompson pjevao Bojnu poslije završetka koncerta?
Kasnije mi je Thompson rekao da je Barišić vjerovao u tu priču o završetku prenošenog dijela koncerta Bojnom Čavoglave i bio je ljut zbog promjene odjavne špice.

Ma ja ti nisam uzrujan zbog toga, ali ne znam šta im neistina triba – rekao mi je Thompson.
Ja moram priznati da sam se i ja nadao da ipak Marka neće prevariti i dr. Stjepandić zna kako sam bio ljut isto kao i Thompsonov menadžer.
Otišli smo iz Knina, a da nismo znali za događaj s milicijom, pardon policijom.
Sutradan su mi prijatelji javili za to sramotno ponašanje policije. Među njima i biskup sisački dr. Vlado Košić koji nije mogao doći u Knin jer su ga branitelji zamolili da održi misu u Sisku. Tko već nije neka obavezno pročita njegovu homiliju:
http://www.biskupija-sisak.hr/index.php/biskup/homilije/3575-homilija-na-dan-pobjede-i-domovinske-zahvalnosti-i-dan-hrvatskih-branitelja-2016
Sjajna kolumnistica Hrvatskog tjednika Mirela Pavić mi ju je ovako prokomentirala: *Biskup Košić imao sjajnuuuu propovid u Sisku...suze mi na oči,*
U nedjelju prije odlaska u Sinj na Alku poslao sam prijateljima novo pismo Predsjednici RH. Pismo je odmah objavljeno na nekim hrvatskim portalima, a potpisali su ga uz mene i kolege Stjepandića i dvojica biskupa Vlado Košić i Valentin Pozaić i generali Ljubo Ćesić Rojs, Marinko Krešić, Josip Štimac i Ivan Tolj.
Jedan naš poznati svećenik mi je napisao istog dana:
Postovani g. Pečariću,
Zašto tražiti naš pozdrav 'ZA DOM' kao službeni pozdrav u HV. Potreban je kao jedan od normalnih pozdrava u Hrvatskoj; Hvaljen Isus, Dobar dan, Bog s vama, živjeli, lijepi pozdrav...
Bog s Vama. ZA DOM - SPREMAN.
Odgovorio sam mu:
On to već jest jer su HOS-ovci dio HV.
Vlast to samo treba javno reći!
Pozz
Josip
Zapravo, to naše Pismo Predsjednici, koje je zvanično poslano jučer, završili smo ovako:
Podsjećamo Vas:
a) Pokojna gđa Vera Stanić i g. Pero Kovačević su 1994 uvjerili predsjednika Tuđmana i ministra Šuška da se prizna status hrvatskog branitelja pripadnicima HOS-a;
b) da je predsjednik Tuđman 1. listopada 1991(napisao je g. Kovačević) donio zapovijed da postrojbe HOS-a ulaze u sastav OS RH;
c) da je znakovlje postrojbi HOS-a službeno odobrilo Ministarstbvo obrane 1994. sukladno Službovniku OSRH.
d) U zakon o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji uvršteni su pripadnici HOS-a, a promjenom vlasti 2000-e su im ta prava oduzeta.
Zapravo su to činjenice o kojima sam već pisao, o njima sam govorio nedavno u Bujici, a upozorio sam i Ustavni sud kada Vrhovni sud nije smatrao potrebnim poštivati ove činjenice u slučaju Josipa Šimunića.

Jučer su na CroPortalu objavili članak u kome su istražili spomenute činjenice u svijetlu danas važećih zakona u članku: ***'ZA DOM SPREMNI' VEĆ JE REGULIRAN I ZAŠTIĆEN ZAKONIMA REPUBLIKE HRVATSKE:***

„Nakon bezbroj novinarskih upita predstavnicima ***Vlade RH***, ***Predsjednici Republike****, vođama parlamentarnih stranaka i ostalim političarima i njihovom izmotavanju ili dodvoravanju potencijalnoj koaliciji i glasačima, povjesničarima i pravnicima, je li pozdrav "Za dom spremni" zabranjen zakonom i je li to povijesni hrvatski ili samo ustaški pozdrav, mi nudimo jednostavan odgovor i to surfajući samo 15-ak minuta, što su naravno mogli i oni koji nam vode ili bi željeli voditi državu.*

Ne ulazeći u to je li pozdrav "Za dom spremni" povijesni pozdrav prije Drugog svjetskog rata, sa sigurnošću možemo potvrditi da NIJE zabranjen zakonom. Ne samo da nije zabranjen već je reguliran zakonom kao i sva obilježja i odore iz Domovinskog rata.

Naime, ***Zakonom o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji*** *od 12. veljače 2013. u članku 2. stavak 1. precizirano je tko su to hrvatski branitelji iz Domovinskog rata.“*

U tekstu se daje link na taj zakon i što je dano u Članku 2 tog Zakona (http://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2013_02_19_322.html) i komentira taj članak:

„Dakle, zakonom je regulirano da su pripadnici Hrvatskih obrambenih snaga (HOS) hrvatski branitelji iz Domovinskog rata, a budući da su sve postrojbe imale svoja obilježja na odorama, tako je i HOS imao znak s natpisom "Za dom spremni" koji je bio i uzvik na postrojavanjima.“

Potom upozoravaju na **Pravilnik Ministarstva obrane o vojnim odorama** (*http://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2011_05_58_1268.html*):

„Nadalje, ***članku 18. Pravilnika o vojnim odorama*** *(NN broj 58/11 i 113/11) propisano je da hrvatski branitelji iz Domovinskog rata mogu u svečanim prigodama u OS RH i u prigodama službenog obilježavanja obljetnica vezanih uz događaje u kojima su sudjelovali u Domovinskom ratu ili na obljetnicama zbivanja iz Domovinskog rata nositi službene vojne odore, ako ih posjeduju, a mogu nositi i vojne odore iz Domovinskog rata.*

Ako sagledamo ovaj Zakon o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji i pravilnik Ministarstva obrane o nošenju vojnih odora, a znajući kako izgleda odora i dijelovi odore HOS-a u Domovinskom ratu te da se na njima nalazi "Za dom spremni", dolazimo do zaključka da su sva dosadašnja postupanja hrvatske policije i pravosuđa o oduzimanju predmeta, kažnjavanju na javnim skupovima zbog riječi "Za dom spremni" protuzakonita, a izjave naših političara ukazuju da ne poznaju zakone koje bi oni u najvećoj mjeri trebali štititi.

Temeljem spomenutog zakona dolazimo do zaključka da je i presuda suda u slučaju ***Josipa Šimunića*** *nezakonita jer tvrdnja suda da je pozdrav "Za dom spremni"* ***ustaški****, a ne osvrćući se na* ***Domovinski rat****, upravo je politička presuda koja se ne temelji na zakonima Republike Hrvatske, a to upravo potvrđuje i ovaj zakon.*

Preostaje im samo jedno objašnjenje koje bi bilo suludo, a isto tako bilo bi i čisto silovanje zakona, a to je kad kažu: možete nositi ali ne smijete izgovarati pozdrav "Za dom spremni".
Dakle, kome pravo, a kome krivo, ali pozdrav "Za dom spremni" je pozdrav iz Domovinskog rata i kao takav je dozvoljen.
Zapravo, ako smo pravna država onda bi se doista trebalo poštivati hrvatski zakoni i ono što kaže Predsjednica Republike Kolindi Grabar Kitarović. Naime ona je izjavila u nedjelju navečer:
"Pravosudni organi, pravosudna tijela trebaju riješavati pitanje (pozdrava) 'Za dom spremni' i slično...“
Zapravo lako je pretpostaviti što je ona mislila pod tim rješavanjem kada je i sama tvrdila da je ZDS „ustaški pozdrav“!
Očito bi neki u Pravosuđu sami morali odgovarati jer su svojim nepoznavanjem zakona osuđivali ljude. Najdrastičniji slučaj je onaj Josipa Šimunića poslije hajke na njega od bivšeg ministra Jovanovića. Hoće li ikada odgovarati i mnogi političari što se ne suprotstavljaju pritiscima i osudama iz svijeta zbog zakonski dozvoljenog pozdrava iz Domovinskog rata – pozdrava ZDS?
Sve to sugerira da će vlast koja nije sposobna oduprijeti se pritiscima iz svijeta i hrvatskih komunista, kojima nikada nije bila draga naša pobjeda u Domovinskom ratu, upravo zato što je ZDS zakonit pozdrav tražit će njegovu zabranu. Zapravo oni i napadaju ZDS kako kaže sjajni kolumnist Marko Ljubić *ne zbog toga jer je to bio Pavelićev pozdrav, a bio je, ne zbog toga jer je današnjoj Hrvatskoj potreban Pavelić kao izvorišna paradigma, jer nije uopće, nego zbog toga jer je pod tim pozdravom ratovao slavni HOS, tisuće mladića i djevojaka, koji su dali više od sedamsto života u ratu za Hrvatsku i nikada ih nitko nije optužio za jedan jedini pojedinaani eksces, zločin. Nikada nitko. Kako onda opravdati naziv vukovarskoga mosta s imenom legende Domovinskog rata – Jean Michel Nicolierom? Dakle, Hrvatska braneći „Za dom spremni“ ne brani ustaše, Pavelića, fašizam ili iskazuje simpatije prema jednome totalitarizmu, nego suprotno - iskazuje poštovanje prema onima koji su pod tim pozdravom slomili jedini realni nacifašizam u sjećanju suvremene Europe nakon Drugog svjetskog rata, onaj srpski iz devedesetih.*
„http://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/24616-m-ljubic-za budućnost ili sa stranim moćnicima u ugodnu beogradko-bruxsellesku fotelju.rezimu.html
Zato se lako može dogoditi ono što tvrdi naš poznati odvjetnik i kolumnist Zvonimir Hodak:
A ZDS će na koncu završit na referendumu. Čiji ishod se unaprijed zna. Dotle neka zaborave svi vlastodršci u RH da će ZDS suzbit policijskim i pravosudnim mjerama. Nema šanse. S tim usklikom išlo se u Domovinski rat. S tim usklikom ginulo se u Domovinskom ratu. Jugo-nostalgičare, medijske ljevičare i gledatelje Žikine dinastije može spasiti samo nada da će Hrvati na demokratskom referendumu odbaciti ZDS. Kad bi taj, za sada imaginarni referendum, ikada bio raspisan onda bih savjetovao Anti Tomiću, Jurici Pavičiću, Miljenku Jergoviću, Jeleni Lovrić, Miloradu Pupovcu, Marku Špoljaru, Silvani Perici, Tvrtku

Jakovini, Hrvoju Klasiću, Draganu Markovini i sličnim likovima da ujedno predlože da se građani izjasne jesu li za to da ustaška kuna i dalje ostane sredstvo plaćanja u RH. Ha, ha ... kakva hiprokrizija. ZDS ih užasava, ali kuna koja je istinska poglavnikova valuta, im je usprkos toga prirasla i srcu i džepu. Sve u svemu dječje bolesti hrvatskog medijskog prostora su neizlječive.
http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/idiote-koji-su-zapalili-srpsku-zastavu-treba-kazniti-hrvati-ne-pale-tude-zastave-mi-svojim-pobjedama-prisiljavamo-na-paljenje-nasih-zastava-945057
Zapravo bio bi to referendum o Hrvatskoj. Referendum koji bi pokazao koliko sam bio u pravu kada sam tvrdio kako Srbi dijele Hrvate na ustaše i srpske sluge. Referendum koji bi pokazao ima li danas više srpskih sluga tj. onih koji ne žele neovisnu Hrvatsku od 20-25 posto kako je svojevremeno tvrdio Tuđman! Moja pozicija je poznata: Ja vam ne volim biti sluga!
Završit ću s porukom vlastima Luke Podruga u današnjem Hrvatskom tjedniku:
„Trenutačna hrvatska vlast, od predsjednice do premijera, a posebno vladajuća koalicija HDZ i MOST, svojim odlukama pokazat će svoje domoljublje i opredijeljenost. Mogu birati između zaštite nacionalnih interesa i služenja Beogradu, između ulizivanja antihrvatskim antifašistima i zaštite digniteta Domovinskog rata i branitelja. Između njih sinova Udbe i nas sinova Oluje. Izbor je lagan i jednostavan, kao 1991., s hrvatskim narodom u tešku borbu ili sa stranim moćnicima u ugodnu beogradsko-bruxsellesku fotelju.“
HVALA!

Skradin, 11. kolovoza 2016.

THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU, ZAGREB, 2017.

ZNANSTVENICI POSLALI PETICIJU PREDSJEDNICI I PREMIJERU ZBOG "KOORDINIRANJE KAMPANJE" PROTIV AK. PEČARIĆA

Zagrebački sveučilišni profesor akademik Josip Pečarić koji je u sklopu svog aktivizma posljednje desetljeće pokrenuo niz peticija o različitim društvenim temama došao je u situaciju da inozemni znanstvenici upućuju peticiju predsjednici i premijeru hrvatske države zbog 'koordinirane kampanje' protiv njega, što po njihovoj ocjeni "predstavlja zanemarivanje zaštite ljudski prava". Skupina znanstvenika, s 24. u Singapuru, poslala je 14. srpnja peticiju hrvatskoj predsjednici Kolindi Grabar Kitarović i hrvatskom premijeru Andreju Plenkoviću u kojoj navode da su 'ružne novosti' pristigle do njih o profesoru Josipu Pečariću, znanstveniku svjetskog ugleda i značaja. 'On je kontinuirano izložen uvrjedama i zlostavljanju od režima u Hrvatskoj. Na primjer, važan projekt bio je zaustavljen bez razloga, dok je njegova kćer izgubila posao na Sveučilistu u Zagrebu, opet bez valjanog razloga. To je tim bolnije, jer postoji stalna potreba za talentiranim i kvalificiranim ljudima poput nje', napominje se na početku peticije. Kako navode, takva situacija ih navodi na zaključak da su profesor Pečarić i njegova obitelj 'predmet koordinirane kampanje' te da takvo postupanje u jednoj članici EU poput Hrvatske 'predstavlja zanemarivanje zaštite ljudskih prava'. Potpisnici pozivaju hrvatsku predsjednicu i premijera da provjere jesu li prava profesora Pečarića i njegove kćeri 'zaštićena na odgovarajući način'. Peticiju su potpisali: dr. Ronald C. Beckett, Deakin University, Australija; dr. Cees Bil RMIT, Australija: dr. Milton Borsato, Federal University of Technology, Paraná, Brazil; dr. Osiris Canciglieri junior, Pontifical Catholic University of Paraná, Brazil; dr. Chun-

Hsien Chen, Nanyang University of Technology, Singapur; dr. Shou-Yan Chou, NTUST,Tajvan; dr. Fredrik Elgh, Jönköping University, Švedska; dr. Gloria Lucia Giraldo Gómez, Universidad Nacional de Colombia, Kolumbija; dr. Kazuo Hiekata, The University of Tokyo, Japan; dr. John P.T. Mo, RMIT, Australija; dr. Margherita Peruzzini, University of Modena and Reggio Emilia, Italija; dr. Essam Shehab, Cranfield University, Velika Britanija; dr. Josip Stjepandić PROSTEP, Njemačka; dr. A.J.C. Trappey, National Tsing Hua University, Tajvan; dr. German Urrego, Universidad de Antioquia, Kolumbija; dr. Wim J.C. Verhagen, TU Delft, Nizozemska i dr. Nel Wognum, TU Delft, Nizozemska.(mc)

Hrvatski tjednik,27- srpnja 2017- str. 20

SVETI LI SE DANAŠNJA VLAST PROF. MIHAJLOVIĆU?

Damir Pešorda je u Hrvatskom tjedniku od 01. 06. 2017. objavio tekst čiji naslov sve kaže: PLENKOVIĆ JE OD TUĐMANOVE STRANKE ZADRŽAO SAMO IME ČAK SE ODRIČE I BIRAČKOG TIJELA DIJELA HDZ-A.
To je točno, ali sve što u tekstu Pešorda piše pokazuje kako zapravo Plenković stalno pokazuje biračkom tijelu HDZ-a kakve su mu namjere.
Prvo je iskoristio najpopularnijeg HDZ-ovca dr. sc. Zlatka Hasanbegovića da pobjedi na izborima, a onda je na njegovom ministarsko mjesto doveo Ninu Obuljen Koržinek koja je prije toga imala vidnu ulogu u protuhrvatskim prljavim rabotama (general Praljak, HAVC,...). Jasno je bilo da će se takvi postupci nastaviti. Pešorda piše o „njenim“ kadrovima: nova-stara ravnateljica HINE Branka Valentić, novi (istovjetan starom) ravnatelj HAVC-a Danijel Rafaelić. Plenković itekako ne da ni veleposlanike koje je prethodna vlast postavila, ipak su se neki posebno isticali svojim antihrvatskim djelovanjem. Posebno mu je drag Ivo Goldstein. Vjerojatno zbog čuvene Titove slike u njegovom veleposlanstvu u Parizu pa ga je zbog toga nagradio i članstvom u Povjerenstvu za suočavanje s prošlošću (netko se mora boriti da se ne promjeni lažna slika o NDH, zar ne?) ili veleposlanika Joška Para (koji mu je drag zbog ponašanja prema Predsjednici RH koja se zalaže za suverenističku politiku RH).
Kada se sjetimo veleposlanice u Beču i njenog odnosa u napadima na Marka Perkovića Thompsona, ostavlja me u uvjerenju da je Plenković samo otvarao usta kada je nedavno prepuna dvorana Lisinski sa cijelim državnim vrhom pjevala Thompsonovu pjesmu „Lijepa li si“.
http://kamenjar.com/lisinskim-se-orilo-herceg-bosno-srce-ponosno/
Zato me i ne čudi što ja dobivam ovakva upozorenja iz Hercegovine:

Naslov:Thompsonovi koncerti u BiH
Datum:Sat, 3 Jun 2017 16:21:11 +0200
Šalje: Vide
Prima: 'Josip Pečarić' <pecaric@element.hr>

Poštovani akademiče,
Ne znam pratite li vijesti oko najava Thompsonovih koncerata u Mostaru, Novom Travniku…
Linkovi:
http://www.dnevnik.ba/dogadaji/zbog-thompsona-nacelnik-opcine-novi-travnik-priziva-nerede-u-vlastitom-gradu
http://www.tvrtko.info/?p=51185
http://www.dnevnik.ba/dogadaji/iz-njemacke-na-thompsonov-koncert-u-novi-travnik-dolazi-5-autobusa

http://www.dnevno.hr/vijesti/regija/jos-jedan-udar-na-thompsona-sdp-mostar-trazi-zabranu-koncerta-i-skupa-podrske-sestorici-duznosnika-herceg-bosne-1027998/
http://bljesak.info/rubrika/vijesti/clanak/sda-optuzuje-da-se-koncertom-thompsona-zeli-stvoriti-nova-kriza-u-mostaru/200348
Pozdrav!

Zapravo se Thompsona napada kroz svo vrijeme od 2000-e godine i to samo pokazuje veličinu samog Thompsona i njegovih pjesama i zasluga ne samo u Domovinskom ratu već i kroz svo ovo vrijeme od smrti Hrvatskog Predsjednika do danas. Zapravo napadi u Sloveniji i Bih samo pokazuju da srpske sluge gube bitku protiv Thompsona u RH, pa im drugovi iz susjednih država moraju pomoći.

Pešorda kaže i slijedeće:
Slaven Letica tvrdi da mu je Andrej Plenković rekao da u izboru Drage Prgometa za HDZ-ova kandidata za gradonačelnika HDZ-a nije slučajno pogriješio, nego se želi riješiti tog dijela biračkog tijela koje glasuje za Hasanbegovića, Brunu Esih i slične političare. Ako je tomu uistinu tako, onda je to bio znak Plenković namjerava preobraziti HDZ u stranku koja od Tuđmana baštini samo ime. Ipak, malo je čudno da se neka politička stranka želi riješiti dijela svojih birača. No, s druge strane ako Plenković tu svoju nakanu uistinu i javno iskaže, bila bi to poštena gesta s njegove strane. Prvi put nakon Tuđmana jedan bi lider HDZ-a uskladio svoje riječi i djela. Pa ako bi mu glasači i dalje nastavili davati povjerenje, ne bi se imali nakon izbora pravo žaliti da su prevareni.
http://hrsvijet.net/index.php/kolumna-damir-pesorda/46907-damir-pesorda-rijeci-i-djela
Očito se Pešorda i ja razlikujemo vrlo malo u svojim procjenama, tj. on smatra da Plenković tu svoju najavu treba javno iskazati, a ja mislim da je sa svim tim postupcima on to već i jeste učinio.
Pri tome treba govoriti ne samo o spomenutom, ne samo o odnosu prema braniteljima kroz svo ovo vrijeme od 2000. godine, nego i nebrizi vlasti o onima koji su se stalno borili za hrvatske vrjednote i zbog njih stradavali. Koliko im te hrvatske vrjednote ništa ne znače pokazuju upravo činjenice da takvim stradalnicima ne pokušavaju pomoći ni kada su na vlasti.
O jednom od takvih slučajeva je govorio i dr. sc. Josip Stjepandić na predstavljanju naših knjiga u Splitu jer je dr. Stjepandić odigrao veliku ulogu u napadima na ministra Barišića zbog navodnog plagijata:
Ministar mi se zahvalio kako priliči i darovao mi jednu svoju knjigu.
Činjenicu da me ministar upoznao, te da vjerojatno cijeni moje mišljene, iskoristio sam da ga upozorim na neke protuzakonite radnje puno prije njegova mandata, koje bi on konačno morao ispraviti. Primjerice slučaj ravnatelja škole Krešimira Mihajlovića, koji je izgubio posao jer je izvjesio plakat s generalom Gotovinom, (...)
Što mislite: kako je ministar Barišić reagirao?

Nikako! Nakon što je njegova tajnica potvrdila primitak mojih pisama, nikakvog odgovora nisam dobio.
Ministar me više ne poznaje! Kladimo se da više ne zna tko su Krešimir Mihajlović i …?
To je ta nova VJERODOSTOJNOST u vladi „EUROPSKE DIMENZIJE“!

Zato ću ovaj tekst završiti s e-mailom koji sam sam dobio od prof. Mihajlovića:

Datum: Fri, 2 Jun 2017 23:07:35 +0200
Šalje: Krešimir Mihajlović
Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Poštovani i dragi Josipe,
Uvijek ste mi davali potporu i pisali o onome što se dogodilo sa mnom.
U reviziji sudskog spora neki sudac Vrhovnog suda Jadranko Jug poništio je kompletnu moju dobivenu presudu
Kako bi bogodovali Mirjani Jermol prilikom reizbora za ravnateljicu.
Sada škola tuži mene i vrlo brzo zakazuju suđenja.
U dogovoru s gospođom Mišetić, mojom odvjetnicom, pozivam vas ako želite i ako možete nazočiti suđenju zakazanom za srijedu, 7.6.2017. s početkom u 12 sati kako bi sutkinja vidjela da ipak ima ljudi koji prate sve što se događalo, što se događa i što će se još događati a u svezi moga slučaja.
Ispod je preslik sa podacima o broju predmeta i koja sutkinja vodi predmet.
Hvala,
mir i dobro, božji blagoslov,
S poštovanjem.
Krešimir Mihajlović

Rasprava 07.06.2017.

u 12 sati, sudac Sanja Lovrić

OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU

Tužitelj: OSNOVNA ŠKOLA PETRA ZRINSKOGA

Tuženi: Krešimir Mihajlović, OIB: 87511602205

Vjerujem da će puno vas koji pročitate ovaj tekst moći doći i pružiti potporu prof. Mihajloviću, kada je hrvatska vlast zaboravila zbog čega je on u nemilosti, a zapravo se samo trudi podsjetiti nas da su mnogi od njih bili na vlasti kada su proganjani naši generali. Svete li se oni, zapravo, prof. Mihajloviću?

AGENCIJA ZA ELEKTRONIČKE MEDIJE

PRIJAVA PROTIV AGENCIJE HINA ZBOG ŠIRENJA NETOČNIH INFORMACIJA

Štovani dame i gospodo,
HINA je dne 8. ili 9. kolovoza 2017. prenijela vijest, koju su preuzeli mnogi korisnici njezinih usluga, koja sadrži i sljedeći odlomak:
„…Ali je identitet pjevača koji je s pozornice zapjevao pjesmu "Bojna Čavoglave" poznat, kao i činjenica da ta pjesma počinje s uzvikom "Za dom spremni" zbog čega je prošle godine na proslavi Oluje u Kninu bio prekršajno prijavljen i na **Prekršajnom sudu novčano kažnjen** (podcrtao J.S.), te je kasnije rekao da je taj pozdrav dio pjesme koja nije zabranjena i koja njeguje sjećanje na Domovinski rat.
Izvor npr.:
https://www.vecernji.hr/vijesti/marko-perkovic-thompson-prekrsajno-prijavljen-zbog-krsenja-javnog-reda-i-mira-na-koncertu-u-slunju-1187567
http://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/thompsonu-sjela-prekrsajna-prijava-policija-pomocu-snimki-pokusava-pronaci-ljude-koji-su-skandirali-ustaske-pozrave-i-nosili-neprimjerena-obiljezja/6448687/
Kako je pjevač dan kasnije priopćio, on nikada nije bio kažnjen na Prekršajnom sudu:
http://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/thompsonov-menadzment-upozorio-na-veliku-gresku-thompson-nikad-nije-kaznjen-zbog-bojne-cavoglave-proslogodisnji-postupak-u-tijeku/6450250/
Ovakvo postupanje uredništva HINA je krajnje neobjektivno te neprofesionalno, pa Vas pozivam da protiv HINA te njezinih odgovornih osoba poduzmete odgovarajuće mjere zbog krivog informiranja i uznemiravanja javnosti. To je tim nužnije jer se radi o središnjem servisu za mnoge medije, koje vijesti HINA-e preuzimaju bez provjere istinitosti. Večernji list čak nije niti objavio ispravak na mrežnome izdanju.

Sa štovanjem

Dr. Josip Stjepandić

ZAHVALA BISKUPU KOŠIĆU

Poštovani Oče biskupe,

Zahvaljujemo se na Vašim riječima s kojima, ne prvi put, točno opisujete ponašanje hrvatskih vlasti:
– Je li moguće da hrvatska policija hapsi hrvatske branitelje? Kakva je sad opet ova protuhrvatska vlast koja se usuđuje to činiti u Kninu na proslavi Dana pobjede?.
Činjenica je da već drugu godinu u Kninu vlast hapse hrvatske branitelje iz redova HOS-a koji na svoj dan uzvikuju svoj poklič iz Domovinskog rata. Isto tako napadaju već treću godinu na isti dan hrvatskog branitelja Marka Perkovića Thompsona zbog izvođenja njegove pjesme „Bojna Čavoglave“ koja je postala jedan od simbola Domovinskog rata. Pogledajte Thompsonov odgovor:
http://kamenjar.com/thompson-odgovorio-prijavu-zbog-koncerta-slunju/
„U svom odgovoru MUP se poziva na „ postojeću sudsku praksu, ali i temeljem odluke Ustavnog suda broj: U-III-2588/2016. od 8. studenoga 2016. prihvaćeno je pravno stajalište da uzvikivanje spomenutog pozdrava ispunjava obilježja navedenog prekršaja.“
To je potpuna neistina jer su drugi sudovi donosili drugačije odluke i prije i poslije te odluke.
Dakle neistina je da se radi o postojećoj sudskoj praksi. Policija sprovodi zakone, a ne postoji zakon po kome je zabranjen poklič ZDS. A kada se to radi po volji politike, onda to više nije demokratska država! Spomenimo da zapravo policija radi suprotno tome jer se napada i tvrdi da je ustaški i sam znak HOS-a u kome postoji i poklič ZDS koje su hrvatske vlasti odobrile.
http://kamenjar.com/udruge-hos-a-podizu-tuzbe/
A poznato je da su koalicijski partneri prozivali i pozivali HDZ da se postupa na ovakav način. Poznato je da su oni i ranije imali slične zahtjeve, kao npr. kada su tražili da se povuče tužba za genocid.
Znamo da bi i to bilo u interesu onoga što propagira velikosrpski Memorandum SANU 2 jer je presuda stalnog Suda u Haagu po kojoj je Srbija agresor na Hrvatsku i koja je u toj agresiju učinila niz genocidnih radnji u potpunoj suprotnosti s ciljevima Memoranduma.
Istom cilju služe i ovi napadi na poklič HOS-ovaca ZA DOM SPREMNI. Poklič koji su u Domovinskom ratu koristili ti legendarni hrvatski branitelji proslavivši se i u Vukovaru, i u Škabrnji, i u Dubrovniku...
Upravo zbog istinitosti Vaših poruka izloženi ste tolikim uvredama.
Uvjereni smo da ćete i u budućnosti nepokolebljivo promicati istinu i pravdu.
Zato primite izraze naše velike zahvalnosti.

Akademik Josip Pečarić
Dr. sc. Josip Stjepandić

POLITIKA ŠARAFCIGER

U subotu je dr. Stjepandić na povratku sa službenog puta u Italiju svratio i u Zagreb.
Kažem mu kako me iznenadila činjenica da je malo naših portala prenijelo njegovo pismo Predsjedniku Vlade. Ja sam našao Pismo samo na dva portala. Posebno smo komentirali kako je kolegica iz Šangaja komentirala ZDS. (Vidjeti:
http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2017/06/22/dr-josip-stjepandic-stovani-gospodine-predsjednice-vlade-republike-hrvatske/ **)**
Kaže mi kolega Stjepandić da uskoro ide u Kinu pa će još više razgovarati s tamošnjim znanstvenicima o tom pozdravu naših HOS-ovaca i mnogih drugih hrvatskih branitelja.
A možda je našim portalima već bilo previše tekstova o pismu kojega je Predsjedniku Vlade napisao biskup Košić. Čini mi se da je ta dva pisma spojila naša sjajna kolumnistica Mirela Pavić koja svoju kolumnu u Hrvatskom tjedniku od 29. lipnja 2017, završava ovako:
Liam shi!
I pozdrav biskupu Košiću, ma di bija!
Imenjaku sam rekao kako je moj dojam kako je na djelu dogovor PLOČA ZA PLOČU. Dakle skidanje ploča na Trgu jednom od 10 najvećih zločinaca s jedne strane i ploče hrvatskim junacima u Jasenovcu o čemu i piše Stjepandić Plenkoviću:
Isto tako, očigledno je da ne pratite vrlo informativnu emisiju TV Bujica. Da tomu nije tako, onda biste sigurno došli do svjedočenja don Miljenka Babaića (29.4.2016) da su dubrovački branitelji, razočarani kad nisu mogu dobiti dodatno pojačanje od HOS-a, od njega zatražili da pošalje makar njihove oznake.
Da agresori su se panično bojali naših HOSovaca!
Uvijek treba naglasiti da su za skidanje ploča u Zagrebu najzaslužniji Bruna Esih i Zlatko Hasanbegović!
Jasno je bilo da je ploča u Jasenovcu bila dio nagodbe HDZ-a i HNS-a 20. 06. 2017. kada je o njoj progovorio sam Plenković. Komentirao sam prijateljima:

ANDREJ PLENKOVIĆ
HOS je u Jasenovcu mogao staviti ploču bez grba i problema ne bi bilo
http://direktno.hr/direkt/hos-jasenovcu-mogao-staviti-plocu-bez-grba-i-problema-ne-bi-bilo-89452/
ZAPRAVO:
HOS u Jasenovcu nije morao staviti ploču i problema ne bi bilo
ili:
HOS se nije morao boriti u Domovinskom ratu i problema ne bi bilo
ili:
Branitelji se nisu morali boriti u Domovinskom ratu i problema ne bi bilo
I OPET BI IMALI VLAST KOJA RADI ŠTO SRBI TRAŽE!

TKO JE ONO NEŠTO SPOMINJAO POLITIČKU PROSTITUCIJU?
Kasnije sam se korigirao:
Točnije: OVO SU ISPRAVNE PREMISE!
(Nadam se: Očita je poruga na komentar Predsjednika Vlade da je biskup svoje pismo pisao na pogrješnim premisama.)
Naravno i sami HNS-ovci slavodobitno najavljuju skidanje ploče u Jasenovcu za mjesec dana. Njima je to doista važno jer se za to najsnažnije zauzela njihova bivša predsjednica, od HNES-a etički osuđena veleizdajnica Vesna Pusić zahtijevajući da vlast šarafcigerom skine tu ploču. Podsjetit ću vas da su jednom od HOSovaca čija su imena dana na toj ploči upravo šarafcigerom fašistički agresori na Hrvatsku iskopali oči!
http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/veliki-dan-za-hrvate-osudeni-stjepan-mesic-vesna-pusic-milorad-pupovac-793979/
S druge strane Ministru Uprave nisu drage najave Premijera kako je politika iznad prava pa se u medijima najavilo kako bi njegovo Ministarstvo moglo odbiti zahtjev za uklanjanjem ploče jer nema pravne osnove budući je HOS-ov grb odobren od Ministarstva uprave još u vrijeme Račanove vlade.
O tome su u Bruxellesu pitali premijera Plenkovića, no on tvrdi da ta informacija nije istinita.
http://dnevnik.hr/vijesti/hrvatska/sdp-ovac-predrag-matic-objasnio-zasto-nece-glasati-za-skidanje-ploce-hos-a-u-jasenovcu---480701.html
Zato bi političku prostituciju o kojoj je govorio biskup Košić zapravo trebali nazvati POLITIKA ŠARAFCIGER!
Iako je tako ne zovu o toj politici možemo pročitati u izvrsnim raščlambama Marka Ljubića:
https://narod.hr/hrvatska/marko-ljubic-antifasizam-smrtonosan-hrvatsku-slobodu-nezavisnost
https://narod.hr/hrvatska/marko-ljubic-proglasavajuci-temeljne-nacionalne-zadace-zaokruzenim-plenkovic-se-ruga-hrvatskoj
http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/m-ljubic/27083-m-ljubic-hrvatska-ce-biti-na-konju-tek-kad-budak-jovanovic-klasic-ili-pusic-budu-na-magarcu.html
Nedugo poslije Plenkovića na scenu stupa Predsjednik Ustavnog suda RH Miroslav Šeparović koji o ploči u Jasenovcu u Saboru odgovara na pitanje zastupnika iz redova naroda koji je izvršio fašističku agresiju na Hrvatsku i koji je npr. svojim lažima o pokrštavanju 11.000 srpske djece i osobno sudjelovao u toj agresiji i od HNES-a također etički osuđeni veleizdajnik Milorad Pupovac, pa kaže:
"Nemam dileme, ploči s pozdravom 'Za dom spremni' u Jasenovcu nije mjesto. To je simbol stradanja žrtava ustaškog režima. Uvažavam branitelje i siguran sam da nisu željeli veličati NDH, ali s takvim pozdravom mogu povrijediti žrtve. Neka Vlada nađe zakonit način da se ploča ukloni",
https://www.24sata.hr/news/separovic-ploci-u-jasenovcu-za-dom-spremni-nije-mjesto-530200
Zapravo je nevjerojatno kako neki ljudi pljuju po svojoj struci. Tako ovdje pravnik i predsjednik Ustavnog suda zna da govori neistinu jer se na ploči u

Jasenovcu ne nalazi pozdrav ZDS već je on u sklopu grba HOS-a koji je legalan u RH. Ne treba biti previše inteligentan pa znati da tvrdnja da se na ploči nalazi pozdrav ZDS podrazumijeva da je on stavljen sam po sebi na njoj. Dakle, čovjek koji bi trebao osuđivati kršenje prava u RH pa i Politikom šarafciger, sam ih krši. I upravo pokazujući u Saboru da mu je interes političara koji ga biraju važniji od struke i onoga što bi kao predsjednik Ustavnog suda trebao raditi nama garantira da će on biti i izabran, zar ne?
Podsjetimo da su ustavni sudci, s izuzetkom časnog ustavnog sudca Miroslava Šumanovića, slično nepoštenje pokazali i u slučaju Josipa Šimunića (npr. moja knjiga *Dnevnik u znaku 'Za dom spremni'* završava tekstom: *Ustavnom sudu RH je Domovinski rat zapravo 'poiticanje mržnje na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti'*.
Nemojmo zaboraviti da se i Marko Perković Thompson sustavno proganja još od 2000.-e godine, zbog pjesme Bojna Čavoglave koja počinje s pozdravom ZDS! Pa i naslov najnovije kolumne Zvonimira Hodaka sve kaže i o tom progonu:
Pjesma 'Čavoglave' je antifašistička – s njom na usnama borili su se četiri godine protiv crnih četničkih i crvenih JNA fašista!
http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/pjesma-cavoglave-je-antifasisticka-s-njom-na-usnama-borili-su-se-cetiri-godine-protiv-crnih-cetnickih-i-crvenih-jna-fasista-1037284/
Prije nekoliko dana sam govorio o gaženju struke od strane Predsjednika Ustavnog suda jednom kolegi sa Sveučilišta i komentirao kako me čudi da poslije istupa Predsjednika Vlade članovi vladinog Vijeća za suočavanje s prošlošću nisu podnijeli ostavke na to članstvo. Znamo da je to Vijeće Vlada i formirala zbog ploče u Jasenovcu, zapravo zato što nisu imali petlje reći istinu o tvrdnji da na toj ploči stoji ZDS i optužiti one koji traže da se oskrnavi nešto što je u RH odobreno. Podsjetimo se npr. kako je to najavila TV N1:
Ovo Vijeće je, podsjetimo, način na koji je Vlada reagirala nakon što je nedaleko od najvećeg koncentracijskog logora NDH, u samom Jasenovcu, postavljena ploča s ustaškim pozdravom "Za dom spremni".
http://hr.n1info.com/a182424/Vijesti/Ovo-su-clanovi-Vijeca-za-suocavanje-s-prosloscu.html
I onda dođem doma i doznam kako o tome govori predsjednik tog Vijeća:
Vijeće nije razgovaralo ni o ploči HOS-a u Jasenovcu, a Kusić objašnjava da se neće baviti pojedinačnim slučajevima već će predložiti općenite preporuke.
"Nadamo se da će to biti na neki način korisno Vladi, da će ih Vlada prihvatiti, ne samo ova vlada nego i sljedeće vlade. To je cilj Vijeća, da u konačnici postavi temelje koji će moći služiti kao jedna konstanta za buduće generacije", rekao je te apelirao na medije koji prate rad Vijeća kazavši kako je njihova uloga velika u tome kako će javnost prihvatiti odluke Vijeća.
http://direktno.hr/domovina/odrzana-prva-sjednica-vijeca-za-suocavanje-s-prosloscu-90434/

I tako je Vijeće formirano zbog HOS-ove ploče u Jasenovcu, onda nam najave njeno skidanje bez obzira što to Vijeće postoji, da bi nas samo Vijeće izvijestilo da se oni neće baviti takvim pojedinačnim slučajevima. Kako bi i mogli kada su se u HDZ-u i HNS-u dogovorili da oni to sami riješe, zar ne?
A zapravo Vijeće ne može ništa riješiti jer je to pitanje najopćenitije pitanje koje se postavlja pred Vijeće.
Naime HOSovci su branitelji i odnos prema njima je odnos prema Domovinskom ratu. Jasno je da HNS-ovci imaju interes istovjetan interesu fašističkog agresora, tj. nametnuti kao prioritet u RH partizanski pokret i tzv. antifašizam. Davno sam nazvao ovo što možemo nazvati i političkom prostitucijom i politikom šarafciger – pomirba djece partizana iz svih stranaka. Dakle, partizani i antifašisti (zapravo crveni fašisti) su važniji od branitelja. Borba za Jugoslaviju u II. Svjetskom ratu je važnija od borbe branitelja za Hrvatsku u Domovinskom ratu.
Slavko Goldstein je tzv. antifašistima poručio u momentu kada su osnivali njihovu Ligu: Odrecite se Tita, a branite antifašizam.
Zato je važnija ploča u Jasenovcu nego trg u Zagrebu, jer je ploča u Jasenovcu podignuta u spomen na istinske antifašiste, u spomen onima koji su izgubili svoje živote braneći Hrvatsku od fašističkog velikosrpskog agresora, a koji su imali i imaju i danas podršku tzv. antifašista a zapravo crvenih fašista!
A to i jest Politika šarafciger, zar ne?

ZA POTREBE MEMORANDUMA SANU 2 VLADA MJENJA ZAKON

Plenković nudi rješenje "problema": "Ovi koji su bili prije nas su u noći izbrisali ZDS sa spomenika u Splitu, a mi ćemo učini isto, ali prvo ćemo promijeniti zakon." Ne dvojim da će ovakav Sabor s ovakvim HDZ-om na vlasti to i učiniti. Zapravo su gori od komunista. Ovi su znali da sprovode velikosrpski Memorandum SANU 2, pa su to radili noću i skrivećki, a ovi će u slavu tog Memoranduma promijeniti i zakon!
http://direktno.hr/direkt/donesena-odlukag-evo-kako-ce-plenkovic-rijesiti-pitanje-hos-ove-ploce-96260/
Lijepo je vidjeti da je poslušnost HDZ-a i opjevana:
https://narod.hr/hrvatska/barbara-jonjic-pupi-dicni-dicni-kolovoda-srba-crta-nami-sta-srbina-cese-boli
i objašnjena:
http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/nenad-piskac/27444-pupovcad-radincad-i-stromarcad-siguran-put-u-porazenu-hrvatsku.html
Zato je dobro što smo reagirali prije toga!
Reagiranje dr. Stjepandića: Kako (H)ohštaplerska (N)iškorisnih (S)tranka pokušava obmanuti hrvatsku javnost
Na sramotne tvrdnje iz HNS-a reagirao je i dr. sc. Josip Stjepandić
Naslov: Kako (H)ohštaplerska (N)iškorisnih (S)tranka pokušava obmanuti hrvatsku javnost
Datum: Tue, 29 Aug 2017 20:54:05 +0000
Šalje: Stjepandic, Josip <Josip.Stjepandic@PROSTEP.com>
Prima: Predrag.Stromar@mgipu.hr <Predrag.Stromar@mgipu.hr>, andrej.plenkovic@vlada.hr <andrej.plenkovic@vlada.hr>, predsjednica@predsjednica.hr <predsjednica@predsjednica.hr>, gordan.jandrokovic@sabor.hr <gordan.jandrokovic@sabor.hr>, Tomo.Medved@branitelji.hr <Tomo.Medved@branitelji.hr>, Lovro.Kuscevic@uprava.hr <Lovro.Kuscevic@uprava.hr>, Damir.Krsticevic@morh.hr <Damir.Krsticevic@morh.hr>, Zeljko.Reiner@sabor.hr <Zeljko.Reiner@sabor.hr>
CC: Josip Pecaric ...

Danas, utorak 29. kolovoza 2017, portali su prenijeli otvoreno pismo (H)ohštaplerske (N)iškorisnih (S)tranke – Jugokomunistički Šarafencigeristi gospodinu Đuri Glogoškome, Predsjedniku Udruge 100-postotnih hrvatskih ratnih vojnih invalida 1. skupine, u kojem između ostalog iznose:
„…Svakom obrazovanom čovjeku danas je jasno da je pozdrav „za dom spremni“ nastao u vrijeme diktature Ante Pavelića te je jednak nacističkom pozdravu 'Sieg Heil' pod kojim su ubijeni milijuni nedužnih ljudi. Cijeli svijet je osudio taj zločinački režim i fašističke pozdrave, pa tako i mi, tu nema dileme za nikoga…“

„…HNS smatra da je za Hrvatsku danas glavna tema hitna provedba kvalitetne obrazovne reforme s kojom uskoro krećemo i projekata koji osiguravaju gospodarski napredak…“
Iznesene tvrdnje nikako ne stoje. Pitanje je samo jesu li posljedica neznanja ili manipulativne nakane. S obzirom da su svi čelnici predmetne stranke politička djeca jedne *becne* sveučilišne profesorice, koja uz svoj fruškogorski doktorat nije u stanju niti pokazati svoju maturalnu svjedodžbu, moramo najprije pretpostaviti neznanje kao uzrok neistinitih tvrdnji.
Obrazovani ljudi se naime najprije informiraju, pa onda iznose tvrdnje. Da su se iz (H)ohštaplerske (N)iškorisnih (S)tranke, koja navodno na svakog člana ima desetak uhljeba na državnim jaslama, makar malo raspitali ili proguglali, za nekoliko minuta bi doznali da je „Za Dom spremni“ NAJBOLJA SVJETSKA PRAKSA, koju su njegovali – uz ine – proslavljeni Tigrovi (1. Gardijska brigada HV: https://www.youtube.com/watch?v=vgRI56iMdkE), ali i 113. šibenska brigada (Obadva, obadva, obadva su pala!!! https://www.youtube.com/watch?v=IFu0od6ZPL0).
Takva kovanica ili poklič ima u skoro svakome jeziku. Hrvatski branitelj Petar Vulić, sluteći da bi ova protuhrvatska vlast nakon progona hrvatskih branitelja u Kninu i Slunju mogla pokušati zabraniti pozdrav „Za Dom spremni“, napravio je kinesku inačicu grba HOS-a. Bilo bi zanimljivo doznati što ideološki potomci Dobrice Ćosića („Srbe je toliko puta u istoriji spašavala laž“), okupljeni u stranci HNS, misle o ovome grbu.

U današnje vrijeme fanatici svakih nekoliko dana počine atentat zu uzvik „Bog je velik“ na arapskome, ali nijedan obrazovan čovjek ne bi došao na ideju zabraniti niti Boga, a niti njegovu veličinu, a pogotovo ne takav poklič. Jest, Bog je zbilja velik i velika je slava njegova, te blago onima, koji vjeruju!
„Sieg Heil“ je nedvojbeno pozdrav iz Hitlerova vremena, ali obrazovani čovjek bi ga preveo s „S Titom do pobjede“ ili „Druže Sotono Jednonogi, mi ti se kunemo“. Ne smije se zaboraviti da su Hitler i Tito/Staljin od 23.8.1939 do 22.6.1941 bili saveznici. Takorekuć strateški koalicijski partneri u programu stabilnosti za katoličke zemlje Srednje Europe. Skroz inkluzivno. Mainstream u europskoj dimenziji!
Nasuprot tomu, “Za Dom spremni” se na njemačkome jeziku kaže “heimatverbunden”. Kao za svakog čestitog i pomalo obrazovanog Hrvata, biti “heimatverbunden” tj. “za Dom spreman” za svakog je Nijemca izraz posebne časti. To ide tako daleko, da komunalna poduzeća reklamiraju svoje usluge time da su “za Dom spremni” (WIR sind heimatverbunden), da kupci ne bi kupovali usluge kod stranaca. Tako postupa npr. komunalno poduzeće u gradu Iserlohn-u:

Ova dva primjera, koja bi riješio svaki bolji gimnazijalac, pokazuju da (H)ohštaplerska (N)iškorisnih (S)tranka među svojim članovima nema baš previše obrazovanih ljudi, nego puno poklonika Dobrice Ćosića („Srbe je toliko puta u istoriji spašavala laž“), koji nose fruškogorske doktorske i ine titule.

Da su malo drukčiji, onda bi čitali npr. Hrvatski tjednik, u kojemu dva mlada znanstvenika iz broja u broj pokazuju da je tzv. popis žrtava u JUSP Jasenovac jedna VELIKA LAŽ. Slijedom toga, na temelju VELIKE LAŽI ne donose se nikakve zabrane, sve dok se ne otkrije ISTINA. Potraga za istinom takve važnosti u nadležnosti je središnje vlasti, ali očigledno ne ove, jer je ona protuhrvatska!
Naposljetku se nameće pitanje što onda (H)ohštaplerska (N)iškorisnih (S)tranka ima tražiti u "kvalitetnoj obrazovnoj reformi". Jednoznačan se odgovor isto tako nameće sam po sebi: Budući da ne mogu doći do posmrtnih ostataka nesretnoga Slavka Jegera, pripadnika HOS-a, kojemu su četnici iskopali oči u Jasenovcu, Jugokomunistički Šarafencigeristi idu uništiti ono čega se dosad još nisu dočepali. Slikovito rečeno: ako hrvatskoj djeci ne mogu iskopati oči, onda im idu iščupati dušu!
Takve trikove može progutati i usvojiti samo anemični čelnik protuhrvatske vlasti, odnarođeni briselski zgubidan, bijedni plaćenik velikosrpskim suhim zlatom, sin majora udbe, s ambicijom da u podlosti daleko nadmaši svojega oca.
Dr. Josip Stjepandić

Dragi kolega, dame i gospodo,
Kasni su sati, a moram na put…
Zaboravio sam privitak s filmom ZDS, snimljenim u Singapuru 9. srpnja 2017.
Dakle, kome smeta ZDS, nek pozdravlja na nekom drugom jeziku. U filmu su 3 alternative, kineska bi bila zgodna za druga Pupavca i njegovu drugaricu, poklonicu ZDS.
Kome to nije dosta, nek se obrati Kameruncima: jedna zemlja, 280 jezika, ali svi ZDS.

jezik	prijevod	domaće pismo
kineski	Liam shi	恋家
njemački	heimatverbunden	
portugalski	ligado à terra natal	
španjolski	apegado a su patria	
švedski	ta i för kung och fosterland	
japanski	furusato	ふるさと、
kamerunski 1	mè kual ndoh	
kamerunski 2	me ko ne tue yom lah	
finski	kotiseutu	
turski	Vatanına ne kadar baglısın	
talijanski	Legato alla terra d'origine	
francuski	attaché au pays natal	
arapski	Murtabit bil watan	مرتبط بالوطن
nizozemski	honkvast	

Na znanje i ravnanje svim izrodima i otpadnicima hrvatskog naroda, te yudekima i judekima hrvatekima.
Sa štovanjem
J.S.
Simultanka "sam protiv svih"
U svom komentaru Kazimir Mikašek-Kazo spominje moju simultanku "sam protiv svih":
Poštovani Svi!
Nakon još jedne sjajne analize našeg poštovanog Josipa Stjepandića, koji matematičkom preciznošću u maniri velikog hrvatskog znanstvenika, akademika Josipa Pečarića egzaktno dokazuje karakter, etičku i moralnu dubinu braniteljskog pozdrava "Za dom spremni", domoljubna nam je obveza to pitanje još radikalnije zaoštriti, kako bi razotkrili svu tamnu bijedu hrvatskih politika nakon sjaja Bljeska, Oluje i konačne pobjede u Domovinskom ratu.

Nije li došlo vrijeme "razotkrivanja?"

Pred našim očima događa se morbidno političko torbarenje mrtvim dušama palim za Domovinu. U Svemiru ne postoji veća čast, veća žrtva, od spremnosti položiti svoj život u obrani svoje Domovine, svojih prijatelja, svojih obitelji, svog doma. U životu sam se naslušao svega i svačega, ali za morbidniji prijedlog zakona kojim će se sa umirućih usana naših branitelja i mučenika oteti njihov posljednji životni krik "Za dom spremni", nisam čuo ni u najluđim horor snovima.

Političko torbarenje Andreja Plenkovića nakon kupovine mandata, nastavlja se na najmorbidniji način trgovanjem mrtvim dušama, mrtvim kostima, mrtvim tijelima naših dragovoljaca. Milorad Pupovac dobio je vjerodajnice i još jednom orgija nad hrvatskim svetinjama, želeći nam oduzeti najsjajnije stranice hrvatske povijesti, a Vesna Pusić i njena bulumenta žele nam oteti budućnost genderističkom reformom kurikula obrazovanja.

Jesmo li mi pobjednici ili ćemo pasti na ovom povijesnom ispitu časti? Hoćemo li mi u ovoj simultanki "sam protiv svih", koju je zaigrao akademik Pečarić biti matirani ili ćemo iznjedriti konačnu pobjedu za Domovinu!?

Kazimir Mikašek-Kazo

Moja simultanka?
Čini se da su ipak neke moje tvrdnje itekako prihvaćene kod naših ljudi. Recimo domoljubni tekstovi itekako spominju fašističku velikosrpsku agresiju koju očito podržavaju HNS-ovci, a Vlada pravi s njima kompromis.
Moja knjiga Živjela nam antifašistička, tj braniteljska Hrvatska, je iz 2015.

A danas čitam:

"**Mi, preživjeli dragovoljci i branitelji hrvatskog, obrambenog Domovinskog rata, jedini smo antifašisti u Hrvatskoj, jer smo, za razliku od onih koji samo blebeću i mrze, svoj antifašizam pokazali na djelu. Pobijedili smo fašističku velikosrpsku agresiju, pobijedili smo crveni fašizam koji se zvao komunizam, poručuju iz Koordinacije udruga proisteklih iz Domovinskog rata Grada Vukovara."**
http://direktno.hr/domovina/mi-smo-suvremenici-nicholiera-i-generala-zadre-nismo-vojska-ndh-96247/

U sinoćnjem tekstu sam naglasak stavio na ZDS i druge branitelje.
Njih spominje i dr. Stjepandić!
Ali itekako smo svi s našim HOS-ovcima. Pogledajte razgovor s legendarnim Damirom Markušem:
http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2017/08/29/damir-markus-kutina-pozvat-cemo-sve-da-nam-se-pridruze-u-nasoj-borbi-za-prava-za-istinu-za-slobodu/

M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK II. U OBRANI HRVATSKOG NARODA, ZAGREB, 2018.

DR. SC. JOSIP STJEPANDIĆ

PISMO GĐI BARBARI HANS, GLAVNOJ UREDNICI NJEMAČKOG POLITIČKOG MAGAZINA „DER SPIEGEL“, 3.12.2017

Štovani dame i gospodo,
mnogo citata, malo činjenica te pogrješne zaključke sadrži članak „Hrvatska žali – za ratnim zločincem“ („Kroatien trauert - um einen Kriegsverbrecher“) autora Kena Verseck-a, objavljenog na Vašim mrežnim stranicama (http://www.spiegel.de/politik/ausland/slobodan-praljak-kroatien-wuerdigt-den-kriegsverbrecher-nach-selbstmord-a-1181117.html).
Istina je da je Slobodan Praljak uz 5 suoptuženika na Međunarodnome krivičnom sudu UN-a za bivšu Jugoslaviju u Den Haag-u osuđen na zatvorsku kaznu od 20 godina i to za zločin, koji za druge sudove uopće ne postoji (pa se za njega ne može niti biti optužen niti osuđen): zajednički zločinački pothvat („joint criminal enterprise“). Njegov suicid uslijedio je nakon što je više od 13 godina proveo u pritvoru te time gotovo ispunio period od dvije trećine izrečene kazne, pa bi neposredno nakon izricanja presude bio mogao zatražiti prijevremeno puštanje na slobodu. Slobodan Praljak se iz svojih razloga odlučio za prijevremenu smrt.
Vaš se novinar na žalost ni najmanje nije bavio činjenicama u pozadini ovog postupka, koji je u Hrvatskoj izazvao opravdano masovno ogorčenje i žalost.
Da je taj postupak bio vođen pred jednim nacionalnim sudom u djelokrugu Europskog suda za ljudska prava, onda bi presuda na ESLJP mogla biti srušena iz

više kumulativnih razloga: postupak je trajao predugo (13,5 godina), koje vrijeme su optuženici morali provesti u pritvoru; više svjedoka obrane je odbijeno od strane Suda; iskazi svjedoka iz drugih postupaka korišteni su kao dokazni materijal bez mogućnosti testiranja svjedoka u ovome postupku; te na koncu osuđenicima nije data mogućnost priziva na višem sudu (npr. Europskom sudu za ljudska prava).

Nevjerojatno je da slobodno misleća osoba, koju s pravom pretpostavljam kod novinara „Der Spiegel"-a, na presudu nije potrošila niti jednu kritičku pomisao npr. zašto je postupak trajao više od 13 godina, ako je sudsko vijeće u svojoj presudi manje više prepisalo optužnicu? S druge strane, ako je optužnica bila tako izvrsno sročena, da ju nije trebalo propitivati, zašto se optuženim nije dopustilo da pozovu sve svoje svjedoke i tako eventualno pobiju optužnicu?

Umjesto toga, Vaš autor se ruga Slobodanu Praljku, ali i svima onima, koji se ne slažu s presudom, a njih nije tako malo.

Neovisno o svem tome prijeziru i poruzi, koje autor istresa na Slobodana Prljaka, njegova je dužnost kao novinara bila istraživati, i to u oba smjera. Da je to učinio, onda bi npr. bio doznao da je Praljak, dok je bio ratni zapovjednik, svoj stan dao na raspolaganje muslimansko-bošnjačkim izbjeglicama iz Mostara (upravo onima, protiv kojih je navodno bio u zločinačkom pothvatu!), osobno pratio konvoje humanitarne pomoći za Muslimane-Bošnjake u teško dostupnim područjima i još puno toga, što kvari sliku o bezosjećajnome zločincu. Vaš je novinar isto tako ispustio činjenicu, da Praljak nije mogao biti umiješan u rušenje starog mosta u Mostaru, jer je tada već bio smijenjen sa zapovjedničke dužnosti. Pa čak i da jeste, svaki most je bio i ostao legitiman vojni cilj.

Dalje Vaš novinar zataškava svu onu pomoć, koju je Hrvatska pružila Bosni i Hercegovini: od ranog priznavanja kao samostalne države, preko vojne pomoći u naoružanju, opremi i izobrazbi, pa sve do zbrinjavanja više od 500.000 izbjeglica te liječenja više od 10.000 ranjenika. Vrhunac te pomoći bila je vojna operacija Oluja, kad je hrvatska vojska spasila bihaćku enklavu od genocida, pet puta većeg od onoga u Srebrenici, kad su srpske snage pobile oko 8.000 zarobljenika. Ovakva pomoć sama po sebi proturječi logici „udruženog zločinačkog pothvata".

Ima dosta poznatih Bošnjaka, poput Sulejmana Tihića, bivšeg člana Predsjedništva Bosne i Hercegovina, koji znaju cijeniti tu pomoć, pa ih Vaš novinar nije citirao. Umjesto njih, on je za mišljenje pitao Žarka Puhovskog, starog jugokomunista, koji je sedamdesetih godina prošlog stoljeća kao student ocrnjivao svoje kolege pred sudom te tako doprinio njihovim višegodišnjim zatvorskim kaznama, da bi upravo pred istim onim sudom UN-a u Den Haag-u bio diskvalificiran kao nevjerodostojan svjedok u postupku protiv Gotovine (Gotovina et al., IT-06-90, "Operation Storm"), jer je jednostavno izmišljao ratne žrtve.

Na koncu Vaš novinar nije se niti zapitao, kako površan i nepouzdan mora biti sud, na kojem jedan zatočenik može ili prokrijumčariti ili sam proizvesti otrov u količini dovoljnoj za suicid. Kad bi sud UN-a bio dosljedan, onda bi protiv svojih sudaca morao pokrenuti istragu zbog „zajedničkog zločinačkog pothvata", koji je

doveo do prerane smrt generala Slobodana Praljka, kratko prije njegovog prijevremenog puštanja na slobodu.
Na temelju svega iznesenoga, veselio bih se kad bi „Der Spiegel“ malo osvijetlio i drugu stranu presude u Den Haag-u te postavio vrlo jednostavno pitanje: kako je moguće da više od 50 godina nakon utemeljenja Europske Unije u njoj sude sudovi, čije presude ne smiju biti propitane na Europskome sudu za ljudska prava?

Sa štovanjem
Dr. Josip Stjepandić

MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB, 2018.

Naslov:KAKO „ZEČEVIMA“ OSIGURATI POBJEDU?
Datum: Fri, 31 Mar 2017 07:18:03 +0200
Šalje: Josip Pečarić <pecaric@element.hr>

Čini mi se da s godinama me prati i sve više pogrješaka. Neuspjelo predstavljanje knjige «Dnevnik u znaku 'Za dom spremni'», a jučer i odluka da prije mog teksta pošaljem intervju dr. sc. Josipa Stjepandića. Danas vam šaljem taj moj tekst napisan prije dva dana:

Josip Pečarić,
KAKO „ZEČEVIMA“ OSIGURATI POBJEDU?

“Sve dok u Jasenovcu stoji ploča s ustaškim pozdravom “Za dom spremni”, neće biti uvjeta za sudjelovanje u službenoj komemoraciji žrtvama i sudionicima proboja iz tog ustaškog logora 22. travnja”, zaključila je, kako piše portal dnevno.hr, skupština Srpskog narodnog vijeća koje će zajedno sa antifašistima i dvije židovske organizacije tog dana biti na komemoraciji u Mlaki.
http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/pupovac-ucjenjuje-bojkotirat-cemo-jasenovac-sve-dok-ne-maknete-ustasku-plocu-1012400/
Jasno je da time Srpsko narodno vijeće po tko zna koji put pokazuje svoje nepoštivanje RH i njenih zakona. Predsjednica države Kolinda Grabar-Kitarović

je više puta naglasila da je ploča u Jasenovcu podignuta u spomen poginulim hrvatskim braniteljima u Domovinskom ratu.
http://kamenjar.com/kolinda-grabar-kitarovic-srbija-ta-koja-potencira-puzajuce-ustastvo-ga-ne-vidim/
Dakle pripadnici naroda koji su izvršili fašističku agresiju na Hrvatsku u kojoj su sudjelovali mnogobrojni Srbi iz Hrvatske, protestiraju protiv ploče u spomen na one koji su branili i poginuli u toj obrani RH od fašističkog velikosrpskog agresora!
Predsjednica je upozorila kako je na ploči dan simbol HOS-a koji je odobren u RH.
A pripadnici naroda koji su izvršili fašističku agresiju na Hrvatsku i danas pokazuju svoje nepoštivanje države u kojoj žive ne poštivajući ono što je zakonski regulirano u RH. Možemo slobodno reći da i dalje sudjeluju u fašističkoj agresiji na Hrvatsku! Oni i danas tvrde ono isto što su fašistički velikosrpski agresori tvrdili u Domovinskom ratu nazivajući branitelje ustašama a RH Tuđmanovom fašističkom državom.
Istina, možda ih se može i razumjeti. Krenuli su u tu agresiju potpomognuti od svjetskih moćnika. Komunisti tj. Samozvani antifašisti su prvo razoružali Hrvatsku, a potom su joj svjetski moćnici zabranili samoobranu tzv. Embargom na uvoz oružja i time se svrstali uz fašističkog agresora. A fašistička velikosrpska agresija završila je tako što su – kako reče Milošević – kao zečevi bježali iz Hrvatske. Isto bi im se dogodilo i u BiH da ih tamo nisu spasili svjetski moćnici zabranivši Hrvatskoj vojsci osvajanje Banja Luke, što su kasnije u SAD-u i sami požalili.
Kako se Predsjedničinim stavovima pridružio i Predsjednik Vlade Andrej Plenković, sve je upućivalo na potpuni poraz namjere da se zabranom pozdrava ZDS izvojeva barem jedna pobjeda fašističkog agresora, kao i poraz politike onih koji su u RH provodili i još uvijek provode velikosrpski Memorandum SANU 2.
Kako je Milanovićeva vlada uspjela tu velikosrpsku fašističku težnju legalizirati kod svjetske nogometne federacije, kroz presude s nevjerojatnim lažnim konstrukcijama protiv RH i hrvatskog naroda, a oni su ucjenjivali RH i uoči utakmice s Ukrajinom, to je postala idealna prigoda da Hrvatska konačno zauzme prohrvatski stav i posluša savjet prof. dr. sc. Zdravka Tomca:
„Državno vodstvo mora jasno reći da su pod pozdravom Za dom spremni ginuli mladi ljudi u borbi za demokratsku a ne ustašku Hrvatsku. Činjenica da je u Domovinskom ratu stvorena demokratska ne ustaška Hrvatska, da je danas zahvaljujući tim braniteljima, koji su ginuli s pozdravom Za dom spremni boreći se za dom i domovinu, Hrvatska članica Europske unije i NATO-a i uvažavana demokratska država čiji vojnici širom svijeta pomažu brojnim narodima u borbi protiv terorizma i neslobode.
Hrvatsko državno vodstvo mora se jasno, razgovijetno i odlučno obratiti hrvatskoj javnosti i međunarodnoj javnosti i objasniti zašto ne prihvaća optužbe da je Hrvatska ustašizirana i fašizirana država.“
http://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/26211-z-tomac-scenarij-nacionalne-katastrofe.html

Kako smo prije utakmice trebali predstaviti moju knjigu „Dnevnik u znaku 'Za dom spremni'" mogli su i to predstavljanje iskoristiti za tako nešto. Predsjednica je svojim pismom pozdravila sudionike predstavljanja. Predsjednik Vlade nije odgovorio na poziv.

„Problem" utakmice s Ukrajinom i tzv. sprečavanje „skandiranja zla", po tvrdnji Predsjednika Hrvatskog helsinškog odbora, Ivana Zvonimira Čička, riješen je ubacivanjem u publiku velikog broja agenata koji su uspjeli spriječiti takvo skandiranje.

http://net.hr/danas/hrvatska/sef-hho-a-otkrio-pozadinu-dogadaja-na-tribinama-ubaceni-agenti-i-branitelji-sprecavali-su-skandiranje-zds/

Tako smo doznali i da je pozdrav HOS-ovaca od kojih su se srpski vojnici doista strašno bojali i POZDRAV ZLA!

Vlada je odgovorila tako, a umjesto Plenkovića odgovorila je i izravno ministrica kulture Nina Obuljen-Koržinek, koju je zapravo postavio u Vladu Milorad Pupovac, govoreći o „ustaškom pozdravu" kada je posjetila spomen područje Jasenovac zajedno s američkim posebnim izaslanikom za pitanja holokausta Thomasom Yazdgerdijem:

„Hrvatska vlada vrlo se jasno odredila oko ustaškog pozdrava na spomen ploči u Jasenovcu."

http://www.novilist.hr/Vijesti/Hrvatska/Obuljen-Korzinek-s-americkim-diplomatom-Vlada-se-jasno-odredila-o-ustaskom-pozdravu-u-Jasenovcu

http://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/4069-obuljenka-proglasila-pozdrav-na-hosovoj-spomen-ploci-ustaskim

Dakle potpuno suprotno od prethodnih izjava Predsjednika Vlade. Radi li se ovdje o klasičnoj poniznosti hrvatskih političara koji se ne vode za suverenističkom politikom pa se klanjaju svakom službeniku koji nam dolazi iz tzv. velikih? Ili jednostavno Obuljen sluša onoga tko ju je postavio za ministricu – Milorada Pupovca?

Šutnja predsjednika Vlade sugerira, nažalost, ono prvo. To sugeriraju i napadi na Damira Markuša dragovoljca Domovinskog rata, hrvatskom branitelju i pripadniku HOS-a:

http://www.dnevno.hr/domovina/zorica-greguric-oko-markusa-se-plete-udbaska-hobotnica-1012236/

http://www.dnevno.hr/domovina/hos-na-nogama-znamo-tko-podvaljuje-markusu-dalje-od-njega-1010828/

I zato je u pravu prof. dr. sc. Josip Jurčević kada kaže:

„Najdublje institucijsko penetriranje moći Pupovca i njegovog petokolonaškog klana te svega negativnog što oni nose i znače događalo se u vrijeme vladavine Ive Sanadera i njegove dvojnice Jadranke Kosor, te to predstavlja jedan od glavnih demokratskih, socijalnih i nacionalnih krimena Sanadera i njegovih odabranika u HDZ-u. Stoga za nacionalne interese i demokratske procese u Hrvatskoj bilo važno što prije istražiti i saznati je li Plenković glade Pupovca naivno uletio u zamku sanaderovskog okruženja ili se radi o nečem još pogubnijem."

http://www.hkv.hr/razgovori/26365-prof-dr-sc-j-jurcevic-hrvatske-probleme-necemo-ni-poceti-rjesavati-dok-ne-izgradimo-stvarno-neovisne-medije.html
http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2017/03/29/prof-dr-sc-j-jurcevic-hrvatske-probleme-necemo-ni-poceti-rjesavati-dok-ne-izgradimo-stvarno-neovisne-medije/
Navodni izgovori kako se vlast mora savijati pred moćnicima i njihovim službenicima više nemaju nikakvog smisla od kada je istina o Jasenovcu ugledala svijetlo dana i kroz usta donedavno prvog „antifašiste“ u RH bivšeg predsjednika RH Stjepana Mesića. Taj snimak možete naći na Internetu, ali svakako ga treba pročitati i u komentaru Ivice Marijačića: Snimka Mesićeva govora iz 1992., Hrvatskin tjednik, 26. siječnja 2017. zapravo te njegove riječi potvrđuju istraživanja pogotovu članova Društva o trostrukom logoru Jasenovac. Ovdje ću podsjetiti samo na knjigu, kojoj sam bio recenzent, nedavno preminulog Vladimira Mrkocija i umirovljenog profesora FFDI.a, Hrvatskih studija i pročelnika Hrvatskog povijesnog instituta u Beču isusovca dr. Vladimira Horvata: *Ogoljela laž logora Jasenovac, Zagreb, 2008*.
Poslije Mesićeve potvrde svih tih istraživanja priča o „ustaškom pozdravu“ koji ne smije biti u Jasenovcu jer se to protivi najvećoj srpskoj laži je doista besmislena!
Zato ne mogu vjerovati da se može ostvariti ono što tvrde na portalu dnevno.hr: „*Uopće ne treba sumnjati da će Plenkovićeva vlada udovoljiti Pupovcu, a nauštrb poginulih HOS-ovaca kojima je ploča i podignuta.“*
Takvo ponašanje bi bilo ravno napadu na Domovinski rat. No takovi napadi ravni su veleizdaji!
Zapravo cijela priča samo potvrđuje onu potrebu svjetskih moćnika i samih Srba za barem jednu „pobjedu“ u Domovinskom ratu, pa makar bila izvojevana više od 20 godina poslije tog rata. Srbima, koji ne znaju što je pobjeda u ratu koji su vodili sami, to doista mora biti jako važno. A činjenica o tome da su rat sa razoružanim protivnikom unatoč potpori svjetskih moćnika strašno je i njima i onima koji su ih podržavali!
Problem je što ponašanje Predsjednice koja u posljednje vrijeme inzistira na suverenističkoj politici itekako im odmaže u tome. A svijest u hrvatskom narodu da se ne radi samo o izdaji onih koji su ginuli sa ZDS za Hrvatsku, već se radi o izdaji hrvatskih nacionalnih interesa sve je veća i veća.

Komentar dr, sc. Josipa Stjepandića:
Trebalo bi nadodati da je Goran Hadzic osnovao SDSS, Plenkovićeva koalicijskog partnera, te da se sadašnje vodstvo SDSS-a nikad njega nije odreklo.
Na koncu, ako bi se ZDS zabranio, onda bi RH povrijedila pristupni ugovor s Europskom unijom, jer je ta kovanica u drugim zemljama uobičajena. Ja bih u tome slučaju tužio RH pred Europskim sudom za ljudska prava.
Čak razmišljam o tome da napišem upit Junckeru. Imam previše posla, ne stignem sve.

29. 03. 2017.

PREDSTAVLJANJE KNJIGA U SPLITU

DIJELOVI IZLAGANJA DR. JOSIPA STJEPANDIĆA PRIGODOM PREDSTAVLJANJA KNJIGE „NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE“ U SPLITU 26. SVIBNJA 2017.

Najvažnija poruka koju večeras hoću prenijeti jest da ste Vi u Hrvatskoj izloženi jednoj trajnoj podmukloj manipulativnoj kampanji, uglavnom preko dirigiranih medija. Teško je govoriti o ciljevima takve kampanje. Jedan od njih je sigurno stvaranja ozračja trajnog kaosa u kojemu je upravljanje državom jako otežano, pa su stvarne reforme teško ostvarive. To je pogodno okruženje za one koji hoće zadržati svoje pozicije.

U ovome trenutku to znači da bi se zacementirali rezultati četiri godine kukulele vlasti. Mislim da se to dade iščitati iz više prijepornih odluka aktualne vlasti.

Kome se takva situacija ne sviđa, nek izvoli otići u neku drugu zemlju. Nikad ranije granice nisu bile tako propusne. Na koncu konca, upravo to se događa: 3-4 iseljenička autobusa svaki dan napuštaju Hrvatsku.

Gotovo svaka informativna emisija na HTV-u govori u prilog gornjoj pretpostavci.

Dat ću Vam vrlo jednostavan primjer:

U emisiji Otvoreno dana 28. veljače gost Damir Novotni, koji je predstavljen kao „ugledni ekonomski analitičar“, iznio je izmišljotinu da je tvrtka Peugeot (PSA) u vlasništvu francuske države tako sposobna i moćna, te je preuzela njemački Opel. Tijekom rasprave predložio je takav model za Hrvatsku. Slijedom toga takav postupak mogao bi se primijeniti na „Agrokor“.

Istina je bitno drukčija. Peugeot je privatna tvrtka, u kojoj je obitelj Peugeot najveći dioničar, a francuska država preko jednog holdinga drži udio od svega 13%, koliko ima i kineski dioničar Dongfeng.

Ja sam još tijekom emisije uputio mail voditelju Mislavu Togonalu i upozorio ga na očigledno ciljanu obmanu. On se drugi dan zahvalio.

Što se potom dogodilo?

Dotični „ugledni ekonomski analitičar“ nastupa svaki drugi-treći dan na državnoj televiziji te promiče de facto preuzimanje dugova najveće hrvatske tvrtke na teret države, što se kasnije i dogodilo.

U toj svezi ne smiju se zaboraviti hajke, pogotovo one na pojedine članove Vlade. Započelo je s ministrom Crnojom, pa Hasanbegovićem, Karamarkom, pa Barišićem, te na koncu smo imali hajku na ministra Zdravka Marića, iako je on očigledno veliki stručnjak na svojemu području, te nadzire državnu riznicu puno bolje od svih svojih predšasnika.

Mjehur zvani „Agrokor“ je pukao, na vidjelo su izbili dugovi u visini od najmanje trećine državnog proračuna, iako je tvrtka u svome završnom računu svake godine iskazivala dobit.

Tko je kriv? Po njima: Zdravko Marić, bivši menedžer iz drugog reda.

Zbog njega je stranka kodnog imena Ćuprija, koja funkcionira kao generator kaosa po predlošku udbe, de facto srušila Vladu, a da nitko nije zatražio odgovornost Uprave „Agrokora“, njezina nadzornog odbora, revizorske kuće, HNB, te državnih agencija, koje su po službenoj dužnosti imale uvid u poslovne knjige „Agrokora“!
Jednu za Marića olakotnu okolnost nitko nije iznio, a mnogi bi to morali znati: izvršni direktor poput njega vezan je menedžerskim ugovorom, koji ga obvezuje na šutnju i nakon prestanka toga ugovora. Ukoliko bi ga prekršio, riskirao bi veliku odštetu, koja bi ga financijski uništila. Samo ako bi došao u posjed dokumenta, koji bi dokazivao kriminal, bio bi dužan tako nešto prijaviti, ali čak i u tome slučaju morao bi najprije podnijeti internu prijavu.
Stoga Zdravko Marić niti ranije niti sada nije mogao ništa poduzeti na temelju svojih saznanja kao djelatnik „Agrokora“. On nije imao uvid u sve poslovne knjige, te svoja saznanja o „Agrokoru“ može iznositi samo kao svjedok ili eventualno osumnjičenik pred istražnim organima. Od njega se nikakva dodatna informacija ne može dobiti. Postoje najmanje dvadesetak osoba, koje bi puno više mogle doprinijeti u rasvjetljavanju ovoga slučaja, ali njih izgleda nitko nizašto ne sumnjiči. Zanimljivo!
Pretposljednja hajka bila je ona na podrubak (fusnotu), koja je umalo ministra Barišića koštala pozicije ministra.
S obzirom da sam sam sudjelovao na strani obrane, nakon više desetaka stranica teksta, koje ću možda složiti u sljedeću knjigu, mogu sam reći da je nevjerojatno iz čega se sve može isplesti hajka, te što sve državni mediji poput televizije ne će uzeti za povod za napad na „svoga“ ministra.
Da stvar bude zanimljivija, javljali su mi se svakojaki ljudi, te me prijateljski upozoravali da ne znadem koga ja to branim. Zbilja: nisam ni znao, jer ga prije nisam poznavao, a niti me previše zanimalo! Ja sam to činio u uvjerenju da branim hrvatskog ministra od hajke drugova skojevaca! Iz mojih riječi možete zaključiti da mi je to bilo zabavno.
Čuo sam da su me zbog toga neki Splićani posebno hvalili na facebook-u. Srdačno im zahvaljujem i obećajem da ću u sličnoj situaciji opet postupiti na isti način.
Neuspješna hajka imala je i svoj mali epilog. Ministar mi se zahvalio kako priliči i darovao mi jednu svoju knjigu.
Činjenicu da me ministar upoznao, te da vjerojatno cijeni moje mišljene, iskoristio sam da ga upozorim na neke protuzakonite radnje puno prije njegova mandata, koje bi on konačno morao ispraviti. Primjerice slučaj ravnatelja škole Krešimira Mihajlovića, koji je izgubio posao jer je izvjesio plakat s generalom Gotovinom, te moga imenjaka, akademika Pečarića, kojeg u njegovoj domovini Hrvatskoj progone protiv svakoga zakona i logike. Toliko da znadete: nakon što je glavni tajnik HAZU u Saboru žestoko napao akademike Pečarića i Popovića, prišao mu je Vaš, splitski gradonačelnički kandidat i pružio ruku, valjda zbog dobro obavljenog posla!
Što mislite: kako je ministar Barišić reagirao?
Nikako! Nakon što je njegova tajnica potvrdila primitak mojih pisama, nikakvog odgovora nisam dobio.

Ministar me više ne poznaje! Kladimo se da više ne zna tko su Krešimir Mihajlović i Josip Pečarić?
To je ta nova VJERODOSTOJNOST u vladi „EUROPSKE DIMENZIJE“!
Na žalost, to potkrjepljuje onu gornju pretpostavku, da je ova Vlada tu da zadrži postojeće stanje.
Da se vratim na našu knjigu. Na stranicama 249-251 možete naći moju prepisku s bivšim njemačkim ministrom vanjskih poslova, a sadašnjim predsjednikom Steinmeier-om zbog napada njegova stranačkog kolege Josipa Juratovića na Oreškovićevu vladu.
Već nakon 4 (ČETIRI) radna dana dobio sam odgovor na pitanje koje uopće nisam bio postavio!
Međutim, što je puno važnije: Juratović je istom prekinuo s napadima i, koliko ja znam, otada se ponaša vrlo uzdržano i pristojno, kako to priliči zastupniku u njemačkome Bundestagu. Ako je sve to slučajno, onda je to radosni slučaj, zar ne?
U tom okruženju dirigiranih hajki, nameće se pitanje kako se tome oduprijeti?
Odgovor je tako jednostavan: pružiti otpor i to inteligentno, znači bez primjene ikakvog oblika sile. Otprilike onako kako su to učinili Vukovarci u slučaju ćiriličnih ploča, samo bez razbijanja istih. Sada vidimo da su pobijedili, naši vukovarski junaci.
U tome pogledu ste me Vi Splićani teško razočarali dopustivši da se u Vašemu gradu održi kazališna predstava koja vrijeđa vjerske osjećaje ne samo katolika, nego i muslimana, i to sve pod državnim pokroviteljstvom na teret državnoga proračuna!
Ja sam bio uvjeren da će se Split dići na noge!
Čuo sam da se taj dan okupilo oko 500 prosvjednika. Da ih je bilo recimo 20.000, što za grad veličine Splita nije puno, predstava bi sigurno bila otkazana, te MINISTARKA NEKULTURE N.O. ne bi uopće došla u napast braniti taj nasrtaj na zdravu pamet, čestit duh i čistu dušu.
Imamo isto tako nedavni primjer najnovije hajke na Marka Perkovića Thompsona. Puno sam o tome pisao, što se može naći na portalima npr. hrvatskonebo.
Nije potrebno ponavljati da problem nije u osobi MPT, niti u njegovim koncertima (ja sam pribivao na 3 te nisam visio ništa sporno), niti u njegovima pjesmama. Problem je u VRIJEDNOSTIMA koje on zastupa, te SIMBOLU koji on utjelovljuje.
Kad se čovjek malo uživi u njegove pjesme, onda si lako može predočiti kako je to bilo u Čavoglavama u jesen 1991. godine. Zato su pjesmu „Bojna Čavoglave“ preuzeli Bošnjaci i Ukrajinci, kad su se našli i sličnoj situaciji.
S obzirom da hrvatski političari ne čine ono što bi morali činiti, možda je pravo vrijeme da ih Vi (građani i birači) podsjetite na to. Vidjeli smo proteklih dana kako predsjednica Grabar Kitarović živahno pjeva pjesmu „Lijepa li si“.
Nije li pravo vrijeme da ona i predsjednik Vlade Plenković u društvu obitelji nazoče jednom Thomsonovu koncertu, pa zapjevaju u zboru?
Siguran sam da bi to donijelo preokret.
Onda bismo mi objavili knjigu “Pokrenuli su Hrvatsku” ili tako nekako.

PREDSTAVLJANJE U TISNOM

IZLAGANJE DR. JOSIPA STJEPANDIĆA U POVODU PREDSTAVLJANJA KNJIGE "DNEVNIK U ZNAKU 'ZA DOM SPREMNI'" AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA U TISNOME, 7. KOLOVOZA 2017. GODINE

Vremenska podudarnost velikih hrvatskih svetkovina te predstavljanje knjige "Dnevnik u znaku 'Za dom spremni'" u Tisnome nije skroz slučajna. Naime, kako akademik Pečarić tako i ja provodimo ljetni dopust na Šibenskoj rivijeri, ovo je još jedna prigoda da progovorimo o nekim od gorućih problema u Hrvatskoj. Tko je ikad mogao pomisliti da bi pojam 'Za dom spremni' mogao postati izvrstan pokazatelj stanja duha u Hrvatskoj?

Činjenica da je ovo predstavljanje smješteno u župni dvor, a ne u puno prikladniju društvenu dvoranu općine Tisno, zorno pokazuje da u Republici Hrvatskoj puno toga ne štima, a najveći grijeh je izgleda pokazati na tu bolnu činjenicu, kao što to godinama uporno čini akademik Pečarić.

Iako mene nije tako lako iznenaditi, osim velikom glupošću, bio sam prilično iznenađen udarnom viješću, koju su prenijeli svi tzv. mainstream mediji prošlog tjedna, da načelnik Općine Tisno i saborski zastupnik SDP-a Ivan Klarin nije dozvolio da predstavljanje knjige "Dnevnik u znaku 'Za dom spremni'" akademika Josipa Pečarića bude održano u općinskim prostorijama.

Svi su prenijeli HINA-inu vijest, a nitko se nije potrudio nadodati tko je Josip Pečarić i što je on to dosad u životu skrivio, da mu se zabranjuje predstavljanje knjige u javnome prostoru. Tako je javnosti uskraćena informacija da se radi o redovitom članu HAZU, koji je u svojoj 40-godišnjoj karijeri objavio bijednih 1770 znanstvenih i inih publikacija, pro broju i kvaliteti kao jedno manje sveučilište (oko 100 puta više nego profesori Vesna Pusić i Ivo Josipović skupa), pa je u toj kako se ono reče europskoj dimenziji najplodniji živeći znanstvenik na svijetu! Da se ne mučite preračunavati, to Vam je otprilike jedan rad na tjedan.

Ne spominju mediji niti članak 20 Ustava RH, koji izrijekom kaže: „Tko se ogriješi o odredbe Ustava o ljudskim pravima i temeljnim slobodama, osobno je odgovoran i ne može se opravdati višim nalogom."

Malo dalje najviši pravni akt Republike Hrvatske naime propisuje:

Članak 38: „Jamči se sloboda mišljenja i izražavanja misli (čak i akademiku Pečariću i njegovim istomišljenicima, opaska J.S.). Sloboda izražavanja misli obuhvaća osobito slobodu tiska i drugih sredstava priopćavanja, slobodu govora i javnog nastupa…(neovisno o mišljenju dežurnih antifašista, op. J.S.)"

Članak 31: „Nitko ne može biti kažnjen za djelo koje prije nego je počinjeno nije bilo utvrđeno zakonom ili međunarodnim pravom kao kazneno djelo…"

Dosad nije poznato da bi neki zakon izrijekom zabranjivao uporabu ZDS. Dapače, po zakonu o oružanim snagama grbovi i zastave povijesnih postrojbi zaštićene su, pa i grb te zastava HOS-a.

Uvaženi načelnik i saborski zastupnik, koji je već ranije plijenio pozornost svojom stručnom raščlambom o ispravnome oblikovanju te uporabom velikog slova U, da bi ga najbolje bilo poslati na usavršavanje u Uzbekistan, ako ne u Ugandu, bio je citiran sljedećim riječima:
„…Veliku zahvalnost iskazujemo i antifašističkim borcima i braniteljima u Domovinskom ratu i smatramo da bi predstavljanje ovakve knjige, sa službenim pozdravom iz doba NDH, bila uvreda za preko 500 obitelji s područja Murtera kojima su članovi obitelji poginuli u Drugom svjetskom ratu, boreći se protiv fašističkog okupatora kojemu je ZDS bio službeni pozdrav", izjavio je Klarin.
Previše je besmislica izrekao načelnik i saborski zastupnik u nekoliko rečenica, da bi se moglo na sve reagirati u primjerenom vremenu. Ja ga ne bih želio previše kuditi, jer njegovo ogromno neznanje očigledno počiva na njegovu oskudnome obrazovanju, koje je poput korifeja samoupravno socijalističke znanosti recimo druga Mirka Mećave usavršavao na partijskim tečajevima u Kumrovcu.
Inače, uvijek je zanimljivo čuti glas naroda, pa bio on pozitivan ili negativan. Tako sudionica pod nadimkom iva sch piše na portalu narodhr o načelniku Klarinu:
"Rođen je 16. srpnja 1985. u Jezerima, Tisno. Završio Upravnu školu u Šibeniku (SSS – upravni referent)"
Optužio biskupa Košića da je sam kriv što je primio prijetnje smrću!!! Što drugo očekivati od sdp-ovih kadrovika i 'intelektualaca' sa srednjom školom (mladih, urbanih, obrazovanih, demokratičnih :)?
Logično da jedan takav zabranjuje javni nastup akademiku sa relevantnim svjetskim znanstvenim radovima.
Mlađahni Ivan ima osobnu imovinu od cca 4 mil. kuna (nekretnine i auti) plus ušteđevinu u novcu od cca 500 000 kn plus neke dionice. Je li to stekao radom ili je naslijedio ili je kombinacija ili mu je partija pomogla ne znam…"
Budući da nemam mogućnosti kako bih provjerio istinitost ovih navoda, pozivam načelnika da ove podatke o svojemu imovinskom stanju potvrdi ili opovrgne. Ako su istiniti, bilo bi zanimljivo doznati kako je stekao ovu zavidnu imovinu. Možda se u tome krije lijek za zaustavljanje masovnog iseljavanja mladih, da se jednostavno svi ugledaju na načelnika Klarina?
Onda bih se dragovoljno javio za progon po Partiji.
Ja naravno načelniku želim sve najbolje, pogotovo da mu Bog u kojeg on ne vjeruje prosvijetli razum, pa se počne makar pridržavati Ustava i zakona (i to bi bio ogroman napredak).
Naime, pojam „Za Dom spreman" odnosno u množini „Za Dom spremni" predstavlja najbolju SVJETSKU PRAKSU, pa bi ga se moralo u najmanju ruku poštovati. To pogotovo vrijedi za one u vlasti, koji se u prsa busaju svojim europskim dimenzijama, inkluzivnošću, mainstream-om te drugim tuđicama, koje niti iznadprosječno obrazovani Hrvati najbolje ne razumiju.
O tome pojmu i ja sam napisao dosta tekstova (neki se nalaze i u ovoj knjizi), snimio sam i jedan kratki film na četiri jezika, koji možete naći na međumrežju ili kod akademika Pečarića, zato ću raščlambu skratiti na kineski opis.
Naime u Narodnoj Republici Kini, koja je nedvojbeno dugo vrijeme posve antifašistička i gdje je na vlasti još uvijek Komunistička Partija (molim dojavite

to načelniku Klarinu, kad on to dosad nije doznao!), pojam „Liam Shi“ (Za Dom spremni) izraz je posebne časti.
Pitao sam o tome jednu mladu docenticu iz Šangaja, ciljajući na sudbinu našeg imenjaka Šimunića, koji je zbog ZDS gotovo stavljen izvan zakona.
„Prvo riječ po riječ. 恋 se sastoji od 亦 i 心。 Znak 亦 znači “isti” na kineskom, a 心 znači “srce”, pa onda znak 恋 označava sve one koji imaju isti osjećaj u srcu, a to je ljubav; znak 家 napravljen je od znaka 宀 i znaka 冢. Znak 宀 znači “krov”, a冢 znači grob. Tako znak 家 pokazuje na nutarnji vid doma, dom koji mi pruža krov, u kojem mogu biti kad i koliko želim, a u konačnici ću za njega raditi, umrijeti, i u njemu biti pokopana.
Drugo, izraz 恋家 izražava intimni osjećaj ovisnosti o nečemu. Dom je više od kuće, lokacije, ljudi koje volim. To je mjesto u kojem će se moje srce nastaniti. Kao riječi pjesme Michaela Buble-a “Home” (dom) – “Samo želim ići doma, draga, ići ću doma… Pusti me da idem doma, bit će u redu. Bit ću doma večeras, dolazim doma.”
Treće, mislim da je to riječ pohvale i časti.
^-^ Previše mislim.”
Na moje pitanje da li taj pojam može opisivati raspoloženje športaša pred važnu utakmicu, dobio sam sljedeći odgovor:
“Ako se izraz 恋家 koristi za situaciju koju si opisao, s jedne strane predstavlja sportaša koji je u isti mah i nervozan i ozbiljan u pogledu nadolazećeg natjecanja, pa bi se možda želio vratiti u svoju udobnu špilju. Dom će mu pružiti sigurnost i hrabrost za novi izazov. S druge strane, ljubav prema domu dat će mu snagu i moć te će ga učiniti hrabrim da se bori za dom. Naprijed!“
Nakon što sam prije nekoliko mjeseci dobio ovaj krasan opis toga pojma, upoznao sam s njim predsjednika Vlade RH Plenkovića, međutim nije bilo nikakvog odgovora. Dapače, ako ispravno interpretiram postupanje krajinske milicije pardon hrvatske policije prema hrvatskim braniteljima prije dva dana u Kninu, gospodin Plenković ustrajava u sukobu, koji može samo izgubiti.
Upravo bi on imao sve razloge da izađe pred narod te utvrdi da se hrvatski domoljubi (a to su prema gornjem opisu oni koji su za Dom spremni umrijeti) nalaze u najboljem društvu najvećih svjetskih naroda: Kineza, Japanaca, Brazilaca, Nijemaca itd.
U protivnom Hrvatska bi morala prekinuti diplomatske odnose, pa možda i objaviti rat Kini, ako to već nije učinio načelnik Klarin. Kinezi su naime svi ZDS, prema tome pripadnici ustaškog pokreta, ako ispravno slijedima druga Klarina. Nedvojbeno je da je Marko Polo još u 13. stoljeću ili prenio ustaški pozdrav iz Hrvatske u Kinu ili obrnuto! Zato bi toga velikana srednjevjekovnog ustaškog pokreta trebalo zabraniti te ukloniti sva njegova znamenja. To bi bilo vjerodostojno!
Onda bi na scenu stupila neprijateljska emigracija. To su Vam oni likovi, koji po kongenijalnom odvjetniku Nobilu postavljaju bombe ispod luftmadraca njemačkih turista. (Ako sutra pukne kakav madrac, onda znadete tko je kriv!) Emigracija se u međuvremenu organizirala te pripremila tužbu pred Europskim

sudom za ljudska prava. Tužbu bi podnijela skupina građana iz više europskih zemalja, toliko da se znade. Ja sam samo jedan od njih. Kolovođa.
Ja sam ovo svoje izlaganje pomalo protkao ironijom i sarkazmom, možda i cinizmom. Nemojte mi zamjeriti, jer dugo godina živim u Njemačkoj, gdje sam naviknut da vlast postupa koliko-toliko racionalno. Toliko gluposti, nepromišljenosti, uvrjeda i sličnih negativnih radnji, koje hrvatska vlast poduzima protiv svojega naroda, meni je vrijedno svake osude. S obzirom da se nalazimo u crkvenome prostoru, uskratit ću Vam plastičniji opis što o njima mislim i osjećam.

Dr. Josip Stjepandić

PISMO PREDSJEDNICI AKADEMIKA PEČARIĆA I BISKUPA KOŠIĆA

Dva dijela Zaključaka Vijeća za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima zapravo me podsjeća na dva naša otvorena pisma iz 2015. godine. Na prvi dio podsjeća pismo koje smo prof. dr. sc. Matko Marušić i ja poslali HAZU u kojemu izlažimo opća načela za koja smo se zalagali i koje je potpisalo niz akademika, biskupa, nadbiskupa, sveučilišnih profesora i dr. Na to pismo su ovih dana upozorili i biskup Košić (TV) i naš poznati kolumnist Ljubić (TV, kolumne). Na drugi dio podsjeća Peticija ZDS nastala povodom napada na "Bojnu Čavoglave" i Thompsona. Slično drugom dijelu Zakljćaka ovog Vijeća i tada su napadi bili zasnovani na neistinitim prikazivanju onog što je dano u Peticiji o pozdravu ZDS. Tada su iz Ureda Predsjednice RH tvrdili da je ta Peticija "na razini provokacije" i to je bio signal mnogima za hajku na potpisnike.
Najprljaviju ulogu, barem što se mene tiče odigrao je prof. dr. sc. Damir Boras koji je na valu detuđmanizacije postao dekan jednog takovog fakulteta kakav je Filozofski fakultet u Zagrebu, a potom i njihov kandidat za rektora. Ovih dana je ponovno izabran za rektora i to - vjerovali ili ne - uz veliku podršku državotvornih Hrvata kojima nije smetalo što je to postigao "gazeći" po svom mentoru (prof. dr. sc. Miroslav Tuđman koji mu je omogućio da poslije 15 godina rada na tom fakultetu u 48. godini života doktorira). Npr. prof. Tuđman je osnovao katedru Organizacija znanja, i bio šef katedre cijelo vrijeme dok Boras nije postao rektor. Kad Boras postao rektor smijenili su prof. Tuđmana bez da se njego o tome uopće obavijestilo prije smjene ili poslije. Inače ta Borasova doktorandica je magistrirala kod Tuđmana, sudjelovala je u drugim napadima na prof. Tuđmana, a Boras je poslije toga prije vremena predložio za unapređenje za redovitog profesora.
Svega toga oko ZDS sjeća se kolumnistica Hrvatskog tjednika Mirela Pavić, pa me je spomenula i u najnovijoj kolumni u kojoj komentira Zaključke Vijeća:
"*Zato nikako mala ne da taj pozdravić. Podsića kud se vaik vraćaš kad odlutaš. U sriću oli nesriću. i na pridragoga akademika* (pogodite tko je to, JP). *I na novoga pricidnika HAZUD-a, dr. Stjepandića koji mi je darova 'liamshizenje' na vikovičnu uporabu. A mala to 'liam shi' oduševljeno privatila ka nahoče, oli gladnoga ćukicu na snigu. Pa ustrepeće njime kad mi se stisne srce, oli od dišpeta, oli tuge, oli kakve ranice. Izgleda kako ću na njemu morat i ostat jerbo kineski meljen 'iznimno' svaki četvrtkić. I obećajen šefiki i Plenkyju da će ostat tako. Reklo je povjerenstvo 'iznimno'. A ja uvik bila 'iznimka'. Etogac. Časna piJonirska evo: ne ću ga škičat na Thompsonu, ne ću ga ciknit ni s jedne tribine i pokrit ću rukan oči kad ga vidin digod na kapici oli spomeniku. Okrenit ću glavu da natpis ne gledan. I začepit uši kad ga neko usklikne (dakuće, ta se piJonirsko-časna od nikidan konta, jope ako će mala lagat, ae). Motivacija. Zbog 'hrabrosti'. Istinske, a ne lažne i hinjene. U svakon kontekstu. Danas."*

Zapravo puno o radu Vijeća možete vidjeti u tom broju Hrvatskog tjednika. Ivicu Marijačića svakako treba pročitati: *Plenković i Kusić u službi srbijanskoga*

MEMORANDUMA 2.- ali I njegov razgovor s jednim od onih koji su potpisnici tih sramotnih Zaključaka Predsjednika Matice hrvatske akademika Stjepana Damjanovića. Damjanović konstatira (vjerovali ili ne):
Nisam pravnik, nisam ni povjesničar, i ne znam zašto nismo zaključili da je pozdrav Za dom spremni *dvoznačan kao i crvena zvijezda,*
Predsjednik Matice hrvatske nam je čovjek koji potpisuje, a ne zna što je potpisao. Ne čudi onda da je iz takve Matice hrvatske izbačena takova HRVATSKA veličina kakav je akademik Dubravko Jelčić!
Kako mi je iz uredništva portala dragovoljac.com sugerirano ponavljanje nekih tekstova iz mojih knjiga povezanih s ovom problematikom, odlučio sam se da vam ponovim pismo koje sam zajedno s velikim HRVATSKIM biskupom dr. Vladom Košićem poslao Predsjednici 2016. Godine objavljen u knjizi: Josip Pečarić, Josip Stjepandić: NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE str. 182.-188.:

Poštovana Predsjednice RH gđo Kolinda Grabar Kitarović,
Sa žaljenjem vidimo kako se prošlogodišnja priča iz Knina ponavlja. U pismu koje smo Vam tada poslali predložili smo uvođenje pozdrava Za dom spremni u Hrvatsku vojsku upravo zbog incidenta s pjevanjem pjesme Bojna Čavoglave koja predstavlja simbol Domovinskog rata.
Znamo da je prošle godine na Paradi HV-a nastupao i HOS sa svojom zastavom na kojoj piše ZDS, koji jeste pozdrav odobren od hrvatskih vlasti.
Zato nije jasan tadašnji Vaš odgovor da je naš zahtjev koji ima za cilj obranu Marka Perkovića Thompsona i Bojne Čavoglave u kome je rečeno da je on „na razini provokacije“.
Neshvatljivo je kako hrvatskim vlastima smetaju simboli Domovinskog rata kao što je Bojna, pa će Vas sigurno zanimati što o tome kaže nedavni kandidat za Ustavnog suca RH g. Pero Kovačević:

PONAVLJA SE PROŠLOGODIŠNJA PRIČA

PERO KOVAČEVIĆ UPOZORAVA: ZBOG LAJKANJA I DIJELJENJA 'BOJNE ČAVOGLAVE' MOGU VAS KAZNITI!

Autor: I.G. Subota, 06. Kolovoz 2016. u 16:41
"Kani li policija početi zabranjivati i ostale domoljubne pjesme nastale u Domovinskom ratu", pita se Pero Kovačević.
Pero Kovačević, pravni ekspert za nacionalno zakonodavstvo na portalu **Nezavisni.hr** *objavio je kolumnu u kojoj se osvrnuo na sinoćnji događaj u Kninu i uručenje obavijesti o počinjenom prekršaju Marku Perkoviću Thompsonu jer je pjevao Bojnu Čavoglave.*

UŠUTKAVANJE THOMPSONA: Dobio prekršajnu prijavu zbog glasnog pjevanja 'ZA DOM SPREMNI', nakon toga mu blokirali Facebook stranicu?!

U kolumni Kovačević upozorava da se "ponavlja prošlogodišnja priča, stoga, kaže, pazite i nemojte prenositi pjesmu Čavoglave jer bi mogli prekršajno odgovarati, zbog reproduciranja i lajkanja Bojne Čavoglave možete prekršajno odgovarati".
Nadalje navodi kako oni zaslužni za ovu "čestitku" Thompsonu zaboravljaju "da je samo pjevao jednu od najvećih domoljubnih hitova iz Domovinskog rata, pjesmu koja je dizala moral nama braniteljima. Pjesmu koja nije zabranjena niti je nama braniteljima nitko ne može zabraniti".
"Kani li policija početi zabranjivati i ostale domoljubne pjesme nastale u Domovinskom ratu, jer kako će prekršajni sud kazniti Perkovića što pjeva pjesmu nastalu u Domovinskom ratu ili opet rade popis nepoćudnih pjesama, kao nekad, od Vile Velebita itd.. Zar se opet vlast dodvorava četničkim vojvodama Nikoliću i Vučiću, kojima Čavoglave bude loše osjećaje, osjećaje poraza, zaleđene krvi i straha kad čuju Čavoglave… ", pita se Kovačević te svoju kolumnu završava riječima A.G. Moatoša:
"Sad samo mogu ponoviti: Hrvatska već vidje dosta raznih čuda, ali ne nađe štrika za toliko Juda!"
http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/pero-kovacevic-upozorava-zbog-lajkanja-dijeljenja-bojne-cavoglave-mogu-vas-kazniti-944787

S obzirom da g. Kovaćević spominje srbijanske čelnike u prilogu Vam šaljemo govor Aleksandra Vučića u Glini 1995.
Uvjereni smo da današnja vlast ne misli, kao Vučić da je u pravu kada govori o ustaškoj vlasti i zločinačkom režima Franje Tuđmana iako se mnogi tzv. ljevičari ili antifašisti u RH itekako slažu s Vučićem. Tome smo svjedoci iz dana u dan.
Ponavljanje prošlogodišnje priče samo pokazuju kako vlast mora uvažiti našu prošlogodišnju peticiju.

S poštovanjem

Akademik Josip Pečarić
Biskup dr. sc. Vlado Košić

P.S. Podsjećamo Vas:
a) Pokojna gđa Vera Stanić i g. Pero Kovačević su 1994 uvjerili predsjednika Tuđmana i ministra Šuška da se prizna status hrvatskog branitelja pripadnicima HOS-a;
b) da je predsjednik Tuđman 1. listopada 1991(napisao je g. Kovačević) donio zapovijed da postrojbe HOS-a ulaze u sastav OS RH;
c) da je znakovlje postrojbi HOS-a službeno odobrilo Ministarstbvo obrane 1994. sukladno Službovniku OSRH.
d) U zakon o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji uvrsteni su pripadnici HOS-a, a promjenom vlasti 2000-e su im ta prava oduzeta.

Pismo su još potpisali:

Biskup prof. dr. sc. Valentin Pozaić
general Ljubo Ćesić Rojs
general Marinko Krešić
general Josip Štimac
general Ivan Tolj
dr. sc. Josip Stjepandić
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr.dr.h.c. Nikola H. Debelić, veleposlanik u m.
Prof. dr. sc. Marin Čikeš, RGN, Sveučilište u Zagrebu
Prof. dr. sc. Zlatko Vrljičak
Prof. dr. sc. fra Andrija Nikić
Mirela Pavić, kolumnistica
(…)
07. 08. 2016.

PRILOG:

Govor Aleksandra Vučića (danas predsjednika Vlade Republike Srbije) u okupiranoj Glini 20.03.1995., četiri i pol mjeseca prije oslobodilačke operacije Oluja

Braćo Srbi i sestre Srpkinje, pozdravljam junački narod srpske Banije i srpske Gline, vas koji ste podigli prvi baklju slobode tamo 26. juna još 91. godine, vas koji ste prvi krenuli na ustašku vlast, vas koji ste prvi oslobodili neke srpske teritorije u Republici Srpskoj Krajini. Nikada više ustaška vlast ovde neće moći da dođe. Nikada više oružanim putem. Nikada više onako kako su to namerili. Onako kako je zločinački režim Franje Tuđmana već pokušao. Vi ste ih u tome na najbolji način sprečili. Pokušaće drugačijim, perfidnijim metodama. Uz pomoć međunarodnih sila, zapadnih zemalja, a preko njihovih slugu u Beogradu – tu mislim na Slobodana Miloševića i njegovu nesrećnu ženu Mirjanu Marković – i njihovih jataka ovde u Krajini, predsednika krajinske vlade Borislava Mikelića.
Sećate se da je Slobodan Milošević i onaj njegov kurir Borislav Jović, pri potpisivanju Vanceovog plana, da su rekli da će kod prvog napada ustaških snaga na Krajinu jugoslovenska vojska doći da pomogne, doći da intervenište. Ima ovde ljudi koji se toga sigurno sećaju. Šta je bilo, koliko je puta Hrvatska napala Srpsku Krajinu? Nekoliko puta! I na miljevački plato, i u medačkom džepu na Divoselo, Počitelj i Maslenicu. Gde je bila jugoslovenska vojska, gdje je bio Bora Jović? Nigde niste mogli da ih vidite, nigde niste mogli da ih čujete. Lagali su! Lagali su jer su to nečasni ljudi, ljudi kojima nije do morala, ljudi kojima nije do srpstva. Šta je još uradio Slobodan Milošević, po nagovoru one njegove žene? Prihvatio je bio onaj Vance-Owenov plan, želeći – sećate se tad je Republika Srpska trebala da dobije 42% teritorija bivše BiH, ali bez kopnenog koridora za Bosansku Krajinu, bez kopnene veze za Srpsku Krajinu. I rekao bi Milošević: eto braćo, hteo

sam da živimo zajedno, a sad ne možemo, nemamo više nikakvu kopnenu vezu, pa ćete morati u Hrvatsku. Sve je to hteo predsednik Srbije, ali na veliku sreću srpski narod u Republici Srpskoj i srpski narod u Republici Srpskoj Krajini su odbacili njegove izdajničke namere i dalje se junački bore za slobodu sopstvenog naroda i za održanje svojih teritorija.
Vi se braćo ovde ne borite nizašta šta nije vaše, već samo da sačuvate ono što je oduvek bilo srpsko. I to mora ostati srpsko. Šta još radi Slobodan Milošević? Sećate se pred tri, četiri godine da je svako veče na državnoj televiziji bilo u Dnevnicima po 20 minuta, po pola sata, o onome što se dešava u Srpskoj Krajini, o onome što se dešava na Baniji, Kordunu, u Lici. Šta sada ima na državnoj televiziji? Ima samo poneko privredno čudo Borislava Mikelića, valjda kako mu borci imaju 30 dinara platu. To je nešto. I šta još ima? Kakvo je vreme u Krajini. Eto šta njih samo interesuje. Ništa više nema od vesti u Krajini. Kao da je to inostranstvo, kao da je to u Hrvatskoj. E neće moći! Nikada Srpska Krajina, nikada Glina neće biti hrvatska! Nikada Banija neće nazad u Hrvatsku! I ono što je ostalo u Srbiji simpatizera Slobodana Miloševića, onih koji tek sad shvataju svu pogubnost njegove politike, kad ih pitate, ne znaju u kakvoj će državi živeti sutradan. Niko više ne zna ni u ovoj sali za kakvu se državu zalaže Slobodan Milošević. Oće li mu to biti Beogradski pašaluk ili nekakva AVNOJ-ska Jugoslavija, kakva će to država biti? Ukoliko srpski radikali pobede i poraze predsednika Srbije, vi znate da ćete živeti u Velikoj Srbiji, jedinstvenoj srpskoj državi i tu odstupanja biti neće! Živeli!

TEKST JE TRANSKRIPT VIDEO ZAPISA IZ 1995.:
https://www.youtube.com/watch?v=vu5qvsloewU
VIDEO IZ 2013. U KOJEM VUČIĆ TVRDI DA NIKADA TAMO NIJE BIO:
https://www.youtube.com/watch?v=ReVwofRQVPY

(Ukupno je bilo 74 supotpisnika Pisma Predsjednici – vidjeti spomenutu knjigu: NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE; JP)

*

Posebno je zanimljivo što smo Vučićev govor poslali Predsjednici u prilogu ovog pisma jer znamo koliko je on bio zanimljiv i danas kada je Vučić na poziv Predsjednice posjetio RH i tom prigodom lagao o ovom govoru.
Podsjeća li vas Vučićev govor i na Zaključke Vijeća za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima?
Je li i to Pismo Predsjednici iz 2016. godine zapravo odgovor na Zaključke Vijeća za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima?

Josip Pečarić

POSLANE KNJIGE

Datum: Mon, 3 Apr 2017 13:55:04 +0200
Šalje: Josip Pečarić <pecaric@element.hr>
Prima: Ured Predsjednica <ured@predsjednica.hr>, predsjednik@sabor.hr, predsjednik@vlada.hr <predsjednik@vlada.hr>, andrej.plenkovic@vlada.hr <andrej.plenkovic@vlada.hr>, ministar <ministar@mzos.hr>, sbarisic@phy.hr
CC: Andrej Dujella <duje@math.hr>, nejednakosti@googlegroups.com

Poštovana gđo Predsjednice RH,
Poštovani g. Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani g. Predsjedniče Hrvatske vlade,
Poštovani g. Ministru znanosti i obrazovanja,

U subotu sam vam poslao moje knjige: *"Pišem pisma, odgovora nema! 1. / Navodna Hrvatska naklada za znanost"*
i
"Pišem pisma, odgovora nema! 2. / Je li Akademiji važna znanost"
Povod za to je činjenica da je prošlo već deset mjeseci od treće godine Projekta Nejednakosti i primjene HRZZ-a, a da nismo dobili od HRZZ-a ocjenu rada u drugoj godini.
U prvoj knjizi na str. 149-157 dan je Popis (Tablica) radova koje smo dali uz Izvješće za drugu godinu rada na Projektu. Dajem vam ga i u prilogu ovog pisma.
Očito nam je njihovim neodgovaranjem skoro dvije godine onemogućen rad na Projektu koji traje četiri godine. Sredstva smo dobili za prvu godinu, a za drugu su nam dali pola sredstava, ali su i tu polovinu umanjili za sredstva za koju su tražili povrat. A tražili su povrat, kako možete i vidjeti u prvoj knjizi za nešto što su nama odobrili i što smo uradili.
Mislim, da vi možete naći normalne recenzente koji lako mogu shvatiti kako u HRZZ-u ne znaju ili ne žele ocijeniti project Nejednakosti i primjene na način kako to dolikuje nekoj znanstvenoj ustanovi.
Mnogi u RH i van nje misle da se radi o političkoj odmazdi zbog mog publicističkog I državotvornog djelovanja.
Tako dr. sc. Josip Stjepandić piše (Hrvatski tjednik, 30. ožujka 2017.) :
"Drugi, drastičan primjer, jest akademika Josipa Pečarića, kojeg je kukulele vlast rezala gdje je stigla. Najprije su mu uzeli projekt, onda otpustili kćer (tzv. "kolateralna žrtva" po M. Tuđmanu), da bi mu aktualna vlast ukinula subvenciju za znanstvene časopise, iako njih 3 spadaju među 6 najboljih časopisa u Hrvatskoj. Budući da su o ovome slučaju već napisane knjige, očekivalo se da će ministar Barišić odmah po preuzimanju dužnosti pozvati Državnu reviziju i DORH da malo promotre Hrvatsku zakladu za znanost. Dosad za to na žalost nema nikakvih naznaka."

I doista druga knjiga pokazuje da je to otišlo toliko daleko da je u Hrvatskom saboru, na raspravi o radu Akademije, Glavni tajnik Akademije govorio o Peticiji ZDS, spominjući u svom napadu kao glavne argumente gdje se tko rodio ili stekao neku diploma, a da to nije zasmetalo niti jednom zastupniku u Saboru.
A Peticija je pisana kao potpora Marku Perkoviću Thompsonu i njegovoj "Bojni Čavoglave", koja počinje sa ZDS!
A i najnovija istraživanja pokazuju da je unatoč višegodišnjem medijskom linču većina naroda podržava HOS-ov pozdrav ZDS, bolje reći podržava činjenicu da ova država postoji zahvaljujući Domovinskom ratu.
http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/bravo-hrvatska-za-dom-spremni-pozdrav-podrzava-vise-od-50-posto-hrvata-1013884/
Doista je nevjerojatno da se itko kažnjava zbog mog publicističkog i državotvornog rada, a kažnjavanje 36 znanstvenika koji su moji suradnici je strašno! To ide toliko daleko da im se ne odobrava ni novi project pozivanjem da su članovi mog projekta, dakle projekta kojega deset mjeseci od kako smo u njegovoj trećoj godini nisu ocijenili- A za rad u drugoj nisu dali sredstva ni za drugu polovinu druge godine, uz oduzimanje dijela za prvu godinu uz obrazloženje koje je doista nešto što bi trebali promatrati u bolnici u Vrapču.
Zato vam predlažem da na osnovu popisa radova koji imate natjerate HRZZ da nadoknadi sredstva koja smo odradili i tako omogući nastavak rada u četvrtoj godini onima koji su spremni uopće raditi na projektu jedne takve ustanove kao što je HRZZ. Mi stariji istraživači to ne želimo, ali mlađi moraju zbog svog napredovanja.
Također, očekujem da će te po završetku tog projekta osigurati da se HRZZ ne sveti i dalje suradnicima na ovom projektu kada se budu ponovo natjecali. Mlađi suradnici itekako moraju imati potporu u RH u svom znanstvenom radu, a po novom zakonu su uvjeti za njihovo napredovanje još veći nego do sada,
Izgleda da je sretna okolnost što je od mojih 220 suradnika, samo nešto više od 40 u RH, pa su jedino oni mogli biti izloženi ovoj "osveti"!
Zapravo mi je drago primijetiti kako je Predsjednica RH gđa Kolinda Grabar-Kitarović ispravno procijenila spomenute osjećaje naših ljudi pa je nedavno pozdravila sudionike predstavljanja moje knjige *Dnevnik u znaku "Za dom spremni.* Time je i potvrdila svoju suverenističku politiku!
Normalno bi bilo da nisu na udaru ni HOS, ni Bojna Čavoglave, ni Hrvatski Državni Sabor, ni hrvatska povijesna zastava, već oni koji napadaju vrijednosti Domovinskog rata i hrvatski jezik jer na njima počiva ova država. Ali takvi se ne napadaju, već suradnici i obitelji onih koji traže da RH bude suverena država – onakva kakvu nam je ostavio njen predsjednik akademik Franjo Tuđman.
Vi u svakom slučaju možete pomoći da se ispravi nepravda kojoj su izloženi moji suradnici!
S poštovanjem,
Prof. dr. sc. Josip Pečarić
Redoviti član HAZU, Dopisni član DANU

DR. JOSIP STJEPANDIĆ: PREDSJEDNICI RH, PREDSJEDNIKU SABORA ,PREDSJEDNIKU VLADE , MINISTRU ZNANOSTI I OBRAZOVANJA RH

Štovana gospođo Predsjednice Republike Hrvatske,
Štovani gospodine Predsjedniče Sabora Republike Hrvatske,,
Štovani gospodine Predsjedniče Vlade Republike Hrvatske,
Štovani gospodine Ministre znanosti i obrazovanja u Vladi Republike Hrvatske,
S obzirom da sam svojim postupanjem, koje ću dolje podrobnije opisati, donekle skrivio da Vam akademik Josip Pečarić opetovano iznosi svoje ubitačne dokaze za politički progon, kome je već dulje vremena izložen u Republici Hrvatskoj, moram Vam podastrijeti još nekoliko argumenata iz moje europske dimenzije. Znanošću se bavim više od trideset godina na vrhunskoj razini, tako da u svojoj struci sigurno predstavljam mainstream. Surađujem s ljudima širom svijeta, iz onih najrazvijenijih i manje razvijenijih zemalja, čime svakodnevno dokazujem svoju inkluzivnost. Dovoljno je da Vam kažem da su svi moji suradnici ZA DOM SPREMNI (a pomalo i ja, svaki na svojemu materinskom jeziku), te da ih u njihovim zemljama nitko ne priječi u tome, dapače, to im je na ponos!
Posljednjih mjeseci svjedočim, na žalost, da se vedri i topli pojmovi poput europske dimenzije, mainstream-a ili inkluzivnosti s najviših mjesta u vlasti RH bezočno zlouporabljuju da bi se zataškao najobičniji politički kriminal. Nešto kao HAVC II.
Primjer akademika Josipa Pečarića zorno dokazuje ovu tešku tvrdnju.
Prije više godina pričao mi je jedan prijatelj da u Hrvatskoj živi neki matematičar, koji je navodno objavio više od 1000 radova, te da mu to nije dosta, pa piše otvorena pisma Ujedinjenim narodima, tražeći pravdu za hrvatske generale. Smatravši to lovačkom pričom, samo sam dometnuo da bih toga gospodina jednom htio upoznati.
Nakon nekog vremena ta mi se želja ispunila, pa sam upoznao i sprijateljio se s tim Hrvatom prema kome je dragi Bog bio posebno velikodušan i koji je sve te talente izvrsno iskoristio, na korist domovini i svoju slavu. Iako u mojemu neposrednome okruženju nimalo ne oskudijevam visokointeligentnim ljudima, nekog drugog s tako britkim razumom još nisam sreo.
Moram priznati da je moj život od tada dobio novu kvalitetu. Kao da “Vatreni” igraju i pobjeđuju svaki drugi-treći dan!
Nakon nekog vremena akademik Pečarić dao mi je na moju zamolbu popis svojih radova, koji je po obujmu nalik jednoj disertaciji, koji sam ja proslijedio u bazu podataka researchgate. Ova baza podataka automatski aktualizira popis radova i trenutačno vodi akademika Pečarića s ukupno 1731 znanstvena rad
(https://www.researchgate.net/profile/Josip_Pecaric), što je skoro dvostruko više od onih tričavih tisuću. Kao jedno manje sveučilište. U protekle dvije godine utrošio sam dosta vremena tražeći druge znanstvenike sa sličnim opusom, ali dosad bez uspjeha, što se meni vrlo rijetko događa. Stoga s priličnom sigurnošću

mogu tvrditi da je Josip Pečarić u najmanju ruku trenutačno jedan od nekoliko najplodnijih znanstvenika u svijetu.
Ako to nije razlog za opći ponos i radost, onda ja ne znadem što bi moglo biti!?
Zbilja je, na žalost, potpuno drukčija.
U vrijeme dok se Vas četvero verbalno zauzimate za znanost i obrazovanje, a istodobno rijeka akademski obrazovanih Hrvata napušta Hrvatsku, politička vlast, kojemu ste Vi u najmanju ruku formalno na čelu, nesmiljeno diskriminira jednog od najvećih znanstvenika u Hrvatskoj!
Zar Vi zbilja mislite da to narod ne vidi?
Predmetni projekt, koji je HRZZ najprije odobrila, a onda de facto zaustavila, već sam proučio i došao do zaključka da za takvo postupanje nema objektivnih razloga. Uočene moguće nepravilnosti tako su minorne, da se nakon provjere mogu otkloniti, a da se cjelokupni projekt ne dovede u pitanje!
Da me je DORH pitao za mišljenje, ja bih s lakoćom, možda uz pomoć svojih njemačkih prijatelja, dokazao da je posrijedi protuzakonito postupanje HRZZ-a. To me naravno dovodi u sumnju da je 37 znanstvenika u projektu kažnjeno zato što ih vodi akademik Pečarić.
Vi ćete se sigurno zapitati zašto ja svoja saznanja nisam proslijedio DORH-u. To bi bilo čisto gubljenje vremena, jer je moje prijave (npr. zbog govora mržnje) DORH već brzopotezno bio odbacio. Za njih sam očigledno još uvijek samo neprijateljska emigracija.
Vi ste odgovarajuće predstavke dobili od akademika Pečarića u njegovoj epskoj duljini i širini, pa usprkos tome niste reagirali.
Vaša je dužnost bila pokrenuti odgovarajuće mehanizme (inspekcijski nadzor, nadzor Državne revizije, istraga DORH-a) prema HRZZ.
Zašto to niste učinili? Zašto gazite Ustav na koji ste prisegli?
Jeste li se ikad pokušali staviti u kožu znanstvenih novaka, koji su u napredovanju usko vezani su predmetni projekt, pa se moraju bojati da toliko željeni doktorat nikad neće dostići?
Ili u kožu onih mladih ljudi, koji pakiraju kovčege i Boga mole da se nešto dogodi, pa da ipak ostanu?
Zaključak je vrlo jednostavan: dok velikani poput akademika Josipa Pečarića moraju trpjeti ovakve nepravde i protuzakonito postupanje, nijedan znanstvenik u Hrvatskoj ne može se osjećati sigurnim da on ne će doživjeti istu sudbinu!
Dok dopuštate takve nezakonitosti, vrlo je licemjerno od Vas uzimati u usta riječi poput vladavine prava, europske dimenzije i inkluzivnosti.
Slučaj akademika Pečarića idealan je primjer za onoga tko hoće promjenu na bolje.
U protivnom, prijeti Vam sudbina političara od prije desetak-petnaest godina, o kojima se danas govori kao o veleizdajnicima, srpskima slugama ili kleptomanima.
Toplo se nadam da ćete Vi svojim budućim postupanjem razbiti takve sumnje, iako me jučerašnji izljev skojevskih duhovnih fekalija u Splitu, kojeg ste kolektivno odšutjeli, prilično obeshrabruje.
Sa štovanjem, Dr. Josip Stjepandić

PISMO DR. STJEPANDIĆU

Dragi imenjače,
Zahvaljujem Ti na lijepim riječima o meni koje si uputio Predsjednici RH, Predsjednicima Sabora i Vlade i Ministru znanosti.
Članovi mog seminara su komentirali da to neće imati nikakvog utjecaja jer znanstvenici su našim političarima zadnja rupa na svirali.
Zapravo to pokazuju i moje dvije knjige s ogromnim brojem nepotrebnih pisama iz kojih su oni mogli doznati puno toga o čemu im Ti pišeš.
Istina, zašto ne bi i Ti pisao takva pisma, zar ne?
Ipak mi je drago što si spomenuo „predmetni projekt, koji je HRZZ najprije odobrila, a onda de facto zaustavila".
Evo kakvu sam prepisku na tu temu imao s Prodekanicom za znanost TTF-a 18. 04. 2017.
Prodekanica za znanost: Popunjavam tablice o istraživačkoj djelatnosti za 2014/2015 i 2015/2016 prema naputku Sveučilišta u Zagrebu, te vas molim da mi javite koliki je broj istraživača uključen iz sastavnice (TTF) u HRZZ projekt koji koordinirate
JP: Valjda se ovo ne odnosi na moj projekt.
Prodekanica za znanost:
Poštovani i dragi akademiče, Znam za probleme s HRZZ-om. Jednu godinu su financirali, pa me zanima koliko je istraživača s TTF-a u 2014/2015?
Zapravo je točno da je HRZZ zvanično dala novce i za polovinu druge godine umanjenu za novce koje smo po odobrenom planu realizirali, ali se HRZZ ponašala kao dječica iz vrtića, pa su prvo tražili da ih vratimo, a onda oduzeli.
Zanimljiv mi je i Tvoj upit: „Jeste li se ikad pokušali staviti u kožu znanstvenih novaka, koji su u napredovanju usko vezani su predmetni projekt, pa se moraju bojati da toliko željeni doktorat nikad neće dostići?"
U utorak je obrana disertacije jedne moje novakinje, tako da nisu uspjeli u zaustavljanju doktorata naših novaka. Naravno vjerojatnije je ciljano na buduće doktorande, jer je malo vjerojatno da ću ih prihvaćati.
Tu je, zapravo napad na cijelu grupu koja se u svijetu naziva „Hrvatska škola u Teoriji nejednakosti" ili „Pečarićeva škola u Teoriji nejednakosti".
To je postalo očito kada je jedna grupa mlađih suradnika (neki su već redoviti profesori) pokušalo dobiti svoj projekt kada je već stopiran moj projekt.
HRZZ im se narugala . nisu prošli ni u drugi krug jer se slične stvari kojima se oni bave već na tom mom zaustavljanom projektu. A kao što si vidio u mom pismu u prilogu je dan naš rad u drugoj godini projekta a HRZZ nije ni odgovorilo na to.
Zato će Ti biti zanimljivo vidjeti kako su oni ocijenili projekt mojih suradnika:

Zaključeno je da je predlagatelj izuzetno aktivan autor u posljednjih 5 godina, sa značajnim mentorskim iskustvom. Međutim, primijećeno je da su svi članovi predloženog projekta ujedno i članovi projekta IP-2013-11, šifra 5435 "Nejednakosti i primjene" čiji je voditelj akad. Josip Pečarić. Usporedbom

sažetka projekta 5435 i prijedloga projekta izv. prof. dr. sc. Maria Krnića, Panel je došao do zaključka da se sve predložene teme istraživanja (generalizacije raznih realnih nejednakosti, raznih tipova konveksnosti i operatorskih nejednakosti) već nalaze u projektu 5435.

Usporedbom s projektom 5435 akademika Pečarića, konstatirano je da predloženi projekt nije u potpunosti kompetitivan u odnosu na već postojeća istraživanja unutar iste tematike (Kriteriji za vrednovanje, O-725-2016), jer projekt 5435 tu problematiku sagledava u znatno širem kontekstu. Primijećeno je da predlagatelj projekta izv. prof. dr. sc. Krnić nije iskoristio priliku da svoj projektni prijedlog diferencira od već postojećeg projekta akad. Pečarića s ciljem isticanja novih znanstvenih tema i ciljeva istraživanja.

Panel stoga zaključuje da su istraživanja predložena od strane izv. prof. dr. sc. Maria Krnića, "Konveksnost, generalizacije i primjene", već financirana od strane HRZZ-a u sklopu projekta IP-2013-11, šifra 5435 "Nejednakosti i primjene" čiji je voditelj akad. Josip Pečarić, pa prijedlog ne zadovoljava točku 4 "Uvjeta prijave projektnih prijedloga" (str. 4 u tekstu natječaja), te mu daje ocjenu B čime ga ne upućuje na istorazinsko vrednovanje.

Pojašnjenje: Ovdje iznosimo nekoliko usporedbi projektnog prijedloga izv. prof. dr. sc. Maria Krnića i akad. Josipa Pečarića kako bismo potkrijepili naš zaključak.

1. U projektnom prijedlogu izv. prof. dr. sc. Maria Krnića se predlaže "better understanding of various types of convexities (usual convexity, operator convexity, higher convexities and exponential convexity)". U sažetku projekta akad. Josipa Pečarića se spominje "better understanding of different kinds of convexities" te se navodi "higher convexities, s-convexity and h-convexity, exponential convexity, local convexities, Schur-convexity, superquadracity etc.".

2. U projektnom prijedlogu izv. prof. dr. sc. Maria Krnića se predlaže "researching various methods for improving, refining and generalizing some real inequalities (Jensen, Steffensen, Jensen-Steffensen, Hölder, Hilbert, Hardy, Levinson, Ostrowski, Opial, Chebyshev etc.)". U sažetku projekta akad. Josipa Pečarića se spominje "to improve, refine, interpolate, generalize Jensen's type inequalities and related inequalities such as Jensen-Steffensen, Hermite-Hadamard, Jensen-Mercer etc.", te "to prove some generalizations, improvements and refinements of some classical inequalities (Holder, Minkowski, Hilbert, Hardy, Ostrowski, Gruss, Opial, Chebyshev etc.) in various settings".

3. U projektnom prijedlogu izv. prof. dr. sc. Maria Krnića se predlaže "study of matrix and operator interpretations of real inequalities (Jensen, Young, Heinz, Hölder, Lah-Ribarič, Levinson) in various settings including operator inequalities, norm inequalities, eigenvalue and singular value inequalities, the corresponding refinements and reverses as well as the applications in functional analysis." U sažetku projekta akad. Josipa Pečarića se spominje "to give further extensions and applications of the Mond-Pečarić method in operator theory, especially in obtaining reverse type operator inequalities". Dodajmo još da u projektnom prijedlogu izv. prof. dr. sc. Mario Krnić kaže: "Applications of methods of general inequality theory to operator inequalities are one of the

specific features of the proposed project. Unavoidable topic in this theory is the Mond-Pečarić method that provides a modern overview of inequalities for bounded self-adjoint operators on a Hilbert space."

Zanimljivo je da su o voditelju rekli samo jednu rečenicu (*Zaključeno je da je predlagatelj izuzetno aktivan autor u posljednjih 5 godina, sa značajnim mentorskim iskustvom.*) Dr. sc. Mario Krnić, sada već redoviti profesor na FER-u, ima u tih 5 godina ok 40 radova na Web of Science, i vjerojatno više takovih radova od bilo kojega drugog voditelja odobrenih projekata ili bilo kojega znanstvenika iz odbora koji su odlučivali o njegovo projektu. On ima i najviše takvih radova od svih nastavnika na njegovom fakultetu, a radi se o FER-u dakle najglednijem fakultetu Zagrebačkog sveučilišta.
Očito, iako znaju da su zaustavili moj projekt i sve planirane naše konferencije, tiskanje monografija i radove, sudjelovanje na drugim konferencijama, kažnjavanjem čak i takvih znanstvenika kakav je prof. Krnić jasno su poručili da ne žele financirati ono što sam sa svojim suradnicima stvorio u RH, a naši političari ih u tome podržavaju (napominjem nije u pitanju samo ovaj ministar već ni dva prethodna nisu htjela učiniti ništa po tom pitanju). Čak im smetaju i moja tri časopisa koja su na svjetskim listama.
Zapravo mnogi od njih idu linijom manjeg otpora jer je u mojim knjigama pokazano kakva je u svemu tome uloga HAZU i HRZZ-a. Zato moramo biti i pravedni prema tim političarima. Ipak se njima teško suprotstaviti znanstvenim institucijama kakve su HAZU-a i HRZZ-a u toj prljavoj igri.
Bez obzira na to ponavljam rečenicu kojom sam završio moje prvo pismo njima:
„Vi u svakom slučaju možete pomoći da se ispravi nepravda kojoj su izloženi moji suradnici!“

Puno pozdrava,
Josip

DA, MI NISMO SRPSKE SLUGE - MI SMO USTAŠE!

Cijeli svijet se divi Vatrenima. Pogledajte samo ovaj tekst:
www.bitno.net/vjera/aktualnosti/jedan-od-najcitanijih-katolickih-portala-u-poljskoj-nabrojao-pet-stvari-koje-svi-katolici-mogu-nauciti-od-hrvata/
Puno puta sam govorio o podjeli Hrvata na Ustaše i Srpske sluge. Morate razumjeti koliko je teško ovim drugima. Sve su učinili da njihove gazde kojima vjerno služe pobijede u ratu.
Razoružali su Hrvatsku itd, itd.
A onda hrvatski branitelji napraviše od Srba zečeve!
A oni im i dalje služe.
Sjajne sluge zar ne.
Javljaju mi da na srpskoj televiziji satima raspravljaju o Thompsonu, vatrenima, ustašama, „Oluji“ (čitaj: zečevima) i sl. Jadne Srpske sluge u RH. Oni još nemaju toliko prostora u medijima da slijede svoje gazde. Težak je posao biti sluga, zar ne?
Netko je komentirao – besmisleno je njima dokazivati da nismo ustaše.
Pa i jeste besmisleno jer oni znaju da to nije točno.
Kako to?
Jer njima je voljeti i boriti se za Hrvatsku, za hrvatski narod istovjetno s „biti ustaša“.
Jučer sam vam pisao o tome. Jeste li pogledali snimak „Bujice“ u kojoj je naš poznati fizičar i bivši savjetnik američkog predsjednika dr. sc. Davor Pavuna govorio o tome (Prvi Pečarićev Poučak):

Naslov:Re: B(E)LJAK
Datum:Wed, 18 Jul 2018 19:28:13 -0700
Šalje: Davor Pavuna <davor.pavuna@gmail.com>
Prima: pecaric@element.hr

Dragi Voljeni Časni Brate Pečariću!
Mnogi ne poznaju Prvi Pečarićev Poučak (PPP), niti Majku-Matematike-Logiku:
1) PRVI Pečarićev Poučak, koji SVAKI domoljuban građanin mora znati napamet u 3 ujutro:
Tko nije za SANU2 (= za velikosrbiju i masonsku Orwell "državu") taj je "ustaša"!
2) Posljedično:
Ako izuzmemo oko 10'000 masonskih i SANU-slugana, mrzitelje koji kontroliraju medije i vlast, svi 'ostali' tj. oko 95-99% Hrvata (od skoro 7 milijuna planetarno) su (po PPP) 'ustaše' !
SANU2 svjesni Branitelji ... Dalić, Modrić, Pecaric, Thompson ... Vatreni ...
... i cijeli NAROD su NORMALNI, domoljubni HRVATI !
3) Po Prvom Pečarićevom Poučku, Narod nije za SANU2, niti za masoneriju:
Dakle, po PPP : Hrvati su "ustaše" ... i kolokvijalno tako mi6-udba-yu-vlast i govori o narodu !

P.S. Usput, po definiciji cak demoNkracije, to ipak ne može biti "državni udar":-)
P.P.S. Kako li se €U$$R slugani misle oporaviti, kad >500'000 NORMALNIH, "koji su čekali tramvaj" nije moguće samo tako anihilirati: u boj, u boj, za Dom Svoj !
Bog i Hrvati :-)

Andrea Latinović zapravo piše o PPP kada svoj tekst naslovljava:
Gjenero: Pjevanjem Thompsona Vatreni poručuju - mi nismo establišment, mi smo dio naroda
https://direktno.hr/direkt/gjenero-pjevanjem-thompsona-vatreni-porucuju-mi-nismo-establisment-mi-smo-dio-naroda-128707/
Naravno, taj portal se smatra HDZ-ovim pa članak zapravo pokušava opravdati politiku te stranke. A to može samo kod naivnih jer svi znaju da ono što predsjednik te stranke misli, njegov glasnogovornik „privatno“ javno kaže:
https://kamenjar.com/s-drzavnim-udarima-u-demokratskoj-zemlji-se-ne-sali-u-bilo-kojem-kontekstu/
Zapravo je zabavno vidjeti koliki je strah kod njih izazvao uspjeh onih koji su sa svojim narodom, a ne s njima!
A nije im lako:
https://kamenjar.com/nije-vrsaljko-legao-na-voljenu-zastavu-s-onakvim-djecacki-snenim-izrazom-lica-zato-sto-je-slusao-jazz/
https://kamenjar.com/bujica-specijal-docek-zlatka-dalica-u-varazdinu/
https://www.hkv.hr/razgovori/29871-n-prkacin-mozemo-vise-ali-nas-oni-koji-nam-stavljaju-okove-komunisticke-proslosti-koce-i-vuku-u-svoj-mulj.html
https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/29873-prof-dr-sc-zdravko-tomac-samo-emocionalni-hrvati-trebaju-upravljati-hrvatskom-drzavom.html
Osniva se i nova stranka:
https://www.hkv.hr/vijesti/politika/29866-poticajna-skupine-za-osnivanje-pokreta-za-hrvatsku-buducnost-phb-proglas-hrvatskomu-narodu.html
Usporedite što nam Plenković govori preko svog glasnogovornika (da nije tako odmah bi mu se zahvalio na uslugama) i predsjednik HAZUDD-a dr. sc. Josip Stjepandić:
http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/07/19/dr-josip-stjepandic-urednistvu-suddeutsche-zeitung-magazina-vas-clanak-warum-dieser-auftritt-der-kroaten-alles-kaputt-macht-je-vrhunac-poruge-i-zlocestih-podmetanja/
Stjepandić po tko zna koji put radi ono što treba hrvatska država!
Jasno je zašto je i u samom HAZUDD-u imao za protivnike one kojima smetaju i Tuđman i biskup Košić i Thompson, zar ne?
Međutim, članica HAZUDD-a je i komentirala njegov tekst:

Maria Dubravac

HRVAT
Ne dirajte u Hrvata potomak je slavnih ljudi.
Kud korača svuda nosi hrabro srce usred grudi.
Ne dirajte u Hrvata on je kao vatra živa.
Ne boji se krvi, rata, ljubav za dom ne sakriva.
Ne dirajte u Hrvata on je slika mrtvog djeda.
Poštenje mu dušu hvata, tuđe neće svoje ne da.
Ne dirajte u Hrvata po svijetu mu leže kosti,
Rad' tuđinca nepoznata podnio je žrtve dosti.
Ne dirajte u Hrvata svakome će pomoć dati.
Srce mu od suhog zlata, takvi su vam svi
Hrvati.
Hrvatska je Zemlja sveta, nek paklena čuje neman,
Dok je vijeka, dok je svijeta, Hrvat bit će Za Dom spreman!
Marija Dubravac, Melbourne, 1970.

Bravo g. Stjepandiću! Dušmani, ostavite Hrvate na miru.

Kako je glavnu ulogu u mom jučerašnjem tekstu imao čovjek s dva prezimena (izludit ću jer vidim u današnjem „Hrvatskom tjedniku i treću varijantu – Mirela Pavić tvrdi kako je on Beljak-Bljakson koga *privlače drugi muški, izgleda*), moram spomenuti činjenicu da je prva na njegovu sramotnu izjavu reagirala Marijana Petir:
https://kamenjar.com/marijana-petir-beljak-je-sramota-hrvatske-politike/
Pogledajte i ovo:
https://narod.hr/sport/zasto-vatreni-toliko-vole-thompsona
Odgovorio im je Paul Pogba (svijet je obišla njegova fotografija kako se klanja Zlatku Daliću na veličanstvenom uspjehu):
https://direktno.hr/sport/dalic-predivno-odgovorio-pogbi-zbog-fotografije-koja-je-obisla-svijet-128690/

Zaključak prepustimo Marinu Vlahoviću (današnji *Hrvatski tjednik*):
Nakon što je Hrvatska nogometna reprezentacija pokorila svijet i ostvarila senzacionalni uspjeh, imamo atipičnu političku situaciju. Kako je hrvatska vanjska politika dotakla dno, jer sve domoljubno i vrijedno iz nje je protjerano, naši domaći priučeni birokrati partijskoga mentalnog sklopa i bez trunke nacionalnog ponosa, našli su se u neočekivanim okolnostima i prilikama.. Stranci se dive naciji koju oni preziru.

Josip Pečarić

DR. JOSIP STJEPANDIĆ, IZLAGANJE NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE „THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU“

Kastel Sućurac, na Dan pobjede i domovinske zahvalnosti, Dan hrvatskih branitelja, 5.8.2018
Tisno, 6.8.2018

Meni je osobita čast i zadovoljstvo da već četvrtu godinu zaredom njegujem posebnu tradiciju: predstavljanje knjige akademika Josipa Pečarića u sklopu mojega dopusta na Jadranu, u kojem dvije svetkovine, proslava Dan pobjede i domovinske zahvalnosti, Dan hrvatskih branitelja te sinjska Alka zauzimaju posebno mjesto.
Ove godine je ovo čak prvo predstavljanje, jer su nam se do današnjeg dana zajednički planovi oko predstavljanja bili nekako izjalovili.
Za one koji ne znaju, Josip Pečarić, koji za manje od mjesec dana navršava 70 godina, je diplomirani inženjer te magistar elektrotehnike, doktor matematičkih znanosti, redoviti profesor matematike, redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti te dopisni član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti. Zapravo, taj nepojmljivi znanstveni opus s najmanje 1.782 objavljena rada, što je red veličine jednog manjeg sveučilišta (178 profesora s u prosjeku 10 radova), učinio ga je poznatim u znanstvenim krugovima širom svijeta. Ako pak veleznanstvenike poput Ive Josipovića, Vesne Pusić ili Branka Grčića uzmemo za mjerilo, onda bi opus našeg akademika bio usporediv s opusom sveukupno oko 500 profesora na fruškogorskom sveučilištu srednje veličine.
Sav taj učinak zagrebačko Sveučilište te Republika Hrvatska dobiju za jednu profesorsku plaću, jedan ured te jedan službeni kompjutor!
Znanost je u međuvremenu postala roba, koja se prvenstveno mjeri u količini tj. broju objavljenih radova te kakvoći tj. citiranosti od koga i u kojem časopisu. U toj disciplini, akademik Pečarić je nenadmašan, pogotovo za hrvatske pojmove. Inače sam popis radova našeg akademika je sam za sebe gotovo znanstveni rad s preko 60 stranica. Popis koautora, njih 231 iz cijelog svijeta, isto je impozantan, jer tko ne bi želio objavljivati s njim?
Ja sam naravno ushićen da takav opus pripada jednome Hrvatu, a pogotovo mojemu prijatelju, pa ću ovo predstavljanje autora završiti svježim citatom jednog njegovog kolege matematičara, Lars-Erik Persson-a iz Švedske: „Ne samo ja nego i mnogi drugi promatramo ga kao KRALJA NEJEDNAKOSTI te smo ponosni da možemo raditi u njegovu kraljevstvu“.
Sa posebnim žaljenjem moram ponoviti vrlo neugodnu činjenicu da je akademik Josip Pečarić, skupa s obitelji, već dulje vrijeme, izložen različitim oblicima diskriminacije i zlostavljanja, što nikako nije primjereno zemlji u srcu Europe, koju vodi samozvana „Europska Dimenzija“. O tome je već bilo riječi i ja ću si uzeti za pravo sve te svinjarije iznositi na svjetlo dana, dokle god ne prestanu. Za mene je znakovito te ujedno neshvatljivo da se nitko iz hrvatske akademske

zajednice nije pobunio protiv ovakvog postupanja prema njihovome istaknutome kolegi.
Međutim, mi danas ne govorimo o najplodnijem svjetskom znanstveniku, nego o spisatelju domoljubnih političkih tema i njegovoj 43. knjizi izvan područja matematike, što je vrlo opsežan opus za svakog spisatelja. Naslov knjige „Thompson – pjesmom za Hrvatsku“ zvuči nekako prigodno, jer se u Hrvatskoj zbog načina kako je stekla neovisnost te Domovinskog rata nižu blagdani i spomendani, pogotovo od početka proljeća.
Usprkos tomu, suočeni smo s otvorenom opstrukcijom te neprijateljstvom na različitim razinama vlasti. Dok je za prva dva predstavljanja u Tisnom na raspolaganju stajala prilično prostrana kino dvorana, koja se ionako rijetko koristi, od lanjske godine tome se usprotivio načelnik Ivan Klarin, SDP. Drug načelnik naime ima svršenu samo srednju školu, a na studiju prava, koji baš ne spada među najteže studije, negdje je zapelo, ali mu to ne smeta da bi bio tužitelj, sudac te sudski izvršitelj u jednoj osobi. Bez ikakve svjedodžbe! Možda jednog dana ipak zasluži kakav fruškogorski doktorat poput njegovih uzora.
Citiram s lokalnog portala Rudinapress:
„– Analizirajući tekstove navedenih autora i onih koji bi predstavljali navedenu knjigu, naišao sam na brojne teze koje nisu u skladu s preambulom Ustava RH te koji na opasan način revidiraju hrvatsku povijest – napisao je u odgovoru župniku načelnik Klarin, te je od njega zatražio da se više ne obraća s ovakvim zahtjevima.
– Poštovani gospodine župniče, molim Vas da ubuduće izbjegnete slanje zahtjeva za predstavljanje knjiga istih ili sličnih autora u prostorijama u vlasništvu Općine Tisno, jer iste neću odobriti. Otok Murter je područje snažne antifašističke povijesti koju navedeni autori relativiziraju što je za mene osobno, a vjerujem i za velik dio stanovnika našeg otoka, nedopustivo – napisao je Ivan Klarin u odbijenici župniku don Lazaru Čibariću.“
Intelektualno na razini druga Mirka Mećave, a fanatizam na razini besmrtnog druga Moše Pijade. Ne daj, Bože, da taj dobije kakvo moćno oružje u svoje ruke!
Dobro informirani izvori mi prenose informaciju, a ja ju navodim s ogradom, da se portal Rudinapress financira iz sredstava općine Tisno, a ponešto nadoda i Županija.
To navodim iz razloga što je lani na tome portalu objavljen vrlo ružan članak o predstavljanju knjige akademika Pečarića “Dnevnik u znaku Za dom spremni”, nakon što je novinar tijekom predstavljanja postupao vrlo upadljivo, kao da je tražio neku inkriminirajuću iglu u plastu sijena.
Moj ispravak naravno nije bio objavljen. Dapače, dobio sam porciju uvrjeda, koje svaki pristojan čovjek ne želi niti citirati.
Manipulacija, iskrivljivanje, blaćenje, krive optužbe – svega toga smo svjedoci gotovo svakodnevno kad su u pitanju hrvatski branitelji, a pogotovo Marko Perković Thompson. Nešto od toga blata moramo podnijeti i mi Thompsonovi zagovornici, zar ne?
Što smo sve prije petnaest godina mogli pročitati o generalu Anti Gotovini: pljačka draguljarnice, krijumčarenje ovoga ili onoga... Što je od tih optužbi ostalo?

Ništa! Je li se netko od tih piskarala u medijima ispričao? Koliko znam, nije, nego su se samo prebacili na druge žrtve.
Jedna od stalnih meta je Marko Perković Thompson, za kojeg u najboljem slučaju kažu da je kontroverzan.
Smeta im početak „Bojne Čavoglave“! Ovih dana mogli smo slušati, da je i Oliver Dragojević u isto vrijeme kad i Thompson pjevao pjesmu „Topnik sa Širokog Brijega“ sa stihom „spreman sam uvijek braniti Dom“.
Zanima me hoće li i njega posthumno napasti?
Međutim, događaji posljednjih tjedana, pogotovo vezani uz epohalni uspjeh nogometne reprezentacije, pokazuju da je Marko Perković Thomson zamjenska, simbolična meta, a da je cilj zapravo sve što hrvatski diše i utječe na druge, pogotovo na hrvatsku mladež, da i oni čine to isto.
Prisjetimo se da je Domovinski rat simbolički počeo 13. svibnja 1990. godine na Maksimiru kada su navijači Crvene zvezde uz blagonaklono držanje milicije kao – što ćemo kasnije doznati – „tampon zona“ divljali i spriječili odigravanje nogometne utakmice. Ono što je njihov vođa Arkan na stadionu učinio fizičkom silom, godinu dana kasnije poduzeli su uz pomoć oružja tzv. Jugoslavenske narodne armije.
Bilo je i tada ne malo političara, koji su izjednačavali krivnju tj. krivili hrvatski nacionalizam zbog povampirenog četništva koje će u godinama što su slijedile milijune zaviti u crno.
Eto, sada imamo ni manje ni više općinskog načelnika, koji na temelju svoje školske izobrazbe u općinskoj upravi ne bi smio raditi ništa kompliciranije od pisanja pisama te ispunjavanja formulara te ništa ne bi smio niti potpisivati osim primitka pošte. Međutim, on si uzima za pravo tumačenje Ustava te poduzimanje mjera sa zakonskom snagom. Da bi situacija bila gora, nema izgleda nikoga, tko bi ga u tome htio spriječiti!? U Općinskom vijeću Tisnog navodno postoji i oporbeni blok, koji se – kakva slučajnost – uopće ne javlja. Kao da ne postoji!
Župan iz Šibenika, pozvan u pomoć oko uporabe dvorane te na predstavljanje, isto tako se ne oglašava.
Je li se to meni samo pričinjava „Istanbulska koalicija“ HDZ-SDP pod vodstvom stranke koljača s Ovčare Gorana Hadžića ili je ona već odavno na vlasti?
Ne smijemo imati iluzije da je načelnik Klarin pao s neba. Njega je netko izabrao, kao i njegovu krotku oporbu, župana u Šibeniku i tako dalje. To je bila velika pogrješka!
Na temelju iskustava s predstavljanjem ove knjige, mogu Vas pozvati da to složno „istanbulsko društvo“, koaliciju manje-više otvorenih protivnika domovine, obitelji, vjere s karikaturalnim „čuvarom Kristova groba“ (ispričavam se za moguće svetogrđe, ali se ne mogu obuzdati!) te sličnim licemjerima i ljigavcima, nikad, zbilja nikad više ne birate! Nikad!
Što im prije to kažete u lice, to bolje! Kako ono pjeva Thompson:
„...Još govore da smo kontroverzni
ali to su kučine i trice
argumenti podli i bezvezni
istinu im kažimo u lice...“

Možda se povuku prije redovitih izbora.
Na logično pitanje koga onda birati, ne mogu Vam izravno odgovoriti. Ako u Hrvatskoj ima više od pola milijuna duša, koje su u stanju na suncu provesti i slaviti cijeli dan bez najmanjeg izgreda, onda među njima sigurno ima nekoliko stotina čestitih, odanih i sposobnih ljudi, koji su u stanju voditi ovu zemlju, županiju i općinu. Osvrnite se oko sebe te dobro pogledajte!
Takvu preporuku ne ćete dobiti u „mainstream“ medijima.
Profesionalni lažovi postoje da bi lagali.
Zato je ova knjiga tako značajna.
Zapravo, sve što probija očiglednu, koordiniranu medijsku blokadu, namijenjenu manipulaciji najširih slojeva hrvatskog naroda, a pogotovo onih što posjećuju Thompsonove koncerte, jer je upravo ta mladež onako ushićeno, ali uredno i dostojanstveno dočekala nogometne viceprvake u Zagrebu.
„...Očitovala je da je, usprkos trajnomu medijskomu pranju mozga i političkomu zaglupljivanju i manipuliranju, naravna, svjesno hrvatska, domoljubna, bez ikakve nacionalne isključivosti ili šovinizma. Hrvatska mladost na tim je skupovima pokazala da se znade radovati, da znade slaviti, pjevati, biti razdragana u punini uvjerenja u snagu dobra i mogućnost uspjeha. Takva hrvatska mladost jamac je opstanka hrvatskoga naroda usprkos svim neprijateljstvima, nedaćama i negativnim političkim i ideološkim trendovima kojima je sustavno izložena. Takva mladost izraz je tihe većine u hrvatskom društvu koju se neprestano preodgaja, koju se trajno obmanjuje i kojom se zajedno s hrvatskom državom gotovo katastrofalno upravlja. Tzv. političke elite davno su prezrele takvu sliku hrvatskoga naroda, od njega se odijelile, štoviše uzdigle se iznad njega, a sada su doživjele koliko je stvarnost drugačija od njihovih priželjkivanja i koliko je dubok jaz između njih i zdrave jezgre hrvatskoga naroda...“
Ovo je citat monsinjora Ivana Miklenića u povodu dočeka, koji će nam svima ostati u dubokome sjećanju. Tkogod je ikad bio na Thompsonovu koncertu, morao je dobiti sličan dojam.
Kao što sportski uspjesi redovito ujedinjuju sve Hrvate oko njihove nacionalne izabrane vrste, tako i Thompson svojom glazbom i nastupima budi i podsjeća na temeljne vrijednosti hrvatskog naroda.
A akademik Josip Pečarić tome nadoda desert u obliku njegove ubitačne logike.
Zato su njegove knjige tako vrijedne, a ja imam cijelu zbirku.
Vama želim puno zabave i novih spoznaja pri čitanju, a akademiku još puno ovakvih knjiga!

https://kamenjar.com/znanstvena-fantastika-sss-nacelnik-tisnog-dijeli-lekcije-akademiku/
http://dragovoljac.com/index.php/razno/12379-dr-josip-stjepandic-izlaganje-na-predstavljanju-knjige-thompson-pjesmom-za-hrvatsku
https://narod.hr/hrvatska/predstavljanje-knjige-akademika-josipa-pecarica-thompson-pjesmom-za-hrvatsku

IZJAVA HAZUDD-A

Bilo je zanimljivo s vašim čestitkama za moj 70-i rođendan Stizale već su kada sam najavio međunarodnu konferenciju povodom te moje obljetnice, za vrijeme same konferencije i evo i sada kada sam doista napunio tih 70 godina života. Obradovalo me je što je među vama bilo i veleposlanika. Očito ima i među njima ljudi kojima je Hrvatska važnija od osobnih koristi.
Svima vam zahvaljujem na tim čestitkama.
Jučer je meni bilo posebno zanimljivo s Izjavom HAZUDD-a. Naime, za nju sam doznao posredno iz čestitke dragog prijatelja biskupa Košića:

Datum:*Sun, 2 Sep 2018 07:05:56 +0200*
Šalje: *Vlado Košić*
Prima: *'Josip Pecaric' <pecaric@element.hr>*

Dragi moj Akademiče,
Upravo sam pročitao tekst dr. Josipa Stjepandića Vama u čast, a povodom sutrašnjeg Vašeg 70. rođendana. Htio bih se pridružiti pohvalama i lijepim željama pa Vam izražavam svoju blizinu u molitvi, molitvi za Vas, za Vašu obitelj i za našu domovinu Hrvatsku. Neka Vas Gospodin poživi i uzdrži u dobroj volji da i dalje možete radosno i argumentirano svjedočiti o svojoj ljubavi prema Bogu, čovjeku i Domovini!
Srdačno
+Vlado Košić

Tek kasnije se IZJAVA U POVODU 70. ROĐENDANA AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA pojavila na portalu Hrvatske udruge Benedikt:

IZJAVA U POVODU 70. ROĐENDANA AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA

Profesor doktor znanosti Josip Pečarić navršava u ponedjeljak, 3. rujna 2018. 70 godina života te će koncem mjeseca rujna po sili zakona okončati svoju karijeru sveučilišnog profesora u Hrvatskoj. To je izvrstan povod osvrnuti se na ovog u svakom pogledu nesvakidašnjeg znanstvenika, spisatelja i mislioca.
Josip Pečarić rodio se u Kotoru, gdje je završio osnovnu školu i gimnaziju. Studirao je i magistrirao nuklearnu fiziku na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu. Tijekom studija njegov je matematički talent došao do izražaja, pa se od tada potpuno posvetio matematičkim nejednakostima. Tu je postigao stupanj doktora matematičkih znanosti. Izložen stalnom zlostavljanju zbog svog hrvatskog podrijetla u neprijateljskome okruženju, koje se izrazilo u nemogućnosti napredovanja na znanstvenoj ljestvici usprkos neporecivim

rezultatima, godine 1987. seli s obitelji u Zagreb, gdje na temelju već objavljenih znanstvenih radova istog trenutka biva biran u izvanrednog, a ubrzo i u redovitog profesora matematike. Godine 2000. Josip Pečarić je izabran za redovitog člana Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, a godine 2016. dopisnog člana Dukljanske akademije nauka i umjetnosti. Predsjednik Tuđman odlikovao ga je Redom Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

U proteklih 30 godina Pečarić je ostvario jedinstven znanstveni opus, koji ga svrstava u najproduktivnije znanstvenike današnjice u svijetu. Iako se u medijima može naći podatak od oko 1100 objavljenih radova, međunarodna baza podataka researchgate (https://www.researchgate.net/profile/Josip_Pecaric) vodi ga s ukupno 1.792 objavljena rada, a baza Scopus s ukupno 647 radova. Osnivač je i glavni urednik 3 matematička časopisa, koji se po općoj međunarodnoj klasifikaciji nalaze među 6 najboljih časopisa u sveukupnoj hrvatskoj znanosti. Sam popis njegovih radova ima obujam znanstvenog rada s preko 60 stranica. Popis koautora, na kojem je 231 ime iz cijelog svijeta, isto tako je impozantan. Ne samo da je živući putokaz mladim znanstvenicima, nego je bio mentor blizu 60 doktoranada, što ga i u toj disciplini postavlja u sam svjetski vrh.

U svojoj karijeri Josip Pečarić ostvario je suradnju s mnogim znanstvenicima širom svijeta (Australija, Pakistan, Rusija, SAD, Švedska), koji se posljednjih godina redovito susreću na godišnjoj znanstvenoj konferenciji. Na ovogodišnjoj konferenciji u Zagrebu, Lars-Erik Persson, jedan od sudionika iz Švedske, iznio je svoj vrlo osobni pogled na opus Josipa Pečarića te izjavio: „Ne samo ja nego i mnogi drugi promatramo ga kao KRALJA NEJEDNAKOSTI te smo ponosni da možemo raditi u njegovu kraljevstvu“. Profesor Neven Elezović, njegov hrvatski kolega, jednom je rekao: „…a zli duh koji nikome ne da mira i tjera sve naprijed nalazi se ovdje među nama, akademik Josip Pečarić. Više od polovine matematike na tehničkim fakultetima u Hrvatskoj opstoji samo zato što se taj zli duh probudio. To pokazuje da jedan pojedinac može napraviti više nego čitava organizirana ili neorganizirana institucija.“

Pored privatne, kao muž, otac i djed, te znanstvene misije, akademik Josip Pečarić ima i treću, vrlo značajnu misiju kao domoljub i spisatelj, u kojoj je povremeno pokazao proroška svojstva. Na velikosrpsku agresiju odgovorio je raskrinkavanjem velikosrpskih mitova o Hrvatskoj. Svoja promišljanja iznosi u gotovo svakodnevnim objavama, koje prenose hrvatski portali. Ti su radovi objavljeni u ukupno 43 knjige u vlastitoj nakladi izvan područja matematike, što je vrlo opsežan opus za svakog spisatelja. Naslovi knjiga dotiču se aktualnih tema poput Domovinskog rata, suda u Haagu, Jasenovca, Marka Perkovića Thompsona ili crvenog plemstva.

U godinama nakon smrti predsjednika Tuđmana Josip Pečarić prepoznao je sluganski, protuhrvatski karakter nove vlasti, koji je ne samo prokazao u objavljenim tekstovima i knjigama, nego i potaknuo više peticija s proročanskim porukama. Prisjećamo se Peticije Ujedinjenim narodima o generalu Gotovini, Peticije za spas Branimira Glavaša do Peticije o zaštiti slobode znanstvenih istraživanja te Peticije o uvođenju pozdrava za Dom spremni u službenu uporabu.

Zajedničko svim tim akcijama bilo je ukazivanje na goruće društvene probleme u Hrvatskoj, koje su kontrolirani mediji ignorirali ili gurali pod tepih.
Josip Pečarić bio je među prvima koji su ukazali na očiglednu nelogičnost tzv. jasenovačkog mita te je u svojim polemičkim tekstovima raskrinkao mnoge krivotvoritelje povijesti u Hrvatskoj kao bijedne srpske sluge, a jednog od njih spriječio u nastojanju da nezasluženo postane članom Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (HAZU). Slično tome, svojom opaskom o pomirbi djece komunista u svim strankama, još prije izbora 2016. godine kirurški precizno prorekao je smjer aktualne hrvatske politike.
Iako je vjerojatno njezin najistaknutiji član u novijoj povijesti, Josip Pečarić nije od HAZU dobio ono poštovanje i potporu, koju po sveopćem mišljenju zaslužuje. Dapače, kad je započela njegova diskriminacija, pa i progon zbog njegovih političkih stavova, vodstvo HAZU ne samo da nije ustalo u njegovu zaštitu, nego se pridružilo napadima, što je kulminiralo potpuno neprimjerenim nastupom Glavnog tajnika HAZU na sjednici Hrvatskog sabora 14.12.2016. godine. Slično postupanje doživio je od akademske zajednice u Hrvatskoj, a pogotovo Rektorata matičnog Sveučilišta, što će dovesti do toga, da će, iako je još uvijek intelektualno vrlo aktivan, iz prosvjeda prema nečuvenom postupanju zagrebačkog Sveučilišta prema njemu i članu njegove obitelji koncem rujna prekinuti svaku vezu s ovim Sveučilištem, što će biti slučaj bez presedana, ne samo u Hrvatskoj.
Stoga, podsjećajući na rođendan najistaknutijeg hrvatskog znanstvenika, moramo upozoriti na ignoranciju na svim razinama vlasti, koja traje već skoro dva desetljeća. Tako je nedavna konferencija u povodu njegova rođendana prošla bez ikakvog sudjelovanja državne i sveučilišne vlasti. Ne znajući što smjeraju vrhovi vlasti, slobodni smo pretpostaviti da će ne samo vlast, nego i kontrolirani mediji potpuno ignorirati ovaj jubilej, te ovaj značajni nadnevak pokušati potisnuti u zaborav, stvarajući od akademika Josipa Pečarića modernog disidenta.
U isto vrijeme broj štovatelja Josipa Pečarića stalno raste, pogotovo u hrvatskoj dijaspori, što se vidi po broju sudionika na predstavljanjima njegovih knjiga. Poznata je anegdota iz Pakistana, kad ga je njegov doktorand dočekao u zračnoj luci te automobilom povezao do krajnjeg odredišta. U čast visokog gosta iz Hrvatske u automobilu se iz zvučnika zaorila pjesma „Bojna Čavoglave“.
Ponosni da je hrvatska loza dala ovako vrijedan plod i cijeneći njegov neizmjerljiv doprinos razvoju Hrvatske, mi, Uprava i članovi Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u dijaspori i domovini, izražavamo najdublju zahvalnost akademiku Josipu Pečariću za njegovo životno djelo te mu želimo puno sreće i zdravlja u nadolazećem razdoblju.

Dr. Josip Stjepandić, predsjednik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u dijaspori i domovini (HAZUDD)

http://hu-benedikt.hr/?p=112175

Zahvaljujemo akademiku Pečariću na dosadašnjoj i budućoj suradnji i koristimo ovu prigodu te mu čestitamo 70-ti rođendan! Sve najbolje! Uredništvo portala Kamenjar.com
https://kamenjar.com/u-povodu-70-rodendana-akademika-josipa-pecarica/

http://dragovoljac.com/index.php/razno/12495-izjava-u-povodu-70-rodendana-akademika-josipa-pecarica
http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/09/03/dr-josip-stjepandic-hazudd-izjava-u-povodu-70-rodendana-akademika-josipa-pecarica/
http://7dnevno.hr/izdvajanja/top-2/akademik-josip-pecaric-znanstvenik-spisatelj-i-mislioc/
http://glasbrotnja.net/hazudd-izjava-povodu-70-rodendana-akademika-josipa-pecarica/
https://narod.hr/kultura/hazudd-u-povodu-70-rodendana-akademika-pecarica-nakon-smrti-predsjednika-tudmana-prepoznao-je-sluganski-protuhrvatski-karakter-nove-vlasti

O pismu HAZUDD-a vidjeti tekst:
Dr. Josip Stjepandić: Vlast i nadzirani mediji stvaraju od akademika Pečarića modernoga disidenta. Hrvatski tjednik, 13. rujna 2018.

PREDSJEDNICA I 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2019.

PREDGOVOR

Dr. JOSIP STJEPANDIĆ, predsjednik HAZUDD-a

ZA PREDSJEDNICU I DOM SPREMNI!

Predgovor knjizi „PREDSJEDNICA i 'ZA DOM SPREMNI'" akademika Josipa Pečarića

Sličnom brzinom kojom se na hrvatskoj društvenoj i političkoj sceni nizaju nove i nove afere, akademik Josip Pečarića iznosi svoja promišljanja o bolesnoj društvenoj zbilji u Republici Hrvatskoj u obliku pisanih mrežnih objava. Na televiziji, pogotovo onoj tzv. javnoj teško ćemo ga vidjeti, pa je pisana forma jedini oblik, u kojemu se takva promišljanja mogu iznijeti u javnost. Nakon nekoliko mjeseci količina takvih objava dostigne opseg jedne knjige, pa se po pravilu ona zaokruži i objavi. Ovih dana je taj trenutak, kada skoro pedeseta nematematička knjiga akademika Pečarića ide u tisak. S osobitim zadovoljstvo ovoj knjizi dajem svoj maleni doprinos u obliku predgovora.

Knjiga „PREDSJEDNICA i 'DOM SPREMNI'" donijela je još jedan autorov polemički prikaz zloćudnog tumora (ili možda metastaze) u hrvatskoj društvenoj zbilji, koji bi se mogao podvesti pod jedan skupni pojam "protuhrvatska politika" ili točnije "veleizdajnička politika na štetu Hrvatske". Obrađene su selektivne teme unatrag posljednje dvije godine, dijelom one za koje nije bilo mjesta u drugim izdanjima istog autora. Kad bi se na kakvim ispitanicima među hrvatskim

domoljubima znanstvenim metodama ispitivalo kakve emocije izazivaju, ta dva neutralna pojma u naslovu, jedna imenica i jedna kratica, sigurno bi izazvale jake, pozitivne vrijednosti, ako bi ih se promatralo neovisno jednog od drugog.
Promatrano skupa i u interakciji, pojmovi predsjednica i Za Dom spremni izazivaju goleme prijepore, polemike i nesporazume, koji se na temelju zdravog razuma i temeljne logike teško mogu objasniti. U (skoro) svakoj drugoj zemlji pojam državnog poglavara i Za Dom spremni su pojmovi koji se iznose u velikoj mjeri preklapaju, iznose u jednom dahu i jednoj rečenici te nikad ne stoje u međusobnoj suprotnosti. Poglavar je glava u miru i zapovjednik u ratu. U Hrvatskoj je to postavljeno na glavu. Visoki političari, u koje spada i predsjednica Kolinda Grabar Kitarović, po svojim vlastitim izjavama nisu Za Dom spremni, što se može jedino shvatiti da su u svakome trenutku Za izdaju spremni.
Najviši političari čine vrh piramide inverzije, vrijednosnog sustava postavljenog naglavce. Neprestano se nameće – dijelom potpuno otvoreno, dijelom zakulisano - potpuno nakaradni vrijednosni sustav. Nije da je sve pokvareno, ali po potrebi sve može biti pokvareno. Traži se da svatko bude Za Pokvarenjaštvo spreman, inače slijedi diskriminacija i kazna. Za svaku svinjariju spreman. (Uzgred: ispričavam se svinjama, koje su zbilja korisne životinje.) To se onda zove inkluzivnost.
Visokoobrazovani (medu njima jedan otužni akademik, čuvar Kristova groba) po potrebi ne znaju niti čitati, a niti brojati pojmove u jednome tekstu ili prosvjednike na kakvome trgu. To je okruženje u kojem promišlja jedan drugi akademik, hrvatski akademik, Josip Pečarić putem svoje ubitačne logike koja raskrinkava njihove prljave, zakulisne postupke po zakonu inverzije. Stoga im nitko tko logično promišlja, a pogotovo netko tko svoje, za hrvatske političare bodeće, vrlo neugodne zaključke iznosi u javnosti, nije po volji pa ga u najboljem slučaju guraju u stranu, a katkad zlostavljaju te mu se bezdušno svete. Nepoćudni akademik! Mislim da je prije više godina objavio knjigu pod tim naslovom, a ima dovoljno materijala makar za nastavak.
Posljednjih dana vjerojatno je i posljednjem slijepcu postalo bjelodano da vrh tzv. hrvatske vlasti radi protiv svoje države i svoga naroda. Taj teški, dalekosežni zaključak obično je povezan sa zahtjevom za promjenom vlasti. U primjeru Republike Hrvatske sve jasnije se nazire totalitaran sustav, u kojem bi potomci jugokomunističkog plemstva i njihovi klonovi posve neometano diktirati pravila igre te slijed događanja, kao nekoć u propalome „raju socijalističkog samoupravljanja“. Nužna posljedica je teško bolesno društvo, u kojem vlast jednom znatnom broju obrazovanih građana - za sad bez ikakve posljedice - može reći da ne znaju čitati ili se uopće ne znaju potpisati, pa čak niti onda kad nose kratko prezime poput onog glasovitog gospodina po prezimenu Zrno. Naravno, akademik je jedan od njih. Nepismeni akademik! Toga ima samo u inkluzivnoj, invertiranoj Hrvatskoj!
Dok su se neki vrlo ugledni i ozbiljni ljudi, bivši ministri i veleposlanici, prije samo pet godina kleli, da samo Kolinda Grabar Kitarović te Andrej Plenković mogu spriječiti galopirajuće propadanje Hrvatske, koje su predvodili Ivo Josipović i Zoran Milanović, danas smo svjedoci da tu istu parazitski i podaničku

politiku provode gospođa Grabar Kitarović i gospodin Plenković, kojima su birači s puno nade dodijelili ne samo glasove nego i svoje povjerenje. Njihovi su prijetvornost, licemjerje i nevjerodostojnost tim teži, jer prigodom različitih svetkovina posjećuju crkve, gdje uvijek sjede u prvom redu, te primaju sv. pričest skoro kao blaženici, a svojim su djelima veliki protivnici, ako ne i neprijatelji te iste Crkve, i nitko ih u tom sablažnjivom djelovanju niti ne pokušava spriječiti. Kao što je poznato, kanonski zakon predviđa cijeli niz mjera protiv pripadnika Katoličke crkve, koji gazi crkveni nauk, međutim taj se zakon u Hrvatskoj očigledno još ne primjenjuje.

Jedan od onih političkih promatrača, koji su taj politički dvojac Grabar Kitarović i Plenković nasuprot velikoj većini primili sa skepsom, bio je akademik Josip Pečarić, koji je još u ljeto 2016, pred prijevremene izbore za Hrvatski sabor, svoju sumnju sažeo u rečenici da mu se razvoj situacije čini kao pomirba djece partizana iz svih stranaka. Puno precizniji bilo je poznati don Angelo, koji je nakon pompozne inauguracije naivno narodno očekivanje da će Ona ispuniti sva obećanja ogorčeno nazvao "Slatka varka Čokolinda!" Kako su obojica bili u pravu, iako su u prvome trenutku u svome stavu bili prilično usamljeni!?

Akademik je „marginalac“ po kriterijima Kolinde Grabar Kitarović, te „populist“ po kriterijima Andreja Plenkovića. Za takve u današnjoj Hrvatskoj, koja vuče u najmanju ruku na mentalni jugokomunizam, zapravo nema mjesta, iako to još nitko glasno ne kaže. Ali središnja vlast intenzivno radi na tome, usprkos svim sladunjavim najavama, pogotovo u predizbornoj kampanji. Time su ogolili najprije svoju duhovnu bijedu, usprkos montiranom blještavilu, kontroliranim medijima, sviti PR-ovaca i svakojakih inih pomagača. Bijedne velikosrpske sluge, nedostojne jednog jedinog glasa!

Posebna je poglavlje pozdrav „Za dom spremni”, o kojemu su već napisane knjige, a jamačno će ih biti još. Iako se u mreži može naći pregršt primjera, u kojima se domoljubni, najmanje 5 generacija stari pozdrav, opjevan u pjesmama najpoznatijih hrvatskih pjevača, bez ikakvog protivljenja, a pogotovo stigme, koristio sve do prvih godina 21. stoljeća, od prije nekoliko godina pokušava se nametnuti stigma, koju se drukčije ne da razumjeti nego kao prolog u neki puno krupniji zahvat npr. diskreditaciju hrvatskih branitelja te Domovinskog rata općenito.

Odnos prema pozdravu *Za Dom spremni* najbolji je pokazatelj tko stoji na kakvoj poziciji.

Ovih dana doživljavamo novu erupciju paranoje, vjerojatno kao uvertira za hajku na neku posebnu skupinu branitelja. Sudac Vrhovnog suda nije mogao zadržati svoju neutralnost. Javljaju se zanimljivi glasovi iz akademske zajednice, kao po narudžbi. Evo aktualne prijepiske (subota, 23. veljače 2019.) na Twitter-u s Vedranom Đulabićem, profesorom te Predstojnikom Zavoda za javno pravo i javnu upravu na Pravnome fakultetu u Zagrebu.

Profesor Vedran Đulabić zlurado se osvrće na nedavnu izjavu predsjednice Grabar Kitarović, u kojoj ona naglašava razliku u pozdravu „Za Dom spremni“ u Drugom svjetskom ratu te Domovinskom ratu, proturječivši time ponajprije sebi samoj. Kao da nikad nije bila u društvu onih, koji su doista bili za Dom spremni, kad se

za to ginulo, a i uvaženome profesoru prava je to razdoblje izgleda posve promaklo, iako nije tako mlad, da to ne bi bio doživio:
Vedran Đulabić @vdulabic:
"Za dom spremni" i "Za dom spremni" su dva toliko fundamentalno različita pozdrava tako da meni jednostavno nije jasno kako vi to ne vidite?!
Pa to je kao nebo i zemlja.
Samo mrzitelji svega hrvatskog to ne vide i ne čuju u uhu tu ogromnu razliku.

Unuk iz Kornice @JStjepandic:
Jedan profesor morao bi znati da se „dom" piše velikim prvim slovom.
Ili ste pak „za Yugodebiliju spremni"? @KolindaGK

Vedran Đulabić @vdulabic:
Očito nisam verziran za ustaške poklike kao ti.

Unuk iz Kornice @JStjepandic:
Zašto onda raspravljate o nečemu u čemu niste verzirani? Vi ste ipak profesor.
Slobodno i skromno preporučam gotovo nepresušnu temu ljudskih prava npr. pravo pozdravljanja.

Vedran Đulabić @vdulabic:
Ne bi bilo zgoreg konzultirati gramatiku i vidjeti poglavlje o velikom slovu i kad se imenice pišu velikim slovom. Kad smo već kod toga. Ajde bok!

Unuk iz Kornice @JStjepandic:
Na tome mjestu "dom" je Dom, gospon profesor s deficitom u hrvatstvu!

Vedran Đulabić @vdulabic:
To je vjerojatno po nekoj gramatici iz NDH.

Unuk iz Kornice @JStjepandic:
Kad nešto napadate, makar citirajte ispravno.
Tko pozdravlja sa ZDS misli na "Dom", a ne "dom".
Vi to izgleda niti ne pokušavate shvatiti. Tim gore po Vas.
Rugati se možete svuda, ali molim ne tisućama poginulih i ranjenih, koji su stradali i.a. da biste Vi mogli biti profesor.

Umjesto zaključka:
Ovih tjedana na Županijskom sudu u Zagrebu vodi se postupak protiv Dane Lukajića, bivšeg zapovjednika u srpskom logoru Manjača, zbog ratnih zločina. Svjedoci su iznosili potresne iskaze o svirepom postupanju, pogotovo prema jedanaestorici pripadnika HOS-a. Tko o HOS-u ništa nije znao, mogao se na ovome primjeru uvjeriti da su podnijeli ogromnu, nenadomjestivu žrtvu, pa i onda kad su preživjeli torturu. To našem profesoru nije vrijedno niti slova na Twitter-u. Ruganje pozdravu žrtve – e, to je jedna posve druga priča.

Dok ovakva osoba, a to je samo blaži primjer u Hrvatskoj, može biti profesor na najvažnijem pravnom fakultetu, predstojnik Zavoda, čest gost na javnoj televiziji, akademiku Pečariću, uz sve njegove zasluge, znanstvene i ljudske vrline, omiljenost u puku, sva će ta vrata pod režimskim nadzorom ostati manje-više trajno zatvorena.
To je ta sveopća hrvatska inverzija. Poželjno je biti lijen, dvoličan, pokvaren, zloban, kukavica, velikosrpski sluga. Dokle god ona bude trajala, znat ćemo da Hrvatska ne može napredovati, sa svim negativnim posljedicama.
Stoga Predsjednici Grabar Kitarović te njezinim pozvanim i nepozvanim pomagačima predlažem kompromisni pozdrav za sve hrvatske generacije:
ZA PREDSJEDNICU I DOM SPREMNI!

Dr. Josip Stjepandić
Bensheim, 12.3.2019.

.

JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? ZAGREB, 2019.

STJEPAN RAZUM: LIEPI DOMOVINSKI POZDRAV

Predstavljanje knjige: PEČARIĆ, Josip. *Predsjednica i 'Za Dom spremni'*. Vlastita naklada. Zagreb, 2019., 214 stranica.[1]

Od dviju knjiga, koje večeras predstavljamo, meni je zapala čast predstaviti drugu – "Predsjednica i 'Za Dom spremni'". Podsjećam poštovano slušateljstvo, koliko je meni poznato, to je treća knjiga s častnim i junačkim hrvatskim pozdravom u naslovu, objavljena u državi Hrvatskoj u posljednjih nekoliko godina. Najprije je Elvis Duspara u svibnju godine 2016. objavio knjigu "Za Dom spremni", s podnaslovom "Inat knjiga" (Zagreb, 2016.), zatim je akademik Josip Pečarić godine 2017. objavio svoju prvu knjigu s hrvatskim pozdravom "Dnevnik u znaku 'Za Dom spremni'" (Zagreb, 2017.), da bismo sada pred sobom imali njegovu drugu knjigu s tim pozdravom "Predsjednica i 'Za Dom spremni'" (Zagreb, 2019.).

Na samom početku knjige u svom predgovoru dr. zn. Josip Stjepandić daje ocjenu (diagnozu) današnjega političkoga i družtvenoga stanja u državi Hrvatskoj (str. 9-14). Piše o bolestnoj družtvenoj zbilji, u kojoj politička elita vodi protuhrvatsku politiku ili točnije veleizdajničku politiku na štetu Hrvatske, a javnosti se nameće razprava o pozdravu, koji bi trebao biti samorazumljiv za predsjednicu i svakoga, tko obnaša političku vlast u državi Hrvatskoj. Vrh tzv. hrvatske vlasti radi protiv svoje države i svoga naroda, a posljedica toga je težko

[1] Ovo je štivo pročitano na predstavljanju knjige u Zagrebu, Slovenska 21, u Domu branitelja HVIDRA, 4. travnja 2019.

bolestno družtvo. Odričući se pozdrava "Za Dom spremni", s kojim su se hrvatski branitelji stoljećima odupirali tuđinskim osvajačima, podanički i poltronski hrvatski političari idu zacrtanim smjerom, koji će dovesti, predmnieva dr. Stjepandić, do diskreditacije hrvatskih branitelja i Hrvatskog obranbeno-osloboditeljskoga rata obćenito. Stoga odbacivanje pozdrava "Za Dom spremni" može se protumačiti jednino zamišljenim pozdravom "za izdaju spremni".

Za zaključno štivo ove knjige sročitelj je odabrao članak dr. zn. Sanje Bilač, koja daje sličnu ocjenu (str. 210-214). I ona piše o "izdajničkoj političkoj eliti na vlasti", koja ima zadatak "trajno paralizirati hrvatsko nacionalno biće, ugušiti njegov razvoj, oduzeti pravo na stvorenu nacionalnu državu i u konačnici Hrvatsku staviti pod tuđu kontrolu" (str. 211). Stoga dr. Bilač poziva hrvatske umnike, branitelje i domoljube, da pokažu nacionalnu zrelost i preuzmu odgovornost. A osnovno je pitanje: jesmo li spremni?

Akademik Josip Pečarić, ovom, kao i mnogim svojim dosadašnjim knjigama, pokazuje da je spreman razodkrivati laži, spreman je boriti se za istinu, za svoju i našu Hrvatsku.

Sročitelj Pečarić započinje knjigu svojim pismom predsjednici Republike Hrvatske Kolindi Grabar-Kitarović (str. 15-16), koje joj je uputio, nakon što je ona objasnila javnosti, da je pozdrav "Za Dom spremni" kompromitiran i neprihvatljiv, nakon čega ju akademik Pečarić pita: "Želite li Vi reći da je ZDS kompromitirao Domovinski rat?". Nadnevak pisma nije naveden, ali ga nije težko odrediti, ako se potraži njegova objava na raznim portalima.

Pozdrav "Za Dom spremni" ili njegovu inačicu koristila je hrvatska vojska u doba Drugoga svjetskoga rata, a koristili su ga i hrvatski branitelji u doba Hrvatskog obranbeno-osloboditeljskoga rata. Budući da je Predsjednici i drugim političarima važnije, što je bilo prije, a ne poslije, sročitelj zaključuje, da im je važniji Drugi svjetski rat od Hrvatskog obranbeno-osloboditeljskoga rata. To nije mišljenje samo akademika Pečarića, nego je to obći dojam u hrvatskom političkom prostoru. To je tako, jer su gubitnici u Hrvatskom obranbeno-osloboditeljskom ratu, velikosrbski napadači i njihovi hrvatski pomagači zauzeli odlučujuće političke položaje u državi Hrvatskoj, pa nastoje izbjeći svaki govor o Hrvatskom obranbeno-osloboditeljskom ratu, koji bi ih nuždno podsjećao na njihovu lošu ulogu i izdaju vlastite domovine, tako da su hrvatskoj javnosti nametnuli govor o Drugom svjetskom ratu, odnosno o Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, o kojoj još uviek na tragu komunističke i velikosrbske politike govore kao o oličenju svega zla na ovome Svietu. Na to su nažalost pristali hrvatska Predsjednica, predsjednik Vlade Andrej Plenković i drugi političari, pa svima nama nameću sliku vlastite prošlosti i sadašnjosti prema želji i ukusu naših neprijatelja. Nevjerojatno, ali istinito! Na žalost!

Već više puta izrečena istina iz usta akademika Josipa Pečarića, dolazi na vidjelo i u svezi s ovim pozdravom, a to je, da se međusobno pomiruju djeca partizana i komunista iz svih stranaka, a na štetu hrvatskoga ponosa i hrvatskih vriednosti.

U ovom predstavljanju svakako je potrebno iztaknuti pismo, koje je akademik Pečarić poslao veleposlaniku Sjedinjenih Američkih Država Robertu

Kohorstu, koji je bio izrazio zadovoljstvo, što je predsjednica Grabar-Kitarović promienila svoje mišljenje glede pozdrava "Za Dom spremni" (str. 42-43). Nije uobće bitno, je li to stari ili novi, ustaški ili braniteljski, hrvatski ili bilo kakav drugi pozdrav, nego je bitno to, da su s tim pozdravom hrvatski branitelji, među kojima osobito hosovci, ginuli za svoju državu Hrvatsku u doba Hrvatskog obranbeno-osloboditeljskoga rata, upravo onako kako su hrvatski branitelji ginuli za svoju državu Hrvatsku u doba Drugoga svjetskoga rata. Dovoljno se sjetiti branitelja Odžaka iz svibnja godine 1945.! A ginuli su u ovom novom ratu, među inim, i stoga što su Sjedinjene Američke Države dale zeleno svjetlo za velikosrbski fašistički napad na Hrvatsku. Sada sjedinjeno-američko-državni veleposlanik nas podučava, kako "postoje izrazi kojima nema mjesta u modernom družtvu" i pod tim izrazom misli upravo na domoljubni pozdrav "Za Dom spremni". Takva izopačenost i ćudoredna nakaradnost može proći samo kod ljudi bez obraza i časti! Osvajačke sile inače ne drže ništa do časti i do međunarodnoga pravnoga poredka.

Vriedno je iztaknuti i otvoreno pismo predsjednika HSP-a Karla Starčevića i predsjednika Glavnoga stana HSP-a Nikice Augustinovića, koji pišu predsjednici: "Vi ste 16. II. 2019. pljunuli na veliki dio onih koje predstavljate. Prije svih, na sve žrtve Domovinskog rata, kako na poginule branitelje – pripadnike HOS-a – koji su položili svoje živote ZA DOM SPREMNI, tako i na civilne žrtve srbočetničke agresije. Pljunuli ste na žrtve mladića, koji su poginuli za hrvatsku Državu s oznakom ZA DOM SPREMNI. Pljunuli ste na sve roditelje, koji su ostali bez sinova i kćeri, koji su bili ZA DOM SPREMNI. Pljunuli ste u lice većini hrvatskog naroda." (str. 44).

Divnu pouku dao je svojim pismom veleposlaniku Kohorstu Anto Đapić (str. 46-49), o suverenosti, o vriednostima hrvatskoga naroda i o uljudnom ponašanju stranih veleposlanika, pa bili oni predstavnici vodećih svjetskih sila. Vriedno ga je pročitati!

Dakle, knjiga koja je pred nama jest zbirka raznih članaka ponajprije njezinoga sročitelja akademika Pečarića, a onda i mnogih sudobnika, koji su reagirali na prestrojavanje predsjednice Grabar-Kitarović iz domoljubnog tabora u bezlični globalistički tabor, odričući se pozdrava "Za Dom spremni", kao i na izjavu sjedinjeno-američko-državnog veleposlanika Kohorsta glede toga prestrojavanja, a na kraju je i reakcija na smušeno vrludanje glede toga pozdrava hrvatskoga povjestničara dr. zn. Marija Jareba.

Svejedno je, je li "Za Dom spremni" stari ili jako stari pozdrav, ili uobće nije stari, važno je da je on naš, sadašnji – sudobni pozdrav, da je to pozdrav iz Hrvatskog obranbeno-oslobodilačkoga rata. Poviestnost ostaje u poviesti, u prošlosti, a sudobnost živi u sadašnjosti!

Osvajački narodi ili njihovi političari ne vole narode i pojedince koji su spremni braniti svoj dom i svoju domovinu i pod cienu života, jer im time onemogućuju njihov prodor u tuđe dvorište, u tuđi dom. Stoga je razumljivo da veleposlaniku svjetske slile nije simpatičan taj domovinski pozdrav u hrvatskom narodu, premda ga u svom narodu vjerojatno podržava. No, nije razumljivo da se

tog pozdrava odriču vodeći ljudi u vlastitom narodu. Zapravo, razumljivo je, kad znamo zbog čega to čine; razumljivo je, ali je biedno i izdajnički.

U samom hrvatskom narodu postoje pojedinci, koji služe tuđim probitcima ili pak zbog ideoložkih razloga mrze vlastiti narod, kojemu nepotrebno nameću okostnice, da se njima mjesecima i godinama bavimo, kako bi zamračili neku svoju nečastnu i sebičnu djelatnost. U ovoj knjizi navedeno je nekoliko osoba, koje pokazujući svoju odbojnost prema pozdravu "Za Dom spremni", nieču patriotizam iliti domoljublje. Budući da nije normalno biti protivnik vlastitoga naroda, potrebno je iztražiti pozadinu tih ljudi, potrebno je odkriti uzroke toj izvrnutosti. Ova nam knjiga daje u tom smislu barem neke naznake. Tako za saborskoga zastupnika dr. zn. Milorada Pupovca saznajemo da je predsjednik stranke, koju je osnovao ratni zločinac; predsjednik Vlade RH mr. zn. Andrej Plenković protivno volji hrvatskoga naroda, očitovanoj na izborima, sastavio je Hrvatsku Vladu; predsjednica Kolinda Grabar-Kitarović oblikovala je svoj vriednostni sustav na sustavu svojih partizanskih 'none' i 'nonice'; pučka pravobraniteljica Lora Vidović nezakonitim je putom došla na tu javnu službu; filmaš Hrvoje Hribar financira filmove u službi velikosrbske pomičbe; gradonačelnik Boris Miletić podpuno se izgubio u narodnostnom vriednostnom sustavu do razine mazohizma; dr. zn. Ognjen Kraus, premda genetički potomak meni dragoga židovskog naroda, po svom je opredjeljenju politički velikosrbin, što mu je namro otac, koji je bio komunistički progonitelj; dr. zn. Hrvoje Klasić, sveučilištni predavač, koji se sramoti svakim svojim javnim nastupom, pokazujući nerazumievanje hrvatske stvarnosti u prošlosti i sadašnjosti. Dakle, svi navedeni ljudi, protivnici pozdrava "Za Dom spremni", imaju, kako to narod kaže, nekog putra na glavi, koji ih ograničava u zdravorazumskom promišljanju i djelovanju.

Unatoč njima i nasuprot njima u hrvatskom narodu ima množtvo domoljuba, koji su na primjeru pozdrava "Za Dom spremni" pokazali izpravno opredjeljenje i spremnost, da se bore za istinu i za svoj hrvatski narod. U ovoj knjizi, uz samoga sročitelja Pečarića, prepoznao sam četrdeset i tri hrvatska uglednika, znanstvenika i domoljuba, koji su stali u obranu tog pozdrava i slobode njegove upotrebe. To su (navedimo ih iz poštovanja i zahvalnosti): Miro Banović, dr. zn. Sanja Bilač, Damir Borovčak, Velimir Bujanec, Joško Buljan, dr. zn. Jure Burić, Anto Đapić, Vlado Glavaš, dr. zn. Zlatko Hasanbegović, dr. zn. Andrija Hebrang, Hrvoje Hitrec, Zvonimir Hodak, Marcel Holjevac, Barbara Jonjić, dr. zn. Marko Jukić, dr. zn. Josip Jurčević, Damir Kalafatić, Davor Karačić, Tomislav Karamarko, Krešimir Kartel, Eva Kirchmayer-Bilić, Mate Knezović, mons. dr. zn. Vlado Košić, Pero Kovačević, Vjekoslav Krsnik, Ivica Marijačić, Stijepo Miović Kočan, Marko Perković Thompson, Gordana Sarkotić, dr. zn. Slobodan Lang, Marko Marković, dr. zn. Matko Marušić, Peđa Mišić, dr. zn. Ante Nazor, Mirela Pavić, dr. zn. Damir Pešorda, Mate Radeljić, dr. zn. Ivo Rendić-Miočević, Karlo Starčević, dr. zn. Josip Stjepandić, dr. zn. Ivica Šola, Rudi Tomić i Đuro Vidmarović.

Dok postoji jedan svjestan Hrvat, nema bojazni za zatiranjem hrvatstva, a ovdje ih je navedeno puno više. Pozdrav "Za Dom spremni" pokazatelj je, poput lakmus-papira, našega domoljublja. Svatko od nas prema tom pozdravu, odnosno

prema domoljublju mora zauzeti svoje stajalište. Ja sam ga osobno izrekao već godine 2012., kada me je novinarka Andrea Černivec pitala: "Smatrate li da je 'Za Dom, spremni' neprihvatljiv pozdrav i jesu li opravdane intervencije policije? Svjedoci smo tomu gotovo svake godine u Čavoglavama, a bilo je slučajeva i u drugim hrvatskim gradovima, gdje su pojedinci uhićeni zbog ustaških ikonografija ili zbog pozdrava." Na to sam joj odgovorio:

"Naš se hrvatski narod služi različitim liepim pozdravima, kršćanskim i domoljubnim. Pozdrav 'Za dom spremni' je jedan od ljepših pozdrava. Kao i drugi narodi, i mi Hrvati riečju 'dom' izražavamo cjelokupni sadržaj obiteljskog života, ali i svenarodnog, domovinskog života. Biti spreman za dom i domovinu žrtvovati se, boriti se, pa i poginuti, to je ono, što se ovim pozdravom izražava. Ako taj pozdrav nekomu smeta, onda mu smeta obitelj kao takva, kao i domovina hrvatskoga naroda. Takvi bi očito željeli, da nestane hrvatska obitelj i hrvatska domovina. No, to što neki politički krugovi u tom pozdravu vide prisjećanje na Nezavisnu Državu Hrvatsku, to je njihov problem, ali kojega bi se morali osloboditi. Zapravo radi se o tome, da nam je komunistička ideologija nametnula, da svu stvarnost moramo gledati s njezinih stajališta i njezinim naočalama, a to znači, da sve ono što nije komunističko, mora nestati, jer navodno je zločinačko, ustaško, nazadno … To je najočitiji primjer komunističke indoktrinacije. Zatiranje tog pozdrava u novije se vrieme nastoji provoditi i sa stajališta svjetskoga globalizma i multinacionalnih poduzeća i trgovina, kojima nije u interesu, da postoje svjestni i rodoljubni narodi i da postoje obitelji, koje su štit i obrana od njihovih manipulacija. O kad bi svaki Hrvat i Hrvatica rado upotrebljavao taj pozdrav, ili barem po njegovoj poruci živio, tada bi i naše hrvatsko gospodarstvo procvjetalo, jer bismo kupovali i trošili domaće, a ne uvozne proizvode. Ovaj bi pozdrav trebali koristiti nadasve naši hrvatski političari, koji po svojoj političkoj dužnosti moraju promicati dobro hrvatskoga doma i domovine. U tom bi slučaju gledali, što je bolje za Hrvatsku, a ne za Europsku Uniju, tada bi u dvostranim odnosima s recimo Srbijom i Slovenijom gledali, što je bolje za Hrvatsku, a ne kako se njima svidjeti. Očito je, da živimo u vremenu nenarodnih vlasti, pa se ovaj pozdrav nikako ne uklapa u tu hrvatsku jadnu političku klimu, pa ga se nastoji ukloniti, pozivajući se opet na prošlost." (Hrvatski list, br. 411, od 9.VIII.2012., str. 33).

Budimo ustrajni, pa ćemo nenarodnih vlasti dočekati opet narodnu vlast! Hvala na pozornosti!

http://dragovoljac.com/index.php/razno/15725-liepi-domovinski-pozdrav

PREDSJEDNICA I 'LIAM SHI!'

(Govor na predstavljanju *Smeta im Thompson, HOS, ZDS,...*)

Dragoj Mireli Pavić,
Njen pridragi akademik

Zahvaljujem se svima što ste došli na prvo predstavljanje knjige PREDSJEDNICA I 'ZA DOM SPREMNI' i ponovljeno predstavljanje knjige MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET, kao i HVIDRI Zagreb što je omogućila predstavljanje. Posebna zahvalnost i predstavljačima Stjepanu Razumu, Marku Ljubiću i Davorinu Karačiću, kao i Branku Hrkaču koji je napravio korice i za ove 'nepodobne' knjige.
Dvije su knjige pa sam predstavljanje nazvao *Krivi su im Thompson, HOS, ZDS,...* Ali nije ni to pomoglo. Ono o čemu se piše u tim knjigama, vjerojatno i sam autor, nisu odavno podobni pa predstavljanje ne najavljuju ni domoljubni portali. Koliko znam ovo predstavljanje su najavili portali dragovoljac.com i hrvatskonebo.org.
Poznato je da su neke srpske i židovske organizacije tražile zabranu predstavljanja knjige *Razotkrivena Jasenovačka laž*, čiji smo autori dr. Razum i ja, ali izgleda da su neki hrvatski portali to shvatili kao poziv na zabranu predstavljanja svih mojih knjiga, pa se nisu proslavili ni s najavom nedavnog predstavljanja četvrte knjige o generalu Praljku. Ili samo nije dobro u predizbornim vremenima podsjećati na povezanost napada na Thompsona i Predsjedničinih izjava o ZDS.
Srećom samocenzure nema u „Hrvatskom tjedniku, pa oni u današnjem broju donose najavu predstavljanja uz komentar: "Knjiga *Predsjednica i 'za dom spremni'* donijela je još jedan autorov polemički prikaz zloćudnog tumora (ili možda metastaze) u hrvatskoj društvenoj zbilji, koji bi se mogao podvesti pod jedan skupni pojam "protuhrvatska politika" ili točnije "veleizdajnička politika na štetu Hrvatske", stoji među ostalim u predgovoru nove Pečarićeve knjige koji potpisuje Josip Stjepandić.
A očekivao sam reagiranje na moj naziv predstavljanja tipa:
Čemu takav naziv? Pa svima je jasno da njima smeta neovisna Hrvatska.
Neovisna Hrvatska. Pa da, takva Hrvatska se uvijek nazivala i naziva se Ustaška Hrvatska. Možda je puno bolje ne davati prostor tako nečemu u vrijeme kada imamo Srpsku Hrvatsku na čelu s Pupovcem i Plenkovićem ili kako su nam to lijepo prikazali u Kaštelima: Plenković pleše kako Pupovac svira.
Vjerovali smo da je Predsjednica RH bliža ideji suverene hrvatske države. Jasno vam je da je nedavno odricanje Predsjednice od 'Za Dom spremni' zapravo bilo odricanje od suverenizma i priklanjanje Plenkoviću koji pleše. Istina, po Plenkoviću je „HDZ glede suverenizma jači od bilo koje druge stranke u RH". Možemo se i složiti s njim jer očito čovjek misli na srpsko-hrvatski suverenizam.

Bilo kako bilo, tj. je li se Predsjednica odrekla suverenizma ili se priklonila Plenkovićevom srpsko-hrvatskom suverenizmu u naslovu je moje knjige pa sam prvi poziv na ovo predstavljanje poslao njoj (26. 3. 2019.):
Poštovana gđo Predsjednice RH,
Pozivam Vas na predstavljanje mojih knjiga koje se odnose i na Vas. Naime prva je nastala povodom Vaših novih istupa o pozdravu Za Dom spremni. U drugoj ima tekstova oko uspjeha naših nogometaša, ali i o međunarodnoj matematičkoj konferenciji povodom mog 70.-og rođendana (bili ste neuspješno pozvani biti pokroviteljem), kada su kolege iz svijeta o meni govorili kao o "kralju nejednakosti":

KRIVI SU IM THOMPSON, HOS, ZDS…

(...)
S poštovanjem,
dr.sc. Josip Pečarić
Redoviti član HAZU
izvanjski član DANU
Naravno, nisam ni očekivao da će se Predsjednica odazvati pozivu.
Zapravo ovo predstavljanje je u čast jedne druge dame. Vjerujem da ste svi vidjeli obavijest u Hrvatskom tjedniku prije dva tjedna: *Potreseni smo i tužni VJERUJEMO U BOGA, U LIJEČNIKE I U NAŠU MIRELU,* povodom teške bolesti njihove omiljene kolumnistice Mirele Pavić koja je petnaest godina pisala tjednu satiričnu kolumnu 'Plašikracija' i nije preskočila ni jedan jedini tjedan.
Poslije Peticije ZDS ona je te svoje kolumne završavala sa ZDS na kineskom: LIAM SHI! Zato sam i ovaj govor naslovio prema naslovu prve knjige koju predstavljamo, ali na Mirelin način; PREDSJEDNICA I 'LIAM SHI!'. A i posvetio sam joj ga kao njen pridragi akademik, kako me je znala nazivati u tim svojim kolumnama. Tako je i nedavno (14. veljače 2019.) povodom ponude hrvatskog iseljenika, mog Bokelja Marka Franovića MILIJUN KUNA onome tko 'opovrgne rezultate istraživanja Leljaka, Vukića, Pečarića, Razuma, Jurčevića i drugih' o radnom logoru Jasenovac, Mirela napisala::
Da se Irinej smiri i 'usredotoči', mala bi mu ponudila i onizi milijun ustašića nagrade što ih je vrlo pametno ponudija naš iseljenik onome ko konačno iskopa kosti i dokaže kakvo je stanje pod 'cvetkom zanovetkom'. Pitan se bi li ih u halju spremija, ih! Kad već ne more pročitat g. Vukić, ni prof. Razum, ni pridragi akademik. A ko će t'lika slova čitat, majketi.
Danas mi javljaju iz Hrvatskog tjednika:
Zadnja informacija je da ide nabolje... budna... bez cijevi u ustima... pod medikamentima... doktori su zadovoljni, ako se ovako nastavi mogla bi put zadarske bolnice pa na terapiju u Krapinske Toplice...
mi zaista vjerujemo da će sve biti dobro uz Božju pomoć.
Vjerujemo i svi mi!
Na neki način ovo predstavljanje je najavio Zvonimir Hodak u ovotjednoj kolumni komentirajući pisanje Jurice Pavičića:
Naslov njegovih "Vijesti iz Liliputa" je pomalo ofucan. Naslov članka je "Sveučilište za fake news". Kaže drug komesar Jure: "U normalnim okolnostima,

sveučilište bi trebalo biti institucija koja će ljudima objasniti da zemlja ipak nije ravna, da je cijepljenje civilizacijska dobrobit, a da ZDS nije postojao do 1941.g. Po onoj poznatoj LAŽ JE NAJVIŠE POMOGLA SRBIMA U POVIJESTI eto doznajemo da ni ZDS nije postojao prije 1941. Zapravo dirljivo je vidjeti kako Pavičić u praksi provodi naputak koji je Plenković dao svojoj poznatoj komisiji:
"Hrvatska mora tražiti konsenzus i odrediti se prema pitanju prošlosti, totalitarnih režima 20. stoljeća, jasno osuditi režim između 1941. i 1945 godine, dakle ustaški režim tijekom kojeg su počinjeni brojni zločini, ali isto tako na trezven način analizirati sve ono što se dogodilo nakon 1945. godine".
https://www.slobodnadalmacija.hr/novosti/hrvatska/clanak/id/465470/plenkovic-povjerenstvo-za-suocavanje-s-prosloscu-krajem-veljace-trebamo-osuditi-ustaski-rezim-i-analizirati-sto-se-dogaalo-nakon-1945
Komisija je poslušala srpsko-hrvatsku vlast. Simbol s kojim je branjen Vukovar je nepodoban, a simboli pod koji je rušen je podoban.
U knjizi je dan i početak moje polemike oko ZDS iz 1932.godine. Međutim, vama će sigurno biti zanimljivije vidjeti kako je to dalje komentirao Hodak:
„No, Sveučilište u Zagrebu aktivno je sudjelovalo u fabrikaciji političke, strukovne, historiografske i meritokratske laži. Počasni doktorat Milanu Bandiću nastavak je tog smjera". Kad bi se našem partizanu Juri barem jednom omaklo da napiše nešto što nije tako izrazito obojeno kričavom, drečećom crvenom bojom. On naravno spada u prvi ešalon ofucanih, umornih i depresivnih boraca protiv ZDS. Moramo ga shvatiti, ali ne i žaliti. Čovjek se sizifovski bori protiv nečega što je u ovoj zemlji već davno pobijedilo. Pozdrav je to kojim se grmjelo na Kninskoj tvrđavi 5. kolovoza ljeta Gospodnjeg 1995.g. Jure ne može iz glave otjerati staru, žilavu pticu KOS. Ona kljuca li kljuca.
Pred par tjedana objavio sam faksimil dopisa dvojice domobrana koji žive u SAD-u. Da se ne ponavljam, pismo završava sa ZDS, a pismo je s početka 1936.g. U vrijeme dok se tek spremao pakt između Staljina i Hitlera (koji je potpisan 1939.g. u Moskvi). Tada su Pavelićevi izgledi da ga Musolini instalira u Zagrebu bili isto tako realni koliko je realan progon ZDS iz memorije i vokabulara onih koji su ovu Hrvatsku izborili u Domovinskom ratu. Pet godina prije nego je Slavko Kvaternik proglasio NDH, hrvatski domobrani su pozdravljali našoj orijuni mrskim ZDS. U nečem se moram, iako teška srca, složiti s komesarom Jurom: "Sveučilište u Zagrebu aktivno je sudjelovalo u fabrikaciji političke, strukovne, historiografske i meritokratske laži". Pa naravno Jure, to je sveučilište dalo počasni doktorat bravaru ili šloseru Brozu, ratnom zločincu sa 570.000 ubijenih na duši. Sjetite se Milana Kangrge i njegovog prijatelja "filozofa" Vojislava Šešelja koji je devet godina bio član Hrvatskog filozofskog društva zajedno s Gajom Petrovićem, Žarkom Puhovskim, Rudijem Supekom…
Te historiografske laži i danas se bez skrupula plasiraju. Što drugo rade "istoričari" poput Klasića, Jakovine, Markovine, Perice, Goldsteina...."
https://direktno.hr/kolumne/tko-ce-ove-godine-dobiti-nobelovu-nagradu-mirotvorstvog-hrvatska-radnicka-klasa-151506/
Slično Hodaku i Franoviću Josip Horvat piše(„Neprihvatljiv je napad dr. Jareba na akademika Pečarića“, Hrvatski tjednik, 28. ožujka 2019.):

Dragi domoljubi, ne možemo se osloniti samo na „povjesničare po struci“. Nama Hrvatima potrebni su gospoda Pečarić, Razum, Vukić, Leljak, Jurčević i drugi vrijedni ljudi. Ne dajmo se obeshrabriti, idemo dalje do istine.
Ali zaboravimo i to da je ZDS bio poznat i kao domobranski pozdrav tridesetih godina prošlog stoljeća i da je nastao kao antifašistički pozdrav. Neka su u pravu Plenković, Pupovac, Pavičić. Doista je ZDS bio ustaški pozdrav prve godine uspostave NDH. Svo vrijeme je i tada bio domoljubni pozdrav prihvaćen od naroda o čemu piše i 95.-o godišnji Lojzo Buturac („U pravu je matematičar, a ne povjesničar, budimo kao i do sada – za dom spremni“, Hrvatski tjednik, 28. ožujka 2019.):
A evo ponekih sjećanja i iz ratnih godina, iz vremena NDH. Među nama ondašnjim ratnim požeškim gimnazijalcima bio je uobičajen naš hrvatski rodoljubni pozdrav „Za dom spremni“. Ali smo pravili veliku razliku između vojnoga ili nekoga službenog pozdrava „Za poglavnika i dom spremni“. Među nama gimnazijalcima bio je i pokoji pravoslavac, pa i jedan Židov, Branko Horvat, pa smo se svi pozdravljali našim rodoljubnim pozdravom ZDS. Šteta je što mi kolega Branko nije više živ pa da potvrdi ovu istinu.
http://dragovoljac.com/index.php/razno/15665-u-pravu-je-matematicar-a-ne-povjesnicar-budimo-kao-i-do-sada-za-dom-spremni
Njihov 'dokaz' da se radi o ustaškom pozdravu je to što se koristio i u državnim dokumentima ND Hrvatske. Koristila se i kuna, pjevala himna. Domoljubni Hrvati se takvim 'argumentima' obično rugaju. Pa i u navedenom tekstu naša Mirela naziva njima omiljene kune ustašicama. A zapravo ti njihovi 'argumenti' su zapravo samo potvrda da im je svaka neovisna hrvatska država ustaška država, pa, umjesto da se u vrijeme ND Hrvatske bili protiv režima, oni su bili protiv hrvatske države. Zato im je i ova danas bila – ili još uvijek jest – Tuđmanova ustaška država. Svugdje vide ustaše samo da država uistinu ne bi bila hrvatska država!
Na kraju spomenimo i da su u obje knjige dani tekstovi o Vatrenima i Thompsonu. Vjerojatno nije zgodno podsjećati Hrvate koliko je Vatrenima značio Thompson i koliki je strah bio u Vlastima od njegovog ZDS u trenutcima kada se cijeli svijet divio hrvatskom narodu zbog njegova ponosa i ljubavi prema svojoj domovini (naslov u novoj knjizi je: JE LI THOMPSON ISKOMPLEKSIRAO PLENKOVIĆA?).
HVALA!

Josip Pečarić

http://dragovoljac.com/index.php/razno/15727-predsjednica-i-liam-shi

THOMPSON JE PROBLEM I U CRNOJ GORI

Pita me jedna moja Kotorka znam li nešto o sukobu u *Hrvatskoj građanskoj inicijativi*. Baš mi je prijatelj iz Boke poslao tekst iz crnogorskih novina „Vijesti“
Ambasador Hrvatske podržao smjenu predsjednice HGI?
https://www.vijesti.me/vijesti/politika/ambasador-hrvatske-podrzao-smjenu-predsjednice-hgi
Kotorki sam prvo prepričao prvi dio teksta:
Sukob u vrhu Hrvatske građanske inicijative (HGI), koji je rezultirao izglasavanjem nepovjerenja predsjednici Mariji Vučinović, tinja duže vrijeme, a u njegovo rješavanje uključio se i ambasador Hrvatske u Crnoj Gori Veselko Grubišić, saznaju "Vijesti".
Središnji odbor HGI izglasao je nepovjerenje Vučinović, a član predsjedništva Josip Gržetić izabran je za vršioca dužnosti predsjednika do vanrednog Sabora stranke.
Sagovornik "Vijesti", koji je želio da ostane anoniman, tvrdi da je Vučinovićeva zahladila odnose sa hrvatskim diplomatom u Crnoj Gori. Grubišić slovi za bliskog poslaniku HGI Adrijanu Vuksanoviću i članu Predsjedništva HGI i predsjedniku Hrvatskog nacionalnog vijeća Zvonimiru Dekoviću. Ambasador se često može vidjeti sa njima u zvaničnim i privatnim skupovima u Crnoj Gori i u Hrvatskoj.
Kotorka će meni:
Pa kome će se Veleposlanik biti blizak ako ne njima!
I podsjetila me je kako me je ranije upozoravala na neke konzule iz Hrvatskog konzulata u Kotoru koji su se najmanje družili s Hrvatima.
Nisam htio dodavati ulje na vatru pa nisam ni spomenuo slijedeći dio tog teksta u kome se da iščitati nerazuman odnos gđe Vučinović prema Crkvi:
Sukob Vučinovićke i njena dva najbliža bio je primjetan po hladnom odnosu na svečanosti povodom Tripundana u Kotoru, a tadašnja predsjednica je odbila poziv za zajednički ručak sa njima i drugim gostima vjerske proslave u organizaciji Kotorske biskupije.
Meni je mnogo zanimljiviji dio zbog kojega sam i dobio taj tekst:
Sagovornik "Vijesti" iz vrha HGI podsjeća i na to da su politički stavovi Dekovića i Vuksanovića mnogo radikalniji od onih koje je baštinila Vučinović. On tvrdi da je to igralo ulogu u dobijanju podrške predstavnika zvaničnog Zagreba u Crnoj Gori.
"Postoje indicije da je Deković i Vuksanoviću smetala pretjerano građanska orijentacija Vučinovićeve. Njih dvojica su mnogo desnije - poslanik je veliki ljubitelj lika i djela pjevača Marka Perkovića Tomsona, a Deković je svojevremeno dovodio u Tivat kontroverznog Josipa Pečarića koji kaže da pozdrav "Za dom spremni" nije problematičan, kako bi dao javnu podršku HGI", navodi sagovornik "Vijesti".
Thompson uvijek i svuda. Zabavno zar ne? Mene povezuju sa ZDS zbog Peticije ZDS kojom smo svojevremeno branili Thompsona i „Bojnu Čavoglave“ koja počinje sa ZDS. Thompsona su vlasti u RH i tužili zbog toga – i izgubili spor!

O tome sam napisao tri knjige. Ovih dana sam dobio komentar jedne čitateljice koja je pročitala knjigu „Thompson: Pjesmom za Hrvatsku“:
Štovani gospodine akademiče,
Uistinu sam uživala ovih mjesec dana čitajući Vašu knjigu. Briljantan ste, izvanredan, a mogu slobodno reći i genijalan kroničar vremena, koje nam na žalost nikako ne ide u prilog. Željela bih pročitati knjigu koju ste mi preporučili u e-mailu od 2. siječnja 2019. godine, a to je MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET.
Vjerujem kako je u Hrvatskoj mnogima poznata moja tvrdnja kako Srbi dijele Hrvate na Ustaše i Srpske sluge i kako ja ne volim biti sluga.
O onima koji to vole piše glavni urednik “Hrvatskog tjednika“ (7. veljače 2019.):
Oni koji su u Hrvatskoj protiv pozdrava Za dom spremni *u službi su velikosrpske politike koja njegovom kletvom želi osporiti legalnost Domovinskog rata i obrane Vukovara.*
A i oni sami to priznaju kao dr. Ivica Maštruko u Slobodnoj Dalmaciji:
Nije točno da našu zemlju percepiraju kao ustašku, već ona to i jest, to je činjenica.
Zapravo mi je posebno bilo drago to što „Vijesti“ spominju ZDS jer to nije prvi put da „Vijesti“ piša o meni i ZDS. Raspisali su se i prije tri godine kada su me Deković, Vuksanović i Vučinović dočekali u Tivtu neposredno poslije mog izbora za Izvanjskog člana Dukljanske akademije nauka i umjetnosti. I prirodno je da sam dao potporu jedinoj hrvatskoj stranci tamo.
Ali *Vijestima* to nije bilo prirodno, kao što im nije ni to da se hrvatski veleposlanik u Crnoj Gori druži s najvišim predstavnicima Hrvata u toj zemlji.
Optužili su ih da su oni zbog toga ustaše i „ustaše“ dobiše mnogo manje glasova od očekivanih.
Vjerovali ili ne – samo su potvrdili jednu moju šaljivu priču o mojim Hrvatima iz Boke. Naime u njoj ih uspoređujem s Hercegovcima:
Kada Hrvatu Boke kotorske netko kaže da je Ustaša, onda od njega prvo pobjegnu svi Hrvati! A kad Hercegovcu netko kaže da je Ustaša – ima besplatno piće do kraja života.
U knjizi J. Pečarić, J. Stjepandić, *Ništa se još promijenilo nije,* Zagreb, 2017. dan je moj odgovor koji „Vijesti” nisu objavili (str. 87-92): „Za dom spremni” itekako smeta poraženima u Domovinskom ratu i srpskim slugama u RH.
I dok su Hrvati na izborima u Crnoj Gori bježali od „ustaša“, crnogorski predsjednik P.E.N-a mi je napisao (dano u mom pismu uredniku tih novina, u knjizi str. 150-156):
Dragi Josipe,
Čitam jutros tvoj tekst kojeg si napisao kao reagovanje na brljotine objavljene u crnogorskom tabloidu. Žao mi je što te toliko iritiraju čaršijska ogovaranja, da ne kažem nešto gore, u provincijskim novinama. Nekad su to bile prave novine, sa ozbiljnim novinarima i piscima. Kažem nekad… Najviše bi trebalo da se ja uzbuđujem zbog gluposti kojima su popunili dvije strane svojih nesrećnih novina. Ali mene to zabavlja, i nije mi ni na kraj pameti da se uvaljujem u njihov glib…

To nije trebalo ni tebi. Tvoje vrijeme je mnogo dragocjenije… Dobro nam došao u DANU.
Čujem da su ove prljavštine diktirane sa drugog mjesta. . I od pisca, koji više nema ništa vrijedno u svojoj mrčenoj glavi. Ali o tome kad se vidimo.
jadnu stvarnost, i da im reagovanjem povećavam tiraž…
Ja iz svoje kože ne mogu, pa sam im se u tom pismu Glavnom uredniku i narugao:
Posebno je priglupo da i pored mog (kod Vas neobjavljenog) odgovora ponavljate tvrdnju o pozdravu ZA DOM SPREMNI.
Naime, pozdrav je bio u zakonu o HOS-u koje su bile legitimne postrojbe Hrvatske vojske koje su zaustavile Srpsko-Crnogorsku agresiju na Hrvatsku i pobijedili u tom ratu. Zaustavili? Pa HOS-ovci su bili strah i trepet agresora, pa je doista smiješno da neke novine u Crnoj Gori koja je bila agressor na Hrvatsku proglašava njihov pozdrav ustaškim. To postaje i smješno kada znamo da su i Crnogorci napadali Dubrovnik i držali ga u okruženju, a iz opkoljenog grada stigao je poziv za pomoć Glavnom stožeru HV:
"Molimo vas, ako nam ne možete poslati još HOS-ovaca, pošaljite nam njihove oznake jer se srpsko-crnogorski agresori panično boje kada vide znakove HOS-a na našim braniteljima!"
Možda se time želite narugati sami sebi, na način kako se tijekom rata crnogorski "Monitor" rugao Srbima koji su slavili pobjedu i osvajanje Vukovara. Naime u "Monitoru" su itekako znali kakav je bio odnos snaga u vrijeme kada su Srbi pokazali svoju veliku hrabrost i usudili se napasti razoružanu Hrvatsku kojoj je VS UN-a zabranio i kupovinu oružja da bi se obranila. Valjda su u UN-u znali da Srpsko-Crnogorski agressor može pobijediti samo kada smo mi bez oružja. A ta priča o pozdravu Za dom spremi i oznakama HOS-u u Dubrovniku sve kaže, zar ne?
https://kamenjar.com/pismo-glavnom-uredniku-vijesti-g-jovovicu/

U „Vijestima" su tada spomenuli kako imam tridesetak publicističkih knjiga, a posebno im je smetalo, kao i danas Srpskim Novostima one o Jasenovcu, a povodom predstavljanja nove knjige o Jasenovcu RAZOTKRIVENA JASENOVAČKA LAŽ (sa Stjepanom Razumom) u kojoj su dani tekstovi o toj temi iz prethodnih mojih knjiga, pa i o toj o kojoj Igor Vukić piše. Zato ću ovaj tekst završiti s tim tekstom Igora Vukića:
Naslov: *Serijal KPK br.54 – O knjizi "Oba su pala" akademika Josipa Pečarića*
Datum: *Thu, 7 Feb 2019 20:17:49 +0100*
Šalje: *Stjepan Mazar*

Serijal KPK br.54 – O knjizi "Oba su pala" akademika Josipa Pečarića
Serijal KPK – Korak Po Korak do istine o Jasenovcu
IZVOR: Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac
AUTOR: : Igor Vukić
Stjepan Mažar – Koordinator KPK projekta
Lili Benčik – Koordinatorica KPK projekta

O KNJIZI "OBA SU PALA" AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA
Objavio: Nada Landeka | Datum objave: 25/02/2016 |
Datum objave: 25. veljače 2016./Piše: Igor Vukić

Uzaludni pozivi na raspravu o povijesti
Novu knjigu „Oba su pala" akademika Josipa Pečarića može se opisati kao zbirku pisama, komentara, intervjua o različitim aktualnim temama i kontroverzama iz bliže i dalje prošlosti. Ima tu njegovih ocjena o izjavama i prijedlozima drugih ljudi, kao i ocjena drugih o njegovim inicijativama.
A zajednički nazivnik svim prilozima u knjizi jest jedan snažan poziv na otvorenu raspravu o našoj povijesti i sadašnjosti. Poziv koji najčešće ostaje uzaludan, bez odjeka od onih kojima je upućen.
Ima dosta ljudi koji vole i cijene akademika Pečarića i rado mu pišu kako bi ga podržali i pohvalili njegove tekstove. No rijetki su oni koji su spremni izaći mu na intelektualni megdan i staviti na procjenu svoje podatke i procjene. Valjda se boje njegova analitičkog, matematičkog uma.
I to se više boje ovdje, u Hrvatskoj, gdje bi se o temama koje akademik otvara trebalo razgovarati, nego drugdje.
Zato je paradoks da je najduža dijaloška forma u ovoj knjizi transkript razgovora s čovjekom iz – Beograda, Milanom Bulajićem, direktorom tzv. muzeja genocida. Transkript se proteže na pedesetak stranica. Riječ je o Radio-mostu, emisiji koju je emitirala Slobodna Europa.
Od naših, vidjet ćete u knjizi, dobilo se samo nekoliko redaka elektronske poruke Tvrtka Jakovine, kao odgovor na kritike za površnost koju su mu uputili akademik Pečarić i njegov prijatelj, Josip Stjepandić.
Uzgred, i to je od Jakovine puno. Sreo sam ga na jednom skupu, pristojno mu se predstavio i obratio prijedlogom da razgovaramo o logoru u Jasenovcu, o temi kojom se bavi naše Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac.
Jakovina je prvo zbunjeno odgovorio da možemo o svemu razgovarati – samo ne o toj temi!
Kad sam ga priupitao zašto tako govori i nije li upravo on pozvan da razgovara o tome jer se nalazi, kao predstavnik Ministarstva kulture u Savjetu Spomen područja u Jasenovcu, Jakovina je – doslovno – otrčao! Pobjegao!
Na tom skupu se inače javno pohvalio kako predaje povijest i na jednom talijanskom sveučilištu, čini mi se, u Milanu. Možete misliti što njegovi studenti znaju i misle o Hrvatima i hrvatskoj povijesti.
Iako, dakle, izbjegava izravan, kulturan razgovor, primjerice, u nekom akademskom ambijentu, na okruglom stolu ili u TV studiju, u Globusu od 19. veljače Tvrtko Jakovina osvrnuo se i na rad društva: „U Hrvatskoj 'Društvo tri logora Jasenovac' tvrdi da su ustaše ubile 15 ljudi. Takvi su danas na putu da uđu u maticu historiografije. Konačno, već su u Vinkovcima držali predavanje učenicima srednje škole".

Ovdje je, doduše, pogriješio samo u brojci. Pokušava biti ironičan, umjesto da, kao što bi to učinio ozbiljan znanstvenik, pročita knjigu „Jasenovački logori-istraživanja“ i osvrne se na nju argumentiranom kritikom.
Pitanje je može li to Jakovina uopće napraviti. Uže stručno područje kojim se bavi nema veze s Drugim svjetskim ratom. Zašto se onda opće javlja? Kako to da baš njega hrvatske državne institucije imenuju u tijela kakvo je Savjet JUSP Jasenovac?
Slično je bilo i s našim nastojanjima da razgovaramo s organizacijom koja se zove Documenta i hvali se da je centar za suočavanje s prošlošću.
Ondje je čak i postojala neka slabašna volja za razgovorom. Razmijenili smo nekoliko elektronskih poruka pa nikako da dogovorimo sastanak. I opet je uslijedio osobni susret, ovaj put s Vesnom Teršelič, koja se ipak pokazala hrabrijom od Jakovine. Nije otrčala, samo je pocrvenjela kad smo joj rekli da odbijanjem razgovora gubi ionako tanku vjerodostojnost. Ali apel za razgovorom na kraju nije donio nikakva ploda.
No da u hrvatskome društvu nije lako potaknuti ozbiljnu raspravu pokazao je i slučaj ministra Zlatka Hasanbegovića. Iako je riječ o zaista ozbiljnu znanstveniku i povjesničaru, što prepoznaje svatko tko je pročitao neku njegovu knjigu, kritičari su se na njega okomili hvatajući se na podatke izvučene iz konteksta, poigravajući se sa simbolikom, i ne udubljujući se u sadržaj onoga što pisao i govorio – i sada i ranije.
Optimistima je izgledalo da nakon sastavljanja Vlade dolazi vrijeme kad će se o stvarima o kojima ministar govori moći razgovarati u ozbiljnom tonu, i da će one za koju godinu biti općeprihvaćene u javnosti. Ali možda će prije biti u pravu oni koji su se pribojavali da će rasprava biti stopirana i prije no što je počela.
Ovih se dana u našim medijima piše kako treba prestati s raspravama o ustašama i partizanima, a da se treba okrenuti raspravama o ekonomiji.
Eto kakvi smo, mi bismo radije raspravljali o ekonomiji, nego se njome bavili, odnosno, radili.
Zapravo u hrvatskom društvu nema stvarne rasprave o ustašama i partizanima. Jer da ima, češće bi se čulo o domobranima, jednoj časnoj vojsci čiji je prikaz također još uvijek iskrivljen komunističkim povijesnim filtrom. O ustašama i partizanima, o Nezavisnoj Državi Hrvatskoj i neposrednom poraću piše se ozbiljnije tek u časopisu Vojna povijest te u knjigama koje izdaju primjerice povjesničari s Hrvatskog instituta za povijest, s Instituta Ivo Pilar. I te knjige uglavnom prolaze dosta tiho u javnosti, bez prikaza u središnjim medijima. Tu su i pojedini slobodni strijelci, publicisti, novinari… Neke od najboljih knjiga upravo o najkontroverznijim temama iz Drugog svjetskog rata, napisali su odvjetnici poput Ivana Gabelice ili Tomislava Jonjića, ili pak politolozi poput Ivana Kozlice. Stoga se ova knjiga akademika Pečarića može razumjeti kao pokušaj da se ipak, uza sve teškoće, otvoreno raspravlja o tim temama. Da im se pristupi bez straha i predrasuda. Bez diskvalifikacija odmah na početku razgovora.
Ako samo ponekog čitatelja zainteresira za teme o kojima piše i potakne ga da čita dalje, da istražuje, da se informira…
*

Povodom najnovije knjige o Jasenovcu i srpskim portalima je zanimljivo moje publicističko stvaralaštvo. Tako čitam i ovo:
Njegovo publicističko stvaralaštvo sačinjeno je od niza nevjerovatnih djela, od kojih mnoge negiraju postojanje Holokausta i genocida kao takvog, a pisao je i nacionalističke pamflete sastavljene od otvorenih pisama "Za ponosnu Hrvatsku", koje je posvetio osuđenim ratnim zločincima Dariu Kordiću, Slobodanu Praljku, Tuti Naletiliću i drugima.
https://leutar.net/2019/01/18/skandalozna-knjiga-predstavljena-u-zagrebu-u-jasenovcu-su-logorasi-umirali-prirodnom-smrcu-zbog-bolesti-i-bili-su-uglavnom-hrvati/
https://www.telegraf.rs/vesti/jugosfera/3025147-promocija-knjige-razotkrivena-jasenovacka-laz-u-jasenovcu-umrlo-nesto-vise-od-1000-ljudi-najbrojniji-logorasi-bili-hrvati
https://informer.rs/vesti/balkan/416875/promovisana-ustaska-knjiga-lazi-jasenovcu-ubijeno-hiljadu-ljudi-zrtve-uglavnom-hrvati-autor-studirao-beogradu-voli-hitlera-veruje-zemlja-ravna
Zanimljivo mi je da još nisu primijetili da smo dr. Međimorec i ja upravo tiskali i četvrtu knjigu o generalu Praljku.

Akademik Josip Pečarić
http://glasbrotnja.net/josip-pecaric-thompson-problem-crnoj-gori/

PISMO 'RUSKOG' ZNANSTVENIKA MINISTRICI ZNANOSTI RH

Poštovana Ministrice,
Moram priznati da sam se iznenadio izostanku reagiranja na obavijest da su dva moja časopisa iz nejednakosti postali Q1 časopisi. Nisu reagirali ni Predsjednica RH, ni Predsjednik Vlade, ni Predsjednik Hrvatskog sabora, ali oni – u odnosu na Vas – i ne moraju znati što je to, mada bi im činjenica da je akademik Muić napisao da se radi o velikom uspjehu hrvatske matematike ipak trebalo nešto značiti. Uostalom Predsjednica želi postati i doktor znanosti.
Međutim, danas sam dobio slijedeću čestitku od Predsjednika HAZUDD-a dr. sc. Josipa Stjepandića koji je ili glavni urednik ili u uredništvu niza međunarodnih znanstvenih časopisa:

Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti u dijaspori i domovini

U POVODU 71. ROĐENDANA AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA

Josip Pečarić, redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti te dopisni član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti, navršava 3. rujna 2018. 71 godinu života. To je njegova prva umirovljenička godina, nakon dugogodišnje, plodne profesorske karijere, tijekom koje je bio profesor matematike na Sveučilištu u Zagrebu.

U proteklih 30 godina Pečarić je ostvario jedinstven znanstveni opus, koji ga svrstava u najproduktivnije znanstvenike u svijetu. Međunarodna baza podataka researchgate (https://www.researchgate.net/profile/Josip_Pecaric) vodi ga s ukupno 1.829 objavljena rada, a baza Scopus s ukupno 679 radova. Osnivač je i glavni urednik 3 matematička časopisa, koji se po općoj međunarodnoj klasifikaciji nalaze među 6 najboljih časopisa u sveukupnoj hrvatskoj znanosti. Dva od tih časopisa, za koja je u međuvremenu iz nerazumljivih razloga bila ukinuta potpora Republike Hrvatske, od ove se godine nalaze u najvišoj vrijednosnoj kategoriji (Q1). Njegov kolega Lars-Erik Persson nazvao ga je jednom zgodom kraljem nejednakosti.

Akademik Pečarić također vrlo produktivan spisatelj polemičkih štiva s domoljubnom tematikom, od kojih je nastalo preko 50 knjiga. Naslovi knjiga dotiču se aktualnih tema poput Domovinskog rata, suda u Haagu, Jasenovca, Marka Perkovića Thompsona ili crvenog plemstva. Aktualna i nepresušna tema je pozdrav „Za Dom spremni“.

Stalno podmetanje, diskriminacija prema članu obitelji, te svojevrsna jugokomunistička omerta dovelo je do toga da je akademik Pečarić umirovljenjem po sili zakona prekinuo svaku suradnju sa Sveučilištem u Zagrebu, te odbio

ponuđeno zvanje profesor emeritus. Zbog projekta na Sveučilištu u Moskvi, vodeća znanstvena baza Scopus trenutačno ga vodi kao ruskog znanstvenika. Tako je usred Europske unije postao moderni disident.

U povodu rođendana akademiku Josipu Pečariću želimo puno sreće i zdravlja u nadolazećem razdoblju.

Dr. Josip Stjepandić
Predsjednik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u dijaspori i domovini (HAZUDD)

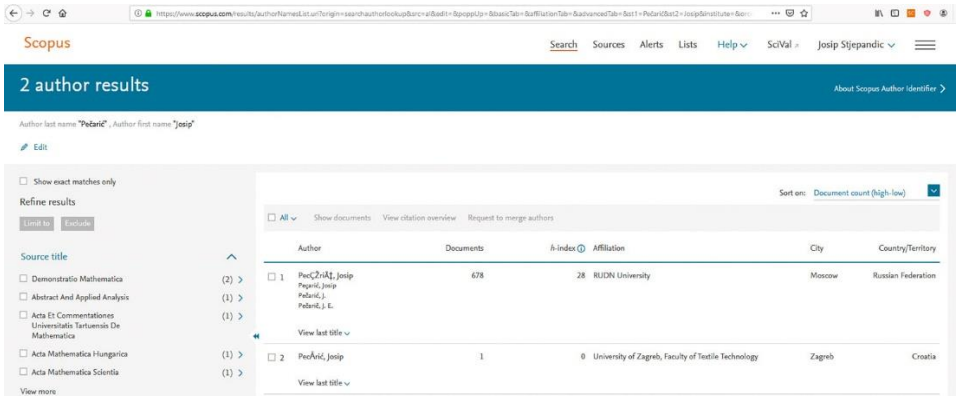

https://www.facebook.com/309610759965797/photos/a.322523735341166/372092783717594/?type=3&theater

Tri portala su prenijeli ovu čestitku, ali bez ove slike sa Scopusa o mojih 678 radova, i h-indexu 28 za RUDN :

https://hrvatskonebo.org/2019/09/03/u-povodu-71-rodendana-akademika-josipa-pecarica/
http://dragovoljac.com/index.php/razno/17899-u-povodu-71-rodendana-akademika-josipa-pecarica
https://kamenjar.com/u-povodu-71-rodendana-akademika-josipa-pecarica/

A zapravo je to najznačajnije u svemu tome, jer pokazuje kako me doista na Scopusu svrstavaju u ruske znanstvenike. Sve što sam radio kao profesor i na Zagrebačkom sveučilištu sada se tamo pripisuje sveučilištu u Moskvi RUDN.
Očito je to zato što se od umirovljenja ispod mojih radova, a morate priznati da ih i dalje nema malo, piše samo adresa tog ruskog sveučilišta.
Kao što znate tražio sam da mi se omogući pred odlazak u mirovinu prelazak na neko drugo sveučilište, jer nisam htio biti profesor emeritus na sveučilištu na kome za rektora biraju takvog čovjeka kao što je sadašnji rektor, bez obzira hoće li on od oca Predsjednika Vlade napraviti profesora emeritusa ili ne. Odgovor od

Vas nisam dobio! Pri tome sam mislio samo na radove koje bih imao kao umirovljenik, a nije mi padalo na pamet ovo kako Scopus automatski pripisuje sve što je netko u životu radio sveučilištu i državi koju imaš sada.
Ne znam jeste li Vi to znali ili ne, ali ne komentiranje činjenice da su dva moja časopisa iz nejednakosti postala Q1 časopisi sugerira da Vi to već znate, pa ruskom znanstveniku nema potrebe ništa odgovoriti na tu informaciju.
Ipak, u pismu akademika Muića spominje se Profesor Elezović i izdavačka kuća „Element“. Nemam obavijesti da su oni dobili bilo što od Vas, ili od Predsjednice RH, Predsjednika Vlade ili Predsjednika Sabora.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

ZAHVALA BISKUPU KOŠIĆU I MNOGIMA OD VAS

Dragi Oče Biskupe,

Zahvaljujem Vam se na čestitki povodom moga rođendana:

Dragi Akademiče,
Sretan Vam rođendan! Želim dobro zdravlje i Božji blagoslov u svemu!
S poštovanjem
+Vlado Košić
PS. Na portalu narod.hr jutros vidim članak o Vama, drago mi je. no, jedan komentira da je Vaš rođendan danas, tj. 3.9., a ne jučer, kako oni pišu… Pozdrav!
https://narod.hr/kultura/2-rujna-1948-prof-dr-josip-pecaric-akademik-i-najplodonosniji-znastvenik-koji-je-nepozeljan-politicko-kulturnom-lobiju-zbog-domoljublja

Zapravo nije nitko pogriješio oko moga rođendana. Službeno je to 2.9. i tako piše u mojim dokumentima. Međutim rođen sam 3.9. i u mojoj obitelji se oduvijek taj datum slavi kao moj rođendan. Ima mojih prijatelja koji to znaju i vjerojatno je tak kojega spominjete jedan od njih.
Uostalom u čestitki dr. sc. Josipa Stjepandića, koji je napisao sjajni tekst o mom radu, i piše da je to 3.9. Zapravo zahvaljujući toj čestitci, koja je dana u tekstu PISMO 'RUSKOG' ZNANSTVENIKA MINISTRICI ZNANOSTI RH, doznao sam da sam po Scopusu ruski znanstvenik. Je li to ostvarenje želje hrvatskih političara? Naravno zahvaljujem i dr. Stjepandiću i portalima koji su prenijeli njegovu čestitku (kamenjar, hrvatsko nebo, dragovoljac).
Portal narod.hr itekako zaslužuje moju zahvalnost za tekst čiji ste mi link Vi poslali. Već sam naslov puno kaže:
2. RUJNA 1948. PROF. DR. JOSIP PEČARIĆ – AKADEMIK I NAJPLODONOSNIJI ZNASTVENIK KOJI JE NEPOŽELJAN POLITIČKO-KULTURNOM LOBIJU ZBOG DOMOLJUBLJA!
Već na početku izdvajaju slijedeće:
Ono što je vrlo interesantno, osim što je najplodonosniji hrvatski znanstvenik sa 1100 znanstvenih radova, dr. Josip Pečarić je vrlo plodonosan domoljubni pisac tema s povijesnim i političkim značenjem. Zbog svog izrazitog i intelektualnog domoljublja, dr. Pečarić postao je nepoželjan režimskim medijima i postkomunističkoj paraintelektualnoj zajednici koja je zadominirala hrvatskim kulturno-znanstvenim prostorom.
Potom daju neke osnovne podatke iz mog životopisa, a na kraju navode skoro sve moje knjige, kako kažu „samo neka, u službenoj Hrvatskoj nepoželjna, političko-povijesna djela dr. Pečarića. Tekst završava s lijepom čestitkom:
Sretan rođendan, profesore, i hvala za sav rad, trud i ljubav za Hrvatsku!
Hvala Uredništvu portala narod.hr.

Zapravo je istog dana objavljena kolumna Zvonimira Hodaka, koji na neki način objašnjava njihov naslov.
Naime veliki hrvatski kolumnist Hodak piše:
„Dr. Davor Pavuna, hrvatski fizičar svjetskog glasa, nazvao je to PPP ili prvi Pečarićev poučak. Naime, akademik je onako poprijeko, bez trulih kompromisa, podijelio Hrvate na ”ustaše” i ”srpske sluge”. Radikalno jer su tu upali mnogi koji to nisu zaslužili. Ali formula je provokativna i zaslužuje “brutalnu“ pažnju naše lijeve medijske falange. Slično je bilo i 1941. godine i 1991. godine. Još jedan dokaz da se povijest često pretvara u farsu.“
https://direktno.hr/kolumne/nekada-su-ovce-sluzile-platezno-sredstvo-danas-sluze-ko-jamci-kredite-ili-glasaci-izborima-165849/
Spominje Hodak i Thompsona, zahvaljujem se i njemu i njegovoj obitelji na čestitki, i Vas.

Zanimljivo je da i sam dr, Pavuna spominje PPP u svojoj čestitki:

Sretan Ti I Blagoslovljen rođendan, dragi Joško!
Čini se da oro mediji pomalo ‘upijaju poruku PPP-a ! ...
Tvoj 'Bokeljanin’,
Davor Pavuna

(Vjerojatno će Vas zanimati i intervju profesora Pavune:
http://glasbrotnja.net/davor-pavuna-zagrmio-me-hrvatskoj-pitaju-dokaz-koliko-smo-izmanipulirani/)

Na portalu narod.hr spominju i moja povijesna djela.
Zato će Vas zanimati i čestitka jednog od značajnijih hrvatskih povjesničara:

Dragi Josipe,
vjerojatno sam među posljednjima koji Ti čestitaju rođendan. Ali, vjerujem da sam među onima koji to čine najiskrenije. Neka Te Bog čuva jer si ovom narodu veliki Njegov dar.
Mir i dobro Tebi i svakom članu drage obitelji Pečarić
Mato Artuković
Brod, 2. rujna 2019.

A o povijesti govori i Mladen Pavković:
...ipak nas brine nešto drugo, a to je – hrvatska šutnja, osobito tzv. hrvatskih intelektualaca. Stječe se dojam kao da se svaki puta kod tih i takvih „ekscesa i incidenata“ sakriju u mišje rupe, pa šute očekujući da će ih zbog toga netko i nagraditi, kao u vrijeme komunizma.
Što se ne javljaju recimo članovi Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (HAZU)? Kraj njih (svaka čast iznimkama poput akademika Pečarića) suvremena hrvatska povijest prolazi kao voda ispod mosta. Šute i čuvaju svoje pozicije.

https://www.braniteljski-portal.com/pavkovic-sute-i-paze-da-se-nikom-ne-zamjere-tzv-postena-inteligencija-kao-da-ima-flaster-na-ustima-i-strah-od-govorenja-istine
O ulozi moje Akademije u onome o čemu piše narod.hr pisao sam često. Napadali su me i zbog moje obrane Thompsona u kojoj ste i Vi sudjelovali. A „Bojnu“ danas možemo slušati i na Talijanskom:
https://narod.hr/kultura/video-ovo-morate-cuti-bojna-cavoglave-ima-svoju-talijansku-hard-rock-inacicu
Zato se još jednom zahvaljujem svima koji su mi uputili svoje čestitke, navodeći čestitku našeg pjesnika Ivana Bradvice:

Poštovani Josipe!
Povodom Vašeg 71.rođendana šaljem Vam svoju osmislicu. Ivan

Duh (akademiku Pečariću)
Stvarateljski duh pojedinca ljepoti tajne prilazi, novo stvara kad ima inspirativnog dara u prostoru i vremenu unatoč društvenom nevremenu, njegov trag budućem životu je drag, jedino je što vrijedno ostaje po čemu se život nadahnuća pamti dok za nj istinska ljubav plamti.

Još jednom HVALA svima!
Vaš,
Josip Pečarić

http://dragovoljac.com/index.php/razno/17923-zahvala-biskupu-kosicu-i-mnogima-od-vas

VELIKI RAZGOVOR MLADENA PAVKOVIĆA S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM U POVODU IZLASKA NJEGOVE NOVE KNJIGE

https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/18258-veliki-razgovor-mladena-pavkovica-s-akademikom-josipom-pecaricem-u-povodu-izlaska-njegove-nove-knjige

Hrvatski akademik Josip Pečarić često je na udaru, baš kao i većina onih koji se i dalje bore za boljitak Lijepe naše, tj. hrvatske Domovine.
Ali, ako je suditi po njegovim brojnim aktivnostima, poglavito na domoljubnom planu, ne odustaje. Ne povlači se ni milimetar.
Ovih dana objavio je novu knjigu u kojoj ponovno komentira, polemizira i ističe toliko prozivani pozdrav „Za dom spremni“. No, ovdje je u prvom planu bivši hrvatski reprezentativac Josip Šimunić.

Što donosi vaša nova knjiga *Josip Šimunić i „Za dom spremni“*, koja je posvećena hrvatskom nogometnom reprezentativcu?
Najveći dio knjige daje tekstove iz mojih prethodnih knjiga o poznatom slučaju našeg proslavljenog reprezentativca i velikog domoljuba. Evo što o tome piše na poleđini knjige dr. sc. Josip Stjepandić:
“Nakon što je kao nogometni internacionalac, rođen u Australiji od hrvatskih roditelja, uspješno igrao 13 sezona u prestižnoj njemačkoj Bundesligi, gdje je dogurao do kapetana te najpopularnijeg i najboljeg igrača tradicionalnog kluba Hertha iz Berlina, nogometaš Josip Šimunić u samo dvije godine u neovisnoj Hrvatskoj prešao put od svjetske slave do stuba srama. Presretan zbog pobjede protiv Islanda 14. studenog 2013. godine, koja je Hrvatsku još jednom izvela na svjetsku nogometnu pozornicu, uzeo je mikrofon u ruke te doviknuo navijačima: „U boj, u boj“, te „Za Dom“. Navijači u trenutku velikoga slavlja naravno nisu bili nimalo nespremni. Potom se na njega sručila prava hajka, kao da je počinio najgore nedjelo. Nisu pomogle nikakve obrane. Šimunić će zbog slijepe pristranosti FIFA-e ostati žigosan kao rasist. On, koji je godinama predvodio suigrače svih boja! Danas, punih 6 godina nakon toga benignog događaja, pokazuje se da je Šimunićev postupak bio samo okidač za već pripremljenu, bjesomučnu hajku, koju je prije njega bio doživio i pjevač Marko Perković Thompson. Njihovim progoniteljima ne smeta zapravo taj pozdrav, koji je poznat u gotovo svim svjetskim jezicima, nego javno iskazana spremnost braće da stanu u obranu svojih domova, ako bi se netko opet latio tenka, zbog kojeg je jednom već bio utekao kao zec na traktoru. Tako je uzoriti, dobroćudni nogometaš, koje je godinama bio izvrsni ambasador svoje domovine u kojoj dotad uopće nije živio, postao simbolom stradanja i medijskog linča zbog toga istog domoljublja.”

Već tada je bilo očito sluganstvo hrvatskih vlasti. Naime, u jednom tom tekstu iz iste godine se uspoređuje slavljenje pobjeda Novaka Đokovića podizanjem ruke s raširena tri prsta sa Šimunićevim pozdravom). Naime, radi se o pozdravu pripadnika velikosrpske soldateske i tzv. JNA tijekom ratova 1990-tih u Hrvatskoj, BiH i na Kosovu. S tri uzdignuta prsta proslavljali su masovna zvjerstva, ubojstva, silovanja, terorizam i razbojstva što se po međunarodnom pravu smatra elementima genocida, kulturocida i urbocida. Zapravo prije Drugoga svjetskog rata Srbi su polagali prisegu s tri podignuta prsta, ali spojena. To ste nedavno mogli vidjeti mislim na Vinkovačkoj TV gdje su pokazali dvoje djece koji s pravoslavnim popovima – valjda u RH – pjevaju četničku pjesmu i završe je s tim pozdravom, Međutim, tri raširena prsta kakva danas podižu u pozdravu pojavio se tek 1988., u vrijeme kada je već počela vladavina Slobodana Miloševića. Naveli su i srpskog povjesničara Dragana Petrovića koji smatra *da bilo koji nacionalni pozdrav može biti njegovanje tradicije, ali može i napredovati*.
Odmah sam upozorio na potpunu analogiju ZA DOM i ZA DOM SPREMNI. S tom razlikom da se srpski pozdrav koristio u fašističkoj agresiji na Hrvatsku, a sa ZDS se branila Hrvatska. Dakle, očito služenje vlasti velikosrpskoj politici.
Zapravo i nedavna presuda Visokog prekršajnog suda gdje se jednako tretiraju i ZA DOM i ZA DOM SPREMNI pokazuje to isto.
I zato je prirodno bilo odgovoriti ovakvom knjigom o Šimuniću, mada je u toj presudi glavni cilj napada bila „Bojna Čavoglave“. Jasno i zašto. Pa baš je tih dana tu pjesmu napao Predsjednik Srbije Aleksandar Vučić.

Zbog čega i kako je došlo do toga da se „svi“ bavimo pozdravom „Za dom spremni“, a ne recimo mnogo važnijim pitanjima iz Domovinskoga rata, kao što su primjerice 150 masovnih grobnica, koje su ostale nakon velikosrpske agresije?
Vjerojatno ste primijetili da godinama poslije završetka Domovinskog rata ZDS nije nikome smetao. Ni Srbima ni domaćim srpskim slugama. Tada se „dogodio“ Memorandum SANU 2. tj. poslije vojnog poraza Srbi su njime pokrenuli sve da se ciljevi koje nisu ostvarili u ratu – ostvare u miru. Davno sam već napisao kako im je izuzetno veliko dostignuće što u tome imaju podršku vlasti, glavnih medija u RH. Otud progoni i Thompsona i Šimunića i HOS-ovaca i mnogih drugih. Vlastima i drugima koji su u toj velikosrpskoj igri itekako odgovara da se „vrti“ priča oko ZDS, a ne hrvatske žrtve o kojima govorite. Pa cilj Memoranduma SANU 2 je „dokazati“ krivicu hrvatske strane, a ne fašističkog agresora. Pa nije vlast u RH toliko luda da rješava pitanja hrvatskih stradanja. Pa to bi bilo očito suprotno ostvarenju Memoranduma SANU 2, zar ne? Sjetite se kada je Predsjednik Vlade jedino reagirao kao čovjek u Hrvatskom saboru: kada su mu rekli da je izdajnik. Istina boli, zar ne?
Zapravo to tako očito slijedi i iz odnosa vlasti prema ploči našim poginulim HOS-ovcima u Jasenovcu. Ploči na kojoj je legalni znak HOS-a. U nedavnoj presudi u Sisku doslovno stoji:

„Pozdrav Za dom spremni, kao znak HOS-a, službeni je i legalni znak, stoga majice s legalnim znakovljem HOS-a nisu zabranjene. Majica HOS-a jednaka je kao i svaka druga majica bilo koje druge brigade Hrvatske vojske ili neke druge ratne postrojbe iz Domovinskog rata. Znakovlje HOS-a formalno je verificirano i u Ministarstvu obrane prošlo je odgovarajuću pravnu proceduru te kao takvo predstavlja obilježje sastavnoga dijela Hrvatske vojske, a koji znak je službeno registriran i predstavlja izraz volje i legaliteta vlasti Republike Hrvatske...“
To sve znaju i vlasti i oni koji su tražili da se ploča ukloni, pa im je udovoljeno. Da bi pokazali kako su im interesi agresora važniji od hrvatskih pokazalo se tada kada se govorilo i o kokardama, pa je Pupovac objasnio vladajućima, kako kokarda nije zabranjena.
Dakle, poštuje se znak kojim se napadalo na Hrvatsku jer nije zakonski zabranjen, a napada *znak koji je službeno registriran i predstavlja izraz volje i legaliteta vlasti Republike Hrvatske...* Valjda je očito zašto se Predsjednik Vlade htio tući kada su mu u Saboru rekli što to znači, zar ne?

S obzirom da ste član HAZU, je li u redu da se još uvijek među počasnim članovima nalazi ime Josipa Broza Tita?
Ovo je pitanje koje mi dozvoljava i malo šale. Znate da u nacionalne akademije biraju pojedince koji su postigli izuzetne rezultate u pojedinim područjima. Kada mene pitate ovako nešto, mene više zanima kako je J.B. Tito samo počasni član HAZU, a ne kao i ja redoviti član. Naime, ja sam po svjetskim izvorima po broju objavljenih radova u znanstvenim časopisima iz matematike vjerojatno među prvih PET u cijeloj povijesti, ali da budemo sigurni recimo među prvih deset. A J.B. Tito je, opet po svjetskim izvorima, među DESET najvećih ubojica. Možda je on „samo“ počasni član zato što je biti ubojica mnogo veće dostignuće od pisanja znanstvenih radova iz matematike.

A zbog čega HAZU nema ni jednog živog počasnog člana?
Ne znam. Možda se odgovor može naći u mojem svojevremenom komentaru kako mi je žao današnjih tobožnjih antifašista, a zapravo crvenih fašista.
Zašto?
Pa njihovi očevi su nas mogli ubijati, a oni ne mogu. Doista ih čovjek mora žaliti, zar ne?

Je li vam članovi HAZU daju podršku u vašem radu, osobito u svezi objavljivanja domoljubnih knjiga?
Samo neki pojedinci. U HAZU su još 2014. prestali čak slati obavijesti o predstavljanjima takvih knjiga i to kada sam najavio predstavljanje knjige gdje se već u naslovu parafrazira izjava Slobodana Miloševića o Srbima koji su u Oluji bježali kao zečevi /“Hrvatski genocid, Napravili zečeve od Srba“. Vjerojatno se sjećate i moje uloge u sprječavanju izbora Iva Goldsteina u HAZU. Cilj je imati takve u Akademiji, a ne pomaganje tiskanja ovakvih knjiga. Pa i zbog Peticije ZDS kojom smo branili Thompsona i „Bojnu Čavoglave“ smo prozivani od Glavnog tajnika HAZU u Hrvatskom saboru.

Treba li u Hrvatskoj barem još jedna institucija, poput HAZU?
Radi se o nacionalnoj akademiji, pa je važnije postići da ona doista štiti hrvatske nacionalne interese. Zato je glavna bitka unutar HAZU kako birati doista hrvatske znanstvenike i umjetnike, jer je na primjeru Goldsteina očito da se hoće postići nešto sasvim suprotno. Evo jedne moje čestitke mom kolegi koju sam poslao i drugim akademicima (spominjem Iva Drobilicu – vjerojatno znate da se radi o Ivu Goldsteinu), a zapravo pokazuje koliko je jadno stanje i na hrvatskim sveučilištima, a ne samo u HAZU:

„Poštovani i dragi kolega Muiću,
Čestitam Ti na izboru za Predsjednika Odbora za suradnju s hrvatskim sveučilištima i znanstvenim institutima
http://info.hazu.hr/hr/o-akademiji/znanstvena_vijeca/odbor_za_suradnju_s_hr_sveucilistima_i_zn_institutima/.
Ispričavam se što Ti nisam čestitao na samoj sjednici našeg razreda kada sam i doznao za taj izbor. Zapravo sam dvojio trebam li Ti uopće čestitati jer je moje iskustvo sa sveučilištima i znanstvenim ustanovama u RH doista jako loše.
Npr. Rektor Zagrebačkog sveučilišta je tako pokazao svoj prezir prema HAZU svojim odnosom prema pismu koje mu je uputio predsjednik Znanstvenoga vijeća za mir i ljudska prava HAZU-a:

Akademik Davorin Rudolf,
predsjednik Znanstvenoga vijeća za mir i ljudska prava
HAZU-a
Zagreb, 5. listopada 2016.

Gospodinu
Prof. dr. sc. Damiru Borasu, rektoru Zagrebačkog sveučilišta
Z a g r e b

Poštovani gospodine rektore,
Akademik Josip Pečarić uputio mi je pismo u kojemu je ustvrdio da se prema njemu tijekom zadnjih godinu dana sustavno primjenjuju postupci i čini osobne diskriminacije kojima se grubo krše njegova prava i slobode čovjeka i znanstvenika.
Otežava se, onemogućuje i diskvalificira njegov znanstveni rad, ostvarivanje znanstvenih projekata, pripremanje i objavljivanje znanstvenih časopisa koje uređuje, premda su visoko rangirani prema objektivnim mjerilima.
Netrpeljivost i diskriminacija prelijevaju se na njegove suradnike, pa čak i na članove njegove uže obitelji. Naveo je primjer svoje kćerke na Filozofskome fakultetu u Zagrebu, Katedri za organizaciju znanja, Odsjeku za informacijske i komunikacijske znanosti.

Strahujem da su civilizacijski nedopustiva i osvetnička vrela diskriminacije i difamiranja akademika Josipa Pečarića vezana uz njegove javne političke djelatnosti. To je, dakako, nedopustivo, usuprot je zajamčenim ljudskim slobodama.
Dužnosti predsjednika Znanstvenoga vijeća za mir i ljudska prava HAZU-a nalažu mi zaustaviti i suprotstaviti se napadajima na akademika Pečarića, jednog od najuglednijih hrvatskih znanstvenika u području matematike, u svijetu priznatog stručnjaka teorije nejednakosti, autora 1100 napisanih ili autoriziranih djela. Smatram da su to istodobno i dužnosti vaše institucije pa Vas molim, gospodine rektore, da pozovete, primite i saslušate akademika dugogodišnjeg profesora Zagrebačkog sveučilišta Josipa Pečarića i da ga Rektorat Sveučilišta zaštiti od kršenja i nasrtaja na njegova ljudska prava i slobode građanina i znanstvenika.
S poštovanjem,
akademik Davorin Rudolf

Naime, Rektor je s prezirom odbio odgovoriti na pismo Predsjednika jednog odbora HAZU.
Za razliku od onog studenta koji se odbio rukovati s rektorom Borasom zato što mu Sveučilište nije odgovorilo na pismo, HAZU snishodljivo poziva Rektora na svoje proslave. Zapravo, to je i sramotan odnos Akademije prema predsjedniku akademijina odbora.
Istina Rektor nije odgovorio ni na slično pismo iz Ministarstva znanosti, pa bi izgledalo da time ponižava i Vladu. Ali valjda je Vladi bitnije što on predlaže oca Predsjednika Vlade za profesora emeritusa.
Tko bi tu znao što je po srijedi kada znamo da je Rektoru Borasu trebalo 15 godina da doktorira, a u narednih 15 je postao docent, izvanredni profesor, redoviti profesor, dekan i rektor.
Priča se ovih dana kako se Rektor već silno angažirao i za svoj izbor za akademika. Bit će to zapravo sjajna mogućnost da doznamo koliko u HAZU imamo istinskih akademika, dakle onih koji su to postali zbog svog rada i rezultata koji su postigli (takvi sigurno ne žele da im je kolega u Akademiji netko takav kao Boras) i onih koji su slični Borasu.
Ne treba podcijeniti veze kojima sadašnji rektor ne samo da je ponizio i Ministarstvo znanosti odbivši odgovoriti na njihov upit. To isto je učinio i Rektorski zbor. Naime već su ta ministarstva u nekoliko vlada konstatirali kako je prekršen pravilnik Rektorskog zbora. A današnja ministrica kao naša kolegica matematičarka mi zna i odgovoriti na moje upite. Tako mi je u veljači ove godine napisala:
„Ali mi i dalje želimo riješiti slučaj pa ćemo ponoviti zahtjeve i prema Sveučilištu, Filozofskom fakultetu i prema Rektorskom zboru. Naše je jedino oruđe pismo. Nažalost, takav je zakon. Ali doći će i tamo netko razuman ili će se promijeniti zakon ili će nam Ustavni sud dati tumačenje... Žao mi je zbog toga.“
Naglasak je na riječi „ponoviti“. I Fakultet na kome je tada bio Boras, ni Sveučilište na kome je on rektor, ni Rektorski zbor gdje je član ne misle da je

Vlada u RH nešto bitno da bi im oni trebali odgovoriti kada je Boras upleten u kršenje pravilnika, pa Ministrici ostaje samo nada da će se pojaviti „netko razuman“. A i Vlada se ne usudi natjerati Rektora da odgovori Ministarstvu jer je sve bilo upereno i prema itekako važnom članu HDZ-a dr. sc. Miroslavu Tuđmanu koji je bio mentor Borasu, a postoji i Tuđmanovo pismo u kojemu daje niz primjera kako su na Borasovom zavodu na FF-u koristili neistine protiv njega.
Meni je, kada su već uspjeli od mene napraviti (po Scopusu) ruskog znanstvenika, to zabavno, pa navijam za Borasa. Mislim da je to u redu s obzirom da sam itekako pomogao da i Ivo Drobilica ne postane akademik. Pitam se danas kakve koristi od toga?
Međutim, ne zavidim Ti na tome izboru s obzirom da je Boras od onog podrugljivog komentara na njegovoj obrani doktorata (Pet minuta sramote, a onda si doktor znanosti cijeli život.) uspio postići sve ovo o čemu Ti pišem.
Zato, drži se i oprosti mi što navijam za nasljednika Ive Drobilice.
Pozz
Joško“
Dakle, vidjet ćete po tome tko bude biran u Akademiju idu li stvari u Akademiji na bolje ili ne.

Nego, o vama, kao akademiku, čitamo i čujemo samo u svezi domoljubne literature i intervjua. A što je s matematikom?
Već sam spomenuo da imam puno znanstvenih radova. Zapravo više ih je od 1200. Prije nekoliko godina je bila u Trogiru i međunarodna konferencija povodom 1000 mojih radova. Toliko nema nijedan znanstvenik u RH. Broj suradnika iz cijelog svijeta mi je veći od 230. Broj doktora koji su izašli iz moje škole u RH je oko 40, a još 20-ak u drugim zemljama. Niz monografija su tiskale više izdavačkih kuća u svijetu a u Elementu (Zagreb) imam i seriju monografija iz nejednakosti. Uskoro izlazi br. 16, a u tisku je i br. 17 u toj seriji. Posebno značajni su znanstveni časopisi koje također tiska Element. Ove godine su dva iz nejednakosti postala Q1 časopisi, što znači da su među najboljim matematičkim časopisima u svijetu, a i treći je uvršten u časopise koje imaju impact faktor. A u HRZZ-u su za te časopise tvrdili da nisu dobri iako su po Scopusu i tada ta tri moja časopisa bili među 5 najboljih znanstvenih časopisa u RH (ima ih više od 150). Šokantno je u svemu tome koliko je značajna uloga kolega iz HAZU u takvom sramotnom ponašanju. Naravno, svi su oni nagrađeni pozicijama savjetnika Predsjednika Vlade, Glavnog tajnika HAZU, predsjednika i člana upravnog odbora HRZZ-a. Meni je ostalo samo zadovoljstvo da me kolege iz svijeta nazivaju „kraljem nejednakosti“ i tu oblast matematike mojim kraljevstvom.

Kako to da se „svima“ prijeti ovim ili onim kaznama (klevete, uvrede i sl.), a još nismo čuli ni čitali da se nešto takvoga zaprijetilo i nekom akademiku, osim vas?
Naravno kazne su očite ali ne i izravne. Zbog toga sam i odbio biti profesor emeritus na Zagrebačkom sveučilištu i zbog uloge današnjeg rektora u svemu tome, ali i zbog činjenice da ni mnogim koji ga biraju ništa ne znači da se radi o

lošem znanstveniku koji je doktorirao u 48 godini života. Trebalo mu je 15 godina za doktorat, a potom je munjevito u narednih 15 protrčao kroz sva zvanja, postao dekan i rektor. Vjerovali ili ne. Bit će nova sramota HAZU ako u tom munjevitom nizu doda i Akademiju. Nisam htio da se na mojim radovima poslije umirovljena uopće pojavljuje ime sveučilišta na čijem je čelu rektor koji je po meni sramota tog sveučilišta. Pokušao sam preći na neko drugo hrvatsko sveučilište, ali nikome uopće nisam bio zanimljiv. Valjda im trebaju takvi kakav je Boras. Interes je pokazalo sveučilište RUDN iz Moskve, pa se danas po Scopusu vodim kao ruski znanstvenik, i praktično svi moji radovi, iako je oko 1100 napisano dok sam bio član Zagrebačkog sveučilišta, vode kao radovi tog ruskog sveučilišta. Nisam htio na radovima potpisivati ni HAZU, pa otud i moje pismo akademiku Dujelli:

„Poštovani i dragi kolega Dujella,
U svezi s pitanjem da svoje radove potpisujem s HAZU, kada već ne potpisujem Zagrebačko sveučilište niti želim biti profesor emeritus na tom sveučilištu, pa sam eto po Scopusu postao ruski znanstvenik i svi moji radovi tamo (678) se vode na moskovsko sveučilište RUDN moram Ti odgovoriti negativno.
Naime, na sveučilištu ne želim biti zbog sadašnjeg rektora koji je za mene nevjerojatan primjer nemoralnog čovjeka. To sam mogao vidjeti po njegovoj ulozi oko izbacivanja moje kćerke sa Filozofskog fakulteta, ali o tome sam već često pisao pa ne bih trebao ponavljati. Zapravo se priča i o njegovoj kandidaturi za člana HAZU-a, pa će biti prigode još o tome☺.
O uloga HAZU u napadu na mene, moje suradnike, projekt, časopise itd. sam također često pisao. Nadam se da će uskoro biti tiskana i moja knjiga
REVIZIONIST U HAZU / JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA?
koja je posvećena mojim časopisima od kojih dva nisu dobri hrvatskim političarima (tu ubrajam i ove koji vode HAZU, Ministarstvo znanosti, HRZZ).
Što se tiče HAZU, pa o takvoj ulozi Akademije sam već napisao knjigu:
PIŠEM PISMA ODGOVORA NEMA! 2. / JE LI AKADEMIJI VAŽNA ZNANOST, Zagreb, 2017. str. 212.
Uostalom vidio si i jučer na sastanku našeg razreda da sam smatrao da mi u Razredu ne trebaju čestitati za informaciju kako su dva časopisa koja sam ja osnovao postala Q1 časopisi. Naime i Razred se uključio u nemoralnu politiku prethodne uprave HAZU, koja nikada nije ni odgovorila na pismo Predsjedniku HAZU koje mu je uputio Predsjednik Odbora za ljudska prava HAZU-a akademik Davorin Rudolf u kome je tražio zaštitu mojih ljudskih prava spominjući napade i na časopise, člana obitelji itd.
Još jednom Tebi zahvaljujem što si učinio ono što je dužnost svakog tajnika, tj. tražio si potporu od našeg Razreda za to pismo. Znamo da je Razred odlučio da časopisi, projekt iz matematike, pa i ja nisu nešto o čemu bi se Razred trebao izjasniti.

Zato je bilo normalno što sam tražio da mi se ne čestita ni za činjenicu što su DVA moja časopisa postali Q1, jer matematički časopisi nisu stvar Razreda za Matematiku, fiziku i kemiju, zar ne?
Istina, na jednoj od prethodnih sjednica je rečeno kako je to bila pogrješka. Međutim, ja to ne mislim. Članovi razreda su tada očekivali da će budući predsjednik Akademije biti tadašnje Glavni tajnik HAZU, pa je njihovo mišljenje da matematički časopisi nisu u nadležnosti Razreda za Matematiku, Fiziku i Kemiju bili duboko promišljeni.
Uostalom znaš i sam kakvim si neugodnostima bio izložen zbog toga što si mislio da matematički časopisi jesu stvar tog Razreda pa si Pismo akademika Rudolfa stavio na dnevni red.
Naravno, poznato Ti je da nije mnogo drugačiji stav u Akademiji općenito, i ja se iskreno nadam da će takva Akademija uskoro izabrati i Borasa za svoga redovitog člana.
Da zaključim, prihvatiti potpisivanje pod mojim radovima HAZU bilo bi nemoralno kada već iz sličnih razloga ne potpisujem ni Sveučilište, kada sam odbio biti u redakciji časopisa koje izdaje Sveučilište i kada ne želim da na mojim radovima bilo koji suradnik potpisuje Sveučilište.
Naravno, jasno mi je da je Tvoje pitanje motivirano Tvojim osjećajem da meni nije pravo što sam sada ruski znanstvenik. Ja sam istina pokušao još dok nisam bio u mirovini da promijenim sveučilište (tako bih i dalje bio hrvatski znanstvenik. Međutim, na takav zahtjev nije bilo nikakvog odgovora. Zašto bi mi onda bio problem što sam ruski, a ne hrvatski znanstvenik, kada tako odgovara svima koji su zaduženi da brinu o hrvatskoj znanosti.
Srdačan pozdrav,
Tvoj,
Joško“

Mogu li predsjednički izbori nešto promijeniti u hrvatskoj politici?
Samo ako na vlast dođe hrvatska opcija umjesto sadašnje srpsko-hrvatske koalicije, tj. ako u RH odlučuju i oni koji ne sprovode Memorandum SANU 2.

U zadnje vrijeme relativno mnogi odlaze iz Hrvatske „trbuhom za kruhom“, ali ne i političari, a još manje akademici. Zašto?
Kao što sam rekao ja nisam otišao, ali sam na veliko zadovoljstvo sadašnje srpsko-hrvatske vlasti postao ruski znanstvenik!

DR. SC. JOSIP STJEPANDIĆ: POLITIČKI KOREKTNO JE BITI NESPREMAN

Izlaganja dr. Josipa Stjepandića prigodom predstavljanja knjige „Josip Šimunić i ‚Za Dom spremni'" u Zagrebu 3. listopada 2019:

Knjiga koju danas predstavljamo jedna je u nizu o temi pozdrava ‚Za Dom spremni'. Iznimno plodonosnog autora u ovome krugu mislim ne treba predstavljati. Meni je posebno veselje svaki puta kad dobijem njegovu novu knjigu, a sudjelovanje u predstavljanju posebna čast, koju ove godine imam već drugi put. Žao mi je i ispričavam se zbog toga što naša zajednička knjiga „Ništa se još promijenilo nije" iz godine 2017. mojom krivicom još nije dobila nastavak, iako za to ima jako puno materijala. To je tema za 2020. godinu.

Ja sam u najavi predstavljen kao predsjednik HAZUDD-a, što stoji za Hrvatsku akademiju znanosti i umjetnosti u dijaspori i domovini, sa sjedištem u St. Gallen-u u Švicarskoj. Admiral Domazet Lošo je član, a profesor Jurčević prvi dopredsjednik naše Akademije, koja je osnovana godine 1978. U ovome trenutku brojimo 60 članova, otprilike po pola u domovini te inozemstvu. U članstvu imamo i strance poput Esther Gitman.

Kao svaka akademija bavimo se znanošću, a nešto manje i umjetnošću. U ovome trenutku imamo dva težišta. Prvo je tema izbornog zakona, a napose za Hrvate izvan Hrvatske. U tu svrhu formirali smo tim s tri naša te dva vanjska člana, koji će skupa s ovdje nazočnim odvjetnikom Matom Knezovićem razraditi put kako bi se taj problem u dogledno vrijeme riješio – ako ne drukčije – onda pravnim sredstvima tj. tužbama. Tema je, na žalost, puno, puno složenija od jednog, dva ili tri referendumska pitanja. O tome ćemo se obratiti javnosti koncem godine, kad budemo imali konkretan prijedlog.

Drugo težište je obilježavanje 75. obljetnice genocida u Bleiburg-u dogodine. Tu usko surađujemo sa srodnim austrijskim organizacijama te pripremamo simpozij te prigodno izdanje o toj tužnoj obljetnici.

Nakon toga bismo ispunili uvjete iz čl. 1 Zakona o Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti te kanimo najkasnije godine 2021. naše sjedište prebaciti u Hrvatsku.

Osim gore navedenog svi se mi rado bavimo pronošenjem istine o Hrvatskoj, pogotovo o nedavnoj prošlosti. Tu je potreba velika, jer u Hrvatskoj na žalost ima puno izroda i otpadnika koji o svojoj domovini iznose najgore objede te ih ciljano prenose u inozemstvo, često zu pomoć velikosrba, pokušavajući Hrvatsku ogaditi u očima stranaca. Najgore razdoblje bilo je u prvoj polovici godine 2016. dok je na vlasti bila Vlada Tihomira Oreškovića. To je mene ponukalo da se malo više angažiram.

Govoreći o Njemačkoj, u kojoj živim od 1988. godine, mogu istaknuti da je slika Hrvatske vrlo povoljna. To ima dva razloga. Počet ću od drugoga: godinu za godinom oko 2,5 milijuna Nijemaca posjećuje Hrvatsku, te se vraća s vrlo povoljnim dojmovima. Čuo sam tu i tamo poneku pritužbu na visoke cijene i slabu uslugu, ali nikad da bi netko bio zlostavljan, pogotovo zato što je Nijemac. Da je

ksenofobija u Hrvatskoj široko raširena, kao što tvrde izrodi i otpadnici, to bi bio opazio svaki malo pronicljiviji njemački gost.
Prvi razlog, zašto je je slika Hrvatske vrlo povoljna, smo mi Hrvati koji živimo u Njemačkoj te uživamo ugled kao malo koja nacija. Mogao bih Vam ispričati puno anegdota, koje to potvrđuju. To naravno ne možete pročitati u režimskim tiskovinama u Hrvatskoj niti čuti na Yutel-u, koji se skriva iza kratice HRT. **Kad bi se hrvatska država jednom naučila pameti pa počela prema Hrvatima onako dobro postupati kao Njemačka, možda bi se puno njih vratilo u domovinu!?**
Ta nas intrigantna misao dovodi na današnju temu.
Jedan od stjegonoša toga velikog ugleda bio je dugi niz godina Josip Šimunić. Iako je za veliku većinu Nijemaca potpuno neshvatljivo, pače izvan zdrave pameti, da športaš koji je rođen i odrastao u dalekoj Australiji, koji godinama živi i igra u Njemačkoj, na nacionalnoj razini igra za sićušnu zemlju svojih djedova, malo pomalo su se privikli na tu činjenicu te su Šimunića počeli zvati „Der Kroate“ (Hrvat) umjesto „Der Australier“ (Australac).
U kratkim crtama: Josip Šimunić uspješno je igrao 14 sezona u prestižnoj njemačkoj Bundesligi, gdje je dogurao do kapetana te najpopularnijeg i najboljeg igrača tradicionalnog kluba Hertha iz Berlina, pogotovo godine 2008. kad je Hertha bila u borbi za naslov prvaka. Dva puta je bio biran za najboljeg braniča u Bundesligi.
Od godine 2002. bio je nezamjenljiv stoper hrvatske nogometne vrste, za koju je nastupio 105 puta.
Kao branič sigurno nije mogao biti nježno janje, međutim za Šimunićem se nisu vukle nikakve afere niti repovi, kao za drugim zvijezdama. Svaki njegov uspjeh bio je i naš uspjeh. Od mnogo istaknutih hrvatskih športaša u Njemačkoj, Šimunić je u duljem razdoblju sigurno bio među pregršt najboljih.
Onda je donio odluku o kojoj razmišlja svaki iseljenik pred konac karijere: povratak u domovinu.
U domovini se dogodilo ono što se dogodilo. Priča je toliko puta prepričana, a meni je previše mučna da bih je ponavljao.
Umjesto toga, htio bih Vam ispričati što sam ja doznao o tobožnjoj krivnji Josipa Šimunića.
Nakon početnog šoka i pomisli “A što mu je to trebalo”, počeo sam malo razmišljati o tome što su Šimunić i navijači zapravo rekli.
Ništa posebno, pogotovo što bi opravdalo takve reakcije i interpretacije.
Budući da imam poslovne kontakte u 29 zemalja širom svijeta, vremenom sam se raspitao te doznao da je zapravo svatko od mojih kolega Za Dom spreman. Nakon nekog vremena bilo se pročulo da se raspitujem, pa su me zapitali zašto pitam nešto što je samo po sebi razumljivo. Najzanimljivije je bilo s Kinezima, koji imaju krilaticu 恋家 (Liam Shi). Međutim, dugo mi nisu znali točno objasniti smisao tog pojma tako da bih ja to razumio, jer eto radi se o najdubljim emocijama, dok nisam naletio na Danping Lin, mladu docenticu iz Šangaja. Poslušajte:

“Prvo riječ po riječ. 恋 se sastoji od 亦 i 心。Znak 亦 znači “isti”, a 心 znači “srce”, pa onda znak 恋 označava sve one koji imaju isti osjećaj u srcu, a to je ljubav; znak 家 napravljen je od znaka 宀 i znaka 冢. Znak 宀 znači “krov”, a冢 znači grob. Tako znak 家 pokazuje na nutarnji vid doma, dom koji mi pruža krov, u kojem mogu biti kad i koliko želim, a u konačnici ću za njega raditi, umrijeti, i u njemu biti pokopana.
Drugo, izraz 恋家 izražava intimni osjećaj ovisnosti o nečemu. Dom je više od kuće, lokacije, ljudi koje volim. To je mjesto u kojem će se moje srce nastaniti. Kao riječi pjesme Michaela Buble-a “Home” (dom) – “Samo želim ići doma, draga, ići ću doma… Pusti me da idem doma, bit će u redu. Bit ću doma večeras, dolazim doma.”
Treće, mislim da je to riječ pohvale i časti.“
Toliko mlada Kineskinja o ZDS.
Kad smo već kod Kineza, sigurno Vam nije promaklo da su prije nekoliko mjeseci u Imotskom kaznili jednog Kineza, koji je na javnome mjestu uzvikivao Za Dom spremni. Jadan očigledno nije znao da je zapravo iznosio prijevod od Liam Shi, pa se previše nije niti branio.
Slične osjećaje budi ZDS kod korisnice Merlin27 s portala hkv.hr (ako je ovo oznaka njezina ljepote i starosti, onda je moram pohvaliti da je mlada i lijepa te povrh svega vrlo pametna), koju ću ovdje citirati:
„Glede ZDS - ako se odmaknemo od tih nekih kontroverzi oko njega - samo bi ovo htjela reć': sam pozdrav je s estetskog aspekta (po izboru riječi i po zvučnosti) FAKAT savršen; on je ponosan, odlučan, odrješit, lako pamtljiv. Njegova poruka je kratka i svima jasna a bez trunke prijetećeg ili agresivnog (kao npr. riječ 'smrt' u 'Smrt fašizmu'). Šteta zbog svih tih problema - ili 'problema' - vezanog uz njega jer bolji i ljepši nećemo smislit' tako skoro...“
S obzirom da je kineski pozdrav tako topao i drag, dao sam *vikovičnu licencu* Hrvatskom tjedniku za kolumnu Plašikracija, koja je svakog tjedna bila korištena kao zaključni pozdrav, dok se kolumnistica nije razboljela. Ali, nadajmo se da će se uskoro vratiti.
Nisam imao prilike pitati braću Srbe kako oni gledaju na ovaj pozdrav. Kad malo razmislim između slogana „Bog i Hrvati za Dom spremni” te slogana “S verom u Boga za kralja i otadžbinu“ za promatrača sa strane i ne bi moglo biti neke velike razlike.
Logičkim slijedom dolazi pitanje zašto onda sva ta hajka i progon?
Ja mislim da je veliki problem u tome da Hrvatska godine 1991. nije bila pregažena, jer su ***stala braća da obrane svoje domove***. Što se nije postiglo u ratu, želi se očigledno postići u miru. Memorandum 2 ili tako nekako. Velikosrbi i njihove bijedne sluge u zajedničkoj su akciji. Jednako smetaju oni koji su domovinu branili puškom protiv tenka kao i oni koji ju brane na sportskome polju ili o tim slavnim danima samo pjevaju. Točka.
Dobro zapamtite: ovo što se napakiralo Šimuniću, može se napakirati svakome od nas! Zapravo me od svih najviše čude sudci na međunarodnim sudovima, koji

izgleda nisu razmišljali o tome, kako će postupiti kad se ovakav postupak ponovi, prvi, peti ili deseti put.
Za sve ovakve pojave postoji prijeki lijek, a to je narodni otpor, koji se najbolje iskazuje na izborima.
Prva je prilika za manje od tri mjeseca.
Kampanja se prilično zahuktala, iako službeno još nije niti otvorena.
Hrvatska je ŽEDNA promjena, iako mi dobro znademo da promjene znaju biti i nagore.
Kao po nekom pravilu, prijatelji me nagovore da prije svakih izbora dadem preporuku, kao da to može promijeniti svijet, jer u Hrvatskoj ne odlučuju oni koji biraju, nego oni što ostaju doma te fantomski, nepostojeći birači. Moram priznati da sam u svojoj preporuci skoro svaki puta pogriješio. Posljednji puta sam preporučio generala Tomu Medveda, računajući da on na temelju ratnog puta ne će zatajiti. Međutim kao što znamo, i on je npr. postao perjanicom Istanbulske konvencije. Zakon o hrvatskim braniteljima prepun rodne ideologije!
Danas u Miroslavu Škori imamo vrlo ozbiljnog i izglednog kandidata. On zaslužuje više povjerenja od svojih dvoje protukandidata (Kolinde Grabar Kitarović i Zorana Milanovića), koji se svojim radom u najvišim funkcijama nisu preporučili, iako i među njima naravno postoji ogromna razlika.
Mišljenja sam stoga da smo već došli do točke da ćemo svi izgubiti, ako Škoro izgubi. Prijeti status quo! Ista prazna priča bez konkretnih mjera kao i do sada.
Posve drugo je pitanje hoćemo li svi pobijediti, ako pobijedi Škoro? Da Škoro može pobijediti, najbolje je posvjedočio veliki vjernik Ivica Relković prije dva tjedna na Yutel-u, tvrdeći da Škoro nema potencijal veći od 18%. Od Relkovićevih 18% do stvarnih 50% nije neka velika razlika...
Hoće li Škoro onda postati muška "čokolinda" (ovo je pojam koji sam preuzeo od jednog angažiranog svećenika, koji je na taj način htio utišati moju radost nakon izbora Kolinde Grabar Kitarović), te imati razumijevanje za svoje birače samo kad su TV kamere u blizini?
Ja sam se u više navrata bezuspješno i bez odgovora obraćao predsjednici Kolindi Grabar Kitarović zbog progona kojem je već dulje vrijeme izložen akademik Pečarić. U srpnju godine 2017. prenio sam njoj te predsjedniku Vlade Plenkoviću peticiju koju je potpisalo 17 inozemnih znanstvenika, koji bi po svome opusu sigurno spadali među 10% najboljih članova HAZU, da su kojim slučajem njezini članovi. Dok je ured Predsjednika Vlade primitak potvrdio, te potom ništa nije poduzeo, ured Predsjednice nije učinio niti to. U to vrijeme njezin savjetnik za unutarnju politiku bio je Osječanin Mate R., koji je sada – ako se skroz ne varam – savjetnik Miroslava Škore.
Mene bi zanimalo što kandidat Miroslav Škoro kani učiniti u slučajevima očiglednog bezakonja prema npr. Pečariću, Šimuniću, te ranije Vladimiru Milankoviću i Tomislavu Merčepu?
Mogao bi npr. žurno posjetiti ovu dvojicu utamničenika te najaviti da će od Hrvatskog sabora zatražiti ovlast da manjem broju ljudi po svome izboru dodijeli oprost od kaznenog progona tj. konkretno ovoj dvojici hrvatskih branitelja.

Onda bi stvari postale potpuno jasne. I nitko više ne bi propitivao, gdje je bio i što je radio kandidat Škoro dok je današnji utamničenik Merčep imao ovlast samo "boriti se i poginuti za Hrvatsku" (ovdje po sjećanju citiram pokojnog ratnog ministra Ivana Vekića) te zbog takve nikakve ovlasti bio osuđen po zapovjednoj odgovornosti.
Znači: ako je Miroslav Škoro doista SPREMAN, onda bi to uskoro morao nedvosmisleno izraziti, tako da narod zna. Ostatak možemo sami dokučiti.
Nakon predsjedničkih izbora slijede oni parlamentarni. Nova utakmica, nova sreća. Stoga ću svoje izlaganje završiti s nekoliko riječi o suverenistima, hrvatskim suverenistima.
Lijepo je čuti da postoji takva skupina, pogotovo što u njoj sudjeluju neki meni vrlo dragi ljudi. Javljeno mi je da bi ovaj skup pro brojnosti mogao biti njihov skup.
Međutim, kako vrijeme prolazi, čudim se da im još uvijek nedostaje program, ali i znanje kako Hrvatsku povesti u pravome smjeru.
Nadam se da mi je ovako neopreznome promaklo kako su se suverenisti dosad pozabavili s dva najveća hrvatska problema: goruća situacija u Bosni i Hercegovini tj. položaj tamošnjih Hrvata te gospodarski oporavak, koja obadva dovode do galopirajućeg iseljavanja.
Moji prijatelji, koji žive u Federaciji BiH, svoj položaj opisuju s dvije teške riječi: TURSKI ZULUM. Prevedeno: kad bi mogli, ne bi nam dali niti disati! To je možda malo pretjerano, međutim prolazi manje više nezapaženo, čak i među hrvatskim suverenistima. Ne samo to: hrvatski suverenisti nedavno su formirali zastupnički klub, u kojem je jedan zbilja ingeniozni političar, koji na nesreću izgleda ne zna je li prije Hrvat ili musliman. Ne ponaša se baš kao tuđmanovac, a to bi jedan suverenist morao biti, makar pomalo.
Stranka ili pokret koja ima nejasan stav prema Bosni i Hercegovini, napose tamošnjim Hrvatima (u koje i ja spadam), ne može dobiti moj glas niti bilo koji oblik potpore. Budite sigurni da velika većina Hrvata izvan Hrvatske dijeli ovo mišljenje.
Isto tako, ne znam čime bi suverenisti zaustavili rijeku iseljenika, kad bi od sutra sudjelovali u vlasti, pa recimo dobili mjesto ministarstva gospodarstva? Gdje su ideje?
Sve se to može na vrijeme razriješiti. Dao Bog da su to samo moje crne misli.
U tome smislu želim Vam puno biračke i ine inspiracije pri čitanju ove knjige!
Dr. Josip Stjepandić
Zagreb, 3.10.2019

DR. SC. STIJEPO MIJOVIĆ KOČAN O KNJIZI 'JOSIP ŠIMUNIĆ I ZA DOM SPREMNI': 'NITKO NAS NE MOŽE POBIJEDITI DOK SMO SLOŽNI I SVOJI NA SVOJEMU'

Naslov:O predstavljanju
Datum: Sun, 6 Oct 2019 07:52:33 +0200
Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

JOSIP ŠIMUNIĆ I 'ZA DOM SPREMNI':

PREDSTAVLJANJE U HVIDRI:
https://narod.hr/sport/foto-predstavljena-knjiga-akademika-pecarica-josip-simunic-i-za-dom-spremni-politicki-korektno-je-biti-nespreman
https://www.pixsell.hr/agency/pxl-standard-news/zagreb-predstavljena-knjiga-josip-simunic-i-za-dom-spremni-gallery-1286141/

GOVOR DR: STJEPANDIĆA:
http://dragovoljac.com/index.php/razno/18339-politicki-korektno-je-biti-nespreman

MOJ GOVOR:
http://dragovoljac.com/index.php/razno/18349-predstavljanje-knjige-josip-simunic-i-za-dom-spremni
https://portal.braniteljski-forum.com/blog/vijesti/predstavljanje-knjige-josip-simunic-i-za-dom-spremni

NIJE UŠLO U MOJ GOVOR KOMENTAR DR. SC. STIJEPA MIJOVIĆ KOČANA JER SAM DOBIO POSLIJE PREDSTAVLJANJA:

„Dva su događaja koji me uvjeravaju da nas nitko i nikada ne može ni pobijediti ni porobiti dok smo složni i svoji na svojemu.

Drugi je kada su tisuće i tisuće Hrvata slavile naš svjetski nogometni uspjeh uz domoljubnu Thomsonovu glazbu bez ijednoga izgreda (dok se u Parizu, primjerice, divljalo, a oni koji su tom zgodom usred Zagreba narodu isključili razglas, doživjet će zasluženu sudbinu: da narod razglas isključi njima, zauvijek!),

a prvi je kada je Josip Šimunić nakon jedne sportske pobjede u Maksimiru, oduševljeno uskliknuo „Za Dom!“, a čitav stadion, iz tisuća glasova, složno odgovorio: „Spremi!“

Tko TO ne želi vidjeti i shvatiti, poništava sebe, a nas – usuprot podvalama i tzv. fake news – uzdiže i učvršćuje jer

TO je bio začetak suvremenog Pokreta za Domovinu. On se spontano tada i tu začeo i bit će ponovno pobjednički pokret.

Pozdrav svima okupljenima!

Dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, poticatelj Pokreta za Domovinu.

Pozdrav svima okupljenima: svi i u svakom trenutku moramo biti spremni braniti i od okupatora obraniti rodni nam dom!

https://narod.hr/kultura/video-dr-sc-stijepo-mijovic-kocan-o-knjizi-josip-simunic-i-za-dom-spremni-nitko-nas-ne-moze-pobijediti-dok-smo-slozni-i-svoji-na-svojemu

SNIMAK:
https://www.youtube.com/watch?v=8lzu7T4bVT4
https://prigorski.hr/video-predstavljena-knjiga-josip-simunic-i-za-dom-spremni/

DVA BRATA - HRVATA

Akademiku Josipu Pečariću i dr. sc. Josipu Stjepandiću

Nije velik tko kleči i moli
Tko pepelom posipa si glavu,
Već je velik tko u Suznoj doli
Brani Majke Kroacije slavu.

Snagom pera dušmanina siječe
Zarad stijega junačkih predaka,
Neustrašiv “Za Dom spremni”, reče,
Veličajuć Zrinskoga junaka.

Kom su ruke raspinjali Jude
Čijom krvlju prskani su zid’i,
Kom je srce stanak rodne grude
Ime će mu pamtit kamen-hridi.

Hvala budi sincima Hrvata,
Riječju, djelom, upisaše spom.
Dva Josipa, dva čestita brata,
Uzdanice rodu hrvatskom.

Marija Dubravac
Brisbane

J. Pečarić, J. Stjepandić, Ništa se još promijenilo nije, Zagreb, 2017.

BOŽE, OZDRAVI NAM
PROFESORA PEČARIĆA,
MOLIMO TE!

Datum: Thu, 8 Jun 2017
Šalje: Maria

Dragi profesore, ozdravite nam što prije. Hrvatska Vas treba.
ZDS Marija Dubravac, Brisbane

MOLITVA HRVATA

Isuse dragi, Pastiru blagi,
Hrvatsko stado očuvaj rado:
Od crvenjaša, titoudbaša,
Podlih vladara, jugospletkara;
Kletih Soroša, propalog ološa,
Od Jokića, Pusića i od Plenkovića
Anemičnog borca, lažnog mirotvorca.
Od Broza krvnika sramnog spomenika;
Od ruskog kruha, iz Kine ruha,
Monsantova plana, žabarskih purana,
Rumunj – svinjetine, poljske piletine...

Od Opančara, ISIL 'handžara',
Od izbjeglica pokrivenog lica,
Od terorista i komunista,
Od Merkelica i sotonistica,
Od Rockfellera, droge i pedera,
Od nerodkinja, lezbinetinja,
Od pedofila i vražjih sila;
Ovrha, sudaca i od Pupovaca,
Od Todorića, "agrokorovića",
Bogatih masona, Luciferona,

Jugosvirača, prostih pjevača
Prljave cajke, davorike dajke
I svakog smrada iz Beograda -
Sodome – Gomore, srbske komore...

O Božji sine, snago Domovine,
Hrvatsku brani, uz rod naš stani.
Jačaj Pečarića, Brunu, Stjepandića,
Vrlog Glasnovića, Hasanbegovića...
Hrvat nek čuva nauku djeda
Što Bog mu dao, nek sinu preda.
Naši unuci u sreći i muci,
Nek ZA DOM kliču, nek vragu viču:
"Za stijeg i Krista – protiv komunista"!

Marija Dubravac, Brisbane

MARIJA DUBRAVAC : SPREMNI ZA DOM !

Pjesma posvećena vjernim sljedbenicima junačkih djedova, akademiku Josipu Pečariću i dr. Josipu Stjepandiću, koji svojim neumornim zalaganjem štite svetost hrvatskoga pozdrava ZDS! Hvala im.

Dome moj, srećo moja, najdraže meni gnijezdo,
O majko Hrvatice, ti moja zlatna zvijezdo.
Još riječi tvoje bruje ispod staroga krova:
– Poštivaj sinko naš Dom, svetinju pradjedova.
Kad uzdrma se temelj, kad prijeti ljuta neman,
Ti budi čvrsta stijena, za Dom otaca spreman.
Vran kuću dragu čuva, mrav brani topli kutak,
U svakom stvoru za Dom ljubavi buja vrutak.
Čuj, svijetom odjekuju umilni uhu, zvuci,
Jačaju srce, dušu, u radosti i muci:
‘‘Ligado à terra natal!’’ Portugalija kliče,
Japanac ‘‘Furusato’’ od pamtivijeka viče.
Španjolski ‘‘Apegado a su patria!’’ ori,
Nijemac “Heimatverbunden!” jezikom oca zbori.
‘‘Ta i för kung och fosterland!’’ Šveđanin brižno pamti,
‘‘Liam shi 恋家 !‘‘ u Kinezu ko vječno svjetlo plamti.
‘‘Me ko ne tue yom lah!’’ Kamerunac se hvali,
S pozdravom ‘‘Kotiseutu!’’ Finci su za Dom pali.
‘‘Vatanına ne kadar, baglısın!’’ pozdrav turski,
‘‘Attaché au pays natal!’’ ponavlja sin francuski.
‘‘Murtabit bil watan!’’ arabski čovjek štuje,
Nizozemac ‘‘Honkvast!’’ ponosno uzvikuje.

‘‘Legato alla terra d’origine!’’ piše,
U zemlji talijanskoj za Dom se živi diše.
Svak’ na grud svio cvjetak, nacije časne znamen
I štuje geslo mrtvih: SVOM DOMU VJERAN. AMEN.
Stog i ti sinko k srcu, majčine riječi primi:
Ostani Hrvat pravi, izdajnik ne bud’ ti mi.
Ko i pradjedi tvoji, usklikni diva glasom:
‘‘Za Dom sam mili spreman! – kunem se duše spasom!’’
To hrvatski je poklič, to naša čast i dika,
Povijesno obilježje pastira i ratnika.
Kad zlotvor digne šaku da usta tvoja čepi,
Neka ti zakon djeda klonulu dušu krijepi.
Pa makar mrijeti moro, ne prodaj se za škude,
‘‘Dom svoj tko ljubit ne zna, preci su njeg’vi Jude.’’

—

Dome, svetinjo moja, najdraže meni gnijezdo,
O majko, Hrvatice, ti moja zlatna zvijezdo.
Domoljublja ti vijenac pozdrav djedova kiti,
Dok je hrvatskog srca, Kroacije će biti.

VRATITI HRVATSKU NARODU: PORTAL DRAGOVOLJAC.COM

JEDINO ŠKORO GOVORI O FAŠISTIČKOJ SRPSKOJ AGRESIJI!

(PISMO DR. STJEPANDIĆU)

Dragi imenjače,
Zahvaljujem Ti na tekstu ZAŠTO JE DOBRO BIRATI MIROSLAVA ŠKORU, koji je objavio i portal Hrvatsko nebo:
https://hrvatskonebo.org/2019/12/01/dr-j-stjepandic-zasto-je-dobro-birati-miroslava-skoru/
Vidim da si pisao i o Predsjedničinom odnosu i prema našoj Peticiji ZDS i prema mojoj obitelji. Zapravo Te dvije stvari su povezane. Naime, odnos i hrvatskih vlasti i većeg dijela oporbe prema ZDS se promijenio pojavom velikosrpskog Memoranduma SANU 2. A srpsko-hrvatska koalicija koja danas vlada Hrvatskom itekako vodi računa o tome da su u skladu s tim Memorandumom. Do Peticije ZDS mene se samo prešućivalo, a poslije Predsjedničinog napada na Peticiju ZDS počelo je i sa onim o čemu si Ti pisao u Tvom tekstu. Pravi otpor su im pružili samo moji matematički časopisi, koji njima nisu dobri, a oni su uvršteni u najbolje Q1 svjetske znanstvene časopise.
Zato sam na Predstavljanju knjige o Šimuniću i naglasio da su Predsjednički izbori dvoboj Plenkovića i Škore, tj. da su i Grabar Kitarović i Milanović zapravo Plenkovićevi kandidati.

Sigurno Ti je poznato da sam napisao da će Grabar Kitarović u kampanji govoriti sve ono što sam ja godinama pisao, i konstatirao da joj samo budale danas mogu vjerovati.
Meni je to današnje njeno hrvatovanje (valjda Vučićevskog tipa) gadljivo. Npr. na četiri moje knjige i dr. Međimorca o generalu Praljku stavljena je njena izjava o Praljku, kao podsjetnik što je govorila prije nego što su im gazde zabranile svaki pomen o njemu. Nedavno je general Sačić u Bujici ispričao kako je ona napala generale zbog podrške generalu Praljku i sada imamo njeno objavljivanje Praljkove fotografije,
Ali vratimo se Pozdravu ZDS i dr. sc. Miroslavu Škori.
Vjerujem da si pročitao članak: ŠKORO O POZDRAVU 'ZA DOM SPREMNI': ON PRIPADA PONOSNOJ GENERACIJI KOJA JE POBIJEDILA SRPSKI FAŠIZAM
https://direktno.hr/domovina/skoro-o-pozdravu-dom-spremni-pripada-ponosnoj-generaciji-koja-pobijedila-srpski-fasizam-173310/
Vjerojatno si primijetio da nije bilo puno komentara oko činjenice da je on govorio o srpskom fašizmu.
Nikome to nije u interesu.
Mediji jer bi rasprava o tome pokazali kako su oni ti koji provode Memorandum SANU 2. u zaštiti srpskog fašizma.
A političarima srpsko-hrvatske koalicije to itekako ne bi odgovaralo, jer bi pokazalo mnogima što oni zapravo rade, tj. da i ta stvarna koalicija na vlasti čiji su kandidati i Grabar Kitarović i Milanović služe tom velikosrpskom projektu.
O srpskom fašizmu napisao sam niz tekstova pa i knjigu (J. Pečarić, *Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska*, Zagreb, 2015.) koja o tome govori već u naslovu.
Predsjednici sam u tome pisao iste te godine u otvorenom pismu o hrvatskom branitelju Veljku Mariću:
„Ono što mi moramo uraditi jeste obnoviti naša sjećanja i spoznaje o stvarnoj prirodi velikosrpske agresije. Nedavno je i prof. dr. sc. Andrija Hebrang u emisiji Bujica upozorio kako se radilo o fašističkoj velikosrpskoj agresiji na našu domovinu. Vjerujem da se i Vi sjećate kako je Milošević svoju ideologiju gradio upravo na primjerima Hitlera i Mussolinija. I dok je Hitler govorio: **Njemačka će biti svjetski faktor ili je neće biti.** *Milošević je:* **Srbija će biti cela ili je neće biti.** *Ili Hitler:* **Njemačka i Austrija su dva oka u istoj glavi.** *A Milošević:* **Srbija i Crna Gora su dva oka u istoj glavi.** *Mi danas u Hrvatskoj, vjerojatno i u cijelom svijetu imamo jedine istinske antifašiste iz druge polovice prošlog stoljeća koji su pobijedili fašizam. TO SU HRVATSKI BRANITELJI KOJI SU POBIJEDILI FAŠISTIČKOG AGRESORA. Veljko Marić je dakle istinski antifašist koji umire u zatvoru zemlje koja je izvršila fašističku agresiju na njegovu domovinu.“*
https://portal.braniteljski-forum.com/blog/novosti/josip-pecaric-otvoreno-pismo-predsjednici-republike-hrvatske

Zapravo Škoro nam govoreći o srpskom fašizmu poručuje da on neće služiti svjetskim moćnicima koji su stajali iza srpske fašističke agresije, a vlast svojom šutnjom da će im i dalje vjerno služiti.
Na izborima će hrvatski narod pokazati koja im od te dvije opcije više odgovara.
Lijepo Te pozdravlja, Tvoj,
Josip Pečarić

http://dragovoljac.com/index.php/razno/19211-jedino-skoro-govori-o-fasistickoj-srpskoj-agresiji

DR. SC. JOSIP STJEPANDIĆ

ZAŠTO JE DOBRO BIRATI MIROSLAVA ŠKORU

Javljaju mi se mnogi poznati i nepoznati ljudi te me pitaju zašto sam ja odjednom protiv Kolinde Grabar Kitarović.
U nemogućnosti da odgovorim svakome pojedinačno htio bih kratko razložiti zašto podupirem Miroslava Škoru, a ne Kolindu Grabar Kitarović.
U jednome društvu u jesen 2013. godine predložio sam nazočnim političarima da se rano pobrinu za predsjedničkog kandidata domoljubnog svjetonazora, jer je bilo jasno da tadašnji predsjednik Yugosipović potpuno kontrolira medije te stoga ima velike izglede za drugi mandat. Čak sam na stol bacio jedno poznato, ali potpuno atipično ime. Uzvratio mi je jedan bivši potpredsjednik Vlade svojim karakterističnim plačnim glasom da samo Andrej Plenković te Kolinda Grabar Kitarović imaju izglede na pobjedu. Nekoliko mjeseci kasnije Yutarnji list otkrio je tajnu da će Kolinda Grabar Kitarović na prijedlog Budisava Lončara biti kandidatkinja HDZ-a.
U predizbornoj kampanji godine 2014. svojim skromnim sredstvima podupirao sam Kolindu Grabar Kitarović te se razgaljeno veselio njezinoj pobjedi.
Prvi potezi koje je učinila nisu se samo meni svidjeli, pogotovo vanjskopolitička orijentaciju na Srednju Europu. Prijatelji su me upozoravali da iza privlačne vanjštine stoji skriveno neko drugo, prevrtljivo i licemjerno lice.
Bilo kako bilo, moja, u međuvremenu preminula majka držala je dugo u svojoj sobi sliku nas dvoje, snimljenu na jednoj dobrotvornoj priredbi.
Prvi crv sumnje javio se kad se nije pojavila na Thompsonovu koncertu u povodu Dana pobjede 2015. godine, iako je bila najavljena, te preko nekog službenika iz svog ureda grubo odbila našu peticiju za uvođenje pozdrava „Za Dom spremni“, kojom smo reagirali na medijsku hajku na Thompsona.
Nakon toga došla je tzv. kurikularna reforma, u kojoj je držala stranu onome čupavom šarlatanu, koji se usprkos tobožnjoj izvrsnosti morao vratiti tamo od kamo je došao. Na moje pismo dobio sam uopćeni odgovor da će sve biti dobro. Kao što dobro znamo, stvari su u međuvremenu potpuno izmakle kontroli. Koristi su imali samo dobavljači tableta.
Nakon toga obraćao sam se Predsjednici u više navrata s konkretnim, konstruktivnim prijedlozima. Nikad nisam dobio niti potvrdu primitka, a kamoli odgovor.
Inače, kome god u Njemačkoj pišem, dobijem odgovor najkasnije za dva tjedna, što je polovica zakonskog roka.
Najviše me zasmetala Predsjedničina šutnja u slučaju teških povrjeda zakona, Ustava te općih ljudskih prava na štetu akademika Josipa Pečarića i njegove obitelji. O tome su napisane cijele knjige, koje su joj uručene.
Moj skromni doprinos obrani prava i digniteta moga dragog prijatelja sastojao se u više peticija, koje su potpisali znanstvenici i stručnjaci širom svijeta. Peticije su bile upućene Predsjednici Republike te Predsjedniku Vlade – bez odgovora i

reakcije. Uobičajena svjetska praksa, koju bi bivša pomoćnica Glavnog tajnika NATO morala znati, sastoji se u tome da se sadržaj peticije razmotri te podnositelji izvijeste o mogućem rješenju.
Istodobno je Predsjednica lila krokodilske suze nad mladim ljudima, koji u velikom broju napuštaju Hrvatsku. Očigledno si nikad nije postavila pitanje kako npr. jedan mladi matematičar može vjerovati da će ikad ostvariti sigurnu egzistenciju u Hrvatskoj kad vidi kako vlast postupa prema jednom od najvećih hrvatskih znanstvenika današnjice.
Bilo je još nekih drugih tema (Istanbulska konvencija, Marakeški sporazum, referendumi), kod kojih sam očekivao da će Predsjednica čvrsto stati uz one koji su je birali, ali nije.
Onda se dogodio posjet onog četnika te izjava Predsjednice o MARGINALCIMA. Presjeklo me!
Budući da neke od tih MARGINALACA osobno poznajem, tu sam kletvu primio osobno te se od tada smatram MARGINALCEM. Ako ćemo pravo, za svaku vlast nakon predsjednika Tuđmana to sam bio i ostao. Sad mi je to samo bilo nedvosmisleno rečeno.
Priželjkivao sam da će se hrvatski domoljubi konačno uspjeti dogovoriti oko jednog zajedničkog predsjedničkog kandidata. Iako to nije skroz uspjelo, pojavio se jedan kandidat, koji je u mnogim svojstvima ispred Kolinde Grabar Kitarović.
S motrišta birača situacija je vrlo jednostavna kod ovih izbora, jer se možemo poslužiti jednostavnom eliminacijom.
Dužnost predsjednika Republike Hrvatske vrlo je zahtjevna te iziskuje niz sposobnosti, poglavito upravljačkih. Stoga, tko nije vodio niti selo niti vlastitu uspješnu tvrtku, nije dostojan kandidature za PRH. Ne sporeći plemenite nakane i dobre planove većine kandidata, ovaj uvjet ispunjavaju samo Kolinda Grabar Kitarović te dvojica protukandidata.
Znači preostaju samo tri (3) realna kandidata.
Tko bira jednog bivšeg visokog dužnosnika, kojem nerado spominjem ime a zbog velike štete koju je već učinio Republici Hrvatskoj zaslužuje da ga se nazove "LUPEŽ S KARAKTEROM", bira PROPAST. Takvom se kandidatu ne smije dati NITI JEDAN GLAS!
Tako preostaju još dvoje kandidata.
U čemu je Kolinda Grabar Kitarović bolja od Miroslava Škore?
Koliko god o tome razmišljao, ne vidim niti jednu prednost.
Kolinda Grabar Kitarović imala je svoju priliku, koju je očigledno olako propustila.
Nije da predsjednica nema nikakve ovlasti. Njezin potpis potreban je za imenovanje veleposlanika, pa se dogodila teška afera u Ministarstvu vanjskih i europskih poslova, za veleposlanika u Brislu imenovan je čovjek za kojim se vuku afere, cestar je umalo postao konzulom itd.
Druga stvar koja odmah bode u oči su pomilovanja. Dok se prema bivšim pripadnicima četničkih postrojbi postupa vrlo blago, jer tamo nema zapovjedne odgovornosti, svjedoci smo da su hrvatski branitelji izloženi strogom progonu

upravo po zapovjednoj odgovornosti, pa se očekuje da bi Tomislav Merčep mogao umrijeti u zatvoru, a da mu nije dokazan niti jedan neposredan zločin.
Zadaća Predsjednice Republike bila bi iskoristiti instrument pomilovanja te na taj način makar ublažiti njegovu tešku sudbinu. Bojim se da takav postupak Kolinde Grabar Kitarović ne ćemo dočekati, pa makar dobila još deset mandata. Za nju Tomislav Merčep izgleda ne postoji kao predmet djelovanja.
Njezin najveći problem je da nije SPREMNA, a ništa ne čini da to promijeni!
Dok bi Zoran Milanović Hrvatsku rado poveo u PROPAST, Kolinda Grabar Kitarović rado bi zadržala postojeće stanje stagnacije i laganog pada.
Nasuprot tome, Hrvatska nasušno treba promjene!
Stoga mi MARGINALCI glasamo za Škoru, jer je najbolji od ponuđenih kandidata.
Oni drugi, koji se osjećaju kao ELITA, neka glasuju kako im je pravo.
Pozivam sve časne hrvatske birače, pogotovo one koji su prije 5 godina svoj glas dali Kolindi Grabar Kitarović, da pristupe predsjedničkim izborima te svoj glas daju Miroslavu Škori, kandidatu hrvatskog naroda.
Izbor Predsjednika Republike nije pitanje za ili protiv jedne osobe, nego koji će kandidat najbolje obavljati tu dužnost.
Stoga:
SAD IL‘ NIKAD!
Čim Škoro preuzme dužnost, odmah ćemo zahtijevati promjene, ako bude oklijevao.

Dr. Josip Stjepandić, 30.11.19
http://glasbrotnja.net/dr-josip-stjepandic-zasto-dobro-birati-miroslava-skoru/

REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.

ŽELITE LI I DALJE VLAST KOJA RATUJE ČAK I S MATEMATIČKIM ČASOPISIMA?

GOVOR NA POČETKU PREDSTAVLJANJA

Dopustite mi da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim se što ste došli na predstavljanje knjige koja u naslovu ima riječ MATEMATIKA. Da je problem s tom riječi u naslovu vidio sam s knjigom koja joj je prethodila MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET, Zagreb, 2018. pp. 347. Da sam umjesto riječi 'pjesme' stavio THOMPSON, a umjesto 'nogomet' VATRENI sigurno bi ljudima bila zanimljivija.

Istina, sada postoji i riječ POLITIČARI, a kada se pogledaju i korice koje je opet izradio Branko Hrkač, nekako sve to asocira na MAJMUNSKA POSLA.

Naravno pozvao sam i političare i to tako što sam npr. Predsjednici RH i predsjednicima Vlade i Sabora uz naslov ZBOG „BOJNE ČAVOGLAVE" I ZDS SUKOB POLITIČARA I MATEMATIČKIH ČASOPISA napisao:

S obzirom da sam vam svojevremeno (uzaludno) poslao moje knjige:

Pišem pisma odgovora nema! 1. / Navodna Hrvatska zaklada za znanost, Zagreb, 2017. str. 245. i

Pišem pisma odgovora nema! 2. / Je li Akademiji važna znanost, Zagreb, 2017. str. 212., a *sada vam šaljem nastavak na njih i poziv na predstavljanje.*

Kao što sam očekivao, a u skladu s naslovima knjiga koje sam im poslao, nije bilo odgovora ni sada.

Iz naslova pod kojim sam im poslao poziv jasno je da je ova knjiga povezana s prethodnim knjigama o onima koji su stradali zbog pozdrava ZA DOM SPREMNI. To su i Thompson i Šimunić. O nedavnom predstavljanju knjige JOSIP ŠIMUNIĆ I 'ZA DOM SPREMNI', Zagreb, 2019. str. 362 veliku reportažu

dao je tjednik „Nacional“. Pišu o HVIDRI i slavljenu ustaškog pozdrava. Naravno srpskim slugama je uvijek drago sve podsjetiti na činjenicu da su hrvatske branitelje tijekom Domovinskog rata i sve do danas Srbi i njihove sluge u Hrvatskoj nazivali ustašama. Zato je i ovo predstavljanje u dvorani Udruge specijalne policije iz Domovinskog rata RH, a organizirala ga je Udruga udovica hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata RH Grada Zagreba i Zagrebačke županije. Zahvaljujem im na tome.
Poslao sam isti poziv HRT-u s naslovom TREBAM LI SE ZAHVALITI HTV-U? (PISMO RAVNATELJU HRT-A), kada sam vidio da će biti veliki razgovor s jednim od glavnih likova u ovoj knjizi – onog političara koji nam dolazi sa Zagrebačkog sveučilišta – rektora tog sveučilišta. U novom pismu sam komentirao taj nastup tj. činjenicu da nisu ni pokušali osporiti navode o Rektoru iz ove knjige. Time su samo potvrdili vrijednost same knjige.
Posebna zahvalnost predstavljačima. To su Prof. Đuro Vidmarović, predsjednik DHK-a, koji je napisao Predgovor, prof. dr. sc. Neven Elezović koji je i krivac što časopisi o kojima je riječ uopće postoje, a koga se vjerojatno sjećate s HTV-a kao zvijezde u kvizu “Brojke i slova”, i akademik Andrej Dujella o kome ćete i čitati u samoj knjizi. Tim redom će i oni govoriti o knjizi.
Politolog i kolumnist Jure Vujić je bolestan. Tekst njegovog govora ću dobiti I nadam se da će ga netko objaviti. Kako je I ovo predstavljanje najavilo samo dva portala, ako ga nitko ne objavi sigurno će biti u drugom dijelu ove knjige. Naime, kako je ova knjiga posvećena mojim Q1 časopisima u njoj su samo tekstovi povezani s početkom napada na te časopise

GOVOR NA KRAJU PREDSTAVLJANJA

Još jednom veliko hvala predstavljačima.
Prije neki dan dr. Stjepandić mi je poslao link teksta iz Nacionala:
https://www.nacional.hr/u-srcu-hvidra-e-slavili-ustaski-pozdrav-za-dom-spremni-i-rusili-plenkovica/
Poslao sam ga jednom prijatelju. Odgovorio mi je:
Ma te budale iz tog portala...kako su predstavljanje prenijeli kao ustaški dernek (...) takav vid pisanja o Hrvatima i našoj istini (misli na moju knjigu, JP) *i povijesti očito bi trebao biti zabranjen pa njima, ali NEĆE IĆI.. samo to.*
Moj odgovor bio je:
Zapravo su zgodni za komentiranje.
Prvo što se vidi je kako o onome što smo govorili Jurčević i ja nije, u inače velikom tekstu, bilo ni riječi.
Podsjećam na presudu Bojni u kojoj je jednako osuđeno ZA DOM i ZDS :)
A Jurčević je jedini povjesničar, kako sam i naglasio na Predstavljanju, koji je uvijek govorio o oba pozdrava!!!
A ja sam usporedio sa Đokovićeva TRI prsta!
Zločest si prema novinarima - očito im je jasno da je glupo poslije toga pisati o USTAŠKOM pozdravu, a oni moraju.
Zaključili smo njegovim odgovorom:

Ah, za mene to "viša matematika". Hehehe...
Moraju, jadni.. a i mi s njima...
Ali zar nije sjajno kako „Nacional“ brani Plenkovića? Spominju ipak i mene jer sam u najavi admirala Davora Domazeta Lošu rekao kako je *“pravi Plenkovićev kandidat Milanović” i da “moramo pobijediti Plenkovića”.*
Zapravo ja sam tvrdio da na izborima imamo dvoboj između Plenkovića i Škore, jer su i Kolinda Grabar Kitarović i Milanović Plenkovićevi kandidati. A slično našem Admiralu vjerujem da je glavni Plenkovićev kandidat doista Milanović.
A meni je i neprirodno da Škoro nije kandidat ljudi koji su ono što su postigli u životu postigli radeći svoj posao, a ne zato što si bio u Ministarstvu vanjskih poslova pa si dobro naučio tko su gazde u svijetu i koga trebaš slušati.
A i obećao sam da ću glasovati za Škoru. Svjedok mi je upravo akademik Dujella. Poslije jednog sastanka u Akademiji izašli smo zajedno s još jednim kolegom Na ulici me uhvatio za lakat jedan prolaznik:

- Josip Pečarić?
- Da!
- Hercegovac iz Boke? Nazvao me po naslovu jedne moje knjige.
- Da, taj sam.
- Jesmo li za Škoru?
- Jesmo! - Obećah mu.

Tko zna naslov te moje knjige sigurno je pravi, zar ne?
Da, izbori su pred nama i sve je u znaku tih izbora.
Svojevremeno je Luka Podrug u Bujici citirao moju izjavu u svezi s izborima:
Isključite televizor, a uključite mozak.
Baš jučer čitam jednog poznatog hrvatskog kolumnistu i vidim da sam jako pogriješio s tom izjavom. Čini mi se da mnogi, za koje vjerujem da itekako koriste svoj mozak, kada dođu izbori – ISKLJUČE GA!
Prof. Vidmarović u svom Predgovoru za mene tvrdi:
On je intelektualac suverenističkog opredjeljenja koji želi slobodno i samobitno razmišljati i ostvarivati slobodu javnog govora.
A u jučerašnjem tekstu čitam kako smo mi 'suverenisti opsjednuti Aleksandrom Vučićem i Srbima, tako da smo isti kao oni, jer su Srbi isto tako u svojim medijima opsjednuti Kolindom i Hrvatima':
Tako njihov medijski promotor Velimir Bujanac Kolindino ugošćavanje Vučića stalno koristi kao bazuku protiv nje. A isti taj Bujanac zaboravlja da je on u Bujici dao ogroman medijski prostor Vučićevu učitelju, četničkom vojvodi i ratnom zločincu, Vojislavu Šešelju, tepajući mu Vojo.
Možete li vjerovati da je netko usporedio dovođenje predsjednika države koja je izvršila fašističku agresiju na Hrvatsku, a Predsjednica Hrvatske poziva u trenutcima kada su ponovo Srbi koristili laži o Jasenovcu na izložbi u SAD-u u dokazivanju genocidnosti hrvatskog naroda s činom dovođenja bilo koga sa strane nekog novinara u svoj show? A zapravo im je tim činom samo pružila potporu Srbima u njihovim lažima, što je Vučić i pokazao tijekom posjete. Kad isključiš mozak, to je moguće zar ne?
Čitam dalje:

K tome, Zekanoviću i suverenistima, koji ne daju Vučiću u Sabor na skup europskih Pučana, uzor je Orban, a isti taj Orban bio je najjači Vučićev lobist da ga se primi među europske Pučane!? Dakle, Orban, Vučićev lobist je Bujancima i Zekanovićima prihvatljiv, a njegov pulen Vučić nije? Protestira li Zekanović onda i protiv Orbana? Zna li Zekanović uopće išta o odnosima Budimpešte i Beograda? Očito-ne.

Kad isključiš mozak doista možeš svima pokazati da ne znaš da Plenković sluša Pupovca. To znaju i na karnevalima gdje Plenković pleše kako Pupovac svira, zar ne? A da Pupovac javno ide u Beograd po Vučićeve instrukcije, to vide i mala djeca. Samo to ne vidiš kada isključiš mozak pa se čudiš što to zna i Orban koji je suverenist. Za razliku od hrvatskog kolumniste koji je isključio mozak Orban zna da je njegova razina Vučić u Srbiji i Plenković u Hrvatskoj. A znamo i to da se divio Tuđmanovoj Hrvatskoj, a jasno je da mu se gadi poslušnička Plenkovićeva Hrvatska. Orbanovu zemlju nije napala Vučićeva Srbija već Hrvatska. Zato je logično da se Zekanović i hrvatski suverenisti drukčije ponašaju prema Srbiji od Orbana. Zajedno im je samo gađenje prema onima koji vjerno služe Srbe od čije su vojske hrvatski branitelji napravili zečeve.

Još nešto od našeg kolumniste :

Kampanja postaje cirkus, pogotovo kada na istoj strani vidite Škorine Bujance zajedno s Mesićem i sličnima u koaliciji protiv Kolinde. Ali ne čudite se. Prije nego što je pobjegao od rata, Škoro je svoj put započeo 1990. u Savkinoj Koaliciji narodnog sporazuma, pa je prirodno da ga završi u Koaliciji narodnog nesporazuma,

Da, kada isključiš mozak doista Ti je važnije to što je Škoro 90-ih bio za „hrvatsku ružu“ Savku, nego što je Kolinda sudjelovala u progonu i hapšenju hrvatskih generala, ili o njenom članstvu u nekakvim ložama i sl. A odavno sam napisao kako će biti lijepo slušati Kolindu pred izbore. Govorit će sve što i ja pišem godinama. Ali tko je toliko glup da joj vjeruje?

Jasno je da će mnogi isključiti mozak pa otud i pitanje iz naslova ovog govora:

ŽELITE LI I DALJE VLAST KOJA RATUJE ČAK I S MATEMATIČKIM ČASOPISIMA?

Da u vrijeme izbora sve postaje cirkus, zar ne?

HVALA?

http://dragovoljac.com/index.php/razno/18857-zelite-li-i-dalje-valst-koja-ratuje-cak-i-s-matematickim-casopisima

Poštovana gđo ministrice,

Pišući Vam povodom projekta na HRZZ-u kolege Krnića spomenuo sam i prethodne projekte i probleme koje su imali članovi seminara Nejednakosti i primjene. Vjerojatno Vaše ministarstvo i nije dovoljno upoznato s njima iako sam više knjiga napisao o tome. Međutim u knjizi „Matematika, pjesme i nogomet“ imate i pismo hrvatskog znanstvenika iz Njemačke dr. sc. Josipa Stjepandića koje je on uputio Predsjednici RH, Predsjedniku sabora, Predsjedniku vlade i Ministru znanosti i obrazovanja RH. Dr. Stjepandić je glavni urednik ili član uredništava niza znanstvenih časopisa, a danas je i Predsjednik HAZUDD-a.
U istoj knjizi imate i moje reagiranje na to njegovo pismo, koje sam poslao na iste adrese. Dajem Vam ga u Prilogu zato što je veći dio tog pisma posvećen upravo prvom projektu kolege Krnića koji na HRZZ-u nije prihvaćen.
Naime, kada se gleda samo neprihvaćanje njegovog drugog projekta moglo bi se doista pomisliti da je po srijedi samo zavist i zloba kolega matematičara iz Panela HRZZ-a. Međutim, usporedbom s razlozima odbijanja prethodnog projekta lako se može zaključiti da se ne radi samo o tome.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

PRILOG:

PISMO DR. STJEPANDIĆU

Dragi imenjače,
Zahvaljujem Ti na lijepim riječima o meni koje si uputio Predsjednici RH, Predsjednicima Sabora i Vlade i Ministru znanosti.
Članovi mog seminara su komentirali da to neće imati nikakvog utjecaja jer znanstvenici su našim političarima zadnja rupa na svirali.
Zapravo to pokazuju i moje dvije knjige s ogromnim brojem nepotrebnih pisama iz kojih su oni mogli doznati puno toga o čemu im Ti pišeš.
Istina, zašto ne bi i Ti pisao takva pisma, zar ne?
Ipak mi je drago što si spomenuo „predmetni projekt, koji je HRZZ najprije odobrila, a onda de facto zaustavila“.
Evo kakvu sam prepisku na tu temu imao s Prodekanicom za znanost TTF-a 18. 04. 2017.
Prodekanica za znanost: Popunjavam tablice o istraživačkoj djelatnosti za 2014/2015 i 2015/2016 prema naputku Sveučilišta u Zagrebu, te vas molim da mi javite koliki je broj istraživača uključen iz sastavnice (TTF) u HRZZ projekt koji koordinirate
JP: Valjda se ovo ne odnosi na moj projekt.
Prodekanica za znanost:

Poštovani i dragi akademiče, Znam za probleme s HRZZ-om. Jednu godinu su financirali, pa me zanima koliko je istraživača s TTF-a u 2014/2015?
Zapravo je točno da je HRZZ zvanično dala novce i za polovinu druge godine umanjenu za novce koje smo po odobrenom planu realizirali, ali se HRZZ ponašala kao dječica iz vrtića, pa su prvo tržili da ih vratimo, a onda oduzeli.
Zanimljiv mi je i Tvoj upit: „Jeste li se ikad pokušali staviti u kožu znanstvenih novaka, koji su u napredovanju usko vezani za predmetni projekt, pa se moraju bojati da toliko željeni doktorat nikad neće dostići?“
U utorak je obrana disertacije jedne moje novakinje, tako da nisu uspjeli u zaustavljanju doktorata naših novaka. Naravno vjerojatnije je ciljano na buduće doktorande, jer je malo vjerojatno da ću ih prihvaćati.
Tu je, zapravo napad na cijelu grupu koja se u svijetu naziva „Hrvatska škola u Teoriji nejednakosti“ ili „Pečarićeva škola u Teoriji nejednakosti“.
To je postalo očito kada je jedna grupa mlađih suradnika (neki su već redoviti profesori) pokušalo dobiti svoj projekt kada je već stopiran moj projekt.
HRZZ im se narugala . nisu prošli ni u drugi krug jer se slične stvari kojima se oni bave već na tom mom zaustavljanom projektu. A kao što si vidio u mom pismu u prilogu je dan naš rad u drugoj godini projekta a HRZZ nije ni odgovorilo na to.
Zato će Ti biti zanimljivo vidjeti kako su oni ocijenili projekt mojih suradnika:

Zaključeno je da je predlagatelj izuzetno aktivan autor u posljednjih 5 godina, sa značajnim mentorskim iskustvom. Međutim, primijećeno je da su svi članovi predloženog projekta ujedno i članovi projekta IP-2013-11, šifra 5435 “Nejednakosti i primjene” čiji je voditelj akad. Josip Pečarić. Usporedbom sažetka projekta 5435 i prijedloga projekta izv. prof. dr. sc. Maria Krnića, Panel je došao do zaključka da se sve predložene teme istraživanja (generalizacije raznih realnih nejednakosti, raznih tipova konveksnosti i operatorskih nejednakosti) već nalaze u projektu 5435.
Usporedbom s projektom 5435 akademika Pečarića, konstatirano je da predloženi projekt nije u potpunosti kompetitivan u odnosu na već postojeća istraživanja unutar iste tematike (Kriteriji za vrednovanje, O-725-2016), jer projekt 5435 tu problematiku sagledava u znatno širem kontekstu. Primijećeno je da predlagatelj projekta izv. prof. dr. sc. Krnić nije iskoristio priliku da svoj projektni prijedlog diferencira od već postojećeg projekta akad. Pečarića s ciljem isticanja novih znanstvenih tema i ciljeva istraživanja.
Panel stoga zaključuje da su istraživanja predložena od strane izv. prof. dr. sc. Maria Krnića, “Konveksnost, generalizacije i primjene”, već financirana od strane HRZZ-a u sklopu projekta IP-2013-11, šifra 5435 “Nejednakosti i primjene” čiji je voditelj akad. Josip Pečarić, pa prijedlog ne zadovoljava točku 4 "Uvjeta prijave projektnih prijedloga" (str. 4 u tekstu natječaja), te mu daje ocjenu B čime ga ne upućuje na istorazinsko vrednovanje.
Pojašnjenje: Ovdje iznosimo nekoliko usporedbi projektnog prijedloga izv. prof. dr. sc. Maria Krnića i akad. Josipa Pečarića kako bismo potkrijepili naš zaključak.

1. U projektnom prijedlogu izv. prof. dr. sc. Maria Krnića se predlaže "better understanding of various types of convexities (usual convexity, operator convexity, higher convexities and exponential convexity)". U sažetku projekta akad. Josipa Pečarića se spominje "better understanding of different kinds of convexities" te se navodi "higher convexities, s-convexity and h-convexity, exponential convexity, local convexities, Schur-convexity, superquadracity etc.".
2. U projektnom prijedlogu izv. prof. dr. sc. Maria Krnića se predlaže "researching various methods for improving, refining and generalizing some real inequalities (Jensen, Steffensen, Jensen-Steffensen, Hölder, Hilbert, Hardy, Levinson, Ostrowski, Opial, Chebyshev etc.)". U sažetku projekta akad. Josipa Pečarića se spominje "to improve, refine, interpolate, generalize Jensen's type inequalities and related inequalities such as Jensen-Steffensen, Hermite-Hadamard, Jensen-Mercer etc.", te "to prove some generalizations, improvements and refinements of some classical inequalities (Holder, Minkowski, Hilbert, Hardy, Ostrowski, Gruss, Opial, Chebyshev etc.) in various settings".
3. U projektnom prijedlogu izv. prof. dr. sc. Maria Krnića se predlaže "study of matrix and operator interpretations of real inequalities (Jensen, Young, Heinz, Hölder, Lah-Ribarič, Levinson) in various settings including operator inequalities, norm inequalities, eigenvalue and singular value inequalities, the corresponding refinements and reverses as well as the applications in functional analysis." U sažetku projekta akad. Josipa Pečarića se spominje "to give further extensions and applications of the Mond-Pečarić method in operator theory, especially in obtaining reverse type operator inequalities". Dodajmo još da u projektnom prijedlogu izv. prof. dr. sc. Mario Krnić kaže: "Applications of methods of general inequality theory to operator inequalities are one of the specific features of the proposed project. Unavoidable topic in this theory is the Mond-Pečarić method that provides a modern overview of inequalities for bounded self-adjoint operators on a Hilbert space."

Zanimljivo je da su o voditelju rekli samo jednu rečenicu (*Zaključeno je da je predlagatelj izuzetno aktivan autor u posljednjih 5 godina, sa značajnim mentorskim iskustvom.*) Dr. sc. Mario Krnić, sada već redoviti profesor na FER-u, ima u tih 5 godina ok 40 radova na Web of Science, i vjerojatno više takovih radova od bilo kojega drugog voditelja odobrenih projekata ili bilo kojega znanstvenika iz odbora koji su odlučivali o njegovo projektu. On ima i najviše takvih radova od svih nastavnika na njegovom fakultetu, a radi se o FER-u dakle najuglednijem fakultetu Zagrebačkog sveučilišta.
Očito, iako znaju da su zaustavili moj projekt i sve planirane naše konferencije, tiskanje monografija i radove, sudjelovanje na drugim konferencijama, kažnjavanjem čak i takvih znanstvenika kakav je prof. Krnić jasno su poručili da ne žele financirati ono što sam sa svojim suradnicima stvorio u RH, a naši političari ih u tome podržavaju (napominjem nije u pitanju samo ovaj ministar već ni dva prethodna nisu htjela učiniti ništa po tom pitanju). Čak im smetaju i moja tri časopisa koja su na svjetskim listama.

Zapravo mnogi od njih idu linijom manjeg otpora jer je u mojim knjigama pokazano kakva je u svemu tome uloga HAZU i HRZZ-a. Zato moramo biti i pravedni prema tim političarima. Ipak se njima teško suprotstaviti znanstvenim institucijama kakve su HAZU-a i HRZZ-a u toj prljavoj igri.
Bez obzira na to ponavljam rečenicu kojom sam završio moje prvo pismo njima:
„Vi u svakom slučaju možete pomoći da se ispravi nepravda kojoj su izloženi moji suradnici!“

Puno pozdrava,
Josip

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.
Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Danas je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).
Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1250 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 220 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima: Google Scholar: citata: 11385, H-index: 39; MathSciNet: publikacija: 1290, citata: 5798, H-index: 24; Scopus: publikacija: 752, citata: 5730, H-index: 33; WoS: publikacija: 762, citata: 5380, H-index: 30).

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2536. mjestu njihove liste od 160,000 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 7145. mjestu.
Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 19 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijeloga svijeta.

Godine 1998. pokrenuo je međunarodni znanstveni časopis „Mathematical Inequalities and Applications” (izdavač Element, Zagreb), koji je već nakon dvije godine izlaženja uvršten na Scientific Citation Index Expanded (SCIE). Taj časopis je postao prvi hrvatski časopis na SCIE listi i danas je Q1 časopis. Kasnije je pokrenuo još dva časopisa – „Journal of Mathematical Inequalities“ (danas je također Q1 časopis) i „Operators and Matrices“ – koji su i na CC listi i na SCIE listi. Na listi najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa (prema bazi Scopus) sva tri časopisa su visoke plasirani (ova dva Q1 su prvi i treći).

Osim toga, osnivač je još jednog međunarodnog časopisa i član uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

1) Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan

2) Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.

3) U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa

Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,

4) Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH
5) Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana..

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu “Nature”, a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 80 publicističkih knjiga.

26./3./2021.